1906 6983 — Fără Complet
Pt 2 (dublet) pt Legat

ANUL XX IANUARIE—FEBRUARIE 1906.

Nu se împrumută

REVISTA PADURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATA IN 1886

ȘI RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN DECRETUL REGAL No. 1630
DELA 28 APRILIE 1904.

2201

APARE O DATA PE LUNA

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACȚIUNE

COMPUS DIN D-NII:

Dr. GR. ANTIPA, P. ANTONESCU, TH. GALLERIU și N. GH. POPOVICI
sub prezidența D-lui I. KALINDERU

PREȚUL ABONAMENTELOR

10 lei pe an, pentru membrii Societății și studenți a 12 lei pe an. pentru persoane particulare.

PREȚUL ANUNCIURILOR

12 lei o pag., 6 lei 1/2 pag. și 3 lei 1/4 pag.

Dacă anunciul se repetă în 5 numere, se face o reducere de 25%. în 10 numere reducerea este de 40% și pentru tot anul reducerea este de 50%.

Orce corespondențe privitoare la Societate și Revistă cum și trimiterea cotizațiunilor și abonamentelor, se vor adresa str. Știrbei-Vodă No. 3, București.

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA «GUTENBERG», JOSEPH GÖBL
20. — STRADA DOAMNEI. — 20
(Biserica Kalinderu)
1906

SUMARUL

Bouquet de la Grye . . . . . PETRE ANTONESCU
Corpul Silvicultorilor Statului . . . . . M. TĂNĂSESCU
Semnul de tag cu sau fără inimă roşie şi întrebuinţarea lui pentru traverse . . . . . PETRE ANTONESCU
Distribuţiunea pinului silvestru (pinus sylvestris L.) în munţii Muscelului . . . . . V. A. GOLESCU
Din literatura streină . . . . . PETRE ANTONESCU
Informaţiuni . . . . . .

Acei din D-nii membrii sau abonaţi, cărora le lipseşte unul sau mai multe volume din colecţia «**Revistei Pădurilor**», pot obţine un volum broşat din ori-ce an pe preţul de 6 lei, adresându-se la sediul Societăţii.

Lucrări apărute în editura Societăţii «Progresul Silvic»:

VÂNĂTOAREA ÎN ROMÂNIA

DE

ERNEST C. GHEORGHIU şi **Dr. S. C. GHEORGHIU**

Diplomat al şcoalei forestiere din Nancy şi Diplomat în agronomie Sub-Inspector silvic al Statului

Medic Primar al spitalelor Sf. Spiridon din Iaşi

Lucrare premiată de Academia Română
şi tipărită sub auspiciile şi cheltuiala Societăţii „Progresul Silvic"

Cu 210 ilustraţiuni în text

PREŢUL 5 LEI

PATRU CONFERINŢE

— ţinute în anul 1903 la Societatea «Progresul Silvic» —

Preţul lei 1,50.

Legea pentru Organizarea Ministerului Agriculturii, Industriei, Comerciului şi Domenielor.

Preţul lei 2.

TREI CONFERINŢE

— ţinute în anul 1904, la Societatea «Progresul Silvic» —

Preţul 1 leu

CALAUZA SILVICULTORULUI

(CU O HARTA FORESTIERĂ)

de

B. D. NEAGOE

FOST SILVICULTOR ŞI INGINER HOTARNIC

Preţul lei 3.

6983.

REVISTA
PĂDURILOR

SERIA II. — ANUL X.

Institutul Forestier
6983

BOUQUET DE LA GRYE

O tristă şi dureroasă veste ne-a sosit din Franţa, ţară sororă, în care o bună parte din agenţii noştrii silvici şi-au desăvârşit studiile lor profesionale.

Bouquet de la Grye, unul din reprezentanţii cei mai autorizaţi ai silviculturii franceze, numai este; s'a stins pentru totdeauna.

Prin munca sa rodnică, inteligentă, de peste o jumătate de veac, în serviciul patriei sale, el s'a distins prin merite excepţionale, atât în timpul carierei sale administrative de aproape 37 ani, dacă socotim şi anii petrecuţi în şcoala superioară forestieră din Nancy, (1845—1847) şi până la 11 Noemvrie 1882 când, în calitate de conservator de păduri la Aurillac, a fost trecut la pensie — cât şi în restul celor 23 ani supravieţuiţi de eminentul şi mult regretatul bărbat de ştiinţă.

El s'a născut la 2 Noembrie 1825 în oraşul Thiers, capitala departamentului Puy-de-Dôme, şi a încetat din viaţă în ziua de 8 Noembrie 1905, în vârstă fiind de 80 ani.

Din biografia ce i s'a făcut de către cunoscutul economist naţional A. Mélard, publicată în *Revue des eaux et forêts*, numărul 23 dela 1 Decembre a. c., reiese că defunctul a condus, ca redactor-şef, timp de 25 ani (1867—1891) această excelentă revistă, dovedind un deosebit tact, o necontestabilă competinţă şi un remarcabil spirit de independenţă.

Astfel în 1888 când *Viette*, fostul ministru de agricultură, omul nefast, după cum îl numeau tinerii mei camarazi din promoţia a

cău a şcoalei forestiere din Nancy, din consideraţiuni meschine de politică militantă se năpustise cu înversunare în contra personalului silvic respectiv, căutând a discredità şi dezorganizà acest corp de elită, el nu s'a sfiit a ridică mănuşa şi a duce, prin coloanele revistei în chestiune, o campanie vehementă în contra acestei porniri intempestive.

La activul său literar, pe lângă numeroase broşuri şi articole publicate în «Revue des eaux et forêts» şi în alte reviste, numărăm şi următoarele scrieri de valoare:

1. *Conducătorul practic al pădurarului* (Guide pratique du garde forestier), opuscul foarte vulgarizat atât în Franţa cât şi în ţară la noi, dovadă cele 10 ediţiuni cari au apărut dejà, iar cea de a 11 în curând va ieşl la lumină, după cum ni se spune.

2. *Lemnele indigene şi străine* (Les bois indigènes et étranger), un mare volum redijat în coloboraţie cu D-l Dupont, inginer de construcţie navală.

3. *Regimul forestier aplicat în pădurile comunale şi stabilimentele publice* (Le régime forestier appliqué aux bois de communes et établissements publics).

Spre a se usage folos din marea sa experienţă, el fu ales, la etatea de 44 ani, ca membru titular al societăţii naţionale de agricultură, o distincţiune rară în Franţa; iar pentru însemnatele sale calităţi, i se decernă, la 7 Februarie 1878, crucea de cavaler a legiunii de onoare.

Dacă aş fi voit să pun în evidenţă meritele octogenarului defunct numai din punctul de vedere al serviciilor aduse patriei sale, ar trebui să mă mărginesc la această scurtă schiţare a activităţii sale publice.

Intenţiunea mea însă este de a dovedì că, în mersul evolutiv al desvoltării silviculturei române, numele lui Bouquet de la Grye are o importanţă istorică.

In adevăr, în urma intervenirei Ministerului nostru de Finance, de care depindeà în 1875 fosta Administraţie a domeniilor şi pădurilor Statului, guvernul frances permise conservatorului forestier din Aurillac să vină în România spre a ne studia pădurile şi a propune mijloacele pentru ameliorațiunea lor şi pentru organizarea serviciului nostru silvic.

Rezultatul studiilor sale, cupă numeroase descinderi pe teren, se află consemnat în memorabilul său raport adresat acestei Administraţiuni.

Intr'un stil clar, concis şi cu convingerea omului conştient de înalta sa misiune, după o descriere exactă a stării pădurilor noastre aflătoare în diferitele regiuni ale ţărei, el intră în discuţiunea mă-

† BOUQUET DE LA GRYE

surilor menite de a contribui la asigurarea viitorului lor şi la restaurarea lor progresivă.

Din complexul recomandaţiunilor sale judiţioase, cei în drept

nu au reținut, din nefericire, decât urgența necesitate de a se pune în exploatare masivele coprinzând un capital supra-abundent de material lemnos, în cari o mare parte din arbori erau intrați în depericiune.

Insuficiența personalului silvic, care să poată face cuvenitele studii pentru scoaterea în vânzare a pădurilor, fiind prea vădită, s'a recurs atunci la sporirea numărului silvicultorilor, dar într'o proporție așa de minimă că d'abiă puteau răspunde exigențelor din ce în ce mai stăruitoare pentru a se mări veniturile Statului cu orce preț.

Cu cât agentul silvic scotea în licitație un mai mare număr de parchete, indiferent dacă exploatarea se începea din mijlocul sau dela o margine a pădurii, dacă prețul obținut pentru cele mai prețioase codruri de stejar se reducea adeseori la 2—3 sute de lei hectarul, cu atât era el considerat ca mai meritos, cu atât șansele lui de înaintare în corp erau mai mari.

Și cu toate acestea, cât de biciuite au fost asemenea deprinderi mercantile din partea sferilor directive de către primul silvicultor francez chemat în misiune de studii în țara noastră!

Șefii silvicultori și guarzii generali fac din topografie și din «anchete principala l r îndeletnicire, dar puțină sau de loc silvicul-«tură. Telegraful es bià atât de iute a le transmite ordinele pe «care trebue totdeauna a le execută de urgență. Un serviciu nu «poate merge cu un personal care călătorește mereu dela o pădure la alta, fără a puteà studia una singură. Este important a face să «înceteze cât mai curând această anarhie».

Momentul precis când a încetat o atare stare anarchică, după expresiunea celui mai bun prieten al României, este destul de cunoscut cititorilor pentru a nu mai fi nevoie de a insista.

De netăgăduit însă este, că Bouquet de la Grye și-a dat exactă socoteală de situația noastră reală și cu delicatețea proprie firei franceze, el a căutat, totuș, de a zugrăvì răul în toată goliciunea lui.

Vorbind despre viitoarea organizare a corpului silvic, el se preocupă de conservarea (paza), de gestiunea pădurilor și de serviciul de control.

«Pădurarii și brigadierii sunt agenții de pază însărcinați cu «paza pădurilor, ei trebue să aibă o poziție stabilă, un salariu «îndestulător și mai cu seamă regulat plătiți, să fie la adăpostul influențelor locale și supuși unei discipline severe».

«Am putut constată că pădurarii sunt supuși, inteligenți, re-

«zistenți la osteneală și au aptitudine la viața pădurilor. Convenabil «organizați și dresați se vor face excelenți pădurari».

Intre alte măsuri utile el a fost cel dintâiu care a propus construirea de cantoane de păcurari, «unde se va rezervă o cameră destinată a servi de locuință agenților superiori, cari vin a vizità pădurea spre a nu fi obligați a cere ospitalitatea arendașilor».

Iar mai departe:

«Pădurarii sunt considerați ca servitori ai tutulor funcționa-«rilor. Ei primesc din toate părțile ordine a asistà, a escortà, a «călăuzi pe impiegații guvernului. Nici o disciplină nu există cu «asemenea rătăciri. Guardienii domeniilor Statului nu trebue a «primì ordine decât dela silvicultori. Orce cereri pentru îndeplinirea vreunui serviciu public va trebui să fie transmise prin in-«termediul șefilor lor».

Inconvenientul semnalat acum 30 de ani,—cine ar crede?—există în toată plenitudinea lui și astăzi chiar.

Câtă silință și câtă luptă obstinată împotrivire au întâmpinat diferiții șefi ai serviciului silvic al Statului, din partea unora din reprezentanții celorlalte ramuri de administrațiune din actualul minister al Domeniilor, ordecâteori au încercat să facă să înceteze, odată pentru totdeauna, această stare absolut precară!

Tratând despre gestiunea pădurilor, după ce arată care trebue să fie adevăratul rol al șefului de ocol și al silvicultorilor-șefi de circumscripție, se exprimă în modul următor:

«Fiecare silvicultor-șef trebue să țină socoteală exactă nu «numai de valoarea parchetelor vândute, dar încă și de a lemnelor «liberate în natură mănăstirilor, serviciului podurilor și șoselelor, «ministerului de resboiu, cu scop de a constatà, cât se poate de «exact, venitul real al pădurilor, venit încă necunoscut, căci multe «incasări provinite din gestiunea pădurilor nu apar în buget, sau «rămân confundate cu celelalte produse domeniale».

Adevărul este că nici astăzi, după atâta trecere de timp, nu se cunoaște cu precisiune venitul bunurilor Statului datorit activității personalului silvic, sau mai bine zis se ignorează aceasta cu dinadinsul, de oarece pe când cheltuelile acestui serviciu apar integral în bugetul respectiv, veniturile incasate prin directa intervenire a silvicultorilor, sunt înscrise în budgetul general al Ministerului de Domenii ca fiind atributul celorlalte servicii, ca cel domenial, al minelor, etc.

In ce privește recrutarea personalului silvic, Bouquet de la

Grys a fost de părere ca să nu se facă apel la străini, ci sau să se trimită tineri a studiă în străinătate, or a le dă mijloace să studieze în România.

«Acest din urmă mijloc mi se pare mai preferabil, pentrucă «este mai sigur şi pentru că menţine mai bine unitatea direcţiu- «nilor care se alterează prin confuziunea elementelor fără legături. «Un învăţământ special mi se pare, de altminteri, indispensabil «pentru a crea spiritul de corp, care este un puternic element de moralitate».

Câte învăţăminte, afară de aceasta, nu se cuprind în cuvintele de mai la vale ale celui care, prin înţeleptele sale sfaturi, a dat o nelimitată dovadă despre bunele sale intenţiuni cu privire la propăşirea silviculturei româneşti!

«In România silvicultura nu trebue să fie nici franceză şi nici «germană. Este esenţial ca ea să rămână română, şi pentru aceasta «trebue creat un personal exclusiv naţional».

Prin înfiinţarea şcoalei speciale de silvicultură din Brăneşti, care multă vreme a fost lipsită de sprijinul trebuitor din partea factorilor îndrituiţi, s'a adus la îndeplinire unul din dezideratele bărbatului de ştiinţă ale cărui recomandaţiuni au fost aşa de puţin urmate.

«Este necesar ca candidaţii la intrarea în şcoala de silvicul- «tură, — care după defunctul trebuiă să fie instalată în Bucureşti — «să aibă siguranţa de a obţine o funcţiune în Administraţia Dome- «niilor, căci nimeni nu va riscă, fără această asigurare, a consacră 2 ani la studii prea speciale pentru a le întrebuinţă în alte cariere. Trebue în orce caz ca elevii ieşiţi din şcoală să fie dispensaţi de «orce examen pentru a exercită profesiunea de inginer-hotarnic».

Iată o excelentă propunere. Este, ce-i drept, de neînţeles cum de nu s'a ţinut seamă cu prilejul întocmirii ultimului regulament pentru hotărnicii, că absolvenţii şcoalei speciale de silvicultură sunt cei mai bine pregătiţi pentru profesiunea de inginer-hotarnic.

Ei ar fi putut găsi un nou mijloc de existenţă, de oarece cu prilejul amenajărei pădurilor particularilor ar fi putut face, în acelaş timp, hotărnicica lor, măsură din cele mai bune din punctul de vedere al stabilirii dreptului de proprietate, etc.

«In scop de a îngriji de drepturile elevilor» — adaogă autorul memoriului despre care am făcut menţiune mai sus — «ar fi bine «să se stipuleze ca tinerii ce vor avea titluri din străinătate să nu «poată intră în serviciu, decât după ce vor fi trecut aceleaşi exa- «mene ca elevii şcoalei din Bucureşti».

In aceste puține cuvinte se oglindește, nu se poate mai limpede, sinceritatea sentimentelor sale.

Un altul și-ar fi dat osteneala de a crea privilegii pentru școalele forestiere din țara sa de origină. Bouquet de la Grye, altruistul, cel care face abstracțiune de asemenea strimte considerațiuni, care nu urmărește decât un singur țel, acela de a servi cu devotament țara care a făcut apel la luminele sale — cu judecata lui dreaptă, cu spiritul său larg, prevăzător, și-a dat seama că numai cu chipul acesta se va ridică prestigiul școalei naționale și se va statornici, între absolvenți ei legături de camaraderie indisolubile, precum și tradițiunea în corp care înlătură discordiile și unifică tendințele spre un acelaș scop: punerea în valoare a pădurilor și prosperitatea țărei.

Și ca și cum nu ar fi demonstrat îndeajuns necesitatea întemeierei unei școale de silvicultură în România, el adaogă:

«Francia întreține cu mari cheltuieli o școală forestieră, Italia, «Spania, mult mai puțin bogate în păduri ca România, au școli ana«loage. România care ține a urma pe căile națiunilor celor mai «înaintate, nu trebue a stà din punctul de vedere al silviculturei «inferioară Turciei».

Chestiunea regulamentării păşunatului în păduri practicat pe o scară prea întinsă, în baza contractelor de arendare, precum și măsurile de a se pune stavilă incendiilor în pădurile de munte, a format, în memoriul său, obiectul unui capitol special.

Bouquet de la Grye a fost în contra măsurilor radicale într'o țară ca a noastră unde agricultura, silvicultura și creșterea vitelor se găsesc în strânse relațiuni; nu se poate interzice de odată, zice el păşunatul, până ce cultura livezilor artificiale și îmbunătățirea celor naturale nu vor fi intrat profund în deprinderea agricultorilor.

«In tot cazul, agenții serviciului pădurilor trebue să fie consultați când se prepară proiectele contractelor de arendare, ca să arate lămurit limitele cantoanelor în cari păşunatul va putea să se exercite».

Iar mai departe: «Pentru a se stavili incendiile puse de «ciobani în scop de a îmbunătăți calitatea ierbei, va fi de ajuns a «pune în contracte o clauză care să oprească păşunarea, în tot cursul «contractului, întregii părți pe unde ar fi trecut focul. Este pro«babil că păstorii vor renunță la acest pericolos și criminal obiceiu «îndată ce vor încetà a trage profit».

Bouquet de la Grye își termină importantul său studiu asupra

condițiunilor noastre forestiere printr'o strălucită pledoarie în favoarea măsurilor de luat în contra torenților cari, prin multiplicarea lor, brăzdează coastele dealurilor și munților cu mâncături și surpături adânci, iar materiile târâte, depunându-le în văile fertile ale râurilor noastre, le transformă în pământuri neproductive.

«Nu am văzut în nici o țară efectele distrugerii pădurilor a «se manifestà cu o așa mare intensitate ca în România». Iar mai departe: «Pericolul îmi pare foarte mare ca să motiveze măsuri grabnice și serioase».

Grija sa pentru viitorul țării noastre culminează în următoarea frază care ar fi trebuit să fi dat dejà mult de gândit bărbaților noștri de Stat, de oarece cuprinde un mare fond de adevăr.

«România trebue să aibă pentru munții săi o solicitudine egală acelei ce olandezii au pentru digurile lor, căci este amenințată de torenți ca Holanda de apele mării».

Marele evenimente politice cari au survenit în urma depunerii raportului lui Bouquet de la Grye (1 Octomvrie 1875), și cari s'au terminat cu războiul ruso-române-turc din 1877, au fost, poate, cauza că admirabilele poveațe ale fostului conservator silvic din Aurillac, au fost date uitării; că propunerile sale, făcute cu mult spirit de discernământ, n'au primit nici măcar un început de execuțiune, cum de altminteri s'au întâmplat cu recomandațiunile și altor forestieri streini chemați în urmă în acelaș scop în țara noastră.

Pentru noi silvicultorii, amintirea eminentelor calități ale lui Bouquet de la Grye, care a trăit câtva timp în mijlocul nostru, care ne-a deschis noi orizonturi relative la îmbunătățirea împrejurărilor noastre forestiere, care a depus, în fine, tot devotamentul de care a fost capabil pentru a ne fi folositor, va rămânea pururea neștearsă.

Nu se va putea vorbi, în adevăr, despre trecutul pădurilor noastre fără a se aminti despre figura măreață a acestui scump fiu al nobilei țări surori, al Franței, care în atâtea ocaziuni și în atâtea chipuri ne-a venit în ajutor.

Și ca să dăm o formă concretă recunoștinței ce datorăm memoriei acelui care a fost Bouquet de la Grye, nu vom putea face mai bine, decât a păstra, deocamdată, până la lucrarea în bronz sau în marmură a bustului său, fotografia lui mărită, în sala de ședințe a societății «Progresul Silvic» ca o vie și veșnică mărturie a serviciilor aduse de el României forestiere.

Petre Antonescu.

PARTEA III.

Diverse consideraţiuni relative la Corpul Sylvic.

După cum văzurăm din cele spuse mai sus, dela 1875 încoace, — ca să nu zic dela 1860, — chestiunea pădurilor şi organizărei Corpului Sylvic, s'a agitat cu mici întreruperi, aproape continuu. Toţi miniştrii cari s'au perindat la ministerul domeniilor au apreciat rolul important ce are pădurile în ţara noastră, căruia i se mai zice «*eminamente agricolă*», cunoscută fiind legătuta între *sylvicultură* şi *agricultură*. Ei aveau dorinţa de a organizà corpul Sylvic, şi în acest scop în atâtea rânduri, am văzut că au consultat chiar somităţi forestiere; voiau să deà o satisfacţie acestui corp, care duce în spinare aproape întreg ministerul domeniilor; căci în exterior, el administrează toate proprietăţile Statului, efectuând toate predările; controlând îndeplinirea tutulor contractelor de arendarea moşiilor şi pădurilor; închiriind toate bunurile mici,—făcând constatări, ţinând numeroase licitaţiuni,— mai multe la moşii decât la păduri, Sylvicultorii predau bunurile; ei fac şi pe inginerul hotarnic la moşiile Statului, ei îngrijesc de paza hotarelor, ei desfac piatra şi nisipul carierilor, ei controlează şi aplicarea legei pescuitului şi vânatului în ţară, ei apără procesele statului în materie de delicte sylvice, ei controlează pe arendaşii şanalurilor Dunărei, ei administrează, măsoară şi exploatează pădurile, etc., *într'un cuvânt, ei sunt albinele muncitoare, care aleargă, se străduesc, pentru strângerea şi realizarea tutulor veniturilor ce produc Domeniile Statului*, ba mai au şi controlul aplicării *Regimului Sylvic* la toate pădurile particularilor şi stabilimentelor publice, ce cad în prevederile codului Sylvic.

Ministerul Domeniilor în afară de 5 ingineri de mine pe care îi are mai mult pentru controlul legii industriei de cât pentru mine şi cariere, — tot Sylvicultorii duc greul în serviciul exterior, — căci tot ei desfac produsele carierelor, şi până mai acum câţiva ani, constatau chiar şi redevenţa puţurilor de petrol şi cu toate acestea, cu toată dreptatea cauzei recunoscută de toţi, nimic nu s'a făcut pentru Sylvi-

cultori până în prezent, cum nu s'a făcut nici pentru ameliorarea pădurilor.

Imi vine să cred că suntem blestemaţi de călugări, încă dela secularizare — căci nu ştiu ce să mai zic şi ce să mai cred, — când văd că atâţi oameni mari ai ţării, au voit... şi aveau toată bunăvoinţa de a înzestrà şi acest serviciu cu o lege de organizare, şi totuş nu au reuşit. Lucrările se înjghebau... mergeau bine... cum zice proverbul, până aproape de mal... şi când să crezi că hait... ai ieşit... tocmai atunci cădeai la fund.

La 1875, Corpul Sylvicultorilor Statului erà compus din 44 agenţi de diferite grade; astăzi serviciul este împărţit în: *serviciul central* şi *serviciul exterior* numărând 156 agenţi.

Serviciul central, constitue de fapt astăzi o secţie independentă din Direcţia Domeniilor Statului, condusă de un Inspector Sylvic.

Serviciul exterior este compus din 100 ocoale, între cari sunt distribuite toate proprietăţile Statului din ţară, fiecare ocol, fiind condus de un Sylvicultor (guard general) ajutat de brigadieri şi pădurarii necesari. Cele 100 ocoale sunt repartizate pe 10 Regiuni Sylvice, conduse fiecare de un inspector şi în lipsă de un sub-inspector de cl. I or a II-a. Ocoalele sunt puse direct sub controlul şi conducerea regiunei, cu cari sunt obligate a corespunde pentru orce afaceri, iar regiunile sub ordinele ministerului. In 1903, din oarecari consideraţiuni mai mult personale, printr'un decret se făcuse excepţie cu 2 ocoale, pe cari intitulându-le *model*, le-a scos de sub controlul regiunilor, punându-le direct sub controlul Ministerului,— în curând însă experienţa dovedind rezultate negative, s'a revenit asupra acelei stări anormale de lucruri ataşându-se şi acele ocoale la regiunile respective.

La fiecare regiune sunt 2—3 agenţi, numiţi agenţi de control, care sunt ajutoarele şefului de regiune şi pe care îl ajută în inspectarea ocoalelor, în executarea lucrărilor de punere în exploatare, în facerea diferitelor anchete şi controluri. Aceşti agenţi de control trebue să aibă gradul de sub-inspectori pentru a putea avea autoritatea necesară asupra personalului de controlat, — în lipsă de sub-inspectori însă pe la unele regiuni, se află şi câte un agent de control cu gradul de guard general, ceeace constitue o anomalie

care ar fi în interesul serviciului ca să dispară ; toţi agenţii de control trebuind să aibă gradul de sub-inspectori ; cum de asemenea, şefii de ocoale, trebue să aibă de regulă gradul de guarzi generali, iar nu de sub-inspectori ; — cel puţin în starea actuală a serviciului.

Desvoltarea serviciului Sylvic s'a făcut fără o regulă bine stabilită, neavând o lege de organizare, care să asigure poziţiunea şi drepturile Sylvicultorilor din toate punctele de vedere.

In adevăr, la noi, avansările, permutările ca şi înlocuirile se pot face orcum, totul depinde de bunavoinţa şi înţelepciunea Ministrului sau reprezentanţilor săi, există chip un *consiliu de disciplină*, dar el neavând un drept legal, când este, când nu este întrebat, noi nu suntem garantaţi prin nimic în contraf luctuaţiunilor, — mai mult, — avansările nu au nici o normă, nu se fac după nici o regulă, nu se iă nici avizul şefilor ierarhici,—şi dela o vreme, de vreo 6 ani este o stagnare mare în corp şi foarte descurajătoare, mai ales pentru guarzii generali, —stagnare care tinde a slăbi dragostea de serviciu, ne mai existând stimul.

Se ştie că în orce serviciu administrativ, şi mai ales în cele de producţiune, pentru ca lucrurile să meargă bine şi nimic să nu se piarză, trebue să fie stimul, căci el provoacă concurenţa între camarazi, şi-i îndeamnă a se întrece cari pe cari, în a execută lucrări mai importante şi mai cu atenţiune. Dacă însă stimulul a dispărut, cum este astăzi cazul cu serviciul Sylvic al Statului, unde pot zice, dela o vreme, foarte rar am văzut o încurajare a celor muncitori, şi capabili, totul lincezeşte, personalul se deprimă moraliceşte şi materialiceşte, şi în loc de a căută ca prin muncă sârguitoare şi inteligentă să-şi creeze drepturi la avansare, de exemplu, se îndreptează pe căi piezişe, prin influenţe către acel scop, obţinând, fie o avansare onorifică mai întâiu, fie altceva,—lucruri cari provoacă invidie între camarazi şi discordie în corp.

Şi cum aş puteà să cred şi să zic altfel, afară numai dacă nu mi s'ar impune să ascund adevărul, când deschizând anuarul Corpului Sylvic..... ce găsesc ?

Din 61 Sylvicultori cl. II, câţi sunt toţi, avem 50 cu o vechime în această clasă dela 6—15 ani, dintre cari

numai 12 au fericirea să aibă o vechime numai de 6—10 ani: ceilalți 38 au o vechime dela 10—15 ani.

Din 46 sylvicultori cl I-a, avem 32 cu o vechime de 6—15 ani.

Din 18 Sub-inspectori cl. III-a, numai 4 sunt cu o vechime mai mică de cinci ani, toți ceilalți au o vechime între 6—16 ani.

Din 9 Sub-inspectori cl. II-a, numai 3 au o vechime de 5 ani, toți ceilalți au între 6–12 ani.

Din 7 Sub-inspectori cl. I-a, numai 3 au câte 5 ani de vechime, toți ceilalți au între 6—12 ani.

Din 6 Inspectori cl. II-a, numai 2 au 5 ani vechime toți ceilalți au între 6—10.

In fine, ca să termin toată scara erarhică: din 4 Inspectori cl. I-a, numai unul are o vechime de 3 ani, toți ceilalți au o vechime dela 10—19 ani.

Inspectorii generali sunt prevăzuți numai în lege. Serviciul Sylvic, nu a ajuns să aibă încă vreuuul în carne și oase.

Trist este desigur tabloul ce vă arătai mai sus, dar este real; și nu voiesc să spun prin aceasta că toți cei cu vechime ar merità să fie avansați, — căci și aici ca și în toate administrațiile, nu se poate să nu-și găsească aplicație proverbul «*pădure fără uscături, nu se găsește*», dar în marea majoritate, Sylvicultorii Statului își fac datoria cu pricepere, în mod conștiincios și cinstit, — și să nu se creadă că pledez acì cauza leneșilor sau incapabilor, sau acolora cari dintr'un motiv or altul nu sunt la locul lor, — pledez cauza Sylvicultorilor harnici, corecți și capabili, cărora serviciul nu le poate imputà absolut nimic, și cu toate acestea stau neavansați câte 10—14 ani, și acestea constitue marea majoritate.

Mă mir, și mă întreb de unde mai le vine energia și dorul de lucru.

Orce altă carieră ar fi îmbrățișat, ar fi fost cu mult mai departe, pe câtă vreme devenind Sylvicultori ați văzut în ce situație se găsesc. Avem exemple chiar dintre camarazii noștri, cari văzând că în serviciul acesta nu este nici un viitor, îl au părăsit, unii mai de mult, alții mai de curând.

Eacă nu mai departe la Administrația Domeniului Coroanei, Sylvicultorii acestei administrații, recrutați din Corpul

Sylvic al Statului, au lăsat departe, mult departe, pe camarazii lor, rămaşi în serviciul Statului, cei mai vechi din acei Sylvicultori au astăzi salarii de peste 800 lei (leafă necunoscută pentru serviciul Sylvic al Statului) când dacă ar fi rămas la Stat nu ar fi putut avea mai mult de 375 lei leafă bugetară, ca Inspectori cl. II-a.

Ce mare deosebire?!

Dacă cadrele se închid, atunci trebue adoptat sistemul gradaţii, cari se practică şi la noi cu profesorii şi căpitanii, căci este greu foarte greu să pretinzi unui funcţionar să trăiască în mod cinstit şi la înălţimea serviciului, cu aceeaş modestă leafă de 141 lei cu cari debutează în serviciu la vârsta de 23 ani, şi după 15 ani de serviciu, când poate are o familie împovărată de 3—4 copii, căci sper că nu se va pretinde Sylvicultorilor, ca să nu urmeze calea firească a lucrurilor. Cum o să mai ajungă unei astfel de familii o aşa de redusă leafă, mă întreb chiar cu ce poate să trăiască; de sigur foarte mizer, dacă nu mai au oarecari venituri, din averea părintească

Este chiar în interesul şi câştigul administraţiei, dacă voieşte să aibă un corp la înălţimea obligaţiunilor,— ca să-i amelioreze de urgenţă starea, altfel poate mai târziu va fi cu mult mai greu, şi o afirm aceasta, din experienţă proprie ce am căpătat de aproape 20 ani de când neîntrerupt fac parte din Serviciul Sylvic al Statului, şi în care timp mi-a fost dat să văd foarte multe lucruri.

Se mai crede că serviciul nostru este uşor, — din contră, pot afirmà că este greu, — chiar foarte greu, — şi pentru a îl îndeplinì în mod conştiincios trebue să ai pe lângă o constituţiune robustă amorul sacru al meserii, — altfel dificultăţile ce întâmpini la fiecare pas, te obosesc peste măsură, şi îţi trebue multă energie, pentru aţi îndeplinì conştiincios datoria.

Mi s'a întâmplat să aud oameni de Stat spunându-mi:

Meseria D-voastră este frumoasă şi uşoară. O plăcere să te plimbi la pădure. Da... meseria noastră este foarte frumoasă, întrucât avem a face cu natura... dar este grea, — căci dacă activitatea Sylvicultorului, s'ar reduce la plimbări... atunci ca rezultat am avea, ceeace se culege din orce preumblare... recreiarea spiritului... distracţia — dar vezi,... Syl-

vicultorul nu pentru aceasta este trimes la pădure, el trebue să şadă de multeori luni întregi în mijlocul pădurii, în fel de fel de marcări, or măsurători, într'o colibă, de multeori mai primitivă decât a lui Robinson, acoperită cu coji de molift şi înfundate cu cetină de brad; este obligat din cauza dificultăţilor de transport să doarmă pe jos, pe pământul gol pe care îl îndulceşte cu un strat de frunze, — iar când timpul este ploios, şi te înapoezi seara dela lucru, pătruns de apă, uneori până la piele, nu găseşti o cameră caldă unde să te schimbi, ci de cele mai multeori trebue să te învârteşti împrejurul focului pentru aţi uscà hainele pe tine, căci până acum nu am ajuns la progresul Sylvicultorului Austriac, Francez or German, cari au refugii construite în toate părţile, din această cauză cea mai mare parte a Sylvicultorilor Statului începe a suferì de reumatism numai după câţivà ani de serviciu, şi cu toate aceste greutăţi de trai vădite, ale Sylvicultorului, noi nu beneficiem de art. 3 din legea pensiilor de cari beneficiază toţi funcţionarii dela C. F. din serviciul exterior, inginerii, funcţionarii dela poştă şi telegraf, medicii Eforii şi medicii de judeţe, etc., ca şi cum serviciile acelor funcţionari, ar fi mai greu de îndeplinit decât serviciul nostru. Să iau un exemplu: ce deosebire este oare între serviciul unui inginer dela C. F., să zic dela serviciul de întreţinere, cari este cel mai greu, şi acela al unui Sylvicultor?

Vieaţa lor este aproape aceeaş, cu deosebire că unul se duce pe linia de drum de fier, cu drezina sau pe jos, are cantoane unde să se adăpostească la fiecare pas, şi seara este mai totdeauna acasă, pe câtă vreme Sylvicultorul lipseşte zile într'una, uneori cu săptămânile, plecat să pună în exploatare pădurile după vârful munţilor şi colinelor, şi restrâns este numărul acelor Sylvicultori, cari pot să beneficieze în regiunea de câmpie, de adăposturi, cum pot să o facă la tot pasul inginerii dela C. F., numai inginerii dela lucrările noi a C. F. pot spune că au serviciul tot aşa de greu ca al nostru, dar numărul lor este restrâns.

Atunci dacă aşa este, noi Sylvicultorii pentru ce nu am putut profità de acel articol al legii pensiilor, de cari profită, atâtea alte categorii de funcţionari, cu vieaţa cu mult mai puţin expusă decât a noastră? Cauzele sunt multiple,

între care este şi aceea că avem prea mulţi vrăşmaşi puternici, vrăjmaşi făcuţi din cauza izbirilor de interese, căci funcţiunea de sylvicultor fiind cu atribuţiuni de conservare al bunului Statului, erà firesc ca interesele să se ciocnească şi de acì nemulţumiri, reclamaţiuni, vorbe şi chiar calomnii pe spinarea sărmanului Corp Sylvic, atât de încercat şi atât de puţin apărat.

Şi dacă Sylvicultorii astăzi, nu luptă poate toţi cu aceeaş ardoare pentru conservarea şi apărarea averei ce le este încredinţată, o mai fac bieţii oameni şi din cauza nesiguranţei zilei de mâine, căci nu au nici o lege care să le garanteze stabilitatea şi drepturile, aşa ca să fie puşi la adăpostul mizeriei, şi să facă numai ceeace conştiinţa lor şi legile în vigoare le zice că este drept să facă. Şi când afirm aceasta, rog pe lector să creadă, că afirm aceea ce cugetă tot Corpul Sylvic al Statului, căci sunt sigur că exprim sentimentele unanime ale camarazilor mei, şi nu mĭ tem de nici o contrazicere întemeiată.

Să se deà o lege de organizare înţeleaptă, să se amelioreze starea materială a Sylvicultorilor, să se ridice şi ei la treapta ce o au camarazii lor din alte ţări mai civilizate şi atunci se va vedeà de ce sunt capabili Sylvicultorii Statului, şi în ce stare de înflorire vor fi pădurile Statului, graţie abnegaţiunei acestor albine muncitoare dar aşa de oropsite astăzi, căci nu le lipseşte, nici priceperea nici dorul de muncă, nici dragostea codrilor.

PARTEA IV.

Paralel între salariile şi avantagiile Sylvicultorilor români faţă de Sylvicultorii celorlalte naţiuni, cum şi a celorlalţi funcţionari din ţară.

Intrucât am vorbit de starea în care se găseşte astăzi Corpul Sylvicultorilor Statului, după ce am făcut istoricul desvoltării lui încă dela înfiinţare — nu fără interes găsesc a face un paralel între starea tot de astăzi a Sylvicultorilor români şi a celor din Prusia, Bavaria şi Franţa, ţări avansate în civilizaţiune din toate punctele de vedere, şi cari pe tărâmul sylviculturii sunt de asemenea fruntaşele tutulor naţiunilor din lume.

In Prusia, unde cultul pădurilor este infiltrat în spiritul naţiunii, se cere mai grele condiţiuni de admisibilitate ca la noi şi trebue un timp mult mai îndelungat după terminarea şcoalei până ce să ajungă aspirantul a i se încredinţă conducerea unui ocol.

Condiţiuni de admisibilitate în personalul superior.— Un aspirant de sylvicultor face mai întâiu un an de practică la un ocol Sylvic, după aceea în 2 ani cel puţin şi 5 ani cel mult, trece cursurile la una din cele 2 academii Sylvice *(Eberswalde* sau *Münden)*; apoi trece examenul de diplomă înaintea unei comisiuni compusă din delegatul Ministerului cu profesorii şcoalei. Până acì lucrurile se petrec întocmai ca la şcoala noastră de Sylvicultură dela Brăneşti, care a fost înfiinţată în 1894 după programul şcoalelor germane.

Obţinând diploma, aspirantul este numit *Forstreferender* (în timpul anului I-iu de practică 'i zice *Forstbeflissner*).

Referendarul este obligat a studiă timp de 1 an la una din universităţile germane: *Economia Politică*, *Ştiinţele Financiare*, *Ştiinţele Economice*, cum şi de a trece examenele cerute.

După ce a satisfăcut servic militar, urmează a practica la un ocol timp de 2 ani, are dreptul a se prezenta *la examenul de Stat*, — dacă răuseşte a trece cu succes acest examen este numit *Fortassessor* şi este întrebuinţat în lucrări fie la ocoale or inspecţiunile Sylvice, fie în Minister, plătindu-l cu ziua după timpul lucrat.

După o trecere de câţiva ani de Fortassessor, este numit la loc vacant, şef de ocol (Oberförster) apoi Forstrat-Oberforst meister, etc.

Condiţiuni de admisibilitate la personalul inferior.— Având terminate clasele primare şi o vârsă de 16—18 ani, candidatul la pădurar, trebue să facă mai întâiu 2 ani practică, din cari 1 an pe lângă un pădurar al Statului sau particular, iar cel de al 2-lea an în urma unei deciziuni ministeriale recente a cărui aplicaţie a început la 1 Octomvrie 1905, este obligat să îl petreacă într'una din cele 4 şcoli de pădurari ale Regatului din cari una este în Provincia Possen una în Vestul monarhiei şi două în provincia Brandemburg. Aceste şcoli sunt aranjate în formă de internat. Costul pentru un elev revine la 400 Mărci pentru cari i se dă instrucţie,

mâncare şi locuinţă. După aceşti 2 ani (unul de practică şi altul în şcoală) intră a face serviciul militar în Jäger-Batalion unde pe lângă instrucţie militară i se predă mai departe cursurile de Sylvicultură, fie de un Oberförster, fie de un Forstassessor oficer în rezervă lăsat în acel scop la batalionul de vânători. Serviciul armatei durează 2 ani. După ce trece examenul şi se liberează din armată trece la un ocol ca *Hielfsaufscher*, iar timp de 9 ani este supus la orce concentrare militară. Intre 8—11 ani de Hielfsaufscher, trebue să treacă încă un examen atât oral cât şi scriptic cari durează 6 luni, căci în acest timp ca încercare i se dă oarecari lucrări la ocol spre executare, astfel că abiă la 12 ani de Hielfsaufscher este gata, şi la loc vacant este primit în corp ca *Förster* dacă a obţinut medii mari la examene, ca *Hielfsforster* cu note mediocre, şi cu note slabe ca *Forstaufscher*.

Gradele pădurarilor sunt dar în ordine ascendente: *Hilfsaufscher*, *Forstaufscher*, *Hilfsforster*, *Förster*, *Hegemeister* este un titlu onorific cari se dă celor mai buni pădurari, *Revierförster*, pădurarii cari ţin loc de şefi de ocoale, dar cu latitudini restrânse.

Serviciul central. In ministerul agriculturei, domeniilor şi pădurilor este o *Direcţiune Sylvică*, având ca şef un *Oberlandforstmeister* ajutat de 5 Landforstmeister, adică o direcţie cu 5 servicii.

In minister este şi *institutul central de amenajament.*

In exterior sunt 34 Inspecţii Sylvice (Regierungsbezirke) având ca şef un Inspector (oberforstmeister) ajutat de mai mulţi Sub-inspectori (Regierungsforstrat) care sunt organele de control în aparenţă ca şi la noi. Fiecare Inspector are un număr variabil de ocoale (oberforstmeisterei) 20—25 ocoale.

In total sunt 761 ocoale în Prusia cu 4626 pădurari de diferite clase.

Suprafaţa totală a pădurilor Prusiei

este de . . . . . 8.271.663 hect.
din care Statul posedă în plină proprietate . 2.884.057 »
iar în devălmăşie . . . . . 1.529 »

Pădurile Statului se compun din: foioase 30,9%; din cari 7,9% tratate în crâng simplu, 2,6% în crâng compus 3% în codru grădinărit şi 17,4% în codru plin.

Reşinoase 69,1% (Pin 57,5%, 0,1 Larice, 11,3 Molift, 0,2 Brad) din cari 8,5% codru grădinărit, iar restul în codru plin.

Venitul pădurilor statului Prusian pe 1904—1905 este de 99.751.000 mărci, astfel repartizat:

	Mărci
Din produse principale	93.000.000
» » secundare	5.153.000
» vânat	453.000
» turbă	216.000
Diverse venituri	900.000
Total .	99,751.000

Venitul din produse principale a provenit din extragerea din pădure a unei cantităţi de material lemnos de 9.259.575 m³.

Să mă ierte lectorul dacă am făcut această digreziune, am crezut să fiu util camarazilor mei Sylvicultori, punându-le la dispoziţie nişte date recente care mi-au fost procurate de camaradul C. Opran de curând înapoiat din misia ce a avut în Germania.

Din tabloul ce urmează se poate vedea salariile personalului inferior şi superior din administraţia Sylvică a regatului Prusiei:

DESEMNAREA GRADELOR	CLASELE DE LEAFĂ								OBSERVAŢII
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	
	Mărci	Mărci	Mărci	Mărci	Mărci	Mărci	Mărci	Mărci	
Personalul superior									*O Marcă* valorează 1 *leu 25 bani.*
Şef de ocol . .	2700	3000	3300	3600	3900	4200	4700	5700	Fiecare clasă se atinge după o vechime de 3 ani în clasa precedentă, atât pentru personalul superior cât şi inferior.
Subinspectori	4200	4600	500 0	5400	—	—	—	—	
Inspectorii. . .	—	—	—	—	5700	6000	7200	—	
Personalul inferior									
Pădurarii. . . .	1200	1300	1350	1400	1450	1500	1550	1600	*Un Revierförster* primeşte până la 1800 M. *Un Forstaufseher* primeşte 78 M. lunar, după 2 ani 84 şi apoi 90 M. peste cari nu poate trece. *Un Hilfsförster* primeşte 1200 M. la început, după 3 ani 200 M. în plus şi nu poate trece peste 1400 M.

Pădurarii au drept la locuinţă, iar când aceasta nu li se dă în natură primesc 100—200 mărci anual, ei mai au drept a introduce la păşune 3 vaci şi 8 porci. Ei au dreptul la lemne de foc şi la locuri de cultură din poenele din pădure, pentru cari plătesc o mică arendă, ei au drept să ia până la 19 hect.

Şefii de ocoale au drept la locuinţă şi lemne de încălzit, când locuinţa nu i se dă în natură i se plăteşte indemnizare până la 1300 mărci. El mai are dreptul de a închiria în total sau în parte vânatul din ocolul său, pe care îl exploatează, realizând un beneficiu de 1500—2200 mărci anual.

Inspectorii ca şi sub-inspectorii au dreptul la locuinţă, şi când aceasta nu li se serveşte în natură, li se plăteşte în bani. Inspectorul mai are drept la un supliment de leafă anual de 900 mărci, care se adună cu leafa şi din cari i se face reţineri pentru pensie.

Şefilor de ocoale ca şi pădurarilor, când se instalează în serviciu pentru aşezarea gospodării li se avansează bani după necesitate, pentru acest scop, ste prevăzut în buget o sumă de 130.000 mărci anual.

La cap. 2 titlu 10 al bugetului pe 1904 se prevede suma de 1.714.890 Mărci cu cari se plăteşte peste leafă transporurile Inspectorilor până la 4000 Mărci anual; Sub-inspectorii 3000 Mărci, — Şefii de ocoale 2100 Mărci, —după cum vedem numai pentru deplasări în Prusia se plăteşte o indemnizare anuală care întrece cu de 2 ori lefurile de astăzi ale Sylvicultorilor din regatul României de diferite grade: — la un loc cu pădurarii şi brigadierii.

Pentru ca să termin cu Prusia, unde toată exploatarea pădurilor Statului se face în regie, găsesc necesar a adăogà că dintr'un buget la venituri de 99.751.000 M., pe 1904—905 se cheltueşte pentru personal şi exploatări 43.897.000 M. deci aproape 50%; în acest buget de cheltueli, personalul cu suplimentele şi îndemnările ce i se serveşte, intră cu 17.085.525 M.

Bavaria. Acì condiţiunile de admisibilitate în corp sunt deosebite de cele cari se cer în Prusia. Astfel, pentru *personalul superior* trebue ca elevul după ce a terminat complect liceul să urmeze cel puţin 2 ani cursurile şcoalei dela Aschaffenburg (Forstliche Hochschule Aschaffenburg),

apoi trece la universitatea din München, unde după alţii cel puţin 2 ani de studiu, obţine licenţa în Ştiinţele Sylvice. Odată diploma luată, trece ca practicant la un ocol, unde face un stagiu de 3 ani, în care interval trebue să treacă prin toate lucrările; în fine trece examenul de Stat, după care numai, şi după ce a satisfăcut legea recrutării, este primit în Corpul Sylvic, provizoriu ca *Asistent cl. II*, apoi după merit este avansat *Asistent cl. I, Assessor, Ferstmeister, Forstrat, Oberforstrat, Ministerialrat.*

Personalul inferior. După ce a terminat clasele primare la vârsta de 15—16 ani, intră în una din cele 5 şcoale de pădurari, unde face 4 ani, şi după ce a făcut serviciul militar, este admis în corpul pădurarilor.

După actuala lege de organizare a serviciului Sylvic Bavarez care datează din 1885, modificată la 1894 avem:

1. La Centru: *Direcţiunea Sylvică din Ministerul de Finanţe condusă de un Consilier Ministerial* (Oberforstdirector) ajutat de 4 Inspectori Sylvici (Oberforstrăte) şi celalt personal technic necesar.

2. In exterior: *8 inspecţiuni Sylvice (Regierungs-Forstabteilungen)* condusă de un Inspector (Oberforstrat) ajutat de 2 sau mai mulţi Sub-inspectori (Forstrăte), un Sylvicultor assesor şi 1 Sylvicultor asistent, 4 persoane (nu sylvice) pentru cancelarie.

366 ocoale conduse de câte un şef de ocol (Forstmeister) cu pădurarii necesari. El are ca ajutor numai în ocoalele grele şi mari un *Forstassessor*, căruia i se dă sub conducere o pădure mare sau mai multe păduri mici, mai are un Forstassistent întrebuinţat mai mult în lucrările de biurou; mai are şi pădurarii necesari.

Ocoalele au în medie o întindere păduroasă care este mai mare la câmpie decât la munte şi variază între 2500—5500 hect.; iar cantonul de pază al unui pădurar este în mijlocie de 570 hectare.

Pentru trupurile de pădure izolate şi de mică importanţă, nerentând a pune un pădurar cu şcoală, se însărcinează un locuitor din apropiere cu supravegherea sa, căruia i se dă între 10—40 mărci lunar (un Waldwärter sau Waldaufscher).

Distribuţiunea personalului superior şi inferior pe grade în Bavaria cum şi salariile acestui personal. se pot vedeà în detaliu în tablourile ce urmează:

No. 1.

TABLOU

DE

PERSONALUL SYLVIC AL STATULUI BAVAREZ

PE ANUL 1904—1905

No. curent	GRADUL CE FIECARE PERSOANĂ ARE	No. persoanelor din fiecare grad	OBSERVAŢIUNI
1	Ministerialrat = Directorul serviciului	1	
2	Inspectori sylvici = Oberforstrāte . . .	12	Din care 4 în Minister, 8 la Inspecţii.
3	Subinspectori = Forstrāte	51	Din care 3 în Minister, 48 la Inspecţii.
4	» = Regierungsforstassessoren .	11	Din care 1 în Minister, 10 la Inspecţii.
5	Sylvicultori-Şefi de ocoale = Forstmeister	384	Din care 18 la păd. comunale Pfalz.
6	Sylvicultori-asesori = Forstassessoren . .	135	Toţi la ocoale.
7	Sylvicultori-asistenţi = assistenten	145	» » »
8	Pădurari = Förster	361	» » »
9	» aspirant = Forstwarte	420	» » »
10	» ajutor = Forstwartegehilfe	251	» » »
11	» supraveghertori = Forstaufseh. .	288	» » »
12	» Waldaufseher şi Waldwārter . .	326	» » »

No. 2.

TABLOU

de retribuţiile personalului sylvic al Statului Bavarez

pe anul financiar 1904—1905.

No. curent	PERSONALUL	LEFA CE SE CONSIDERĂ LA PENSIE						OBSERVAŢII
		Cl. I 1—5 ani de serviciu	Cl. II 6—10 ani de serviciu	Cl. III 11—15 ani de serviciu	Cl. IV 16—20 ani de serviciu	Cl. V după 20 ani (la fiecare 5 ani)	Cuartir pentru locuinţă	
		Mărci	Mărci	Mărci	Mărci	Mărci	Mărci	
	A) Personalul cu drept la pensie definitiv.							
1	**Consilier Ministerial** (Şeful Serviciului Sylvic)	7020	7380	7740	8100	180	720	
2	**Inspector sylvic** (Oberforstrat)	6120	6480	6840	7200	180	540	
3	**Sub-inspector** (Forstrat)	4920	5280	5640	6000	180	540	
4	**Sylvicultor-şef de ocol** (Forstmeister)	3720	4080	4440	4800	180	420	
		Cl. I 1—3 ani s.	Cl. II 4—5 ani s.	Cl. III 6—10 ani s.	Cl. IV 11—15 ani s.	Cl. V 16—20 ani s.	Cl. VI după 20 ani (la fiecare 5 ani)	Pentru locuinţă
1	**Sylvicultor asesor** (Forstamtsassessor)	2280	2640	3000	3180	3360	180	180
2	**Sylvicultor asistent cl. I** (Forstamtsassistent cl. I)	1890	2070	2250	2430	2610	180	180
3	**Pădurar cl. I** (Förster)	1890	2070	2250	2430	2610	180	180
	B) Personal ce nu are drept la pensie							
		Cl. I 1—3 ani	Cl. II 4—5 ani	Cl. III 6—10 ani	Cl. IV 11—15 ani	Cl. V 16—20 ani	Cl. VI după 20 ani (la fiecare 5 ani)	Pentru locuinţă
1	**Sylvicultor asistent cl. II.** (Forstamt-assistent cl. II)	1500	1680 560	1860	2040	—	—	120
2	**Pădurar aspirant** (Forstwart) sau padurar cl. II	1380	1	1740	1830	—	—	90
3	**Pădurar ajutor** (Forstgehilfe) Pădurar cl. III.	1080	1200	1260	—	—	—	60
4	**Pădurar supraveghetor** (Forstaufseher) Păd. cl. IV.	840	900	—	—	—	—	105

Acestea sunt lefuri curate în afară de suplimenturi, de indemnizări de locuinţă, încălzit şi diurne pentru deplasări.

Pe lângă leafă şi suma dată pentru locuinţă, Sylvicultori-şefi de ocoale mai primesc :

1. Pentru încălzitul cancelariei 60 M. anual, care sumă nsă se poate mări după împrejurările locale.

2. O diurnă zilnică în caz de sunt însărcinaţi, sau a girà afacerile altui ocol, sau a face alte lucrări extraordinare, diurnă ce se fixează de Minister. Această diurnă este mai ales pentru inspecţia pădurilor particulare.

3. Sylvicultorul-şef de ocol, primeşte anual o diurnă care în mediu este de 360 M.; Ministerul însă măreşte cu mult această sumă când împrejurările locale impun.

4. Pe lângă diurnă, se dă ca spese de transport o sumă fixată de Minister, în urma arătărilor şefului de ocol, iar acolo unde şeful de ocol trebue a avea un cal (negăsind cu înlesnire în apropiere trăsuri) i se dă anual 900 M.

(Şeful de ocol poate şi chiar inspectează în multe părţi pe picioare ocolul său, care fiind mic şi pădurile concentrate, nu are nevoe de trăsură).

5. Silvicultorul şi pădurari pot luà până la 6 hectare din poenile pădurii pentru trebuinţele sale, dar pentru care trebue a plătì anual 16 M. pe hect. (terenul fiind foarte bun atunci trebue să plătească mai mult).

6. Pentru reparaţiunile clădirilor, Sylvicultorul trebue a plătì statului *108* M. anual, iar pădurari câte *54* M.

Pentru a încheià şi cu Bavaria, nu găsesc fără interes de a vă arătà că pentru o suprafaţă de 1.800.000 hect., câtă întindere au pădurile Statului Bavarez cari toate se exploatează în regie, avem un venit brut pe 1904—905 de 40.801.000 Mărci din cari cheltueli cu personalul şi exploatarea 18.006.290 M. sau aproape 50% din venit:—rămâind ca venit net 22.794.710 Mărci.

In Franţa, pentru o suprafaţă de 1.169.820 hect. păduri ale Statului în 1904 şi 2 mil. hect. păduri comunale avem următorul personal în serviciul exterior :

32	Conservatori	plătiţi cu	8.000—	12.000	lei	anual leafă
200	Inspectoti	» »	4.500—	6.000	»	» »
210	Sub-inspectori	» »	3.000—	4.000	»	» »
232	Guarzi generali.	» »	1.200—	2.600	»	» »
3650	Brigadieri şi pădurari ai Statului	» »	600—	1.400	»	» »

Pe lângă salariu, tot personalul are drept la locuinţa în natură, orcând aceasta nu i se poate servì, i se plăteşte o indemnizaţie care variază după scumpetea vieţei în locatatea unde se găseşte agentul. Pentru aceasta este prevăzut în buget suma de 196.000 lei; de asemenea li se plătesc indemnizări de transport cari variază dela un grad la altul; conservatorilor plătindu-i-se pe lângă cheltuelile de transport (trăsura, tren, etc.), o diurnă pe zi de 20 lei.

In *serviciul central* avem *Direcţia pădurilor şi apelor* condusă de un Consilier de Stat, vechiu elev al şcoalei forestiere din Nancy, având un salariu anual de 15.000 lei, el este ajutat de 3 administratori, foşti conservatori de păduri cari au un salariu de 12—14.000 lei în afară de indemnizările de locuinţă şi cheltuelile de transport, administratorii sunt ajutaţi de tot personalul special necesar.

In 1904—905, venitul din pădurile Statului a fost de 29.605.000 din cari cheltueli 13.857.000, deci 46% din venitul brut.

M'aş fi putut întinde cu comparaţia cât de departe şi la alte State, dar socotesc că exemplele ce am dat mai sus sunt suficiente.

Din cele expuse şi comparând apuntamentele personalului Sylvic Prusian, Bavarez, Francez cu cel al personalului Sylvic din Regatul Român descris la pag. ..., vedem ce mare deosebire este între unul şi altul, putem spune chiar că nu este loc de comparaţie. Nu vreau să spun prin aceasta că şi Sylvicultorii noştri de diferite grade ar trebuì să aibă aceleaşi salarii ca cele de astăzi din Franţa Prusia şi Bavaria,—dar nici aşa mici cum sunt, cred că nu este echitabil să fie; întrucât, ceeace se serveşte astăzi unui Sylvicultor român, de orce grad, nu i se ajunge ca să trăiască în mod modest el şi familia lui.

Pe când în Franţa poţi ajunge la finele carierii la cel puţin 12.000 lei anual, în Prusia la 10.000 mărci, în Bavaria la 9.000 mărci, în Austria la 6.000 florini, la noi în ţară abiă poţi ajunge astăzi la 5.700 lei leafa bugetară şi atât tot.

Dar să nu se creadă iarăş că salariile noastre sunt mici numai în raport cu ale Sylvicultorilor străini, ele sunt mici şi în raport cu a celorlaţi funcţionari similari din ţară şi să-mi permiteţi câteva exemple.

Un Inspector Sylvic de cel mai înalt grad astăzi, eacă: Şeful serviciului Sylvic are 475 leafă bugetară şi 129 diurnă fixă lunar, pe câtă vreme un Inspector financiar are 720 lei leafă lunară, plus diurne pentru zile de deplasare. Un inspector de poşte şi telegraf are 560 lei leafă şi 240 diurnă fixă
Un Inspector sanitar . . » 720 » 240 »
» veterinar » 500 » 300 »

Las comentariile pe seama lectorului.

Un guard general Sylvic cl. II-a deşi poate să aibă o vechime de 10—15 ani de serviciu primeşte astăzi modica leafă de 141 lei lunar, ca şi intendentul Ministerului, ca şi un impiegat cl. II-a, şi cu toate acestea, — ce condiţiuni de admisibilitate se cere unuia şi ce condiţiuni se cere celuilalt·

Un ofiţer când iese după băncile şcoalei militare primeşte 270 lei lunar şi poate ajunge până la 1200 lei.

Un inginer debutează cu 272 lei şi poate ajunge până la 1200 afară de locuinţă şi indemnizări de deplasare.

Un magistrat debutează cu 272 lei şi poate ajunge până la 1360 lei.

Un profesor de clasele primare debutează cu 200 lei lunar, iar din 5 în 5 ani i se adaogă gradaţii de 15, 30 şi 45 % după anii serviţi. Numai vorbesc de profesorii secundari; şi aş puteà dà încă multe exemple de felul acesta.

Deşi studiile ce se cere unui Sylvicultor echivalează cu studii academice, totuş vedem în ceeace priveşte retribuţiunile că rămâne pe nedrept la o treaptă prea inferioară. Se ştie că la noi în ţară, salariile nu sunt în raport la toate seriile de funcţionari publici, adică nu sunt unificate, şi bine ar fi dacă o lege ar stabili diferitele clase de funcţionari ai Statului, grupându-i după studiile şi greutăţile serviciului şi fixând clasa superioară până la care poate să ajungă fiecare. In această chestiune sistemul austriac ne poate servì de model.

Afară de aceasta in Corpul Sylvic astăzi avansările în leafă dela o clasă la alta sunt aşa de mici, încât îţi vine aproape să te lipseşti şi să preferi a rămâne toată vieaţa şef de ocol. Aceste avansări reprezintă suma de 20—30 lei lunar, mai mult, dela Sub-inspector cl. I-a la Inspector cl. II-a, diferenţa de leafă este numai de vreo 15 lei. In o asemenea stare de lucruri, pentru ce să mai muncească, ca să se dis-

tingă un Sylvicultor, când o avansare numai obligaţiuni noi şi mai grele îi aduce, fără ca materialmente să-i aducă nic un avantagiu, am puteà zice din contră că-i aduce mai multe cheltueli.

Din cele espuse mai sus, sper că lectorul se va fi convins pe deplin *de gradul de inferioritate din punct de vedere al salariilor la care este lăsat Sylvicultorul român, atât faţă cu alţi funcţionari din ţară, cât şi faţă cu Sylvicultorii din celelalte ţări, şi că cu drept deplin cere ameliorarea soartei lor.*

Când va veni însă ameliorarea, — aceasta este încă o enigmă.

PARTEA V

Raportul ce există între sporirea personalului şi materialului şi mărirea venitului din păduri.

In Serviciul Sylvic ca şi în orcare altă administraţie cu caracter de producţiune, — şi unde este câmp deschis de activitate, — veniturile fondului, stau în raport direct cu înmulţirea personalului şi a materialului de exploatare. Dau acî un tablou întocmit pe perioade din 5 în 5 ani, în care am pus în paralel sporirea numărului Sylvicultorilor cu creşterea venitului:

Anii	Numărul Sylvicultorilor	Veniturile încasate	
1875	44	932.355	
1880	49	2.271.174	
1885	114	2.353.117	
1890	137	3.159.510	
1895	151	3 352.290	
1900	156	7.206.057	vânzări extraordinare
1904	156	5.684.097	

Din acest tablou se vede că în 1875 când erau numai 44 Sylvicultori, veniturile abia compensau cheltuelile de pază cari erau de 887.880 lei, iar în 1904 cheltuelile cari se ridică numai la 1.081.472, deci cheltuelile au rămas aproape staţionare, numărul Sylvicultorilor însă au trecut dela 44 la

156, — veniturile sau încasat, — şi suntem totuş departe de starea normală.

Pe când în Franţa astăzi revine pe cap de Sylvicultor o suprafaţă de teren afectat pădurii de circă 4000 hect., în Austria de 3500 hect., în Prusia de 3600 hect., la noi proporţia este de 7000 hect. pe cap de Sylvicultor, la cari dacă am mai adăogà şi însărcinările relative la regimul Sylvic ce decurg din Codul Sylvic ajungem la concluzia că nu am ajuns nici la jumătatea stărei normale la cari este menit să ajungă Serviciul Sylvic, în vederea unei gospodării înţelepte şi raţionale.

Natural, sporirea veniturilor îşi are şi ea o margine şi marginea se atinge atunci, când am atins maximum de producţiune susţinută, adică venitul anual să fie maximum normal.

Aceasta în ceeace priveşte producţiunea, — dar se ştie că Statul nu are numai menirea de a încasà cât mai multe venituri din păduri, el mai are obligaţiunea (ce i-o impune calitatea sa de persoană morală şi neperitoare) de a ameliorà fondul pentru a i-l transmite generaţiunilor viitoare, în aceeaş stare, dacă nu mai prosperă chiar, decât l-a primit. Or pe calea ameliorăţiunilor s'a făcut foarte puţin până astăzi, şi ca să se poată face ceeace se cere, trebuesc mijloace materiale şi un personal mult mai numeros decât cel existent. La noi obiceiul este de a se incasà tot sau aproape tot ce produce fondul şi a i se restitui prea puţin sau de loc sub formă de ameliorăţiuni. Trebue să nu mai privim, după cum spuneam şi altădată, pădurile ca o oae de tuns şi mulş, numai pentru a aduce venituri şi a acoperì goluri bugetare, dar cărei i se dă aşa de puţină hrană încât riscă a murì de inaniţie, trebue să dispară prisma fiscalităţii, sub cari sunt privite pădurile ţării noastre.

Nu acelaş lucru se petrece în ţările civilizate ca Franţa, Bavaria, Prusia, Austria, etc., şi să fac o comparaţie.

In Franţa dintr'un venit brut de 29.605.000 lei se cheltueşte pentru material şi personal 13.857.000, deci 36%.

In Prusia dintr'un venit brut de 124.688.750 lei se cheltueşte pentru material şi personal 54.871.000, deci 44%.

In Bavaria dintr'un venit brut de 51.001.250 lei se cheltueşte pentru material şi personal 22.507.862, deci 44%.

In Austria dintr'un venit brut de 12.122.314 lei se cheltueşte pentru material şi personal 8.698.284, deci 71%.

In România dintr'un venit brut de 5.500.000 lei se cheltueşte pentru material şi personal 1.229.500, deci 22%.

Din tabloul de mai sus reese că, pe când în Austria se cheltuieşte cu personalul, materialul şi ameliorările 79 %, — în Franţa 46 %, — în Prusia şi Bavaria 14 %, — la noi în ţară se cheltuieşte abiă 22% cu personalul şi material, când ar trebuì cu totul contrariu să fie, căci pe când noi numai de puţină vreme ne-am îndrumat pe calea civilizaţiunii, deci acum urmează să facem marile eforturi marile cheltuieli cu materialul şi personal faţă cu celelalte ţări cu civilizaţiune veche vedem totuş că noi suntem pe o treaptă cu mult mai joasă decât ele. Mai mult, dacă facem comparaţie din punctul de vedere al raportului la cheltuieli dintre personal şi material ce găsim: pe când în Franţa din aproape 14 milioane se cheltuieşte cu personalul numai 6.260.000, iar aproape 8 milioane cu materialul, — în Bavaria din 22 ½ milioane se cheltuieşte cu personalul aproape 8 milioane, iar cu materialul şi regie 14 ½ milioane, în Prusia aproape aceiaş proporţie; la noi în ţară se cheltuieşte cu personalul 1.100.000 în cifră rotundă, iar cu materialul abiă 150.000, de unde concluzia că pe când în celelalte ţări se face gospodărie raţională Sylvică la noi în ţară se face numai administraţie, iar technică foarte puţină, ca să nu zic că nu se face de loc. Şi din acest punct de vedere mai ales trebue atrasă atenţiunea dregătorilor acestei ţări, trebue să fie luminaţi, trebue să le spunem curat că pe calea ameliorăţiunilor nu s'a făcut aproape nimic serios până astăzi în ţară la noi, şi aceasta numai din lipsa de mijloace materiale. Noi nu ştim încă în mod precis ce suprafaţă au perimetrele noastre păduroase, pentrucă nu toate sunt ridicate în plan, noi nu avem amenajate pădurile, într'un cuvânt noi nu ştim precis ce avem, căci Sylvicultorul de astăzi nu este Sylvicultor; el este întocmai ca un izprăvnicel pe o moşie mare, alergând dela un cap la altul al ocolului parcurgând zeci şi sute de kilometri, ba cu trenul, ba călare, ba cu căruţa, pentru a satisface numeroasele ordine cu caracter administrativ ce i vin dela cele 4 Direcţii ale Ministerului Domeniilor

iar Sylvicultura face mai puţin ca or şi ce; *sau aş fi într'o notă mai justă, dacă aş zice că face de toate, numai Sylvicultură nu face.*

PARTEA VI.

Consideraţiuni asupra organizării Corpului Sylvic cum şi a personalului inferior.

Chestiunea organizării Corpului Sylvic (agenţi superiori) nu este nouă după cum am arătat mai sus, ea este dejà studiată în toate detaliile ei, şi la Ministerul domeniilor se găseşte dejà un proiect gata numai să primească ultima retuşare pentru a fi transformat în proiect definitiv, acesta este proiectul făcut de comisiunea de Sylvicultori şi desbătut de întreg Corpul Sylvic în 1889, este necesar însă ca serviciul să se organizeze pe baze de descentralizare pronunţate iar Şeful de ocol să fie girant responsabil. De asemenea este necesar astăzi pentru selecţionarea personalului destinat a ajunge la gradele superioare, ca să se treacă un concurs, dela guard general la Sub-inspector şi dela Sub-inspector la Inspector. Această propunere o am susţinut cu aceeaş rîvnă ca fiind foarte trebuitoare pentru Corpul Sylvic şi în desbaterile din 1889, tot aşa cum o susţin şi astăzi, căci şi astăzi ca şi atunci condiţiunile în care se află Corpul Sylvic sunt aceleaşi.

Ceeace mai trebue îndreptat, deodată cu organizarea personalului superior este starea personalului inferior despre cari se vorbeşte prea puţin în proiectele de legi astăzi existente.

Astăzi Sylvicultorii sunt secondaţi în lucrări, în modul cel mai rău de pădurari şi brigadieri, căci acestea nu au cunoştinţe speciale de loc, când la pădure tocmai aceasta se cere. In starea de azi a lucrurilor, orce locuitor din sat, argat la curtea arendaşului, poate să devie pădurar, precum brigadier poate să devie orce slugă să-i zic boierească cu câteva clase primare or mai ştiu eu care altul. Ce ajutor pot să dea nişte asemenea funcţionari Şefului de ocol,— de unde dar curge obligaţiunea pentru Şeful de ocol, de a face el tot, — or aceasta fiind o imposibilitate de executat în

majoritatea cazurilor faţă cu greutăţile serviciului şi multiplele lucrări ce se cer, — multe din ele rămân pe jumătate făcute, — or se ocolesc instrucţiunile în vigoare, toate fapte ce se resfrâng în mod indirect asupra stărei serviciului.

Astăzi pentru o suprafaţă împădurită de circa 800.000 hect. pădure curată avem 1221 pădurari, 134 brigadieri, aceşti din urmă fiind numai câte unul de ocol, ei nu comptează pentru serviciul exterior, abiă putând să satisfacă cerinţele de cancelarie. S'ar puteà foarte bine ca numărul pădurarilor să fie restrâns dar să fie instruiţi şi cu un salariu bun de 50—60 lei lunar şi cu drepturi la pensie.

Mă văd nevoit în ceeace priveşte personalul inferior, să repet astăzi,—fiind tot atât de actualitate—ceeace raportam Ministerului de Domenii în 1896 din Austria unde mă găseam trimes ca să studiez exploatarea pădurilor Statului Austriac.

Iacă ce scriam despre personalul nostru inferior :

«*Personalul inferior este departe de a corespunde cerinţelor ce-i incumbă serviciul ; totuş faţă cu puţinele avantaje ce au dela Stat, nu putem să ne plângem de sârguinţa şi devotamentul lor.*

«*Se ştie că pădurarii la noi se recrutează din diferiţi locuitori dela ţară, fără nici o instrucţiune prealabilă, cea mai mare parte neştiind carte, şi deci nu în măsură a dà vreo relaţiune înscrisă, sau a dresà vreun Proces-Verbal ; în fine, pădurarul nostru de astăzi, este un săţean căruia i se încredinţează o puşcă, i se arată portiunea de padure ce are a păzi şi atâta tot.*

«*Las dar aprecierii ledorului, întrucât acest fel de funcţionari în modul cum se recrutează, pot fi folositori şi corespunde serviciului atât de greu ce le este încredinţat.*

«*Dar ce salariu au ei şi este oare posibil, cu ceeace li se oferă, să fie mai buni ? Când plăteşti un pădurar cu 16 lei pe lună, 2 stânjeni de lemne pe an şi 6 pogoane teren de muncă ce ar reprezentà iarăş maximum 100 lei deşi pe multe părţi nu face nici 30 lei, ce pădurar putem aveà ?*

«*De sigur că el nu este un funcţionar care să fie îndestulat cu familia lui din salariu ce are şi tot timpul să-l sacrifice serviciului ce i s'a încredinţat. Un servitor dacă ai, şi vă rog să-mi ertaţi comparaţia, trebue să-l plă-*

teşti cu minimum 30 lei lunar, plus întreţinerea toată (locuinţa, luminat, încălzit, hrană); cum atunci, Statul, cu 16 lei salariu, poate avea un bun pădurar? Deci, în starea actuală, noi nu suntem în măsură să avem pădurari bine instruiţi, care cu pricepere să secondeze pe Şeful de ocol.

«Codul Sylvic a impus pădurarilor îndatoriri pe care el nu este în măsură, faţă cu gradul lui de cultură să le satisfacă. Orce funcţionar, pentru a'şi face datoria în mod conştiincios şi cinstit, se ştie, trebue să fie plătit aşa, ca modest să poată trăi cu familia lui pe de o parte, iar pe de alta să fie totdeauna la dispoziţia serviciului, să poată fi permutat la nevoe, fie pentru interes de serviciu, fie disciplinar, în fine, să fie independent de localitate. Astăzi la noi un pădurar dacă a greşit ceva, el este sau amendat sau mai repede destituit, căci el nu poate fi permutat.

«Pădurarul, cred că ar trebuì să fie strein de localitate, după cum cu toţii ştim că se cere pe multe părţi, fără naş or fin în sat, ori legături cu arendaşul, cu desăvârşire independent de localitate şi locuitori, putând astfel fără nici o jenă a'şi exercità meseria lui.

«Am insistat mai mult asupra personalului inferior, ca să arăt cât de departe este el la noi de pădurarul austriac şi cum se impune o dată cu ameliorarea soartei lor şi schimbarea felului de recrutare.

După părerea noastră ceeace aztăzi este şcoala de brigadieri, însă pe baze mai practice ar trebuì să fie şcoala de pădurari, din care treptat şi anual se va scoate un număr de elevi, cari după o practică de un an la reşedinţa ocolului, să fie numiţi apoi pădurari, în modul acesta fiind posibil ca în 10—15 ani, în mod treptat, tot personalul inferior de astăzi să fie înlocuit cu pădurari dresaţi şi cu cunoştinţe speciale de meseria lor, independenţi de localitate şi la dispoziţiunea cerinţelor serviciului, iar funcţiunile brigadierilor de astăzi să le ocupe în viitor pădurari de cl. I. In cazul acesta trebue să i se deà o locuinţă spaţioasă şi comodă, în apropiere de cantonul de pază, pădurarul să nu aibă drept a ţine decât o vacă două şi un cal, să aibă un salariu de minimum 50 lei şi

că meargă până la 100 lei lunar, făcându-se trei clase de pădurari şi să fie asigurat la bătrâneţe printr'o pensie de minimum 40 lei lunar. Numai în felul acesta cred că vom puteà recrutà un personal inferior, instruit, onest şi devotat, care să secondeze cu inteligenţă pe Şeful de ocol.

Iacă acum în rezumat ceeace credem a se face în vederea prosperării fondului pădurăresc şi a corpului Sylvic.

1. *A se creià la centru o Direcţiune generală a pădurilor, având 3 servicii conduse fiecare de câte un inspector Sylvic ca şef al serviciului, cu personalul necesar, fiecare Şef de serviciu având dreptul de a rezolvà pe a sa răspundere lucrările curente.*

Pe baza celor de mai sus, a se face o lege de organizare a Corpului Sylvic, lege care să prevadă descentralizarea pentru serviciul exterior.

2. *A se alcătuì în vederea legei, un regulament clar şi precis de atribuţiuni pentru fiecare grad şi funcţiune în parte, relevându-se toate cazurile posibile ce s'ar prezentà în serviciu.*

3. *Personalul de pază a se recrutà treptat dintr'o şcoală specială ce s'ar creià în acest scop (cum este şcoala de brigadieri astăzi) intrând şi ei în cadru ca orcare funcţionar, susceptibil de a fi permutaţi la nevoie, nefiind legaţi, decât cu serviciul, de pădurea ce are spre pază, bine plătit şi cu drept la pensie.*

4. *A se constituì pe lângă ficcare inspecţie, un serviciu special de amenajări, compus dintr'un sub-inspector, 2 guarzi generali, şi mai mulţi eleri cu diurnă, dintre aceia care au terminat complect o şcoală de sylviculturâ, până la intrarea lor în cadre: ei constituind cele mai bune elemente în amenajeri, de oarece se ştie că în asemenea lucrări se cere multă vigoare.*

A se face instrucţiuni complecte şi detailate de către Consiliul technic al pădurilor, de felul cum trebuesc să lucreze aceste comisiuni, tratamentele ce trebuesc în general prescrise, felul cum trebuesc redactate proiectele, semnele convenţionale, diferite tablouri necesare, în fine, un schelet complect pe care amenagistul să-l complecteze, să-l umple cu toate datele necesare.

5. *A se revizuì în detaliu şi a se completà toate la-*

cunele ce prezintă actualul Cod. Sylvic, în urma unui studiu amănunţit la care să fie convocaţi pe circomscripţii toţi şefii de ocoale, iar în urmă la Minister şeful biroului de licitelor şi secretarul contenciosului; aceste persoane fiind acelea cari mai des decât orcine întâmpină dificultăţi din partea actualului Cod Sylvic.

6. *A se revedeà şi completà toate prescripţiunile în ceeace priveşte aplicarea regimului Sylvic la toate celelalte persoane morale.*

7. *A se pune sub administraţia directă a Statului, toate pădurile comunelor, bisericilor de mir, comunităţilor, şi stabilimentelor publice.*

A se prevedeà prin lege şi a se reglementà în interesul general exploatarea pădurilor moşteneşti, cari astăzi nici sunt prevăzute în Codul Silvic, de şi formează poate 1/5 din suprafaţa totală a pădurilor de munte, şi cari sunt pe cale de a se ruinà complect.

8. *Este necesar a se formà un corp de Ingineri Sylvici însărcinaţi numai cu aplicarea şi controlul amenajamentelor la pădurile supuse regimului Sylvic. Acest corp să fie ataşat la Direcţia Pădurilor. Un regulament special va indicà în mod detaliat felul său de funcţionar.*

Acestea ar fi pe scurt ameliorările cari dacă s'ar aduce stării de azi a lucrurilor şi dacă s'ar dà suficiente mijloace materiale pentru creeri de şosele şi alte drumuri necesare transporturilor în pădure, avem convingerea, că ne-am puteà îndrumà şi noi pe o cale prosperă.

CONCLUZIUNE

Din cele expuse mai sus cred că lectorul s'a convins cu prisosinţă, că din toate punctele de vedere, Corpul Sylvic al Statului şade rău, cum stau rău de altfel şi pădurile Statului.

In 1860 acest serviciu văzut cu foarte important de către Ministrul A. Golescu, îl ridică la rangul de Direcţie generală, la 1875 este transformat în secţie Sylvică, sub vechia administraţie a Domeniilor Statului dela Ministerul de finanţe şi tot secţie Sylvică este şi astăzi la Mi-

nisterul domeniilor, deşi între 1875 şi 1905 sunt 30 ani la mijloc.

Fără o lege de organizare la 1875; fără o lege de organizare şi astăzi; cu salarii relativ bune la 1875; cu salarii ridicule de mici astăzi. Totdeauna hrănit cu speranţa unei organizări, niciodată însă realizată

Astfel s'ar puteà schiţà în puţine cuvinte, starea din trecut şi de astăzi a Corpului Sylvicultorului Statului.

Cred că tabloul nu este seducător de loc, şi încurajător pentru acei tineri cari s'ar mai gândì să îmbrăţişeze cariera de Sylvicultură, şi nimic nu ar puteà să îndrepteze această stare descurajatoare de lucruri, decât o lege de organizare a Corpului Sylvic pe baze solide după cerinţele moderne; — şi cu îmbunătăţiri materiale.

Dacă serviciul Sylvic nu a ajuns la desvoltarea la cari aspiraţiuni întemeiate îi dă dreptul, aceasta se datoreşte în mare parte şi frământărilor politice inerente statelor tinere şi mici, căci de multeori am văzut cum un Ministru, nu a stat la Minister, decât foarte puţin, neavând nici timpul să se iniţieze în ruagiul acestui vast şi greu de condus Minister prin complexitatea ramurilor de activitate naţională ce îmbrăţişează. Se pare că la Ministerul Domeniilor unde tocmai s'ar fi cerut mai multă statornicie fiind un Minister cari înfăşoară avuţia ţării, — tocmai acì zic s'au schimbat Miniştrii, mai des ca la orcare altul. Astfel într'un interval de 9 ani adică dela înfiinţare până la 1891 s'au schimbat 14 Miniştrii, au fost doui Miniştri cari au stat numai câte 23 zile. Ei bine, în asemenea condiţiuni este oare posibil un progres?

Desigur că nu. Progresul pentru ca să se realizeze cere ca condiţiune sinequa non, unitate de vedere şi continuitate de acţiune.

Am văzut ce este drept, mulţi Miniştri de Domenii, interesându-se de aproape, în dorinţa ce aveau de a ameliorà şi starea pădurilor odată cu aceea a Sylvicultorilor, *căci aceste 2 lucruri prosperitate în starea pădurilor şi ameliorare în starea Sylvicultorilor sunt aşa de strâns şi intim împletite încât una fără alta nu se poate, una rechiamă pe cealaltă;* dar timpul şi împrejurările nu i-a ajutat în realizarea dorinţei lor.

Cu toate acestea trebue.... trebue făcut ceva pentru atingerea acelui scop, căci ar fi o mare eroare a celor de sus pentru ca să ajungă să aprecieze importanța Corpului Silvic și să i se dea rangul ce merită, să astupe până ce toate pădurile se va ruină or nimici, până ce toate coastele repezi se vor rupe, ca și fundurile văilor, cari transformate în torenți, să inunde satele și câmpiile, căci dacă numai atunci dregătorii acestei țări vor vedeà realitatea, — va fi prea târziu,—ruina va fi deja în casă. Suntem abiă la începutul acelei triste opere. Valea Tapologului ne este martor. Să ne oprim dar până este timp, îngrijind de aproape domeniul păduros. România condusă de oameni luminați, capabili și înțelepți, trebue să profite de cunoștința greșelilor altora; țara noastră mică, cu mijloace restrânse, nu va puteà suportà cheltueala unor asemenea mari reparațiuni, cum se întâmplă astăzi în Franța, unde se cheltuesc sute de milioane cu stingerea torenților formați din cauza pășunatului și despăduririlor nechibzuite din trecut.

A bon entendeur, salut.

M. Tănăsescu.

LEMNUL DE FAG CU SAU FARA INIMA ROȘIE

ÎNTREBUINȚAREA LUI PENTRU TRAVERSE

(Urmare [1])

Impregnarea traverselor cu creozot supraîncălzit sistem Rütgers.

In literatura străină referitoare la technologia lemnului nefiind descris sistemul Rütgers, m'am adresat D-lui Hans Reiz, reprezentantul din București al Casei Iulius Rütgers cu sediul în Angern, lângă Viena, care transmițând locului în drept cererea mea, firma în chestiune a avut buna-voința a-mi trimite două mostre de traverse de fag injectate după acest sistem, precum și următoarea explicațiune ceva cam sumară, astfel după cum rezultă din traducțiunea sa din limba germană :

«Traversele sunt transportate în cazanul de injectat care

1) Vezi «Revista Pădurilor» pe luna Decembrie 1905.

se închide în mod hermetic. După aceasta se face vidul într'însul cât se poate de complect. Se menţine câtva timp această stare, după care se introduce în cazan creozotul încălzit până ce, sub continua acţionare a pompei pneumatice, el a intrat în aşa cantitate încât a atins acel nivel când, prin o mai departe rarefiare a aerului din cilindru, ar putea pătrunde în pompa pneumatică.

Introducerea creozotului în cazan se face în mod intermitent, or dintr'o singură dată, după cum lemnele sunt mai mult sau mai puţin bine uscate.

In timpul acesta, precum şi după ce s'a umplut cu lichid cilindrul până la nivelul mai sus menţionat, se procede cu ajutorul unui serpentin la supra-încălzirea creozotului până ce temperatura sa trece peste punctul de fierbere al apei. Această operaţiune necesită, de ordinar, timp de mai multe ore.

Odată ajuns la gradul acesta de încălzire, se păstrează încă câtva timp, cu sau fără rarefiarea aerului, după cum este nevoe de a se introduce în cazan cantitatea de lichid necesară.

Din momentul ce se începe a se umplea cu creozot încălzit cilindrul, se pune acesta în comunicaţie cu un refrigerent cu ţevi în care se condensează vaporii de apă ce ies din lemne. Apa ce rezultă este condusă la rândul său într'un vas prevăzut cu un nivel de apă indicator.

După ce evaporarea apei din lemn a luat sfârşit, se umple complect cazanul cu creozot şi cu ajutorul pompei fulante se obţine o mare presiune care se menţine câtva timp.

Cu această din urmă operaţiune impregnarea lemnelor fiind terminată, se dă drumul creozotului din cilindru să reintre în rezervorul din care a provenit».

Nu suntem în măsură a ne pronunţa în deplină cunoştinţă de cauză asupra eficacităţii procedeului pentru că nu ni s'a dat detalii asupra stării de uscăciune a traverselor în momentul când se introduc în cilindrul de injectat şi nici nu se precizează cât timp durează întreaga operaţiune.

Din descripţia de mai sus, pare însă a rezulta că traversele se introduc în cazane nu după mult timp dela fasonarea lor.

Judecând, afară de aceasta, după cele 2 bucăţi traverse de fag alb injectate, ce mi s'a trimis de firma Rütgers, care se bucură de o bună reputaţie în toate Statele cu care stă în relaţiuni comerciale, precum şi după alte informaţiuni ce po-

sed, suntem în măsură de a afirmă că putem avea încredere în sistemul preconizat, cu atât mai mult cu cât, întrebuinţând acest procedeu, se reduce după cum se susţine, la o cifră minimă proporţia traverselor crăpate.

Ar fi de dorit să se experimenteze acest procedeu şi cu traverse de fag cu inimă roşie.

De altfel, există oarecare analogie între sistemul Rütgers şi procedeul Ott despre care am vorbit în capitolul precedent.

Procedeul obişnuit de injectat traversele cu creozot.

Acest procedeu a cărui paternitate se cuvine lui John Bethell din Londra (1838), care a înlocuit cazanul vertical al lui Breant (1831) printr'unul orizontal, este întrebuinţat în Franţa, şi anume de Administraţia căilor ferate de Est, încă din anul 1865.

Substanţa utilizată este creozotul şi fiindcă acest sistem a fost studiat de către Direcţia căilor noastre ferate şi introdus la uzina Statului de lângă Ploeşti, ne vom opri puţin asupra lui.

Administraţia căilor ferate de Est, după cum am mai arătat cu alt prilej dispune de 2 uzine pentru injectat traversele de stejar şi de fag şi anume la Port-d'Atelier şi Amagne [1]).

Aceasta din urmă este cea mai importantă fiind amenajată în vederea depozitării a 400.000 traverse.

Suprafaţa terenului ocupat de aceste din urmă este de 4 hectare, iar restul de 1 hectar este destinat pentru uzina propriu zisă, consistând :

1. Dintr'o clădire în care se află o locomobilă cu 20 cai putere, 2 cazane cu anexele lor, lungi fiecare de 11 metri, la dreapta şi la stânga cărora se află câte 3 rezervorii pentru păstrat creozotul.

2. Din patru uscătoare având fiecare o lungime de 14 m. şi o lăţime de 15 m. cu câte 2 cuptoare şi 2 galerii duble, astfel că în total sunt 16 galerii.

In fiecare galerie poate intră 5 vagonete cu traverse sau în total 80 vagonete ($5 \times 16 = 80$).

De oarece în fiecare vagonet se poate încărcă de odată

1) Schmidt Károly, op. cit., pag. 146.

40 traverse, în cele 4 uscătoare pot intră 3200 traverse (80×40=3200).

3. Din o construcţie unde se află 3 maşini de găurit şi sabotat traversele.

4. Dintr'un laborator pentru analizarea creozotului.

Mai există asemenea :

O sală de mâncare pentru lucrători, o casă de locuinţă pentru impiegaţi, mai multe trăsuri pentru transportarea creozotului, etc.

Intreaga instalaţiune a costat 375.200 lei.

Traversele spre a putea fi injectate trebue să fie bine uscate.

Uscarea traverselor de stejar la aer liber durează dela 15-20 luni, iar a traverselor de fag 6 luni, în care timp sunt în continuu supravegheate, bătându-se la extremităţile lor scoabe în formă de *S*, buloane, etc., în caz de se ivesc crăpături.

Când s'a hotărît momentul de a se injecta traversele, mai întâiu se îngăuresc şi se sabotează, adică se netezesc în mod plan suprafeţele pe cari se aşează şinele. După aceasta se conduc în uscătoare, unde se păstrează timp de 60—80 ore într'o temperatură care se urcă în mod treptat dela 35—70° C.

Calde fiind, se introduc traversele, cu ajutorul vagonetelor, în cilindrele de injectat ale căror capace se închid în mod hermetic.

Cu pompele pneumatice se procedează apoi la facerea vidului în cazane, până ce indicatorul vidului (vacuummetrul) arată cel puţin 600 m.m. In această stare se menţine timp de 30 minute.

Scopul acestei operaţiuni este pe de oparte de a se extrage sau micşorà la minimum posibil aerul conţinut în organele elementare ale lemnului, iar pe de alta de a se înlesni introducerea lichidului de injectat în cilindre prin simpla intervenire a presiunei atmosferice.

Vidul fiind făcut, se deschide robinetele tuburilor în comunicaţie cu rezervoarele şi creozotul, prealabil încălzit la temperatură de 80° C., pătrunde în cazane până la o înălţime oarecare. Umplerea lor se complectează după aceasta cu ajutorul pompelor respingătoare, a căror manevrare se continuă până ce se obţine o presiune de 5 atmosfere.

Sub acţiunea presiunei în chestiune, care durează timp de 30 minute pentru traversele de stejar, şi o oră pentru cele de fag, traversele sunt complect impregnate.

Mai înainte se utiliză o presiune de 7 atmosfere. S'a renunţat însă în urma constatărei făcute că o presiune mai mare nu are nici o înrâurire asupra eficacităţei injectărei, destul numai ca traversele să fie bine uscate şi să aibă, când sunt introduse în cilindre, o temperatură cât se poate de egală cu a creozotului.

Se dă drumul apoi acestei substanţe în rezervoare, precum şi creozotului ce se scurge din traverse sub formă de picături, ceeace necesitează încă vreo 25 minute. Se deschid în fine capacele cazanelor şi se scot traversele afară, conducându-le în locurile destinate a fi depozitate până la întrebuinţarea lor.

Aşezarea lor se face în stive şi anume în rânduri încrucişate, în fiecare rând însă ele se pun unele lângă altele, pentru ca să se împiedece evaporarea. Pe deasupra stivelor se aşterne un strat subţire de pământ spre a fi ferite de incendiu, creozotul fiind o substanţă inflamabilă.

Stivele de traverse destinate uscărei, despărţite între ele printr'un interval de 1m,50, sunt compuse tot din rânduri încrucişate, dar traversele în loc ca să se aşeze unele lângă altele ca în cazul precedent, se distanţează fiecare cam de câte 30 cm., astfel că într'un rând nu intră mai mult de 5 traverse.

Afară de aceasta, traversele din cele 2 rânduri de sus se aşează unele lângă altele şi anume cu unul din capetele lor pe una sau 2 traverse puse d'acurmeziş, formându-se cu chipul acesta un acoperiş înclinat pentru ca apa de ploaie să se poată scurge cu înlesnire. Rândul cel de jos se reazimă pe 2 căpătâie cari se aşează pe un strat de cărbuni aşternut pe pământ, pentru a se evita umezeala.

Dimensiunile traverselor adoptate pe liniile ferate franceze sunt în majoritate pentru cele de stejar de:

2 ,65 lungime, 0m,235 lăţime şi 0m,145 înălţime, iar pentru cele de fag de:

2 ,65 lungime, 0m,215 lăţime şi 0m,150 înălţime.

In cazul d'întâiu într'un metru cub intră cam 12 traverse fasonate, absorbind fiecare dela 6—7 kg. creozot, iar în cel de al doilea 10 traverse pentru injectarea cărora este

nevoe dela 270—300 kg. creozot, ceeace revine la 27—30 kg. de bucată.

De oarece s'a dovedit că rezistenţa traverselor în contra uzurei mecanice depinde de modul cum ele sunt fixate de şine, în Franţa, ca şi în Germania, nu se mai întrebuinţează crampoanele. ci tirfoanele, adică piroane mari prevăzute cu şurupuri.

Tot în scopul acesta de desubtul şinelor se aşterne câte o mică placă de păslă sau de lemn de plop creozotat.

Uzina de creozotaj dela Surdon.

Uzina dela Surdon, departamentul Orne (Franţa), situată lângă gara cu acelaş nume, a fost construită în anul 1899, după cele mai noi metoade în scopul de a servi la injectarea traverselor trebuitoare Companiei drumurilor de fer de Vest.

Substanţa antiseptică întrebuinţată este creozotul provenit din destilaţiunea huliei.

Dacă facem abstracţiune de costul său, această materie alcătueşte, numai încape îndoială, cel mai bun prezervativ în contra insectelor şi a microorganismelor.

In adevăr, odată incorporat în lemn, el nu poate fi dizolvat şi spălat de ape ca alte săruri minerale întrebuinţate pentru impregnarea traverselor, cari săruri cum de ex. clorurul de zinc, atacă după unii autori [1]) piesele metalice cari vin în contact cu lemnul ca cramponele, tirfoanele, etc. Afară de aceasta prin proprietatea sa uleioasă fereşte traversele de influenţa vătămătoare a variaţiunilor de uscăciune şi umiditate, din care rezultă contragerea şi umflarea lemnului şi prin urmare crăparea lui.

Nu este nevoe însă a spori cheltuielile în mod inutil. In scopul acesta absorbţiunea în cazul traverselor de fag nu trebue să meargă până la *saturaţiune* , cu atât mai mult cu cât această specie, din cauza numeroaselor vase ce conţine poate primi o cantitate de creozot cu mult mai mare decât este absolut necesar pentru a conserva lemnul de putreziciune.

Dovadă este că o cătăţime oarecare din creozotul absorbit

1) Vezi: A. Gnittner, *Zerstörung imprägnirter Schwellen durch Eisen.* Sonderabdruck aus «Zeitschrift fur angewante Chemie» 1891, Heft 14.

aflator în stare lichidă în cavităţile organelor elementare, în vase mai cu seamă, se scurge mult timp din traverse sub forma de mici picături, determinând pe *balastul* peste care sunt aşezate mari pete ulcioase de jur împrejurul lor.

La uzina din Surdon, după cum rezultă din studiul D-lui I. M. Merklen, inginer în serviciul menţionatei Administraţiuni, din care extragem amănuntele ce urmează [1]) s'a ajuns la convingerea că pentru o traversă de fag din lemn alb este îndestulător o cantitate de 25 kg. creozot, în termen mediu.

Întinderea terenului destinat pentru trebuinţele acestei uzine este de 8 hectare, şi anume 4 hectare servesc ca loc de depozit pentru traversele de stejar, de fag şi prea puţine de carpen, cari pentru a se usca la aer liber se aşează în stive regulate depărtate cam de 2 metri unele de altele.

Cu acest prilej se separă mai întâiu traversele de stejar de cele de fag, după aceea cele fasonate din pădurile Normandiei de cele din Bretania, traversele de fag la rândul lor se împart în două grupe principale, după cum ele sunt ecarisate sau semi-rotunde.

Cele ecarisate se aşează în stive deosebite, după cantitatea de alburn ce conţin şi după cum debitarea lor s'a făcut cu ferestreul de mână, ori în mod mecanic. În cazul din urmă s'a constatat că prin faptul încălzirei suprafeţelor ferestruite impregnarea se face mai cu anevoinţă.

Se caută, cu alte vorbe, a se constitui elemente omogene din punctul de vedere al speciilor din care sunt fasonate traversele, al debitului, al structurei lemnului, al stării lui de uscăciune, astfel ca impregnarea să se poată face în condiţiuni cât se poate de egale.

După uscarea lor la aer liber, ceeace durează dela 6 luni până la un an, aşezate în lung şi separate în straturi izolate unele de altele, pentru ca toate feţele lor să vină deopotrivă în contact cu aerul cald din cuptoare, în număr de două, unde se usucă în mod artificial, traversele de fag sunt transportate cu ajutorul cărucioarelor de fer (vagonetelor), în cari încap câte 35—40 bucăţi, în cele 4 galerii-anexe ale uscatoarelor.

1) A se vedea : *La Revue* generale des Chemins de fer din luna Maiu 1905.

Temperatura aerului cald în aceste galerii variază între 40—45°, iar uscarea lor nu durează mai mult de 24 ore. Introducerea vagonetelor în galerii se urmează în sens invers circulaţiunei aerului cald, care se răceşte mai mult în contact cu traversele de curând introduse în galerii şi aceasta în scopul de a fi ferite de crăpături, cari ar avea loc în cazul când ar fi expuse de odată, fără transiţiune, aerului celui mai cald.

Creozotarea se face ca în sistemul Bethell descris, adică prin vid şi presiune.

Intreaga operaţiune însă, consistând din umplerea cazanelor cu creozot, injectarea traverselor, golirea cilindrelor de creozotul ce prisoseşte, precum şi scoaterea afară a vagonetelor, nu durează decât 1 oră şi 30 minute, ceeace permite ca într'o zi să se injecteze 1400—1600 traverse, lungi de câte 2m,65—2m,70.

Spre a se face aceasta cu putinţă s'a imaginat un dispozitiv foarte ingenios care permite a se umplea complect cazanele cu creozot şi anume numai cu ajutorul vidului, fără teamă ca această substanţă să năvălească în corpul pompelor pneumatice, din care pricină la toate celelalte uzine din Franţa unde lipseşte acest dispozitiv, s'a recurs la întrebuinţarea pompei fulante pentru complectarea umplerei cazanelor.

Dispozitivul în chestiune, consistă dintr'un tub vertical înalt de 8m,50, având forma unui U întors. Unul din braţele sale este legat cu conductul de aspiraţiune al aerului, iar celalt comunică cu capacitatea interioară a cazanelor, facând astfel funcţiunea unui tub barometric.

Astfel fiind genunchiul (îndoitura) lui U, care se află situat la partea sa superioară, nu e niciodată atins de lichidul aspirat, chiar dacă s'ar puteă face vidul în mod absolut.

Cu chipul acesta se poate umplea cilindrele fără întrerupere şi scurtă, prin urmare, durata fiecărei operaţiuni cu 25 minute.

Spre a se cunoaşte cantitatea de creozot absorbit se determină cu ajutorul unui plutitor şi a unei scări metalice volumul rezervorului ocupat de lichid, înainte şi după injectarea traverselor, iar drept control, se cântăresc la finele fiecărei operaţiuni câte 10 dintr'însele.

Si spre a se constată dacă sunt bine impregnate, se fac în mai multe locuri sondaje într'însele la adâncime de 2—3

centimetri. Cele cari lasă de dorit sub acest raport se injectează a 2-a, ba chiar şi a 3-a oră, după cum trebuinţa cere.

Creozotul se păstrează în 6 rezervorii, grupate fiecare câte 3 în subsolul construit de zidărie, fiind acoperite de o podeală aflătoare la nivelul solului atelierului.

El se încălzeşte cu ajutorul serpentinelor prevăzute cu 5 şi 6 spirale până la temperatura de 80° C, iar cel din primele 2 rezervorie, în cari se face golirea vagoanelor-cisterne şi în care se adaogă naftalină brută, această temperatura este şi mai ridicată.

Luminatul uzinei se face cu electricitate.

În anul 1903 s'a injectat numai în ce priveşte traversele un număr de 297,500, dintre cari 222,500 de fag, iar restul de stejar. Acestea din urmă au absorbit în termen mijlociu $1._{540}$ kg., iar cele de fag $24._{400}$ kg.

Producţia acestei uzine ar putea fi şi mai mare, dar Compania C. F. franceze de Vest mai dispune încă de 2 uzine şi anume una în Dieppe şi alta în Landebia, aproape de Lamballe.

Ca să se poată determina în mod experimental rezistenţa la descompunere a lemnelor injectate cu diferite substanţe şi după diverse procedeuri s'a construit în perimetrul uzinei, un *putrezitor*, săpându-se în pământ un şanţ lung de 4m,50, larg de 3m,00 şi adânc de 0m,50, care şanţ se umple până la înălţimea de 0m,30 cu băligar de cal.

Lemnele în chestiune se îngroapă în acest băligar, peste care se aşterne un strat de pământ vegetal gros de 0m,25, în care se face să vegeteze diferite plante, udându-se adeseori spre a se întreţine o umiditate constantă.

De jur împrejurul şanţului în chestiune se aşează un rând de traverse impregnate, spre a susţine pereţii verticali ai groapei. Rezultatele au dovedit superioritatea creozotajului astfel cum se practică în uzina din Surdon.

Renunţ a intră în amănunte, în ce priveşte descripţia generatoarelor de aburi, a maşinei motrice şi dynamo. Celor cari se ocupă mai de aproape cu atari chestiuni technice, recomand a citi în întregime articolul D-lui Merklen, care a fost reprodus, din cauza însemnătăţii sale, şi de «*Journal de commerce des bois*», ediţia continentală a lui «*Timber Trades Journal*» şi anume în numărul de la 28 Iunie 1905 st. n.

Regret însă că nu ni se arată nici cât a costat uzina în chestiune dimpreună cu terenul şi toate construcţiile şi nici la cât se urcă cheltuielile de gestiune, de manipulaţie, de creozotat şi de amortizare a capitalului întrebuinţat privitoare la o singură traversă de fag oride stejar semi-rotundă, sau ecarisată.

Uzina de creozotat traversele dela Ploeşti.

Conform prevederilor bugetare referitoare la înfiinţarea acestei uzine, situată lângă gara Ploeşti, deşi locul său ar fi fost mai potrivit, după părerea mea cel puţin, lângă marile complexe de păduri de fag din Muntenia şi Moldova despre cari am menţionat la începutul acestui studiu, căci în definitiv în scopul utilizării traverselor de fag a fost ca înfiinţată, cheltuelile pentru această instalaţiune s'au evaluat la respectabila sumă de 615.000 lei şi anume:

	Lei
Uzina propriu zisă	286.000
Parcul pentru depozitat traversele . .	206.468
Instalaţiunea rezervorului pentru depozitat creozotul	55.000
Clădire pentru impiegaţi	13.000
Personal	35.000
Cheltuieli neprevăzute	19.532
Total . . .	615.000

Uzina în chestiune după cum rezultă din descrierea făcută într'o mică broşură, prezentată de către serviciul de ateliere şi de tracţiune de pe lângă Direcţiunea generală a căilor ferate române cu ocaziunea expoziţiunei «Societaţii Agrare» din 1904, a fost pusă în exploatare la 1 Martie acelaş an.

Intre chestiunile cari au făcut obiectul discuţiunii adunării generale a societăţii Progresul silvic, din zilele 7, 8 şi 9 Maiu 1904, figurând şi întrebuinţarea *traverselor de fag la noi în ţară*», am fost însărcinat de către D-l I. Kalinderu, prezidentul acestei societăţi, ca să mă pun în relaţiuni cu autoritatea în drept, pentru ca D-nii membri societari să poată vizită această uzină.

UZINA DE CREOZOTAT TRAVERSELE DE LÂNGĂ GARA PLOEŞTI
(Vederea generală din față).

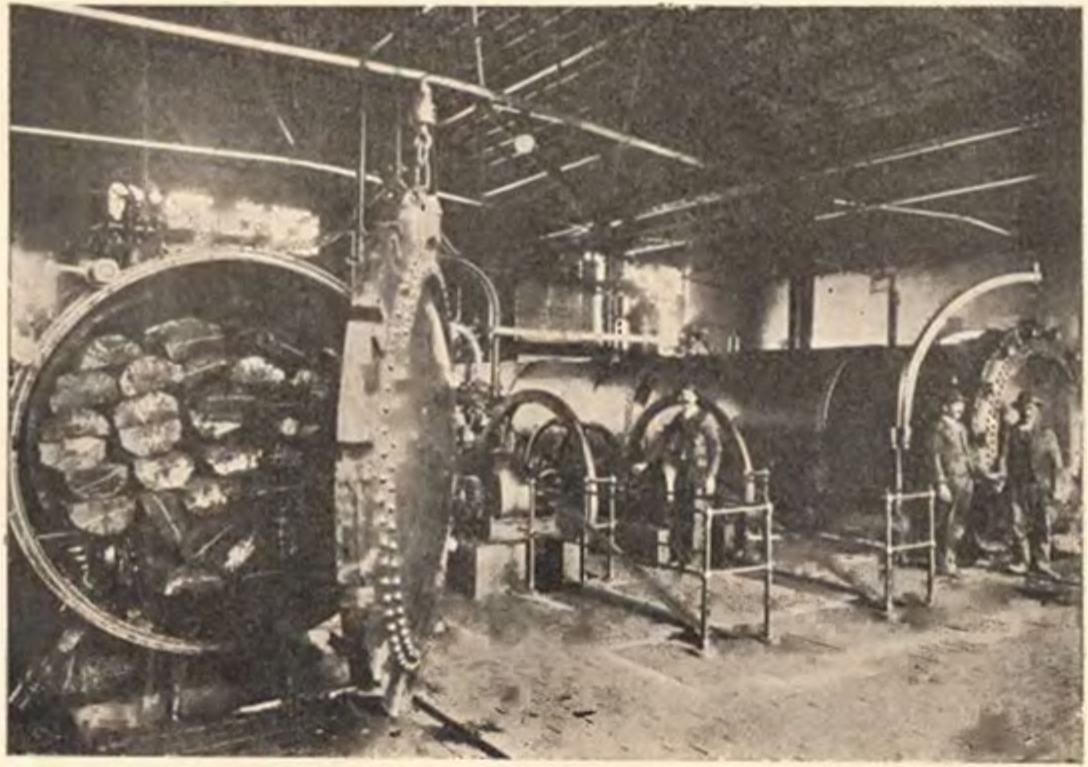

INTERIORUL UZINEI

Un cazan închis hermetic, iar altul deschis în care se vede un vagonet încărcat cu traverse.

La intervenirea făcută, Direcţiunea C. F. R. a respuns în mod foarte binevoitor, delegând pe D-nul inginer Romulus Baiulescu, — care a făcut studiile, a întocmit planurile şi a dirigiat lucrările de construcţie a acestei uzine — să ne dea toate explicaţiunile necesare.

Iată în rezumat conţinutul notiţelor luate atunci în localitate :

D-l Baiulescu în urma unei misiuni de studii în străinătate, a vizitat în anul 1898 uzinele de injectat traversele din Franţa, Austria, Germania, precum şi din Statele-Unite, acestea din urmă cu prilejul unei alte însărcinări ce a avut în această ţară. Punându-i-se la dispoziţie în 1903 de către Ministerul lucrărilor publice creditele acordate în acest scop, D-sa a început lucrările în acelaş an şi anume în luna Decembrie.

După D-l Baiulescu s'a cheltuit cu întreaga instalaţiune 525.000 lei, în care sumă intră şi valoarea a 10 hectare teren dimprejurul uzinei, care este legată de staţia Ploeşti printr'o linie de garaj, îngrădirea acestui teren, costul a 3 km. linie ferată, a plăcilor învârtitoare, a castelului de apă, etc.

Neputând controla afirmarea celor cari susţin că costul total al acestei uzine ar fi în realitate cu mult mai mare, ar fi de dorit că cei din sferile iniţiate să se pronunţe categoric în această privinţă spre a nu exista în spirite nici cea mică nedomirire asupra acestei importante întreprinderi publice.

Creozotul îl furnizează casa Iulius Rütgers din Angern (Austria), cu preţul de 9.$_{+25}$ lei suta de kg. franco gara Predeal, unde este adus în vagoane-cisterne de câte 15.000 kg.

Condiţiunile ce trebue să îndeplinească creozotul furnizat, provenit din distilaţiunea gudronului de hulie, sunt următoarele :

1. Să nu aibă apă ;
2. Să nu destileze înainte de 200° ;
3. Să conţină 10—30% naftalină ;
4. Să aibă 6—10% acid carbolic (fenic) ;
5. Să coprindă cel puţin 10% uleiuri verzi ;
6. Să nu treacă peste $^1/_3$ uleiuri uşoare şi în fine
7. Densitatea sa să fie de cel puţin 1,08.

De fapt cel procurat de firma Rütgers care aproape a monopolizat furnizarea creozotului, în Germania, în Austria

şi chiar în Rusia, conţine în general 11—15% naftalină; 12% acid carbolic, deci cu 2% mai mult decât se cere; 20% uleiuri verzi sau un plus de 10%; uleiurile uşoare nu trec peste 1/4 din total, iar densitatea lui este de 1,085, adică cu 0,005 mai mare.

Pentru analizarea creozotului în chestiune, se află instalat la uzina în chestiune un mic laborator foarte bine înzestrat.

Cantitatea prevăzută a se injectă în cursul anului 1904 a fost de 300.000 traverse de stejar şi 200.000 de fag. Nu se comptă însă decât pe jumătate din această din urma sumă.

In realitate însă din cauzele asupra cărora vom mai reveni nu s'a împregnat în anul 1903—904 decât 183.337 traverse de stejar şi 6040 de fag, iar în 1905 până la întocmirea bugetului C. F. R. 117.133 traverse de stejar şi 51.937 traverse de fag.

Traversele de stejar duse în parcul de depozit se aşează în stive de mai mulţi metri înălţime spre a se usca mai întâiu la aer liber.

Nu mi s'a precizat însă timpul întrebuinţat în acest scop.

Aceste traverse mai înainte de a se injectă se aduc la maşina de sabotat unde se taie şi se găuresc, apoi sunt transportate în cărucioare de fer (vagonete) în uscătoare unde se supun unei temperaturi progresive dela 45° C la intrare la 75° C la ieşire.

Fiecare din cele 2 uscătoare poate servi pentru 175, adică pentru 350 traverse în total.

Pentru uscarea celor de stejar este nevoie de 24 ore, iar pentru cele de fag de 70—120 ore.

Cu aceleaşi vagonete, cari au fost transportate traversele în uscătoarele în chestiune se conduc, calde fiind, în 2 cazane lungi fiecare de câte 11m,40 şi având un diametru de 1m,90, cari se închid hermetic cu ajutorul capacelor mobile dela ambele lor extremităţi. După ce se face cu pompa pneumatică vidul în cazane, se introduce creozotul încălzit la temperatură de 60—80°.

Spre a se introduce creozotul în cazane şi a se umplea acestea aproape complect numai cu ajutorul vidului, s'a admis procedeul adoptat la uzina din Surdon (Franţa) despre care am vorbit deja în capitolul respectiv.

Motorul cu aburi, având 80 cai putere, acţionează dynamo-generatorul, pompele, precum şi transmisiunea în atelierul de reparaţiuni.

Dinamo-generatorul pune în mişcare maşina de sabotat şi găurit prin transmisiunea forţei la un electro-motor aflat la o depărtare de 100 metri.

Din cauza pericolului incendiului se face uz de curenţii alternativi şi tot pentru acelaş motiv acoperişurile clădirilor sunt de metal.

Uzina este iluminată cu electricitate.

Ca combustibil se întrebuinţează ţiţeiul, care se păstrează într'un rezervoriu de 30 tone capacitate.

In timpul din urmă s'a mai construit un rezervoriu pentru creozot costând 27.000 lei.

Lucrătorii întrebuinţaţi variază dela 50—60, după trebuinţă. Timpul de lucru fixat este de 10 ore pe zi.

Din momentul intrării unei traverse în parcul uzinei dela Ploeşti, cheltuielile de manipulaţie se urcă în termen mediu la 21 bani de traversa, pe când în Franţa la 35 bani.

Traversele de stejar injectate au servit mai întâi pentru linia dublă Ploeşti-Bucureşti, aşezându-se pe lângă această linie în stive acoperite cu pământ până la a lor întrebuinţare.

Modul de a se aşeză în stive traversele spre a se usca precum şi în urmă după ce s'au injectat este întocmai cu cel prevazut de către instrucţiile întocmite de diferitele Direcţiuni ale căilor ferate franceze.

Procedeul cu aer comprimat, sistem M. Rüping.

Un nou procedeu pentru injectat traversele este cel cunoscut sub numele de sistemul M. Rüping.

Autorul pornind dela hipoteza că lemnul poate să reziste descompoziţiunei organice, chiar atunci când creozotul nu umple cavităţile ci impregnează numai pereţii organelor elementare din care este constituit, a crezut că a găsit mijlocul de a micşorà într'o proporţie însemnată cheltuelile, reducând cantitatea de creozot întrebuinţată până acum cu ocazia injectărei traverselor.

Creozotul care a fost descoperit în 1833 de Reichenbach în gudronul lemnului de fag, este un corp pentru studiul că-

ruia s'a făcut numeroase experienţe în anul 1862 de Rottier, preparator de chimie la Universitatea din Gand [1]). El se obţine astăzi în cea mai mare cantitate prin destilaţiunea gudronului de hulia.

In acest gudron se găseşte o mulţime de produse chimice cari se formează pe măsură ce ridicăm temperatura.

Astfel, după acest învăţat, între 35° —180° se obţine uleiurile uşoare de gudron; între 180°—260° lasă să se degajeze produsele mai puţin volatile cari constituie creozotul sau mai bine zis uleiul greu de gudron. Şi în fine ceeace rămâne la urmă de tot în cazan, este o materie asemănătoare, dar mai negricioasă ca reşina.

Sunt foarte numeroase substanţele conţinute în gudronul de hulie:

După Payen şi M. Malaguti la 35°—39°, se degajează *amylena*, la 81—86° *benzina*, la 108—110° *Toluena*, la 140°—151° *Cumena*, la 169° *Eupiona*, la 171°—175° *Cymena*, la 180—184°, *acidul fenic* sau *carbolic*, la 200° **creozotul** (ampelina), între 212—220° *naftalina*, la 300° *paranaftalina*, la 370° *parafina*, iar între baze *Petinina*, *Picolina*, *Anilina* şi numărul lor nu s'a terminat.

Rottier s'a ocupat a determină cari anume substanţe împrumută proprietăţile sale antiseptice creozotului, sau uleiului greu de gudron şi după laborioase studii a ajuns la concluziunea că acest lichid, aproape limpede în momentul destilaţiunii sale şi care devine după câtva timp foarte brun, din cauza principiilor resinifiabile ce coprinde, adică susceptibile de a absoarbe oxigenul aerului, conţine corpuri foarte antiseptice ca anilina, naftalina, acidul fenic, uşor volatilizabile, dacă nu ar fi substanţele reşinoase, care să le fixeze şi cari să astupe porii lemnului, ferindu-l de acţiunea distructivă a umidităţii şi aerului.

El atribue asemenea o foarte mare importanţă *uleiurilor verzi*, cari însoţesc pirena şi paranaftalina, din cauza proprietăţilor lor antiseptice.

Constatările ulterioare par a confirmă părerea că creozotul măreşte aderenţa fibrelor lemnului, flexibilitatea şi rezistenţa lor la compresiune.

1) Vezi: Maxime Paulet, Traite dela conservation des bois, des substances alimentaires et de diverses matieres organiques. Paris, 1874. pag 325—332.

El nu poate fi spălat de ape, — ceeace nu se poate zice despre clorurul de zinc care este hygroscopic — şi apără lemnul de atacul insectelor.

Părţile sale slabe sunt:

Sporeşte greutatea lemnelor şi prin urmare cheltuelile de transport.

In timpul căldurilor mari se produce oarecare înmuiare a fibrelor din care cauză uzura mecanică se sporeşte într-o câtva, manipulaţiunea lemnelor este împiedecată prezintând dificultăţi, din cauza picăturilor de creozot ce se scurg din traverse un timp oarecare.

Cel mai mare defect al său însă este, după cum arătat deja, că costă relativ foarte scump.

Spre a se micşorà aceste cheltueli cu aproape 2,50 lei de traversă, costul creozotului în Germania fiind de 8 lei suta de kg. Rüping procedează astfel:

După ce s'a introdus în cazanul de injectat vagonetele încărcate cu traverse uscate la aer, şi după ce s'a închis hermetic, se exercitează asupra lor o presiune ca de 5 atmosfere, care presiune se menţine timp de $^1/_2$ oră, astfel că toate cavităţile elementelor anatomice ale lemnului sunt pline cu aer comprimat.

In această consistă diferenţa între procedeul obişnuit şi între al lui Rüping. Pe când în cel dintâiu se caută a se scoate aerul din celule prin ajutorul vidului, la acest din urmă, din potrivă, se comprimă aerul în cavităţile lor.

Fără să se micşoreze presiunea în cazanul în care se află traversele, sub acţiunea unei presiuni ceva mai mari şi anume cam de $5^1/_4$ atmosfere asupra creozotului încălzit din rezervorul în care se află această substanţă, el trece în menţionatul cazan.

Pe măsură ce creozotul intră în cilindru, se deschide o supapă dela partea sa superioară, pentru ca ieşind aerul să poată face loc lichidului în chestiune.

După cum rezultă din broşura relativă la descrierea noului procedeu [1]), nu trebue să se lase a ieşi afară, decât atâta aer cât este de trebuinţă spre a se menţine în cazan pre-

1) Hulsberg & C-ie, «Neues Imprägnierverfahren für Holz, System M. Rüping», 1903, pag. 13—18. Charlottenburg.

siunea de 5 atmosfere, de oarece altfel ar ieşi şi o parte din aerul comprimat aflător în lemne.

Dacă creozotul a intrat în aşă cantitate încât nivelul acestui lichid acoperă lemnele de injectat aflătoare în cilindru, se măreşte presiunea, după dimensiunile şi felul materialului de impregnat, până la 15 atmosfere.

Sub influenţa acestei mari presiuni creozotul pătrunde în interiorul celulelor lemnoase.

S'ar putea presupune că prin faptul intrării forţate a creozotului, aerul comprimat din celule este silit a pătrunde în interiorul lemnului şi a se localiza în unele părţi ale sale, făcând astfel cu neputinţă injectarea sa completă.

După încercările făcute pe o scară mare, după cum afirmă autorul, această temere nu s'a realizat.

Sub influenţa presiunei înalte, citäm textual: «In virtutea capilarităţei şi aderenţei fibrelor, creozotul pătrunzând până în părţile cele mai profunde ale lemnului injectează în mod perfect pereţii celulari.

«Prin aceasta aerul comprimat aflat în celule se comprimă şi mai mult, fiind prins la mijloc de creozot ca într'o capsulă.

«In momentul când se crede că lemnul s'a injectat îndestul se micşorează presiunea ca să intre creozotul în rezervoriul în care se păstrează.

«Aerul comprimat, închis în celule, în virtutea forţei sale de expansiune, împinge acum cu putere creozotul, silindu-l să iasă afară din lemn, escepţiune de cel care a rămas fixat de pereţii celulelor.

«In aceasta consistă avantajul principal al procedeului lui Ruping.

«In lemn *numai rămâne, cu alte vorbe, decât atâta creozol, cât este necesar pentru căptuşirea şi injectarea pereţilor celulari singurul care are importanţă din punctul de vedere al conservărei lemnului*».

«Spre a favoriză şi grăbi ieşirea afară din lemn a creozotului de prisos, se face şi se menţine un timp oarecare vidul în cazan, putând astfel să regulăm după voie cantitatea de lichid ce urmează să rămână în celulele lemnului destinat a fi impregnat».

Dacă recomandaţiunile celor direct interesaţi în cauză

ar corespunde realităţii, negreşit că procedeul Rüping ar însemnă un mare pas făcut înainte pentru rezolvarea în mod economic a chestiunii injectării traverselor cu creozot.

Din nenorocire, după experienţele făcute de către Direcţiunea drumurilor de fer prusiene, rezultatele nu par a corespunde aşteptărilor.

Idea de altmintrelea nu este nouă, de oarece d. G. Ianka într'un articol publicat în anul 1902 în revista forestieră «Centralblatt für das gesammte Forstwesen, care apare în Viena, purtând ca titlu : *Întrebuinţarea lemnului de fag pentru pavele de stradă comparativ cu lemnul reşinoaselor*, a demonstrat că dacă, după ce s'a impregnat cu creozot pavelele de lemn de fag, se face vidul în cazan, se poate extrage o mare parte din această substanţă aflătoare în stare lichidă în porii lemnului, ne mai rămânând decât cantitatea care înbibă pereţii celulari.

Pe de altă parte după experienţele făcute de acest autor şi de dr. V. O. Lorentz la staţiunea de experienţe din Mariabrunn, creozotul expulzat din lemnele injectate nu depinde, după cum se susţine, numai de presiunile exercitate, ci mai cu seamă de starea mai mult sau mai puţin uscată a lemnelor în chestiune, precum şi de timpul întrebuinţat pentru pătrunderea creozotului în porii şi pereţii celulelor lemnoase [1]).

O instalaţiune după sistemul Rüping necesită pe de altă parte cheltueli mari, de oarece pereţii cazanelor destinaţi a suportă o presiune de 15 atmosfere, trebue să aibă o grosime de cel puţin $2^1/_2$ cm., iar pompele pentru comprimat aerul şi de presiune urmează să fie foarte puternice.

Se pare că este vorba numai de încercarea unei firme, care face parte din consorţiul ce revindecă dreptul de paternitate al procedeului, de a-şi vinde marfa procurând celor în drept aparatele trebuitoare.

Pentru experienţele care au de scop a dovedi eficacitatea sistemului în chestiune, iniţiatorii s'au servit până acum numai de un mic cazan, având un diametru de 30—40 cm. şi 1 m lungime şi totuş se vorbeşte despre experienţe făcute pe o scară mare!

Dar chiar dacă s'ar dovedi ca bun acest procedeu în ce

1) G. Ianka : Ein neues Imprägnirungs verfahren für Holz. Centralblatt für das gesammte Forstwesen, 1905 Octomvrie, pag. 397.

privește traversele de stejar cari, pentru injectarea alburnului lor sau părțile lor exterioare, au nevoe abia de 7—9 kgr., chestiunea nu este câtuș de puțin rezolvată în ce privește cele de fag cari necesită 25—30 kgr. creozot și în cari substanța antiseptică trebue să le pătrunză în întregime. După toată probabilitatea multe părți din lemn vor rămâne neinjectate. Dar admițând cazul cel mai favorabil și anume că impregnarea pereților elementelor anatomice ale lemnului de fag s'ar face complect, nu avem oare dreptul să ne întrebăm dacă prin exercitarea unei presiuni așa de mari, nu se influențează în mod defavorabil proprietățile technice ale lemnelor, cum de exemplu rezistența lor la soliditate, la compresiune, etc.?

Cu toată reclama ce se face în jurul acestui procedeu, cu toate avantajele ce se preconisează, dacă judecăm după puținele încercări făcute și după rezultatele obținute până acum, este problematică perspectiva ca sistemul Rüping să intre în curând în domeniul larg al practicei propriu zise.

(Va urmă) **Petre Antonescu**

DISTRIBUȚIUNEA PINULUI SILVESTRU (PINUS SYLVESTRIS L.)

ÎN MUNȚII MUSCELULUI [1])

În județul Muscel pinul silvestru se găsește numai în pădurile particulare și pe soluri calcare [2]). Aceste două afirmațiuni vor părea deopotrivă paradoxale atât pentru silvicultori cât și pentru botaniști.

Într'adevăr, este curios de constatat că o esență prețioasă ca pinul, care se plătește în localitate $^1/_3$ mai scump decât bradul, există tocmai la particulari cari de obiceiu se grăbesc de a scoate din pădurile lor orce material de valoare și nu se întâlnește decât abiă ca raritate botanică în pădurile Statului [3]). Explicația este

1) Comunicare făcută la al 4-lea congres al asociațiunei pentru înaintarea științelor în ziua de 27 Septemvrie 1907. Textul de față coprinde câteva modificări și adausuri inspirate de publicațiunile cele mai recente.

2) Negreșit este vorbă aici numai de stațiunile unde pinul crește spontan.

3) Există un grup de 5—6 pini lângă satul Stănești, la locul numit ripa cu brazi, tocmai pe hotar între pădurea statului Stănești și o proprietate particulară, pe marginea ripei. La muntele Vâjea pe piscul mahnei se găsește un singur exemplar în mijlocul pădurii statului, singurul pin din județ crescut pe șisturi cristaline, la expoziția sudică, într'un loc foarte adăpostit.

uşoară: acest arbor nu a existat nici odată în pădurile Statului din acest judeţ, pe când în unele păduri particulare a fost foarte abondent, şi a putut rezistă cu toată barbaria exploataţiunilor din partea proprietarilor. Lipsa lui în pădurile Statului unde nu există terene calcare [1]), şi prezenţa lui în pădurile particulare numai acolo unde solul este calcar ne duce la a doua afirmaţiune, adică că el este calcicol în judeţul nostru.

În toate ţările pinul silvestru a fost socotit în totdeauna ca o esenţă dacă nu calcifugă, cel puţin preferând cu mult terenele silicioase şi permeabile. În această privinţă silvicultorii şi botaniştii sunt de acord. D-nu Boppe constată că pinul silvestru preferă soluri silicioase, atribuind aceasta mai mult calităţilor fizice ale acestor soluri decât unor preferinţe chimice [2]). D-nu Mouillefert arată că solurile calcare nu convine acestei speţe [3]). D-nu Fliche explică absenţa pinului silvestru în munţii Jura prin repulsiunea lui pentru calcarele compacte [4]). Într'un studiu anterior D-nii Fliche şi Grandeau arată starea proastă a unei plantaţiuni de pini silvestri făcută pe teren calcar [5]). D-nu de Taillasson studiind plantaţiunile efectuate în regiunea Franţei numită Champagne crayense, constată că pinul silvestru plantat pe cretă are în totdeauna o înălţime foarte mică: la vârsta de 40 ani abiă măsoară 5^{m} înălţime [6]). D-nu Hüffel este de aceeaş părere [7]). D-nu Fron spune că fără a refuză de a creşte pe soluri calcare, pinul preferă cu mult terenele ce nu sunt calcare [8]). D-nul Beauverie socoteşte această esenţă ca silicicolă, dar mulţumindu-se la nevoe şi cu soluri calcare [9]). Însă d-lui nu

1) Sunt câteva pete de calcar în pădurile statului lângă Cândeşti unde s'au efectuat numeroase plantaţii de pini silvestri, aşa că ar fi greu de găsit exemplarele spontanee ce pot există acolo.

2) Boppe et Jolyet— les forêts p. 48 — Paris J. B. Baillière 1901.

3) Mouillefert — Traité des arbres et des arbrisseaux, tome III, p. 1297.— Paris, Klincksieck, 1892—1898.

4) Mathieu—Flore forestière *4-em édition par Fliche* p. 588, note 1.— Paris, Baillière 1897.

5) Fliche et Grandeau—Recherches chimiques sur la végétation forestiere, p. 21—Paris. Berger Levrault 1878.

6) De Taillasson — Plantations résineuses dans la Champagne crayense p. 10. — Versailles, Henry Lebon 1895.

7) Hüffel — Economie forestiere tome I, p. 194.—Paris, Lucien Laveur 1904.

8) A. Fron — Sylviculture p. 83. — Paris, Baillière 1903 (encyclopédie agricole).

9) Beauverie — Le bois, tome II, p. 888. Paris, Gauthier Villars, 1905 (encyclopédie industrielle).

deosibește masivele spontanee de plantațiunile. D-nu Pardé ocupându-se de pădurile de pini creiate împrejurul Parisului constată că regenerația lor se obține foarte anevoie fără să găsească o explicație care să-l mulțumească pentru acest fapt [1]). Aceste păduri sunt așezate aproape toate pe soluri calcare (exceptând Fontainebleau). Nu cumva solul calcar ar fi cauza nereușitei însămânțării naturală ? D-nu Contejean în categoriile lui de plante numără pinul silvestru între plantele calcifuge care se pot întâlni și pe calcar, însă atunci rare și cu vegetație mai slabă [2]). Totuș această speță a fost semnalată ca crescând spontan pe calcar în câteva localități muntoase. D-nu Fabre studiind pini silvești din Auvergne, descrie specimenele crescute pe calcarele ca fiind așa de pipernicițî încât îi consideră ca o rasă a parte [3]). D-nu Guinier arată că în masivul Grande Chartreuse compus în mare parte de calcare compacte, pinul silvestru există numai unde lipsește acele calcare compacte, și crește sau pe terene argiloase, sau pe *nisipuri calcare*. Afară de aceasta d-lui citează o stațiune unde pinul crește chiar pe calcar compact, lângă orășelul Saint Laurent du Pont, ocupând acolo o suprafață de câțiva metri pătrați și lipsind în împrejurimi până la mari distanțe [4]); însă creșterea acestor arbori este foarte defectuoasă.

D-nu Vallot [5]) discutând faptele citate de d-nu Guinier arată că dintr'o stâncă calcară se formează de multeori un teren sărac în calcar. Intr'adevăr d-nu Guinier se mulțumește a arătă natura mineralogică a stâncei, fără a arătă nimic în privința compoziției chimice a terenului. In această privință d-nu Vallot citează pe Gasparin care a analizat pământuri așezate pe calcar și a găsit numai urme de carbonat de calciu. Lipsa sau sărăcia de carbonat de calciu în pământuri rezultate din descompunerea stâncei calcare se explică prin acțiunea acidului carbonic conținut în apă care transformă carbonatul de calciu în bicarbonat solubiu, și acest din

1) Pardé — Traitement du pin sylvestre dans la région de Paris — Revue des eaux et forêts 1-er mars 1905, p. 129.

2) Contejean — Geographie botanique p. 138 — Paris, Baillière 1881.

3) Fabre — Le pin sylvestre race d'Auvergne — Revue des eaux et forêts 1904, p. 40.

4) Guinier — Notes sur les stations du pin sylvestre — Bulletin de la societe botanique de France, tome XXVI-ème, 1879.

5) Vallot — Recherches physico chimiques sur la terre végétale — Paris, Le chevalier, 1883.

urmă este este dus de ploi. Prin acest mecanism sau altfel, s'a constatat în multe cazuri că pământul care acoperă stânca calcară este foarte sărac în carbonat de calciu [1]). D'aici a rezultat multe erori semnalându-se ca crescând pe calcar plante cunoscute ca calcifuge. D-nu Contejean a rectificat multe din aceste erori [2]). În sfârşit d-nu Vallot crede că pe un astfel de teren sunt situaţi pini citaţi de d-nu Guinier. Cu atât mai mult ne vine să credem acelaş lucru, cu cât d-nu Guinier semnalează Calluna vulgaris ca însoţind pinul în staţiunile lui, şi lipsind ca şi el în cea mai mare parte din masivul Grande Chartreuse unde calcarul este compact. Numai la staţiunea lângă st. Laurent du Pont trebue să admitem că pinul creşte pe calcar, de oarece acolo d-nu Guinier ne arată că pământul vegetal lipseşte, arborii fiind fixaţi în crăpăturile stâncei ; însă aici vegetaţia lui este foarte slabă.

Aşa dar în streinătate pinul nu se găseşte decât excepţional în mod spontan pe teren calcar, şi atunci are creştere defectuoasă. Aici, în judeţul Muscel, din contră, creşte pe calcar, este abundent chiar pe calcarul cel mai compact, are o vegetaţiune viguroasă, o creştere regulată, şi în fine, nu creşte de loc pe terenurile lipsite de calcar cum sunt de exemplu şisturile cristaline care înconjoară în toate părţile masivele de calcar din acest judeţ. În multe cazuri arborii sunt lipiţi chiar pe stâncă, rădăcinele vârându-se în crăpăturile ei. Unde există pământ pe d'asupra stâncii, adâncimea lui este aşa de mică încât nu poata nutri un arbore, mai ales un arbore cu rădăcina pivotantă ca a pinului şi rădăcinile pătrunde în totdeauna în crăpăturile stâncei unde se nutreşte. De altfel vegetaţia erbacee precum şi arbuştii care se mulţumesc cu acest strat subţire de pământ aparţine floarei calcicole.

Vom enumără staţiunile pinului silvestru în acest judeţ, arătând natura mineralogică a stâncei [3]), adâncimea pământului când există, şi vom caracteriză acest teren prin vegetaţia lui [4]). Vom

1) Meugy—Leçons élémentaires de géologie appliquée à l'agriculture, p. 124 Scipion Gras — Traité élémentaire de géologie agronomique — p. 451.

2) Contejean—l. cit., p. 21.

3) Popovici Hatzeg, Etude geologique des environs de Câmpulung et de Sinaia, Paris, Carré, 1898.

4) Un domn farmacist din Câmpulung se însărcinase să facă analiza chimică a probelor de terene ce adunasem din toate staţiunile. Însă din mai multe împrejurări nu le-a putut terminà. Având în vedere însă că în toate localităţile am găsit rădăcinile pinului băgate în stânca chiar unde este un strat de pământ, aceste analize n'ar mai avea nici un interes pentru distribuţiunea pinului. Cel

examină şi câteva localităţi calcare unde pinul nu există, căutând să ne dăm seama de cauza acestei absenţe. In fine, vom căută să găsim o explicaţie plausibilă pentru această distribuţiune a pinului aşa de deosebită de tot ce s'a observat până acum în Occident.

In vastul masiv al Pietrei Craiului pinul se găseşte mai ales pe versantul oriental, dealungul văiei Dâmbovicioara ; el creşte şi pe malul stâng al Dâmbovicioarei, însă acl este mai rar. Calcarul tithonic care formează acest munte se ridică în ziduri verticale înalte în câteva locuri de 100 metri ; aici negreşit pământul vegetal nu există de loc. Pe aceşti pereţi se agaţă în poziţiuni fantastice pini şi molifţi. Intre două ziduri suprapuse se găseşte de multeori un loc mai larg unde se poate umblă cu toată repeziciunea pantei, şi aici pădurea s'a instalat, când pe stânca goală, când pe un strat subţire de pământ ce s'a putut formă (5—15 cm. adâncime). Prin pădurea formată mai ales din fag şi molift sunt risipiţi câţiva pini. Numărul lor scade din zi în zi, căci se extrage şi acum sporadic câţiva arbori. Cei tăiaţi cad în prăpastie şi se sfărâmă în vale cel puţin jumătate din ei. Cu acest metod barbar pinul va dispăreă curând. Cei rămaşi au o creştere frumoasă. Cel mai mare care l'am observat trece de 20 m. înălţime şi 0,25 cm. diametru. Vegetaţia erbacee prezintă ca speţe interesante pentru noi. Delphinium Alpinum W. et Kit., Sedum maximum Suter, Galium erectum Huds., Asplenium viride Huds., Gentiana cruciata L. ; toate aceste speţe sunt calcicole în această regiune ; cele două din urmă sunt chiar foarte exclusive. Pe celalt versant al masivului existenţa pinului îmi este cunoscută numai pe partea SW. la cheia Dâmboviţei din sus de podul Dâmboviţei. Aici se găsesc câţiva exemplare împrăştiate în dreapta şi în stânga, lipiţi pe colţi. Mai la nord de această cheie a Dâmboviţei baza muntelui e formată din şisturi cristaline unde pinul lipseşte cu desăvârşire. Calcarul tithonic ce se găseşte pe d'asupra este la altitudine cam mare pentru această septă; totuş se poate să fie câteva exemplare acolo. Intre malul stâng al Dâmbovicioarii şi frontiera pe d'asupra pereţilor de calcar tithonic se întinde calcarul neocomian pe care nu am putut întâlnl nici un pin. Acum în urmă, prea târziu pentru a mai putea controlă acest lucru mi s'a semnalat existenţa pinului pe acest calcar neocomian la locul numit Fundăţica.

---

mult ele ar avea o oarecare importanţă pentru flora erbacee care însoţeşte pinul. Numai din acest punct de vedere mă mai gândesc să strâng din nou probe de terenuri pentru a le analizà.

Pe muntele Dealu Sasului pinii sunt mult mai abundenți. Împrăștiați de obicei, amestecați cu molift și ienuper (în proporție până $^1/_3$), ei formează în câteva locuri mici pâlcuri dense. Vegetația lor este foarte frumoasă. Cele mai mari dimensiuni observate sunt în înălțime de 18 m., și în diametru 40 cm. Exemplare de peste 10 m. înălțime sunt foarte frecuenți. Solul care acoperă stânca are adâncime dela 0,05 cm. la 0,20 cm. Anomalia de distribuție a pinului devine aici și mai accentuată prin faptul că el se stabilește numai pe calcarele cele mai compacte. Abundent pe vârf pe cenomanian și neocomian, el dispare foarte repede spre SW., aproape imediat la contactul calcarelor marnoase ale baremianului, și apare din nou pe calcarul masiv tithonic care formează pereți spre valea Chei. Este interesant de observat că el lipsește de asemenea pe calcarele marnoase ale Baremianului din valea Muierii, și pe marnele senoniene care se întind dela Stoenești la Cetățeni pe malul drept al Dâmboviței. Însă se poate remarcă că în această regiune straturile baremiane și senoniene corespunde în totdeauna cu pante mai dulci, de multe ori despădurite spre a se face loc unor livezi frumoase sau chiar unor cătune (ca de exemplu pe valea Muierii); și micele pâlcuri de pădure rămase, să exploatează mereu spre a se îngrădi livezile. În aceste condițiuni ar fi fost greu să subsiste pinul dacă a existat vr'o dată pe acele locuri. Ca plante interesante pentru noi în acest munte am observat: Geranium pratense L., Coronilla varia L., Campanula glomerata L., Vincetoxicum officinale Moench, toate calcicole, cea din urmă fiind foarte exclusivă.

In muntele Ghimbavu se găsesc cei mai frumoși pini din județ. Pădurea a fost exploatată acum vr'o 15 ani. Aici mijloacele de comunicație fiind foarte grele, pinii ce s'au lăsat în picioare în momentul exploatării există toți și acum, căci extragerea a câtorva arbori ar fi prea costisitoare. Pe versantul nordic pinii rămași sunt destul de rari, căci panta fiind mai dulce în această parte, s'a făcut o extragere aproape totală. Pantele expuse la W. ce se lasă spre Dâmbovița fiind mai repezi conține pini mai mulți. In fine, locurile dinspre valea Ghimbavului sunt cele mai bogate în această speță. Modul cum se fac exploatările și transporturile la munte în pădurile particulare, împiedecă de obiceiu orce regenerare naturală a pădurii. Totuș aici pinul este așa de viguros că a reușit să se regenereze pe suprafețe însemnate. Proporția pinului în masivele înainte de exploatare după cum am putut afla eră de $^1/_2$. In por-

țiunile care s'au regenerat, el a câștigat teren asupra moliftului formând și câteva pâlcuri de pin pur de cea mai frumoasă vegetație. Pini mari rămași din exploatațiunea precedentă sunt numeroși ; sunt mulți dela 15 m. la 20 m. înălțime ; mai toți sunt lipsiți direct pe stânca lipsită de orce pământ. Acesta când există are adâncime dela 0,02 cm. la 0,10 cm. Calcarul tithonic care formează tot muntele Ghimbavu să întinde și pe o parte din muntele Zăbava unde se găsesc câțiva pini împrăștiați ; nici unul însă nu se găsește pe partea din muntele Zăbava format din șisturi cristaline. Dincolo de valea Ghimbavului, calcarul tithonic mai formează muntele numit Piatra Dragoslavelor. Aici sunt câțiva pini mai numeroși și mai frumoși la expoziția sudică. In muntele Ghimbavu am observat următoarele plante interesante : Corylus avellana L., Cornus sanguinea L., care fără a fi adevărate calcicole sunt mult mai numeroase aici decât pe terene lipsite de calcar; am mai recoltat în acest munte : Asplenium viride Huds., Rhamnus Saxatilis (R. Saxatilis L., quoque R., infectoria L.), Aster Amellus L., Sempervivum hirtum L., toate fiind calcicole, și ultima fiind o raritate pentru flora Muscelului.

In împrejurimile Rucărului, pinul se găsește între șoseaua națională și cheia Dâmboviței în câteva locuri : întâiu dealungul chei agățat pe pereți de calcar tithonic. Mai sus tot pe calcar tithonic, se găsesc urmele unei păduri distruse, care după spusele locuitorilor conținea mulți pini. Mai sunt câțiva pini împrăștiați la locul numit Pleșcioarele pe calcar cenomanian. Pe acelaș calcar la expoziția Sudică sunt pini numeroși pe *Fața Cheii*, dela vârful crucei până d'asupra gurei Ghimbavului. Cei mai mari n'au decât 8 m. lungime, pădurea fiind exploatată de acum câțiva ani. Insă sunt locuri unde terenul s'a acoperit de pueți, formând masiv pur de pin cu o creștere frumoasă. S'ar fi format aici o pădure întreagă de pin pur, dacă locuitorii n'ar fi băgat capre în toate părțile. Ca plante preferind soluri calcare am găsit în aceste locuri : Geranium pratense L., Coronilla varia L., Corylus aretlana L., Malus acerba Mérat, Polygala serpyllacea Weihe, Astrantia major L., și ca plante calcicole absolut exclusive am recoltat : Carlina corymbosa L., Helianthemum vulgare Gartn., Erigeron acre L., Aster amellus L., Gentiana cruciata L. Pe marnele senonienne și mai la nord pe calcarul tithonic ce se găsește la N. W. șoselei naționale pinul nu mai există, acele locuri fiind de mult defrișate. Pe calcarul cenomanian dela răsăritul Rucărului nu există pini. Cauza este veci-

nătatea satului, unele case fiind chiar zidite pe acel calcar. De altfel am văzut în Rucăr case cu grinzi de pin, ceeace explică dispariţia acestei speţe din împrejurimele imediate ale satului.

Mult mai de vale pe Dâmboviţa, la cetăţuia lui Radu Negru, sunt pini împrăştiaţi unii spre Valea lui Comăn, alţii spre Valea Chiliei, mai toţi lipiţi pe stâncă şi unii pe locuri absolut inaccesibile. Ei formează un mic masiv pe muchie la sud de Valea Chiliei. Conglomeratele cenomaniane, care formează aceste dealuri trec şi pe malul drept al Dâmboviţei, unde se întinde ca o fâşie îngustă. Acolo mai sunt câţiva pini mari pe colţi d'asupra Văiei Sasului şi pe Colţii Doamnei. Solul este foarte superficial şi lipseşte în multe puncte. Plantele calcicole ce am văzut în aceste părţi sunt: Corylus avellana L., Potentilla argentea L., Evonymus verrucosus Scop.[1]); ca plante exclusiv calcicole am întâlnit: Centaurea montana L. (C. Mollis W. et Kit.), Helianthemum vulgare var, obscurum D. C., Aster amellus L., Vincetoxicum officinale Mœnch. Cum am arătat mai sus pe marnele senonienne ce se găsesc aici, pinul nu există de oarece pădurile s'au înlocuit cu livezi. Pe muntele Mateiaş important masiv de calcar tithonic s'a distrus de asemenea cea mai mare parte a pădurilor, fie pentru a creă locuri de păşune, fie pentru extragerea varului şi a pietrei de construcţie. Pâlcuri de pădure ce mai rămân sunt atacate în fiecare zi, când de ciobani, când de lucrători dela varniţe. De altfel şoseaua naţională care cutreeră acest munte înlesneşte prea mult transportul şi este probabil că pinul a dispărut mult mai înainte decât restul pădurii. Cenomanianul la răsărit de Argeşel nu mai cuprinde nici el decât păşune şi livezi. Între râurile Bughia şi Bratca pe calcarul numulitic, pădurea de asemenea este din zi în zi mai redusă cedând locul carierelor dela Albeşti, livezelor, etc. Totuş în această parte mai există câţiva pini pe Valea Bughiţei. La Stăneşti pe râul Doamnei pe pământul gypsifer Helveţian sunt vreo 5—6 pini la râpa cu brazi.

Am sfârşit cu enumeraţia staţiunelor pinului. Dacă considerăm ansamblul acestor staţiuni, vedem că numai la răsăritul Dâmboviţei, pini sunt în număr însemnat, şi numai acolo formează câteva masive, cei expuşi la Sud fiind cei mai frumoşi. Vedem că mai toate staţiunile sunt situate pe calcarele secundare. Numai

1) După cât ştiu această speţă devine mai la vale indiferentă la natura solului. Probabil că la munte alege solurile calcare ca fiind mai călduroase.

cele două staţiuni mai sărace fac excepţie, una fiind pe calcar numulitic şi cealaltă pe pământ vypsifer. Mai vedem că unde calcarele sunt în contact cu sisturile cristaline pinul ocoleşte, cu precizie câte odată, acele sisturi. Peste tot pinii au o vegetaţie frumoasă, chiar când sunt fixaţi pe stâncă goală. Chiar unde există un strat de pământ, acest pământ este bogat în calcar precum se vede din vegetaţia calcicolă pe care o nutreşte, şi din absenţa speţelor calcifuge, cele mai caracteristice ca Sarothamnus vulgaris Wimm., Arnica montana L., Calluna vulgaris Salisb. Din toate aceste reiese foarte clar că pinul este în regiunea noastră o speţă calcicolă.

Insă dacă este evident că pinul cere aici un sol calcar, nu este de loc sigur că el este exigent în carbonat de calciu pentru nutriţiunea lui. Este probabil chiar că cauzele nu sunt chimice. Ar fi ceva de neînţeles ca o speţă să aibă absolut nevoe ca aliment de o mare cantitate de carbonat de calciu într'o ţară, şi în altă ţară să sufere de această alimentaţie. D-l G. Bonnier a arătat [1]), că multe plante indiferente într'o regiune devin calcicole sau calcifuge în altă. D-lui ne dă ca exemplu tipic Rhododendron ferrugineum L. indiferent în Franţa şi devenind calcifug în Austria din cauza concurenţii lui Rhododendron hirsutum L., care ocupă toate terenele calcare. In regiunea noastră singurele esenţe care ar putea concură pinul sunt moliftul şi fagul; însă aceste două speţe sunt comune şi viguroase pe calcar ca şi pe şisturi cristaline; nu ne vine dar să credem că ele pot isgoni pinul din terenele cristaline, pe când trăesc împreună pe calcar. Din contră atât fagul cât şi moliftul sunt mai mult avantajaţi pe calcar în concurenţa lor cu pinul, căci rădăcinile lor superficiale le permite să se mulţumească cu un pământ foarte puţin adânc, pe când pinul cu rădăcina lui pivotantă, are nevoe sau de un pământ adânc sau de o stâncă cu crăpături adânci, ceeace limitează foarte mult terenele ce-i sunt lui favorabil. Credem dar, că alta este cauza repartiţiunii pinului. Dacă observăm că atât la noi cât şi în Franţa pinul este mai frecuent şi mai viguros la expoziţia Sudică [2]) ne vom gândi că cauzele ace-

1) G. Bonnier — Annales des sciences naturelles, Botanique, 6-ème Serie tome 10, 1880 — quelques observations sur la flore alpine d'Europe.

G. Bonnier — Bulletin de la société botanique de France, Tome XXVI-ème, 1879 — Relations entre la distribution des phanérogames et la nature chimique du sol.

2) Mathieu — loc. cit. p. 588.

Boppe et Jolyet — loc. cit. p. 52.

stei preferințe sunt climatologice. De sigur că pinul ca esență de lumină poate să aleagă expoziția sudică ca fiind mai luminoasă însă noi credem că temperatura are aici rolul preponderent. Dacă admitem acest lucru, atunci cauzele distribuțiunii pinului la noi devin foarte clare: clima fiind mult mai aspră la noi decât în Franța, pinul nu se mai stabilește decât pe terenele calcare care se știe că sunt mult mai călduroase. Pentru regiunea câmpiilor din țara noastră, asprimea climatului este bine cunoscută. Pentru regiunea munților însă stațiunile meteorologice sunt foarte puține și la altitudine mici. Totuș din datele existente D-l Grecescu deduce [1]), că în privința temperaturei medie a anului, climatul nostru montan se apropie foarte mult de acela dela Stokholm. D-lui mai stabilește prin calculul [2]) (fiind dat lipsa de observații) că în munții noștri la altitudinea de 2000 m, temperatura medie anuală ar fi cam —2°,5 C, pe când în Alpi pe M-tele St. Bernard la 2478 m, altitudine temperatura medie anuală este de — 1°,5 C. Prin urmare, pentru aceeaș altitudine, clima munților noștri este mai rece decât a Alpilor. Limita cea mai septentrională a pinului este în Suedia unde limita lui se confundă aproape cu isothermul [3]) de Ianuarie — 10° C. La noi pentru Sinaia (860 m. altitudine), temperatura medie a lunei Ianuarie [4]) este de —5,1° C. Altitudinea de 860 m reprezentând la noi regiunea inferioară a pinului (în Muscel între 800 m și 1300 m), cred că în regiunea superioară a pinului temperatura medie a lui Ianuarie nu trebue să fie departe de — 10° C. cât este la limita septentrională a pinului. Nu știm pe ce terene crește pinul la limita lui septentrională în Scandinavia, însă acolo valoarea slabă a temperaturei este compensată până la un punct de cantitate mai mare a luminei solare [5]). Afară de aceasta profesorul Lemstromf din Helsingfors (Finlanda) observă că desvoltarea plantelor în regiunea polară e puternică în comparație cu plantele crescute în condițiuni analoage în regiuni mai meridionale. Din experiențele lui

1) Grecescu. Conspectul florei României, partea II conspectul geografic p. 703 — București, 1898.

2) Grecescu. Loc. cit. p. 714.

3) Oscar Drude — Manuel de geographie botanique traduit par Poirault — carte No. III — Paris Klincksieck, 1897.

4) De Martonne, La Valachie, pag. 81, nota 1, Paris, Armand Colin, 1902.

5) Flahault, Nouvelles observations sur les modifications des végétaux suivant les conditions physiques du milieu (mai ales pag. 161). Annales des sciences naturelles, Botanique, 6-eme Serie, Tome 9, 1880.

el deduce că cauza este starea electrică specială a atmosferei provenind din aurorele boreale. La pini şi brazi mai ales forma ascuţită a frunzelor facilită acţiunea ondelor electro-magnetice, care însoţesc aurorele boreale [1]). Aşa dar fenomene luminoase şi electrice compensează în acele părţi lipsa de căldură, întrucât putem considera plantele şi mai ales coniferele ca mai favorizate acolo în desvoltarea lor decât la noi la munte. Din toate aceste rezultă că clima munţilor noştri este destul de aspră pentru a nu permite pinului de a se stabili decât pe terenele călduroase, adică calcare, şi de a se desvoltă puternic decât la expoziţia călduroasă, adică la expoziţia Sudică. Această părere a mea însă nu este decât o ipoteză, care ar putea fi mult întărită dacă am avea date precise asupra climei pentru altitudini mai mari în munţii noştri, şi dacă am cunoaşte şi distribuţia pinului în alte judeţe. In această privinţă mi s'a spus că această speţă ar fi mai abundentă şi mai egal repartizată în judeţele Dâmboviţa şi Prahova, ce ar confirmă părerea noastră, căci munţii acestor judeţe sunt formaţi aproape exclusiv de calcare secundare [2]); însă această afirmaţie are nevoe de a fi verificată în detaliu.

Chestiunea ce am tratat afară de interesul ce îl prezintă în privinţa geografiei botanice, are o oarecare importanţă şi pentru silvicultură. S'a susţinut că pinul silvestru este o esenţă care nu trebue utilizată la plantaţie în ţara noastră căci nu reuşeşte. Este evident că această părere este foarte exagerată. Nu este admisibil ca o esenţă care creşte spontan în ţară să nu poată reuşi în plantaţiuni. Probabil este însă că în multe cazuri pinul a fost plantat în locuri care nu-i convin ; poate chiar că unii luându-se după reputaţia lui în Occident au evitat de a-l întrebuinţă pe terene calcare. Am văzut pini plantaţi în poeni din pădurea statului Berevoeşti Ungureni, lângă satul Cândeşti (pe calcar numulitic) cu aspect foarte frumos. La locurile adăpostite el poate reuşi şi pe soluri nisipoase cum se vede destul de des în regiunea dealurilor ; însă dacă este vorbă de plantaţie la o altitudine mai mare, mai ales odată ajuns în regiunea molifiului, atunci trebue să ne luăm strict după exemplele naturii şi să întrebuinţăm pinul numai pe soluri calcare. Pentru a se asigură o reuşită mai bună, ar fi bine să se

1) A. Thil, Absorption des ondes électro-magnétiques par les arbres en végétation, Revue des eaux et forêts 1-er Novembre 1905, pag. 650.

2) Popovici-Hatzeg, loc. cit., voir la carte.

renunțe la obiceiul de a cumpără din străinătate sămânța de pin, și să se strângă cât mai este timp sămânță din arbori indigeni. Aceasta va prezintă avantajul, că știind din ce terene provine acele seminție, le-am întrebuința numai pe soluri de acelaș fel. Semințele obținute pe teren calcar au de altfel prețioasa calitate de a suportă ușor seceta. Cele aduse din străinătate venind de obiceiu din Occident, rabdă greu clima noastră aspră. Și variațiunile arborilor sunt transmisibile prin sămânță [1]), mai ales variațiunile fiziologice; așa este de prevăzut că arborii obținuți cu seminție din Occident nu vor rezistă ca arborii indigeni la povara zăpezilor, cantitatea zăpezii fiind mult mai mare la noi. Ținând compt de aceste observațiuni vom puteà creiă în amestec cu puțin molift, păduri întregi de pin spre marele folos al generațiunilor viitoare.

Adaog la acest studiu o hartă lucrată după aceea lui d-l Popovici-Hatzeg (Les environs de Câmpulung et de Sinaia). Pentru mai multă claritate am menținut numai numirile ce se întâlnesc în acest memoriu. Am renunțat de a figurà deosebit toate etajele geologice, pentru ca scopul principal, adică distribuția pinului, să iasă mai în relief. Astfel am figurat în bloc calcarele secundare; am mai însemnat deosebit calcarul numulitic și Helvețianul dela Stănești. Am lăsat în alb locul ocupat deș isturile cristaline, precum și terenele mai recente ce se află la limita lor sudică fără a însemnà acea limită care n'are nici o importanță pentru noi. In fine, nu am însemnat nici micele pete granitice ce se află împrăștiate pe șisturile cristaline, de oarece nici pe ele nu crește pinul.

V. A. Golescu.

Câmpulung 1905.

1) Fabre. Revue des eaux et forêts 1904, p. 41.
A. Fron. loc. cit. p. 170.

DIN LITERATURA STREINA

Pădurile Japoniei. – Poporul care a rezervat bătrânei Europe atâtea surprize în ce privește calitățile sale militare, care a știut să tragă așa de bine profit din experiența națiunilor celor mai înaintate în civilizație, nu putea să se desintereseze de soarta pădurilor, nu putea să nu ia, la timp, toate măsurile recomandate de știință pentru a le mări valoarea și îmbunătăți producțiunea.

In adevăr, pe când în celelalte State din extremul Orient masivele forestiere sunt considerate ca nemeritând un deosebit interes, Japonezii, din potrivă, cu bunul lor simț practic recunoscut, au priceput, încă de mult, că existența unui fond forestier însemnat și bine îngrijit va avea o influență fericită asupra viitorului patriei lor.

Bilanțul comerțului lemnelor în Japonia este activ, pentrucă, după cum am arătat și cu altă ocaziune, exportul în perioada 1896—1900 s'a urcat la o medie anuală de 3.668.009 lei, pe când importul numai la 1.362.000 lei [1]).

Principalele sale piețe de desfacere sunt, actualmente, Corea și China, această din urmă țară importând, în total, lemne rotunde și semifabricate pentru o sumă de 12.696.000 lei pe fiecare an.

S'au făcut calcule și s'a dovedit că în urma amenajărei sistematice a tuturor pădurilor din imperiul nipon, în care direcțiune se lucrează de mult cu o deosebităsârguință și după trecerea primei revoluțiuni de 100 ani, când toate masivele se vor apropia de așa zisa stare normală, veniturile pădurilor Statului se vor spori așa de mult încât, din exploatarea lor, se va realiză cel puțin $^1/_4$ parte. din actualul venit al Statului care se cifrează la 266 milioane *yeni* (1 yen de aur = 2 lei 58 b.).

Suprafața ocupată de păduri în Japonia, afară de Formosa și Pescadores, reprezintă un procent de 59 % din întregul teritoriu și anume :

Statul posedă	13.125.320	cho (1 cho=aproape cu un pogon)
Pădurile Coroanei . .	2.091.785	»
» bisericelor, comunelor și particularilor . . .	7.870.260	»
Total . .	23.087.365	»

In ce privește compoziția arboretelor :

Pădurile de rășinoase ocupă un procent de . . .	21 %.
» » foioase » » » » . . .	25 %.
» în stare de amestec ocupă un procent de .	45 %.
» rău constituite » » » » .	9 %.
Total . . .	100 %.

Proporția pădurilor de rășinoase este mai mare în pădurile Coroanei decât în ale Statului.

1) Vezi Petre Antonescu : Convențiunile comerciale și influența lor asupra desvoltării industriei și comerțul lemnelor în România. Anul 1903, pag. 53.

In această țară se disting 4 zone forestiere și anume:

1. *Zona tropicală* reprezentată prin diferite specii de *bambus* și de *palmieri*;

2. *Zona subtropicală* prin canfor *(cinnamomum camphore)*, prin merișor sau cimișir *(Buxus sempervirns, var japonica)*, prin numeroase specii de stejar, iar între rășinoase prin *Red pine* și *Black pine*;

3. In *zona caldă* cresc peste 60 esențe forestiere sociale între cari *Abies firma*, pinus *parviflora*, Picea polita, *Laris leptolepis*, *Fagus silvatica*, *Frasinus mandshurica* și altele;

4. *Zona rece* se distinge prin masive compuse din mesteacăn *Betula alba*, Picea glehni, Alnus *incana*, *Sorbus aucuparia*, etc.

In anul 1904 serviciul pădurilor din departamentul agriculturei și comerțului din Tokio a publicat o importantă operă *Forestry of Japon*, în care se coprinde date complecte asupra progresului realizat în Japonia în materie de economie forestieră.

Ca să-și facă cineva o idee limpede despre sacrificiile ce guvernul respectiv face în materie de păduri, voiu spune că în momentele când se dădeau luptele decisive în Manciuria, o comisiune de silvicultori japonezi erau ocupați, de mai mult timp, în Bosnia și Herzegovina, cu studiul măsurilor luate de Austro-Ungaria, cu privire la organizarea serviciului silvic și la punerea în valoare a pădurilor din cele două foste provincii ale Turciei, încorporate în urma tratatului din Berlin. Aceasta în scop de a le servi ca model cu ocaziunea înființării unui atare serviciu în *Formosa*, insulă cucerită în urma războiului japono-chinez.

Tot atunci se află în Bosnia și Herzegovina o comisiune trimisă în acelaș scop de guvernul britanic, care vrea să introducă mari reforme în pădurile din Indiile engleze.

Pădurile în Rusia.—După ultimile date statistice extrase din anuarul pentru 1898 publicat, în anul expirat, de către Administrația centrală rusă, suprafața pădurilor Statului este de 136.$_0$ milioane hectare și anume:

95.$_0$	milioane în	Rusia de Europa
3.$_6$	» »	Caucazia
38.$_0$	» »	Asia
Total 136.$_6$		

Speciile ce compun masivele forestiere aflătoare în Europa sunt astfel repartizate:

Pădurile curate de molid	repr. un proc de	34%		
» » » pin silv.	» » »	30%	iar în Siberia de Vest	8%
» » » stejar	» » »	1%		
» de div. spec. de foioase	» » »	8%	. . . . .	10%
» » » » rășin.	» » »	23%	. . . . .	75%
» » reș. în am. cu foioase	» » »	8%	. . . . .	7%
Poieni	» » »	1%		
	Total . . .	100%		100%

Din întinderea de mai sus un procent de 62 % în Europa și de 13% în Asia este destinat a rămânea proprietatea exclusivă

a Statului, iar restul a fi împărţit ţăranilor. Afară de aceasta, în Europa o parte se află în litigiu şi alta este încărcată cu drepturi de servituţi.

Personalul silvic este împărţit, după natura atribuţiunii sale, în 4 categorii şi anume :

1. Silvicultori însărcinaţi exclusiv cu lucrări de amenajarea pădurilor ;

2. Agenţi silvici ocupându-se cu gestiunea propriu zisă a pădurilor ;

3. Idem cu serviciul de control şi cu lucrările de biurou, şi

4. Silvicultori aflaţi în serviciul particularilor sau a altor administraţiuni.

Numărul lor dela 1832, cât erau în 1866, crescu la 3388 în 1898.

Ocoalele silvice se înmulţi de asemenea dela 499 la 1014, iar personalul forestier cu o instrucţie profesională superioară dela 73 % la 81 %.

Numărul guardienilor însărcinaţi cu paza pădurilor, din potrivă, se micşoră de când s'a luat măsuri de a se înlocui foştii pădurari de altădată, cărora drept plată li se dă gratis locuri de cultură, prin guardieni salariaţi cu 94 ruble de argint, în termen mediu.

In acest interval de 33 ani, materialul lemnos exploatat sporì dela 17.000.000 mc. la 35.000.000 mc.

In anul 1870 tăierile rase alcătuiau un procent de 36 %, iar în anul 1898 51 % din total.

Pentru măsurători şi estimaţiuni de păduri s'a cheltuit 9.319.000 ruble, planuri de exploatat s'au întocmit pentru 8.400.000 ha, s'a împădurit 1.000.000 ha costând unitatea de suprafaţă 17—46 ruble.

Din cauza mijloacelor nelndestulătoare acordate, lucrările de îmbunătăţirea pădurilor se află în general la început.

Există o mare deosebire între împrejurările forestiere dela Nord şi cele dela Sud.

Dacă tragem o linie dela *Riga* la *Ufa* nediferând decât prin câteva grade de latitudine nordică, şi dacă considerăm această linie cu o limită între Nord şi Sud, obţinem următoarele date aplicabile la Rusia de Europa:

	Suprafaţa totală km²	No. locuitorilor		Pădurile Statului				Suprafaţa pădurilor Stat. în procente din suprafaţa totală în %	N. hectare ce revin pe cap de locuitor	Cu revine pentru păd. Stat. la 1 ha		
		TOTAL	pe km²	Suprafaţa în milioane de ha.	Venitul	Cheltuelile	Venitul net			Venitul	Cheltuelile	Venitul net
					în mil. de ruble					ruble de argint		
Nord	2.000.000	11.000.000	5.5	104	10.6	1.7	8.9	52	9.5	0.10	0.08	0.02
Sud	2.400 000	90.000.000	37.5	14	29.2	4.2	25.0	6	0.16	2.08	0.30	1.78
Suma sau media	4.400.000	101.000.000	23.00	118	39.8	5.9	33.9	21	1.2	0.34	0.05	0.29

In anul 1898 veniturile s'au mai urcat astfel, că în 1903 s'a încasat cu 1.200.000 ruble mai mult decât se prevăzuse.

(Centralblatt für das gesammte Forstwesen, 1905, Iunie).

Dacă facem acum o paralelă cu starea lucrurilor dela noi — şi este bine să facem în totdeauna asemenea comparaţiuni, spre a ne dà seama de starea de progres sau de înapoiere în care ne găsim faţă cu alte State — ne încredinţăm că deşi prin codicele nostru silvic din 1881, adică deja de un pătrar de veac, se prevede în mod categoric că toate pădurile supuse regimului silvic trebue a fi amenajate în termen de 15 ani, totuş nici până acum, din lipsă de personal suficient, nu avem înjghebată e singură comisiune măcar, care să se ocupe, în mod permanent, cu amenajarea pădurilor.

Prin înbunătăţirea condiţiunilor noastre economice, prin situaţiunea lor avantajoasă din punctul de vedere al desfacerei materialului lemnos, prin întinderea şi importanţa exploatărilor, multe păduri, aparţinând diferitelor naturi de proprietari, mai înainte de a fi puse în exploatare trebuiau neapărat să fie amenajate, căci numai cu chipul acesta am fi fost siguri că, odată cu realizarea venitului, nu am atacat şi capitalul de exploatare pe care suntem datori al păstrà neştirbit pentru trebuinţele generaţiunilor viitoare.

Regiunile forestiere în muntele Rila din Bulgaria.

D-l Dr. Adolph Cieslar care, după o activitate rodnică de peste 20 ani la staţiunea de cercetări forestiere din Mariabrunn, a fost numit, pe ziua de 1 Maiu 1905, titular la catedra de producţie forestieră dela şcoala de înalte studii agricole şi forestiere din Viena (Hochschule für Bodenkultur), în numărul de pe luna Martie acelaş an, al revistei *Centr. für das Ges. Forstw.* a rezumat o prea interesantă conferinţă ţinută de profesornl din Belgrad, Dr. L. Adamovic în ziua de 18 Ianuarie 1905, la «Botanichen Abende» dela Universitatea din Viena, rezumat pe care, din cauza importanţei sale, îl împărtăşesc cititorilor acestei reviste.

Cam la 60 Km. depărtare de Sofia, se întinde, nu departe de graniţa Rumeliei, muntele Rila adeseori pomenit în dările de seamă despre turburările din Macedonia. Acest masiv muntos se limitează la Vest cu Valea *Struma*, la Est cu valea *Isker*. La Vest, spre frontiera Rumeliei, se întinde dela Est spre Vest aproape paralel cu acest munte, strimpta vale *Rila* în care se află renumita mânăstire cu acelaş nume.

Masivul muntos în cestiune format din şisturi cristaline, se ridică cu vârfurile sale cele mai înalte până la o altitudine de 3000 m.

Profesorul Adamovic, distinge în muntele Rila următoarele regiuni de vegetaţie forestieră.

1. *Regiunea colinelor,* (formaţiunea Siblyak), până la 600 m. înălţime. Elementele tipice de vegetaţie ale acestei regiuni sunt :

Syringa, *Paliurus*, *Rhus*, *Cotinus*, *Quercus macedonica* şi *lanuginosa*, *Colutea*, *Coronilla*. Pământul în această zonă de altitudine este, în mare parte, utilizat pentru agricultură; clima este dulce din care cauză reuşesc bine *macul*, *tutunul*, *orezul*, diferite ombelifere plante aromatice şi uleioase, *vita de vie*, *migdalul* şi *smochinul*. Solul este uşor ondulat.

2. *Regiunea submontană* (600—1000 m.) caracterizată prin apariţiunea pădurilor de stejar. — *Quercus sessiliflora* se urcă până la 1200 m., în stare de masiv însă gorunul nu ajunge decât până la 1100 m. *Quercus pubescens* ajunge până la 800 m. *Quercus pedunculata* până la 900 m. *Quercus austriaca* până la 1100 m.

Porumbul se cultivă până la 900 m. Grâul şi secara cam până la aceeaş înălţime. Câţiva arbori fructiferi ca gutuiul (până la 900 m.) şi prunul (950 m.). Cireşul se urcă aici şi mai sus. *Quercus rhodopea* este aici endemic.

3. *Regiunea montană*, (1100—1600 m.) caracterizată prin absenţa pădurilor de stejar în locul cărora apare fagul şi bradul. In puţine exemplare se găseşte aici răspândit *pinus silvestris* şi *pinus laricio*. Cultura grâului încetează. Frumoase şi bogate livezi de munte se întind în această zonă de altitudine. Sub arboretul pădurilor este aici format de alte elemente ca în regiunea submontană.

4. *Regiunea supra-montană* (1600—2000) se distinge prin lipsa orcărei culturi agricole. Pădurea îşi deslăşoară domeniul său nemărginit, fagul şi bradul ne părăseşte. Masivele forestiere sunt compuse numai din *molid*, *pinus silvestris* şi *pinus peuce*, pinul Lordului Weymuth european. Intinse formaţiuni stâncoase sunt deja tipice pentru această zonă. La limita superioară a regiunei supramontane pădurile încetează. Molidul în masiv strâns se urcă până la 1960 m. pe coastele estice până la 2040 m. pe cele vestice până la 2050 m. *Pinul silvestru* pe coastele nordice până la 2180 m., pe cele estice până la 2050. *Pinus peuce*, pe versantele nordice până la 1990 m., pe cele estice până la 2080 m., pe cele vestice până la 2100 m.,

Pe *Mussa*, vârful cel mai înalt al muntelui Rila, molidul încetează în situaţiunile nordice la 1980 m.; la 2110 m. în cele vestice. Pinus peuce pe versantele de nord la 2020, pe cele de vest la 2040 m. Limita superioară a pădurilor poate fi fixată la 1976 m. El se urcă aici cu 10—20 m. mai sus ca *picea excelsa*.

5. *Regiunea subalpină* (2000—2300 m.), este caracterizată prin absenţa pădurilor în stare de masiv. Arborii sunt împrăştiaţi, nu sunt bine desvoltaţi, subarboretul predomină. Pădurea subalpină ajunge dela 2000 la 2150 m. (regiunea subalpină inferioară), de aici în sus nu se mai află nici un arbore. In pădurile în stare de răriştе din această zonă se urcă pinus peuce cam cu 20 m. mai sus ca picea excelsa (molidul). Pinul silvestru se suie ceva şi mai sus, mai sus încă ca molidul şi pinul silvestru se urcă pinus peuce.

In regiunea subalpină superioară se întinde complexe mari şi dese de *pinus montana*.

6. *Regiunea alpină* (2300—2790 m.). Arborii lipsesc cu de-

săvârşire precum şi masivele de pini târîtori. Aceştia din urmă rămâne numai ca arbuşti izolaţi. Arborete de *juniperus nana* se găsesc multe, precum şi alpe petroase şi erboase. Nu arareori turistul găseşte aici turbiere alpine. Aninul verde (alnus virides) încetează deja la 2350 m.

7. *Regiunea subnivală* (2700—3000 m.). Aici nu mai reuşeşte nici măcar *pinus montana, juniperus nana* a rămas şi el înapoi. Terenurile pietroase, turbierile, masivele stâncoase formează tipul regiunei subnivale. Limita superioară a acestei regiuni lipseşte în peninsula balcanică, căci plantele fanerogame apar până la vârful cel mai înalt al muntelui Rila.

Distribuţiunea speciilor în altitudine în Carpaţii din România nu este încă determinată. In cei din Ungaria a fost însărcinat cu această importantă lucrare, în timpul din urmă, bătrânul consilier silvic superior, profesor de amenajament, dendrometrie şi estimaţii de păduri, Fekete Lajos dela Academia forestieră din Schemnitz (Selmeczbánya) autorul tratatului de amenajament apărut în 1903, **«Erdörendezésten»**, *a cărui cunoştinţă personală am avut plăcerea a o face cu ocaziunea trimiterei mele în 1904 de către preşedintul societăţii «Progresul silvic» în misiune de studii în Ungaria, în scopul de a studia chestiunea injectărei cu materii antiseptice a traverselor de fag cu inimă roşie.*

El era ajutat de mai mulţi agenţi silvici tineri, puşi sub directa sa conducere.

Din bugetul pe anul 1905 al Administraţiunii pădurilor din Prusia:

Veniturile.	99.751.000 mărci
Cheltuelile permanente.	43.897.000 »
Excendentul aşa dar de. . . .	55.854.000 mărci
Din acesta scăzându-se cheltuielile extra-ordinare, precum şi cele cari nu se fac decât o singură dată. . .	5.887.100 mărci
Rămâne un escendent de .	49.966.900 mărci

de unde, faţă cu 51.151.000 mărci din anul precedent, o diferenţă în minus de 1.189.000 mărci.

Veniturile pentru anul bugetar 1905 de 99.651.000, faţă de 99.368.000 mărci din anul precedent, se discompune astfel:

1. Din vânz. prod. lemn. pe ex. păduar	1 Oct.	1904	5	93.000.000 mărci.
2. » » » accesorii	»	»	»	5.152.000 »
3. » arend. drept. de vân.	»	»	»	453.000 »
4. » explost. turbăriclor	»	»	»	216.000 »
5. » grădinile zoologice	»	»	»	19.900 »
6. » diferite alte venituri	»	»	»	761.300 »
7. » bani rămaşi neîntreb.	»	»	»	130.000 »
8. Dela Academia forestieră din Eberswalde			»	12 300 »
9. » » » » München			»	6.500 »

Pădurile Statului se repartizează astfel :

a) Solul forestier împăd. sau destinat de a fi. . 2.587.465 ha.
b) » » neîmpăd. » » » . 298.121 »
2.885.586 ha.

In această cifră intră şi 119.027 ha. reprezentând întinderea drumurilor, a liniilor de amenajament, locurile mlăştinoase şi a apelor.

Producţia lemnoasă s'a evaluat la :

a) Material controlabil la . . . . . 7.183.716 m.c.
b) » necontrolabil la . . . . 2.075.859 »
Total. . . . 9.259.575 m.c.

Venitul în bani din produsele lemnoase, în anul bugetar 1902' a fost de 82.299.471 mărci.

Venitul în bani din produsele lemnoase în anul bugetar 1903 a fost de 102.717.947 mărci.

Din această din urmă sumă valoarea lemnului de lucru a fost de 79.488.610 mărci.

Iar valoarea lemnului de foc de 23.229.337 mărci.

Cheltuelile evaluate la 49.784.100 mărci se deosibesc în:

A. *Cheltuieli permanente :*

1. Cheltuielile de administraţie şi de exploatare 39.369.300 mărci.

2. Cheltuieli privitoare la învăţământ şi pentru scopuri ştiinţifice 279.400 mărci.

3. Cheltuielile generale 4.248.300 mărci.

B. Cheltuieli făcute o singură dată, precum şi cele extraordinare 5.887.100.

In aceste din urmă se coprinde 200.000 mărci pentru stingeri de servituţi forestiere, rente de plătit şi alte sarcini reale; 4.000.000 mărci pentru cumpărări de bunuri destinate a fi împădurite, precum şi pentru construcţiuni de drumuri în pădurile destinate a se vinde; 100.000 pentru procurarea de case de locuinţă necesare lucrătorilor (încercări) mai departe ca suplimente extraordinare pentru sporirea fondului de construcţii forestiere, a fondului pentru drumuri, ajutoare pentru construcţii de asemenea drumuri; 160.000 mărci pentru înfiinţări de linii telefonice, telegrafice în pădurile Statului spre a se lua repede măsuri de pază în contra incendiilor, şi în fine 187.000 mărci pentru înfiinţarea de şcoale de pădurari.

In acest scop s'a decis întemeierea a încă 2 şcoale de asemenea natură pe lângă cele 2 deja existente cu câte 50 elevi fiecare, în care candidaţii vor avea dreptul la masă în schimbul unei mici plăţi.

Pentru locuinţă şi învăţământ taxa anuală s'a fixat la 72 mărci. Durata cursurilor în aceste şcoli, dintre cari 2 a început a funcţiona pentru prima oară la 1 Octomvrie 1900, este de 1 an. Afară de aceasta aspiranţii la postul de pădurar sau mai bine zis de brigadieri, pentru că ei fac oficiul şi de agenţi de cultură, ajutând în acest scop pe silvicultor, sunt obligaţi a mai face un an de practică pe lângă un şef de ocol.

Până acum instrucţia acestor agenţi se făcea de către şefii de ocoale, cărora însă afacerile de serviciu nu le lăsa decât prea puţin timp.

Personalul silvic în Prusia constă dintr'un Director general, din 5 Directori de păduri, 34 Inspectori generali, 94 Consilieri silvici, 761 Silvicultori-şefi conducând fiecare câte un ocol, 116 Casieri forestieri, 3925 Brigadieri, 600 ajutori de brigadieri, 91 Guardieni, 1 Maestru pentru dune, 1 Supraveghetor pentru dune, 1 Administrator al turbăriilor, al livezilor, al drumurilor, al plutaritului, 7 gardieni la turbării, la livezi, etc.

Până acum s'au construit case de locuinţe pentru 1 Consilier silvic, 698 pentru şefii de ocoale şi 3698 pentru brigadieri.

Din aceste date rezultă că întinderea de pădure ce revine pentru un agent silvic superior este de 2856 ha, iar pentru un brigadier sau pădurar însărcinat cu paza 626 ha.

In România în sfera de acţiune a agenţilor de gestiune, de control şi de pază intră actualmente suprafeţe de păduri incomparabil mai mari, fapt care, pe lângă alte cauze determinante, inerente de altminteri, credinţii eronate ce au cei mai mulţi despre rolul silvicultorului în ţara românească, a contribuit nu puţin la zădărnicirea orcărei bunevoinţe, orcărei îndrumări spre a se pune în fine şi la noi cultura pădurilor pe o bază solidă, în adevăr sănătoasă.

Petre Antonescu.

INFORMATIUNI

Societatea „Progresul silvic" şi-a stabilit programul conferinţilor, ce se vor ţine anul acesta, după cum urmează:

In ziua de 25 Februarie a. c., D-l silvicultor şef D. Ionescu Zane *va vorbi despre* «Regimul silvic»;

In ziua de 11 Martie a. c., D-l N. G. Popovici, *Profesor la şcoala specială de silvicultură, va vorbi despre:* «Pădurile ţării şi exportul de lemne».

Conferinţele se vor ţine în zilele indicate, orele 9 seara, la sediul societăţii (localul Administraţiei Domeniului Coroanei) str. Ştirbey Vodă No. 3.

* * *

In ziua de 14 Ianuarie a. c., s'au ţinut licitaţii pe la Prefecturi pentru arendarea dreptului de vânătoare în pădurile statului. S'au adjudecat în mod provizoriu 47 păduri, din cari s'au aprobat 21, pentru o arendă anuală de lei 1798.

* * *

S'a confirmat vânzarea a 5 păduri, din acele licitate în ziua de 20 Decemvrie, 1905.

* * *

Din acele 160 păduri licitate în ziua de 14 Ianuarie, s'au adjudecat în mod provizoriu 53.

* * *

In comptul exercițiului 1905—1906, până la 30 Noemvrie, s'au încasat lei *3.951.568 bani 39*, față de lei *5.850.360 bani 48*, încasați în perioada corespunzătoare din exercițiul 1904—1905.

* * *

In ziua de 21 Februarie, se vor ține licitații la Craiova, București, Iași, R.-Vâlcea, Ploești, Bacău și Pitești, pentru vânzarea spre exploatare a 22 păduri.

* * *

Până la 15 Februarie, s'au făcut următoarele numiri, avansări și mutări în corpul silvic :

D-l silvicultor cl. I, *N. Țăpârăca*, a fost înaintat silvicultor șef cl. III în locul lui *V. Vlasie*, decedat.

D-l silvicultor cl. II *N. Ionescu*, a fost înaintat silvicultor cl. I; D-l silvicultor asistent *N. Rădulescu*, a fost înaintat silvicultor cl. II, iar D-l *Coman Marinescu*, absolvent al școalei speciale de silvicultură a fost primit în corpul silvic, ca silvicultor asistent.

D-l silvicultor cl. II *C. T. Rădulescu*, a fost înaintat silvicultor cl. I, în locul lui Gr. Stamatian decedat.

D-l silvicultor asistent *Mihail Popescu*, a fost înaintat silvicultor Cl. II.

D-l *Christea Stănciulescu*, absolvent al școalei speciale de silvicultură a fost primit în corpul silvic ca silvicultor asistent

D-l silvicultor cl. I *I. Stoian*, agent de control la regiunea X (Constanța) a fost numit șef al ocolului Sinești (Iași).

D-l silvicultor cl. II, *C. Sava*, șeful ocolului Sinești a fost mutat la ocolul Tomești (Iași).

D-l silvicultor șef cl. II, *C. Dumbravă*, agent de control la Reg. I Iași, a fost mutat în aceeaș calitate la Reg. III (Bârlad), în locul D-lui silvicultor cl. I *N. Săvelea*, care rămâne însărcinat numai în conducerea ocolului Odaia Bursucani (Tutova) ;

D-l silvicultor șef cl. II, *N. D. Ștefănescu*, agent de control la Reg. IV (Buzău), se numește șef al Regiunii X, în locul D-lui silvicultor șef cl. II *B. N. Pretorian*, care se însărcinează provizoriu cu lucrările pentru expoziție, relative la Dobrogea.

D-l silvicultor cl. I, *P. Eperiș*, agent de control la Reg. X, se permută la Regiunea IV;

D-l silvicultor șef cl. III *Iuliu Moldoveanu*, șeful ocolului Carol I (Muscel), se numește agent de control la Reg. X;

D-l silvicultor cl. II *D. Anastasescu*, șeful ocolului Colmeana (Argeș), se permută la ocolul Carol I;

D-l silvicultor cl. II *M. Pacescu*, șeful ocolului Răchitoasa (Tecuci), se permută la ocolul Colmeana;

D-l silvicultor asistent *D. Popescu*, șeful ocolului Florești (Tutova), se permută la Răchitoasa;

D-l silvicultor cl. II *P. Ionescu*, șeful ocolului Băbeni (Vâlcea), se permută la ocolul Florești;

D-l silvicultor asistent *Christec Stănciulescu*, se numește șef al ocolului Băbeni (Vâlcea);

D-l silvicultor cl. II *C. G. Demetrescu*, șeful ocolului silvic Cislau (Buzău) se permută la plantațiile comunale (Constanța) ;

D-l silvicultor cl. II *Th. Trifănescu*, dela plantațiile comunale, se permută la ocolul Cislău;

* * *

Au plătit complect cotizațiile și abonamentul următorii membri:

Botez C., Saegiu N., Iacobescu N., Crainiceanu Aurel, Duma I., Ionescu N., Păpceanu Radu, Stătescu V., Vaidianu V. I., D. Papinian, Gh. Golgoteanu, Aron Cârpenișeanu, N. Țăpârdea, N. Georgescu, I. D. Ivănescu, Al. Luchian, St. D. Marcovici, D. Rizescu, P. Sterian și N. Velescu, adică în total 97 din 216.

Tip. GUTENBERG Joseph Gobl, str. Domnei, 20.

6934

Institutul Forestier

CONFERINŢELE SILVICE [1]

Domnilor şi iubiţi colegi,

S'au implinit 20 de ani de când s'a intemeiat societatea noastră **«Progresul silvic»**.

Două decenii nu e mult în vieaţa unei societăţi, care se ocupă cu o ştiinţă destul de vastă, cum e aceea a ingrijirii şi exploatării raţionale a pădurilor, care îşi intemeiază lucrările pe revoluţiuni — după cum e termenul tehnic — mult mai lungi. Nu rareori încep chiar operaţiuni menite a se sfirşi în alt secol şi după incetarea din vieaţă a autorilor.

Tot cam atâta e de când a eşit întâiul număr al **«Revistei Pădurilor»**, *în care s'au urmărit de aproape toate cestiunile silvice, potrivit scopului în care a fost înfiinţată.*

In general, ceeace este economiceşte folositor şi important, e neinsemnat din punct de vedere estetic. Silvicultura însă are rarul privilegiu, că pădurile, obiectul studiului şi ingrijirilor ei, sunt totdeodată una din bogăţiile mari ale ţărei şi una din falnicele ei podoabe. Luptând pentruca munţii noştri să-şi păstreze splendida lor haină verde, luptăm dar şi pentru bogăţia şi înfru-

1) Această cuvântare a fost rostită la societatea noastră, în ziua de 25 Februarie a. c., de D-l *I. Kalinderu*, Preşedintele societăţii, cu ocazia deschiderii conferinţelor din acest an.

OPERILE PUBLICATE DE D-NUL ION KALINDERU

De la non-retroactivite des lois, 1 Vol in 8°.
Essai sur les sources du droit Romain. 1 Vol. in 8°.
Notiță asupra societăților prin acțiuni după Codul general de com. german, br. in 8°.
De la competence des Trib. dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'une Etat etranger peut posseder en Prusse. Berlin, broș. in 8°.
Memoriu asupra transferărei scaunului societăți actionarilor căilor ferate din Berlin la București. broș. in 8°.
Droit Prétorien et Reponses des Prudents. Paris, 1 Vol. in 8°.
Consiliul împăraților la Roma și la Constantinopole 1 Vol. in 8°.
Etude sur le regime munic. Romain, br. in 8°.
Studiu asupra celor XII table, broș. in 8°.
Moștenirea tronului României (in franțuzește), broș. in 16°.
Notice juridique sur un Testament. Paris, broș. in 8°.
ața municipală la Pompei, 1 Vol. in 8°.
Observațiuni in procesul cu moștenitorii I. Ottetelișanu, broș. in 8°.
Doui antagoniști Romani, broș in 4°.
Episcopul Melchisedec (in românește și franțuzește) broș. in 4°.
Vilegiatura și reședințile de vară la Romani, broș. in 8°.
Rolul învățătorului in formațiunea generațiunilor noui, broș. in 16°.
Romanii călători, broș in 8°.
Patrie, Education et Travail, 1 vol. in 4°.
Un țăran harnic, broș. in 16°.
August și literații, broș. in 4°.
Literații oposanți sub Cesari.
Indrumări date agenților Domeniului Coroanei, 1 Vol. in 8°.
Portul bărbei și părului la Romani, broș, in 4°.
Portul parucilor și bărbierii la Romani, broș. in 12°.
Discours prononce le 23 Juin (6 Juillet) 1901 a l'occasion de la distribution des prix du Lycee français à Bucarest, 1 broș. in 16°
Din Viața Romană. Petrecerile, toaleta și petrecerile unei elegante. Societatea înaltă pe vremea lui Pliniu cel tânăr, 1 vol. in 4°.
Cuvânt de sfințire lui Ștefan cel Mare, domnu Moldovei.

DIN „BIBLIOTECA POPULARA"

A

„Administrațiunii Domeniului Coroanei" au apărut până acum următoarele broșuri:

1. Moștenirea tronului României cu un portret al A. S. R. Principelui Ferdinand al României, moștenitorul presumptiv al coroanei, 1899 (Epuisată). . . . . —,50
2. Notițe asupra vermilor de mătase (creșterea și bolile lor) de *Marius Galfard*, tradusă prin îngrijirea d-lui *Ion Kalinderu*, 1899 . . . . . —,20
3. Excursiuni forestiere pe Domeniile Coroanei Mălini, Sebasa, Bicaz, de *G. Stătescu*, 1899 (Epuisată) . . . . . —,50
4. Inființarea albinăritului pe Domeniile Coroanei. Edit. I-a 1891, a II-a 1899 . —,20
5. Expozitia internațională și congresul agricol și silvic din Viena 1890, de d-nii *Gr. Crișan*, *A. Onciaun* și *A. Candale*. 1891 (Epuisată) . . . . . —,50
6. Confecționarea pălăriilor de paie cu mâna liberă și cu mașina, de *Dimitrie Popescu*, ediția I și II 189 . Ediția III 1901, adăugită . . . . . —,50
7. Raport asupra cursiunei silvice in Bucovina, de *Florian Davidescu*, 1891. —,50
8. Cultura Albinelor, de *Marin Petrescu*. Ed. I-a 1894, ed. II-a 1899. . . . . —,50
9. Noțiuni populare asupra grădinelor de legume de *Ion Păsdreanu*, 189 (Epuisată) . . . . . —,50
10. Rolul învățătorului in formațiunea generațiunilor noui. Discurs — de Ion Kalinderu. 1896. (Epuisată . . . . . —,20
11. Noțiuni de Economia vitelor, Part I. de *V. S Bresceanu*, 1897. . . . . —,50
12. Noțiuni de Economia Vitelor, Part. I. de *V S Bresceanu*, 1898 . . . . . —,50
13. Cultura arborilor roditori, de *Dim. G. Ionescu*, 1899 . . . . . —,50
14. Raport asupra expoziționei din Viena, adresat d-lui Administrator al domeniului Coroanei, de *Florian Davidescu* și *Olimpiu Boiu*, 1899 . . . . . —,50
15. Indrumări date agenților Domeniului Coroanei, de către *Ion Kalinderu* . . 1,25
16. Cultura lucernei, de *Cornelie Roman*, 1900 . . . . . —,20
17. Cultura plantelor de nutreț, de *Dimitrie G Ionescu*, 1900 . . . . . —,50
18. Cultura sfeclei, de *Dr. N. O. Popovici-Lespa*, 1900 (Epuisată) . . . . —,50
Notice sur le domain de la Couronne de Roumanie pour l'expos. univ. de 1900 à Paris . . . . . —,—
19. Scrisori către plugari, de *Const. Sandu*, 1901. . . . . —,50
20. Poveți despre hrana țăranilor, *Dr. I. Felix*, 1901 . . . . . —,50
21. Cultura Cânepei și Inului, de *V. S. Moga*, 1901 . . . . . —,50
22. Ingrășarea câmpurilor, Sfaturi practice pentru sătenii plugari, date de Dr. *N. O Popovici-Lespa*. 1901 . . . . . —,50
23. Poveți despre Grădinile de legume de *V. Al. Kogălniceanu*, 1902 . . . . . —,50
42. Poveți despre Păstrarea Sănătății de *Dr. I. Felix*, 1902 . . . . . —,50
25. Biserica și obiectele sfinte din ea de *Diacon I. Raiculescu*, 1901 . . . . . —,50
26. Lapticle, putoasa lui ca hrană, producerea lui, de *Dr. I. Felix*, 1904 . . —,50
27. Uscarea prunelor și altor fructe, fabricatul magiunului de Dr. *Maximilian Popovici*, chimist-agronom, 1904 . . —,50
—. Experiențe cu diferite varietăți de cartofi, pe Domeniul Coroanei de *C. Roman* și *I. Enescu* . . . . . —.—
28. Notițe asupra viermilor de mătase (creșterea și bolele lor) tradusă de d. *Ion Kalinderu* . . . . . —,50
29. Liturgica Bisericii ortodoxe de Diaconul *I. V. Rădulescu* . . . . . —,50

LUCRĂRILE FORESTIERE PUBLICATE ÎN LIMBA ROMÂNA

STUDII

Lei B.

Antonescu Petre. — Tratamentul grădinărit și aplicațiunea sa în România . . . . . 2.—
» Studiul privitor la domeniul agricol-forestier Brănești-Carnica-Pasărea . . . . . 1.—
» Studiul privitor la corecțiunea torentului Zauchbach — în colaborare cu D-l O. de Marenzeller . . . . . —.—
Studiul pădurilor de rășinoase de pe Râul Doamnei, jud. Muscel. . . . . —.—
» Convențiunile comerciale și influența lor asupra desvoltării industriei și comerțului lemnelor în România . . . . . —.—
» Torenții de pe Valea Topologului — în colaborare cu D-l Iohann Pitacheak . . . —.—
» Studiul pădurilor din Salzkammergut . . . . . —.—
» Importanța economică a pădurilor de stejar în special 1.50
» Amenajamentul pădurii după munții Statului Muguroasele mari și mici. . . . . —.—
Antonescu Romus P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatarea pădurilor . . . . . —.—
» Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară . . . . . —.—
» Pădurile de munte și câmpie [illegible] . . . . . —.—
» Cercetarea cauzelor și remediului inundațiilor și depunerilor din bazinul Prahovei. —.—
Cavaler A. de Gutzenberg. — Dendrometru, tradusă de *Isopescu C.* . . . . . —.—
Chiriacescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886 . . . . . 2.—
» Cestiuni de păduri, 1890 . . . . . 6.—
» «Împădurirea nisipurilor de pe domeniul Malaxitu», 1899 . . . . . 6.—
Elenterescu I. C. — Pădurile noastre. 1.50
Gheorghiu C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor case sf. Spiridon din Iași . . . . . —.—
» Studiu asupra punerei în valoare a nisipurilor din România prin împădurire . . —.—
Gheorghiu C. Ernest și Dr C. Gheorghiu. — Vânătoarea în România, cu o prefață de D-l Dr. C. I. Istrati, premiată de Academia Română . . . . . 5.—
Lăzurianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și massivelor lemnoase . . . . . 8.—
Nădejde N. C. — Memoriu asupra restaurărei și conservărei terenurilor din munții «Pirinei» cu 11 planșe . . . . . —.—
B. D. Neagoe. — Legislațiunea corecțiunei torenților în Austria . . . . . 2.—
Obogeanu Km. Divizium a suprafețelor plane prin o paralelă la o dreaptă dată . . . —.—
» Desfacerea materialului lemnos din pădurile Statului . . . . . —.—
» Critica generală a sistemelor de exploatare a pădurilor . . . . . 2.—
Muscea D. E. — Exploatarea în Regie a pădurilor Statului din centrul Comana . . . —.—
Românian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier 1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor în România, 1884 . . . . . 1.50
Tănăsescu Mihail. — Studiu forestier asupra județelor Muscel și Dâmbovița 1893 . . —.—
Studiu asupra administrațiunei, exploatărei și amenajerei pădurilor Statului Austriac, 1898 . . . . . —.—
» Studiu asupra păsunatului în pădurile Statului, 1900 . . . . . —.—

CONFERINȚE

Antonescu Romus P. S. — Comparație între pădurile țărei noastre și cele din Ungaria . . 1.—
Antonescu P. — Studiu asupra situațiunei economice forestiere în Austria . . . . . 1.—
» Torenții din diferitele State ale Europei și în special din Valea Topologului . . 2.—
Davidescu Florian. — Pădurile rășinoase din țară . . . . . —.—
Elenterescu I. C. — Lucrări de întreținere și de ameliorație ale pădurilor. . . . . 1.—
Ernest C. Gheorghiu. — Stăruința făcătoare stricătoare și braconajului în România . . . 2.—
» Conferința asupra Vânatului în România . . . . . —.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889 . . . . . —.—
Macovei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldovei. . . . . —.—
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889 . . . . . —.—
Stătescu G. — Istoria vânătoarei și măsurilor de aplicat în România în privința vânatului, 1889 —.—
» Pădurile Statului și ale stabilimentelor publice, 1891 . . . . . —.—
Tănăsescu Mihail. — Despre regimul Silvic și aplicarea lui, 1897 . . . . . —.—
» Paralel din punct de vedere Silvic între Austria și România, 1899 . . . . . —.—
» Dare de seamă asupra lucrărilor *Congresului internațional de Silviculturâ* din 1900 de la Paris, 1901 . . . . . —.—
» Valea Lotrului din punct de vedere Silvic, 1903. . . . . —.—
Teodorescu I. N. — Împădurirea și exploatarea pădurilor Statului din Dobrogea, 1893 . . —.—
Dem. Ionescu-Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893 . . . . . —.—

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, Strada Doamnei, 20. — București.

6984 pt. legat

ANUL XX MARTIE 1906.

REVISTA PADURILOR

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATA IN 1886

ŞI RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN DECRETUL REGAL No. 1630 DELA 28 APRILIE 1904.

APARE O DATA PE LUNA

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACŢIUNE

COMPUS DIN D-NII:

Dr. GR ANTIPA, P. ANTONESCU, TH. GALLERIU şi N. GH. POPOVICI

sub prezidenţia D-lui I. KALINDERU

PREŢUL ABONAMENTELOR

10 lei pe an, pentru membrii Societăţii şi studenţi, a 12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREŢUL ANUNCIURILOR

12 lei o pag., 6 lei ½ pag. şi 3 lei ¼ pag.

Dacă anunciul se repetă în 5 numere, se face o reducere de 25%, în 10 numere reducerea este de 40% şi pentru tot anul reducerea este de 50%.

Orce corespondenţe privitoare la Societate şi Revistă cum şi trimiterea cotizaţiunilor şi abonamentelor, se vor adresă str. Ştirbei-Vodă No. 3, Bucureşti.

SUMARUL

Conferinţe silvice . . . . . .

Despre regimul silvic . . . . . DIM. IONESCU-ZANE

Rezumatul şedinţelor Adunării generale a societăţii «Progresul silvic» în zilele de 6, 7, 8 şi 9 Maiu 1905 . . . . . .

Lemnul de fag cu sau fără inimă roşie şi întrebuinţarea lui pentru traverse . . . . . PETRE ANTONESCU

Din literatura streină . . . . . PETRE ANTONESCU

Informaţiuni . . . . . .

BUCUREŞTI

TIPOGRAFIA «GUTENBERG», JOSEPH GÖBL

20. — STRADA DOAMNEI. — 20

(Biserica Kalinescu)

1906

Neuhöfer & Sohn

MECANIC AL CURȚII IMPERIALE ȘI REGALE

VIENA

Deposit:
I. KOHLMARKT, No. 8

Fabrica și birouri:
V HARTMANNGASSE, No. 5

Medalia de aur dela Expoziţiunea Universală din Paris, 1900

BUSOLE

CU MASURATOR DE DISTANȚA OPTIC,

TEODOLITE

INSTRUMENTE DE NIVELARE ȘI UNIVERSALE

PLANȘETE,
lineale de perspectivă, precum și toate instrumentele de măsurătoare.

Măsurători ca bandouri și de lemn

COMPASURI ȘI CÂMPOSCOPURI,
CLUPE DE MASURAT ARBORI, etc.
se fabrică sub garanție de executare excelentă

Toate instrumentele curente se află în depozit.
Se execută orce fel de reparaţii.

CATALOAGE ILUSTRATE GRATIS

6934

Bibl. C.T.C.A.
Institutul Forestier
ORAȘUL STALIN

CONFERINȚELE SILVICE [1]

Domnilor și iubiți colegi,

S'au implinit 20 de ani de când s'a intemeiat societatea noastră **«Progresul silvic»**.

Două decenii nu e mult în viața unei societăți, care se ocupă cu o știință destul de vastă, cum e aceea a ingrijirii și exploatării raționale a pădurilor, care își intemeiază lucrările pe revoluțiuni — după cum e termenul tehnic — mult mai lungi. Nu rareori încep chiar operațiuni menite a se sfirși în alt secol și după incetarea din viață a autorilor.

Tot cam atâta e de când a eșit întâiul număr al **«Revistei Pădurilor»**, *în care s'au urmărit de aproape toate cestiunile silvice, potrivit scopului în care a fost înființată.*

In general, ceeace este economicește folositor și important, e neinsemnat din punct de vedere estetic. Silvicultura însă are rarul privilegiu, că pădurile, obiectul studiului și ingrijirilor ei, sunt totdeodată una din bogățiile mari ale țărei și una din falnicele ei podoabe. Luptând pentruca munții noștri să-și păstreze splendida lor haină verde, luptăm dar și pentru bogăția și înfru-

1) Această cuvântare a fost rostită la societatea noastră, în ziua de 25 Februarie a. c., de D-l *I. Kalinderu*, Președintele societății, cu ocazia deschiderii conferințelor din acest an.

muşetarea ei. Un munte pleşuv, cu brazde trase de apele mari, e o privelişte de jale, pe când un munte acoperit cu păduri pline de vieaţă, este o desfătare a ochiului, e un izvor nesecat de ozon, de adieri îmbălsămate.

Înaintarea sivicultureĭ naţionale fiind ţinta societăţii noastre, am căutat să o atingem şi prin alte mijloace, cum sunt conferinţele anuale şi discuţiunile din adunările generale.

Conferinţele, deşi începute ceva mai târziu, căci se găsesc numai în al 16-lea an, au devenit cu timpul un căutat prilej de întâlnire nu numai pentru membrii, ci şi pentru alte persoane, care se interesează de economia naţională şi sunt în măsură de a contribui la desvoltarea ei.

Trec peste celelalte publicaţiuni ce a mai scos societatea în acelaş scop, şi făcând cele mai bune urări pentru viitor, vă amintesc că anul în care am intrat împlineşte o epocă glorioasă din istoria redeşteptării noastre naţionale. Se împlinesc adică, d-lor şi iubiţi colegi, 40 de ani de când domneşte M. S. Regele. La serbarea acestei aniversări, vom lua cu toţii parte, aducând totdeodată un slab prinos de recunoştinţă M. Sale, care ne-a arătat în atâtea ocaziuni un viu interes şi a permis societăţii noastre să se adăpostească în aceste case.

Tot atunci, întrunindu-ne în adunare generală, la 7 Maiu, vom sărbători în şedinţă solemnă aceşti 40 ani, cari au îngăduit României să se desvolte şi să se ridice la starea înfloritoare de azi.

În această adăstare, deschid conferinţele din acest an, cari vor fi în număr de două.

Astăseară va vorbi d-l **Ionescu Zane** *despre «**Regimul silvic** în raport cu starea pădurilor noastre». În*

acest scop d-sa va căuta să ne arate intrucât legea silvică actuală poate asigura o producțiune durabilă și constantă, care trebue să fie ținta principală a orcărei exploatări silvice. Va trata asemenea despre despăduriri și torenți, la care trebue pus capăt cât mai neîntârzial, în interesul conservării fondului, care atârnă greu în cumpăna bogăției noastre naționale, mai ales că împăduriri se fac pe o scară mică și numai de către unii proprietari.

La urmă ne va expune cum ar trebui reorganizată legea silvică, și cum ar trebui înlocuit corpul silvic, căruia e încredințată această ramură a economiei noastre naționale.

La 11 Martie viitor colegul nostru d. **Popovici** *ne va întreține despre:* «**Pădurile țărei și exportul de lemne**», *arătându-ne importanța pădurilor prin existența și în special prin producțiunea lor. Ne va da apoi lămuriri despre suprafața pădurilor din țara noastră, despre modul în care ar trebui căutate cu mai mult folos, având-se în vedere mai cu seamă viitorul lor, și despre comerțul și exportul de lemne.*

În exportul nostru industrial, care e de dată recentă și care cuprinde vr'o 15 articole, produsele industriilor lemnului iau un loc frumos și vor lua unul și mai mare pe viitor, căci pe deoparte produsele devin tot mai perfecte și mai variate, iar pe de alta prețul lemnului de diferite esențe crește regulat în lume.

Sfârșind, d. Kalinderu dă cuvântul d-lui Ionescu Zane, care-și dezvoltă conferința sa despre: **Regimul silvic**.

DESPRE REGIMUL SILVIC [1])

Domnule Președinte,

Domnilor,

In ultimii 25 de ani, exploatările pădurilor au luat o întindere așa de mare, încât rezultatele se pot vedeà cu ochii și constatà de toți cari își aduc aminte cu 25 ani în urmă.

Ceace acum 25 ani ni se părea că este îndestulător și complect ca măsuri legislative pentru cruțarea și conservarea pădurilor, azi se constată că este incomplect și nu mai constitue o garanție pentru asigurarea viitorului acestei bogății naționale.

Vegetațiunea păduroasă erà așa de abundentă în țară în timpii din urmă, încât se părea oamenilor, că nu va mai ajunge niciodată să se pună capăt pădurilor.

Nu a trecut însă de atunci decât un neînsemnat număr de ani, și grație toporului, târnăcopului, colțului vitelor și ignoranței proprietarilor, am ajuns să constatăm, cu inima strânsă de iminența pericolului ce ne amenință, că suntem o țară despădurită.

Este netăgăduită astăzi Domnilor, influența ce au pădurile, asupra condensațiunii vaporilor, deci a producerei de ploi, asupra atenuărei intensității forței vânturilor, asupra fixațiunei coastelor, asupra conservărei izvoarelor, asupra sănătății publice, asupra strategiei naționale, în sfârșit, asupra întregei economii generale a țării. Nu mai vorbesc de utilitățile ce le produce pădurea, prin lemnăria ce o procură societății, lemnărie necesară întregei existențe economice a unui Stat. Față cu un rol așa de însemnat ca aceasta, urmează să ne întrebăm și să vedem, cum am îngrijit noi de pădurile țărei, cam ce fel de măsuri de cruțare am aplicat. pentru ca să nu le distrugem, ci să căutăm prin mijloace pe cari știința ni le pune la îmdemână, să le propășim și să le regenerăm, spre binele țărei și prosperitatea economică națională.

1) Conferință ținută la Societatea «Progresul Silvic» în seara de 25 Februarie 1906.

Legea Silvică de 1881.

Călăuzită de necesitatea conservărei pădurilor, căci încă de mult ţara s'a resimţit de despădurire şi în special de acea a munţilor, adunarea legiuitoare a votat în anul 1881, Iunie 9, actualul Codice Silvic, modificat la 29 Maiu 1892 şi la 18 Martie 1896. Din întreagă această lege, fie-mi permis a o spune, o lege de oportunitate, copiată după alte legiuiri străine, deci neadaptată împrejurărilor economice şi culturale ale ţării noastre, numai şapte articole, şi anume: 3, 7, 11, 12, 13, 14 şi 17 se ocupă de Regimul Silvic.

Ce este Regimul Silvic?

Regim silvic se cheamă, tratamentul pe care un Stat oarecare, îl aplică pădurilor ţărei respective. Acest tratament fiind bazat pe legi şi regulamente adaptate nevoilor economice şi culturale ale pădurilor acelui Stat, tinde la o bună conservare a pădurilor în fiinţă şi la împădurirea tuturor terenurilor cari prin situaţiunea şi configuraţiunea lor, nu sunt apte decât culturei pădurilor. Existenţa unor asemenea terenuri în stare descoperită, constituind o sorginte de rele pentru localitatea unde se află, Guvernul trebue să intervină, prin legi protectoare şi restrictive la dreptul de proprietate.

Iată ce va să zică Regim Silvic.

Regim Silvic, se mai poate încă numi, totalitatea legilor, regulamentelor şi dispoziţiunilor, privitoare la conservarea şi regenerarea pădurilor şi la împăduririle ce sunt de făcut din nou.

Aceste două accepţiuni comportă difiniţiunea regimului silvic.

Actuala legiuire silvică, corespunde acestui scop?

Voiu răspunde în mod categoric, nu! Actuala legiuire silvică în general toată, este incompletă şi neaplicabilă cerinţelor ţării noastre; iar în ce priveşte Regimul Silvic, dânsa este cu totul insuficientă şi nepotrivită stărei noastre forestiere.

Cele şapte articole 3, 7, 11, 12, 13, 14, şi 17 din Codul Silvic, privitoare la Regimul Silvic, se ocupă de următoarele cestiuni:

Art. 3. — Cari sunt pădurile supuse regimului silvic?

Art. 7. — Spune, că nici o pădure nu se poate defrişă decât după un aviz motivat, etc.

Art. 11. — Determină cari sunt pădurile supuse regimului silvic în ce priveşte amenajamentul.

Art. 12. — Arată că pădurile de cari se ocupă art. 11 nu se pot defrişà, afară de anume împrejurări.

Art. 13. — Determină pădurile cari nu se pot defrişà, pentru anume cazuri speciale prevăzute de lege.

Art. 14. — Spune: Contra-venitorii la dispoziţiunile art. 11, 12 şi 13, vor fi amendaţi cu 100 — 500 lei de fiecare hectar de pădure exploatată fără amenajament sau defrişată.

In fine art. 17. — Prevede, că afară de pădurile dela art. 11, cultura şi tăierea pădurilor particulare nu sunt supuse la nici o restricţiune, etc.

Prin urmare se vede lămurit, că actuala lege silvică, enunţă numai cazurile când o pădure trebue să fie supusă regimului silvic; dar cum şi ce fel, dânsa nu stabileşte nimic, este cu totul mută, nu vrea să ştie nimic. In sfârşit, sub regimul acestor şapte articole: 3, 7, 11, 12, 13, 14 şi 17, am ajuns ca, din anul 1881 şi până azi, să defrişăm peste 50 % din teritoriul muntos şi deluros al ţărei, fără putinţă de a împiedecà răul.

O lege mai vagă, mai banală şi mai păgubitoare ca actuala lege silvică şi în special în ce priveşte regimul silvic, nici că se poate.

Nu se ocupă dânsa de natura proprietarului, nu se ocupă de împădurirea terenurilor denudate, nu se ocupă de funcţionarii cari nu aplică legea în mod conştiincios, nu se ocupă de controlul aplicaţiunei legei, nu se ocupă de nimic; decât, să determine pădurile supuse regimului silvic în mod empiric şi să prevadă amenzile pentru cei cari ar defişà sau ar exploatà fără amenajament.

Ei bine, aceasta este totul? Şi-a închipuit poate legiuitorul dela 1881 că toţi proprietarii de păduri îşi pricep interesul; că toţi funcţionarii îşi fac datoria; că nu avem oameni politici influenţi cari să patroneze exploatările ile-

gale şi cari să ameninţe cu urgia lor, şi să permute prin influenţa politică ce au, pe silvicultorii corecţi cari ar vrea să pună capăt răului pe acolo pe unde s'a declarat, dând în judecată pe încălcătorii legei silvice? Şi de sigur de aceea dânsul, legiuitorul dela 1881, a votat o lege aşa de platonică şi de nedesăvârşită.

Am suferit însă D-lor şi suferim, de toate aceste boale, aşa ca să nu aibă azi nici o justificare acel legiuitor, de a fi făcut o aşa de slabă lege; afară decât absoluta ignoranţă a cestiunei forestiere. Astfel că, sub regimul actualei legi silvice, în scurt timp, vom încetà de a mai puteà spune că avem păduri; şi ne vom consolà numai cu renumele, că am avut odată, o ţară aşa de împădurită, în cât Vechii Romani au fost nevoiţi să o numească Silvania.

De aceea găsesc D lor, că este o necesitate covârşitoare, de a se face o lege specială asupra Regimului silvic, care să prevadă reguli şi prescripţiuni legale, ca să îmbrăţişeze cestiunea din toate punctele de vedere şi ca să fie conforme cu actuala situaţiune a economiei noastre forestiere.

Suprafeţele despădurite şi prevederi pe viitor.

Din suprafaţa ţărei, care este de 13.000.000 hectare, deşi nu avem date sigure asupra calculului ce voiesc a face, totuşi, întemeiat pe diverse alte date şi pe o deplină cunoştinţă aplicativă a cestiunei, pot socotì, ca 70% câmp şi dealuri mici, adică regiunea agriculturei propriu zise, şi ca 30% munţi, coline şi dealuri superioare, sau regiunea siviculturei propriu zise.

Sau mai bine zis avem în cifre: ca 9.000.000 hect. teren agricol, viticol şi arboricol şi ca 4.000.000 hect. teren în pante repezi, de munţi şi dealuri, propriu numai şi numai culturei pădurilor. Din suprafaţa de 4.000.000 hect. teren pentru păduri, fără să exagerez, pot afirmà că 30% este complect despădurit prin exploatări primitive *şi redus la improductivitate; în aceasta categorie, intră ca 1.200.000 hect.*;—40% se află încă împădurit, adică 1.600.000 hect. şi 30% adică 1.200.000 hect. se află îndrumat spre defrişare prin exploatările angajate şi începute.

Această din urmă parte în 10 — 15 ani, urmându-se tot actualul regim silvic, se va despădurì şi dânsa complect; aşa că, la cifra de mai sus de 1.200.000 hectare, azi complect reduse la improductivitate, se va adăogà şi această din urmă cifră de 1.200.000 hectare; încât, peste aceşti 10—15 ani, suprafaţa de teren complect despădurită şi redusă la improductivitate, va fi *de 2.400.000 hectare.* Iar această cifră sa va sporì în viitor, prin suprafeţele de pădure, cari se vor mai despădurì din totalul nedespădurit încă până atunci, de 1.600.000 hectare.

Astfel că, după prevederile mele, în 40 — 50 ani, vom ajunge o ţară eminamente despădurită, având în spinarea noastră, ca 4 milioane hectare teren de munţi şi dealuri de împădurit, întreaga regiune muntoasă şi deluroasă transformată în râpi, ogaşe, surpături şi torenţi nimicitori, iar ca consecinţă firească a acestei stări de nenorocire din munţi, vom avea la câmp, pustiirea holdelor şi livezilor noastre prin inundaţiuni primăvăratice şi prin potmolirea terenurilor agricole şi pomicole, cu nisipurile şi materiile străine cărate de apă, din munţii şi dealurile despădurite.

Exemple vii, pipăitoare şi izbitoare la ochi, avem azi în următoarele localităţi din ţară:

TABLOU

de numele şi suprafaţa torenţilor pe judeţe.

Judeţul	Comuna	Suprafaţa		Numele torentului
		Hect.	m. p.	
Argeş	Merişani	800	—	Valea Râului Argeş
»	Areful	200	—	Areful
»	Corb-Căpăţâneni	60	—	Pârâul Corbeni
»	Oeşti	80	—	Valea Oeştilor
»	Cicăneşti	50	—	» Cicăneştilor
»	Valea Danului	90	—	» Danului
»	C. Argeş	40	—	» Buşaga
»	Tutana	20	—	» Noapteşu
»	»	20	—	» Căzăneşti
»	»	40	—	» Opreştilor
»	»	80	—	» Brazilor
»	»	280	—	» Tutana
»	Vâlcelele	60	—	» Vâlcelele
»	»	60	—	» Biserici
»	»	80	—	» Brătească

Județul	Comuna	Suprafața		Numele torentului
		Hect.	m. p.	
Argeș	Cerbureni-Iași	80	—	Valea Iașului
»	Curtea-de-Argeș	40	—	Pârâul Târgului
»	» » »	160	—	Valea Iașului
»	Băiculești	210	—	Valea Bisericei, Drugi, etc.
»	Vălsănești	250	—	Pe apa Vălsan
»	Costești-Stroești	615	—	Afluentul Vălsanului
»	Uda-de-jos	50	—	Valea Ciarâca
»	» » sus	188	—	Cotmenița
»	Coseești	169	—	Văile din Com. Coseești
»	Luceești	98	—	» » » Luceești
»	Stăneești	60	—	» » » Stăneești
»	Jupâneești	86	—	» » » Jupâneești
»	Domneești	21	—	» » » Domneești
»	Brădetul, Brătienii-Galeș, Mușeteești	36	—	Valea Vâlsan
»	Ocol. Stoiceni	508	—	Diverși torenți
»	pe Topolog	309	—	» »
»	Jiblea	197	—	» »
Mehedinți	Tismana	314	—	» »
Muscel	Bădeni-Ungureni	2	5000	Pârâul Mic
»	Berivoești-Păm.	300	—	Valea Satului
»	» Ungureni	150	—	Berivoești-Ungureni
»	Slănicu	400	—	Valea Satului
»	Coteești	160	—	» Morei
»	Vlădeești	160	—	» Mică
»	Goleești	200	—	» Golcasca
»	»	300	—	» Ulița
Neamțu	Călugareni	300	—	Pârâul Larg
»	»	50	—	» Cornului
»	»	20	—	» Galu
»	»	30	—	» Fagului
Prahova	Sinaia	6	—	Valea Gagului
»	»	14	—	» Bogdana
»	Comarnic	1	5000	» Șipotului
»	Comarnic	22	5000	» Orăților
»	»	40	—	» Conciului
»	»	13	—	» Unchiașului
»	»	7	5000	» Cernica
»	»	31	—	Râpile dela Cernica
»	»	2	5000	Valea Adâncă
»	Ariceești	80	—	Gogeasca
»	»	60	—	Pineanca
»	»	40	—	Ariceești
»	»	10	—	Valea Adâncă
»	Predeal	60	—	Apa dulce
»	»	100	—	Turburea
»	Păcureața	120	—	Păcureața
»	Strâmbeni	70	—	Alunișu
»	Berta	50	—	Berta
»	Slănicu	100	—	Slănicu
»	Vârbilău	200	—	Vârbilău
»	Star-Chiojdu	25	—	Brădetu
»	» »	60	—	Chioidu
»	Bătrâni	50	—	Bătrâni

Județul	Comuna	Suprafața		Numele torentului
		Hect.	m. p.	
Romanați	Bobicești	140	—	Diverși torenți
Vâlcea	Jiblea pe apa Olt și Lotru	114	—	» »
»	Băleni	53	—	» »
Dâmbovița	Ocol. Lucieni	54	—	Valea Nucului, Răzorului, Feriga, etc.
Putna	Ocolul Soeja	300	—	Pârâul Șușița
»	» »	68	5200	Diverși torenți
»	» »	17	—	Alba
»	» »	24	—	Vizantiu
»	» »	14	—	Peștera cu păstrăvi
»	» »	54	8000	Diverși torenți
»	» »	40	—	Râpile de pe malul stâng și drept al Zăbrăuțului, Albia
»	» »	6	—	Diverși torenți
Buzău	Ocolul Tisău	234	—	Borul
»	Oc. Vintilă-Vodă	60	—	Sărățelul-Pârscov
»	» »	50	—	Sărățelul-Berca
»	» »	360	—	Pârâul Slănic
»	» »	7	—	» Picineaga
»	» »	16	—	» Hârboaca
»	» »	16	—	» Bârsca-Mică
»	» »	53	—	Diverși torenți
Gorjiu	Tismana	435	—	» »
»	Malovăț	425	—	» »
»	Butoești	15	—	» »

Aceste suprafețe, sunt numai terenuri torențiale propriu zise, unde reîmpădurirea nu se va puteà obține decât cu extraordinare sacrificii, făcându-se lucrări de artă pentru a stăvilì răul. In această cifră nu intră imensa majoritate a suprafețelor despădurite și surpate, ca de 1.200.000 hect., cari se pot replantà cu sacrificii ceva mai mici. Tabloul acelor terenuri, este o lucrare foarte importantă destinată travaliului viitorului serviciu special al împăduririlor și plantațiunilor, ce credem ca în curând va lua ființă la Ministerul Agriculturii, prin votarea proiectului de lege ce trebue să se depună pe biuroul corpurilor legiuitoare, pentru organizarea corpului silvic.

Am zis, că avem azi redus la improductivitate, 1.200.000 hect. teren. Ceeace însemnează economicește vorbind, că teritoriul țărei noastre nu mai este de 13.000.000 hectare, ci de 11.800.000 hect. din cari, scăzând și suprafețele ce cu sistemul actualului regim silvic în 40—50 ani vom despădurì,

suprafeţe de 2.800.000 hect., se va reduce teritoriul productiv al ţărei noastre, la suprafeţa de 9.000.000 hectare, iar din această suprafaţă, o bună parte, va devenì prada inundaţiunilor, cauzate prin cele ca 4.000.000 hectare terenuri în pantă, despădurite.

Aceasta este d-lor, perspectiva ce ne rezervă viitorul, sub actuala obläduire silvică a ţărei noastre. Trista perspectivă, dar aşa stau lucrurile.

Cauzele acestei stări.

1. Moştenirea unei averi acumulată de secole, într'un timp când nu am fost destul de preparaţi ai puteà aprecià valoarea.

2. Ignoranţa proprietarilor în materie forestică.

3. Neglijenţa guvernelor întrecut, pornită din ignorarea consecinţelor, creierei acestei stări de lucruri.

4. Preocuparea noastră peste măsură, numai cu cestiunile de politică militantă şi neglijarea tutulor cestiunilor economice.

5. Lăcomia unora din proprietarii de păduri.

6. Nestabilitatea silvicultorilor.

7. Nestabilitatea miniştrilor de agricultură; lucru ce s'ar fi putut complinì prin înfiinţarea unui Sub-Secretariat de Stat, în care funcţiune trebuia să se numească în mod stabil o persoană competintă, care chiar schimbându-se Ministrul, să continue dânsa reformele începute.

Lipsa unui Sub-Secretariat de Stat, a dat naştere, la ceace se chiamă, necontinuitate în lucrări.

8. Iar ca concluziune logică a tutulor acestor cauze, este, lipsa unei legi serioase asupra regimului silvic.

(Va urmà). Dim. Ionescu-Zane.

REZUMATUL

Şedinţelor Adunării generale a Societăţii „Progresul Silvic" în zilele de 6, 7, 8 şi 9 Maiu, 1905

Şedinţa dela 6 Maiu

(Urmare [1]).

D-l *Preşedinte,* anunţă Adunării că conform programului stabilit în zilele de 7 şi 8 se va face excursiunea la Azuga, plecarea fiind din gara de Nord, mâine dimineaţă cu trenul de Predeal.

Adunarea s'a sfârşit la orele 11 noaptea, iar şedinţa următoare va aveà loc în ziua de 8 Maiu, ora 9 ½ seara.

Şedinţa dela 8 Maiu.

D-l *Preşedinte,* mulţumeşte pentru telegrama ce a primit din Azuga dela membrii Adunării, al cărei coprins este:

«Din munţii Susaiu şi Retivoiu, unde am admirat frumoasele lucrări făcute, prezentăm respectuoase salutări iubitului preşedinte al Societăţii noastre şi urăm să trăiască mulţi ani pentru propăşirea silviculturii Româneşti».

Membrii Societăţii „Progresul silvic" excursionişti.

apoi dă cuvântul D-lui *Petre Antonescu* care făcu următoarea dare de seamă asupra excursiunii:

Intre celelalte chestiuni puse la ordinea zilei cu ocazia adunării noastre generale din anul acesta, fiind şi discuţiunea asupra rezultatului aplicaţiunii tăierilor rase în pădurile regale de pe munţii Susaiu, Retivoiu şi Faţa Găvanei din judeţul Prahova, mi s'a încredinţat distinsa onoare ca să conduc eu această excursiune.

In acest scop, punându-mă în relaţiune cu d-l F. Mack, administratorul moşiei regale Predeal având reşedinţa în Azuga, care a avut bunavoinţa de a vesti şi pe ceilalţi d. reprezentanţi ai fabricelor de hârtie, de ciment, de postav, de mobile, etc. aflătoare în această localitate, despre vizita membrilor societăţii «Progresul Silvic», am hotărât plecarea în ziua de 7 l. c.

---

1) După mai multe scrisori adresate D-lui *D. Klein,* D-sa netrimeţând încă urmarea la manuscrisul conferinţei sale, suntem siliţi a publicà tocmai acum «Rezumatul Şedinţelor», fără sfârşitul acestei conferinţe. N. R.

Pornind așa dar din București, cu trenul de dimineață, la Ploești am fost întâmpinați de d-l inspector Chirițoiu, șeful regiunii a 5-a silvică, care a binevoit a ne însoți d'impreună cu d-nii silvicultori-șefi Angelin, Apostol Demetrescu și Dragoteanu, atașați la această regiune, iar la ora 1 ½ p. m. am sosit cu toții la Azuga, primiți fiind la gară de d-l Mack, de d-l Kivu Ionescu, contabilul proprietății regale, de d-l I. Candiani, silvicultorul Domeniului Coroanei, de d-l I. Sângeorzan, silvicultor în serviciul eforiei spitalelor civile din București, de d. inginer Ganzert și de alte persoane de distincțiune.

Excursioniștii în număr de peste 60, din care a făcut parte și d-na Voroneanu, soția d-lui silvicultor Voroneanu care, spre lauda sexului frumos, nu a hezitat, deși timpul nu prea era favorabil, de a sui coastele repezi și crestele munților, cu prilejul traversării tăierilor exploatate și repopulate în mod artificial, ca cel mai intrepid turist, — în comun acord, au convenit ca, după masa deja pregătită la cel mai bun restaurant din Azuga, până la trecerea trenului spre Bușteni să viziteze toate fabricele situate în această vale industrială.

Omul propune însă și Dumnezeu dispune.

In adevăr, dejunul care n'a lăsat nimic de dorit, aerul de munte întăritor, plăcerea de a se găsi împreună atâția camarazi cari, d'abia la câte un an de interval pot să se întâlnească, să-și schimbe impresiile, să discute despre nevoile, despre aspirațiunile lor, cum și despre lucrările silvice executate în condițiuni de climă, sol și împrejurări economice diferite, — contribui a se stabili repede între conmeseni o prietenească intimitate, neîngrădită de astădată de vreo etichetă rece, convențională, de nici o altă considerațiune, decît aceea de a se legă cât mai strâns, sentimentele de solidaritate și de camaraderie ce nu trebue să lipsească dintre cei cari trăiesc în aceeaș atmosferă de grîji și de speranțe într'un mai bun viitor.

Timpul trecu deci pe nesimțite așa că d'abia avurăm destulă vreme de a vizită fabrica de postav, de mobile de lemn curbat, iar unii dintre noi și fabrica de ciment precum și cea de sticlărie.

La fabrica de postav am fost primiți cu adevărată cordialitate de d-l director Ion G. Babeș, un bun român, autorul scrierii «Din plaiul Peleșului» tipărită în 1893 și dedicată M. S. Regelui Carol I, în care se găsește date geografice, istorice și etnografice interesante, precum și prețioase detalii cu privire la fazele prin cari au trecut primele inițiative, pentru întemeiarea variatelor industrii de pe valea Azugei, și anume dela 1830 și până în anul 1893.

Deși d-l Babeș în prefața lucrării în chestiune coprinzând 175 pagini, înzestrată cu numeroase ilustrațiuni foarte reușite, între cari și potretul M.M. L.L. Regele și Regina, după tabloul cetitorilor din biserica domnească dela Bușteni, declară cu modestie că nu este un scriitor de profesiune, cu toate acestea, judecând după frumusețea stilului său înflorit, pe lângă un desvoltat spirit de observațiune, se vede bine că nu-l un începător și în tot cazul nu-i lipsește nici talentul și nici calitățile ce se cer unui bun literat.

Fabrica de postav a început să funcționeze la 1 Aprilie 1887 în

condiţiuni astfel încât nici pe departe nu ar fi putut susţine comparaţiune cu impozantele construcţiuni actuale datorite continuelor adăugiri din anii următori: 1888, 1889, 90 şi 91.

Ţesăturile de lână, cunoscute în comerţ sub numirea de marfă de braşovenie, fac specialitatea sa.

In această fabrică sunt ocupaţi peste 400 de lucrători de ambe sexe. Regretăm că nu ne permite spaţiul să intrăm în mai multe amănunte, cu atât mai mult cu cât trebue să menţionăm şi despre celelalte fabrici din Azuga ca condescendenţă pentru graba cu care mi s'a pus la dispoziţie toate datele ce le am cerut şi pentru bunăvoinţa manifestată de a primi pe membrii societăţii noastre.

Urările cele mai sincere, aşa dar, din partea noastră ca produsele fabricii de postav din Azuga, a cărei reputaţiune este bine stabilită, să ajungă la gradul de perfecţiune dorit spre a ţine piept orşicărei concurenţe streine.

Fabrica de sticlărie de lângă staţia Azuga a fost întemeiată în anul 1879. Produsele sale nu lasă nimic de dorit, din punctul de vedere al acurateţei execuţiunii.

Fabrica *E. Erler et Co.* succesorii fabricii de ciment Portland şi var hydraulic din Azuga aparţine unei societăţi în comandită dispunând de un capital social de 500.000 lei, iar activul societăţii, după ultimul bilanţ, a fost de 915.773 lei.

Fabrica de var hydraulic situată între Azuga şi Buşteni lângă râul Prahova, a luat fiinţă în 1884. Ea este înzestrată cu maşinele cele mai perfecţionate producând anual 1200 vagoane var hydraulic.

Se fabrică două feluri de var şi anume:

1. *Var hydraulic comercial* cu o rezistenţa de tracţiune a briquetelor de mortar, o parte var şi trei părţi nisip normal german, după 7 zile de 3 kg. şi după 28 zile de 5 kg. pe c.m pătrat.

2. *Var hydraulic special.* Calitatea aceasta superioară îndeplineşte, sub garanţie absolută, cerinţele tuturor caietelor de sarcini a diverselor autorităţi publice. Varul se vinde în saci plumbuiţi de câte 50 kg. fiecare.

Fabrica de ciment Portland s'a înfiinţat în 1896, fiind înzestrată cu maşinele cele mai noi. Produce anual până la 800 vagoane ciment-Portland artificial, şi se află cunoscută în comerţ sub marca «Caraiman». Cimentul Portland «Caraiman» se bucură atât la autorităţi cât şi la antreprenori de lucrări publice de o bună reputaţie. Atât fabrica de ciment cât şi fabrica de var hydraulic are fiecare carierile el, din cari se exploatează materialul brut şi sunt situate pe moşia regală Predeal, precum şi pe Domeniul Coroanei.

Numărul lucrătorilor întrebuinţaţi în cele 2 fabrici şi în cariere este de 130 lucrători şi 4 maeştri.

Silvicultorii având ocaziunea a efectua şi diferite lucrări de artă, detaliele de mai sus le cred oportune.

In Azuga se mai află pe lângă cele deja menţionate, o fabrică de caşcaval, una de salam, una de cherestea, una de bere, una de sardele ruseşti şi una de mobile, aparţinând firmei Rhein et Co.

Aceasta din urmă situată în imediata vecinătate a gării fiind vi-

zitată de excursionişti, voiu intrà în oarecare amănunte, mai cu seamă că este vorba de o industrie a cărei materie primă o formează în mare parte lemnul de fag.

Fabrica în chestiune a fost întemeiată în anul 1898 ca societate în comandită sub firma: «Fraţii Hornung et C-ie din Braşov, căreia i-a succedat în Noemvrie 1902 societatea de azi tot în comandită.

Scopul fabricii este industrializarea lemnului provenit din pădurile aflătoare pe teritoriul comunei Predeal.

Articolul principal de fabricaţiune îl formează confecţionarea scaunelor de lemn încovoiat, sistem vienez.

In timpul din urmă această fabrică a luat o desvoltare cu mult mai mare, producând afară de scaune şi diferite mobile în stil englezesc, francez şi stil modern (secesion) cum şi execuţiuni după desenuri speciale, roate de care şi pentru trăsuri cupă un sistem special cu obezi dintr'o singură bucată, precum şi diferite obiecte mărunte de lemn.

Numărul lucrătorilor întrebuinţaţi în mod permanent este de 150, din cari cea mai mare parte români, în cari se coprind şi 7 maeştri Pentru înlesnirea transportului mărfurilor dela un punct la altul şi până la magazia C. F. R. s'au instalat mai multe linii Decauville, iar pentru uscarea artificială a lemnului s'a construit o uscătorie după sistemul cel mai modern cu calorifere de aburi şi ventilaţie.

O mare pompă de incendiu cu aburi care poate arunca apa la distanţă, precum şi 24 staţiuni mici de incendiu în interiorul fabricii şi în curte, destinate pentru primul ajutor, sunt prevăzute cu un material care, aruncat pe foc, îl stinge imediat.

Afară de aceasta drept precauţiune noaptea funcţionează şi un serviciu de control cu 18 staţiuni, cari sunt vizitate de paznici de 15 ori fiecare.

Clădirile fabricii, maşinele şi mărfurile sunt asigurate pentru 320.000 lei, plătindu-se o sumă anuală de 3000 lei. Această întreprindere industrială se bucură de avantagele legii de încurajare din partea Statului, consistând dintr'o reducere de 30% la trantportarea pe C. F. R. a materialului prim brut (lemnul); o reducere de 45% pe C. F. R. pentru transportarea produselor fabricate cum şi scutirea de vamă la câteva articole necesare ce se importă din străinătate.

Lemnul de fag, brad şi molid provine din pădurile locale, cel de nuc, frasin, stejar, etc., şi-l procură din alte judeţe ale ţării. In această privinţă guvernul prin noul tarif general de la 1 Martie 1906 a prevăzut taxe de export destul de mari spre a îngreuna expedierea în străinătate a acestui din urmă material lemnos atât de util pentru industriile noastre lemnoase născânde şi care devine din ce în ce mai anevoie de procurat.

Produsele acestei fabrici protejate de către tariful vamal şi prin calitatea lor superioară a isbutit să micşoreze importul la o minimă cifră.

O casă de ajutor pentru lucrătorii fabricii le oferă, în mod gratuit, în caz de accidente, asistenţa medicală şi medicamente timp de 4 săptămâni, primind în acelaş timp şi 1/3 din salariul ce-l avea.

Ultimul meu cuvânt faţă cu succesele repurtate de această industrie românească nu poate să fie decât de laudă pentru activii conducători ai fabricii despre care vorbim.

După aceste vizite luând trenul din staţia Azuga plecarăm la Buşteni unde, după câteva minute, ajungând în această admirabilă staţiune climaterică a ţărei, fără a pierde timpul, ne îndreptarăm spre fabrica de hârtie din localitate. Deşi D. Samuel Schiel, unul din fondatorii acestei industrii în România, lipsea dela domiciliu fiind dus în străinătate, totuş personalul respectiv ne dădù toate explicaţiunile necesare.

Desvoltarea acestei fabrici s'a făcut în mod treptat. De unde, în adevăr, în 1882, adică în anul când fraţii Carol şi S. Schiel», originari din Braşov, din care numai cel din urmă se mai află în vieaţă, au pus bazele acestei industrii, atât de utilă pentru ţara noastră, nu producea decât carton brun din lemn, în anul următor, prin noile îmbunătăţiri introduse, se putù fabrică hârtia brună de împachetat, iar ceva mai târziu hârtie de pale, precum şi hârtie de tipar şi în fine astăzi, după lupte continue, nebucurându-se de nici o favoare guvernamentală, pe lângă hârtie de împachetat, hârtie albă pentru imprimat şi hârtie de scris. S'a mai înfiinţat asemenea ca anexe o fabrică de pastă de lemn şi una de celuloză, dispunând de 11 turbine, cu o forţă motrice totală de 1070 HP.

Iluminatul fabricii se face cu electricitate.

Numărul lucrătorilor întrebuinţaţi a variat după desvoltarea din ce în ce mai mare a întreprinderii în chestiune.

Astfel în 1883 nu erau decât 36 lucrători, iar producţia fabricii de 184.829 lei; peste 10 ani, numărul lor se urcase deja la 261, cu o producţie de 1.610 942, şi în fine în 1904 erau 469 lucrători, iar valoarea producţiei de 2.933.886 lei.

Meritele d-lui Schiel au fost recunoscute cu ocazia expoziţiunii universale din Paris, când, în 1900, i se decernă medalia de aur.

De altmintrelea d-sa poartă o solicitudine părintească pentru personalul lucrătorilor, pentru care a construit 33 case de locuinţă, le-a creat un cerc de lectură, a întemeiat o societate cooperativă de consum, etc.

Materia primă, lemnul necesar atât pentru pastă cât şi în ultimul timp pentru celuloză, şi o procură din ţară. In acest scop fraţii Schiel deja din 1889 au cumpărat dela Kneazul Em. Manuk bey pădurile, actualmente ale M. S. Regelui, de pe munţii Susaiul, Retivoiul şi Faţa Găvanii, având dreptul a le exploată în timp de 24 ani.

Instalaţiunile dela Buşteni pentru producţiunea celulozei din lemn de molid şi brad sunt făcute în vederea utilizării procedeului cu bisulfit. Sunt multe probabilităţi că această substanţă, care s'a importat în 1899 din Transilvania şi anume dela fabricile existente în Zărneşti, de lângă Braşov, şi în Turda, în canditate de 2200 tone, sau 220 vagoane, iar în 1900 de 2400 tone, va puteà fi fabricată în ţara noastră, scăpându-ne astfel de un tribut plătit străinătăţii, care se urcă la o valoare destul de mare.

Sfârşindu-se vizitarea fabricii de hârtie cu anexele sale, d-nii membrii ai societăţii «Progresul silvic», după prânzul luat în Buşteni, cu care ocaziune s'a ţinut numeroase toasturi pentru acei cari, în mod direct sau indirect, lucrează pentru crearea de industrii lemnoase, pentru punerea în valoare a pădurilor, au petrecut noaptea în confortabilul Hotel (Fritz) din Buşteni unde au fost încuartiraţi; iar a 2-a zi, la ora 6 dimineaţa au pornit pe jos spre cătunul Azuga, unde, după un parcurs

de o oră, au ajuns la capătul liniei ferate care conduce în pădurile proprietăţii regale.

Însoţiţi de d-l Mack, de d-l inginer Ganzert, de d-l Kivu Ionescu, de d. inginer şi profesor Saegiu, sosit înadins ca să ia parte la această frumoasă excursiune forestieră, am plecat cu toţii în mai multe vagonete conduse de locomotivă pe valea Azugei, pe valea Limbăşelul şi pe aceasta în sus până la poalele muntelui Susaiu, de unde se începe planul dublu înclinat cu cablu, care face legătură cu drumul de fier de pe lângă pârîul Azuga, trecând peste coama Susaiului.

Cu ajutorul acestui mijloc de transport, iată-ne ajunşi în culmea Susaiului la o altitudine de 1330 metri, unde se află frâna regulatoare pentru circularea vagonetelor pe planul înclinat şi de unde se desfăşoară o pitorească vedere asupra munţilor îndepărtaţi din ţară şi din Transilvania, şi unde suntem întâmpinaţi de silvicultorul Hermann Severinus,, absolvent al şcoalei superioare agro-silvică din Viena care, încă dela 1890, se află în serviciul d-lui Schiel, însărcinat fiind cu exploatarea pădurilor şi regenerarea lor artificială.

Mai înainte de a continuà cu descrierea excursiunii făcute, cred că este locul a spune că, în interesul transportului materialului lemnos din pădurile în curs de tăiere, a fost nevoie a se construi o reţia de linii ferate a căror lungime totală este de 25,950 km. pe care circulă 100 vagoane (50 de perechi) servite de 2 locomotive.

Costul unui km. linie ferată cu şine uşoare (7 kg. pe metru) a fost de 5090 lei, iar cu şine grele (9,5 kg. pe 1 m.) de 6274 lei.

In total s'a cheltuit 266.685 lei, în care intră şi planul înclinat, costând singur 49.600 lei, iar materialul rulant 63.516 lei.

Cheltuelile de întreţinere a liniilor ferate se cifrează la 700—1000 lei anual. Numărul lucrătorilor în pădure variază între 150—400, ei sunt plătiţi odată pe lună, după munca făcută, în acord (cu ghiotura) iar nu cu ziua.

Pentru serviciul liniilor de transport se plăteşte lucrătorilor anual cam 60.000 lei.

Lungimea planului înclinat care se începe din valea pe unde curge pârîul Azugei şi anume de pe lângă casa de locuinţă a d-lui Severinus (altitudine 1145 m.) şi până la culmea Susaiului, este de 750 metri; iar de aici până în poalele acestui munte despre Limbăşel tot cam atâţia metri, adică în total cam 1500 metri. In culmea Susaiului se află casa de locuinţă a mecanicului. Motorul consistă dintr'o maşină simplă de 18 cai vapori putere şi 8 atmosfere maximale. Pentru conducerea vagoanelor încărcate cu lemne sau goale, 10—35 pe zi, servesc 2 cabluri, 2 funii coprinzând fiecare câte 42 sârme şi având în total o grosime în diametru de 20 m.m. cari se învârtesc pe 2 mari tobe prevăzute fiecare câte o frână dintre care una se mişcă cu mâna. Pentru a cunoaşte în fiecare moment poziţiunea vagoanelor, se află un indicator vertical pe care se plimbă 2 greutăţi, dintre care una reprezintă vagoanele cari se urcă, iar cealaltă cari coboară pe întinderea planului înclinat, a cărui diferenţă de nivel este de 100 metri.

Mecanicul este plătit cu 6 lei pe zi, plus locuinţa şi încălzitul.

Maşina se alimentează cu apă adusă de la un izvor aflător la distanţă de 100 metri prevăzut cu un pulsometru. Se întâmplă însă câte o dată ca izvorul să seace. In cazul acesta se aduce apă cu vagonetele din pârîul Azuga.

Linia ferată, cu începere dela cătunul Azuga, este servită de 5 staţiuni de telefon, dintre care una se află în cancelaria d-lui Severinus. D-sa este plătit cu 2000 lei anual, locuinţă, lemne şi gaz pentru iluminat, iar cei 3 pădurari de sub ordinele sale unul cu 80 lei, altul cu 72 şi cel d'al treilea cu 68 lei lunar, locuinţă, lemne cât poate să ardă şi gaz. Gardienii din serviciul Administraţiei regale sunt plătiţi cu 50—70 lei lunar, locuinţe şi lemne.

Din culmea muntelui Susaiului am plecat spre a vizita repopulările artificiale făcute în urma exploatărilor prin tăieri rase, fiind cu toţi mulţumiţi de modul cum se prezintă semănăturile de molid atât cele făcute din ultimii ani, cât şi cele mai vechi.

Iată modul de procedare :

Tăierea arborilor din pădure se face cam la 1 Septembrie începându-se cu reşinoasele şi continuându-se în tot timpul anului, astfel că până la 1 Septembrie viitor se termină cu doborâtul şi golirea parchetului de molid şi brad.

Când cade prea multă zăpadă încetează, bine înţeles, orişice exploatare. In anul al 2-lea tot cu începere dela 1 Septembrie se continuă asemenea, timp de un an, cu tăierea fagului, cu scoaterea lemnelor, aparţinând acestei specii, cu strângerea crăcilor în grămezi şi arderea lor. In anul al 3-lea, şi anume cam pe la finele lunei Aprilie se procede la semănături cu molid în şanţuleţe neîntrerupte (bande, rigole) în sensul curbelor de nivel, late de 20—25 c.m. şi distanţate între dânsele cam de 1 metru.

Cantitatea de sămânţă de molid întrebuinţată, care se procură de casa Ienewein (Insbruck) este de 8—9 kg. la hectar.

Semănatul propriu zis se face de băieţi sau fete cari, aflându-se în spaţiul dintre şănţuleţe, prind în degete sămânţa de molid aflătoare în şorţurile lor, şi o distribuie cam prin mijlocul rigolelorsăpate, iar alţi băieţi, dar mai cu seamă fetele, procedează în urmă la acoperirea lor.

Operaţiunea semănatului durează de obiceiu cam 3 săptămâni, şi anume cam până la 15 Maiu.

Dacă timpul este cald, încolţirea şi ivirea tinerilor plante se începe deja după 14 zile. Până la sfârşitul vegetaţiunei ele ating, în primul an, o înălţime cam de 3 centimetri, iar după 3 ani, când se distinge bine lipsurile, se complectează acestea cu puieţi luaţi din şănţulcţe, unde însămânţarea a reuşit, ceeace costă, în termen mediu, 10 lei la hectar. Scosul puieţilor din rânduri şi transportul lor la locul de întrebuinţare se face de ordinar numai cu lucrători barbaţi.

Deja în primul an după exploatare, apare *Epilobium*, dar în proporţie neînsemnată. Cam după 4—5 ani se prezintă smeurişurile în porţiunile de pădure în care fagul mai cu osebire se găsea în mai mare cantitate. Aceste smeurişuri sunt vătămătoare, de oarece din cauza lor mai pier o parte din puieţii de molid, dar rămân totuş în deajuns pentru asigurarea regeneraţiunii. Rugii se ivesc mai rar şi mai târziu, Iova,

salix caprea, L. apare, pe alocurea numai, în cantitate însemnată şi anume cam după 3 ani dela tăiere, la început sub formă de mici puieţi, dar mai târziu, din cauza creşterii sale repezi şi a acoperişului său des, ameninţă a înăbuşi cu totul molidul dacă nu se iă măsuri, la timp, pentru distrugerea sa. Cu ocaziunea curăţirei de iovă a 4 parchete exploatate, s'a cheltuit, acolo unde se găsea în cătăţime însemnată, 164 lei la hectar.

Ingheţurile timpurii de primăvară în expoziţiunile sudice, unde zăpada se topeşte mai curând, provoacă descălţarea (scoaterea) din pământ a puieţilor de molid mai cu seamă, iar cele târzii de toamnă fac să sufere plantele în vârsta de 3—5 ani situate în depresiuni sau în preajma fundului văilor.

Toate aceste stricăciuni, judecând după buna reuşită a reîmpăduririlor efectuate, sunt de puţină însemnătate însă.

Aplicarea tăierilor rase în localitate s'a început dela 1893, tăindu-se câte 2 parchete pe fiecare an de câte 40 hectare şi anume, unul de pe muntele Susaiu, iar cel d'al doilea de pe Retivoiu şi Faţa Găvanei şi aceasta pentru a se puteà compensà greutăţile transportului.

Exploatarea fiind contractată în 1889 pe termen de 24 ani, va luà sfârşit în 1913.

Ordinea tăiarei parchetelor, timpul când ele se plantează, precum şi când se face reprimirea lor se prevede în următorul tablou:

ANUL	Tăierea parchetelor		Plantarea parchetel.		Repartiz. parchetelor reîmpădurite	
	Susaiu	Retev. etc.	Susaiu	Retev. etc.	Susaiu	Retev. etc.
	No.	No.	No.	No.	No.	No.
1893	24	5	—	—	—	—
1894	23	6	1	—	—	—
1895	22	7	2.3.4	—	—	—
1896	21	8	24	1.2	—	—
1897	20	9	23	3.4	—	—
1898	19.18	10	22	5.6	1	
1899	17	—	21	7.8	2.3.4	
1900	—	11.12	20	9	24	1.2
1901	16	—	19.18	10	23	3.4
1902	15	13	17	—	22	5.6
1903	14	14.15	—	11.12	21	7.8
1904	13	—	16	—	20.19.18	9
1905	12	16	15	13	17	10.11
1906	11	17	14	14.15	16	12
1907	10	18	13	16	15	—
1908	9	19	12	17	14	13
1909	8	20	11	18	13	14.15
1910	7	21	10	19	12	16
1911	6	—	9	20	11	17
1912	25	—	8	21	10	18
1913	5	—	7	—	9	19
1914	—	—	6	—	8	20
1915	—	—	5	—	7	23.25 sus.
1916	—	—	—	—	6	—
1917	—	—	—	—	5	—

Exploatarea prin tăiere rasă a parchetului No. 21 făcându-se în 1894, la epoca mergerii noastre în localitate plantaţiunile cele mai vechi, erau aşa dar în vârsta de 11 ani. Acestea fiind situate în apropiere de staţia Predeal, n'au putut fi vizitate de excursionişti. Arboretele mai tinere însă de pe Retivoiu au fost observate cu amănunţime, şi toată lumea a fost de acord că, în starea cum se prezintă actualmente repopularile în chestiune, nu lasă nimic de dorit, regeneraţia fiind complect asigurată.

De asemenea, excursioniştii au avut ocaziune de a observă un parchet de curând exploatat de pe muntele Faţa Găvanei.

Doborârea arborilor, descojitul trunchiurilor, scurtatul, scoaterea la linia ferată şi încărcatul în vagonete atât a lemnelor de lucru cât şi a celor de foc se face în acord, (în bloc sau cu ghiotura).

Costul fasonatului se urcă la 0,90 lei pentru m.c. lemn de lucru iar pentru lemnele de foc la . . . 0,60 » » 1 ster

Costul transportului la vagonetele de pe linie este de 0,80 » » 1 m.c. » lucru

şi . . . . . 0,40–0,75 » » 1 ster » foc

Pentru încărcatul unui vagonet în care intră 4 steri, se plăteşte 0,6 lei. Costul transportului pe linia de drum de fer până la fabrica de cherestea din Azuga, împreună cu cota amortizaţiunii capitalului investit în instalaţiuni de transport se urcă pentru 1 m. c. lemne de lucru la . . . . . lei 2,15

iar pentru un ster lemn de foc la . . . . . » 1,20

Cheltuelile la hectar necesitate pentru repopularea parchetelor exploatate au fost următoarele:

Curăţirea parchetelor de vârfuri şi crăci, strângerea, arderea lor	»	43,—
9 kg. sămânţă de molid, à 2,90 lei	»	26,10
Însămânţarea şi complectarea cu puieţi din rândurile vecine	»	65,40
Total	lei	135,50

Materialul lemnos rezultat din exploatare se întrebuinţează în mod exclusiv pentru fabrica de cherestea din Azuga şi cea de hârtie din Buşteni. Trunchiurile de molid şi brad cu o grosime în diametru dela 10–30 c.m. se utilizează pentru pastă de lemn şi celuloză, retezându-se în bucăţi lungi de câte 1,20 m. spre a se eftenì transportul, iar cele cu o grosime de peste 30 c.m. sunt debitate în scânduri, cari se vând la depozitul fabricii situată la depărtare de staţia C. F. R. ca de un km. cu un preţ mediu de:

Lei 29,50 m.c. pentru scânduri de 1-a calitate
» 27,— m.c. » » » 2-a »
» 24,— m.c. » laţi, laturoae, etc.
» 3,— sterul lemn de foc.

Lemnul de fag se întrebuinţează în cea mai mare parte ca combustibil pentru fabrica de hârtie, pentru încălzitul locuinţelor funcţionarilor şi lucrătorilor respectivi, cu care prilej se consumă mari cantităţi.

Se mai face însă din lemnul de fag în localitate lăzi de împachetat pentru fabrica de sticlărie şi butoiaşe pentru sardele ruseşti, precum şi

pentru fabrica de ciment. Din teşitura capetelor trunchiurilor de molid se fasonează şindrilă.

Trunchiurile de reşinoase se consideră ca utilizabile pentru lemn de lucru până la 15 c.m. grosime în diametru. Vârfurile, precum şi crăcile rămase în pădure se pot evalua la 30 m.c. Nu se poate, cu alte vorbe, condiţiuni mai avantagioase din punctul de vedere al desfacerii.

După ce excursioniştii şi-au dat seama despre starea masivelor neexploatate, în vagoanele conduse de aceeaş locomotivă cu care venise până în poalele muntelui Faţa Gavanei, au pornit cu toţii la casa de reşedinţă a forestierului H. Severinus, în preajma căreia şi anume într'o prea frumoasă poeniţă înconjurată de arborete de molid, se construise, în onoarea lor, un umbrar de ocaziune îmbrăcat cu cetină de brad, în vârful căruia fâlfâia mândrul tricolor al României.

La agapa pregătită din iniţiativa reprezentanţilor d-lui Schiel au luat parte pe lângă d-nii membri ai societăţii «Progresul silvic» d-l Mack, ca reprezentant al proprietăţii regale, d-l inginer Ganzert, care a condus construcţia liniilor ferate, a planului înclinat cu cablu etc. din partea antreprenorului, d-l Severinus din partea serviciului silvic local, precum şi toţi ceilalţi d-ni ale căror nume le-am menţionat mai sus.

Cu această ocaziune s'au ţinut numeroase toaste, mulţumindu-se amphitrionilor pentru buna primire făcută, pentru munca desvoltată în scopul de a se pune în valoare pădurile de pe proprietatea regală prin construcţiuni de drumuri de transport, precum şi spre a se reconstitui starea pădurească.

Mai înainte de a părăsi aceste încântătoare ţinute, d-l silvicultor şef Klein, dela Bacău, făcu propunerea de a se cere permisiunea locului în drept, prin d-l administrator Mack, ca pe viitor încântătoarea poeniţă în care am fost ospătaţi şi petrecut aşa de bine şi unde prin sentimentele exprimate s'au cimentat şi mai mult legăturile de strânsă solidaritate între acei cari lucrează cu fapta şi cu cuvântul pentru prosperitatea pădurilor ţărei, să poarte drept vecinică amintire şi ca veneraţiune pentru iubita noastră Regină-poetă numirea de «Carmen Sylva». Această propunere adoptându-se în unanimitate s'a încheiat şi un proces-verbal iscălit de toţi cei prezenţi, care s'a încredinţat d-lui administrator spre a fi păstrat în archiva cancelăriei Curţii regale. Cu acest prilej d-nii membrii ai societăţei «Progresul silvic» expediară o telegramă de netărmurită simpatie stimatului lor preşedinte, d-lui I. Kalinderu.

Vagoanele pline de veseli excursionişti, foarte satisfăcuţi de cele văzute, urcară din nou planul dublu înclinat până în culmea Susaiului, şi de aci coborîră coasta acestui munte până la linia ferată de pe valea Limbăşelului, unde o nerăbdătoare locomotivă îi conduse până în cătunul Azuga. Luând apoi trenul din staţia C. F. R. cu acelaş nume, sosirăm în Bucureşti unde, în şedinţa din aceeaş seară ţinută la societatea noastră forestieră, d-l Antonescu a făcut expunerea celor mai sus relatate insistând în special asupra faptului că tăierile rase în anumite condiţiuni de sol, climă şi împrejurări economice pot dă şi ele bune rezultate dacă sunt aplicate cu spirit discernământ.

In tot cazul, zice d-sa, aşa numitul codru grădinărit concentrat con-

sistând din extracţiunea în câţiva ani a tuturor arborilor din pădure mai groşi de 0,30 m. la înălţimea pieptului, fără a se luà în schimb măsuri energice pentru asigurarea regeneraţiunii, conduce în mod fatal la ruina pădurilor ţării şi ca atare trebue exclus cu desăvârşire din vocabularul nostru silvic. Această practică actualmente când economia forestieră a făcut atâtea progrese, numai este permisă şi procedeul în chestiune nu poate fi decât o combinaţiune hibridă imaginat de sigur într'un moment de impas de către un silvicultor oarecare, care a vrut să împace cerinţele stăruitoare ale unui proprietar particular de a puteà încasà în timpul cel mai scurt maximum de venit cu minimum de cheltuială şi în acelaş timp care a vrut să împace, de ochii lumei, prescripţiunile legale, cari nu permit ca pădurile din regiunea muntoasă, supuse regimului silvic, să se exploateze fără un prealabil amenajament zis sumar, care amenajament, chiar dacă e bine întocmit, nu reprezintă în realitate decât o inutilă, stearpă şi superfluă formalitate, dacă nu există un control eficace spre a se asigura exacta sa aplicare.

Şedinţa se ridică la ora 11½ noaptea.

(Va urmà)

LEMNUL DE FAG CU SAU FARA INIMA ROŞIE

ÎNTREBUINŢAREA LUI PENTRU TRAVERSE

(Urmare [1])

Fasonatul şi costul traverselor

Lemnul de fag fiind relativ greu, spre a se micşorà, pe cât posibil, cheltuelile de producţiune, urmează neapărat ca fasonarea lui în traverse să aibă loc în locuri nu prea depărtate de cel de proveniență.

De obiceiu, această operaţiune se face în pădure chiar, sau cel mult în imediata sa apropiere.

Doborâtul (tăiatul) şi retezatul arborilor în butuci sau buşteni, se practică cu ferăstrăul, fasonatul propriu zis, însă, cu toporul, cu ferăstrăul sau şi cu unul şi cu celălalt.

Este interesant a cunoaşte modul practic de procedare al lucrătorilor aduşi din Ungaria, cu ocaziunea debitării unei însemnate părţi din numărul de 20.000 traverse de fag din pădurea Statului Lucăceşti ce urmă, după înţelegerea conve-

1) Vezi «Revista Pădurilor» pe luna Ianuarie şi Fevruarie 1906.

nită, a fi furnizate în anul 1904 Direcţiunii C. F. R. de către Ministerul Domeniilor.

Lucrătorii se constituesc în partizi sau în grupe de câte 2, 4 sau 5 oameni.

Fiecare grupă de lucrători dispune de mai multe ferăstrae mari de pădure numite *beschii*, cu care se servesc la doborârea arborilor şi la retezarea butucilor (buşteniilor), precum şi de anumite topoare, având în general o greutate de 2 ½ kg. şi un tăiş lung de 27—29 c.m. Forma acestui tăiş este ca a celui de bardă fiind foarte propriu pentru cioplitul traverselor.

Aceste instrumente şi le procură din Carniolia. Coada topoarelor în chestiune are lungimea obişnuită.

Odată arborii doborâţi, cu ajutorul unei prăjini de 2,70 m. se împart în mai multe secţiuni de aceeaşi lungime, începându-se dela tulpină spre vârf, şi anume până unde din trunchiurile lor se poate scoate butuci proprii pentru traverse.

Se separă apoi cu beschia vârful de restul trunchiului, iar acesta la rândul său se retează în butuci, — bine înţeles, dacă se constată cu acest prilej că lemnul este sănătos şi bun pentru traverse — procedându-se de astădată în sens invers, adică începându-se dela capătul cel subţire spre cel gros.

Această operaţiune trebue însă făcută cu atenţiune, căci cu ocazia retezatului butucii foarte adeseaori crapă, dacă nu sunt bine sprijiniţi de desupt.

Se procedează apoi la despicatul lor din cari, după cum sunt de groşi, rezultă 2, 4 sau mai multe bucăţi.

Despicarea se începe dela capătul cel subţire spre cel gros. În acest scop cu o uşoară înfigere a tăişului în formă de bardă a toporului despre care am amintit, se însemnează mai întâiu capătul subţire al butucului şi în urma făcută cu chipul acesta se introduc în apropiere de periferia secţiunii sale transversale 2 pene câte una de fiecare parte.

Aceste pene se fac în totdeauna din lemn de fag cu inima roşie, de oarece experienţa a dovedit că sunt mult mai rezistente. Ele se bat alternativ, continuându-se în sensul longitudinal al butucului, până când acesta se despică în două dela un capăt la altul.

Dacă totuş lemnul nu cedează acţiunii penelor în chestiune, în despicătura făcută, doui lucrători, stând unul de o parte şi altul de cealaltă parte a butucului, introduc două

pârghii, doi pari, de extremitatea cărora trăgând fiecare către sine provoacă despicarea butucului.

După aceasta cu o sfoară muiată în vopsea roşie ei însemnează pe faţa despicăturii, care are să devină talpa traversei, cele 2 linii indicătoare ale feţelor sale laterale, cari urmează a se ciopli cu toporul-bardă despre care am vorbit.

Pentru determinarea dimensiunilor feţelor fiecărei traverse, lucrătorii se servesc de un linial cu care se măsoară lăţimea de 26 c.m. a feţei de jos (talpa traversei) şi de 16 c.m. a celei de sus (faţa fierului, după expresiunea lor) minimum ce trebue să aibă.

Înălţimea traversei este tot de 16 c.m.

Forma linialului se vede în următoarea figură:

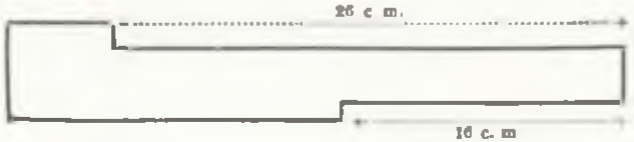

Pe capătul despicăturii lucrătorul însemnează apoi linia care are să indice faţa superioară a traversei. Dela această linie, care trebue să fie de cel puţin 16 c.m. el măsoară cu linialul depărtarea tălpii sau înălţimea traversei care, după cum am spus, este de 16 c.m.

Pe una din feţele laterale, dejà cioplite, se determină apoi cu ajutorul unei sfori înmuiate în vopsea, cele 2 linii paralele, una reprezentând urma *tălpii traversei*, iar cealaltă *faţa fierului*.

Ambele aceste feţe, odată cioplite, totul este terminat: traversa este gata.

După despicarea butucului înainte de a se începe fasonarea propriu zisă, se cioplcşte puţin groso-modo faţa care are să devină talpa traversei, în scopul de a se îndreptă şi a se elimină partea dinspre măduva lemnului de fag cu inimă roşie putrezită, dacă coprinde.

Lăţimea acestei feţe se lasă de regulă mai mare cu un centimetru, iar înălţimea cu cel puţin $^1/_2$ c.m., căci lemnul după ce s'a lucrat se usucă mai repede, îşi micşorează dimensiunile şi prin urmare volumul.

Pentru fasonarea a 3.000 traverse de fag din pădurile situate pe Domeniul Coroanei Mălini, judeţul Suceava, vândute în anul 1905 prin contractul încheiat cu casa «Fraţii

Iancu» din Fălticeni, aceşti antreprenori au adus un număr de 30 lucrători ruşi din Galiţia. După alegerea arborilor presupuşi buni pentru traverse, ei procedau la tăiatul lor şi odată doborâţi 'i divizau în secţiuni de lungimea traverselor, adică se începea cu retezarea butucilor cari aveau o grosime în diametru la capătul cel subţire dela 28—40 c.m., restul fiind destinat ca lemn de foc.

Secţiunile în chestiune cioplite mai întâiu cu toporul pe două părţi ale butucului, erau tăiate după aceea în sens longitudinal cu ferăstrăul de pădure.

Locul unde se practică o asemenea operaţiune poartă numele de *schelă*.

Spre a se îndepărta cea mai mare parte a lemnului de fag cu inima roşie care, în conformitate cu primele condiţiuni ale Direcţiei Căilor noastre Ferate, urma a fi refuzat, se scotea din partea mijlocie a butucilor câte o scândură groasă (dulap) de 4—10 c.m. Atari scânduri putându-se utiliză pentru pardositul magaziilor, grajdurilor, etc., antreprenorii nu au suferit din această pricină o pagubă de oarecare însemnătate.

După datele ce ni s'a comunicat din localitate, 2 lucrători puteau fasona până la 10 traverse pe zi, dacă butucii erau aduşi la schelă. La fiecare le revenea aşa dar câte 3—3,50 lei pentru ziua de lucru.

Vârsta masivului, compus din fag în amestec cu brad, din care s'au extras arborii pentru traverse, a fost de 80—100 ani.

După calculul făcut, dintr'un metru cub de lemn bun pentru lucru s'a obţinut, în termen mediu, 6 traverse. Preţul cu care s'a vândut de către Administraţia Domeniului Coroanei, a fost de 40 bani de traversă; rezultă deci că s'a obţinut 2,40 lei pentru unitatea de volum lemn de fag cu inimă roşie.

Cheltuelile de producţie ale unei traverse după datele personalului silvic al acestei Administraţiuni, ce ni s'a pus la dispoziţie, au fost următoarele:

a)	Doborâtul fagilor a costat	0.06 lei
b)	Retezarea lor în butuci	0.06 »
c)	Transportul butucilor până la schele . . .	0.08 »
d)	Ferăstruirea (spintecarea)	0.68 »
e)	Scoaterea unei traverse până la drum. . .	0.20 »
	Total . . .	1.08 lei

Report . . .	1.08 lei
f) Valoarea scoabelor în formă de S ca să nu crape traversele	0.05 »
g) Transportul la gară	0.50 »
h) Cheltueli de supraveghere şi de administraţie	0.15 »
i) Cheltueli neprevăzute, ...	0.05 »
k) Valoarea lemnului plătit Adm. Dom. Cor.	0.40 »
Total . . .	2.23 lei

Lemnele subţiri, sau care nu erau proprii pentru traverse, s'au fasonat în stânjeni, plătindu-se câte 5 lei unul, loco în pădure.

Când pentru fasonarea traverselor, s'a întrebuinţat ferăstrăul de pădure, aşezându-se mai întâiu câte un butuc pe schelă. Înălţimea aceştia este cam de 2 metri. Procedarea este următoarea: Cu ajutorul scoabelor de fier se fixează butucul bine în schelă spre a nu se putea mişca; iar după aceasta un lucrător, stând d'asupra lui şi alţi doi dedesuptul lui, imprimă câteşi trei ferăstrăului o mişcare verticală alternativă de sus în jos, până ce buşteanul în toată lungimea sa este despicat în două.

Dacă grosimea lui în diametru este mai mare se poate scoate şi mai multe traverse dintr'un butuc.

Mai raţional este însă ca fasonarea buştenilor în traverse să se facă cu ajutorul ferăstraelor (joagărelor) stabile, iar nu cu braţele, cu forţa fizică a omului.

Ori cum ar fi, este necesar ca lucrătorul să însemneze, pe secţiunile transversale a celor 2 capete ale traversei, mai întâiu forma şi dimensiunile lor, cari variază după ţări.

Astfel în Rusia traverselor ordinare li se dă următoarele profile $\frac{16}{20}$ 16 cm.; $\frac{15}{}$ 15 cm.; $\frac{14}{23}$ 14 cm. şi $\frac{15}{20}$ 15 cm., iar celor speciale, de garaj, $\frac{16}{}$ 16 cm. şi $\frac{}{25}$ 15 cm.

Lungimea traverselor a căror faţă inferioară are o lăţime de 26 c.m, este de 2,7 m.; a celorlalte de 2,5 m. şi numai cele al căror profil este de $\frac{15}{20}$ 15, au o lungime de 2,4 m. Volumul acestor din urmă este de 0,063 m.c.; iar a celorlalte variază dela 0,075—0,0112 m.c.

In Austria traversele au următoarele dimensiuni:

Cele pentru linii normale 2,5 m. $\times \frac{14-26}{26-30}$ c.m. $\times$ 15 c.m.

» » » vicinale 2,3 m. $\times \frac{12-14}{22-25}$ c.m. $\times$ 14 c.m.

Cele pentru linii înguste 1,8 m. $\times \frac{12}{18-20}$ c.m. $\times$ 12 c.m.

După experienţele făcute, dacă pentru facerea traverselor se întrebuinţează arbori sănătoşi şi fără inimă roşie se poate obţine 6,5 traverse dintr'un m.c. lemn de fag rotund şi anume: din buştenii groşi dela 34—45 c.m. diametru 2 traverse; din cei de 46—55 c.m. 3, iar când trece peste această grosime 4 traverse, după cum se vede în tabloul următor:

Grosimea în diametru a capătului cel subţire al buşteanului (butucului)	Volumul butucului lung de 2,5 m.	No. traverselor dintr'un buştean	No. traverselor într'un m. c.	Pierderea prin fasonare exprimat în procente
34	0,23	2	8.7	13
35	0,24	2	8.4	17
36	0,25	2	8	20
37	0,27	2	7.4	25
38	0,28	2	7	29
39	0,30	2	6.6	33
40	0,31	2	6.4	36
41	0,33	2	6	40
42	0,35	2	5.6	43
43	0,36	2	5.4	45
44	0,38	2	5.2	48
45	0,40	2	5	50
46	0.42	3	7.2	29
47	0,43	3	6.9	31
48	0,45	3	6.6	33
49	0,47	3	6.3	36
50	0,49	3	6	39
51	0,51	3	5.8	42
52	0,53	3	5.6	44
53	0,55	3	5.4	46
54	0,57	4 (3)	7 (52)	30 (48)
55	0,59	4 (3)	6.8 (5.1)	32 (50)
56	0,62	4	6(6.54)	35
57	0,64	4	6.2	37
58	0,66	4	6	40
59	0,68	4	5.8	42
60	0,71	4	5.6	44

Dimensiunea minimă ce trebue să aibă butucul de fag la capătul său cel subţire, pentru ca să putem scoate dintr'însul 2 traverse este de 34 cm.; pentru 3 traverse 46 cm. şi în fine

pentru 4 traverse 54—56 cm. după cum forma secţiunii traversale va fi perfect circulară sau elipsoidală, astfel după cum se vede în fig. 1, 2, 3 şi 4 [1]).

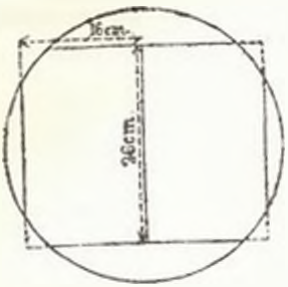

Fig 1: 34 cm. la capătul subţire.

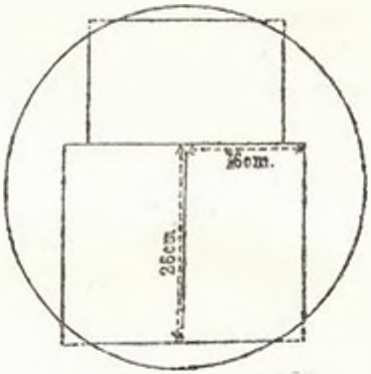

Fig. 2: 46 cm. la capătul subţire.

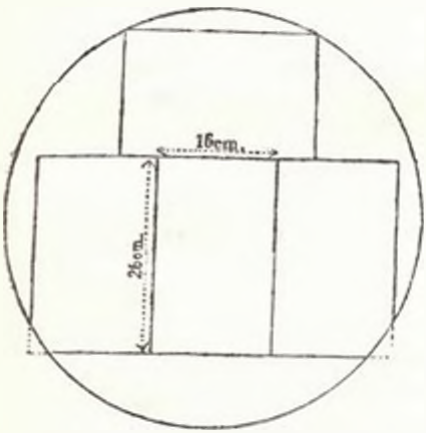

Fig. 3: 54 cm. la capătul subţire.

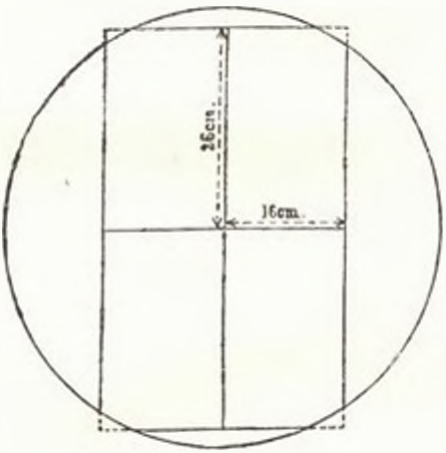

Fig. 4: 56 cm. la capătul subţire.

In pădurile virgine, cum sunt ale noastre, cu mulţi arbori deperesanţi, cu multă inimă roşie putrezită, nu se poate comptă pe o producţie mai mare de 5,5 traverse la metru cub lemn de fag rotund propriu întrebuinţării ce vrem să-i dăm, iar de multeori numărul lor se reduce la 4 chiar.

Greutatea medie a unei traverse de fag de curând lucrată este cam de 90 kg.

1) *Hubert Schumacher*: Die Buchen nutzholz Verwertung in Preussen Berlin. 1888, pag. 55—57.

Aşa fiind, transportul lor din pădure, care de ordinar se face verzi fiind, costă mult.

In adevăr dacă distanţa trece de 40—50 km. şi drumurile practicabile lipsesc, adesea preţul transportului şi celelalte cheltueli covârşesc valoarea oferită pentru o traversă.

In cazul acesta întreprinderea devine nerentabilă şi nu ne rămâne altceva de făcut, decât a construi drumuri de exploatare.

In Ungaria în scopul de a se pune în valoare masivele de fag din pădurea *Cobalyu-Potok*, nu departe de Perecsény, s'a construit de către personalul silvic local o reţea de peste 52 km. linii ferate cu cale îngustă, tracţiunea efectuându-se parte cu cai, parte cu ajutorul locomotivelor. In cazul acesta km. de linie a costat 12.000 lei, iar în cel d'întâiu 9.000 lei.

Până la linia ferată traversele se târăsc cu ajutorul unor cleşte foarte practice, după cum se vede în figura aci alăturată, care costă 12,50; 17,50; 15,01; 16,25; 18,75; şi 22,50 lei, depărtarea vârfurilor, cu ajutorul cărora se apucă lemnele variând dela 25, 30, 35, 40, 50 şi 60 c.m.[1]).

Fig. 5.

Ele se pot însă construi, deşi ceva mai grosolan, de orşice fierar, în care caz nu costă mai mult de 3—4 lei unul. Afară de aceasta se întrebuinţează şi o săniuţă pe care se aşează unul din capetele traverselor, sau al buştenilor când sunt transportaţi din locurile unde se află în pădure. Cu un singur cal se poate scoate la drum, unde se face încărcările în vagonete, câte 60—70 traverse pe zi.

Cheltuelile de producţiune, adică: tăiatul arborilor, retezatul şi fasonatul traverselor, amortizarea cheltuelilor de construcţie a liniei ferate în chestiune şi transportul lor la gară s'a urcat la Cobalyu-Potok la 1 leu 60 bani.

Preţul cu care s'a vândut o traversă fiind de 1,80 lei, rezultă că pentru lemnul din care s'a fasonat o piesă s'a obţinut 20 bani ceeace revine la 2 lei pentru metrul cub, dacă socotim

1) Se poate procură dela firma Wilh. Spoerhase, Giessen (Hessen).

10 traverse la unitatea de volum, pe câtă vreme dacă s'ar fi fasonat în steri, ca lemne de foc, după calculul făcut, s'ar fi prins numai 1,10 lei.

Din pădurea locală asemănătoare cu multe din masivele noastre de fag în stare virgină în ce priveşte consistenţa, compoziţia, starea de masiv şi calitatea materialului lemnos, s'a fasonat cam 340 traverse la hectar (340×0,2=68,00 lei) şi 170 steri în care a intrat şi crăcile până la o grosime de 9 centimetri inclusiv (170×1,1=187 lei).

In total, aşa dar, s'a obţinut 187+68=255 lei la hectar.

Este puţin, ce-i drept, dar dacă ne gândim că fără capitalul întrebuinţat în construcţii de drumuri, nu s'ar fi putut încasa nici atât, rezultatul se poate considera ca destul de mulţumitor.

La Moineşti, cheltuelile de producere a unei traverse a fost:

Tăiatul, doborâtul şi fasonatul unei traverse . .	0,70 lei
transportul şi alte cheltueli până la gara Moineşti .	0,95 »
Total . . .	1,65 lei

Preţul oferit de Direcţiunea C. F. R., fiind de 2 lei, diferinţa de 0,35 bani reprezintă valoarea materialului pentru o traversă; preţul unui m.c. lemn de fag propriu pentru această întrebuinţare urmă a fi aşa dar de 3,50 lei.

Rezultatul ar fi fost satisfăcător, dacă nu s'ar fi refuzat de Direcţia C. F. R. o cantitate considerabilă de traverse pe motiv, la început, că au inimă roşie; mai târziu, pentrucă proporţia inimei roşie trecea peste dimensiunile fixate şi în fine când se trecuse şi peste această din urmă consideraţiune, pentrucă lemnul intrase în descompunere, după cum era şi firesc să se întâmple. Ultimele recepţii s'au făcut abia după un interval de 7—9 luni dela tăiatul arborilor şi fasonatul lor în traverse, în care timp cele aşezate în stive la gara Moineşti, au fost expuse ploilor, arse de soare şi bătute de vânt; iar cele netransportate încă la această staţie, se aflau răspândite în pădure în locurile unde se lucrase. Şeful de ocol respectiv în continuă nesiguranţă despre dispoziţiunile ce va luă Direcţia, neştiind ce hotărîre să ia, a preferat, la urma urmei, ca să fasoneze traversele în steri ca lemne de foc, decât să lase pe lângă valoarea materialului lemnos să se piardă şi

prețul transportului traverselor la gară, cum s'a întâmplat cu cele aduse deja la Moinești.

Costul fasonării unui ster lemn de foc în pădurea Lucăcești a fost de . . . . . 0,75 lei
Transportul până la gară . . . . . 2,— »
Total . . . 2,75 lei

Prețul oferit fiind de 3,75 lei, diferența de 1 leu reprezintă valoarea lemnului.

Trebue să nu uităm însă că această pădure se găsește în condițiuni relativ favorabile din punctul de vedere al transportului, nefiind tocmai depărtată de menționata stație de drum de fier.

După datele ce mi s'a dat când am fost la Direcția C. F. ale Statului Ungar, cu sediul în Budapesta, o traversă de fag pentru cale normală costă acolo, în termen mediu . 1,82 lei
iar injectarea cu clorur de zinc . . . . . 0,60 »
Total . . . 2,40 lei

Când pentru impregnare se întrebuințează rămășițe de petrol, cheltuiala se urcă la 4,69 lei și anume:
Valoarea unei traverse de fag . . . . . 1,82 lei
Costul injectării . . . . . 2,87 »
Total . . . 4,69 lei

Dimensiunile unei asemenea traverse sunt:
2.50 m. lungime
0.25 m. lățimea feței inferioare
0.17 m. » » superioare și
0.16 m. înălțime.

Iată câteva date referitoare la prețul traverselor din diferite State ale Europei.

In Franța:
O traversă de stejar costă . . . . . 4,75 lei
Injectarea cu creozot și alte cheltueli . . . . . 1,69 »
Total . . . 6,41 lei
O traversă de fag costă . . . . . 3,25 lei
Injectarea . . . . . 3,21 »
Total . . . 6,46 lei

Adăugându-se încă 0,5 lei, transportul până la uzină, rezultă că o traversă de stejar sau de fag impregnată costă în termen mijlociu 7 lei.

Se compteazâ pe o durată medie pentru:

traversele de fag, 30 ani
» » stejar injectate, 25 ani
» » » neimpr. însă fără alburn, 15 ani.

In Germania prețul mijlociu al unei traverse de fag este de . . . . . 3,50 lei
Injectarea cu clorur de zinc se ridică la . . . 0,75 »
Total . . . 4,25 lei
Costul unei traverse de fag . . . . . 3,50 »
Injectarea cu clorur de zinc în amestec cu creozot 1,06 »
Total . . . 4,56 lei

In Alsația (Germania):

O traversă în lungime de 2,55 m.; de 0,14 m. înălțime și 0,23 m. lățime neinjectată costă . . . . . 5,— lei
Injectată . . . . . 6,— »
Una de fag:
neinjectată . . . . . 3,60 lei
injectată . . . . . 5,50 »

Având în vedere că o traversă de stejar trăește 18 ani pe căile principale și 7 ani pe liniile secundare, una de fag 20 ani pe căile principale și 10 ani pe liniile secundare, astfel după cum s'a stabilit de Congresul Internațional al reprezentanților drumurilor de fier ținut la Londra în 1895, cheltuelile anuale pentru o traversă de stejar revine la lei 0,25; iar pentru o traversă de fag numai la 0,18 lei.

In Austria:

Direcțiunea Căilor Ferate ale Statului cumpără din Galiția traverse de stejar, franco gară, cu 2,90 lei, iar pentru liniile sale de Vest cu 3,75—4.30 lei.

Pentru o traversă de fag, se plătește 2,40—2,50 lei. Direcțiunea C. F. de Nord cumpără o traversă de fag, franco gară, cu 2,50 lei.

una de stejar cu 2,74—3,86 lei.

In Stiria-de-jos și Carniolia:

O traversă de fag franco gară, la una din stațiunile Căilor Ferate de Sud, costă 1,75—1,70 lei.

In Bulgaria:

Traversa de fag se plătește cu 1,59 lei
» » brad » » » 2,39 »
» » stejar » » » 4,35 »

Injectarea traverselor de brad, când se face cu clorur de zinc, costă 60—70 bani.

Injectarea cu creozot a celor de fag 3 lei, ceeace revine pentru cele d'intâi la 3,39+0,65=3,04 lei

» » de fag la 1,59+3 = 4,59 lei.

Caiete de sarcini relativ la furnizarea traverselor de fag.

Administraţiunea liniilor ferate franceze şi în special a liniilor de Est, pretinde ca lemnul de fag pentru traverse să fie tăiat dela 1 Octombrie până la 1 Martie, să nu aibă inimă roşie sau cenuşie, noduri vicioase, crăpături radiale sau gerituri. Pentru ca să se poată face recepţia, trebue să fie aşezate în stive şi în locurile anume destinate, cel puţin 200 traverse.

Despre stipulaţiunile relative la aşezarea lor în stive în scopul uscării traverselor la aer liber, am vorbit deja cu ocaziunea descrierii uzinei din Amagne.

Prusia:

Din contractul tip purtând data de Aprilie 1902 al Administraţiunii liniilor ferate ale Statului, rezultă că în Prusia nu se primesc decât traversele de fag, cari au fost fasonate din lemne tăiate iarna dela 1 Noemvrie până la 1 Martie şi cât se poate mai aproape de timpul prevăzut pentru predarea lor.

Ele trebue să provină din arbori cu lemn alb, sănătos, fără nici un fel de crăpături, găuri de insecte, crăci putrezite; să nu fi fost prea bătrâni, intraţi în depreciune, etc.

Traversele din lemn de fag cu inimă roşie nu se primesc; afară de aceasta nu trebue să aibă crăpături însemnate, adică crăpături inelare sau radiale mai lungi de 30 c.m. şi chiar mai scurte dacă numărul lor trece de 3 şi traversează de o parte şi alta înălţimea traversei.

In Austria:

Pentru liniile ferate *K. K. Kaiser Ferdinands Nordbahn*, se cere ca lemnul de fag să fie tăiat din luna Ianuarie până la finele lui Martie, să fie perfect sănătos, crescut drept, fără noduri mari, vicioase, crăpături inelare, radiale sau provenite

din cauza gerurilor, fără fibre răsucite, să nu fie răscopt sau din arbori deperisanţi, cu vârfurile uscate, etc.

Traversele de fag nu trebue să aibă crăpături şi pentru a le evită pe cât posibil, furnizorul este obligat ca, imediat după fasonarea lor, să bată la distanţă de 12 c.m. dela fiecare capăt al traversei, câte un cuiu rotund gros de 26 m.m. în diametru, din lemn de melez bine uscat, la extremitatea căruia se introduce câte o pană de lemn tare.

Predarea traverselor de fag se face imediat după fasonatul lor şi pe cât posibil când sunt de curând lucrate (verzi).

După cum se vede nu se *vorbeşte nimic despre lemnul de fag cu inima roşie.*

Trebue să adaug asemenea că, după cum rezultă din adresa No. 139527 din 27 Octomvrie 1904 a Direcţiunii acestei de linii, ce mi s'a pus la dispoziţie, actualmente în loc de cue de lemn rotunde se întrebuinţează şurupuri făcute din lemn.

Celelalte administraţiuni de linii ferate din Austria propriu zisă, cer că tăierea lemnelor de fag să se facă dela 15 Octombrie până la 15 Martie, să nu aibă crăpături mai lungi de 16 c.m. şi să nu conţină inimă roşie ; *se tolerează însă pe faţa de jos a traversei inimă roşie cu o înălţime de 3 c.m. şi o lăţime de 6 c.m.*

Ungaria :

După ultimile condiţiuni speciale cari poartă No. 154005 din 1896 şi 17808 din 1897, doborârea arborilor se poate face în tot cursul anului, însă cu cel mult 6 săptămâni înainte de predare, căci la din contră se refuză recepţia traverselor fasonate peste acest termen.

Lemnul nu trebue să provină decât din arbori sănătoşi şi nu prea bătrâni, intraţi în descompunere, sau cu lemnul spongios, găurit de insecte şi nici să aibă crăpături sau noduri mari.

Înălţimea traverselor trebue să fie cu $^1/_2$ cm., iar lăţimea cu 2—$2^1/_2$ cm. mai mare ca cele prevăzute în contract.

Feţele traverselor pot fi neted cioplite cu toporul-bardă, sau tăiate cu ferăstrăul.

Fiecare traversă nu trebue să conţină mai mult ca jumătate din inima roşie a trunchiului din care s'a confecţionat.

La distanţă de 15 cm. de cele două extremităţi ale sale

se practică cu un sfredel, având un diametru de 26 m.m., câte o gaură în care se bate câte un cuiu de lemn moale, fixat prin'o pană de stejar.

In Serbia:

Nu dispunem de un contract tip, ştim numai că se cere ca lemnul de fag să fie sănătos şi că traversele mai înainte de a se injecta să fi fost uscate la aer, cel puţin timp de 5 luni.

România :

Contractul tip 180, relativ la furnitura de traverse de fag pentru cale principală, întocmit în anul 1903 şi menţinut în 1904 cu aceeaş redacţie, stipulează că arborii destinaţi pentru traverse să se taie numai în timpul dela 1 Noemvrie până la 1 Martie, refuzându-se acelea cari nu vor fi provenit din arborii doborâţi în acest timp, precum şi acelea ce se vor fi fasonat după 15 Maiu. Iar cât priveşte calitatea lemnului, reproduc textual :

«Lemnul de fag va fi de prima calitate, sănătos cu fibre drepte, fără semne *denotând un început de deteriorare, precum început de putrezire, inimă roşie şi cenuşie (boli ale fagului) noduri vicioase, crăpături ineciarii, radiale sau longitudinale, degerării, bureţi, etc.*

Traversele vor fi ecarisate, ele se vor tăia pe faţa superioară şi inferioară, feţele laterale vor puteà fi necioplite sau cioplite cu barda.

De oarece aceste prescripţiuni, şi anume condiţiunea ca traversele de fag să nu conţină inimă roşie, nepotrivindu-se cu starea lucrurilor la noi, unde marea majoritate a pădurilor nu posedă decât lemn cu inimă roşie, Direcţia C. F. R. a revenit asupra primelor condiţiuni şi în contract tip din primele luni ale anului 1905, în care se reproduce din nou cele stipulate în 1903 şi 1904, adică că lemnul nu trebue să prezinte semne denotând un început de putrezire, inimă roşie şi cenuşie (boale ale fagului), a mai intercalat următorul pasaj :

«Traversele având inimă roşie, se vor primi cu condiţie ca dimensiunile suprafeţei inimii roşii, măsurată pe secţiunea transversală a traversei să fie cel mult cum urmează :

a) «La traversele debitate câte două (sau mai multe)

dintr'un trunchiu şi având secţiunile ca în fig. 1 şi 3: înălţime trei (3) centimetri, lăţime zece (10) centimetri, cu condiţie ca inima roşie să se afle depărtată de cel puţin cinci (5) centimetri de feţele laterale şi de cel puţin zece (10) centimetri de faţa superioară.

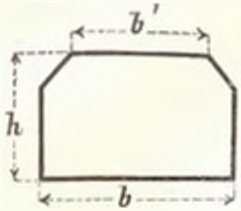

Fig. 1.

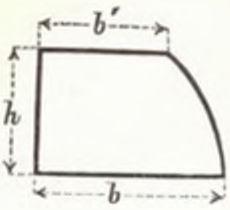

Fig. 2

b) «La traversele cu secţiunea ca în fig. 2 : înălţime trei (3) centimetri, lăţime cinci (5) centimetri, la unghiul drept al bazei inferioare.

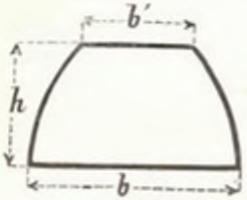

Fig. 3.

c) «La traversele debitate câte una dintr'un trunchiu : diametru cinci (5) centimetri, cu condiţie ca inima roşie să se afle depărtată de cel puţin cinci (5) centimetri de feţele laterale şi de cel puţin opt (8) centimetri de faţa superioară».

Concesiunea din partea Direcţiei Căilor Ferate cu privire la inima roşie la fag, este după cum vedem aşa de minimă, încât nu are aproape nici o însemnătate din punctul de vedere practic, adică al rezolvării chestiunii întrebuinţării pentru traverse a lemnului produs de pădurile noastre de fag.

Mai mult decât atât, lucrul de astădată se complică, şi prin scrupulozitatea cu care se fixează poziţiunea inimii roşii în corpul traversei, astfel încât furnisorul trebue să-şi piardă vremea măsurând toată ziua, cu dublu decimetru în mână, spre a se convinge dacă nu s'a depăşit cu o jumătate de centimetru, de pildă, limitele dimensiunilor prevăzute în contract.

Mărturisesc că cu modul acesta se lasă prea mult loc arbitrarului recepţionarilor din care cauză se vor ivì continue reclamaţiuni şi contestaţiuni.

Să presupunem cazul, care se va întâmplà foarte adeseaori, că la un capăt al traversei de tipul fig. 1 inima roşie corespunde exact dimensiunilor determinate de contract, că înălţimea nu trece peste 3 cm., că lăţimea sa pe faţa inferioară a secţiunei nu este mai mare de 10 cm., păstrându-se în acelaş timp depărtarea de cel puţin 5 cm. de feţele sale

laterale şi în fine că inima roşie se află la distanţă de faţa superioară de cel puţin 10 cm.

Cu toate că spaţiul în care se poate plimbă inima roşie după caietul de sarcini al direcţiei este foarte restrâns, să presupunem cu toate acestea că am isbutit să îndeplinim condiţiile relativ la dimensiunile sale pe unul din capetele traversei, va fi însă dificil de a se realizà cu preciziune clauzele contractului în ce priveşte şi cealaltă extremitate a traversei.

Aşa fiind, întrebăm, este drept a se respinge o piesă dela recepţie, dacă inima roşie în loc să fie depărtată de una din feţele sale laterale de cel puţin 5 centimetri va fi numai de 4 $^1/_2$? Este cu putinţă ca cineva să meargă cu minuţiozitatea până la o aproximaţie de $^1/_2$ cm., ba până la mm. pentrucă în această privinţă nu există nicio toleranţă?

Nu se vor găsi oare recepţionări al căror zel să meargă aşa de departe încât să ceară ca inima roşie să păstreze depărtarea de 5 cm. de ambele margini pe întreaga faţă inferioară a traversei, adică în tot lungul său?

Dar în ce ţară din lume se fixează cu atâta rigoare poziţiunea inimii roşie?

In Austria după cum am arătat se pretinde că inima roşie să aibă o înălţime care să nu treacă peste 3 cm. şi o lăţime de 6 cm., dar atât tot.

Dacă nu suntem pe deplin convinşi că această colorаţiune a lemnului nu însemnează un început de descompunere sau de putrezire, să o spunem verde, să facem ca şi Administraţiunea C. F. din Franţa, să refuzăm pur şi simplu traversele ce posedă această boală după cum se *susţine*.

Curioasa boală, care face să sporească durata lemnului dela 2—3 ani, după cum se întâmplă cu cel alb de fag neinjectat, la 8—12 ani şi chiar mai mult, cum e cazul cu cel cu inimă roşie, neimpregnat.

Dar — ce să zicem? — procedarea Direcţiei C. F. R. este din punctul său de vedere oarecum justificată.

Uzina dela Ploeşti fiind amenajată în vederea întrebuinţării creozotului, — materie foarte antiseptică, dar scumpă — care sporeşte durata traverselor din lemn de fag alb la cel puţin 20—25 ani, trebuiă să procedeze în consecinţă.

In adevăr lemnul de fag cu inima roşie injectat, în cele

mai bune condiţiuni, nu poate fi conservat, după cum am dovedit, decât cel mult 10—12 ani.

Aşa fiind, trebue să iau măsuri, şi-a zis, desigur, Administraţia C. F. R., că atunci când inima roşie va putrezi, părţile intacte rămase să poată rezista timp de 20, 25—30 ani, adică atât cât se socoteşte că durează puterea de conservare a creozotului.

Golul, prin urmare, ce va rezulta din o asemenea putrezire trebue să fie astfel situat în corpul traversei, încât desideratul în chestiune să poată fi realizabil.

Admiţând acest raţionament, este uşor de înţeles că prea puţine păduri de fag îşi vor putea găsi debuşeuri. Iar pe de altă parte că, spre a se reduce inima roşie în proporţiile prescrise de caietele de sarcini, e mare risipă de material lemnos se va face.

Această pierdere, o va plăti, numai încape îndoială, tot Direcţiunea C. F. R, dar în schimb fără nici un profit pentru proprietarii respectivi şi, prin extensiune, pentru economia generală a ţării.

In adevăr, pe când la început, când nu se ştia despre dificultăţile posibile din partea serviciului respectiv cu privire la traversele fasonate din lemn de fag cu inimă roşie, s'au oferit cantităţi destul de însemnate cu preţul de 2—2,40 lei traversa, în urmă însă cele de lemn de fag alb sau mai bine zis din care s'a eliminat inima roşie s'a cumpărat cu 2,70—3,15 lei. In adevăr, la licitaţia dela 5 Ianuarie 1905 s'a cerut 200,000 traverse de fag de categoria I şi s'a oferit şi aprobat cu preţul de lei 2,70—3, numai 16.000.

La licitaţia dela 30 Ianuarie s. n. anul trecut, s'a cerut 184.000 traverse, dar nu s'a oferit şi aprobat decât 63.000 cu preţul de 2,70—3,15 lei.

La licitaţiunea din 11 Februarie 1905 st.v. s'a cerut 116.500 traverse de fag, categoria I, şi s'a oferit 52.000 cu preţul de 2.95—3.15 lei.

După cum vedem, numărul traverselor oferite este mic şi nu se ştie pe viitor, când făcându-se recepţia definitivă se va cunoaşte proporţia de refuz, dacă nu va fi şi mai redus şi din contră preţul a crescut fiind de 2 ori mai mare ca în Bulgaria, şi aproape tot cam atât ca în Ungaria.

El egalează cu preţul de vânzare al traverselor de fag alb din Franţa şi Germania unde se găsesc mari cantităţi de ase-

menea lemn, şi aceasta pentrucă masivele de acolo au pierdut deja de mult caracterul pădurilor virgine cum se găsesc la noi, în Ungaria, Bulgaria, etc., graţie sistemelor de exploatare raţionale şi intervenţiunii priceputе a omului de meserie.

Constatarea ce ori cine o poate face este, aşa dar, că noi ne învârtim într'un cerc vicios şi dacă vom continuà tot astfel, nu vom ajunge niciodată la rezolvirea definitivă a chestiunii întebuinţării pe o scară mare a traverselor de fag.

In interesul economiei noastre naţionale este foarte de dorit cu toate acestea, ca prin deschiderea unui debuşeu permanent pentru pădurile noastre compuse din această specie, să se economisească puţinele masive de stejar, coprinzând încă o oarecare proporţie de lemn de lucru şi construcţiuni, cari aparţin Statului şi câtorva stabilimente publice putând fi astfel puşi în stare de a îngriji, a cultivà şi a îmbunătăţi pădurile de fag, a căror exploatare va deveni din ce în ce mai rentabilă în revoluţiunile viitoare prin amestecul cu specii preţioase ca stejarul, bradul, molidul, etc.

Sprijinit pe fapte concrete, pe studiile şi observaţiunile personale făcute în Ungaria şi în ţară la noi şi cu convingerea omului pătruns de însemnătatea chestiunii atât din punctul de vedere al economiei noastre forestiere, cât şi al adevăratului interes al Direcţiunii C. F. R., îmi permit a face următoarele recomandaţiuni :

1. Să se primească pe viitor toate traversele fasonate din lemn de fag cu inimă roşie, cu condiţie însă ca el să fie sănătos, să nu fie intrat în descompunere şi să nu provină din arbori prea bătrâni, intraţi în depericiune, lucru care se poate constată printr'o simplă inspecţiune a traverselor.

2. A se efteni materia antiseptică întrebuinţată actualmente pentru injectarea traverselor,—de oarece noi nu dispunem ca în Franţa şi Germania de lemn de fag alb, sau cel puţin într'o proporţie însemnată,—amestecând creozotul fie cu clorurul de zinc sau cu rămăşiţe de petrol, cum se practică în uzina din Perecsény, unde inspectorul Căilor Ferate Ungare ale statului Polifka dimpreună cu inginerul Illek au obţinut un brevet de invenţiune în Austria şi Ungaria.

In această direcţie trebuesc făcute experienţe şi cercetări minuţioase de către chimiştii noştrii fiind la mijloc o chestiune de o mare importanţă economică pentru noi.

Trebue neapărat ca costul total al unei traverse de fag cu inimă roşie injectate să nu treacă peste 4,50 lei.

3. Să nu se utilizeze sistemul preconizat în Ungaria de a se supune traversele, înainte de injectare, unei băi de aburi, chiar când s'ar întrebuinţă aceleaşi substanţe antiseptice că acolo, de oarece nu numai că se sporeşte cheltuelile de producţiune, dar este şi vătămător din punctul de vedere al conservaţiunii.

4. Arborii doboráţi trebuesc cât se poate de repede fasonaţi în traverse, căci prin întârzierea acestei operaţiuni sunt mult mai expuse la încintarea sau răscoacerea lemnului, precum şi la aşa zisa putrezire albă sau roşie: boale reale ale lemnului de fag.

5. Pentru a se evită crăpăturile să se bată imediat după fasonare la cele două extremităţi ale traverselor cuie de lemn rotunde de lemn moale (brad ori molid), fixate cu pene de stejar or mai bine cuie în formă de şurup în loc de buloane sau scoabe de fier în formă de S.

Traversele înainte şi după recepţie trebuesc aşezate în locuri aerate, în stive separate, şi cu acoperiş, spre a fi ferite de ploaie, de soare şi de umezeala solului.

6. Recepţia să se facă în termen cel mult 2 luni dela fasonarea traverselor.

7. Să se primească fără nici o dificultate şi traversele fasonate prin cioplire dacă îndeplinesc celelalte condiţiuni cum de ex. paralelismul între feţele inferioare şi superioare, lipsă de curburi pronunţate, crăpături mari, etc.

8. Nu trebue să se injecteze decât după ce traversele au fost uscate la aer 5–6 luni în stive acoperite, în care timp vor fi necontenit supraveghiate, precum şi după ce vor fi stat în uscătorii cel puţin 70—80 ore la o temperatură care să crească în mod treptat spre a se distruge astfel organele vegetative ale diferitelor soiuri de ciuperci, cari s'ar fi strecurat în părţile interne ale lemnului.

(Va urma) **Petre Antonescu.**

DIN LITERATURA STREINA

D. G. Huffel, inspector de ape şi păduri, profesor la şcoala naţională forestieră din Nancy, care, cu prilejul chemării sale în România, acum 16 ani, spre a fi consultat asupra măsurilor necesare pentru îmbunătăţirea condiţiunilor noastre forestiere, ne a dat

dovada capacităţii sale şi a însemnatului său stoc de cunoştiinţe profesionale, a întreprins, de câţiva ani, o operă de literatură ştiinţifică de o foarte mare importanţă.

Concepţiei acestei lucrări i s'a dat, încă dela început, atari proporţii, încât, vorbind sincer, credeam că trebue primită cu rezervă promisiunea ce autorul ne a dat că primul volum din *Economia Forestieră*, apărut în 1904, va fi urmat, în 1905 şi 1906, de încă două tomuri tot aşa de voluminoase, cu toată bunăvoinţa şi puterea sa de muncă recunoscută.

Şi cu toate acestea d-sa şi-a ţinut cuvântul, de oarece în anul trecut a tipărit deja a 2-a serie de studii sau de conferinţe, după cum cu modestie le numeşte, tratând despre dendrometrie, estimaţiuni de păduri şi expertize forestiere. Cunoscând consecinţa în vorbe şi în fapte a autorului, există cele mai multe probabilităţi că o să am plăcerea anul acesta, de a prezintă cititorilor acestei reviste şi al 3-lea şi ultim volum destinat, în special, chestiunnilor de amenajament.

O enciclopedie forestieră purtând ca titlu: *Handbuch der Forstwissenschaft* de dr. Tuisko Lorey, regretatul profesor dela Universitatea din Tübingen, a apărut în Germania încă din anul 1888; iar în a 2-a ediţie în 1903, revăzută de astă dată de Hermann Stötzer; dar la acest op, divizat asemenea în 3 volume, a colaborat o mulţime de forţe, de autorităţi în materie de literatură forestieră ca: dr. A. Bühler din Zürich, dr. Esser, Dombrowsky, A. von Guttenberg, Herm. Fürst, F. Wang. A. Metzger, Fr. Schwackhöfer, M. Neumeister, Dr. Judeich, dr. Ramman şi dr. A. Schwappach, profesori în Eberswalde, C. Schuberg din Karlsruhe, etc., etc.

Ne putem dà, aşa dar, seama ce muncă extraordinară a fost întrebuinţată, ce stăruinţă fără seamăn a fost depusă şi în acelaş timp ce erudiţiune trebue să posedă d. Huffel ca să poată continuà şi, sperăm, să poată terminà o operă care, deşi îmbrăţişează chestiuni numai de economie forestieră, dar de sigur întrece puterile normale ale unui singur om.

Primul volum, despre care mă voiu ocupà cu acest prilej, putându-se procurà dela librăria F. Rotschild-Lucien Laveur, editor, rue de Saints-Pères, 13, Paris (VI-e), cuprinde 4 studii relative la utilitatea pădurilor, la proprietatea şi legislaţiunea silvică, la politica forestieră, statistica forestieră a Franţei şi celorlalte State.

In prefaţă, d-sa ne arată că, pe când silvicultura se ocupă despre condiţiunile naturale ale existenţei şi prosperităţii pădurilor, Economia forestieră studiază rapoartele lor cu omul, care trage profit dintr'însele, delimitarea exactă a Economiei forestiere este însă imposibil de făcut; iar mai departe că, pentru primul volum, a utilizat mai multe sute de tratate, de cărţi şi memorii scrise în diferite limbi streine şi numeroase articole apărute în reviste periodice.

In I-iul capitol al celui d'intâiu studiu, vorbind despre produsele forestiere ne spune că atât în Franţa cât şi în Germania producţia pădurilor în lemn de foc reprezintă un procent cam de 75%,

că consumaţia combustibilului vegetal în Paris s'a micşorat dela 1.$_8$ steri pe an şi locuitor, cum era în 1815, la 0.$_2$ st., în 1900.

Cauza este întrebuinţarea cărbunelui mineral, a cărui producţie în Franţa s'a urcat, în timpul din urmă, la 32.$_8$ milioane tone.

Socotind la 8—10 steri lemne cantitatea necesară pentru a produce o tonă de cărbuni de lemn, cari au cam acelaş putere calorifică ca hulia, s'a calculat că pentru a înlocui această substanţă, ar trebui ca Franţa să aibă o suprafaţă păduroasă de 150 milioane hectare, adică de 16—17 ori mai mult decât posedă actualmente.

Inainte lemnul de lucru îşi găsea o mare desfacere în construcţiunea vaselor de războiu, astăzi, când oţelul a înlocuit lemnul, acesta numai este utilizat decât pentru părţile accesorii ale acestor vase.

Tendinţa de a se face acelaş lucru în construcţiile civile n'a reuşit, căci, în caz de incendii, grinzile de fier, sub acţiunea unei călduri prea mari, dilatându-se se îndoesc, se răsucesc, dărâmând cele mai rezistente ziduri şi propagând focul din cauza conductibilităţii lor.

Pentru doagele importate din Austria şi Statele-Unite Franţa a plătit 37 milioane lei în 1901 şi 33 milioane în 1902; iar pentru scânduri de stejar şi de reşinoase, provenind din Nord-Estul Europei, din Statele-Unite, Austro-Ungaria, Canada, etc., peste 130 milioane lei.

Cantitatea lemnului de lucru întrebuinţat în toată lumea pentru stâlpi de mine se evaluează la 24 milioane m.c., şi ca să ne facem o idee despre cătăţimea de material ce consumă cele 790.570 km. linii ferate ce exista pe suprafaţa globului la 1 Ianuarie 1901, este destul să spunem că după calculul făcut cu ocazia construirii a celor 42.826 km. linii din Franţa, s'au îngropat în pământ, dacă ţinem socoteala de căile duble, de liniile de gară etc., ca la 100 milioane traverse, necesitând, pentru întreţinerea lor anuală, cel puţin 5 milioane traverse.

Pentru cuburi de lemn cu cari s'a pavat numai în Paris 1.694.000 m.p. bulevarde, etc., ceeace reprezintă 18 % din suprafaţa totală a străzilor sale, pentru celuloza întrebuinţată la fabricaţiunea hârtiei, este necesar, în fiecare an, de cantităţi considerabile de lemn de lucru.

Intr'o uzină instalată în Besançon, capitala departamentului Doubs, se exploatează mătasea artificială extrasă din celuloza lemnului.

Preţul coajei pentru tăbăcit a scăzut mult în Occidentul Europei, din cauza înlocuirii sale prin soluţiuni tanice, prin lemnul de *quebracho colorado* din America centrală, a *catechu-ului* extras din speciile *Acacia catechu*, *Nauclea gambir*, din diverse *Areca* ce cresc în India, a *valoneelor*, cupulele ghindei *Quercus valonea* din Sud-Estul Europei, a *myrobolanelor*, fructele lui *Terminalis vitrina* (Indiile decidentale), a *scumpiei*, etc.

Pluta de stejar se produce în ţările mediteranee ca Franţa, Tunisul, Portugalia, Spania, Italia şi Maroc.

Reşina se obţine din *pinul auctriac* şi *pinul maritim*, cari cresc în Europa; din *pinus australis* şi *pinus taeda* în Statele-Unite.

Prin destilaţia lemnului în vase închise se obţine pe lângă cărbune şi acid pyrolignos, din care se extrage alcoolul methylic servind la denaturarea alcoolurilor, acetona, acidul acetic, iar din gudron *creozotul*, *gaiacolul*, fenolurile, etc.

Influenţa pădurilor asupra climei formează obiectul discuţiunei capitolului 2. Dela început autorul se pronunţă categoric că prezenţa masivelor forestiere are o acţiune incontestabilă asupra climatului local al locurilor unde cresc şi asupra climatului general al regiunilor unde ele acoperă suprafeţe mai întinse.

In ce priveşte acţiunea pădurilor asupra temperaturii, din seria de observaţiuni făcute la şcoala de silvicultură din Nancy, începute din 1866, şi după rezultatele concordante ale staţiunilor de meteorologie forestieră din Germania, Elveţia, Austria, etc., rezultă că în pădure, temperatura medie anuală este cu $^1/_8$ grad mai mică ca în terenurile descoperite; cea mensuală, după constatările din Nancy vara cu $1^{0}.14$, după cele din Ermenonville cu $2^{0}.4$, mai mică, iar iarna numai cu $^1/_4$ grad. In Bavaria s'a găsit că temperatura medie a verii, în pădure, este cu $2^{0}.64$, a iernii cu 0.47 mai inferioară ca în locurile descoperite; în Elveţia cu $1^{0}.51$ şi $0^{0}.51$, iar în Würtenberg cu $1^{0}.49$ şi $0^{0}.30$.

Mediile diurne în zilele cele mai calde, vara, când termometrul indică $21^{0}.51$, sunt cu 3^{0} mai mici în pădure, iar iarna în zilele cele mai reci, dacă temperatura este de $-5^{0}.18$ în pământurile desgolite, în pădure s'a constatat a fi numai de $-4^{0}.21$, deci, o diferinţă de $3^{0}.45$. In Prusia, după observaţiunile dela 1875—1895, s'a găsit o diferenţă totală de $4^{0}.93$, iar în Bavaria de $5^{0}.01$.

Influenţa pădurilor asupra oscilaţiunilor diurne ale termometrului este şi mai sensibilă. Toţi silvicultorii cunosc, din practică, că atât gerurile timpurii, cât şi cele precoce sunt mai frecuente în arboretele neprotejate de adăpostul semincerilor. Bine înţeles că această înrăurire variază după natura speciilor.

Invăţatul Woekoff, de naţionalitate rusă, studiind variaţiunea medie a lunei Iulie pe întregul parcurs al aceleaş paralele geografice, între 38° şi 52° latitudine nordică, după eliminarea influenţei altitudinei, a constatat o micşorare de temperatură în regiunile bogate în păduri şi din contră o ridicare în stepe. Comparând afară de aceasta clima Bosniei, care este foarte împădurită, cu a Herzegovinei, săracă în masive forestiere, Woekoff a găsit la aceeaş latitudine şi altitudine o temperatură cu $2^{0}.5$—$4^{0}.5$ mai mică în Bosnia ca în Herţegovina. Meteorologistul Hahn din Viena, studiind climatul Americei şi Africei equatoriale, a ajuns la aceleaşi concluziuni.

Maiorului Renard, sub-directorul stabilimentului de aerostaţie militară din Franţa a observat, trecând cu balonul la o înălţime de 1000—1500 m. pe d'asupra marilor masive forestiere, o descindere a balonului datorit, probabil, aerului rece de d'asupra pădurilor.

Această observaţie s'ar putea uşor controla şi la noi în vara anului curent servindu-ne de balonul «România».

Bazându-se pe constatările făcute de Fautrat în mijlocul pădurei de Halatte în întindere de 5000 ha., la staţiunea din Nancy, la Lintzel (Hanovra) unde s'a împădurit 7—7500 ha. dela 1877—1891, precum şi după datele celor 122 posturi pluviometrice stabilite în anul 1900 în Rusia, d. Huffel se crede în drept a susţine că toate celelalte condiţiuni fiind egale, plouă mai mult în mijlocul unui mare masiv ca pe marginele sale şi mai mult pe margine ca la câţiva chilometri depărtare de pădure, că diferenţa pare a fi indiferentă de anotimpuri şi de direcţiunea vânturilor.

In ce priveşte dacă pădurile au ori nu o influenţă asupra formaţiunii grindinei, acestei chestiuni nu i s'a putut răspunde până acum cu certitudine.

Foarte interesantă este discuţiunea din cap. 3 asupra relaţiunei între existenţa pădurilor şi producţiunea izvoarelor. In anul 1895 conservatorul muzeului mineralogic din St. Petersburg, d. Ototzky, fiind însărcinat de a studia raportul între starea împădurită dela suprafaţă şi între apele subterane, în urma sondajelor făcute în pădurea Chipoff şi în alte masive, a constatat că, în condiţiuni fizico-geografice egale, nivelul apelor phreatice în pădurile din zona stepelor este mai jos ca în locurile cultivabile vecine. Continuând atari cercetări şi în masivele din guvernamîntul St. Petersburg, unde pluviozitatea este mai mare ca în stepe, a ajuns la acelaşi rezultat.

Cercetări în acest sens făcându-se şi de către profesorul Henry dela şcoala de silvicultură din Nancy în pădurea Mondon precum şi de învăţatul Tolsky, s'a dovedit că pădurea are un rol regulator şi compensator în acelaş timp asupra nivelului apelor subterane.

Studiul fenomenelor torenţiale, al cauzelor cari le dau naştere, al corecţiunii torenţilor prin împăduriri, al dunelor şi fixării nisipurilor sburătoare se face în capitolul al 4-lea şi anume în 46 pagini (121—171). Cu această ocaziune se face menţiune şi despre lucrările făcute în România, pentru prima oară la Pătulele Dânceu (1872—1878), la Piscul Ţunari în (1884—1896), întrebuinţându-se pentru punerea în valoare a nisipurilor dunărene, salcâmul a cărui creştere este admirabilă, de oarece autorul a constatat personal că lăstarii de un an aparţinând acestei specii aveau o grosime de 5 cm. în circonferinţă şi 3 metri înălţime.

Orcare ar fi calitatea nisipurilor din România este îndoios, adaogă d-sa, ca salcâmul să se menţină şi să constitue păduri durabile. Ar fi prudent, deci, a-i asocià de pe acum alte specii ca: stejarul pedunculat, frasinul, ulmul, plopul, salcia, etc., odată solul fixat prin rădăcinele trasante ale salcâmului.

Intreg capitolul al 5-lea este consacrat pădurilor considerate ca instrumente de utilizarea în mod avantagios a terenurilor inculte şi pentru însănătoşirea regiunilor insalubre. In el se vorbeşte şi despre rolul estetic al pădurilor, chestiune astăzi la ordinea zilei atât în Franţa cât şi în Austria şi Germania. Cu acest capitol studiul I-iu se termină.

Cel d'al doilea studiu sau a 2-a serie de conferinţe este destinată

a ne face cunoscut starea proprietăţii şi legislaţiei forestiere din Franţa şi din coloniile sale: Algeria, Indo-China, Madagascar, etc.

Iar în cel de al treilea este rezervat chestiunilor de politică vamală; cazurilor când Statul este ţinut a intervenì pentru ca pădurile, a căror menţinere se recomandă, din punctul de vedere al interesului general, să nu se defrişeze, sau să se exploateze astfel încât să conducă la ruina lor, precum şi de măsurile legale premărgătoare corecţiunii torenţilor.

Tot aici se vorbeşte, în mod sumar, despre organizaţia serviciului forestier din Franţa înainte şi după anul 1669 cunoscut forestierilor prin celebra ordonanţă reglementară a lui Colbert şi până în 1825 când s'a întemeiat şcoala de silvicultură din Nancy.

In studiul al 4-lea şi cel din urmă, după ce se face un scurt istoric al pădurilor de dinainte şi după perioada carlovingiană, în timpul evului mediu şi perioada modernă, ni se dă detalii foarte preţioase asupra masivelor celor mai principale, din Franţa, precum şi datestatistice asupra condiţiunilor forestiere ale colonielor franceze şi a altor ţări streine.

Citind cu atenţiune cuprinsul primei părţi a Economiei Forestiere publicată de d. Huffel, nu poţi să nu recunoşti talentul cu care sunt tratate chestiunile cele mai aride şi aceasta cu o facilitate, cu o putere de argumentaţie, cu o logică puţin comună : calităţi cari nu adeseori le întâlneşti.

Dacă mai adaogi pe lângă toate acestea şi forma elegantă cu care autorul ştie să-şi exprime cugetarea; stilul său concis, sobru, competinţa în materia despre care se ocupă, te simţi foarte satisfăcut că ai putut, fără nici o sforţare, să parcurgi cele 422 pagini ce coprinde în total volumul recensionat şi să iei cunoştinţă, cu acest prilej, de atâtea fapte noi ştiinţifice.

Nu putem, aşa dar, decât să recomandăm cu insistenţă tutulor silvicultorilor noştri ca să se grăbească ,cu o oră mai curând, de a-şi îmbogăţì biblioteca lor cu o lucrare care are darul de a-şi face singură elogiul.

Petre Antonescu.

INFORMATIUNI

Domnii membrii, cari doresc a propune chestiuni pentru a se pune la ordinea zilei în Adunarea generală din acest an, sunt rugaţi a le comunicà comitetului, cel mai târziu până la 20 Aprilie a. c.

* * *

In comptul exercițiului 1905—1906, până la 31 Ianuarie a. c., s'au încasat lei 4.975,370 bani 66, față de 4 583,433 bani 58, încasați în perioada corespunzătoare din exercițiul 1904—1905.

* * *

D-l Inspector silvic *Mihail Tănăsescu*, Șeful Regiunii VII, Pitești, în urma intervenirii Eforiei spitalelor civile, a fost detașat din Serviciul silvic al Statului și numit Șeful serviciului domenial al acestei instituțiuni, post creat prin noua lege de organizare a serviciului domenial de pe lângă Eforia spitalelor civile.

D-l Silvicultor cl. II *H. Grumazescu*, Șeful ocolului Dolhasca, a demisionat din serviciul Statului pe ziua de 1 Aprilie a. c.

* * *

In ziua de 27 Februarie a. c. s'au ținut licitații pe la Prefecturi pentru arendarea dreptului de vânătoare în pădurile Statului. S'au adjudecat în mod provizoriu 21 păduri, din cari s'au aprobat 15, pentru o arendă anuală de lei 801.

* * *

S'au mai confirmat vânzarea a 3 păduri, din acele licitate în ziua de 21 Februarie a. c.

* * *

Din 165 păduri licitate în ziua de 7 Martie s'au adjudecat în mod provizoriu 38, din cari s'au aprobat 3 păduri.

* * *

La 22 Aprilie se vor ține licitații pentru vânzarea spre exploatare a 177 păduri.

* * *

Până la 1 Aprilie, s'au făcut următoarele înaintări, numiri și mutări în corpul silvic. al Statului:

D-l Inspector silvic cl. I, *Th. Galleriu* la gradul de Inspector general silvic;

D-l Inspector silvic cl. II, *N. C. Macovei* la cl. I și numit Inspector de control;

D-l silvicultor șef cl. I, *N. C. Nădejde* la gradul de Inspector silvic cl. II și numit subșeful serviciului pădurilor;

D-l silvicultor şef cl. I, *G. Nicolau* la gradul de Inspector silvic clasa II ;

D-l silvicultor şef cl. I, *P. Antonescu* la gradul de Inspector silvic clasa II ;

D-l silvicultor şef cl. II, *N. D. Ştefănescu* la cl. I ;

D-l silvicultor şef cl. II, *Al. Angelin* la cl. I şi numit şef al regiunii VII (Piteşti) ;

D-nii silvicultori şefi cl. III, *N. Manolescu* şi *G. Golgoteanu* la cl. II ;

D-l *Em. Obogeanu* a fost primit în corpul silvic cu gradul de silviculttor şef cl. III ;

D-nii silvicultori cl. I, *D. Iosof, X. K. Sculi* şi *N. Georgescu* la gradul de silvicultori şefi cl. III.

D-nii silvicultori cl. II, *D. St. Marcovici, Th. Tămdşanu* şi *P. Maxim Leng* la cl. I ;

D-nii silvicultori asistenţi, *D. Popescu, Ilie Dimoftachi, Coman Marinescu* şi *Christea Stănculescu* la cl. II.

Au fost primiţi în corpul silvic cu gradul de silvicultori asistenţi. D-nii St. Costescu, I. Teodorian, L. Risdörfer, Gh. Lupaşcu şi I. Nicolau Grigoraş.

De asemenea au mai fost primiţi în corpul silvic pentru serviciul domenial din Dobrogea, D-nii Al. Blăndu, I. Coşei, M. Drăgan, Popescu Toma, Stănescu Stan şi Robănescu.

D-l Silvicultor şef cl. III, *N Georgescu*, prin delegaţie agent de control la reg. V. Ploeşti ;

D-l silvicultor cl. I, *D. Borş*, şeful ocolului Traian, agent de control la reg. II Bacău, însărcinat şi cu conducerea ocolului Traian.

D-l silvicultor cl. I, *A. Mureşanu*, agent de control la reg. X Constanţa.

D-l silvicultor cl I, *P. Eperiş*, agent de control la reg. IV Buzău a fost însărcinat şi cu conducerea ocolului Focşani.

D-l silvicultor cl. II, *G. Crăciunescu* la ocolul Sinaia (Prahova).

D-l silvicultor cl. I, *Th. Cioroianu* dela ocolul Ţugureşti (Dolj) la ocolul Cerna (Tulcea).

D-l silvicultor cl. II, *Th. N. Theodorescu* din Ad-ţia centrală la ocolul Ţugureşti ;

D-l silvicultor cl. II, *C. Opran* dela ocolul Cerna la ocolul Slobozia (Ialomiţa).

D-l silvicultor cl. II, *R. Giuvelca* dela ocolul Slobozia la ocolul Ostrov (Constanţa) ;

D-l silvicultor cl. II, *N Jianu* dela ocolul Ostrov la Enişenlia, în locul d-lui silvicultor cl. II, C. Stoicescu, mutat în central.

D-l silvicultor cl. II. *I. Voroneanu*, dela ocolul Soveja (Putna) la ocolul Dolhasca (Suceava).

D-l silvicultor cl. II, *Ilie Dimoftachi*, secretar la şcoala specială de silvicultură a fost numit şef al ocolului Soveja ;

D-l silvicultor cl. II, *D. Popescu* şeful ocolului Răchitoasa la ocolul Cotmeana, în locul d-lui silvicultor cl. II, *M. Păcescu*, care a rămas tot la ocolul Răchitoasa.

D-l silvicultor-asistent *I. Nicolau Grigoraş* a fost numit secretar la şcoala specială de silvicultură.

* * *

Au mai plătit complect cotizaţiile şi abonamentul următorii membrii şi abonaţi:

Membrii: Antonescu Aureliu, Beghenau Victor, Boiaralu D., Bosoancă C., Broşteanu C., Candali Al., Chirţoiu I. St., Crişan Gr., Eleuterescu C. I., Georgescu N. (Sinaia), Ghineraru I., Gostovici Al., Grigoraş Th., Ionescu Kivu, Juster Bernard, Leontopol V., Mack Fr., Marinzeller O., Mateescu N., Negoescu Em. S., Părvulescu Gr., Pop Octavian, Popovici I., Şerbănescu Mathei, Ştefănescu Gh., Tănăsescu M., Alimăniţeanu N. C., Negrescu C., X. K. Sculy, V. Bacruban, Dumitrescu C. G., Pirnog P., Guguianu I., Harşan V. P., Sărăţeanu Th. şi Voroneanu I., adică 136 din 216.

Abonaţi: Direcţia moşiei Larga, Maxim P., Răşcan Th., Trifă, nescu Th., Mureşanu Aron, adică 23 din 42 abonaţi.

* * *

D-nii silvicultori carî ar bine-voi a-mi adresă comunicaţiuni asupra maladiilor arborilor, sunt înştiinţaţi că mi-am instalat Laboratoriul la *Gimnaziul Cantemir*, strada Primăverii, Bucureşti.

N. Iacobescu
profesor la şcoala de silvicultură.

AGENŢIA COMERCIALA A ROMÂNIEI IN FRANŢA

Prin Decretul No. 182, s'a încuviinţat înfiinţarea unei agenţii comerciale la Paris, sub conducerea d-lui Carissy.

Această agenţie comercială are scopul de a dă un avânt relaţiilor comerciale între România şi Franţa şi a provocă transacţiuni directe pentru toate articolele ce se pot exportă din România.

Pe lângă Agenţie va fi instalat un muzeu comercial, conţiind diferite probe.

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, str. Doamnei, 20. — Bucureşti.

OPERILE PUBLICATE DE D-NUL ION KALINDERU

De la non-retroactivité des lois, 1 Vol. in 8°.
Essai sur les sources du droit Romain, 1 Vol. in 8°
Notiță asupra societăților prin acțiuni după Codul general de com. german, br. in 8°.
De la compétence des Trib. dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'ne Etat etranger peut posseder en Prusse. Berlin, broș. in 8°.
Memoriu asupra transferării scaunului societății acționarilor căilor ferate din Berlin la Bucuresti, broș. in 8°.
Droit Prétorien et Raisonné des Prudents, Paris, 1 Vol. in 8°.
Consiliul împăraților la Roma și la Constantinopole 1 Vol. in 8°.
Etude sur le régime munic. Romain, br. in 8°.
Studiu asupra celor XII Table, broș. in 8°.
Moștenirea tronului României (in franțuzește), broș in 16°.
Notice juridique sur un Testament. Paris, broș. in 8°.
Ista municipală la Pompei, 1 Vol. in 8°.
Observațiuni in procesul cu moștenitorii I. Otteteleșanu, broș. in 8°.
Doui antagoniști Romani, broș. in 8°.
Episcopul Melchisedec (in românește și franțuzește) broș. in 4°.
Vilegiatura și reședințile de vară la Romani, broș. in 8°.
Rolul învățătorului in formațiunea generațiunilor noui, broș. in 16°.
Romanii călători, broș. in 8°.
Patrie, Education et Travail, 1 vol. in 4°.
Un țăran harnic, broș. in 16°.
August și literații, broș. in 4°.
Literații oposanți sub Cesari.
Indrumări date agenților Domeniului Coroanei, 1 vol. in 8°.
Portul bărbei și părului la Romani, broș. in 4°.
Portul perucilor și bărbierii la Romani, broș. in 12°.
Discours prononcé le 23 Juin (6 Juillet) 1901 a l'occasion de la distribution des prix du Lycée français à Bucarest, 1 broș. in 16°
Din Viața Romană. Pe oabele, toaleta și petrecerile unei elegante. Societatea înaltă pe vremea lui Pliniu cel tânăr, 1 vol. in 4°.
Cuvânt de slăvire lui Ștefan cel Mare, domnu Moldovei.

DIN „BIBLIOTECA POPULARA"

A

„Administrațiunii Domeniului Coroanei" au ajărut până acum următoarele broșuri:

1. Moștenirea tronului României cu un portret al A. S. Principelui Ferdinand al României, moștenitorul presumptiv al coroanei, 1899 (Epuisată) . . . . . —,50
2. Notițe asupra vermilor de mătase (creșterea și bolele lor) de *Marius Gialfard*, traduse prin îngrijirea d-lui *Ion Kalinderu*, 1899 . . . . . —,30
3. Excursiuni forestiere pe Domeniile Coroanei Mălini, Sabasa, Ilicuz, de *G. Stătescu*, 1899 (Epuisată) . . . . . —,50
4. Infințarea albinăritului pe Domeniile Coroanei. Edit I-a 1899, a II-a 1900 . —,30
5. Expoziția internațională și congresul agricol și silvic din Viena 1890, de d-nii *Gr. Crișan, A. Oncianu* și *A. Candale*, 1901 (Epuisată) . . . . . —,50
6. Conservarea păsărilor de pas cu mâna liberă și cu mașina, de *Dimitrie Popescu*, ediția I și II 1894. Ediția III 1901, adăugită . . . . . —,50
7. Raport asupra esursiunei silvice in Bucovina, de *Florian Daridescu*, 1901. —,50
8. Cultura Albinelor, de *Marin Petrescu*. Ed I-a 1894, ed. II-a 1899. . . . . —,50
9. Noțiuni populare asupra grădinelor de legume de *Ion Păstreanu*, 1897. (Epuisată) . . . . . —,50
10. Rolul învățătorului in formațiunea generațiunilor noui. Discurs — de Ion Kalinderu, 1894. (Epuisată) . . . . . —,30
11. Noțiuni de Economia vitelor, Part I. de *V. S Bresceanu*, 1897. . . . . —,50
12. Noțiuni de Economia Vitelor, Part. I. de *V S Bresceanu*, 1898 . . . . . —,50
13. Cultura arborilor roditori, de *Dim. G. Ionescu*, 1899 . . . . . —,10
14. Raport asupra expoaițiunei din Viena, adresat d-lui Administrator al domeniului Coroanei, de *Florian Daridescu* și *Olimpiu Boiu*, 1899 . . . . . —,50
15. Indrumări date agenților Domeniului Coroanei, de către *Ion Kalinderu* . . 1,25
16. Cultura lucernei, de *Cornelius Roman*, 1900 . . . . . —,30
17. Cultura plantelor de nutreț, de *Dimitrie G. Ionescu*, 1900 . . . . . ,50
18. Cultura sfeclei, de *Dr. N. O. Popovici-Lupa*, 1900 (Epuisată) . . . . —,50
Notice sur le domain de la Couronne de Roumanie pour l'expos. univ. de 1900 à Paris . . . . . —,—
19. Scrisori către plugari, de *Cons. Sandu*, 1901. . . . . —,50
20. Poveță despre hrana țăranilor, *Dr. I. Felix*, 1901 . . . . . —,50
21. Cultura Cânepei și inului, de *V. S. Moga*, 1901 . . . . . —,50
22. Ingrășarea câmpurilor, Sfaturi practice pentru sătenu plugar, date de Dr, *N. O Popovici-Lupa*, 1901 . . . . . —,50
23. Poveță despre Grădinile de legume de *V. Al. Kogălniceanu*, 1902 . . . . . —,50
42. Poveță despre Păstrarea Sănătății de *Dr I. Felix*, 1902 . . . . . —,50
25. Biserica și obiectele sfinte din ea de *Diacon I. Raiculescu*, 1903 . . . . . —,50
26. Laptele, 1 uterea lui ca hrană, producea ea lui, de *Dr. I. Felix*, 1904 . . —,50
27. Uscarea prunelor și altor fructe, fabricatul magiunului de Dr. *Maximilian Popovici*, chimist-agronom, 1904 . . —,50
—. Experiențe cu diferite varietăți de cartofi, pe Domeniul Coroanei de *C. Roman* și *I. Ene...* . . . . . —,—
28. Notițe asupra viermilor de mătase (creșterea și bolele lor) tradusă de d. *Ion Kalinderu* . . . . . —,50
29 Liturgica Bisericii ortodoxe de Diaconul *I. V. Răiculescu* . . . . . —,50

LUCRĂRILE FORESTIERE PUBLICATE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

STUDII

Lei N.

Antonescu Petre. — Tratamentul grădinărit și aplicațiunea sa în România . . . . . 2.—
» Studiul privitor la domeniul agricol-forestier Brănești-Cernica-Pasărea . . . . . 3.—
» Studiul privitor la corecțiunea torentului Zauchbach — în colaborare cu D-l O. de Marenzeller . . . . . —.—
» Studiul pădurilor de rășinoase de pe Râul Doamnei, jud. Muscel. . . . . —.—
» Convențiunile comerciale și influența lor asupra desvoltării industriei și comerțului lemnelor în România . . . . . —.—
» Torentii de pe Valea Topologului — în colaborare cu D-l Iohann Pitscheak . . . —.—
» Studiul pădurilor din Salzkammergut . . . . . —.—
» Importanța economică a pădurilor de șteajar în special 1.50
» Amenajamentul pădurii după munții Statului Muguroasele mari și mici. . . . . —.—
Antonescu Romus P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatarea pădurilor . . . . . —.—
» Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară . . . . . —.—
» Pădurile de munte și câmpie 1875 . . . . . —.—
» Cercetarea cauzelor și remediului înnecurilor și depunerilor din bazinul Prahovei. —.—
Cavalor A. de Guttenberg. — Dendrometria, tradusă de *Iacoparcu C.* . . . . . —.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886 . . . . . 1.—
» Cestiuni de păduri, 1890 . . . . . 6.—
» «Împădurirea nisipurilor de pe domeniul Malgavitu», 1889 . . . . . 4.—
Elenterescu I. C. — Pădurile noastre. 1.50
Gheorghiu C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor case sf. Spiridon din Iași . . . . . —.—
» Studiu asupra punerei în valoare a nisipurilor din România prin împădurire . . . —.—
Gheorghiu C. Ernest și Dr C. Gheorghiu. — Vânătoarea în România, cu o prefață de D-l Dr. C. I. Istrati, premiată de Academia Română . . . . . 5.—
Lăzurianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și massivelor lemnoase . . . . . 3.—
Nădejde N. C. — Memoriu asupra restaurărei și conservărei terenurilor din munții «Pirinei» cu 11 planșe . . . . . —.—
N. D. Neagoe. — Legislațiunea corecțiunei torenților în Austria . . . . . 2.—
» Călăuza silvicultorului (cu o hartă forestieră) . . . . . 3.—
Obogeanu Em. — Diviziunea suprafețelor plane prin o paralelă la o dreaptă dată . . . —.—
» Desfacerea materialului lemnos din pădurile Statului . . . . . —.—
» Critica generală a sistemelor de exploatare a pădurilor . . . . . 2.—
Rusescu D. R. — Exploatarea în Regie a pădurilor Statului din centrul Comana . . . —.—
Samatlan Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier 1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor în România, 1884 . . . . . 1.50
Tănăsescu Mihail. — Studiu forestier asupra județelor Muscel și Dâmbovița 18[illegible] . . —.—
Studiu asupra administrațiunei, exploatărei și amenajărei pădurilor Statului Austriac, 1898 . . . . . —.—
» Studiu asupra păsunatului în pădurile Statului, 1900 . . . . . —.—
Patru Conferințe ținute în anul 1903 la Societatea «Progresul Silvic» 1.50
Legea pentru Organizarea Ministerului Agriculturei, Industriei, Comerciului și Domeniilor . . . . . 1.—
Trei Conferințe, ținute în anul 1904, la Societatea «Progresul Silvic» . . . . . 1.—

CONFERINȚE

Antonescu Romus P. S. — Comparație între pădurile țărei noastre și cele din Ungaria . . 1.—
Antonescu P. Studiu asupra situațiunei economice forestiere în Austria . . . . . 1.—
» Torenții din diferitele State ale Europei și în special din Valea Topologului . . 2.—
Davidescu Florian. — Pădurile rășinoase din țară . . . . . —.—
Elenterescu I. C. — Lucrări de întreținere și de ameliorație ale pădurilor. . . . . 2.—
Ernest C. Gheorghiu. — Stârcirea fârelor stricătoare și braconajului în România . . . 1.—
» Conferința asupra Vânatului în România . . . . . —.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889 . . . . . —.—
Macovei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldovei. . . . . —.—
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889 . . . . . —.—
Stătescu G. — Istoria vânătoarei și măsurilor de aplicat în România în privința vânatului, 1889 —.—
» Pădurile Statului și ale stabilimentelor publice. 1891 . . . . . —.—
Tănăsescu Mihail. — Despre regimul Silvic și aplicarea lui, 1[illegible] . . . . . —.—
» Paralel din punct de vedere Silvic între Austria și România, 1899 . . . . . —.—
» Dare de seamă asupra lucrărilor *Congresului International de Silviculturâ* din 1900 de la Paris, 1901 . . . . . —.—
» Valea Lotrului din punct de vedere Silvic, 1903. . . . . —.—
Teodorescu I. N. — Împădurirea și exploatarea pădurilor Statului din Dobrogea, 1893 . . —.—
Tom. Ionescu-Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre 1893 . . . . . —.—

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, Strada Doamnei, 20. — București.

6985 V pt. regat

ANUL XX APRILIE 1906.

REVISTA PADURILOR

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATA IN 1886

ŞI RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN DECRETUL REGAL No. 1630 DELA 28 APRILIE 1904.

APARE O DATA PE LUNA

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACŢIUNE

COMPUS DIN D-NII:

Dr. GR. ANTIPA, P. ANTONESCU, TH. GALLERIU şi N. GH. POPOVICI

sub prezidenţia D-lui I. KALINDERU

PREŢUL ABONAMENTELOR

10 lei pe an, pentru membrii Societăţii şi studenţi, a 12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREŢUL ANUNCIURILOR

12 lei o pag., 6 lei 1/2 pag. şi 3 lei 1/4 pag.

Dacă anunciul se repetă în 5 numere, se face o reducere de 25%, în 10 numere reducerea este de 40% şi pentru tot anul reducerea este de 50%.

Orce corespondenţe privitoare la Societate şi Revistă cum şi trimiterea cotizaţiunilor şi abonamentelor, se vor adresă str. Ştirbei-Vodă No. 3, Bucureşti.

SUMARUL

Reînoirea Domeniului nostru public . . . . . PETRE ANTONESCU
Despre regimul silvic (urmare) . . . . . DIM. IONESCU-ZANE
Rezumatul şedinţelor Adunării generale a societăţii «Progresul silvic» în zilele de 6, 7, 8 şi 9 Maiu 1905 . . . . . .
Un accident în pădurea Tarcău . . . . . .
Din literatura străină . . . . . PETRE ANTONESCU
Comunicări şi fapte diverse . . . . . .
Informaţiuni . . . . . .

BUCUREŞTI

TIPOGRAFIA «GUTENBERG», JOSEPH GÖBL

20. — STRADA DOAMNEI. — 20

(Biserica Kalinderu)

1906

Neuhöfer & Sohn

MECANIC AL CURȚII IMPERIALE ȘI REGALE

VIENA

Deposit:
I KOHLMARKT, No. 8

Fabrica și biurouri:
V. HARTMANNGASSE, No. 5

Medalia de aur dela Expoziţiunea Universală din Paris, 1900

BUSOLE

CU MASURATOR DE DISTANȚA OPTIC.

TEODOLITE

INSTRUMENTE DE NIVELARE ȘI UNIVERSALE

PLANȘETE,
lineale de perspectivă, precum și toate instrumentele de măsurătoare.

Măsurători ca bandouri și de lemn

COMPASURI ȘI CÂMPOSCOPURI,
CLUPE DE MASURAT ARBORI, etc.
se fabrică sub garanţie de executare excelentă

Toate instrumentele curente se află în depozit
Se execută orce fel de reparaţii.

CATALOAGE ILUSTRATE GRATIS

6985

REINOIREA DOMENIULUI NOSTRU PUBLIC

Consideraţiuni generale.

Faptul sporirii proprietăţii Statului şi în specie chestiunea dacă este bine a se face de către Ministerul Domeniilor achiziţiunea teronurilor destinate a fi împădurite, pare că a devenit, în timpul din urmă, obiectul de preocupaţiune a bărbaţilor noştri de Stat.

Şi pentrucă pe noi, ca silvicultori, discuţiunea mijloacelor celor mai potrivite ca acest desiderat să devină, în curând, o realitate, ne interesează în deaproape, este oportun, cred, a reamintì că, dejà în anul 1902, în adunarea generală a membrilor societăţii «Progresul silvic» a fost pusă la ordinea zilei următoarea chestiune:

«Faţă cu lipsa completă de păduri în unele regiuni ale ţării unde Statul nu este proprietar, în ce mod s'ar puteà creà masive păduroase?».

In urma discuţiunii urmate, de către majoritatea membrilor prezenţi s'a votat următoarea moţiune care, în acelaş an, fost adusă la cunoştinţa Ministerului de Agricultură.

«*Societatea «Progresul Silvic» având în vedere că sunt unele regiuni ale ţării, unde Statul nu este proprietar de păduri, şi unde crearea de masive forestiere este de o netăgăduită necesitate, fie pentru a pune în valoare terenuri improductive, fie pentru a formà păduri acolo unde lipsa lor are o influenţă păgubitoare asupra producţiunii ţării, membrii Societăţii sunt de părere, ca printr'o lege, să se deà Statului putinţa de a intrà în posesiunea unor asemenea terenuri ce ar trebui împădurite*».

Pentrucă am fost unul dintre acei cari nu au găsit destul de fericit modul de redacţiune al acestei moţiuni, de oarece poate dà loc la interpretări de natură a întârzià un început de realizare a dorinţei legitime ce cu toţii nutrim, de a se mărì întinderea domeniului nostru forestier, redus astăzi la o minimă expresiune, mi-am propus de a revenì, în coloanele acestei reviste, asupra acestei chestiuni de mare însemnătate, având convingerea că o discuţiune obiectivă şi cât mai întinsă în această privinţă, numai în folosul obştesc poate fi.

BIBLIOTECA Institutul Forestier

Neregulata repartizare a suprafeţelor împădurite.

Aruncând o privire pe harta noastră forestieră, alcătuită în vederea distribuirii pădurilor pe întreaga suprafaţă a teritoriului ţării, nu după esenţe, ci după natura proprietarilor respectivi, ne încredinţăm că în regiunea de câmpie domeniul forestier al Statului reprezintă un mic procent, faţă cu cel din regiunea colinelor şi a munţilor mari şi mici ; pe câtă vreme pe proprietăţile particulare pădurile, în urma defrişerilor practicate în ultimele decenii pe o scară întinsă, sunt foarte puţine.

Constatăm, asemenea, că în patrulaterul format din totalitatea judeţelor Brăila şi Ialomiţa, precum şi dintr'o mare parte a judeţelor Buzău şi R. Sărat, masivele forestiere lipsesc aproape cu desăvârşire.

Şi cu toate acestea, acest patrulater, aflător tocmai în direcţiunea vânturilor reci şi uscate ce ne vin din Rusia, dacă ar fi întrerupt, la distanţe convenabile, de către mari complexe păduroase, ar constituì, nu mai încape îndoială, un obstacol natural foarte eficace în contra violenţei curenţilor în cestiune.

Clima locală ar fi, de bună seamă, în mod avantagios modificată, iar agricultura, principalul izvor de bogăţie publică, ar profità de sigur.

Dacă cultivatorii mari şi mici din partea locului se plâng că speranţele lor sunt de multeori înşelate, că anii răi de recoltă se succedează la scurte intervale, aceasta se datoreşte în prima linie acţiunii Crivăţului, care, suflând în cea mai mare parte a anului, exagerează efectele secetelor, sporeşte evaporaţiunea, usucă pământurile arabile, din care cauză ele îşi pierd umiditatea absolut necesară vegetaţiunii, astfel că recoltele, adeseori, sunt compromise.

Printr'o judiţioasă alegere, aşa dar, a suprafeţelor destinate a fi înpădurite şi prin înfinţarea de masive susceptibile de a fi conduse la etăţi înaintate şi a atinge dimensiuni mari, rolul lor binefăcător, din toate punctele de privire, se va resimţì cu toată siguranţa şi în alte localităţi din regiunea de câmpie a României.

In judeţele Romanaţi şi Teleorman, afară de aceasta,

pădurile, făcând abstracţiune bineînţeles de zăvoaie şi ostroave, sunt aşa de rare, încât lemnul de construcţie s'a scumpit foarte mult, iar majoritatea populaţiunii rurale drept case de locuinţă se serveşte de bordee subterane, întrebuinţând ca combustibil «tezicul»: un amestec de resturi organice animale şi vegetale, cari lasă mult de dorit din punctul de vedere higienic.

In aceste localităţi, precum şi în judeţele Mehedinţi şi Dolj, cele mai multe păduri, dintre cari o parte aparţin Statului, se găsesc în rea stare de vegetaţie, sunt întrerupte de numeroase poeni: consecinţă nemijlocită a păşunatului excesiv şi a tăierilor dezordonate din trecut.

O stare de lucruri aproape identică se observă şi în partea ţării dincolo de Milcov, în Moldova, şi anume în judeţele Covurlui, Iaşi, Botoşani şi Dorohoi cari ţin primul loc între districtele cele mai puţin populate cu păduri.

Incât priveşte judeţele Tecuci şi Huşi, despărţite de Basarabia, prin râul Prut, nu sunt nici ele în condiţiuni tocmai favorabile sub acest raport, mai cu seamă când ştim că, în aceste din urmă localităţi, pădurile Statului nu sunt prea abundente, iar cele particulare, câte mai există, vor suferi soarta celorlalte, adică se vor fi defrişă, dacă o lege silvică ocrotitoare nu va veni la timp să împiedece aceasta.

In celelalte două regiuni în care se împarte, din punctul de vedere silvic, teritoriul României, în regiunea colinelor şi a munţilor propriu zişi, pădurile Statului, excepţiune făcând de judeţele Mehedinţi, Gorj, Suceava, Botoşani şi Dorohoi, sunt mai bine reprezintate.

Modificarea Codicelui silvic.

Pentru conservarea pădurilor din regiunea munţilor mai cu osebire, actualul nostru codice silvic prevede supunerea lor regimului silvic, şi ca atare nu numai că se interzice defrişarea, dar exploatarea lor nu este permisă decât în marginele prescripţiunilor unui amenajament, făcut de 3 agenţi silvici ai Statului şi aprobat de consiliul technic al pădurilor. De fapt, însă, din cauza numeroaselor lacune ce prezintă şi a lipsei personalului silvic trebuitor, pentru ca Ministerul Domeniilor să poată exercită un control eficace, rezultatele

aplicaţiunii acestei legi a fost, din nefericire, până în momentul de faţă, prea puţin satisfăcător.

Astfel fiind, este de toată necesitatea a se aduce modificări esenţiale codicelui silvic astăzi în vigoare, prevăzându-se dispoziţiuni cu un caracter mai practic ca în trecut.

Cum se poate realizà desideratul Societăţii «Progresul Silvic».

Părerea subsemnatului este că ar fi mai nemerit ca cu prilejul revizuirei codicelui silvic, lucrare căreia trebue să i se deà precădere înaintea multor altor legi, să se ţină seamă de dorinţele societăţii «Progresul Silvic» căutând a se realizà în parte cel puţin.

Zic că în parte numai, pentrucă, cu toată importanţa reală ce au pădurile în situaţiunile unde absenţa lor este mai mult simţită, totuş condiţiunile financiare ale ţării nu permit încă, socotesc, de a se face actualmente sacrificii băneşti prea mari, în scop ca Statul să poată devenì proprietar al terenurilor aflătoare în toate localităţile, amintite mai sus, astfel ca desideratul în cestiune să poată fi adus la îndeplinire în întregime.

Statul nu poate, decât prin cumpărătoare, să intre în posesiunea terenurilor despre care vorbim, căci pe altă cale, cum de pildă prin expropriere, nu este cu putinţă, de oarece cazurile de utilitate publică în legea referitoare sunt limitative, în numărul lor neintrând şi creaţiunile de păduri, atunci chiar când existenţa lor răspunde unei mari necesităţi, din punctul de vedere al interesului general.

Când, însă, achisiţiunea proprietăţilor particulare va fi bine regulamentată, va fi îngrădită de măsuri ca abuzuri eventuale, datorite influenţelor politice, să nu se poată face, nici că vom aveà nevoie de o asemenea lege.

Poartă largă deschisă abuzurilor este lăsată, de altfel, şi în cazuri de exproprieri. Exemple de acest sens avem destule.

Cine ne garantează, în adevăr, că neregularităţi nu se vor face cu ocaziunea reîncirii domeniului nostru public, dacă vom recurge la binefacerile unei atari legi, în loc de a se dà preferinţă sistemului de a se cumpărà terenurile, despre

care voiu vorbì mai la vale, după o prealabilă estimaţiune a agenţilor silvici ai Ministerului, controlaţi la rândul lor, pe teren, de către membrii consiliului technic al pădurilor.

In Franţa, de exemplu, unde există o lege de expropriere, se face de dânsa foarte puţină întrebuinţare, dându-se precădere procedeului cumpărării prin bună învoială. Preţul achisiţiunilor terenurilor în Alpi nu trece totuş, în termen mediu, peste 100 lei hectarul.

Dela 1894—1899 Statul francez a cumpărat, pe această cale, 54000 ha., şi acum, în fiecare an, cumpără câte 10—12000 ha. Administraţia forestieră respectivă, în lipsă de credite suficiente, nu poate să facă faţă tuturor ofertelelor spontanee de a cumpărà pământuri în Alpi (Economie forestiere tom. I, 1904, pag. 144 şi 207 de G. Huffel).

Odată bine fixaţi asupra acestui fapt, dacă examinăm conţinutul moţiunii despre care se face menţiune mai sus, observăm că într'însa este vorba despre 2 categorii de terenuri şi anume:

a) *despre pământurile improductive cari astăzi nu aparţin Statului, dar a căror împădurire se recomandă cu tot dinadinsul din punctul de vedere al punerii lor în valoare* şi

b) *despre cele aflătoare în localităţile unde lipsa pădurilor are o influenţă păgubitoare asupra producţiunii ţării.*

După cum vedem, aşa dar, în acest din urmă caz, se invocă necesitatea de a se sporì cât mai mult rentabilittea pământurilor ţării, motiv laudabil, numai încape îndoială, dar nu destul de puternic pentru a îndritul interveniunea urgentă a legiuitorului.

Lucrul se schimbă, însă, dacă cerem ca Statul să intre în posesiunea acelor terenuri improductive, cari nu numai că nu produc nici un venit proprietarilor respectivi, astfel că avuţia generală a ţării se resimte, dar înfăţişează, în acelaş timp, un pericol permanent pentru productivitatea terenurilor imediat vecine, cum este cazul cu nisipurile sburătoare, precum şi cu terenurile erozibile din regiunea munţilor şi a colinelor, cari dau naştere torenţilor: cauza înălţării albiei râurilor, a neregularităţii regimului apelor, a inundaţiunilor periodice, cu întregul lor cortej de nenorociri.

Cum s'a procedat în alte State.

Statele mai bătrâne în civilizaţiune ca noi, numai în atari împrejurări au găsit de cuviinţă să intervină pe cale legislativă. Astfel în Franţa prin art. 5 din Decretul din 14 Decemvrie 1810, relativ la fixarea dunelor prin plantaţiuni, se stabileşte că, atunci când acestea aparţin comunelor or particularilor cari nu ar voi, sau nu ar puteà să păşească înşişi la executarea lucrărilor de însemânţare, or de plantaţiuni pentru consolidarea dunelor, Administraţiunea publică poate fi autorizată a face toate cheltuelile necesare, rezervându-şi, în schimb, dreptul de a beneficià de venitul provenit din tăierea pădurilor devenite exploatabile, până la acoperirea cheltuelilor ce s'ar fi făcut cu acest prilej, plus interesele lor legale de 5 %, după care adevăraţii proprietari pot să reintre în posesiunea dunelor în chestiune cu îndatorirea însă, de a dà plantaţiunilor cuvenitele îngrijiri de întreţinere.

Iar în baza art. 14 din legea dela 28 Iulie 1860, reforitoare la reîmpădurirea munţilor, s'a destinat suma de 10 milioane spre a se cheltuì în acest scop, şi anume câte un milion pe fiecare an.

Cât pentru procurarea acestei sume, iată ce ne spune menţionatul articol:

«Ministrul de finance este autorizat a alienà cu facultatea de defrişare, în caz de trebuinţă, din pădurile Statului până la concurenţa cifrei de 5 milioane lei.

«Aceste păduri sunt numai cele prevăzute în tabloul anexat la prezenta lege. Vânzările se vor face în mod succesiv într'un termen care nu va puteà trece peste 10 ani cu începere dela 1 Ianuarie 1861.

«Ministerul de finanţe este asemenea autorizat a vinde pădurile menţionate comunelor, după o estimaţiune făcută în mod contradictoriu şi în condiţiunile determinate printr'un regulament de administraţiune publică.

«Incât priveşte restul de 5 milioane lei necesari pentru complectarea cheltuelilor autorizate prin prezenta lege se va recurge la tăieri extraordinare de păduri şi, la trebuinţă se va recurge la resursele ordinare ale budgetului.

Aceste sume serveau la despăgubirea proprietarilor expropriaţi, precum şi la întâmpinarea cheltuelilor necesare pentru reîmpăduriri şi stingerea torenţilor.

Măsura aceasta de a se vinde păduri în scop de a se creà altele, numai raţională nu poate fi. Experienţa a dovedit-o ca dezastroasă, căci rezultatul definitiv a fost micşorarea domeniului forestier al Statului şi, prin vânzările în masă practicate, preţurile obţinute au fost relativ mici.

Actualmente cheltuielile de asemenea natură sunt înscrise în budgetul ordinar al Ministerului de agricultură respectiv.

Partea a 2 a dezideratului majorităţii membrilor societăţii «Progresul Silvic» şi anume «ca printr'o lege să se deà putinţa ca Statul să intre în posesiunea terenurilor din localităţile unde absenţa pădurilor are o influenţă păgubitoare asupra producţiei ţării» se referă la acţiunea binefăcătoare a masivelor forestiere asupra producţiunii agricole din regiunea de câmpie mai cu seamă, asupra rolului lor economic, etc.

Acest adevăr nu se poate pune de nimeni la îndoială, totuş nu cunoaştem exemple, ca în alte ţări, Statul să fi cumpărat moşii cu terenuri fertile prin natura lor, cum sunt în special în România cele din regiunea de câmpie, unde deforestaţiunea s'a practicat pe o scară mai întinsă, în singurul scop ca prin împădurirea lor să sporească forţele de producţiune ale ţării.

Legiuitorul român în actualele împrejurări economice, cu greu se va puteà decide de a autorizà guvernul ca să intre în posesiunea unor atari terenuri agricole, cari, la unitatea de suprafaţă, costă mult şi, prin urmare, cari ar necesità sume exorbitante spre a le cumpărà.

Statul este bine, în principiu, să-şi mărească întinderea proprietăţilor sale, chiar cu asemenea pământuri, preferabil însă ar fi ca să se deà precădere mai întâiu terenurilor cu adevărat improductive, situate pe coaste repezi, pietroase, expuse surpăturilor, străbătute de torenţi împetuoşi, cum se găsesc în regiunea colinelor şi a munţilor noştri.

In cazul acesta, prin personalul technic de care dispune Ministerul de agricultură, executându-se lucrări de împăduriri şi de stingerea torenţilor, pe lângă un exemplu frumos, demn de imitat, s'ar dà dovada faptelor reale că s'a ajuns

şi la noi la convingerea despre rolul precumpănitor ce-l au pădurile în economia generală a ţării. In Austria, de pildă, cumpărarea de domenii acoperite de păduri, fie pe seama directă a Statului, fie pentru diferitele fonduri religioase, cari proprietăţi se administrează, însă, tot de către Ministerul de agricultură, sunt fapte obişnuite.

Astfel la 30 Decemvrie 1886, cu preţul de 470.000 fiorini s'a cumpărat pentru fondul religios din Carintia domeniul Föderaun Tarvis, în suprafaţă totală de 22,712 hectare, ceeace revine la 20,7 florini valoarea unui hectar.

Pe baza legii din 15 Aprilie 1890 guvernul austriac a fost de asemenea autorizat a cumpărà pe seama Statului, cu preţul de 2.270.000 fiorini, dela Creditul' funciar rural din Viena, domeniul Nadworna din Galiţia, în întindere totală de 84.498 hectare, dintre care 4.318 hect. teren neproductiv, ceeace revine la 26.9 fiorini hectarul. Luarea în primire oficială a acestui domeniu a avut loc în ziua de 1 Ianuarie 1891.

Este de notat că acest domeniu, în 1845, se vânduse de către Stat, căruia îi aparţinea atunci, cu preţul de 500.000 fiorini.

Acelaş lucru s'ar puteà face şi la noi. Cine nu ştie în adevăr că pe fiecare an se vând prin licitaţie publică de către Creditul rural, unde se găsesc ipotecate numeroase proprietăţi particulare din cauza întârzierii plăţii ratelor?

Creiarea unui fond pentru cumpărări de terenuri improductive.

Statul, dacă ar dispune de un fond destinat anume pentru cumpărarea imobilelor, cari, prin situaţiunea lor în regiuni lipsite de masive forestiere, cum sunt acele despre care am vorbit mai sus, cari prin proporţiunea însemnată a terenurilor improductive ce cuprind, cari actualmente sunt bântuite de torenţi, ori expuse de a fi în curând, şi aşa fiind cari reclamă în mod imperios de a fi menţinute în complectă stare împădurită,—ar fi în măsură de a imità, în ocaziuni binevenite, bunele exemple ale străinătăţii, preîntâmpinându-se, cu chipul acesta, mari pericole şi cheltueli exorbitante pe viitor.

Acest fond ar puteà servì, asemenea, în scopul deposedării împroprietăriţilor în mijlocul pădurilor Statului; a se răscumpărà drepturile proprietarilor de vii cu otaşniţă, sau embatic din aceleaşi situaţiuni; a se stinge drepturile de servituţi ce grevează unele păduri; a cumpărà dreptul coproprietarilor în pădurile aflate în indiviziune cu Statul, căci în totdeauna amestecul a 2 sau mai mulţi proprietari îngreunează, sau face cu neputinţă, o bună gospodărie forestieră;

ar puteà, mai departe, fi întrebuinţat ca să se cumpere pădurile răzeşilor sau moşnenilor, înşelaţi astăzi de spuza de speculanţi şi de samsari cari mişună prin satele respective, vânzând cu preţul de 5—10—20 lei hectarul păduri de molid cu o însemnată proporţie de lemn de rezonanţă;

ar puteà servì, aşizderea, spre a se stimulà iniţiativa privată acordându-se subvenţiuni în bani, sau în natură: seminţe, pueţi, etc., particularilor, comunelor, stabilimentelor publice, asociaţiunilor şcolare şi sindicatelor forestiere ce s'ar înfiinţă, cari şi-ar luà angajamentul de a executà lucrări având de scop reîmpădurirea terenurilor improductive şi a golurilor din munţi.

In noul proiect de lege silvică, a cărei urgenţă conştiinţa publică o reclamă cu insistenţă, ar fi locul cel mai potrivit ca să se prevadă şi mijloacele pentru înzestrarea fondului în cestiune, cu ajutorul căruia Statul ar puteà devenì proprietar în situaţiunile despre care tratează moţiunea societăţii «Progresul Silvic».

Fără mijloace băneşti îndestulătoare, însă, cele mai bune deziderate, sau dispoziţiuni legale, vor rămâne, ca şi până acum, absolut infructuoase.

Alimentarea fondului pentru cumpărare de terenuri destinate a se împădurì.

In budgetul ordinar al Statului ar fi bine să se prevază în fiecare an o sumă oarecare destinată a alimentà un fond special care să servească scopului de mai sus.

Acest fond va puteà fi sporit prin veniturile ce se încasează actualmente:

1. Din rectificarea perimetrelor pădurilor şi deschideri

de linii de amenajament, pentru traseuri şi construcţiuni de drumuri, etc.

2. Din vânzările produselor accesorii ale pădurilor.

3. Din arendarea poenilor aflătoare în interiorul perimetrului masivelor forestiere.

4. Din arendarea drepturilor de vânătoare în pădurile Statului.

5. Din despăgubirile civile, amenzile judecătoreşti şi tranzacţiunile în bani, făcute cu ocaziunea comiterii de delicte silvice, şi în fine

6. Din taxele plătite de proprietarii particulari pentru amenajarea pădurilor lor supuse regimului silvic.

Petre Antonescu

DESPRE REGIMUL SILVIC

(Urmare [1])

Comparaţie cu Francia.

Ca să se vadă cum s'a tratat de serios în alte State Europene cestiunea despăduririlor, este să citez pe Francia, un Stat care până pe la 1848, s'a cam asemănat cu noi în ce priveşte îngrijirea pădurilor.

Desperate guvernele franceze, de rapiditatea despăduririlor în Alpi şi Wosgi, şi spre a pune capăt răului, au votat şi edictat fel de fel de legi, decrete şi regulamente, în contra proprietarilor cari îşi despădureau munţii. In acest sens, există în Francia în special, legea din 28 Iulie 1860, prin care legiuitorul, văzând îndărătnicia proprietarilor de păduri, a mers până acolo, încât prin art. 7 a stabilit expropierea pentru cauză de utilitate publică, aplicând formalităţile titlului II şi următoarele din legea din 3 Maiu 1841, pentru terenurile proprietarilor cari nu voiesc cu nici un chip a-şi reîmpădurì coastele despădurite, sau cari nu pot din lipsa de mijloace şi alte împrejurări a le reîmpădurì.

1) Vezi «Revista Pădurilor» pe luna Martie 1906.

Ce trebue să facem.

Faţă cu această stare de lucruri a cestiunei forestiere la noi, ceeace este de făcut, este a se votà cu cea mai mare urgenţă, două legi:

1) Legea de organizarea Corpului Silvic, creindu-se o Direcţiune specială a pădurilor. Azi nu avem o asemenea lege, se lucrează în baza vechei tradiţiuni, fără a-şi cunoaşte nimeni de unde îi începe drepturile şi obligaţiunile şi până unde ajung. Lipsa este aşa de simţită de a se dà Corpului Silvic o organizare, încât chiar legiuitorul din 1900, a destinat acestei cestiuni un articol special; art. 49 din legea pentru organizarea Ministerului Agriculturil, care sună astfel:

Art. 49. «*O lege specială va determinà condiţiunile de admisibilitate şi funcţionare a Corpului Silvic; această lege, va asigurà stabilitatea membrilor Corpului Silvic*».

Care va să zică, la 1900 s'a organizat sub d-l Fleva, Ministerul agriculturei şi Corpul Silvic, a rămas tot neorganizat. De ce? Pentrucă organizarea lui nu se poate face decât consultându-se oameni speciali, ceeace nu s'a făcut la 1900. Legea de organizare în sine a acestui minister, a fost făcută de persoane streine specialităţilor dintr'însul, de aceea dânsa, nici nu se poate aplicà.

De patruzeci de ani, decând Corpul Silvic evoluiază, silvicultorii au putut studià mersul evoluţiunei sale; şi azi, se poate zice că, ajunşi la maturitate cu un mare capital de cunoştinţe experimentate, trebue să se prezinte Corpurilor legiuitoare, cu un proiect de lege bine studiat şi bine cumpănit, spre a se aşezà edificiul acestui important Corp, numit *Corp Silvic*, pe nişte temeie solide şi cu îndestulă rezistenţă.

2) Legea asupra Regimului Silvic. Este imposibil ca cu actuala legiuire silvică, compusă din vre-o şapte articole, să putem aplicà un regim silvic serios pădurilor noastre. Azi sub imperiul acestor şapte articole, pădurile se defrişează pe o întinsă scară, precum am arătat mai sus, fără nici un mijloc de a pune stavilă răului. Este o datorie profesionistă şi patriotică pentru noi Silvicultorii, de a nu lăsà să meargă lucrurile mai departe, ca răul să ajungă de necovârşit; ci să dăm alarma cu un ceas mai înainte, ca cei în drept să ià măsurile dictate de împrejurări.

Dificultăţile ce se vor ivì pentru votarea unei legi asupra Regimului Silvic.

Mai înainte ca o asemenea lege să ià fiinţă, cei cari se vor ridicà asupra ei sunt: propritarii ignoranţi cari în pădurile lor, văd numai un mijloc momentan de îmbogăţire, neîntrevăzând însă trista situaţie ce lasă viitorimei, prin faptul că azi pentru un meschin câştig, în aparenţă numai favorabil, îşi dau spre exploatare şi devastare pădurile unor societăţi fără scrupule, cari par'că nu sunt venite în ţară decât numai pentru distrugerea pădurilor. In acest sens, cazurile sunt recente cari pot servì ca exemplu; presa nu odată a înregistrat cazuri unde moştenii din Buzău, Putna, Vâlcea, Gorj, Argeş, etc., şi-au vândut pădurile seculare pe preţuri derizorii. Zic, cei d'întâiu cari se vor revoltà în contra unei asemenea legi, vor fi, proprietarii ignoranţi, neprevăzători şi lacomi, cari se vor vedeà stăviliţi printr'însa, în avântul lor de distrugerea pădurilor. In a doua linie, toate societăţile forestiere, cari vor fi chemate la ordine prin o lege severă asupra regimului silvic.

Iar în al treilea, acei dintre oamenii politici, cari sunt direct sau indirect introduşi în Consiliile de administraţie ale acestor Societăţi.

Utilitatea votărei unei astfel de legi, cred că este destul de bine înţeleasă şi apreciată de cercurile noastre diriguitoare cele mai înalte. Se ştie solicitudinea ce are M. S. Regele pentru păduri. Am ascultat cu mare entusiasm discursul A. S. R. Principelui Ferdinand, când a făcut distinsa şi Inalta onoare Societăţei Progresul Silvic, de a asistà la una din conferinţele sale, în seara zilei de 5 Martie a. tr., discurs plin de dragoste şi de înaltă solicitudine pentru păduri; ei bine, faţă cu asemenea împrejurări, sunt convins, că un proiect de lege care să se ocupe tocmai de asigurarea unui viitor mai prielnic, pădurilor ţărei va fi aprobat cu toată bunavoinţă de lumea noastră de bine.

După ce legea va luà fiinţă, vom aveà pentru un moment, o stagnare oarecare în furia dezordonată care s'a manifestat până azi, pentru exploatarea sau mai bine zis pentru distrugerea pădurilor; apoi după o linişte plină de muncă febrilă şi activă pentru serviciul forestier, vom intrà pe

calea normală a exploatărilor raţionabile şi a plantaţiunilor şi reîmpăduririlor, pe acolo pe unde se va simţi lipsă de păduri şi pe unde toporul ignoranţei va fi devastat vastile şi frumoasele păduri din alte vremuri.

Pentru ca să se vază cât este de necesară şi de urgentă facerea unei legi asupra regimului silvic, şi cât de grabnic trebue să se iă măsuri pentru stăvilirea exploatărilor în masă, vă voiu spune d-lor, că pădurile muntoase sunt cumpărate în *bloc* de diverse societăţi, şi în special pădurile moştenilor se cumpără pe preţuri derizorii de către asemenea societăţi, prin intermediul a diverşi mijlocitori ; aceştia, profitând de sărăcia şi ignoranţa săteanului nostru moştean, îi ameţesc capul cu făgăduieli şi obţin dela dânsul vânzarea pădurei în condiţiuni dezastroase pentru economia lui în particular şi pentru a ţărei în general.

De astădată, am la îndemână date referitoare la modul cum s'au acaparat prin contracte de cumpărătoare peste 56.000 hectare de păduri moşteneşti din judeţul Putna; adică aproape toate pădurile moştenilor din acel judeţ. Această acaparare s'a făcut mai numai în profitul societăţei anonime forestiere, ale cărei ramificaţiuni s'au întins şi în judeţele Vâlcea şi Gorj. Astfel în judeţul Putna, vă pot citâ următoarele cazuri de achiziţiuni de păduri de către diverşi speculanţi, dintre cari cei mai mulţi au trecut cumpărătorile făcute, societăţei anonime forestiere.

1. In comuna Bârseşti se taie pădurile din muntele Giurgiul-Vrancei în suprafaţă ca de 3500 hectare, de către Bernard Groedel. In loc de exploatare se devastează pădurea. Această vânzare s'a făcut prin intermediul unui avocat influent din localitate.

2. In comuna Valea-Sărei pe muntele Pietrosul se taie pădurea de pe o suprafaţă ca de 8000 hectare de către baronul Vasilko din Bucovina, cu contract făcut de către doi avocaţi influenţi din localitate. Parte din moşteni însă au vândut drepturile lor lui Moritz Horn, care la rândul său le-a transmis, societăţei anonime forestiere pentru exploatări de păduri. *Din exploatarea urmată la pădurile din acest munte, rezultă defrişarea lor.*

3. Satul Prisaca din comuna Valea-Sărei, are muntele Crăbălaşul-de-sus în suprafaţă ca de 2000 hectare. S'a vândut

pădurea după acest munte pentru exploatare şi pe termen de 10 ani, tot prin intermediul aceluiaş avocat, care a intervenit şi pentru cele două de mai sus, lui Baico Barabaş din Transilvania, prin procuratorul său Nică Mirea ; Barabaş a vândut-o lui Moritz Horn, iar acesta a cezionat-o societăţei anonime forestiere ; *exploatarea de către această societate s'a făcut în mod barbar, şi s'au distrus pădurile din acest munte, neaplicându-se prescripţiunile amenajamentelor.*

O porţiune ca de 190 hectare rămasă neexploatată pe seama moştenilor, a fost şi dânsa distrusă noaptea şi furată de lucrătorii, toţi streini, ai acestei societăţi.

4. Munţii Muşa-mare şi Vetrila din comuna Poiana, cu păduri în suprafaţă ca de 4.500 hectare, s'au vândut spre exploatare, prin Moritz Horn, tot societăţei anonime forestiere ; contractele de vânzare s'au făcut tot de acelaş avocat.

Din acest munte s'au exploatat până azi ca 500 hectare ; acolo însă unde s'au exploatat, *s'a desfiinţat pădurea, căci s'au tăiat şi arborii mai subţiri de 0m,25 în diametru prevăzuţi prin amenajament a se opri.*

Ce este încă de remarcat în această vânzare, este faptul că printre pădurile vândute, se află şi porţiuni asupra cărora au drept de proprietate o mulţime de văduve şi orfani, cari însă nu şi-au vândut partea lor ; totuşi societatea aceasta, tae fără înconjur şi pădurile acestora, fără a i se putea opune nimeni.

5. Comuna Găurile are muntele Condratul zis şi Capul Cozei-de-sus în suprafaţă ca de 4.000 hectare. Pădurile acestui munte s'au vândut D-lui A. Mikis. *Nu se respectă amenajamentul, se defrisează pădurile şi se exploatează şi drepturile orfanilor şi minorilor, odată cu ale celor ce şi le-au vândut.*

6. In comuna Tichiris satul Părosul, se află munţii numiţi Sburătura şi Dealul Negru, în suprafaţă ca de 1.200 hectare. S'au vândut pădurea după aceşti munţi contelui Armin Mikis. Alţi locuitori şi-au vândut drepturile lor D-lui Ladislau Kundel ; mai pe urmă aceluiaş Moritz Horn ; alţii lui A. Kroeber şi mai sunt încă vreo 40—50 locuitori cari nu şi-au vândut până acum nimănui drepturile lor. Tăerea acestor păduri nu s'a început încă şi nici amenajamentul nu s'a făcut.

In satul Tichiris se află muntele Coza sau Capul Cozei de sus, zis şi Piciorul Cozei şi Tisarul, în devălmăşie cu satul Vidra; pe aceşti munţi se află ca 2.900 hectare pădure; s'a cumpărat aceste păduri de D-l V. Chilian cu 8.000 lei şi acesta le-a cedat societăţii anonime forestiere cu 42.000 lei. Aşa dar aceşti moşteni şi-au vândut pădurea cu 5—9—10 lei hectarul; un preţ domnilor, arhiridicol.

7. Comuna Vasuiu posedă muntele Frumoasele, cu o suprafaţă ca de 1.500 hectare; s'a vândut în parte pădurea după acest munte, lui Nică Macovei, iar o altă parte lui Moritz Horn, pentru societatea anonimă forestieră.

8. Comuna Tulnici a vândut pădurile din munţii: Fundul-Greşului, Vârful Mesteacănului şi Piciorul Paltinului, în suprafaţă totală ca de 900 hectare lui Herşcu Catz.

9. Comuna Spineşti posedă muntele Zboina cu 600 hectare suprafaţă împădurită; care pădure s'a vândut prin Moritz Horn societăţii anonime forestiere.

Tot în această comună s'a vândut pădurea în suprafaţă ca 500 hectare din muntele Piciorul Pălcului, lui Nică Macovei; şi pădurea din muntele Mişina-Chiliele ca de 900 hectare, s'a vândut în parte tot societăţii anonime forestiere.

10. In comuna Negrileşti s'a vândut pădurile din muntele Păişelele în suprafaţă ca de 6000 hectare lui Albert Groedel, Moritz Horn, Contele Mikis şi alţii.

11. Comuna Păuleşti posedă muntele Novezile, format din trei părţi ca de 800 hectare pădure.

Satul Năuleasca tot din această comună, posedă muntele Tişiţa cu pădure în suprafaţă ca de 600 hectare; iar satul Coza posedă muntele Chetricica şi Porcul cu 500 hectare pădure pe el. S'a vândut deja parte din această pădure D-lor Kundl, Kroeber, Horn, Contele Mikis şi Herscu Katz

12. *Comuna Herăstrău posedă muntele Veghiul lui Bucur* ca 1000 hectare suprafaţă păduroasă şi muntele Mişina ca 2500 hectare pădure. Pădurile acestea sunt vândute în parte lui Moritz Horn. *Tăierea lor se face cu totul neregulat şi dânsa conduce la defrişare.*

13. Comuna Nestoreşti, are muntele Muntisoarele cu 2200 hectare pădure pe el; vânzarea acestei păduri s'a făcut societăţii anonime forestiere.

14. Comuna Colacu posedă muntele Fruntea-Mare cu 800 hectare pădure, nevândută încă.

Satul Podurile, tot din această comună, are muntele Crăbălaşul cu 1800 hectare pădure, vândută lui Albert Groedel, care la rândul său a cesionat-o aceleaşi faimoase societăţi anonime forestiere. *Pădurea din acest munte, după ce s'a exploatat în mod barbar, apoi i s'a dat şi foc şi azi nu a mai rămas acolo decât stâncile albe.*

15. Comuna Vidra are muntele Verdele cu 2800 hectare pădure pe dânsul, care s'a vândut societăţii anonime forestiere; nu s'a început încă exploatarea.

Satele Vidra, Burca, Căliman şi Tichiris au muntele Piciorul Cozei şi Tisarul cu 2900 hectare pădure pe dânşii; acuma se fac tratativele vânzărei.

16. Comuna Paltinul are doi munţi: Furul şi Lapoşul; primul, având ca 2000 hectare pădureşi secundul ca 1800 hectare; nu s'au vândut încă aceste păduri; dar în Lapoşul nu a mai rămas azi decât ca 100 hectare pădure, de oarece dânsa a fost exploatată de săteni, fără să respecte legea regimului silvic şi au defrişat astfel ca 1700 hectare pădure.

17. Comuna Naruja, posedă munţii Lapoşul-de-jos, Lapoşul-de-sus, Dealul Secăturei şi Pâlcăul, cu 1500 hectare pădure, nevândută încă.

18. Comuna Nereju, are munţii: Lapoşul-de-jos, Monteorul, Boul, Furul şi Piatra Secuiului cu 5460 hectare pădure, din care s'a vândut cu 860 hectare din Piatra-Secuiului, lui Nică Macovei; acesta la rândul său a cesionat-o societăţii anonime forestiere. Exploatarea nu s'a început încă.

Acesta este domnilor, tabloul tristei situaţiuni a pădurilor moşteneşti din judeţul Putna.

In suprafaţă ca de 56.800 hectare, aceste păduri, situate în munţii Vrancei, au ajuns, prin intermediul a diverşi samsari şi oameni influenţi localnici, cu preţuri de batjocură de 10—20—30—100 lei hectarul, în mâinele unor societăţi, cari cu capitaluri relativ foarte mici faţă cu imensa suprafaţă a pădurilor cumpărate, au acaparat toate aceste păduri ale judeţului Putna.

Dacă domnilor, asemenea societăţi s'ar mărginì numai în a exploată pădurile cu asemenea preţuri derizorii, aceasta poate ne-ar interesà în al doilea plan; dânsele însă le defrifrişează, lăsând numai stâncile goale.

Influenţa nenorocită a acestor societăţi, nu s'a mărginit însă numai la despădurirea judeţului Putna. Dânsele văzând că la noi li se trece totul cu vederea, şi-au trimes agenţii şi samsarii şi în alte judeţe muntoase şi păduroase ale ţărei. Şi cele vizate mai întâi au fost judeţele Vâlcea şi Gorj. Ei bine, de oarece ar fi prea lung şi obositor pentru D-voastră ce să vă expun astăseară, achiziţiunile de păduri ale acestor societăţi şi în aceste două judeţe, mă mărginesc a vă spune, lucru ce de sigur mulţi dintre D-voastră o ştiu foarte bine, că şi munţii lor sunt aproape despoiaţi de vastele şi secularele păduri, ce le acopereau până acum 20—25 ani.

Astfel pe când de pildă în alte State, trebue ca în exploatarea pădurilor, să se ţină seamă de *raportul susţinut*, adică să nu se exploateze dintr'o pădure mai mult lemn anual, decât o cantitate egală cu volumul creşterei anuale a acelei păduri, la noi nu numai că nu se ţine seamă de această lege economică forestieră, dar din contra se taie totul, ca şi cum cuvântul de ordine ar fi, tăiaţi, despăduriţi toţi munţii şi toate dealurile, iar după noi, deluviul!

Ei bine d-lor, aceasta constitue o adevărată calamitate pentru ţară şi trebue să se pună o barieră răului spre care ne prăvălim cu o nespusă iuţeală. Ca să aveţi o ideie, de cum se îngrijesc pădurile în ţările absolut conştiente de rolul şi existenţa lor, cată să vă spun că de pildă în Elveţia, nu are voie să taie din pădurea lui un proprietar, cu nici un chip mai mult, decât *raportul susţinut*. Şi severitatea legislaţiunei silvice, merge în Elveţia aşa de departe, încât poate să dea faliment un proprietar de pădure şi nu poate vinde din pădurea sa cu nici un chip lemne mai multe într'un an, decât volumul creşterilor unui an. Astfel: dacă pădurea unui asemenea proprietar are 1.000 hectare suprafaţă şi fiecare hectar produce într'un an, 3 metri cubi de lemn, adică în total 3000 metri cubi anual, dânsul, proprietarul, nu are voie să extragă din acea pădure anual mai mult decât aceşti 3000 m. c., sub ameninţare, că, dacă va tăia mai mult, să plătească nişte amenzi colosal de mari. Ei bine, între acest sistem din Elveţia absolut protector pentru păduri, şi între sistemul nostru absolut liber, câtă deosebire D-lor! Ce frumoşi sunt munţii Elveţiei! Cât de urâţi au început să devină munţii şi dealurile noastre despuiate de păduri!

(Va urmă) **Dim. Ionescu-Zane.**

REZUMATUL

Şedinţelor Adunării generale a Societăţii „Progresul Silvic" în zilele de 6, 7, 8 şi 9 Maiu, 1905

Şedinţa dela 9 Maiu

(Urmare [1]).

D-l *Preşedinte*, rezumează cele spuse în şedinţa precedentă, apoi dă cuvântul d-lui Davidescu.

D-l *Florian Davidescu*. Sunt peste 15 ani, de când chestiunea exploatării pădurilor reşinoase a făcut obiectul unor discuţiuni lungi şi foarte interesante. In anul 1889, pentru prima oară s'a pus în discuţia acestei adunări chestiunea următoare: «*care sunt, pentru regiunele de munte, amenajamentele cele mai simple şi uşor de aplicat, potrivit cu circonstanţele noastre economice*" şi după ce în 8 ani consecutivi s'a discutat asupra ei, în adunarea din anul 1891, s'au propus 4 moţiuni şi anume: *Cârnu Munteanu* susţinând tăierile prin bande succesive, colegii noştri d-nii *Popovici* şi *Antonescu*, grădinăritul şi codrul regulat, iar subsemnatul am susţinut că: «în regiunele de munte, unde *grădinăritul* sau *tratamentul lămuririlor* nu se poate aplică pădurilor reşinoase din cauza circumstanţelor economice şi în special a lipsei căilor de comunicaţie să se taie pădurile în parchete regulate, însămânţându-se în urmă artificial cu molid; iar grădinăritul numai în părţile cu teren abrupt sau stâncos.

Cauza pentru care s'a pus în discuţie această chestiune eră, ca sub denumirea de *grădinărit concentrat* se exploata tot ce eră comerciabil, cu foarte mici restricţiuni şi se caută o metodă de exploatare raţională, dar şi rentabilă.

Atunci s'au combătut de toţi tăierile rase, poate din cauză că nu se cunoşteau exploatările din alte părţi.

In urma unei excursiuni în Bucovina, unde tăierile rase se aplicau în pădurile fondului regional, vecine cu Borca, Broştenii, etc., din România, chiar cu altitudini mai mari ca la noi şi unde regenerarea eră asigurată 10—15 ani după exploatare, a început un curent şi la noi pentru aceste tăieri, bine înţeles, trebuind a se luă măsuri la altitudini 600—800 m., unde copleşeşte fagul. Temerea mare eră copleşirea fagului, şi în apropierea satelor păşunatul, care este cauza torenţilor.

Deci curentul eră contra tăierilor rase, moţiunea ce s'a votat n'a fost ca să se generalizeze un sistem sau altul, ci conform împrejurărilor să se aplice una sau alta din părerile exprimate.

In anul 1894, s'a pus din nou în discuţia acestei adunări, «Introducerea şi aplicarea tăierilor rase, la munte, poate fi folositoare în Ro-

1) Vezi revista din Martie, 1905.

mânia?». A fost iarăş o discuţie folositoare şi Danielescu a susţinut tăierile rase, iar adunarea a votat moţiunea că tăierile rase, nu pot fi aplicate decât cu excepţiune şi sub titlul de experienţe, numai în localităţile cu pante dulci (propunerea Popovici-Stătescu).

Aceste rezumate, în ceeace priveşte trecutul şi ascultând darea de seamă a d-lui Antonescu, cred că astăzi suntem aproape lămuriţi asupra *tăierilor rase*, ca sistem de exploatare şi mi se pare că însuş d-l Antonescu este pentru; căci d-sa a lăudat reuşita de pe Valea Prahovei, care este mult mai grea ca în Moldova, unde chiar regenerarea naturală se face mai cu înlesnire. Apoi, după cum o parte din D-voastră, a văzut o reuşită complectă în Bucovina, vă afirm că Bicazul este complect însămânţat

Aceste tăieri sunt bune, şi la noi se pot aplică cu succes, însă trebue ştiute locurile unde convin. La Stat lipseşte iniţiativa, se propun multe, dar nu se lucrează. Faptele lipsesc. Se face administraţie, iar nu gospodărie pădurărească şi nici cultură. Este adevărat că ici, colea sunt începuturi, dar nu există o pădure raţional exploatată. Tot ce avem azi, este produsul naturii, dar trebue să facem cultură.

Ceeace se zice de pădurile reşinoase, se poate zice şi mai mult despre cele de câmp, căci şi aci trebue mult de făcut. In pădurile de câmp, trebue venit cu mijloace radicale: Propun de acum, ca la anul viitor să se pue la ordinea zilei: «*Regenerarea pădurilor de stejar*».

Terminând, doresc ca serviciului silvic să i se deschidă calea culturii. Îi doresc desăvârşit progres!

D-l N. C. Macovei. — Domnilor. In cestiunea tăierilor rase mi se pare că ne învârtim într'un cerc vicios, şi iată de ce:

Tăierile rase, sunt ele recunoscute în silvicultură ca o modalitate sau un tratament al regimului codrului?

Eu vă răspund că da, şi deci ca atare, socot că, nici unul dintre noi, orcâtă autoritate ar avea în materie de silvicultură şi chiar noi, întreg acest congres nu vom putea să clintim nimic din dogma tăierilor rase şi nici că vom putea să o înălţăm şi să o întronăm ca o unică dogmă cu care trebue să exploatăm toate pădurile de brad şi de molid, după cum d-l Davidescu printr'un artificiu de logică ar voi să ne seducă, prin a ne arătà pe de o parte că, acest mod de exploatare se aplică cu succes în pădurile Domeniului Coroanei, cât şi în Germania, dând rezultate admirabile; şi că nu-şi poate explică de ce silvicultorii Francezi, şi chiar cei Români nu l-a aplicat decât acum în timpurile din urmă.

Vă rog, scumpi colegi, să-mi permiteţi ca în puţine cuvinte să vă arăt şi eu modul meu de a vedea.

Tăierile rase, ca şi orcare tratament, are regulele lui stabilite în silvicultură unde trebue şi unde nu trebue aplicat; pe ce întindere; ştiut fiindcă în ţările calde unde terenul se usucă cu înlesnire, nu reuşesc, cum este Franţa şi chiar ţara noastră, decât numai cu excepţie în regiunile nordice cu o mare altitudine, şi apoi câte precauţiuni nu trebue ca să se iâ!? şi câte cheltueli nu necesită?

Pentru a plantà pe suprafeţe mari, ne trebue pepiniere mari cu

plantuţe suficiente, care adeseaori trebue să ocupe câteva hectare de teren şes sau aproape şes, lucru ce foarte greu se găseşte în creerul munţilor, pentru a putea fi uşor cultivabil ; cu izvoare în apropiere pentru a se puteà udà în timp de secetă plantele ; cu sate în apropiere pentru a se putea aveà lucrătorii necesari cu preţuri convenabile ; cu drumuri îndestulătoare pentru transporte şi aprovizionări de tot felul.

Apoi după tăierea parchetelor se impune să se facă cât mai repede scoaterea materialului, curăţirea terenului de buturugi, aşchii şi crăci, spre a nu deveni un focar al încuibării insectelor.

Această lucrare de ordinar se traduce în mari cheltueli, dacă aceste materiale mărunte nu au căutare în localitate, şi prin urmare nu pot avea o valoare, dacă nu vor fi sate în apropiere sau cel mai puţin căi de comunicaţie, care să înlesnească şi să facă cât mai eftin transportul lor.

Aceste avantagii în special lipseşte aproape pretutindeni în ţară la noi.

Dar, să admitem că am puteà să avem păduri de exploatat în condiţiunile şi cu avantagiile de mai sus.

Pe ce suprafaţă trebue să întindem tăierile rase ? şi întrucât găsindu-ne în aceste condiţiuni, aplicând modalitatea grădinăritului şi nu a tăierilor rase, nu am fi mai în câştig ?

1. Că însemânţarea s'ar face în mod natural şi prin urmare o mare economie de muncă şi bani.

2. Pe lemn, am obţine acelaş preţ, de oarece având drumuri putem să recoltăm lemnul din orce punct al pădurii cu aceleaşi cheltueli, indiferent de modalitatea exploatării.

3. Materialele secundare ca: crăci, vârfuri, buturugi, având drumuri şi sate în apropiere, se pot desface cu preţ sau cel mai puţin se pot strânge şi ridică fără altă plată, ca şi pentru tăierile rase.

Deci, după cele aci arătate, rezultă că la pădurile situate în condiţiuni avantagioase, tăierile rase sunt mai costisitoare pentru regenerarea pădurii.

Să admitem însă pentru un moment la tăierile rase, că cheltuelile de regenerare ar fi aceleaşi şi chiar mai mici ca la grădinărit.

Avem noi oare siguranţă : 1) că lemnul provenit dela viitoarea exploatare rasă va fi de aceeaşi calitate, ca a lemnului provenit din exploatarea prin grădinărit sau tăieri succesive ?

2) Masivele create artificial în urma exploatărilor rase, avem noi siguranţa că nu vor fi atacate de insecte şi părăsiţi de când sunt tinere şi până la maturitate.

Asupra acestui punct toate autorităţile în materie de silvicultură, sunt în deplin acord a recunoaşte că tinerile masive în urma exploatărilor rase, sunt şi de calitate mai inferioară şi mai expuse a fi atacate de insecte, şi părăsiţi din cea mai fragedă a lor epocă cât şi mai târziu şi din acest punct de vedere, sunt mulţi autori, cari recomandă cu multă insistenţă a nu se întinde pe suprafeţe prea mari tăierile rase şi a nu se aduce plante şi chiar seminţe pentru repopulări din alte localităţi şi mai ales din alte ţări, în anii când aceste seminţe nu se pot recoltà în ţară, pentru a nu aduce cu ele şi boalele care bântue pădurile din acele

ţări şi care de multeori din cauza climei mai aspre, cum d. ex. în Germania, nu aduce atâtea ravagii cum ar aduce în Franţa şi în România, unde clima este mai uscată şi mai caldă şi unde insectele se desvolt şi se înmulţesc cu mai mare putere.

Dar în acest caz ar trebui, ca în anii când nu se poate recolta seminţe, din ţară să întrerupem exploatările, căci nu am putea avea cu cereplantă locurile desgolite. Or această întrerupere urmând a se face foarte des, ar aduce o mare perturbaţie în exploatări.

De aceea, Domnilor colegi, trebue să studiem bine orce pădure şi numai după ce vom cântări avantajele, să adoptăm regimul şi modalitatea cea mai avantajoasă de aplicat, mai ales într'o tânără ţară ca a noastră, unde lucrări anterioare nu sunt executate şi cele ce se găsesc, nu a trecut prin toate fazele şi toate încercările ce se pot ivi în decursul unui veac, cât trebue să vegeteze o pădure de molid, ca să poată fi din nou exploatată.

La noi acum 20 sau 30 ani, poate că era justificată aplicarea tăierilor rase, şi iată de ce.

Până acum 20 ani, am avut întinse masive de reşinoase, trecute de mult de vârsta de exploatabilitate ai căror arbori într'o proporţie însemnată erau deperizanţi, răscopţi sau dospiţi şi ca atare ce trebuiă să facem cu aceste păduri?

Să le tăiem ras sau să le jardinăm?

Dar fără drumuri şi fără nate în apropiere, oră oare posibil grădinăritul?; apoi uzinile de debitat lemnul erau ele atât de perfecţionate ca astăzi? ca să poată fasonă o aşa mare cantitate de material?

Cererea lemnului la noi în ţară şi pe pieţele străine ereau atât de mare ca astăzi? când Norvegia, Rusia şi America, inundau cu lemnul din virginile şi imensele lor păduri, cu preţuri dirizorii pieţele Europei.

La această întrebare răspund:

De oarece Statul român avea la acea epocă întinse păduri cu masive bătrâne, cu toţi arborii de mai multeori seculari, se puteau atunci în mod excepţional exploata ras pe suprafeţe convenabile, astfel, că pe o parte realiză valoarea materialului ameninţat a se pierde cu desăvârşire; iar pe de alta trebuia lucrat pentru viitor cu aceste fonduri la facerea de drumuri forestiere, trainice, definitive, astfel ca ele să fi putut pune în valoare astăzi treptat restul pădurilor.

Ştiut fiind dar, că exploatările rase se pot face cu o reţea de drumuri mai mică, grădinăritul nu s'a putut aplică atunci şi nici nu s'a aplicat în mod logic, din cauză că el cerea o reţea de drumuri cu mult mai complectă, prin care să se poată extrage anual la hectare arborii destinaţi spre exploatare, or tocmai acest lucru lipsind la noi în ţară, s'a alergat la un subterfugiu pretins ştiinţific. «Grădinăritul Concentrat» făcându-se astfel o pseudo-cultură, căci prin această modalitate, creaţiune nouă, se făceà de fapt tăiere rasă, fără a se face plantaţie artificială în urmă, lăsându-se regenerarea la voia întâmplării, adică nu se făceà nici grădinărit aşa cum îl preconizează silvicultura şi nici tăieri rase; căci în acest caz materialul rezultat din ele ar fi fost prea abundent şi necăutat în ţară sau pe pieţele streine.

Modalitatea grădinăritului concentrat, al cărui autor nu-l pot numì a urmat aproape două decenii, în care timp s'a exploatat mai multe sute de mii de hectare de brădeturi complect, astfel că azi ele numai produc nici un venit, fiind în o perioadă de aşteptare, iar ca regenerare, în loc de brad şi molid, terenul s'a acoperit cu fag, plop, salcie şi pe alocurea mesteacăn.

Este de remarcat că, în locurile unde mesteacănul a făcut apariţie, pe ele se găseşte instalat deja, un seminţiş de reşinoase, iar părţile acoperite cu fag, reşinoasele nu au lăsat nici o urmă.

Domnilor membrii, vedeţi dar că, silvicultorii au comis o eroare şi în alegerea şi în aplicarea tratamantului, pe de oparte forţaţi de împrejurările economice ale ţării din acea vreme; pe de altă parte, prin lipsa de experienţă, de oarece cei mai bătrâni dintre noi, abia eram începători în ale silviculturii, pe acea vreme.

Astăzi însă, când s'a schimbat cu totul condiţiunile economice ale ţării, prin înzestrarea cu căi ferate, şosele naţionale, judeţene vicinale, comunale, lipsind numai şosele forestiere, de şi tăierile rase se pot face netăgăduit mai cu înlesnire, decât grădinăritul normal, (mă servesc de acest cuvânt, pentru a-l deosebì de cel concentrat, care o repet numai excepţional şi fortuit, are vreo aplicaţie în silvicultură) şi aceste pentru cuvântul, că la tăierea rasă, se care numai un drum dela locul de exploatare, până la uzină (care ar fi un drum forestier, fie uluc, fie jilip fie opust, etc.), iar de aci, până a locul de desfacere.

La grădinărit însă, urmând să exploatăm anual din fiecare hectar câte 2 sau 3 brazi sau molizi, ar urmà să avem şosele forestiere, care să brăzdeze pădurea în toate direcţiunile, pentru a putè scoate cu înlesnire acei câţiva arbori, în fiecare an, după fiecare hectar. Or o asemenea reţea de şosele, orcât de înguste le-am face, costă multe parale, pe care nici Statul, nici antreprenorul, nu le poate suportà.

Faţă de aceste greutăţi, pare a reeşì că şi astăzi, numai tăierile rase aplicate pe suprafeţe mari pot să ofere Statului o valoare mai mare pe pădure şi în acelaş timp să asigure şi antreprenorului un beneficiu însemnat.

Aşa este, dar se mai naşte o întrebare.

Pădurile de ştejar şi reşinoase, au ele o întindere aşa de mare? şi mai au ele acea supra abondenţă de material de acum 20 ani, pentru ca să justifice exploatarea lor în grabă, pentru a nu se pierde acea supra-abondenţă de material!

La această întrebare, Domnilor Membri, nu am curajul să răspund, căci după cât ştiu, păduri de întinderi mari şi acea supra-abondenţă de material a dispărut, şi cred, că este timpul a ne oprì cu exploatările de tot felul şi mai vârtos, acelor rase, asupra Bradului, Molidului şi chiar a Stejarului, asupra căruia în timpul din urmă, cu faimoasele exploatări extraordinare, i s'a dat lovitura de graţie; căci ceeace ne-a mai rămas, abia poate să fie considerat ca aluatul cu care să mai putem plămădì viitoarele păduri ale ţării.

Spun aceste câteva cuvinte pornite numai din respect, pentru adevăr şi ştiinţă şi din convingere că România, numai atunci va fi tare

şi puternică, când va fi bogată, dar bogată nu poate fi fără păduri, din care s'ar puteà creà o mare industrie lemnoasă, care face acest an subiectul principal al congresului nostru.

Chiar agricultura, care formează principalul izvor de bogăţie, al ţării noastre, va secà şi el, după cum a inceput să se manifeste deja acest rău, printr'nn desechilibru al vremii când secetà, când prea multe ploi ce bântue ţara, dela distrugerea pădurilor din continentul Europei.

Domnilor Membri, ţin iarăş a vă declarà, că nu fac nici o acuzare personală, intreg răul a decurs din împrejurări şi nu silvicultorii sunt de vină, chiar dacá s'ar continuà mai departe cu exploatările care ar compromite complect viitorul pădurilor Regatului Român.

Acuzaţiune nu pot aduce, nici oamenilor de Stat, care s'au succedat la cârma Statului, căci ei au prea multe de făcut, în toate ramurile de activitate, scăpând din vedere pădurile.

Un lucru însă rămâne în picioare că, acel om de Stat care va pune baza şi ordine în exploatarea pădurilor din România, va fi cel mai însemnat economist al ţării, căci trebue să se ştie această axiomă: «că indivizii ca şi popoarele bogate, sunt în măsură a instruì cu mai multă uşurinţă şi a se apărà şi contra duşmanilor şi contra naturii».

Domnilor, pădurile în Franţa şi Germania, s'a păstrat de seniori încă din timpurile feudale.

Din timpurile încă vechi înţelegându-se utilitatea lor, s'a organizat un corp de ingineri silvici, cari le-a ameliorat şi apărat în contra mulţilor duşmani ce are, astazi ele sunt conservate şi apărate de poporul de jos, cari le apreciază utilitatea lor.

In ce priveşte exploatările în acele ţări, ele nu se pot face decât pe baza unor amenajamente întocmite de comisiuni speciale, compusă din silvicultorii cei mai instruiţi şi imbătrâniţi în ale silviculturii, unde de multeori se discută cu aprindere regimul şi modalitatea, iar în cazuri de divergenţi ele se tranşează pe baza unor noui studii, făcută de alţi silvicultori şi mai bătrâni.

Amenajamentele odată aprobate şi decretate, nu se mai pot schimbà sub nici un cuvânt; nu ca la noi unde un singur silvicultor abia ieşit de pe băncile şcoalei, face lucrări de exploatare ce nu se pot face în Franţa şi Germania, decât de către cei mai mari mandarini ai ştiinţei silvice

Deci, să facem şi noi ca şi dânşii şi nu vom greşì niciodată.

Am zis.

D. *Petre Antonescu.* Cu ocaziunea dărei de seamă asupra excursiunei la Retivoiu, am arătat că insămânţările artificiale făcute în urma exploatărilor rase pot fi considerate ca reuşite.

Timpul este prea înaintat spre a intrà în amănunte asupra adevăratelor motive cari au îndrituit pe cei în drept de a recurge la practicarea tăierilor rase.

Imi rezerv însă dreptul de a revenì cu alt prilej asupra acestei chestiuni.

Ţin însă să stabilesc un lucru, încă dela inceput, că în ceeace mă priveşte m'am împotrivit în totdauna şi voiu combate pe oricine va

tinde la generalizarea tăierilor rase în pădurile noastre de munte; sunt însă anumite împrejurări când din punctul de vedere cultural, dar mai cu seamă economic, când aplicarea lor se recomandă cu tot dinadinsul.

Ca şi medicul care cu cât va dispune de mai multe medicamente specifice, cu atât va putea ţine mai bine seamă de diferinţele de constituţiune şi de temperament al indivizilor, aşa şi silvicultorul se va simţi mai la largul său atunci când, în diversitatea circumstanţelor fizice şi economice în care se află pădurile va avea la îndemână un mai mare număr de sisteme de exploatare.

Profesioniştii cari se disting, sunt tocmai aceea care ştiu să facă o justă alegere a mijloacelor de utilizat pentru a obţine rezultatul dorit.

Mai ţin asemenea să rectific afirmarea exprimată în cursul discuţiunilor din şedinţa de astă seară, că repopulările artificiale în pădurile vizitate de pe valea Prahovei s'ar face cu mult mai greu ca în Moldova.

Lucrurile în realitate se petrec cu totul din potrivă. Când este vorba de a da prioritate unui tratament oarecare, nu trebue să ne călăuzim de unele doctrine unilaterale ale şcoalei franceze or germane, de idei preconcepute, de speculaţiuni ştiinţifice ci de circumstanţele culturale, economice şi sociale, proprii ţării noastre.

Meritul este să ştim a trage tot folosul posibil din experienţele făcute, să ştim a dà adevărata interpretare cauzelor cari au contribuit la un bun sau chiar la un rău rezultat. Pentru aceasta nu e nevoie de multe discuţiuni, ci de spirit de observaţiune, de putinţa de a explica fenomenele naturale, cari pentru mulţi rămân un mister de nepătruns.

Repopulările artificiale dela Retivoiu, Susaiu şi Faţa Gâvanei, reprezintă pentru mine o experienţă pe o scară mare, făcută în condiţiuni telurice şi climaterice determinate şi, din acest punct de vedere, trebue să fim recunoscători acelora cari au întrebuinţat tăierile rase în pădurile proprietate particulară a M. S. Regelui.

D-l *Daniel Klein*, citeşte procesul verbal al comisiunii pentru verificarea gestiunii financiare a societăţii:

RAPORTUL

Comisiunii de verificarea gestiunii Societăţii «Progresul Silvic» pe anul 1904—1905.

Domnule Preşedinte,
Domnilor Membrii.

Subsemnaţii, conform votului membrilor Societăţii «Progresul Silvic», întrunindu-ne în comisiune în cancelarea Societăţii, am procedat la verificarea gestiunii financiare a Societăţii, pe exerciţiul 1904—1905.

Din cercercetarea condicelor de încasări şi actelor justificative prezentate de d-l Secretar-Casier, am constatat următocrele:

§. 1. *A.* **Venituri:**

	Lei
1. Cupoanele dela efecte în valoare de lei 15.500 nominală.	754,—
2. Din taxele de înscrieri	70,—
3. » vânzarea cărţilor şi revistei	288,50
4. » cotizaţiuni	1.738,—
5. » abonamente	3.065,—
6. » donaţiuni	500,—
7. » subvenţiunea acordată de onor. Ministr. Dom.	500,—
	6.915,50
Numărul rămas în cassă din exerciţiu 1903—1904	64,55
Total general	6.980,05

B. **Cheltueli:**

	Lei
1. Imprimarea Revistei	1.600,—
2. Diferite imprimate	1.000,—
3. Expediarea Revistei	203,50
4. Abonamente la reviste şi cumpărări de cărţi	855,55
5. Remiza încasatorului	296,85
6. Indemnizarea Secretarului	960,—
7. Cheltueli extraordinare şi furnituri	298,60
8. Ajutoare pentru excursiuni şi studii	585,65
9. Complectarea mobilierului	300,—
Total general	6.100,15
Din suma veniturilor arătată mai sus de lei	6.980,05
Scăzând suma cheltuelilor de	6.100,15
A rămas un excendent de lei	879 90

Din acest excedent, s'a cumpărat un efect de 4% în valoare nominală de 500 lei şi pe care s'a plătit 475 lei, astfel că în prezent a rămas un numerariu în cassa Societăţii de lei 404.90.

Gestiunea acestor fonduri s'a găsit bine făcută, certificându-se din partea noastră fiecare registru. Pentru care vă rugăm a dà descărcarea Comitetului şi ai exprima mulţumirile noastre din partea intregii Societăţi. Asemenea aceleaşi mulţumiri să le aducem şi d-lui Secretar-casier, colegului nostru d-lui N. C. Nădejde, care lucrează cu mult zel şi dragoste pentru interesele Societăţii

§ 2. **Bugetul anului 1905—1906:**

Luând în examinare proiectul de buget pe anul 1905—1906, elaborat de Comitetul Societăţii, am găsit:

A. **La Venituri:**

	Lei
1. Cupoanele dela efectele în valoare de lei 16.000.	770,—
2. Din taxe de încasare.	30,—
3. Din vânzarea cărţilor şi Revistei.	1.500,—
4. Din cotizaţiuni.	1.500,—
5. Din abonamente	2.400,—
6. Din donaţiunea d-nei Elena dr. Turnescu	300,—
7. Subvenţia acordată de onor Minist. al dom.	500,—
Total general	7.000,—

B. **La Cheltueli:**

	Lei
1. Imprimarea Revistei şi suplimente.	1.600,—
2. Diferite imprimate şi tipăriri de lucrări	1.000,—
3. Expedierea Revistei	200,—
4. Abonamente la Reviste şi cumpărări de cărţi.	600,—
5. Remiza încasatorului.	400,—
6. Indemnizarea Secretarului	960,—
7. Cheltueli extraordinare şi furnituri	300,—
8. Ajutor pentru excursiuni şi studii	800,—
9. Complectarea mobilierului	140,—
Total general	6.000,—

Din cele mai sus espuse, budgetul viitor se prezintă cu un excendent probabil de 1.000 lei.

Cu această ocaziune avem delicata sarcină din partea Comitetului Societăţii, de a rugà pe colegii noştri, rămaşi în urmă cu plata cotizaţiunilor şi abonamentelor de a se pune la curent, căci numai prin o bună situaţie materială a Societăţii, putem asigurà progresul ei, atât de mult dorit de toţi, şi folosindu-ne cu multă recunoştinţă de concursul moral şi material ce ne acordă cu prisosinţă, iubitul şi stimatul nostru Preşedinte.

Nu putem termina lucrarea cu cari ne-aţi onorat, fără ca şi de astădată să vă rugăm d-lor Membri, ca cu toţi recunoscători, pentru înalta solicitudine, ce Augustii noştri Suverani, poartă Societăţii noastre, să strigăm într'un glas aceleaşi cuvinte călduroase, rostite la deschiderea adunării generale de acumpul nostru Preşedinte.

Să trăiască Majestăţile lor Regele şi Regina, să trăiască Alteţele lor Regale Principii Moştenitori şi Augusta lor Familie.

Membrii Comisiunii de verificare | **Danil C. Klein.**
Cesar Georgescu
X. K. Souly.

9 Maiu 1905.

Apoi tot d-l Klein dă cetire următorului act:

LEGAMENT

Noi, mai jos iscăliţi, membri ai Societăţii «Progresul silvic», silvicultori ai Ţării Româneşti, văzând azi 8 Maiu 1905, exploatările făcute pe munţii Susaiu şi Retevoiu judeţul Prahova, proprietatea Majestăţii Sale Carol I, Regele României, încântaţi de frumoasele lucrări făcute în aceşti munţi, dorind a urmări şi în viitor aceste lucrări, ne legăm ca de azi în 10 ani, adică în anul 1915, să ne întrunim cu toţii şi să venim în aceste locuri, a urmări lucrările de împădurire ce s'au făcut.

Azi am botezat cu numele de «Carmen Silva» numele de scriitoare al Augustei noastre Suverane, ca amintire a vizitei noastre, poiana de sub Lacul Roşu.

Să ne învrednicească Dumnezeu, ca dorinţa noastră să se împlinească, când vom sărbători şi 50 de ani, de fericită şi înţeleaptă Domnie a Majestăţii sale Regelui Carol I.

Daniel C. Klein, Nicolae D. Ştefănescu, Ştefan Niculescu, N. Saegiu, P. Antonescu, N. Ţapârdea, X. K. Sculy, N. N. Elefterescu, Petre G. Cernătescu, Ferdinand Zaharof, Al. Theodorescu, Kivu Ionescu, Ap. Christu, C. Bosoancă, N. C. Bossie, I. A. Cândiani, N. Matcescu, Al. Luchian, Octav Pop, N. Francu, Ap. Demetrescu, M. Secăreanu, F. Mack, Emil S. Mihăilescu, I. Gr. Voroneanu, P. Voroneanu, I. V. Lupu.

D-l *Preşedinte*, mulţumeşte membrilor adunării, dar regretă că la ultima şedinţă au asistat aşa puţini, deşi în oraş sunt sosiţi mult mai mulţi.

In ceeace priveşte partea materială, deşi constat un mare progres şi că ni s'a dat sprijin de d-nii şefi de regiuni, totuş regret că sunt încă mulţi membrii, cari datorează sume mari. Nu am făcut aplicaţia art. de a-i şterge, însă voiu fi silit a şterge o parte, cari datoresc pe 5, 6 şi 7 ani.

Şedinţa se ridică la ora 12, declarându-se închis al XIX-lea Congres.

N. C. N.

UN ACCIDENT ÎN PADUREA TARCAU

In ziua de 17 Aprilie a. c, în momentul când au sosit în pădurea Tarcăului, Domnii Inspectori de control şi D-l Şef al Regiunii II Silvice, un fag bătrân desrădăcinat de vânt, a ucis pe pădurarii Tudor Pistea şi Constantin Cojoc, precum de asemenea şi pe locuitorul Obreja, ce venise din judeţul Roman să muncească la lucrările de plantaţiune, ce se execută în parchetele exploatate prin tăiere rasă în sus

citata pădure. Tot acel fag a lovit pe doui locuitori şi pe Brigadierul respectiv Popescu.

După ce s'a anunţat autorităţile respective de cele întâmplate, s'au transportat din Tarcău, cu trenul de exploatare, cadavrele sus citaţilor până în Straja şi de acolo cu căruţele până în comuna Buhalniţa, unde s'a făcut ceremonia funebră, la Biserica din această comună, în curtea căreia s'au înmormântat, atât pădurarii Pistea şi Cojoc, cât şi locuitorul Obreja.

Carul în care se aflau morţii erà foarte frumos împodobit, iar în urma lor mergeau Inspectorii silvici, Silvicultorii Şefi, Agenţii stagiari, Brigadieri, Pădurari, Şcolari, Profesori, Veterani şi mii de locuitori.

După terminarea slujbei religioase, D-l Inspector de control Ion P. Chihaia, a rostit următoarea cuvântare:

Intristată Adunare,

După cum în resbel unii din soldaţii, unii din luptători mor pe câmpul de bătălie, tot astfel fii patriei noastre pădurarii Tutor Piştea şi Constantin Cojoc împreună cu locuitorul Obreja, din comuna Negreni, judeţul Roman, au murit sub teribila lovitură a unui bătrân colosal şi gârbov fag, desrădăcinat de vânt, pe când erau ocupaţi cu una din cele mai frumoase munci, cu împădurirea parchetelor exploatate din pădurea Tarcăului, pentru a face ca strenepoţii lor şi ai altor cetăţeni, să se bucure după secole de fructul muncii lor şi să se adăpostească la umbra molidilor, ce astăzi nu au nici o palmă de înălţime.

Constantin Cojoc s'a născut în comuna Hangu, la anul 1869, şi a intrat în serviciul Statului, în anul 1898, unde a servit cu cinste şi activitate, fiind foarte preţuit de Şefii săi, până în ziua de 17 ale curentei, când cruda moarte i-a răpit zilele în floarea vârstei caci el nu avea decât 37 ani.

Tudor Pistea s'a născut în anul 1849, în comuna Buhalniţa şi a intrat în serviciul Statului în anul 1879, servind asemenea cu cinste şi sârguinţă până în sus citata zi, când un arbore de puţin preţ pretutindeni—şi de nici o valoare prin aceste localităţi, — a răpit zilele a trei bravi români ocupaţi cu o muncă folositoare ţării.

Gloanţele duşmanilor în lupta pentru independenţă n'au putut curmà viaţa fostului sergent Pistea, ale căruia decoraţiuni obţinute pe câmpul de bătaie le vedeţi aci şi un gârbov de fag a transformat în trei cadavre şi în câteva minute doui servitori ai Statului şi un pacinic lucrător Obreja, care pentru faptul ca a murit de aceeaş moarte cu pădurarii Statului, se înmormântează împreună cu ei şi în aceeaş groapă în al 55-lea an al vârstei sale.

Pentru mine, care am văzut cadavrele lor, încă calde, şi ultima miş-

care a bravului pădurar Piştea, înaintea cărora am stat ca şi acum cu capul descoperit ca ultim omagiu ce se cuvine chiar dela un Inspector, la ultima expresiune ca ierarchie în corpul silvic, pentru mine zic, a fost cea mai tristă priveliştе ce poate să se arate unui om, care se uită cu bucurie la felul muncii lor, atât de plăcută lui D-zeu, căci ce poate fi mai plăcut cerului, decât de a pune în locul unui molift secular—condamnat la moarte de cerinţele culturale, comerciale sau de cerinţele financiare ale ţării, — un puişor de molid, care să-i iă locul pentru binele urmaşilor noştri.

Aceşti bravi lucrători şi fii ai ţării, lasă în urma lor soţii şi copii, de a căror soartă ne vom ocupă pe căi piezişe, pentrucă din nenorocire legea pensiunilor nu prevede nimic, nici un ajutor pentru asemenea mici dar foarte folositori funcţionari şi pentru care din prevederile bugetare, se dă câte un ajutor cum s'a făcat în cazul de faţă, când Domnul Ion Lahovary Ministrul Domeniului, a binevoit a aprobă telegrafic ajutorul de 300 lei ce am cerut pentru transportarea şi înmormântarea celor trei bravi lucrători şi servitori ai Statului, putând rămâne din suma acordată şi un început de ajutor pentru familiile victimilor.

Facă Cerul ca moartea voastră bravi pădurari, să deschidă ochii oamenilor mari spre a pune pe semenii voştri pe acelaş rând cu ceilalţi funcţionari ai Statului, avându-se în vedere, că în tot momentul viaţa voastră este pusă în primejdie şi aşteptăm la o nouă modificare a legii pensiilor să va avea in vedere şi pe voi, spre a nu se lăsă pe drumuri văduvele şi orfanii unor fii ai patriei cari pot murî pe câmpul de muncă ca şi soldatul pe câmpul de luptă.

Până atunci soarta urmaşilor voştrii nu va fi cum se cuvine de bine ca şi soarta urmaşilor mai marilor voştrii, cărora cu greu li se îmbunătăţeşte soarta, din punctul de vedere material, deşi nu au o viaţă aşà de dulce ca a altor funcţionari din alte ramuri şi pe cari ar fi putut căden fagul ce a căzut peste voi, de oarece pe lângă voi, adică pe lângă acel blestemat de fag, se aflau şefii voştrii direcţi, silvicultori-şefi, inspector, ne aflam noi înşine — cari cu inima îndureratâ şi cu lacrimi în ochi — ne ducem din aceste localităţi pe unde lucrările Statului ne-au făcut să venim, spre a ne duce aşa de întristaţi cum vom plecà.

Desnodământele fatale provocate de greutăţile soartei pădurarilor şi silvicultorilor nu se pot face cunoscut, căci morţile premature cauzate de intemperii, de traiuri neregulate, etc., etc., nu se pot trâmbiţà prin gazete cum se face pentru acelea provocate prin asemenea accidente. Statistica mortalităţii însă ar putea dà cifre spăimântătoare de tineri silvicultori şi din oameni aşa ziş ai personalului inferior, morţi înainte de timp, nu mai vorbesc de pensionarii corpului silvic cari mai toţi au murit fără să guste decât foarte puţin timp, din fructul muncei lor, din mica lor pensioară.

Şi dacă spun aceste triste lucruri cu ocaziunea acestei triste şi dureroase ceremonii, este din cauza dorinţei ce am, ca vorbele mele din aceste frumoase localităţi, din aceşti împodobiţi munţi, pe deasupra cărora îşi arată Ceahlăul fruntea şi coama acoperite de zăpadă pe acest

timp de căldură, ca aceste vorbe, zic, să se ducă ca telegrafia fără sârmă pe undele eterice, pe aripile vântului prin văzduh, la urechile oamenilor noştri de Stat, spre a îmbunătăţi soarta acestor funcţionari folositori ţării. Tot aceste cuvinte duse pe aceleaşi unde, pe aceleaşi aripi ajungând la urechile celor răi ce clevetesc pe aceşti bravi funcţionari, să le închidă gura spre a nu mai înrăutăţi inima oamenilor de Stat şi a-i face pe toţi tot aşa de binevoitori, cum doui dintrânşii ca să — nu zic numai unul au fost sau începuseră a fi nişte adevăraţi buni părinţi, pentru întregul corp silvic al Statului, care aşteaptă cu ochii spre cer trimiterea — de nu va fi trimes — a omului de Stat, care să îmbunătăţească soarta celor ce se ocupă din inimă de pădurile ţării şi prin urmare de binele lor, căci din păstrarea şi îmbunătăţirea pădurilor, izvorăşte binele şi fericirea patriei.

Aş puteà să desvoltez în scopul sus arătat, acest trist tablou, durerea însă ce simt în faţa acestor trei cadavre a acestor trei eroi morţi pe câmpul de muncă, îmi umple, cum vedeţi ochii de lacrămi şi inima de durere şi sunt nevoit să termin rugându-vă, să zicem cu toţii să le fie ţărâna uşoară şi memoria eternă, căci voiu căutà să o facem eternă printr'un frumos monument ce se va face prin subscripţie în întreg corpul silvic al ţării.

DIN LITERATURA STREINĂ

Măsuri pentru îmbunătăţirea micelor proprietăţi forestiere.

D-l Inspector silvic W. Schier din Chemnitz, în revista „*Forstwissenschaftlichen centralblatt*“, recomandă o serie de măsuri menite a îmbunătăţi starea micelor proprietăţi forestiere, dintre cari unele ar puteà să fie aplicate şi la noi.

Iată câteva din acele propuneri :

1. Să se evite pe viitor exploatarea pădurilor prea tinere.
2. Să se regenereze parcelele exploatate.
3. Să se împădurească poenile şi golurile de prin păduri, locurile improductive, sau cele nu destul de rentabile dacă s'ar destina culturii agricole.
4. În plantaţiuni să se întrebuinţeze puieţi cu o creştere viguroasă şi cu o bună înrădăcinare.
5. Să se facă operaţiuni culturale în diferitele arborete ce compun masivele.
6. Să se dea din partea specialiştilor instrucţiuni micilor proprietari de păduri, despre modul cum trebuesc făcute împăduririle şi operaţiunile culturale.
7. Să se pună la dispoziţia proprietarilor respectivi, în mod gratuit, seminţe forestiere şi puieţi, sau cel mult pe preţul de producţiune.

8. Să se acorde premii şi ajutoare pentru lucrările de împăduriri bine executate.

9. Să se înfiinţeze cursuri şi să se ţină conferinţe de către silvicultori ambulanţi, pentru vulgarizarea cunoştinţelor forestiere şi instruirea micilor proprietari de păduri.

10. Să se întemeieze sindicate şi societăţi forestiere, având de scop cultura şi buna îngrijire a pădurilor.

11. Să se renunţe, sau cel puţin să se facă foarte puţină întrebuinţare de acele soiuri de exploatări cari conduc la micşorarea fertilităţii solului şi la ruinarea pădurilor.

12. Să se pună în valoare solurile improductive, turboase, mocirloase, etc.

13. Să se creieze instituţiuni, credite fonciare, şi fonduri de ameliorăţiune, în scopul de a se pune la dispoziţiunea proprietarilor sumele necesare pentru a execută diferite lucrări forestiere.

Sporirea duratei aracilor de vie dupe diferitele metoade de conservare.

D. E. Seufferheld scrie în „*Weinlaube*“ următoarele: aracii creozotaţi după 27 de ani de şedere în pământ, şi-au conservat, în proporţie de 80 %, vârful lor primitiv; cei trataţi cu sulfat de cupru, după 23 de ani, au dat un procent numai de 68 %; iar cu sublimat corosiv tot după 23 ani, 75 %.

Aracii despicaţi de pin silvestru, fierţi în gudron, după 27 de ani s'au conservat într'o proporţie de 50 %, iar aracii rotunzi, injectaţi cu sulfat de cupru, după 33 de ani: 87 la %.

Influenţa secetei asupra pădurilor.

Extragem următoarele observaţiuni puse în evidenţă cu ocazia discuţiunii din luna August, anul trecut, urmată în adunarea generală a Societăţii forestiere silezică-moravică, relativ la efectele verii secetoase din anul 1904 asupra vegetaţiunii forestiere.

In locurile expuse spre Sud şi Sud-Vest, precum şi pe înălţimile descoperite, s'a constatat o pierdere de puieţi dela 80 până la 90 la sută, pe câtă vreme în locurile situate spre Est şi Nord-Vest, pierderea a fost numai de 25 s'au 30 la sută. Cele d'întâi se găseau pe un sol calcaros. De asemenea au avut a suferi, în prima linie, puieţii plantaţi în soluri superficiale şi în cele argiloase.

In pământurile fertile şi cu un strat de humus abondent plantele au rezistat mai mult în timpul secetei. Foioasele s'au dovedit mult mai rezistente decât cele reşinoase; de asemenea arboretele în stare de prăjinis şi de codrişor au suportat mai uşor efectele secetei ca cele prea tinere, sau prea bătrâne intrate în depericiune.

Dintre speciile indigene molifţul, cu o înrădăcinare trasantă, a

suferit mai mult, fapt care constitue un nou avertisment pentru aceia cari dau precădere masivelor curate de molid.

Dintre speciile exotice, *Pseudotsuga* Douglassii şi Pinus Banksiana s'au dovedit ca cele mai rezistente.

Deşi foioasele îşi pierdusceră frunzele din cauza secetei, ele înfrunziră însă din nou în primăvara următoare (1905), dând probă de o rezistenţă mult mai mare decât reşinoasele.

Se naşte acum întrebarea, cari anume măsuri cu privire la alegerea speciilor, creiarea de masive, operaţiuni culturale şi direcţiunea tăierilor, s'au dovedit mai eficace contra dezastrelor cauzate de secetă ?

Relativ la specii, trebue să se aibă ca principiu a se da preferinţă numai acelora cari, în localitate, au putut fi conduse la etăţi înaintate, ferindu-ne întotdeauna de esenţele forestiere străine staţiunii.

De oarece arboretele în stare de amestec au rezistat mai mult decât cele curate, alcătuite dintr'o singură specie, preferinţa ce trebuie să li se dea poate fi indicată ca un mijloc în contra relelor consecinţe ale secetei.

Iată un caz concret din ocolul silvic Busau :

Într'un însămânţiş natural de fag, în vârsta de 16 ani, în amestec cu pueţi de molid plantaţi, aceştia din urmă au pierit foarte mulţi din cauza secetei, şi de oarece înălţimea lor era ca de 5 metri, nu se mai puteà nimeni gândi la complectarea golurilor, plantându-se alţi molizi; în locurile goale apăru însă, în mod natural, fagul care mai înainte fusese expulzat de molid, complectând astfel masivul.

Origina arboretelor are o însemnată influenţă din punctul de vedere al pagubelor pricinuite de secetă.

Regenerările naturale au fost cele mai rezistente şi din potrivă plantaţiunile artificiale, făcute în rânduri regulate, au avut a suferi foarte mult. Din acest punct de privire ar trebui să evităm, pe cât se poate, tăierile rase urmate de repopulări artificiale, dând precădere, acolo unde se poate, însămânţărilor naturale protejate de acoperişurile semincerilor.

Între operaţiunile culturale, cari împuţinează relele urmări ale secetelor trebue să menţionăm răriturile făcute la timp, cari micşorează numărul arborilor şi prin urmare, fac să se piardă prin transpiraţie o mai mică parte din umiditatea solului ; iar prin întreruperea stării de masiv, ele permit ca precipitaţiile atmosferice să poată ajunge la suprafaţa solului.

Produsele accesorii.

Până mai deunăzi, scrie *„Blätter aus dem Walde“*, plopul tremurător şi mesteacănul, căzuse cu totul în disgraţia silvicultorilor, considerându-i ca nişte *„burueni forestiere“*, netrebnice.

Dar lucrurile astăzi s'au schimbat. Mesteacănul întrebuinţat

ca lemn de lucru pentru mosoare, obiecte de galanterie este mai rentabil ca altădată, când nu se cumpără decât cel mult de către căruţaşi.

Plopul tremurător abia dacă se putea întrebuinţă ca lemn de foc. Acum însă valoarea sa a crescut mult întrebuinţându-se ca lemn pentru chibrituri, pentru pastă de lemn şi pentru cutii.

In Austria metrul cub lemn de plop, în grosime ca de 25 c.m. în diametru, se plăteşte, loco în pădure, până la 24 coroane, iar în Germania preţul său este aproape de două ori mai mare.

O a treia buriană de felul acesta se numără şi *Viscul*, care mai înainte erà puţin apreciat, deşi, prin pisarea fructelor si amestecate cu apă rece formează un clei escelent pentru păsărari. Foile sale cari rămân verzi şi suculente iarna chiar, oferă vânatului un excelent nutreţ, care nu se poate cu nimic înlocui.

Vânatul nutrindu-se în timpul zăpezilor mari cu vîsc nu se prăpădeşte aşa de mult, iar cerbii pot dobândi prea frumoase coarne. Dar şi ca plantă pentru sărbătorile Crăciunului, vîscul, din cauza frumoaselor sale fructe, este foarte căutat şi preţuit.

Doborârea lemnului în tăierile de regenerare.

Este bine cunoscut că în toate tratatele forestiere, scrie *„Blätter aus dem Walde“*, se recomandă că doborârea trunchiurilor în tăierile preparatorii, de însămânţare, sau secundare, să se facă astfel ca să cază acolo unde sub-arboretul este mai rar, spre a se evità cu chipul acesta cât mai mult stricăciunile. Şi adesecri agenţii silvici când examinează modul cum s'a făcut tăierea arborilor, dau expresiune nemulţumirii lor, atunci când lucrătorii au lăsat să cază vreun arbore tocmai în spre partea unde arboretul erà mai des şi unde acesta a lăsat un gol în toată lungimea sa.

Această judecată este însă falşă.

Arborii din etajul dominant, în căderea lor, trebuie să fie îndreptaţi spre locurile unde însămânţişurile sunt cele mai complecte şi din contră, se va evità în mod absolut de a căderà trunchiurile acolo unde sub-arboretul este mai rar. Motivul este uşor de explicat.

Pe când arborii groşi căzând în locurile cu un sub-arboret abondent, constitue o utilă operaţie de lămurire, ale cărei urme va dispare de altfel după câţiva ani — căderea arborilor, în părţile neînsămânţate, decât în mod incomplect, cauzează pagube reale, de oarece acolo fiecare fir de sămânţă distrus reprezintă o pierdere ireparabilă.

Dacă ne ţinem aşa dar după vechea metodă, în loc de o mai bună consistenţă a masivului, dobândim foarte adeseaori arborete întrerupte de locuri goale.

Despre nuc.

D-l dr. Weber în *„Der prakt. Ratgeber"* face următoarea comunicare: Acestui arbore nu trebue să i se tăie coronamentul, de oarece măduva sa este sensibilă, oferind un drum foarte lesnicios pătrunderii putreziciunii.

Când însă nu putem să facem altfel, trebue să avem grije de a unge rănile făcute cu ceară pentru arbori. Sub nici un cuvânt nu trebue lăsat ciuturi.

Se mai face iarăş o altă mare greşeală cu acest arbore. Nu ştiu dacă se mai găseşte o altă specie, care să aibă o înrădăcinare atât de puternică ca a nucului, care se întinde sub pământ aproape tot atât de mult ca şi deasupra.

Aceasta este de sigur un indiciu din partea naturii, căci fără îndoială ca nu ar fi dat acestui arbore nişte rădăcini atât de lungi, dacă el nu ar fi avut absolută nevoie. Adeseaori însă, fără a se ţine seamă de acest fapt, i se tunde atât de mult rădăcinile, încât abia dacă se lasă un singur verticil.

Când văd, adaogă dânsul, în provinciile Rhenane cum sunt de maltrate aleele de nuci de pe şoselele comunale prin greşitele *„îngrijiri"*, nu mă mai mir că se plantează din ce în ce mai puţini nuci sub cuvânt că nu mai *rentează!*

Şoarecele de câmp.

Toamna, scrie *„Erfurter Führer"* când răzoarele s'au golit, şoarecile de câmp se retrage bucuros în pepiniere şi aci, de cum se imprimăvărează, se poate observă receparea puieţilor. El trebue absolut distrus şi cel mai bun mijloc este prin otrăvire. De oarece această otravă este uneori greu de procurat, s'a imaginat un alt mijloc mai expeditiv. Se introduce în capsule de mac un număr oarecare de chibrituri cu fosfor, se taie apoi coadele acestor chibrituri rămase în afară ; se lasă două trei zile, până când otrava se răspândeşte în capsule şi pe urmă se îngroapă aceste capsule cu multă prudenţă în pământ. Rezultatul este bun, iar mijlocul eftin şi simplu.

Plopul de Canada.

D. Schening, silvicultor din Bavaria, dă următoarele relaţiuni în *„Wochenblatt des Landw. Vereines"*, asupra plopului de Canada. Această specie este uşor de cultivat şi creşte aşa de repede încât la vârsta de 30 de ani, pe un sol ce îi convine, poate ajunge o înălţime dela 25 până la 30 metri şi o grosime în diametru de peste 50 de centimetri.

Staţiunea de preferinţă a plopului de Canada o formează solurile umede, mobile şi profunde; îi convine totuş şi terenurile mai puţin jilave.

De oarece scopul principal este ca din lemnul acestui plop să se scoată scânduri, trebue al cultivă în vederea producerii unui trunchiu înalt, gros, şi cât se poate mai cilindric.

Pentru aceasta trebue plantat la distanţă de 5 până la 7 metri. Când mai există deja în localitate plopi de Canada mai bătrâni, multiplicarea lor se face foarte uşor: n'avem decât a tăia din coronamentele lor ramuri groase dela 5 până la 6 centimetri în diametru şi lungi de 3 până la 4 metri; după ce le-am curăţit de rămurile mai mici, le ascuţim puţin la bază ca pe tutorul unui arbore şi apoi le înfigem în pământ până la o adâncime de 40 până la 50 centimetri. Ramurile plopului ca şi ale salcii dau rădăcini când sunt puse în pământ. Este iarăş necesar ca aceşti butaşi să-i legăm ca şi pe arborii fructiferi de câte un tutore.

Locurile cari se pot plantă în mod avantajos cu plopi de Canada, sunt: drumurile joase, locurile de păşune cu un sol ce convine plopilor, malurile râurilor şi lacurilor.

Când nu se găseşte la îndemână nici un plop pentru a i se luă ramuri, se poate furnizà din pepinieră, cu un preţ minim, pueţi sau ramuri de butăşit.

Rupturile de zăpadă.

Este stabilit, scrie *„Fricks Rundschau"* că lemnul de pin silvestru doborât în timpul circulaţiunii sevei şi descojit imediat, crapă şi se înălbăstreşte foarte mult, pe când cel nedescojit suferă mai puţin de aceste neajunsuri. Lemnul de molid se conservă cu mult mai uşor.

Din potrivă lemnele de pin pentru stâlpi de mine, a căror valoare nu se pierde prin înalbăstrire, lemnele pentru celuloză, precum şi cele pentru foc, trebuesc imediat descojite spre a se conservà mai bine şi a se puteà uscà mai complect.

Relativ la tratamentul arboretelor cari au fost dăunate prin rupturi de zăpadă, se recomandă în general a se păstrà cât mai mult în starea în care ele se găsesc.

Golurile ivite în masivele tinere de pini, trebue să fie plantate cu molizi, iar cele mai înaintate în vârstă cu pinul Lordului Weymout, dacă vânatul nu este prea abondent.

Cea mai bună pregătire a solului.

După *„Fricks Rundschau"*, cea mai bună pregătire a solului este aceea făcută cu plugul sub sol, care nu întoarce stratul din fund al pământului, ci numai suprafaţa solului vegetal până la o adâncime ca de 15 centimetri. Bacteriile nitrificante, cari fixează azotul atmosferic, trăesc numai în stratul superior al solului şi la adâncimea până unde se simte influenţa atmosferică.

De aci rezultă că este de condamnat obiceiul de a se răsturnă la fund terenul agricol dela suprafață, căci prin aceasta, toate bacteriile nitrificante mor, sau sunt condamnate a rămâne fără nici o acțiune, pe câtă vreme în straturile aduse la suprafață bacteriile nitrificante, atât de folositoare nouă, vor începe încetul cu încetul să se înmulțească, astfel că fertilizarea pământului vegetal datorit lor, nu poate să se facă decât după un timp mai îndelungat.

Totuș o mobilizare a sub-solului este indispensabilă, spre a se favoriză înradăcinarea profundă.

Invățământul comercial pentru silvicultori.

S'a observat adeseaori că agenții silvici ai Statului, deșî excelent instruiți, din punctul de vedere technic sau administrativ, nu sunt îndestul de bine inițiați în chestiunile de ordin comercial, atât de necesare, spre a se ști când exploatațiunea forestieră corespunde cerințelor moderne ale vieței economice.

Spre a se remedià acest neajuns, ministerul de agricultură din Austria și-a propus să înființeze în fiecare an un curs de mai multe luni pe lângă inspectoratele silvice, mai întâiu pentru agenții Statului, iar mai în urmă și pentru cei particulari, și cărora să li se trateze de către oameni competenți o serie de chestiuni comerciale de mai multă însemnătate, cum de exemplu :

Despre producțiunea forestieră, despre comerțul lemnelor și industriile lemnoase propriu zise, despre fabricile de cherestea, despre știința comerțului și a mărfurilor ; să li se dea detalii relativ la corespondența comercială, la căile de comunicație, la regimele vamale și despre chestiunile de drept administrativ.

Primul din aceste cursuri a început deja la 1 Martie 1906 și va durà trei luni. In timpul acesta, precum și după terminarea cursurilor, se va vizità stabilimentele mai importante de debitul lemnelor și eventual se vor întreprinde călătorii de studii, în marile centre de desfacere ale lemnului.

Perdele de protecție.

Brazii și molizii, după cum arată d-l consilier silvic Frey în *„Allgemeine Forst und Jagd zeitung“*, nu constitue o bună perdea de protecție. In locul lor dânsul recomandă a se instalà de a lungul marginilor arboretelor amenințate arbuști cu temperament delicat.

Iată ce ne spune dânsul:

..... După cum am arătat deja, reese că perdelele de protecție sunt necesare abia când masivele de foioase au atins starea de desvoltare a părișului și a prăjinișului.

Este vorba, prin urmare, a se introduce în subetajul foioaselor

în stare de păriș și prăjinis, dealungul marginilor pădurii, speciele de arbuști cari se mulțumesc cu puțină lumină și totuș pot să crească destul de bine.

În acest scop putem recomandă socul roșu — (sambucus racemosa) și sângerul (cornus sanguinea), cari pot suportă multă umbră; dar și porumbarul, (prunus spinosa), păducelul (crataegus oxyacantha) și alți abrbuști, se pot întrebuința în scopul acesta.

O perdea de protecție, astfel formată, nu numai că va crește foarte repede și va alcătui un adăpost protector în contra acțiunii vântului asupra foilor moarte, mai cu seamă, dar va prezentă și un alt avantaj și anume nu va împiedica fasonarea lemnelor de foc în steri sau stânjeni, de oarece locurile unde se așează produsele intermediare în masivele de foioase se pot curățà fără dificultate, tăindu-se arbuștii în chestiune.

După transportul lemnelor fasonate, locurile goale rezultate prin tăierea acestor arbuști, se vor complectà repede prin viguroasa lăstărire a tulpinelor, așa că perdeaua de protecție se va constitui iarăș în masiv.

Dacă pe coastele munților s'a deschis, printre prăjinișuri de foioase, drumuri cu taluzuri repezi spre deal, se recomandă să se stabilească neapărat asemenea perdele de protecție de arbuști deasupra taluzurilor și dealungul drumurilor în chestiune, căci, în caz contrar, adeseaori frunzele căzute toamna pe distanțe mari, după părțile superioare ale coastelor, ajungând pe drumuri, provoacă în scurt timp o bătătorire a solului din care cauză apele de ploi nu mai pătrund în pământul întărit, ci se scurge repede.

În asemenea cazuri se poate face observațiunea că arboretele situate imediat deasupra unor astfel de drumuri au creșteri anuale mai mici, comparativ cu arboretele din josul lor. Pe de altă parte, nu trebue să lăsăm nemenționat că deja cu prilejul înființării unui masiv de foioase trebue să ne gândim la instalarea unei perdele de protecție, chiar dacă influența sa nu se va pune în evidență decât în stare de păriș și prăjiniș.

Aceasta se poate face dacă se taie în formă de garduri vii marginele masivelor foioase, formate din fag, carpen sau stejar, și se repetează de mai multeori.

Se formează atunci spre exterior un desiș confus de ramuri cari nu numai vara, în timpul frunzișului, dar și iarna poate alcătui o protecțiune îndestulătoare pentru pătura moartă în contra vânturilor. Tăierea marginilor trebue să se continue și atunci chiar când arboretele de foioase respective au ajuns în starea de desvoltare a părișului și a prăjinișului. Este necesar ca tăierea să se practice cam până la înălțimea omului, astfel ca să se poată reteza în mod comod crăcile cu niște foarfece puternice de tuns.

Ca concluzie, putem repetà că perdele forestiere de protecție durabile se poate obține cu ajutorul arbuștilor de specii foioase, sau tăind la timp arboretele de foioase despre marginile amenințate, dar nu plantând molizi și brazi dealungul marginilor masivelor.

Raportul consulului austro-ungar din Galaţi pe 1904. Desvoltarea observată în ultimii ani în ce priveşte comerţul lemnelor din Galaţi, s'a menţinut şi în anul 1904. Fabricele mai mari de cherestea din România cam 36 la număr, precum şi cele din Transilvania şi Bucovina cari îşi exportează cea mai mare parte din materialul lor lemnos transito prin Galaţi, 'şi dau osteneală de a-şi înmulţi din ce în ce mai mult debuşeurile unde să se poată găsi cumpărători pentru produsele lor.

Exportul din sau prin Galaţi astăzi nu se îndreptează numai spre Rusia (Basarabia şi Batum), Bulgaria, Turcia, Grecia, Italia, Franţa, Germania şi Englitera, ci şi spre Asia mică şi spre porturile din Africa de Nord. In exportul lemnelor, Galaţii ocupă de netăgăduit un loc important şi, dacă guvernul ar efteni mai mult tarifele, cari actualmente nu sunt tocmai favorabile, exportul în chestiune ar putea luă o desvoltare şi mai mare.

Exportul total al lemnelor din portul Galaţi s'a urcat în anul 1904 cam la 39.000 vagoane (lemne reşinoase şi foioase) faţă de 35.000 vagoane din anul precedent.

Transitul din Bucovina prin Galaţi din contră s'a micşorat; cauza acestui regres provine din faptul că transportul costă prea scump. Aşa, de exemplu, cheltuelile de manipulaţie la frontieră se urcă cam la 5 lei şi la dockurile de aici de asemenea 5 lei.

Transportându-se peste 500 vagoane se restituo ca refacţie jumătate din cheltuelile la docuri, adică 2,5 lei de vagon. Afară de spezele de mai sus se mai plăteşte aici şi cheltueli de manipulaţie (încărcatul şi descărcatul inclusiv) încă 19,50 lei. Incărcatul în vapoare costă după învoială, 7—8 lei.

Din cauza tarifelor mai mici, precum şi a formalităţilor vamale şi la drumurile de fer mai simple, nu numai că se exportează din Bucovina prin Odessa, dar multe fabrici de cherestea din Moldova îşi trimit marfa lor în Rusia prin Bucovina. Aşa. de exemplu, un vagon de lemne din Moldova prin Bucovina şi Nowosselitza inclusiv toate celelalte speze costă 127 lei şi 26 centime până la Odessa, pe când acelaş vagon din România prin Ungheni direct la Odessa 144,8 lei, adică cu 17,54 lei mai mult.

Pentru exportul scândurilor de provenienţă ungară Galaţii convine totuş mai bine, de oarece din cauza prea marei depărtări la alte porturi marine, tarifele de transport pe această cale nu convin.

Lemnul de transit nu plăteşte nici o taxă de export, pe câtă vreme lemnul provenind din România este supus taxei de $^1/_2$ la % ceeace revine la 25 bani la m. c.

O încercare făcută spre a se exportă scânduri şi prin Constanţa, pare că nu a reuşit din cauza marilor speze cu transportul pe C. F. R, a chiriilor, a locurilor prea scumpe, precum şi din cauza salariilor mai mari a lucrătorilor.

Transportul lemnului rotund (brut) se face cu plutele, după cum s'a menţionat în raportul anului expirat. Pe această cale ajunse

aici cam 185.000 m. c. din care însă vreo 60.000 m. c. se expediă mai departe în Rusia.

Cam 45.000 m. c. din cantitatea de mai sus au fost transportată la Brăila, şi anume pentru o fabrică de cherestea care lucrează în special numai pentru Italia şi numai restul de vreo 80.000 m. c. s'a debitat în Galaţi.

Costul transportului cu plutele, din cauza cererilor mai mari, au fost cevà mai scumpe ca în anul precedent. S'a plătit 5 – 6 lei pentru m. c. Pentru dulapi s'a plătit 3 lei de m.c.; iar pentru stânjenul de lemne de foc 20—30 lei dela Piatra până la Galaţi.

Ca în anii trecuţi s'a permis de minister şi în 1904 fabricii de cherestea a societăţii anonime pe acţiuni (mai înainte Goetz & Co.) ca să debiteze aici lemnul rotund de transit, după care să-l reexporteze şi anume tot în aceleaşi condiţiuni ca cele despre care am vorbit mai în detaliu în raportul precedent.

Preţul navlului pentru lemne a fost normal.

Comerţul de transit cu părţi de cutii din Transilvania şi Bucovina spre Est în anul 1904 nu s'a mărit, de oarece nu s'a exportat decât 200 vagoane în total părţi de cutii, destinate transportului oualelor, smochinelor, precum şi petroleului.

Preţurile pentru materialul ferestruit au variat în anul respectiv pentru marfă normală dela 36—38 lei de m.c. Dock-Galaţi, iar preţul mediu al lemnului rotund dela 16—17 lei.

Petre Antonescu.

COMUNICĂRI ŞI FAPTE DIVERSE

In urma deciziunei consiliului central de administraţie, din şedinţa dela 7 Aprilie a. c. şi conform statutelor, D-nii membrii ai Societăţii au fost convocaţi în adunare generală, în zilele de 7, 8 şi 9 Maiu a. c., orele 8 seara, în localul Administraţiei Domeniului Coroanei, unde este sediul Societăţei.

Ordinea zilei va fi următoarea:

1. Discursul de deschidere al D-lui Preşedinte;

2. Raportul de expunerea activităţii şi situaţiunii financiare a Societăţii;

3. Prezentarea budgetului pentru anul viitor 1906—1907;

4. Alegerea comisiunii de verificarea conturilor pe anul 1905—1906;

5. Desbaterea următoarelor cestiuni:

a) Aplicarea tăierilor rase în pădurile noastre de munte (continuare); referend D-l P. Antonescu;

b) Regenerarea pădurilor de stejar,—Critica crângului compus aplicat în pădurile noastre ; referend D-l I. Guguianu;

c) Dintre esenţele exotice, cari sunt acelea, cari s'ar puteà introduce cu folos la noi în formarea de păduri ; referenzi D-nii N. Iacobescu şi D. Boiarolu ;

6. Vizitarea fabricii de chibrituri dela Filaret ;

7. Aprobarea raportului comisiunii de verificarea situaţiei financiare pe anul 1905—1906 ;

8. Alegerea comitetului central.

Se face cunoscut cu această ocazie, că pentru d-nii membrii din districte, Onor. Direcţiune a C. F. R. a acordat o reducere de 50% la taxele de voiaj şi totodată vi se trimite cuvenitul bilet, iar pentru Domnii membrii silvicultori ai Statului, Onor. Minister al Domeniilor a acordat un congediu de 6 (şease) zile, dela 6 la 11 Maiu inclusiv, spre a puteà venì la adunare.

INFORMAŢIUNI

In comptul exerciţiului 1905—1906, până la 28 Februarie a. c., s'au încasat *lei 5.437.060 bani 77*, faţă de *lei 4.898.899 bani 77* încasaţi în perioada corespunzătoare din exerciţiul 1904—1905.

* * *

Din 177 păduri licitate în ziua de 22 Aprilie a. c., s'au adjudecat în mod provizoriu 46 păduri.

* * *

D-l silvicultor şef cl. II, *B. N. Pretorianu*, a fost numit şef al biuroului personalului şi delictelor din Administraţia centrală.

* * *

In ziua de 25 Maiu a. c., se vor ţine licitaţii la Minister şi Prefecturile de judeţ pentru arendarea dreptului de vânătoare pe proprietăţile Statului din toată ţara.

Tip. GUTENBERG, str. Doamnei, 20. — Bucureşti.

OPERILE PUBLICATE DE D-NUL ION KALINDERU

De la non-retroactivité des lois, 1 Vol. in 8°.
Essai sur les sources du droit Romain, 1 Vol. in 8°.
Notiță asupra societăților prin acțiuni după Codul general de com. german, br. in 8°.
De la competence des Trib. dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'ne Etat etranger peut posseder en Prusse. Berlin, broș. in 8°.
Memoriu asupra transferării acțiunului societății acționarilor căilor ferate din Berlin în București. broș. in 8°.
Droit Prétorien et Reponses des Prudents. Paris, 1 Vol. in 8°.
Consiliul împăraților la Roma și la Constantinopole 1 Vol. in 8°.
Etude sur le regime munic. Romain, br. in 8°.
Studiu asupra celor XII table. broș. in 8°.
Moștenirea tronului Românei (în franțuzește), broș. in 16°.
Notice juridique sur un Testament Paris, broș. in 8°.
...ția municipală la Pompei, 1 Vol. in 8°.
Observațiuni în procesul cu moștenitorii I. Ottetelecanu, broș. in 8°.
Doui antagoniști Romani, broș. in 4°.
Episcopul Melchisedec (în românește și franțuzește) broș. in 4°.
Vilegiatura și reședințile de vară la Romani, broș. in 8°.
Rolul învățătorului în formațiunea generațiunilor noui, broș in 16°.
Romanii călători, broș. in 8°.
Patrie, Education et Travail, 1 vol. in 4°.
Un țăran harnic, broș. in 16°.
August și literații, broș. in 4°.
Literații oponenți sub Cesari.
Îndrumări date agenților Domeniului Coroanei, 1 Vol. in 8°.
Portul bărbei și părului la Romani, broș. în 4°.
Portul pensulor și bărbierii în Romani, broș. în 8°.
Discours prononcé le 22 Juin (4 Juillet) 1901 à l'occasion de la distribution des prix du Lycée français à Bucarest, 1 broș. in 16°
Din Viața Romană. Poleiobele, toaleta și petrecerile unei elegante. Societatea înaltă pe vremea lui Pliniu cel tânăr, 1 vol. in 4°.
Cuvânt de slăvire lui Ștefan cel Mare, domnu Moldovei.

DIN „BIBLIOTECA POPULARA"

A

„Administrațiunii Domeniului Coroanei" au eșit până acum următoarele broșuri:

1. Moștenirea tronului Românei cu un portret al A. S. R. Principelui Ferdinand al Românei, moștenitorul presumptiv al coroanei, 1899 (Epuisată). . . . . —,50
2. Notiță asupra vermilor de mătase (creșterea și bolele lor) de *Marius Galfard*, tradusă prin îngrijirea d-lui *Ion Kalinderu*. 1899 . . . . . —,20
3. Excursiuni forestiere pe Domeniile Coroanei Măilni, Sabasa, Bicaz, de *G. Stătescu*, 1899 (Epuisată) . . . . . —,50
4. Înființarea albinăritului pe Domeniile Coroanei. Edit I a 1899, a II a 1899 . —,20
5. Expoziția internațională și congresul agricol și silvic din Viena 1890, de d-nii *Gr. Crișan. A. Onceanu* și *A. Candale*, 1901 (Epuisată) . . . . . —,50
6. Conservarea pălăriilor de pae cu mâna liberă și cu mașina, de *Dimitrie Popescu*, ediția I și II 1899. Ediția III 1901, adăogită . . . . . —,50
7. Raport asupra excursiunei silvice în Bucovina, de *Florian Davidescu*, 1898. —,50
8. Cultura Albinelor, de *Marin Petrescu*. Ed I-a 1898, ed. II-a 1899. . . . . —,50
9. Noțiuni populare asupra grădinelor de legume de *Ion Pădureanu*, 1899 (Epuisată) . . . . . —,50
10. Rolul învățătorului în formațiunea generațiunilor noui. Discurs de Ion Kalinderu, 1899. (Epuisată) . . . —,20
11. Noțiuni de Economia vitelor, Part I. de *V. S. Bresceanu*, 1899 . . . . —,50
12. Noțiuni de Economia Vitelor, Part. I. de *V. S. Bresceanu*, 1899 . . . . —,50
13. Cultura arborilor roditori, de *Dim. G. Ionescu*, 1899 . . . . . —,50
14. Raport asupra expoziționei din Viena, adresat d-lui Administrator al domeniului Coroanei, de *Florian Davidescu* și *Olimpiu Boiu*, 1899 . . . . . —,50
15. Îndrumări date agenților Domeniului Coroanei, de către *Ion Kalinderu* . . 1,25
16. Cultura lucernei de *Cornelius Roman*, 1900 . . . . . —,20
17. Cultura plantelor de nutreț, de *Dimitrie G. Ionescu*, 1900 . . . . . —,50
18. Cultura stacioi, de *Dr. N. O. Popovici-Lespa*, 1900 (Epuisată) . . . —,50
Notice sur le domain de la Couronne de Roumanie pour l'expos. univ. de 1900 à Paris . . . . . —,—
19. Scrisori către plugari, de *Cons. Sanda*, 1901 . . . . . —,50
20. Învețe despre hrana țăranilor, *Dr. I. Felix*. 1901 . . . . . —,50
21. Cultura Cânepei și Inului, de *V. S. Moga*. 1901 . . . . . —,50
22. Însămânțarea câmpurilor, Sfaturi practice pentru țăranu plugar, date de Dr. *N. O Popovici-Lespa*. 1901 . . . . —,50
23. Povețe despre grădinile de legume de *V. M. Kogălniceanu*. 1901 . . . . —,50
24. Povețe despre Păstrarea Sănătății de *Dr I. Felix*, 1902 . . . . . —,50
25. Biserica și obiectele sfinte din ea de *Diacon I. Raiculescu*, 1901 . . . . —,50
26. Laptele, întrebuințarea lui ca hrană, producerea lui, de *Dr I. Felix*, 1901 . . —,50
27. Uscarea prunelor și altor fructe, fabricatul marmeladei de Dr. *Maximilian Popovici*, chimist-agronom, 1901 . . —,50
—. Experiențe cu diferite varietăți de cartofi, pe Domeniul Coroanei de *C. Roman* și *I. Enescu* . . . . . —.—
28. Notițe asupra vermilor de mătase (creșterea și bolele lor) tradusă de d. *Ion Kalinderu* . . . . . —,50
29. Liturgica Bisericii ortodoxe de Diaconul *I. V. Răiculescu* . . . . . —,50

LUCRĂRILE FORESTIERE PUBLICATE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

STUDII

Lei N.

Antonescu Petre. — Tratamentul grădinăriĭ şi aplicaţiunea sa în România . . . . . 1.—
» Studiul privitor la domeniul agricol-forestier Brănești-Cernica-Pasărea . . . . . 1.—
» Studiul privitor la corecţiunea torentului Zauchbach — în colaborare cu D-l O. de Marsmeller . . . . . —.—
» Studiul pădurilor de rășinoase de pe Râul Doamnei, jud. Muscel. . . . . —.—
» Convenţiunile comerciale şi influenţa lor asupra desvoltărĭi industriei şi comerţului lemnelor în România . . . . . —.—
» Torenţii de pe Valea Topologului — în colaborare cu D-l Iohann Pitscheak . . . . —.—
» Studiul pădurilor din Salzkammergut . . . . . —.—
» Importanţa economică a pădurilor de ţiejar în special 1.50
» Amenajamentul pădurĭ după munţii Statului Muşcelele mari şi mici. . . . . —.—
Antonescu Roman P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatarea pădurilor . . . . . —.—
» Notiţe economice asupra tăierĭ pădurilor din ţară . . . . . —.—
» Pădurile de munte şi câmpie . . . . . —.—
» Cercetarea cauzelor şi remediului inundaţiilor şi depunerilor din bazinul Prahovei. —.—
Cavalier A. de Guttenberg. — Dendrometria, tradusă de *Iacobescu C.* . . . . . —.—
Chiriţescu T. — Catechismul silviculturei, 1886 . . . . . 2.—
» Cestiuni de păduri, 1890 . . . . . 4.—
» «Împădurirea nisipurilor de pe domeniul Malgavita», 1899 . . . . . 4.—
Dissescu I. C. — Pădurile noastre. 1.50
Gheorghiu C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor casei sf. Spiridon din Iaşi . . . . . —.—
» Studiu asupra punerĭ în valoare a nisipurilor din România prin împădurire . . —.—
Gheorghiu C. Ernest şi Dr C. Gheorghiu. — Vânătoarea în România, cu o prefaţă de D-l Dr. C. I. Istrati, premiată de Academia Română . . . . . 5.—
Lăzurianu Al. — Studiu asupra creşterĭ arborilor şi masivelor lemnoase . . . . . 3.—
Nădejde N. C. — Memoriu asupra restaurărĭ şi conservărĭ teranurilor din munţii «Pirinei» cu 11 planşe . . . . . —.—
B. D. Neagoe. — Legislaţiunea corecţiunei torenţilor în Austria . . . . . 2.—
» Calăuza silviculturei (cu o hartă forestieră) . . . . . 3.—
Obogeanu Em. — Divizionea suprafeţelor plane prin o paralelă la o dreaptă dată . . . —.—
» Desfacerea materialului lemnos din pădurile Statului . . . . . —.—
» Critica generală a sistemelor de exploatare a pădurilor . . . . . 2.—
Rusescu D. M. — Explotarea în Regie a pădurilor Statului din centrul Comuna . . . . —.—
Samarian Gr. — Domeniul nostru agricol şi forestier 1.50
Stătescu G. — Influenţa şi importanţa pădurilor în România, 1884 . . . . . 1.50
Tăutescu Mihail. — Studiu forestier asupra judeţelor Muscel şi Dâmboviţa 1893 . . . —.—
Studiu asupra administraţiunei, exploatărĭ şi amenajerĭ pădurilor Statului Austriac, 1896 . . . . . —.—
» Studiu asupra păşunatului în pădurile Statului, 1900 . . . . . —.—
Patru Conferinţe ţinute în anul 1903 la Societatea «Progresul Silvic» 1.40
Legea pentru Organizarea Ministerului Agriculturei, Industriei, Comerciului şi Domeniilor . . . . . 1.—
Trei Conferinţe, ţinute în anul 1904, la Societatea «Progresul Silvic» . . . . . 1.—

CONFERINŢE

Antonescu Roman P. S. — Comparaţie între pădurile ţărĭ noastre şi cele din Ungaria . . 1.—
Antonescu P. — Studiu asupra situaţiunei economice forestiere în Austria . . . . . 1.—
» Torenţii din diferitele State ale Europei şi în special din Valea Topologului . . 1.—
Davidescu Florian. — Pădurile răşinoase din ţară . . . . . —.—
Dissescu I. C. — Lucrări de întreţinere şi de ameliorăţi ale pădurilor. . . . . 2.—
Ernest C. Gheorghiu. — Stăruirea fiarelor sfâşietoare şi braconajului în România . . . . 2.—
» Conferinţa asupra Vânatului în România . . . . . —.—
Lăzurianu Al. — Semănarea şi plantarea pădurilor, 1889 . . . . . —.—
Macovei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldovei. . . . . —.—
Munteanu V. C. — Lumina şi silvicultura, 1889 . . . . . —.—
Stătescu G. — Istoria vânătoarei şi măsurilor de aplicat în România în privinţa vânatului, 1889 —.—
» Pădurile Statului şi ale stabilimentelor publice, 1891 . . . . . —.—
Tăutescu Mihail. — Despre regimul Silvic şi aplicarea lui, 1897 . . . . . —.—
» Paralel din punct de vedere Silvic între Austria şi România, 1899 . . . . . —.—
» Dare de seamă asupra lucrărilor *Congresului Internaţional de Silvicultură* din 1900 de la Paris, 1901 . . . . . —.—
» Valea Lotrului din punct de vedere Silvic, 1903. . . . . —.—
Teodorescu T. N. — Împădurirea şi exploatarea pădurilor Statului din Dobrogea, 1893 . . —.—
Dem. Ionescu-Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre. 1898 . . . . . —.—

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, Strada Doamnei, 20. — Bucureşti.

6986 pt. legat

ANUL XX MAIU şi IUNIE 1906.

REVISTA PADURILOR

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATA IN 1886

ŞI RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN DECRETUL REGAL No. 1630 DELA 28 APRILIE 1904.

APARE O DATA PE LUNA

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACŢIUNE

COMPUS DIN D-NII:

P. ANTONESCU, TH. GALLERIU, N. GH. POPOVICI şi MIHAIL TĂNĂSESCU

sub prezidenţia D-lui I. KALINDERU

PREŢUL ABONAMENTELOR

10 lei pe an, pentru membrii Societăţii şi studenţi, a 12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREŢUL ANUNCIURILOR

12 lei o pag., 6 lei 1/2 pag. şi 3 lei 1/4 pag.

Dacă anunciul se repetă în 5 numere, se face o reducere de 25%, în 10 numere reducerea este de 40% şi pentru tot anul reducerea este de 50%.

Orce corespondenţe privitoare la Societate şi Revistă cum şi trimiterea cotizaţiunilor şi abonamentelor, se vor adresă str. Ştirbei-Vodă No. 8, Bucureşti.

SUMARUL

Jubileul şi „Progresul Silvic" . . . . . PETRE ANTONESCU
Rezumatul şedinţelor Adunării generale a societăţii «Progresul silvic» în zilele de 6, 7, 8 şi 9 Maiu 1906 . . . . . .
Despre regimul silvic (urmare) . . . . . DIM. IONESCU-ZANE
Din literatura streină . . . . . PETRE ANTONESCU
Comunicări şi fapte diverse . . . . . I. DUMITRESCU
Informaţiuni . . . . . .

BUCUREŞTI

TIPOGRAFIA «GUTENBERG», JOSEPH GÖBL

20. — STRADA DOAMNEI. — 20

(Biserica Kalinderu)

1906

Neuhöfer & Sohn

MECANIC AL CURȚII IMPERIALE ȘI REGALE

VIENA

Depozit:
I. KOHLMARKT, No. 8

Fabrica și biurouri:
V. HARTMANNGASSE, No. 5

Medalia de aur dela Expoziţiunea Universală din Paris, 1900

BUSOLE

CU MASURATOR DE DISTANȚA OPTIC,

TEODOLITE

INSTRUMENTE DE NIVELARE ȘI UNIVERSALE

PLANȘETE,
lineale de perspectivă, precum și toate instrumentele de măsurătoare.

Măsurători ca bandouri și de lemn

COMPASURI ȘI CÂMPOSCOPURI,
CLUPE DE MASURAT ARBORI, etc
se fabrică sub garanţie de executare excelentă

Toate instrumentele curente se află în depozit
Se execută orce fel de reparaţii.

CATALOAGE ILUSTRATE GRATIS

6986

JUBILEUL ŞI „PROGRESUL SILVIC"

Cu prilejul jubileului de 40 de ani de glorioasă Domnie, societatea «Progresul silvic» şi-a făcut o sfântă datorie de a aduce M. S. Regelui Carol I profundele sale urări d'impreună cu încredinţarea nestrămutatului devotament ce cu toţii 'i păstrăm.

Astfel în şedinţa de deschidere a Adunării generale din 7 Maiu a. c., veneratul nostru preşedinte, d-l I. Kalinderu, după ce a arătat, în liniamente mari, cari au fost progresele săvârşite în ţară în timp de 40 ani sub impulsiunea şi neadormita veghere a celui d'întâiu Rege al României şi, în special, după ce a insistat asupra desvoltării ce a luat silvicultura noastră naţională, care necontenit s'a bucurat de atenţiunea şi înalta protecţiune a Majestăţii sale, ne a comunicat apoi că în programul serbărilor societatea «Progresul silvic» e trecută printre cele d'întâi cari vor merge la Palat pentru a exprimă respectuoase şi adânci felicitări Aceluia, care a condus cu atâta destoinicie ţara şi pentru care îi este astăzi recunoscătoare dela un capăt la altul.

In ziua de 13 Maiu a. c., la oră $2\,^1/_2$ p. m. întreaga delegaţiune compusă din 15 d-ni membri răspunzând la convocarea făcută, excepţiune de d-l C. F. Robescu, fostul primar al Capitalei şi vice-preşedinte al societăţii noastre, care s'a scuzat din cauza unei indispoziţiuni, a pornit în corpore la Palat.

In impozanta sală a Tronului de către Aghiotanţii Regali li se destină locul imediat după societatea *Liga culturală* şi a «Sindicatului Presei».

La ora 3 precis, o solemnă tăcere ca prin farmec se face de odată, şi M. S. Regele, însoţit de M. S. Regina, veşnic veselă şi râzătoare, urmat de A. S. Regală Prinţul Ferdinand, de A. S. R. Principesa Maria, de A. S. Regală Prinţul Carol şi de A. S. Principele de Wied, se iveşte în sala de recepţie şi se îndreaptă numaidecât către cei cari veniseră să-şi îndeplinească o înaltă şi plăcută datorie de curtoazie şi de patriotism.

După schimbul de cuvinte amabile mai cu fiecare din reprezentanţii societăţilor cari ne precedau, M. S. Regina,

zărind dela distanță pe președintele nostru, se apropie și la întrebarea ce face răspunzându-I-se că societatea în fața căreia se află este «Progresul silvic» exclamă:

«Aceasta este care-mi place mai mult decât toate!»

Apoi, într'o prea frumoasă și armonioasă limbă românească:

«Datoria D-voastră de căpetenie este ca să apărați pădurile, căci acestea alcătuiesc podoaba țării și utilitatea lor este neprețuită. Ca vulturii să vă repeziți în contra acelora cari vor să le nimicească. Știu că în unele regiuni ale țării se taie pădurile de pe munți întregi.

Nu lăsați să se prăpădească aceste scumpe reminiscențe ale trecutului, aceste însemnate izvoare de bogăție ale țării».

Am rămas surprins, mărturisesc, văzând marele interes ce Augusta *Carmen Sylva* poartă masivelor forestiere atât de puțin protejate de actualul Cod silvic, precum și de exactitatea informațiunilor sale.

Un moment, și M. S. Regele se află înaintea noastră.

D-l Ioan Kalinderu rostește atunci următorul discurs substanțial:

«Să trăiți Sire, tare ca stejarul și verde ca bradul!

«Așà urau bătrânii și așà îmi permit prea respectuos a vă dori din partea societății «Progresul silvic».

«Aceasta e mândră de înalta ocrotire ce ați binevoit a-i acordà dela înființare, în modesta sa activitate pentru păstrarea pădurilor, a codrilor, simbolul voiniciei».

Vizibil impresionat de aceste calde și sincere felicitări ale președintelui nostru care, în anul acesta, a împlinit 40 de ani de activitate publică, pusă în serviciul țării și al Tronului, a dat liber curs sentimentelor sale, față de păduri: **«le trebue în adevăr o mare îngrijire pe viitor și păstrate cu sfințenie cele cari au mai rămas».**

Ce bine ar fi dacă s'ar dà, în sfârșit, ascultare consiliilor cari pornesc dintr'o sorginte așà de sus, sfaturilor cari dacă ar fi urmate, ne-ar scutì de sigur de mari pericole eventuale și de multe cheltueli pentru a reconstrui o mică parte cel puțin din ceeace actuala generațiune a distrus!

Când oare ne vom trezì din starea de indolență în care

ne aflăm, din nepăsarea cu care toată lumea privește cum se nimicesc pădurile, din lipsa totală de interes față cu aceste bunuri naturale cari merită o soartă mai bună!?

Curtea noastră Regală, după cum rezultă din frumoasa improvizație rostită de către A. S. Regală Principele moștenitor, când a azistat la conferința ce am avut onoare a ține, anul trecut, la societatea «Progresul Silvic», nu scapă nici o ocaziune de a atrage atențiunea publică asupra rolului nespus de mare ce complexele forestiere îl au în economia generală a țării.

Fi-vom oare puși în plăcuta situațiune de a înregistrà o mai bună îndrumare ca până acum?

Viitorul apropiat ne va răspunde.

A. S. Principele Ferdinand și grațioasa Principesa Maria, după îndepărtarea Majestăților Lor Regele Carol I și Regina Elisabeta, prin cuvinte bine simțite dau, așișderea, expresiune credinței Lor despre neasemănătoarea importanță a pădurilor mai cu seamă în țară la noi cu o climă continentală așà de capricioasă; iar Prințul Carol, speranța României de mâine, ținu să facă cunoștință cu reprezentanții «Progresului silvic» și, după ce dete mâna fiecăruia, urmă pe Augustii Săi Părinți cari se îndreptase spre delegațiunile celorlalte societăți.

Timp de o oră cel puțin trecu până ce Suveranii noștri mult iubiți, au primit omagiile respectuoase ale celor prezenți, după care întreagă familie Regală se retrase în apartamentele lor.

Astfel se sfârși măreața solemnitate a prezentărilor, care mi-a făcut o adâncă impresiune și mi-a dat noui speranțe că cauza forestieră bucurându-se de favoarea Curții Regale și cu sprijinul puternic al bărbaților noștri de Stat, în curând va primi o îndreptățită soluțiune.

Așà fiind, nu pot sfârși mai bine această scurtă dare de seamă decât cu cuvintele:

Să trăiască M. S. Regele Carol I.

Să trăiască grațioasa noastră Regină.

Să trăiască Augusta familie Regală și întreaga Dinastie.

Petre Antonescu.

REZUMATUL

Şedinţelor Adunării generale a Societăţii „Progresul Silvic" din zilele de 7, 8 şi 9 Maiu, 1906.

Şedinţa dela 7 Maiu.

Şedinţa se deschide la ora 9 ½ seara, sub preşidenţia D-lui Ion Kalinderu.

Se face apelul nominal, la care răspund 46 membri şi conform art. 28 din statute, D-l Preşedinte declară adunarea constituită, după care pronunţă următoarea cuvântare:

Domnilor şi Scumpi Colegi,

Adunarea generală de astăzi este a 20-a a societăţii noastre.

Un şir de 20 de ani însemnează ceva, şi ne autorizâ să credem că existenţa societăţii noastre e asigurată şi pe viitor, căci în acest timp legăturile dintre noi s'au strâns şi o tradiţiune s'a format.

Vă salut din inimă şi vă mulţumesc că aţi venit atât de numeroşi. Pe lângă plăcerea ce simţim cu toţii de a ne revedeâ şi de a ne sfătui, pentru a pune cât mai bine la cale trebile societăţii noastre, mai avem de sigur fiecare dorinţa de a participâ la serbarea ce se apropie, şi care de astădată are o deosebită însemnătate, pentrucă se împlinesc 40 ani de domnie a M. S. Regelui, care a binevoit a ne arătâ totdeauna o particulară solicitudine. Chiar în programa serbărilor acestora, societatea noastră e a treia printre cele cari se vor înfăţişâ la Palat, pentru a'I exprimâ profunde şi respectuoase felicitări. Îmi voiu permite atunci a fi pe lângă M. S. interpretul sentimentelor de nemărginit devotament, de care suntem însufleţiţi.

Tara întreagă, recunoscătoare Regelui şi tuturor sfetnicilor săi, cari au muncit pentru înălţarea Patriei, va serbă această scumpă zi, şi D-voastră sunteţi fără îndoială cei dintâi, cari roagă Cerul, să păstreze pe M. Sa mulţi ani, pentru fericirea neamului românesc, căci ştiţi şi simţiţi puternicul avânt ce a luat ţara sub înţeleapta Sa domnie.

In aceste 4 decenii, n'a fost ramură de activitate, care să nu propăşască şi să nu contribue la înflorirea şi întărirea statului nostru. In special, silvicultura care e îndeletnicirea de căpetenie a celor mai mulţi dintre D-voastră, a făcut progrese mari.

Nu intru într'o înşirare amănunţită a fazelor prin care a trecut silvicultura naţională, ci amintesc numai momentele mai principale. Astfel, îndată după suirea pe tron a A. S. S. Prinţului Carol, astăzi Rege, s'a inaugurat o politică comercială mai în armonie cu interesele noastre, sporind taxele la importul lemnului şi scăzând pe cele puse pe export. De atunci lemnele şi industriile derivate s'au bucurat de protecţiunea cuvenită, ceeace a făcut să crească numărul fabricilor, cum şi exportul de lemne şi de produse ale lemnului.

Pe de altă parte s'a stabilit diferite legi silvice din ce în ce mai conforme ştiinţei, iar serviciul silvic s'a organizat aşă, încât să împlinească cât mai bine chemarea sa. Prin înfiinţarea şcoalei dela Brăneşti, s'a asigurat prepararea numărului trebuincios de silvicultori culţi, în stare de a garantă existenţa pădurilor noastre, atât de preţioase din toate punctele de vedere, şi în stare de a înţelege şi a apreciă rolul complex şi mare ce joacă pădurile în viaţa fizică, economică şi estetică a unei naţiuni.

Prin lege s'a reglementat exploatarea în vederea menţinerii fondului, iar ca îmbunătăţiri s'au făcut căi

ferate de tot felul şi alte mijloace pentru transportul lemnului; s'au introdus uscătoare de seminţe şi s'a dat o mare întindere pepinierilor. S'au făcut apoi împăduriri în nisipurile sburătoare, s'a început întărirea povârnişurilor, dealurilor prin puterea vegetaţiunii, şi s'au luat măsuri pentru punerea în exploatare a pădurilor şi pentru întreţinerea de mari centre păduroase în judeţele de peste Dunăre.

In sfârşit, s'a întocmit harta şi statistica pădurilor atât de folositoare, şi s'a făcut mult pentru desvoltarea silviculturii, atât de către stat, cât şi de către celelalte instituţiuni şi chiar de unii proprietari. Printre acestea Administraţia Domeniului Coroarei poate reclamă un bun loc.

La această transformare fericită, a luat parte şi societatea noastră atât ca corp, cât şi prin membrii săi, şi fac urări, ca înrâurirea D-voastră binefăcătoare să fie tot mai puternică, căci numai aşă vom puteă ajunge la treapta pe care se află celelalte ţări.

Domnilor şi Scumpi Colegi,

Trec acum la alte cestiuni, cari privesc mai de aproape societatea noastră.

Intre acestea, cea mai însemnată e starea financiară din anul trecut. Din darea de seamă, ce vă va celi colegul nostru, d-l secretar Nădejde, veţi vedeà că din 7.023 lei şi 50 bani, ce rămăsese de incasat, s'au incasat 3.748 lei, bani 50, adică mai bine de jumătate. Am speranţa că se va puteà incasà şi aceştia cât mai curând, şi că vom fi astfel la curent, având mai mult timp să ne ocupăm de celelalte cestiuni generale.

Capitalul societăţii este de lei 16.000 în efecte şi 895,70 în bani. Numărul membrilor a fost de 215,

dintre cari au achitat complect cotizaţia şi abonamentul 126, rămânând 89 cari n'au plătit decât o parte.

N'aş fi dorit să am a vă anunţà pierderea vreunuia dintre noi. Din nenorocire, natura care-şi reclamă dreptul ei, a rechemat în sânul său, între alţii pe Anastase Cosmescu, V. Popescu şi Gr. Stamatian, stinşi unii în puterea vârstei. Cosmescu nu erà de profesiune silvicultor, dar a fost un om de inimă şi binevoitor pentru societatea noastră. Ceilalţi ne sunt cunoscuţi mai de aproape şi regretăm trecerea lor la cele eterne. Dumnezeu să le deà odihna cea de veci!

In ce priveşte activitatea ştiinţifică, sunteţi în curent din revistă, care a apărut regulat. Am ţinut şi în acest an două conferinţe, cari au fost foarte bine cercetate, şi am fixat şi pentru Adunarea generală trei subiecte, anume:

«Aplicarea tăierilor rase în pădurile de munte;

«Regenerarea pădurilor de stejar».

«Care esenţe exotice s'ar puteà introduce cu folos la noi în formarea pădurilor?» *asupra cărora vă vor referi d-nii Petre Antonescu, I. Guguianu, N. Iacobescu şi D. Boiarolu.*

Şi acum, cred, d-lor şi scumpi colegi, că nu pot sfârşi mai bine decât făcând împreună cu d-voastră, cele mai bune urări pentru Maiestăţile Lor, pentru Alteţele Lor Regale Principii Moştenitori cu Augustii Lor copii şi pentru România.

Să Trăiască!

Apoi d-l *N. C. Nădejde*, delegatul comitetului de administraţie, dă citire raportului asupra situaţiei financiare a societăţii, pe anul expirat 1905—1906 şi a bugetului pe anul viitor 1906—1907, în următorul coprins:

Domnilor Membrii,

Autorizat de Comitetul central de Administraţie, am onoare a vă expune situaţia financiară a Societăţii pe anul 1905—1906.

Incasări. — La începutul anului societatea avea un fond în efecte publice de lei 16.000 şi în numerar lei 404 bani 90, adică în total 16.404 bani 90.

In cursul anului s'au incasat următoarele sume :

	Lei
1. Cupoanele la 16.000 lei şi diferinţa de curs la 2.000 rentă 5% convertită	957,75
2. Din taxa de înscrieri	70,—
3. » vânzări de cărţi şi reviste	75,—
4. » cotizaţiuni	1.442,50
5. » abonamente	2.644,—
6. Donaţiunea D-nei Elena Dr. Turnescu	300,—
7. Subvenţia Min. de Domenii	500,—
Total	5.989,25

Adică în total s'au incasat lei 5.989 bani 25.

La începutul anului erà de incasat lei 7.817, din cari 7.023 dela membrii şi 798 dela abonaţi. Din această sumă s'au incasat lei 4.117 aşà că la 30 Aprilie 1906, rămâne de incasat, fără abonamentele şi cotizaţiile pe a. c. lei 3.700 aproape aceiaş sumă ca în anul trecut.

Comitetul exprimă vîile sale mulţumiri D-lui Inspector general Th. Gallerlu, şeful serviciului pădurilor pentru preţiosul sprijin dat spre a se incasà, încă o parte din datorii dela D-nii membrii din serviciul statului, asemenea şi D-lor şefi de regiuni, prin cari s'au incasat aceste sume, rugându-i totodată a ne dà acelaşi sprijin şi la anul viitor, când credem că se vor pune la curent cu plata rămăşiţelor şi acei câţiva agenţi cari mai au datorii către societate.

Cheltueli. — In cursul anului expirat s'au făcut următoarele cheltueli :

	Lei
1. Imprimarea Revistei	1.598,25
2. Diferite imprimate	896,65
3. Expedierea Revistei	165,70
4. Abonamente şi cumpărări de cărţi	641,75
5. Remiza incasatorului	393,10
6. Indemnizarea secretarului	960,—
7. Cheltueli extraordinare şi furnituri	301,—
8. Ajutoare pentru excursiuni şi studii	406,—
9. Mobilier	136,—
Adică în total s'a cheltuit	5.498,45
Din suma incasată în 1905—1906 de	5.989,25
la care se adaogă numerarul dela 1 Maiu 1905.	404,90
Avem	6.394,15
Scăzându-se cheltuelile	5.498,45
Rămâne în numerar la 1 Maiu 1606	895,70
Iar capitalul în efecte publice, este.	16.000,—

deci fondul disponibil al societăţii în acest moment este de lei 16.895 bani 70, în numerar şi efecte.

Aceste cheltueli, pe cari comitetul central le-a găsit în regulă, le-a aprobat şi m'a delegat a le expune D-v., împreună cu proiectul de buget întocmit pentru anul viitor 1906—1907, cu rugăminte, pe de-o parte a le

aprobă şi D-v., iar pe de altă parte a-mi dă cuvenita descărcare de gestiune financiară a expiratului an 1905—1906.

In ceeace priveşte bugetul pentru anul 1906—1907, veniturile s'au stabilit, ţinând seamă de incasările medii şi numărul membrilor; iar cheltuelile, aproape ca în anul expirat, precum se arată în alăturatul proiect de buget.

Proiect de buget pe anul 1906—1907.

Venituri.

	Lei
1. Cupoanele dela 16.000 lei efecte	770,—
2. Taxe de înscrieri	50,—
3. Vânzarea cărţilor	1.000,—
4. Cotizaţiuni	1.500,—
5. Abonamente	2.400,—
6. Donaţiuni	300,—
7. Subvenţia Min de Domenii	500,—
	6.520,—

Cheltueli.

	Lei
1. Imprimarea Revistei şi suplimente	1.600,—
2. Diferite imprimate şi tipăriri de lucrări	1.000,—
3. Expedierea Revistei	200,—
4. Abonamente şi cumpărare de cărţi	500,—
5. Remiza incasatorului	400,
6. Indemnizarea secretarului şi ajutorului	960,—
7. Cheltueli extraordinare şi furnituri	300,—
8 Ajutor pentru excursiuni şi studii	800,—
9. Mobilier	100,—
Total	5.860,—

Recapitulaţie.

	Lei
Incasări	6.520,—
Cheltueli	5.860,—
Excedent probabil	660,—
care adaus la capitalul existent	16.895,70
avem	17.555.70

care va fi capitalul probabil al societăţii la sfârşitul anului 1906-1907.

Se acordă cuvântul d-lui *Daniel Klein*, care rosteşte următoarea cuvântare:

Sunt împrejurări când omul trebue să lase ocupaţiunile zilnice şi să-şi aducă aminte, că este cetăţeanul unei ţări şi fiul unui neam.

In această situaţie ne găsim noi membrii societăţii «Progresul Silvic» care suntem azi întruniţi în congres. Ne aflăm în ajunul zilei când se serbează 40 de ani de glorioasă şi înţeleaptă domnie a M. S. Regelui Carol I.

Să ne reamintim azi că la 1866 rămăsese neîndeplinită numai o singură dorinţă a divanurilor ad-hoc din 1857, dinastia streină şi cre-

ditară. Prin alegerea A. S. R. a Prinţului Carol de Hohenzollern, ca Domn al Românilor—titlu pe care l-a purtat la început Suveranul ţării şi pe care vă rog să nu-l uitaţi nici odată, căci el ne spune multe— s'a realizat visul marilor patrioţi români.

Sub această domnie s'au săvârşit fapte mari şi însemnate. Timpul nu ne permite a descrie actele petrecute de la 1866 până azi. Voiu spune numai că 11 ani mai târziu de la suirea pe tron a Augustului Suveran, fii ţării sub înţeleapta şi vitejeasca conducere a Domnului, pecetluesc cu sângele lor neatârnarea Patriei şi făuresc o mândră coroană de oţel.

De atunci şi până azi s'a îndrumat ţara pe calea progresului.

Dacă în timpul domniei M. S. Regelui s'a făcut mult pentru regenerarea ţării, aceasta nu ne îndreptăţeşte să ne oprim aci şi să nu ducem mai departe opera începută de părinţii noştrii.

In sprijinul cuvintelor mele voiu cita următoarele rânduri din discursul pe care l-a rostit la Academia română în sesiunea de Martie a. c., d. Ion Calenderu, preşedintele acelei Instituţii şi care este, din fericire pentru noi, şi preşedintele societăţii «Progresul silvic»:

«*Statul şi neamul românesc*, zice d-nu I. Kalenderu, *vor serba împlinirea a 40 de ani de domnie, care au fost 40 ani de înaintare şi înflorire, şi în care sub înalta conducere a primului Rege român, s'a împlinit o parte măreaţă a idealului, ce au avut toţi eroii noştri, toţi cronicarii. toţi bărbaţii noştri de Stat.*»

D-l preşedinte al Academiei române recunoaşte că idealul nostru naţional este realizat numai în parte. Nu vă voiu spune care este acel ideal, căci el este scris în mintea şi sufletul orcărui român conştient de drepturile şi datoriile sale. In deosebi, voi, scumpi colegi, cari aveţi un rol însemnat în regenerarea culturală şi economică a ţării, ştiţi în ce constă acest ideal.

Trec la o altă ordine de idei.

Unul din părinţii României moderne, fost coleg la Academie cu D-l I. Kalinderu, Michail Kogălniceanu — în discursul pe care l-a ţinut înaintea M. S. Regelui Carol I la 1891 cu ocazia jubileului Academiei Române zicea:

«In timpul lui Vodă Cuza s'a desfiinţat şi s'au împământenit să-
«tenii. Aceasta a fost o mare îmbunătăţire a stării lor materiale.

«In timpul domniei M. S. Regelui Carol I s'a făcut mai mult'
«opera începută s'a continuat. Insurăţeii din 1864 au căpătat pământurile
«ce li se acordau de lege şi alţi săteni au fost împroprietăriţi. Dar ceeace
«s'a făcut mai mult, a fost că i s'a dat ţăranului, pe lângă pământ şi sapă,
«puşca ca să-şi apere ţara. Atunci am văzut cu toţii cum pacinicul ţăran
«a devenit oştean voinic, oştean viteaz care se uită la moarte cu dispreţ
«şi care a reînviat, pe câmpul de bătălie, gloria strămoşilor noştri.

«*Aceasta e mult, dar nu e destul, trebue să facem ca la viitorul*
«*jubileu să vedem pe ţăranul român ajuns în poziţiunea în care glo-*
«*rioşii membrii ai Casei de Hohenzollern au adus pe ţăranii din Prusia,*
«*trebue ca prin cultură să ridicăm pe ţăranul nostru, ca el să aibă*
«*cunoştinţă profundă şi energică de drepturile şi de dătoriile lui, ca*

«el să înțeleagă pe deplin că trebue să-și pună viața pentru a-și apăra «țara și neamul».

După cum vedeți trebue să lucrăm pentru înălțarea culturală și economică a țăranului.

Ca ultim cuvânt vom zice:

In deosebi noi, — silvicultori ai statului, pentru care nu s'a făcut absolut nimic în timp de aproape 50 ani, căci situația noastră este cu totul precară și cu mult inferioară situației celorlalte corpuri de specialiști, — să îmbrăcăm haina modestă a muncii, a cinstii, a devotamentului către tron și țară, să felicităm cu ocazia jubileului pe Augustul Suveran, să-i urăm după obiceiul pământului, multă sănătate, viață îndelungată și fericită, să vadă peste 10 ani la viitorul jubileu pe țăranul român așà cum dorea Mihail Kogălniceanu.

Să urăm Iubitului nostru Rege ca la viitorul jubileu să vadă realizat în întregime idealul neamului românesc (Aplause).

După care se alege comisiunea pentru verificarea gestiunii financiare a societății, care se compune din d-nii: *D. Papinian, Mathei Șerbănescu* și *B. A. Golescu.*

Apoi se dete cuvântul d-lui referent *Petre Antonescu*, care ținu următoarea cuvântare:

Domnilor,

Mai înainte de-a intrà în tratarea subiectului pentru care am fost propus ca referent, în numele societății «Progresul silvic», aflată astăzi în adunare generală, 'mi îndeplinesc plăcuta datorie de-a exprimà, cu prilejul împlinirei a 20 de ani dela întemeiarea sa, bunului nostru președinte, D-l Ioan Kalinderu, care a împlinit în anul acesta 40 de ani de activitate publică, profundele noastre mulțumiri, omagiile noastre respectoase pentru râvna deosebită și înțelepciunea cu care a condus destinele acestei societăți.

Facem cele mai sincere urări ca Pronia cerească să-i dăruiască încă mulți ani de aci înainte, pentru a-și puteà îndeplinì idealul său măreț consistând în îmbunătățirea stărei săteanului român și în a contribuì la consolidarea economiei noastre naționale (unanime aprobări).

Domnilor,

După cum rezultă din cele ce am arătat cu ocaziunea dării de seamă asupra escursiunei întreprinsă anul trecut de către societatea «Progresul silvic» în pădurile de pe munții Susaiu, Retivoiu și Fața Gâvanei, tratamentul aplicat acestor păduri a fost și este tăierile rase urmate de însămânțări artificiale.

Nu aceasta însă a fost modalitatea de tratament prescrisă prin amenajamentul întocmit în anul 1889 în urma cererii proprietarului respectiv, care pe atunci erà Manuk Bey, ci codrul grădinărit.

In adevăr, prin amenajamentul în chestiune s'a alcătuit 2 serii de exploatare și anume: seria I, *Susaiu*, în suprafață de 960 hectare și seria

II-a formată din pădurile de pe munții Retivoiul și Fața Găvanei în întindere de 952 hectare.

Fiecare serie s'a divizat la rândul său într'un număr de 40 parcele egale, afară de ultima parcelă din seria II-a în suprafață de 32 hectare în loc de 40.

Rotațiunea adoptată pentru ambele serii a fost așa dar de 24 ani.

«Dacă proprietarul», citez textul amenajamentului, «va crede în avantajul său de a grăbi sau de a opri tăierea, după prețurile ce i se vor prezenta mai mari sau mai mici, atunci va fi nevoit a renunță la regularitatea ce rezultă din amenajament, dar pentru a nu fi supus la fluctuațiuni de felul acesta, ar putea mai bine să compenseze aceste exigențe, făcând numai extracțiuni de arbori, carî ar avea un preț ridicat, astfel că prin aceasta s'ar evită răul dintr'o tăiere grăbită».

Cu alte vorbe, liber era proprietarul, dacă voia, să exploateze, să extragă din întreaga pădure arborii într'un timp și mai scurt decât 24 ani.

«Cauza pentru care s'a dat precădere grădinăritului, a fost că codrul regulat nu s'ar fi putut aplica din cauza desrădăcinărilor arborilor, provocate de vânturi, derădăcinări cari deja avusese loc în arborete fără ca să se fi utilizat vr'un tratament oarecare. Afară de aceasta, practicarea codrului regulat ar fi fost prea costisitoare pentru un proprietar particular ca în cazul de față.

«Adoptarea codrului grădinărit și aplicațiunea lui la întreaga pădure fiind *simplă*, ea nu va avea nici un inconvenient pentru pădure din punctul de vedere *cultural*, dacă se va urmă toate regulele prescrise într'u aceasta».

Spre a cunoaște cât se poate de bine condițiunile locale constatate de comisiunea de amenajament din 1889, voiu împrumută descrierea făcută cu privire la altitudine, climă, natura mineralogică și configurația solului, la specii și starea popolamentului:

a) «*Înălțimea*. Punctul cel mai înalt al pădurii este de 1437 metri d'asupra nivelului Mării (după harta austriacă) și cel mai de jos de 1100 metri la gara Predeal.

«Pe Retivoiul, punctul cel mai înalt are o altitudine absolută de 1718 metri.

b) «*Clima*. Clima în această localitate este foarte aspră, este adevărata climă a regiunii Carpaților: climă curată de munte, caracterizată prin zăpezi timpurii și ploi dese. Timpul în general este răcoros, vânturile aproape perpetue. Clima muntelui Retivoiul și Fața Găvanei, din cauza reliefului terenului său, este mai aspră ca în Susaiul.

c) «*Natura mineralogică a solului*. Pământul calcaro-argilos nu este tocmai petros. Pe poalele pădurii elementele sunt mai discompuse, astfel că are aspectul unui teren cu elemente destul de fine. In Retivoiul și Fața Găvanei, elementele nu sunt atât de descompuse, astfel că pătura vegetală este mai subțire ca în Susaiul.

d) «*Configurația solului*. Din acest punct de vedere muntele Susaiul se poate separă în 2 părți: 1) Susaiul mic și Susaiul mare.

«*Susaiul mic* în întregul său formează un circ larg a cărui concavitate este către Est. Panta în general este dulce. In fața acestui circ

se află un altul a cărui concavitate este opusă celui dintâiu. Pământul şi într'o parte şi într'alta este ondulat, prezintând mai multe văi cari dau toate în valea *Puriştoaca:* cea mai principală a acestui munte.

«*Susaiul mare* are forma unui balon care se prelungeşte spre Est, formând două piscuri cari se bifurcă spre valea Azugei. Susaiul mare este străbătut de jur împrejur de văi mici, cari toate au scurgere în valea Creţonia şi în valea Limbăşelului şi prea puţine în valea Azugei. Pădurea după Retivoiul îmbracă acest munte ca o faşie care se încovoaie după apa Azugei şi acoperă aproape tot muntele afară de gol şi o parte din Faţa Găvanei.

«*Esenţele.* Esenţa ce predomină în Susaiul este fagul care se găseşte adesea şi în stare pură, în al 2-lea rând vine moliftul şi bradul, ambele aceste din urmă esenţe se găsesc şi în stare pură, dar mai adesea sunt amestecate cu fagul şi populează mai cuseamă văile umbroase cu o expoziţie nordică. Fagul populează mai mult piscurile cu o expoziţie sudică.

«În mod general bradul şi fagul predomină în muntele Susaiul, iar în Retivoiul şi Faţa Găvanei predomină moliftul.

e) «*Natura şi starea populamentului.* Această pădure până acum n'a fost tratată în mod regulat. S'au făcut puţine extracţiuni de arbori în părţile mai accesibile şi s'au despădurit mici porţiuni de pădure transformându-se în livezi de fân. În general populamentul este neregulat: se găsesc adesea un amestec confus de toate etăţile, dar şi părţi de pădure *cari coprind populamente destul de regulate şi pe întinderi mari.*

«În rezumat, aşa dar, clima este aspră. Pământul fertil. Starea de vegetaţiune satisfăcătoare. Arborii groşi sunt cam rari. Cea mai mare parte a lor sunt în stare de codru mijlociu. Subarboretul, în stare de nuieliş este abondent; regeneraţiunea se face într'un mod facil. Din cauză că nu s'a exploatat această pădure la timp şi în mod regulat, s'a dat naştere pe ici-colea la luminişuri (poeni), din cauza vânturilor cari au putut să cauzeze dezrădăcinări pe unele locuri ce se observă mai ales pe Retivoiul şi Faţa Găvanei».

Să se noteze bine că în pădurile în chestiune, cum de altminteri se întâmplă în masivele virgine ce aflau, după cum rezultă din descripţia parcelară, mari întinderi cu arborete uniforme adică de aceiaş vârstă, cari de ordinar nu pot fi tratate cu succes în grădinărit, decât dacă sunt supuse mai întâiu tăierilor de transformaţiune.

Posibilitatea a fost fixată pe diametru, consistând în tăierea arborilor în depericiune, precum şi acelora cu un diametru de peste 0,3 m. la înălţimea pieptului.

In regulamentul de exploatare s'a mai stipulat următoarea dispoziţiune: «unde însămânţarea nu va fi în deajuns asigurată, acolo nu se va ridică decât acei arbori ce se vor afla în depericiune şi numai după ce însămânţarea va fi bine asigurată se va extrage şi din ceilalţi arbori cari ar fi atins diametrul cerut».

Această ultimă recomandaţiune, nu se poate mai salutară, o lungă experienţă a dovedit că, faţă de marea majoritate a proprietarilor par-

ticulari, cari nu încredinţează gestiunea pădurilor lor oamenilor speciali; cari nu au decât o singură ţintă şi anume de a realizà veniturile reprezintate prin materialul lemnos ce ele conţin, n'are decât o însemnătate pur teoretică.

«In ce priveşte păşunatul, nu se vor introduce vite în parchetele în exploatare timp de 5 ani, până când subarboretul nu va mai puteà fi atacat de ele; în restul pădurii, însă, d-l proprietar va puteà învoì vite spre păşunare».

Oamenii de profesiune admit că în păduri destinate a fi tratate în grădinărit, cari se găsesc în continuă stare de regenerare, păşunatul vitelor trebue cu desăvârşire exclus. Spre a se introduce însă în textul amenajamentului o asemenea raţională dispoziţiune de sigur că proprietarul respectiv trebue să se fi opus cu înverşunare, deşì corespundea de sigur adevăratelor sale interese.

«In ce priveşte seria II, *Retivoiul şi Faţa Găvanei*, proprietarul este obligat de a lăsà în totdeauna o lizieră de o lăţime de 20 metri care va servì de apărare în contra vânturului de nord la parcelele ce sunt expuse».

Ca lucrări de ameliorăţiune s'a propus: «o pepinieră volantă de reşinoase în seria I cu brad, molid şi pin silvestru, spre a produce puieţii necesari la facerea plantaţiunilor în poienile şi locurile goale» iar ca reguli culturale: «să nu se ridice arborii mai subţiri decât cei prescrişi de amenajament, iar tăierile să se facă în aşà mod, încât să nu se întrerupă masivul care este indispensabil la cea mai mare parte din parcele, în scopul de a se menţine în totdeauna într'o stare suficientă de umiditate şi în fine cu ocaziunea exploatărilor din fiecare parcelă, se va aveà în vedere amestecul egal de brad şi fag, să nu predomine fagul, dar nici să fie stârpit cu desăvârşire, ca să se poată dà o mai mare forţă de rezistenţă arboretelor în contra vânturilor».

Aceasta din urmă precauţiune comisiunea de amenajament recomandà a se observà mai mult în parcelele din seria I-a ca fiind mai mult expuse vânturilor.

Acesta este în rezumat coprinsul amenajamentului aprobat pe ziua de 25 Maiu, 1889.

Pădurile în chestiune s'au vândut spre tăiere de Kneazul I. Em. Manuk Bey d-lor C. &. S. Schiell, stipulându-se prin contract obligaţiunea ca cumpărătorii să se conforme întocmai prescripţiunilor amenajamentului întocmit.

Exploatarea s'a urmat după aceste prescripţiuni până în anul 1892, luna Maiu, când M. S. Regele, cumpărând cu preţul de 850.000 lei munţii *Susaiul*, *Retivoiul*, *Faţa Găvanei*, jumătate din *Lacul Roşu*, *vârful lui Drăgan*, un sfert din *Podurile*, *Unghia mică* şi *Coştila* cu «vârful omului», a însărcinat pe D-l F. Mack, administratorul actual al moşiei Regale «Predeal» ca să viziteze cu deamănuntul pădurile vândute fraţilor Schiell şi să-şi dea părerea despre rezultatul exploatărilor făcute.

Ar fi interesant, din mai multe puncte de vedere, a cunoaşte în întregime memoriul prezintat de D-l Mack cu acest prilej, totuş, pentru a nu prelungì prea mult discuţia, mă mulţumesc a reproduce numai concluziunile sale:

«Amenajamentul alcătuit de agenţii silvici ai Statului, tindea la o exploatare în sensul asigurării unei regenerări provocată de extracţiuni. Facultatea lăsată însă exploatatorului de a tăià toţi arborii dela 30 centimetri diametru în sus, de care s'a făcut uz în parchetele esploatate fără a se avea grija regenerării prin conservarea unui populament de o densitate oarecare, făcuse iluzorie bunele intenţiuni ale amenajistului în acest din urmă sens;

«In momentul facerii prezentului raport, exploatarea fiind deja de 3 ani în curs, s'a putut desemna destul de bine rezultatele sale practice.

«Prin căderea arborilor de grosimea prevăzută de amenajament s'a distrus o foarte mare parte a etajului dominat ce trebuia să rămână în picioare spre a formà populamentul pentru revoluţia viitoare, dimpreună cu subarboretul ce se aşteptase că se va instala sub el. A rămas în fiinţă numai un număr cu totul insuficient de arbori scurţi şi fără vigoare, în etate de vreo 10 ani, cu un curonament puţin desvoltat. Mai mult ca jumătate din acest arboret începe a se uscà, iar o altă parte s'a desrădăcinat deja de vânt.

«Aspectul parcelelor exploatate este mai mult ca trist şi o regenerare naturală mai peste tot exclusă. Chiar pîlcurile de puieţi de reşinoase ce se găsesc în unele părţi, din cauza lipsei de protecţiune în contra insolaţiunii, urmată de o brusca uscare a solului, incep a se îngălbeni şi vor perì cu timpul.

«Incă şi mai dezastros se prezintă rezultatul exploataţiunii în părţile de sus spre coamele dealurilor unde predominase esenţa fag. Acì n'a mai rămas decât ici-colea câte un copăcel slăbănog cu crăcile sdrobite de arborii ce s'au tăiat, etc., etc.

«Spre a se pune capăt relelor constatate, se pot întrebuinţà unul din următoarele 3 remedii:

1. Exploatarea totală urmată de repopulări artificiale, sistem ce s'ar recomandà ca cel mai sigur, întrucât regenerarea naturală a masivelor de molift şi brad întâmpină orşicum multe obstacole;

Aplicând tăierile rase s'ar putea reduce suprafaţa anuală a exploatărilor şi prescurtà în acelaş timp perioada de aşteptare, dacă nu ne am putea chiar apropia de posibilitatea unei exploatări permanente;

2. Extracţiunea succesivă peste toată suprafaţa pădurii a etajului dominant în forma unei tăieri preparatoare pentru regenerarea naturală, revenind astfel la chintezenţa amenajamentului prescris de organele Statului, modificat întrucâtva după împrejurările şi experienţa făcută în cursul ultimilor 3 ani;

3. Tratamentul codru regulat consistând în extracţiunea unei părţi (cam 1/2) din arborii mai groşi, rărindu-se arborii în aşà fel, încât să se întrerupă masivul, lăsându-se dela periferia coronamentului unui arbore la altul o distanţă de 5—6 metri, şi împreună cu această rărire a etajului de sus, se va extrage complect tot etajul de mijloc.

«Aplicarea măsurilor specificate în No. 2 şi 3, provocând însă o opunere absolută din partea d-lor exploatatori, cari în vederea unor tăieri concentrate făcuse cheltueli pentru instalaţiuni în vederea transportului ca: linii de vagonete, planul dublu înclinat peste muchia Susa-

iului, etc., şi cari erau ferm convinşi că amenajamentul le dă dreptul de a se folosi de toţi arborii mai groşi ca 30 cm., — numai rămâneă decât practicarea tăierilor rase cu repopulări artificiale cu spezele antreprenorilor, propunere pe care a şi acceptat-o.

«După intervenţia Administraţiei Curţii Regale, aprobându-se, în anul 1892 de către Ministerul Domeniilor acest tratament, se urmează de atunci în mod regulat şi cu un bun succes» adaogă d-l Mack.

Tinerele masive datorite însămânţărilor artificiale au actualmente vârsta maximă de 13 ani şi anume cele aflătoare în apropiere de gara Predeal. Judecând după starea lor actuală nu putem decât să împărtăşim optimismul administratorului actual al moşiei domeniului Regal Predeal.

In adevăr, arborii au o creştere viguroasă, starea de masiv se constitue relativ repede şi tinerii puieţi nu suferă decât prea puţin de buruieni: una din cauzele principale cari fac ca în unele regiuni ale ţării repopulările artificiale să necesite însemnate cheltueli de întreţinere.

Şi pentru ce aceasta, ne va întrebà cineva?

Care este cauza că regenerarea artificială în pădurile de pe Retivoiu şi ceilalţi munţi din localitate se face relativ mult mai uşor ca aiurea, cum de pildă în cele situate în Moldova şi în alte părţi?

La aceasta răspundem că compoziţiunea mineralogică şi formaţiunea geologică a solurilor în care cresc pădurile au cea mai mare înrâurire asupra modului cum se prezintă tăierile în urma exploatărilor, şi prin urmare asupra regeneraţiunii pe cale naturală sau artificială.

In adevăr, în terenurile marno-argiloase, cum sunt cele de pe Retivoiu, materiile organice, humusul, se descompune mult mai repede ca în cele argilo-nisipoase, când sunt descoperite. Ele dau naştere unei flore bogate, ce-i drept, dar plantele nu alcătuiesc un tapet, un ţesut vegetal strâns, cu tendinţe înăbuşitoare; creşterea ierburilor nu este aşà de exuberantă ca în cele din urmă, pentrucă umiditatea provenită din ploi se scurge mai repede în intervalele lăsate de rocele calcaroase cari de ordinar prezintă numeroase crăpături, dovadă că şi izvoarele sunt mult mai puţine ca în pământurile argilo-nisipoase sau nisipo-argiloase provenite din descompoziţiunea rocelor aparţinând grupei terţare atât de bine reprezintate în constituţiunea geologică a majorităţii Carpaţilor români.

Sub influenţa unei umidităţi mai mult sau mai puţin constante, a unei mai mari fertilităţi a solului, — în multe păduri virgine altele decât în regiunea Prahovei, stratul de humus are o grosime de unu sau chiar mai multe decimetri, — în urma exploatărilor intensive în scurt timp se instalează din cauza luminei solare, o vegetaţie de ierburi aparţinând gramineelor şi altor familii, şi anume în aşà cantitate încât solul înerbat, dacă nu e supus unei lucrări prealabile de preparaţiune, devine impropriu pentru fixarea puieţilor, neputând să-l străbată rădăcinele lor. Pe de altă parte, însămânţişurile sau puieţii plantaţi sunt incontinuu ameninţaţi să piară din cauza acţiunii copleşitoare a buriencnelor, cari le dispută substanţele alimentare din pământ cât şi lumina indispensabilă existenţei lor.

Munţii despre care vorbim aparţin terenurilor baremiene, din

cretaceul inferior, seria secondară, cari după d-l V. Popovici Hatzeg [1]) sunt formate de marne cenuşii-albăstrui nefosilifere utilizate pentru fabricaţiunea cimentului şi varului hydraulic şi de gresii corespunzând gresiei carpatice a autorilor austriaci.

«Dela Predeal şi până la Leaşez, Prahova şerpueşte printr'un teren baremien foarte friabil, pe urmă prin marne roşii senoniene mai puţin rezistente, şi în fine prin roce eocene şi helvetiene şi mai fragede»

Aşa fiind, silvicultorul care s'a hotărît a aplică tăierile rase, va avea în tot cazul să lupte mai puţin în împrejurările identice ca cele dela Retivoiul, decât în alte păduri virgine.

Un cuvânt, aşă dar, ca să nu ne grăbim a le generalizà, căci nu toate solurile şi situaţiunile economice le convin.

Din acest din urmă punct de vedere, numai în împrejurări foarte favorabile pentru desfacerea materialelor, putem să le aplicăm în înţelesul lor strict.

In adevăr, acolo unde nu se pot vinde decât dimensiunile mari, adică lemnele proprii de a se debità în scânduri de exemplu, cari nu alcătuesc decât 40—60% iar câte odată şi mai puţin în pădurile virgine, restul complectându-l lemnele subţiri cari în multe locuri n'au nici o valoare comercială, cheltuelele transportului până la centrele de consumaţiune covârşind valoarea lor, cum este cazul cu cele mai multe păduri ale noastre de reşinoase precum şi cu cele din Bucovina şi Galiţia de Est, tăierile rase nu se pot practicà decât în sensul de a se scoate tot materialul utilizabil şi lăsând restul pe loc.

Un silvicultor oarecare, nu-i cunoaştem numele, în împrejurări similare a întrebuinţat termenul de *grădinărit* concentrat.

Dacă n'ar fi decât o chestiune de termeni, răul n'ar fi aşà de mare, nenorocirea este că, ca şi în grădinăritul propriu zis, în timpul unei rotaţiuni de 8, 10 sau 15 ani, se parcurge întreaga pădure realizându-se, cu această ocaziune, toţi arborii dela o dimensiune oarecare, de ordinar cei mai preţioşi, cei cu valoare comercială mai mare. Cei rămaşi izolaţi însă se usucă, sunt doboriţi de vânturi ori sunt vătămaţi prin căderea celor exploataţi, astfel că numai în mod excepţional se mai poate găsì câţiva metri cubi lemn bun de lucru la o a 2-a rotaţiune.

Când însă se dă preferinţă tăierilor rase, exploatările anuale sunt reduse la $\frac{1}{n}$-a parte din durata unei revoluţiuni, în general de 100—120 ani, iar pe de alta parte se ştie încă dela început că regeneraţiunea trebue făcută în mod artificial şi aşà fiind urmează neapărat să se prevadă mijloacele necesare.

Să luăm de exemplu cazul cel mai rău şi anume că modalitatea de tratament ce am admis, tăierile rase, a fost nepotrivită cu condiţiunile fizice locale, că s'a făcut, cu alte vorbe, o greşită alegere a sistemului de exploatare, prin faptul însă că eroarea în chestiune este limitată pe o porţiune numai din întreaga pădure, şi de oarece este inad-

1) Dr. V. Popovici-Hatzeg, Etude geologique des environs de Câmpulung et de Sinaia 1898, pagina 98.

misibil ca ea să nu fie pusă în evidenţă în o perioadă de 20 sau 25 ani, dacă revoluţia de pildă a fost fixată la 100 sau 125 ani, răul va fi circumscris la a 5-a parte din întreaga pădure, el nu va atinge, deci, niciodată proporţiunea unei adevărate calamităţi.

Altfel se va întâmplă dacă, printr'o ciudată interpretare a termenilor technici întrebuinţaţi în literatura streină forestieră, s'a adoptat aşă numitul grădinărit concentrat.

Cum s'a aplicat de fapt până acum acest tratament în ţara noastră, care nu se aseamănă cu adevăratul grădinărit decât prin faptul că timpul destinat ca exploatările să treacă peste întreaga pădure este scurt, o greşală făcută are consecinţe foarte grave, căci dacă ea nu este observată decât după 10—15 ani, tăierile concentrate de grădinărit în acest timp a ruinat deja cu desăvârşire pădurea.

Aşă fiind, acela care a introdus în practica noastră forestieră aşă numitul grădinărit concentrat a făcut ţărei un mai mare rău, după cum nu l'ar fi putut face o întreagă generaţie de proprietari inconştienţi.

Dar să revenim la tăierile rase.

Tratamentul acesta, astfel cum se aplică odinioară în Austria şi Germania, merită să fie combătut cu toate mijloacele şi pe toate căile.

El consistă în împărţirea pădurii respective într'un număr oarecare de parchete egale cu numărul anilor revoluţiunii, exploatându-se în ordinea lor de succesiune, iar regeneraţiunea se lăsă în grija naturii.

2. Tăerile anuale succedându-se unele lângă altele, fiind localizate pe întinderi mari, trecea mult timp până ce suprafeţele exploatate se repopulă prin sămânţa adusă de vânturi, iar pe de altă parte tinerele arborete aveau mult să sufere din cauza uscăciunii solurilor, de gerurile târzii de primăvară şi timpurii de toamnă, precum şi de invaziunea insectelor cari, găsindu-se într'un mediu favorabil de desvoltare, se înmulţeau peste măsură.

Tăierile rase, afară de aceasta, adeseori se întindeau până la limita vegetaţiunii forestiere, nefiind excluse din pantele prăpăstioase, din solurile surpătoare, din cele prea pietroase, din cele superficiale cu expoziţiune sudică, adică din acele situaţiuni în cari vegetaţiunea forestieră trebue privită ca cea mai mare binefacere a Provedinţei.

Mai departe aplicaţiunea lor nu se mărginea numai la specii ca molidul, pinul silvestru, cu temperament mai mult sau mai puţin robust, dar şi la brad care necesită nespărat ca tinereţea-i să'i fie ocrotită de un acoperiş protector.

In asemenea împrejurări nu se puteă obţine decât rezultate rele şi în multe cazuri foarte rele, după cum s'a şi întâmplat în realitate.

De aci o critică acerbă în contra tratamentului, de aci excluderea lui cu desăvârşire din vocabularul forestier în unele ţări.

Acolo însă unde s'a luat măsuri pentru fracţionarea posibilităţii în mai multe guri de exploatare; unde tăierile anuale erau repopulate în mod artificial, în scurt timp după golirea parchetelor; unde exploatările rase au fost practicate în soluri neexpuse uscăciunei, destul de profunde, destul de fertile şi în masive de molid, excluzându-se din pădurile unde bradul alcătuiă majoritatea arboretelor, sau cel puţin unde această specie intră într'o proporţie însemnată, în atari situaţiuni rezultatele au fost bune.

Am avut prilejul de-a constata în Austria tăieri rase bine şi rău practicate şi a mă convinge că sunt cazuri când aplicaţiunea lor din punct de vedere economic se recomandă cu tot dinadinsul.

Trebue însă să ştim bine unde şi când trebue să li se dea preferinţă, condiţiuni care se cer şi pentru celelalte modalităţi de tratament de altminteri.

Am spus mai sus că în pădurile Regale de pe lângă Valea Azuga şi Limbăşelul s'a practicat tăierile rase în accepţiunea proprie a cuvântului, adică s'au tăiat toţi arborii fără a se mai lăsă vr'unul în picioare.

Dacă s'a putut face aceasta, cauza este că desfacerea materialului de toate dimensiunile, graţie activităţii industriale de pe Valea Prahovei şi mijloacelor de transport îndestulătoare, construite negreşit cu mari cheltueli, n'a întâmpinat nici o dificultate.

Am arătat cu alt prilej că în pădurile în chestiune nu rămâne decât vârfurile şi crăcile subţiri cari se adun în grămezi şi li se dau foc spre a se curăţi parchetele înainte de a se procedă la însămânţări artificiale.

Această operaţiune, după cum am arătat deja, costă 42, 56 lei hectarul.

Cu ocaziunea aflării mele în localitate d'împreună cu d-nii membrii ai societăţii «Progresul silvic», cari au participat la excursiunea din anul trecut, am demonstrat personalului silvic local că o atare cheltuială este inutilă, putându-se suprima fără nici un neajuns pentru viitoarea regeneraţiune.

Mi-am adus aminte atunci de prea interesanta discuţiune ce a avut loc în Serajewo în ziua de 20 Augus: 1895, în urma vizitării de către membrii societăţii imperiale forestiere din Austria «Reichsforstverein» a marilor complexe păduroase virgine din Bosnia : Cernagora în întindere de 27.260 ha. şi Igman de 5200 ha.

Între alte chestiuni la ordinea zilei, s'a discutat atunci dacă procedeul întrebuinţat de către serviciul silvic din Bosnia şi Herţegovina pentru exploatarea şi regenerarea masivelor, corespunde ori nu stării lor culturale şi condiţiunilor economice locale, precum şi ce măsuri trebuesc luate cu resturile de material lemnos ce rămân în urma exploatării.

La aceste discuţiuni au luat parte mai mulţi corifei ai ştiinţei şi practicei forestiere, între cari profesorul A. von Guttenberg dela şcoala de silvicultură din Viena ; consilierul ce curte şi profesor dr. Hess, bine cunoscut prin lucrările sale ; Prinţul Auersperg, preşedintele societăţii ; directorul forestier Hufnagl ; consilierul silvic Hoffmann, precum şi silvicultorul şef Klusiok din Galiţia ce Est.

Afirmările acestui din urmă au atras atenţiunea asistenţilor. Din cauza însemnătăţei chestiunii tratate reproduc aci textual o parte din vorbirea sa :

«Luând cuvântul mi-am propus a face o mică comparaţiune între «caracterul general şi modul de tratament adoptat în pădurile virgine ale Cernagorei şi Igmanului vizitate de noi, pe de o parte, iar pe de alta între întinsele păduri ale Statului din Carpaţii Galiţiei de Est».

«Deşi caracterul general al acestor 2 regiuni în esenţa sunt iden-

tice, există însă între cele de aici și de acolo anumite condițiuni cari influențează asupra sistemului de exploatare ce vrem să adoptăm.

«Mai cu seamă solul, clima și situația, condiționează diferitele metode de a tratà pădurile.

«Pe când masivele virgine ale Cernagorei și ale Igmanului populează în genere coastele cu pante puțin repezi ale văilor sărace în păraie, în ape, sau întinsele doline lipsite cu totul de isvoare, pădurile virgine ale Carpaților îmbracă coastele adesecri foarte repezi cu o direcțiune dela Sud spre Nord ale văilor bogate în păraie, precum și văile secondare scurte, înguste, formând ramificațiunile celor d'întâi, dar nu mai puțin pline de isvoare și de ape curgătoare.

«Solul celor d'întâi păduri provine din desagregarea calcarului *karstului* care, când dispune de umiditate îndestulătoare, dă naștere la un pământ foarte fertil, dar atunci când sunt desgolite din cauza climei sudice și a proprietăților sale fizice și chimice este foarte expus descompunerii și spălării, iar înierbării numai în locurile umede; dinpotrivă, pădurile virgine din Carpați sunt situate pe soluri provenite mai cu seamă din desagregarea gresei carpatice, nu mai puțin fertile și bogate în materii minerale nutritive. Ele sunt totdeauna umede din pricina abondenței isvoarelor și păraielor și a deselor precipitațiuni atmosferice din care cauză când sunt desgolite, sunt expuse așà de mult buruenilor, încât nu-și poate cinova închipui, pe câtă vreme uscarea și micșorarea fertilității lor este mult mai puțin de temut.

«In pădurile comparate silvicultorul trebue, cu ocaziunea exploatărilor, să-și aibă îndreptată atențiunea spre cea mai eficace protecțiune a solului, și anume în cele d'întâi păduri spre a le feri de sărăcirea solului și de-a fi spălate de ape și din potrivă în cele din urmă în prima linie spre a nu fi năpădite de buruleni, iar pe versantele atingând altitudini mari, foarte repezi și pietroase, să nu fie sărăcite și spălate de ploi.

«Cu toată existența dificultăților în ce privește repopularea suprafețelor exploatate în pădurile din Carpați, totuși aici se practică foarte mult tăierile rase, pe când grădinăritul numai în regiunile foarte înalte și pietroase.

«Acest din urmă tratament care s'a aplicat abia în ultimii ani, nu a dat bune rezultate din cauză că prin doborârea, dar mai cu seamă prin transportul lemnelor descojite pe coaste repezi, fie pe pătura moartă sau pe zăpadă, cam la 80% din arborii rămași în picioare li s'a vătămat trunchiurile sau rădăcinile așà că au căzut victima insectelor și în special a bostricului tipograf precum și a vânturilor.

«De oarece un alt mod de-a scoate lemnele din porțiunile exploatate situate pe asemenea terenuri nu este cu putință, s'a renunțat la grădinărit, practicându-se și aici tăierile rase, după ce s'a luat bine înțelese toate precauțiunile necesare.

«Denumirea de *tăiere rasă* nu trebue înțeleasă în accepțiunea proprie a cuvântului, căci nu se taie toți, ci numai acei arbori cari au o valoare comercială.

«In pădurile aflătoare la distanțe mari, nu se exploatează arborii mai subțiri de 26 cm. în diametru la înălțimea peptului așà că ei rămân

în picioare, iar în porţiunile din situaţiunile mai avantagiate rămân cei mai subţiri de 13 cm. în diametru, precum şi arborii, al căror lemn se vede bine că nu se poate întrebuinţă decât pentru foc.

«Nu e mai puţin adevărat însă că denumirea de tăieri rase este justificată, pentru că acestora le lipseşte criteriul grădinăritului, arborii rămaşi nefiind lăsaţi în scopul unei viitoare exploatări şi nici pentru a asigură regeneraţiunea naturală, ei alcătuind pur şi simplu un material fără valoare.

«Astfel de tăieri rase pot fi practicate fără inconvenient pentru reîmpădurirea porţiunilor exploatate, pentrucă pe suprafeţele desgolite—după cum arboretele virgine au fost mai mult sau mai puţin impoienite (păduri virgine formând masive pline sunt rari)—se află pe alocurea sau pe întinderi mari un însăminţiş preexistent des şi utilizabil şi pentrucă arborii mai tineri rămaşi în picioare, fără ca silvicultorul să le fi destinat acest rol, servesc de fapt ca semincerі şi ca atare în unire cu însemănţările de pe marginea tăierilor pe care de asemenea nu se comptează, dar cari uşurează mult sarcina silvicultorului şi aceasta cu atât mai mult cu cât anii de sămânţă nu sunt aşă de rari ca în Bosnia, unde bradul nu produce sămânţă decât la 3—5 ani, iar molidul la fiecare 6—8 ani.

«Cauza principală că în pădurile din Carpaţi se poate practică tăierile rase fără pericol stă în faptul că suprafeţele anuale exploatate nu se curăţă cu îngrijirea ce se poate face numai în pădurile situate la câmpie sau la coline, şi pentrucă toate vârfurile şi crăcile, ramurile şi celelalte resturi de lemne se împrăştie regulat pe întinderea parcelelor tăiate cari se lasă acolo.

«Acestea alcătuesc scutul cel mai natural şi mai eficace al solului în potriva buruienilor cari nu permit nici unei plante lemnoase să vegeteze, ele apără însămânţişurile preexistente, precum şi semincle venite mai târziu în mod natural sau introduse pe cale artificială, de oarece constitue un bun mediu pentru germinare, cu alte vorbe la început ele alcătuesc o pavăză în contra înierbărei, căldurei şi gerului, iar mai târziu formează un isvor de materii nutritive pentru plantele în chestiune.

«Teama că aceste resturi lemnoase ar împiedeca însămânţarea naturală sau viitoarele repopulări artificiale, că le-ar fi vătămătoare chiar, este neîntemeiată. Dacă cei ce mă ascultă ar voi vr'o dată să viziteze pădurile Statului din Galiţia de Est aş putea să le arăt binefăcătoarele efecte ale împrăştierei regulate a resturilor exploatărilor pe suprafaţa tăierilor în regiunea munţilor înalţi, în a câmpiei cât şi în cea a munţilor mijlocii, şi nu numai cu priviro la însămânţările naturale dar şi la cele artificiale.

«Pentru complectare mai adaug că menţionatele tăieri rase se fă. ceau altădată semănându-se prin împrăştiere pe zăpadă, primăvara înainte de topirea zăpezei. Această metodă nu a dat însă bune rezultate, dovedindu-se şi costisitoare.

«Actualmente în locurile goale cari prezintă deja urme de înierbare, se seamănă în cuiburi, iar întinderile mai mari neînierbate se însemănţează prin împrăştiere, dar tocmai după topirea zăpezei».

Bazat pe arătările în chestiune şi pe faptul că în numeroasa asistenţă din şedinţa societăţii ţinută în Serajevo nu s'a găsit nici un contrazicător, mi-am permis a recomandà celor în drept ca să experimenteze în mic, deocamdată, împrăştierea resturilor exploatărilor pe toată suprafaţa, în loc de a se mai face grămezi.

Totdeodată am dat consilii personalului forestier dela Retivoiu ca pe viitor să întrebuinţeze mai puţină cantitate de sămânţă cu ocazia repopulărilor artificiale, deoarece tinerele arborete răsar prea dese, ceeace nu este un avantaj, ci din contră se împiedecă prin aceasta creşterea şi înputernicirea plantelor expunându-le, la vârsta de 20—40 ani mai cu seamă, a suferì mult din cauza rupturilor de zăpadă, etc, precum de asemenea de a nu se servi numai de molid ci a căutà să-l asocieze cu bradul şi cu fagul. Aceste specii aflându-se în staţiunea lor naturală aporesc rezistenţa masivelor în contra intemperiilor atmosferice.

O bună măsură asemenea ar fi ca în suprafeţele destinate a se exploată mai târziu prin tăieri rase, să se estragă arborii cari de fapt au intrat în depericiune, fără ca numărul lor să treacà peste 10—15 la hectar, în scopul de a se pregătì instalarea naturală a însămenţişurilor.

Mi s'a spus că s'a încercat altădată amestecul molidului cu melezul, dar că rezultatul a fost nesatisfăcător.

Erà de prevăzut aceasta, deoarece dacă melezul intră în amestec într'o proporţie prea mare şi dacă în loc să formeze pâlcuri sau porţiuni de păduri aparte, se caută a dobândì un amestec intim, ori se plantează în linii un şir de molid şi altul de melez, cum s'a practicat în câteva locuri de pe valea Prahovei, cari se zăresc când cineva trece cu trenul la Sinaia, această esenţă, având în tinereţe o creştere repede, tinde a copleşì molidul.

Dacă voim cu orce preţ a obţine un amestec intim, proporţia melezului nu trebue să treacă peste 2/10, altfel el devine vătămător.

Am avut ocaziunea să văd în Austria o mulţime de reîmpăduriri în regiunea munţilor înalţi făcute cu melez amestecat cu molid, dar numai păstrându-se proporţia de mai sus.

Afară de aceasta fagului nu trebuie să i se facă un resboiu de exterminare, pentrucă el contribue mai mult decât altul la fertilizarea solurilor forestiere.

Introducerea pinului cembra în masivele din Faţa Gávanei şi de pe Retivoiu aflătoare la altitudeni mari şi în soluri profunde, este tot ce se poate recomandà mai mult.

Această specie dă un lemn apreciat în strungărie şi prin înrădăcinarea sa puternică rezistă foarte bine în contra violenţei vânturilor.

Cu ocaziunea aflărei mele în misiune de studii, în 1895, în Salzkammergutul austriac, am avut prilejul să constat că încercările de reîmpădurire cu această esenţă forestieră au dat bune rezultate.

Spre a-şi puteà face orcine o noţiune precisă de volumul materialului lemnos aflător în pădurile noastre virgine din regiunea munţilor, mi-am procurat, prin bunăvoinţa D-lui Mack şi a d-lui inginer Ganzert dela exploatarea Susaiu şi Retivoiu, alăturatele 2 tablouri.

Rezultatele exploatărei pădurilor Susaiu-Retivoiu-Faţa Găvanei

obţinute în intervalul celor din urmă 10 ani, 1895/96—1904/05.

Anii de exploatare 1 Sept. 31 Aug.	Parchetele tăiate ras.	m³ material brut vândut aparţinând următoarelor categorii:										m³ material brut Total net
		Cherestea	Ţiplă	Lăzi	Butoaie	pentru pasul de hârtie	în forme locale	Lemne de foc	Rămas în depozit	Total	minus rămăşiţa anului prec.	
1895/96	No. 22. — Susaiu » 7. — Retivoiu	5140	69	—	—	3129	1645	14220	21266	45532	16496	29036
1896/97	» 21. — Susaiu » 8. — Retivoiu	10516	122	21	—	4307	714	17700	19828	53271	21266	32005
1897/98	» 20. — Susaiu » 9. — Retivoiu	11954	18	56	270	4397	1949	15999	19002	53645	19828	33817
1898/99	» 19 şi 18. — Susaiu » 10. — Retivoiu	11965	14	41	93	3793	2930	16505	37987	73318	19002	54316
1899/900	» 17. — Susaiu	7511	209	64	258	5306	489	15007	25959	53956	37987	15969
1900/01	» 11 şi 12. — Retivoiu	6179	199	62	946	5701	923	17736	23993	55030	25059	29971
1901/02	» 16. — Susaiu	8403	97	96	214	4747	457	14097	10433	38601	23993	14608
1902/03	» 15. — Susaiu » 13. — Retivoiu	10956	72	9	322	5608	654	17290	10303	45244	10433	34811
1903/04	» 14. — Susaiu » 14 şi 15. — Retivoiu	21096	71	4	296	4209	389	20060	17501	63626	10303	53323
1904/05	» 13 şi 12. — Susaiu » 16. — Retivoiu	18145	157	3	287	9316	196	18996	24401	71501	17501	47095
Pe 10 ani	21 parchete = 840 ha pentru care Domii C. & S. Schiel plătesc Casei Regale Lei 350 pentru fiecare hectar şi se obligă a repopulă toate parchetele.	111943	1021	356	2076	50699	10246	167610	—	—	—	343.951

Lemne de lucru 176341 m³ — 167610 m³ Lemne de foc

Lemne de lucru pe 1 hectar 210.— m³ 13951 m³ — 199.— m³ Lemne de foc pe 1 hectar: 409.—

409.— m³

Informaţiuni asupra rezultatelor obţinute cu exploatarea a câte 2 parchete din pădurile „Stevia“ (Statului) şi „Neamţu“ (Eforiei).

Din parchetul No. 4 «Stevia» cu o suprafaţa de 30.9 ha s'a obţinut: 512.4 m³ lemne de lucru şi 8.678 m³ lemne de foc, adică în total 9.190.4 m³ ceeace revine la unitatea de suprafaţă:

16.7 m³ lemne de lucru şi 283.1 m³ lemne de foc, în total 300.4 m³.

Din parchetul No. 5 «Stevia» cu o suprafaţă de 23.92 ha, s'a obţinut: 107.2 m³ lemne de lucru şi 6 296 m³ lemne de foc, adică în total 6.403.2 m³ sau 4.4 m³ lemne de lucru şi 263.2 m³ lemne de foc, în total 267.68 m³ la hectar.

Din parchetul No. 1 «Neamţu» cu o suprafaţă de 16.86 ha, s'a obţinut: 1.936.0 m³ lemne de lucru şi 215.9 m³ lemne de foc, adică în total 5.576 m³ ceeace revine la 114.8 m³ lemne de lucru şi 215.9 m³ lemne de foc, sau la 330.7 m³ la hectar.

Din parchetul No. 5 «Neamţu» cu o suprafaţă de 22.36 ha s'a obţinut: 162 m³ lemne de lucru şi 7.688 m³ lemne de foc, adică în total 7.850 m³ sau 7,28 m³ lemne de lucru şi 345.4 m³ lemne de foc, în total pe 1 hectar 352.8 m³.

Nu vreau să obosesc prea mult auditorul, mă rezum, aşa dar, şi zic: toate metoadele de exploatare sunt bune printre cari şi tăierile rase rămâne însă să ştim cum, când şi unde trebuesc aplicate.

In rezolvarea acestor chestiuni ştiinţa omului de profesie, a silvicultorului care, pe lângă cunoştinţe teoretice, posedă şi o practică îndelungată, este absolut necesară.

D-l *N. C. Macovei*. Nu voiu intrà în discuţiuni intime de ştiinţă, după cum a făcut d-l Petre Antonescu, pe care şcoala şi experienţa ne-a învăţat zi cu zi, voiu atinge însă această cestiune în liniile sale mari.

Sunt silit să o fac şi pentru cuvântul că, la această şedinţă avem onoare de a avea prezinte un auditor distins, dar străin de limbagiul termenilor noştri technici forestieri.

Pădurile, ştim cu toţii, că se exploatează la orce vârstă voeşte omul, în vederea materialului, de care avem trebuinţă.

Dar pădurile nu se regenerează toate la orce vârstă, tot în acelaş fel, de ex., speciile foioase ca: stejarul, ulmul, carpinul, plopul, etc., se regenerează prin sămânţă şi prin lăstari, pe când toate reşinoasele ca: bradul, molidul, etc., nu se reproduc decât prin sămânţă.

Apoi, chiar foiasele cu începere dela vârsta de 40 ani, cu greu se mai pot reproduce prin lăstari.

De acî a pornit ştiinţa şi a studiat toate felurile de regenerări, precum şi toate modurile. Aceasta a dat naştere la ceeace numim noi technic «Regimuri şi modalităţi».

Regimul codrului se aplică pădurilor în vederea producerii lemnului de mari dimensiuni de lucru şi construcţiuni, regenerarea lor nu se poate face decât din seminţe.

Regimul crângului se aplică pădurilor în vederea creşterii lemnului de dimensiuni mici şi de foc, — regenerarea lor făcându-se prin lăstari.

Ambele regimuri au mai multe modalităţi, sau mai multe feluri de a procedà.

Tăierea rasă nu este altceva decât regimul codrului cu modalitatea de a se tăià şi exploata deodată întreg materialul, iar regenerarea pădurii implică să se facă în mod artificial imitând natura, prin aruncare sau semănare de sămânţă, sau prin plantare cu puieţi crescuţi în pepinieră.

Deci, toată discuţia noastră se învârteşte în jurul următorului punct: «Dacă tăierile rase se pot aplicà în pădurile noastre, ca o haină cu care se poate îmbrăcà orce om, de orce talie sau mărime ar fi el.

Răspunsul meu este simplu. Că, după cum un doctor nu poate să trateze pe un pacient fără ca să-l vază, să-l examineze, să-l asculte, tot astfel şi un silvicultor nu poate să se pronunţe că o pădure în orice condiţiuni de sol, climă, expoziţie, altitudine s'ar află, se poate exploata ras. Cine îndrăzneşte să o facă, va comite erori, cari nu se pot reparà decât cu sacrificii băneşti cu mult mai mari decât întreaga valoare obţinută pe materialul exploatat.

Dar această îndrăzneală este calificată de ştiinţă sau de nepricepere, sau cu un alt epitet ce capătă numai aceia ce ar puteà pretinde că, au inventat o alifie de crescut pădurile.

Domnilor,

Cultivarea şi exploatarea pădurilor este mai mult o artă decât o ştiinţă şi arta lucrează încet şi cu mare abilitate ca să producă opere.

Acum mai ales când domeniul vastelor noastre păduri a fost redus la mai puţin decât este necesar, când stocul de material ce mai conţin este atât de sărăcit, cred că ar fi prudent ca orce tăiere şi exploatare, să o facem cu multă înţelepciune şi după un studiu prealabil şi acolo unde tăierile rase se pot aplicà, să nu ezităm, condiţionat a face toate lucrările prescrise de ştiinţă pentru reuşita regenării, — căci a face altfel numai artă nu se poate numi.

D. *P. Antonescu*, citeşte următoarea moţiune:

«Având în vedere că tăierile rase aplicate în pădurile de munte, ca şi celelalte modalităţi de tratament ale regimului codrului au avantajele şi inconvenientele lor.

Că în anumite circumstanţe fizice şi economice întrebuinţarea lor cu spirit de discernământ poate fi justificată, dar ele nu trebue câtuş de puţin generalizate.

Considerând că de datoria omului de profesiune este ca ţinând seamă de diversitatea situaţiunilor în care se găsesc pădurile să se servească de regimul şi tratamentul în stare să realizeze mai bine scopul final al unei economii forestiere raţionale, care este utilizarea în chipul cel mai avantajos al productivităţii solurilor forestiere şi a capitalelor lemnoase din masivele existente în vederea îndrumării lor spre starea normală.

Suntem de părere ca fiecare tratament, între cari şi tăierile rase

aplicate în special în pădurile de molid şi urmate imediat de repopulări artificiale, merita atenţiunea noastră, fără a avea dreptul nici unul la o preferinţă exclusivă».

Adunarea aprobă această moţiune.

D. *Preşedinte*, comunică Adunării că în ziua de 8 Maiu, ora 9 dimineaţa, membrii adunării vor vizita fabrica de chibrituri.

Şedinţa se ridică la orele 12 noaptea.

Şedinţa de la 8 Maiu

A doua şedinţă a avut loc în ziua de 8 Mai şi s'a deschis la orele 9 seara, răspunzând la apelul nominal 65 membrii.

D. *Preşedinte*, declară discuţia deschisă asupra chestiunii următoare, pusă la ordinea zilei: *Regenerarea pădurilor de stejar. Critica crângului compus*, dând cuvântul d-lui referend *I. Guguianu*.

Domnilor,

Mai întâiu ţin să mulţumesc Onor. Comitet al societăţii pentru bunavoinţă, ce-mi face onoarea, ca să pot tratà acest subiect.

In al doilea rând cer indulgenţa stimaţilor Domni prezenţi şi a colegilor, dacă nu aşi fi putut răspunde în totul aşteptărilor lor, declarând dela început, că numai interesul meseriei, ce profesez, m'a decis să propun aducerea în discuţie a acestei cestiuni.

Dintre diferitele modalităţi de tratament aplicate pentru exploatarea şi regenerarea pădurilor din regiunea câmpului şi a podgoriei, constituite la noi exclusiv din foioase, s'a aplicat în toate ţările din timpurile cele mai vechi în majoritate crângul compus.

Acest tratament, după cum cunoaştem, are de scop regenerarea pădurii atât prin lăstărire cât şi prin însemânţare, fie directă, cât şi artificială; sau prin plantaţiuni, în vederea producţiei atât a lemnului de mici dimensii ca combustibil şi pentru gospodăria rurală, cât şi a lemnului de dimensii mari pentru industrie, ş. a.

In ţările germane, acest tratament datează de pe timpul Arhiepiscopului Salzburg, *Mathias Lang von Wellenburg*, care în anul 1524 a instituit primul regulament pentru pro-

hibirea tăierii dezordonate a pădurilor, impunând divizarea pădurilor în parchete anuale, făcând obligatorie oprirea de rezerve, seminceri, în parchete, cum şi prohibind păşunarea parchetelor până la etatea când coronamentul lăstarului a scăpat de botul vitelor;

In Franţa găsim deasemenea dejà de pe timpul lui Ludovic al XIV-lea, ordonanţa lui Colbert dela 1669 pentru Administraţia şi exploatarea pădurilor, în care se prevede obligaţiunea de a se opri rezerve în parchetele exploatate;

La noi în ţară acest sistem de exploatare s'a introdus mai întâiu în Moldova, în anul 1843 prin «Legiuirea pentru cruţarea pădurilor de pe moşiile Monastireşti şi altele».

Prin această legiuire se ordonă împărţirea pădurilor în parchete anuale şi oprirea de rezerve şi anume prin art. 2 se impune: «pădurile de stejar sau de brad pe fiecare moşie nu vor puteà coprinde mai puţin de 80 parcheturi; cu condiţia ca pădurile să fie sau numai de stejar şi de brad sau şi în amestec, însă predominând cele două specii»; iar

«Pădurile de alte soiuri de lemn nu vor puteà coprinde mai puţin de 40 parcheturi»; şi în fine prin art. 4 se fixează şi numărul rezerverelor la hectar, adică câte una de prăjină, ceeace face pe hectar 56 rezerve.

De aici acelaş sistem s'a introdus şi în Muntenia.

Pe la anul 1870, Ministerul financelor formulase un model de statistică şi amenajament typic în crâng compus, căruia aveau să se conformeze inginerii contractanţi pentru amenajarea pădurilor Statului şi ale stabilimentelor publice

Numărul obişnuit de rezerve la hectar erà de 80

Acest tratament s'a aplicat aproape în general în ţară, şi chiar şi unora dintre pădurile de rezinoase.

In timpul mai recent şi chiar din anul 1881, data promulgării Codului Silvic, au încetat amenajările pădurilor supuse regimului silvic de către ingineri contractanţi, şi aceste lucrări s'au făcut de către agenţii silvici ai Statului, fără a se exclude totuş şi alţi ingineri forestieri, cari se găseau în ţară.

Cu toţii, când au avut a face asemenea lucrări, au preconizat şi aplicat în special crângul compus, cu un număr diferit de rezerve, însă pentru pădurile Statului acesta nu puteà fi mai mic de 80 la ha.

Exploatarea în crâng cu rezerve erà atât de impusă, că uneori se întocmeau studii de punere în exploatare în crâng compus, stabilind ca antreprenorul să lase numărul reglementar, sau cel puţin pe cel minimal, de rezerve, fără ca pădurea să fi conţinut suţeţi apţi pentru a putcà figurà ca rezerve.

Acestea zise, vă rog a-mi permite să descriu pe scurt cari sunt caracterele crângului compus, astfel cum se aplică astăzi în ţările cu o gospodărie silvică bine organizată.

Tratamentul crângului compus, spre deosebire de crângul simplu şi codrul, este o combinaţie a acestor două regimuri, constând *a)* din subarboret sau crâng, compus din lăstari de tulpină, lăstari de rădăcină şi din puieţi de seminţe, purtând numele de *etajul inferior*, şi *b)* din arborii de rezervă, opriţi cu îndoitul scop de a produce lemn de dimensii mari şi de valoare tecnică, cum şi a contribuì cu seminţele lor la regenerarea pădurii. Acestea formează *etajul superior*.

In aplicaţiune, găsim astăzi crângul compus sub trei forme, şi anume:

1. *Crângul cu rezerve,* în care importanţa principală se dă subarboretului; acì se dă crângului o rezoluţie lungă până chiar la 60 ani. Considerând însă, că facultatea de lăstărire a stejarului la etate înaintată scade, această formă de crâng compus este improprie pentru pădurile de stejar;

2. *Crângul compus normal*, în care rezerva şi subarboretul au aceeaş importanţă. Această formă a crângului compus, — cea mai proprie creşterii stejarului, — fie ca subarboretul să producă pe lângă un material abondent ca combustibil, lemne mărunte, pentru exigenţele agricole, şi special coaja pentru tăbăcărie, sau ca etajul superior să producă lemn de cherestea şi de construcţie technică, implică lucrări de îngrijire a ambelor etage, şi anume: *lămuriri periodice*, ale crângului la intervale de 6, 8 şi 10 ani mai înainte de aplicarea tăierii principale cum şi curăţirea în diferite rânduri chiar a rezervelor de crăcile lacome; de asemenea se aleg din timp arborii din subarboret chemaţi a rămâne ca rezerve, preparându-i prin curăţiri succesive pentrn ca să rămână bune rezerve;

3. *Crângul compus de forma codrului*, acì se dă mai

multă importanţă rezervei decât sub-arboretelui, urmărindu-se mai ales producţia lemnului de dimensii mari. Pentru o bună selecţionare a arborilor, proprii să producă până la etăţile cele mai înaintate lemn technic sănătos şi de mare valoare se aplică de asemenea ca la codrul regulat mai multe tăieri şi anume: *o tăiere preparatoare, o tăiere principală* şi *tăierea posterioară.*

Considerând următoarele obligaţiuni ce incumbă Administraţiei pădurilor Statului şi celor ale stabilimentelor publice şi anume:

1. Ca aceste păduri să fi tratate astfel ca ele să producă mai ales lemne de dimensii mari şi de valoare technică;

2. Ca acele păduri să fie regenerate mai ales cu sugeţi din sămânţă; — să vedem întrucât crângul compus astfel cum s'a aplicat la noi până astăzi a putut satisface celor două principale şi esenţiale obligaţiuni?

Din studiul reposatului şi regretatului profesor şi coleg, N. R. Danielescu publicat în 1893 sub titlul «*Deteriorarea rezervelor în pădurile de stejar*» citim la pag. 29, punctul 27 următoarele:

«După cum am spus deja, în Franţa se observase încă de pe la 1860 relele rezultate ale aplicării crângului compus şi s'a revenit la stricta aplicare a Codicelui silvic.

Cea mai mare parte dintre pădurile Statului şi chiar ale comunelor şi stabilimentelor publice, tratate în crâng compus, dar unde se găsea o rezervă numeroasă, au fost convertite în codru regulat;

In acele, unde erau puţine rezerve s'a ordonat a se spori numărul lor în mod considerabil şi tot în scopul de a se face mai târziu conversiunea în codru; iar în acelea în fine, în care continuarea crângului compus s'a găsit utilă se opreşte de asemenea o rezervă destul de numeroasă.

In Germania: la început pe vremea lui Cotta bătrânul crângul compus erà tratamentul de predilecţie.

Fiind însă rău aplicat, adică brecuit prin păşunare şi luând mereu lemnul fără a se face nici o lucrare de îmbunătăţirea pădurii, a dat şi acì rezultate funeste.

Cea mai mare parte din crângurile compuse au fost deci convertite treptat în codrii.

Astăzi în Prusia, din o suprafaţă de 30.9% păduri fo-

ioase, se exploatează în codru 20.4 %, în crâng simplu 7.9 %, iar în crâng compus numai 2.6 %.

In Austria s'a procedat la fel ca în Germania şi acl crângul compus se găseşte aplicat, mai numai în pădurile particulare din Bohemia, Moravia şi Silesia, unde ocoalele sunt mici, iar personalul forestier numeros şi foarte experimentat, unde în păduri se face horticultură; iar în pădurile Statului, crângul compus il găsim aplicat numai în aşà numita pădurea «Vienei Wiener-Wald» situate în excelente condiţiuni atât ca administraţie cât şi ca debuşeu al produselor silvice, şi acì de asemenea pe suprafeţe mici.

In Ungaria, vecina noastră, unde găsim cele mai numeroase şi vestite păduri de stejar, cu toate condiţiunile sub care se prezintă pădurile noastre de câmp şi de potgorie după statistica oficială, din o suprafaţă păduroasă totală de circa 8 milioane hectare, găsim tratate:

în codru ca 5½ milioane ha.;

în crâng simplu ca 2¼ milioane ha.; iar

în crâng compus numai 14,000 hectari.

Să cercetăm acum şi rezultatele obţinute prin aplicarea crângului compus la noi, spre a ne puteà dà socoteală de ce trebue făcut pe viitor.

Din studiile făcute de către silvicultorii noştri asupra rezultatelor obţinute, prin aplicarea crângului compus, rezultă în mod evident următoarele:

1. Ca o îmbunătăţire a crângului cu pueţi proveniţi din sămânţă de specii preţioase nu a avut loc, fie că solul fiind înerbat, sămânţa s'a uscat, sau că sămânţişurile deşi instalate, au fost sufocate de speciile albe şi de către lăstarul teiului, jugastrului, arţarului şi a altor specii secundare;

2. că lăstarul a suferit în urma zăpezei şi vânturilor, de oarece tulpinele arborilor tăiaţi, au fost prea înalte;

3. că lăstarul suferă considerabile vătămări cu ocazia scoaterii materialului lemnos din parchet, mai ales când termenul se prelungeşte şi lemnele sunt răspândite pe întreaga suprafaţă în loc să fie aşezate dealungul drumurilor sau pe anumite două trei porţiuni restrânse, iar lăstarul vătămat nu se recepează;

4. că sistemul radical al lăstarului provenit din tulpină sau chiar din rădăcina arborilor tăiaţi, este cu mult inferior

rădăcinei puieților proveniți din sămânță, și că pe solurile noastre de podgorie, recunoscute ca bogate în nisipuri, foarte puțin consistente, și lipsite de umiditate, numai rădăcinile forte ale arborilor proveniți din semințe sunt în stare a le fixà, a le menține și salvà contra erosiunilor, a stabilì echilibrul între aer și apele supraterane și cele subterane, adică a menține hygroscopicitatea solului ;

5. că rezervele oprite nu vegetează în bune condițiuni pentru următoarele motive :

a) că ele nu au fost obișnuite prin tăieri preparatoare cu starea izolată, astfel că năpădite de crăcile lacome se curonează și se usucă, iar crăcile lacome nu se pot curăți la timp ;

b) că nu se găsesc totdeauna arborii sănătoși și proveniți în majoritate din semințe pentru a fi opriți ca bune rezerve ;

c) că solurile de podgorie fiind puțin consistente și mult accidentate, o mare parte de rezerve se usucă din cauza lipsei de umiditate, iar parte sunt doborâte de vânturile violente ;

6. că numărul reservelor oprite este prea mic pentru a asigurà statului un stoc suficient de lemn de lucru în raport cu suprafața parcursă cu exploatările ;

7. că afară de arboriideesență de stejar, frasin sau ulm, cari pot servì lemn de valoare, se opresc numai pentru a se împlini numărul de rezerve arbori de alte specii ca : cer, carpen, jugastru, tei, sorbi, cireși și alte specii secondare, cari, parte conduse la etăți mari pierd absolut din valoare, iar parte au sămânța astfel că vântul și animalele o aduce dela mari distanțe în masive ;

8. că rezervele nu se opresc, în anumite împrejurări în grupuri ca ele să se protejeze reciproc și să nu împiedece în stare izolată lăstarul pe mari suprafețe în desvoltarea lui ;

9. că reservele vătămate prin exploatare nu se pot extrage și nici compensà, mai ales când, numărul lor este mic, astfel că deși ele figurează ca în ființă, de fapt ele la complectarea masivului nu contribuesc, cum nu se fac nici însămânțări sau plantațiuni pentru ameliorarea porțiunilor exploatate ;—astfel stocul materialului de valoare al pădu-

rilor exploatate se micşorează în urma exploatărilor şi în schimb abiă dacă se augmentează cantitatea lemnului de foc;

10. Nu puţin se resimt arborii de reservă chiar în urma martelagiului; de multeori locul mărcei rămâne pentru totdeauna un defect al arborelui şi dă loc la formarea ciupercilor;

11. La crângul compus aplicat în streinătate pe lângă alte lucrări preparatoare şi amelioratoare, martelagiul se face de către agenţi cu multă experienţă, începând dela gradul de silvicultor şef în sus, pe timp ce la noi şefii de ocoale fac această lucrare de multeori destul de grea, abiă eşiţi de pe băncile şcoalei.

Afară de consideraţiunile speciale de mai sus trebue să avem în vedere şi următoarele cestiuni generale, care, apreciate, ne pot mai bine îndrumă asupra tratamentului ce trebue să aplicăm pe viitor pădurilor noastre şi anume:

Pădurile noastre de câmp, situate mai aproape de căile de comunicaţie, au fost deja parcurse cu exploatarea, dacă nu în întregime, cel puţin mai mult de jumătate, şi în scurt timp se va terminà cu tăierea lor. Aci avem puţine rezerve şi chiar dacă avem, numărul lor este restrâns şi s'au cam extras cele uscate sau curonate; avem însă masive de crâng provenite din lăstar şi care reclamă a fi preparate pentru a li se puteà aplicà tratamentul crângului compus sau altul. Ce trebueşte să facem într'însele? Cred că, suntem de acord să începem a le aplicá tăierile de curăţire, adică de ajutarea în desvoltare a viitoarelor rezerve de oprit In această privinţă se ştie, cum trebueşte procedat, voesc numai să accentuez, că din aplicarea acestor tăieri va rezultà pentru păduri un important avantagiu, pentru stat un considerabil venit, iar pentru populaţiunile vecine şi publicul consumator un mare ajutor.

Pădurile de câmp, situate la distanţe mari de căile de comunicaţie şi de oraşe, conţin şi astăzi încă mult material uscat şi deperisant şi foarte mult material de cor în vârstă înaintată şi de gărniţă defectuoasă în urma incendiilor, a păşunatului abusiv şi a devastaţiunii de către insectele vătămătoare.

La aceste păduri, credem că este necesar a se activà punerea în valoare a acestor produse pe scară cât de în-

tinsă, dând Statului venituri însemnate şi teren de emulaţie antreprenorilor.

La podgorie, deşi se prezintă cam acelaş raport, în ce priveşte mersul exploatărilor, sunt însă de reţinut alte momente importante în ce priveşte starea lor şi tratamentul pe viitor. In aceste păduri, avem numeroase rezerve curonate şi un considerabil stoc de material de foc constituit din carpen, fag, teiu, plop şi alte specii secundare. Acì este leagănul şi staţiunea stejarului sesiliflor, care în urma neglijării unei de aproape îngrijiri, îl vedem restrâns din ce în ce mai mult, astfel ca rezerva în lemn de lucru este neînsemnată, în raport cu aceea ce ar trebuì să fie. Acì găsim debitat lemnul de stejar în lemn de foc, iar fagul, care a ajuns la dimensii mari, se găseşte pe loc încă neexploatat şi ocupând suprafeţe considerabile, dându-se preferinţa în mersul exploatării special stejarului.

Tot acì găsim un considerabil număr de arbori de stejar uscaţi în picioare, sau căzuţi, cari se extrag periodic de către serviciul silvic, în urma imposibilităţii de a puteà parcurge cu actualul sistem de exploatare, suprafeţe mai întinse într'un interval relativ mai scurt.

Pădurile noastre de podgorie cuprind foarte mult material în picioare, defectos în creştere şi maladiv, atât din cauza tăierilor pripite şi aplicate în tot cursul anului, făcute în ajunul secularizării averilor monăstireşti, cât şi în urma abuzului cu păşunatul în parchetele exploatate în intervalul dela secularizare până la aplicarea codului silvic, cum nu mai puţin în urma extragerii a celui mai bun material de stejar de lucru pentru căile ferate, poduri, telegraf şi alte exigenţe publice, de pe timpuri când numărul silvicultorilor erà foarte restrâns şi autoritatea lor încă în faşe; atunci când oamenii profani de silvicultură dictau cele mai nemerite şi cele mai fericite tratamente ale codrilor de stejari din ţară.

In acest fel de păduri exploatările trebuesc făcute cu cea mai mare rezervă şi prudenţă:

Acì rezidă bogăţia viitoare a ţării, acì trebueşte concentrată din timp toată bunavoinţa guvernelor şi activitatea serioasă şi prevăzătoare a agenţilor silvici.

Intr'adevăr dacă la câmpie se comit greşeli, — după

cum a zis D-l Huffel, distinsul nostru consilier, în Administraţia pădurilor noastre, bunul Dumnezeu al ţării româneşti cu minunile sale ne compensează, clima şi solul ajutând la remediarea lor; — la podgorie însă conservarea pădurilor este de cel mai mare interes pentru ţară.

In regiunea colinelor noastre deşi solul este fertil, sinuozităţile lui, nu permit a se descoperi nici chiar pentru scurt timp terenul, ci masivele trebuesc întreţinute în permanenţă acoperite, atât pentru evitarea surpării coastelor cât şi pentru stabilirea invadării plopului intinereturile de stejar.

Lucrând cu interes şi linişte silvicultorul poate chiar reintroduce în masivele de fag, care populează astăzi prin excelenţă dosurile colinelor, stejarul pedunculat, fie prin însemânţare sau prin plantaţiuni.

Până la înfiinţarea de bune drumuri forestiere, pentru extracţiunea produselor lemnoase şi mai ales pentru extracţiunea lemnelor de mari dimensiuni este riscat a pune în vânzare pe suprafeţe mici, cantităţi mari de material lemnos. Astăzi cu mijloacele de care dispunem nu suntem în măsură a creiă în toate părţile unde exploatăm, căi de comunicaţie. Şoselele comunale, chiar care există, sunt slab întreţinute şi nepracticabile. Ridicând astăzi un stoc prea mare de material şi fiind puţin parcemonioşi cu speciile, care mai târziu, ne vor servì lemn preţios, epuizăm mijloacele materiale de îmbunătăţirea condiţiunilor de transport mai târziu.

Astăzi lemnul de stejar de dimensisiuni mai mici nu are preţ şi nici chiar cel de dimensiuni mai mari, dacă nu se oferă spre vânzare în cantităţi mari, conservat şi condus la o etate mai înaintată, valoarea lui va fi foarte considerabilă

Nu este necesar astăzi să ne grăbim cu extracţiunea de mari cantităţi de material de stejar pe suprafeţe mici, bine vedem că, parchetele mari nu se pot curăţì la timp de antreprenori şi trebuesc să le acordăm prelungiri în detrimentul viitorului masiv; este evident că, vindem în fiecare regiune prea mult material, care nu se poate desface la timp, nici chiar ca lemn de foc, şi că continuând astfel scădem simţitor preţul produselor pădurose!

Dela înfiinţarea corpului silvic şi mai ales dela data înfiinţării societăţii noastre «Progresul silvic», colegii noştri

au criticat în continuu sistemul de exploatare al codrilor noştri de stejar.

S'a desvoltat cu un strălucit talent şi cu o neîndoioasă argumentaţie, necesitatea îmbunătăţirii vechiului sistem de exploatare al pădurilor de stejar în crâng compus; s'a probat cu cifre valoarea pagubelor ce sufere Statul prin uscarea rezervelor din cauza lipsei de mijloace pentru a le îngriji; s'a propus aplicarea a diferite modalităţi ale codrului în pădurile de stejar şi pentru edificarea orcui, vă rog a-mi permite să citez pe onorabilii, neobosiţii campioni ai ştiinţei şi bunei gospodării silvice, fie că sunt încă în vieaţă, sau că, nemiloasa moarte i-a răpit din mijlocul nostru spre nereparabila daună a propăşirii pădurilor noastre.

Astfel găsim în Revista Pădurilor pe 1891, în mai multe numere, un studiu foarte important şi documentat, intitulat «Conservarea pădurilor în România şi despre importanţa lor», publicat după un studiu din anul 1863, al cărui autor îmi este necunoscut.

Apoi în revista pe anul 1892, cu începere din luna Aprilie înainte, studiul «Exploatarea pădurilor ţării din regiunea colinelor», de d-l Profesor şi Inspector silvic *P. Antonescu.*

In Revista Pădurilor pe anul 1893 «Studiul analitic despre Circumscripţia XIII-a silvică», de d-l Inspector *Mihail Tănăsescu.*

Studiul apărut în 1893. Conferinţa d-lui Profesor *N. R. Danielescu*, intitulată «Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar»».

In Revista din luna August 1894 «Rezerve în grupuri», de defunctul *G. Stătescu.*

In Revista pe Ianuarie 1895: «O privire asupra exploatării pădurilor Statului» de d-l *M. Petrescu.*

In Revista pădurilor pe Februarie 1895: «Tratamentul în codru şi tăierile pe suprafeţe», de defunctul Th. Petraru. In acelaş număr al Revistei «Codru şi tăierile pe suprafaţă» de d-l Profesor N. G. Popovici, cum şi alte importante lucrări, pe cari din lipsă de spaţiu nu le-am amintit, însă vă sunt bine cunoscute.

In cursul timpului, Administraţia pădurilor Statului şi onor. Minister al Domeniilor, dela înfiinţarea lui, au chemat

în diferite rânduri specialişti străini francezi şi germani, cari să ne consilieze în gospodăria silvică. Toţi ne-au dat, potrivit cu timpul când au cunoscut pădurile noastre şi con diţiunile de administraţie în ţară, cele mai bune consilii.

Potrivit cu timpul de actualitate, ţin totuş să citez următoarele consilii primite :

In colecţia rapoartelor, făcută către onor. Minister al Domeniiţor de către d-l Huffel şi publicată în anul 1890, la Cap. II § 2, unde tratează despre exploatarea pădurilor, între alte exemple de tratament al pădurilor, zice următoarele :

«In totdeanna, când vor fi de tratat păduri, cari au trecut de etatea de 40 ani în întregul lor, va trebui hotărît să fie tratate în codru cel puţin în timpul unei revoluţiuni de conversiune, dacă nu se hotărăşte a se adoptă definitiv regimul codrului».

In anul 1893, Onor Minister al Domeniilor a publicat «Instrucţiunea, coprinzând unele măsuri relative la administraţia pădurilor Statului», întocmite de către D-l Consilier silvic *I. Pitschak;*

In acelaş an, D-sa a supus aprecierii D-lui Ministru, de pe vremuri, un studiu relativ la aplicarea crângului compus în ţară, care însă nu s'a dat publicităţii.

Din ambele studii rezultă consilii referitoare la modul de procedare, cu privire la creştereaa stejarului ; cum însă pe acele timpuri şi chiar nici astăzi, întrucât mersurile propuse de dânsul implică sistemul exploatării în regie a pădurilor Statului, nu au fost aplicabile ; rămâne a se apreciă atunci când şi la noi se va decide guvernul să aplice un tratament mai intens al pădurilor, instituind pe de o parte exploatarea în regie a pădurilor sale de câmp şi podgorie, cât şi prevăzând în acelaş timp în bugetul fiecărui ocol sumele necesare pentru acoperirea cheltuelilor de regenerare a porţiunelor exploatate în vederea atingerii scopului suprem de a se regenerà pădurile Statului, mai ales cu sugeţi proveniţi din sămânţă.

In cursul timpului s'au făcut de către personalul silvic al Statului încercări pentru introducerea regimului codrului cu modalitatea codrului regulat cu tăieri succesive, fie pe volum sau pe suprafeţe şi într'adevăr s'a şi reuşit pe alocurea Arborii marcaţi, în eliberare s'au vândut, însă mi

se pare că, lăstarul provenit nu s'a recepat în timpul verii şi însemânţările dorite nu s'au efectuat, din cauza copleşirii de către lăstar, care se dezvoltă cu energia proprie terenurilor fertile de câmp ale ţării.

In multe părţi totuş, deşi s'au făcut marcări în codru regulat, aceste marcări au fost zădarnice, negăsindu-se amatori pentru exploatarea în antreprinză a arborilor marcaţi, pentru simplul motiv că, în aceaşi regiune se găseau cu prisosinţă parchete de crâng şi de crâng cu rezervă, care le asigură pe lângă un câştig mai mare şi comoditatea de a exploată repede pe suprafeţe mici material mult, principiul esenţial la care ţine orce înţelept speculant al banilor săi.

După cele spuse mai sus, vedem că crângul compus, astfel cum s'a aplicat şi s'a putut aplică până în prezinte în pădurile noastre, nu a dat rezultate mulţumitoare.

Compilând circumstanţele găsim următoarele cauze principale:

1. Generalizarea acestui tratament la pădurile noastre de câmp şi de podgorie este funestă; căci fiecare pădure, potrivit cu condiţiunile ei de staţiune, compoziţie şi etate reclamă tratamentul său anumit;

2. Aplicarea crângului compus cu succes, reclamă multă îngrijire şi muncă şi în special multă experienţă;

3. Crângul compus, aplicat masivelor de stejar trecute de etatea de 40 ani conduce la împuţinarea stejarului şi deci la înmulţirea speciilor mai puţin rentabile, totuş mai rezistente ca: teiul, plopul, carpenul, jugastrul, s. a.

4. Crângul compus, fără lucrări de însemânţari şi plantaţii, şi fără aplicarea tăierilor de curăţiri şi lamuriri, favorizează producţiunea lemnului de foc în detrimentul celui de lucru;

Când, atât în ştiinţă, cât şi în aplicaţie, este bine stabilit că dintre diferitele modalităţi de tratament ale pădurilor foioase, cel mai greu de aplicat este crângul compus;

Când cu toţii simţim că numărul personalului silvic al statului este încă necomplect pentru a puteà face într'adevăr faţă nevoilor serviciului;

Fiind necontestabil că obligaţia serviciului silvic al statului este să regenereze pădurile pe cât mai mult din semânţă;

După o existenţă de 40 ani a serviciului, cred că este

nemerit ca, odată cu inaugurarea şi sărbătorirea unui glorios şi rodnic trecut pe toate terenurile de activitate ale poporului să se aducă şi o îmbunătăţire a tratamentului pădurilor de foioase ale ţării.

Spre acest scop îmi permit a face următoarele propuneri, rămânând ca D-voastră apreciind să binevoiţi a decide cele mai bune remedii:

1. Pădurile de câmp, constituite în majoritate de alte specii decât stejarul pedonculat şi gârniţa, să fie tratate în crâng, fie simplu fie compus potrivit cu starea masivelor lor;

2. Pădurile de câmp constituite din cel puţin ca $^{4}/_{10}$ de stejar pedunculat sau gârniţă, să fie tratate în codru regulat, sau în crâng compus cu rezervă numeroasă aleasă numai din speciile de stejar pedunculat sau gârniţa în primul rând şi din frasin şi ulm în al douilea rând, iar marcarea să se facă de către agenţi încercaţi în asemenea lucrări;

3. Pădurile de podgorie să fie tratate numai în codru regulat, adică cu tăieri succesive, fie pe suprafaţă, fie pe volum, efectuându-se marcările de asemenea de către agenţi experimentaţi;

Excepţie pot face dela această dispoziţie numai trupurile de pădure izolate, în suprafaţă sub 200 hectari, cari pot fi tratate în crâng cu sau fără rezerve, la caz când alte condiţiuni ale solului nu se opun;

4. In toate cazurile, fără privire la tratament, însemănţările şi plantaţiile în scopul introducerii speciilor de valoare ca stejarul pedunculat, gorunul, gârniţa, frasinul şi ulmul: (acestea special la podgorie unde au cam dispărut), să fie obligatorie, prevăzându-se cuvenitele cheltueli, necesare pentru efectuarea acestor lucrări, în devizul ce se va anexă la studiile de punere în exploatare;

5. Pentru curăţirea crăcilor lacome a rezervelor din parchetele exploatate în crâng compus, mai înainte, sau pe viitor se va impune sarcină antreprenorilor, prevăzându-se de asemenea costul lucrărilor în studiile de vînzare, pentrucă, Statul nu este încă şi probabil nu va fi peste mult timp, în măsură a face la timp aceste lucrări, cu din fondurile bugetare anuale.

Cum însă faţă cu actualele condiţiuni de serviciu ale personalului silvic al Statului, lucrările necesare pentru îm-

bunătățirea stării pădurilor noastre de foioase sunt greu de efectuat, vă rog a-mi permite să mai adaug încă o propunere, și anume:

6. Spre a se puteà face față lucrărilor pe teren în vederea îmbunătățirii sistemului de exploatare al pădurilor, se va instituì din sânul societății un comitet care va elaborà un memoriu și un proiect de lege de organizarea corpului silvic, prevezând augmentarea succesivă a personalului silvic al Statului, astfel ca personalul tecnic și cel al brigadierilor silvici să se dubleze în cursul unui period de 10 ani; iar personalului auxiliar și de pază, să i se îmbunătățească situația materială, făcându-se în aselaș timp și o îmbunătățire a calității sale, dându-se astfel putința de a executà în mod conștiincios, aceea ce știința și experiența dictează.

In sprijinul necesității sporirii personalului silvic al Statului, vă rog a-mi permite să citesc un pasagiu din articolul publicat în Revista Pădurilor pe luna Decemvrie, anul 1891, la pag. 376, reprodus după un articol publicat în anul 1863, de un amic al pădurilor, atunci când erà vorba despre crearea serviciului silvic în țară:

«Dar, dacă circumstanțele ar fi astfel încât produsul normal al pădurilor mănastirești (de mână moartă) să nu poată fi deodată realizat în întregime și din această cauză să fie de temut a se angajà finanțele țării în cheltuelile ce reclamă organizarea unei administrațiuni silvice, aducem aminte că o asemenea temere s'a produs în Franța, în privința pădurilor din Algeria; însă înțelepciunea Camerilor legislative a decis cele de cuviință. La prezentarea bugetului pe anul 1850 (ședința de 1 Maiu), comisiunea propunea o reducție în creditul cerut pentru administrația silvică a coloniilor, bazându-se pe venitul cel mic ce produceau pădurile de acolo.

Această propunere a fost respinsă în urma observațiunilor făcute de generalul Cavaignac:

«Vreo câțiva din onorabilii mei colegi, a zis ilustrul general, s'au silit a definì venitul pădurilor în Algeria; eu primesc dacă voesc D-lor că nu există de loc, dar tocmai pentrucă nu există, personalul silvic este necesar.

Intr'adevăr să presupunem, pentru a face să se înțeleagă opinia mea, că în urma unei îndelungate neglijențe

a unei îndelungate nepăsări, a unei înlăturări a codicelui silvic, pădurile din Franța ar fi devenit improductive; care ar fi trebuința, ce în genere s'ar simți?

«Ar fi de a dà iarăș acestor păduri puterea lor de producțiune: or pentrucă sunt în proasta stare, pentrucă au fost sfâșiate, ruinate de către populații, pentru aceasta v'ați teme a luà măsurile ce trebuesc pentru conservarea lor? Din contră, tocmai pentru aceasta se simte urgența de a reconstitui administrația silvică în Algeria!».

Dintre serviciile silvice existente în țară, în cursul timpului, cele al Domeniilor Coroanei și ale eforilor s'au resimțit grație stăruinții și abilității unor bărbați de bine, de serioase îmbunătățiri.

Să ne grupăm deci cu toții în jurul mult stimatului, valorosului și întrutotdeauna binelui devotat, Președintele societății noastre, D-l I. Kalinderu, de al cărui nume este legată prosperarea a nenumărate instituțiuni și sunt convins că pe lângă armonica colaborare a tuturor reprezentanților corpului silvic al Statului vom reuși să obținem sprijinul Onor. Guvern și al Inaltelor Corpuri legiuitoare, pentru a ne oferì putința, să ne facem, încurajați moralmente, cu devotament și sfințenie datoria ce ne incumbă: de a regenerà pădurile țării de foioase cu un viguros tineret provenit mai ales din sămânță, făcând să simtă și codrii noștri unanima satisfacție ce încălzește inimile națiunii cu ocazia Jubilării unui glorios și splendid trecut de 40 ani, al domniei, de toți Iubitului și Veneratului Rege al nostru Carol I, împreună cu Augustii Membrii ai Dinastiei române de Hohenzollern, vechi și nestrămutați, Inalți protectori ai culturii pădurilor țării.

D-l *N. C. Macovei.* — Dintre toate cestiunile ce sunt puse la ordinea zilei, mi se pare că cea mai importantă este aceia a «Regenerării pădurilor de stejar».

Stejarul, arborele cel mai prețios din țara noastră, crește spontaneu în masive aproape curat, ceeace mai nu se vede în nici o altă țară decât ca un fenomen, acoperea acum o jumătate de veac, aproape întreg teritoriul țării. Cine din noi, care suntem cevà mai în vârstă, nu a văzut căzând sub secure, stejari de dimensiuni uriașe?

Cine nu vede chiar azi stejarul tocat în stânjeni pentru foc?

Pe de altă parte, prețul lemnului de lucru mărindu-se mult, avem astăzi putința de a lucrà la creșterea stejarului, de mari dimensiuni, cu mai mult folos ca până acum, în pădurile noastre, și ca atare a ne pune

întrebarea: care ar fi calea cea mai scurtă şi cea mai uşoară de urmat pentru a ajunge la acest scop?

Domnii mei, răspunsul nu este atât de uşor, după cum s'ar puteà crede la prima vedere, şi iată de ce:

Ştim cu toţii că, stejarul, cel mai puternic arbore din pădurile noastre, prin tăria lemnului său, cât şi prin puternica sa înrădăcinare, după ce 'şi ià avânt, rezistă tuturor furtunilor, fără ca să-l frângă sau să-l răstoarne, este însă cu totul plăpând în primii ani, (dacă pot să mă servesc de acest termen), ai copilăriei sale.

In această epocă, el cere un adăpost uşor care să-l adumbrească de gerurile prematuri sosite primăvara şi toamna, să-l apere de arşiţa prea mare din timpul verei, fără însă a-l umbrì prea mult. Apoi, creşterea sa la început este prea înceată, mai înceată de cât a tuturor celorlalte specii, de aceia el în vârsta fragedă, este copleşit de buruieni şi de lăstarele celorlalte specii. Aceasta este prima cauză că, stejarul în pruncia lui, trebue protejat de toate speciile mai rustice, spre a nu-l înăbuşi şi depăşi în creştere, până ce-şi ià avânt.

Am putea fi însă întrebaţi, cum în vechime s'au putut formà grandioasele păduri de stejar, despre cari vorbim mai sus, fără intervenirea cuivà.

La acestea răspundem, atât cât omul nu a intervenit la tăierea pădurilor, stejarul prin longevitatea sa, s'a înmulţit şi a supravieţuit tuturor celorlalte specii, acum însă când omul îl taie mai numai pe el, ca cel mai căutat pentru trebuinţele sale, îl pune în condiţiuni inferioare faţă de celelalte specii. De acì dar, urmează că, pentru a regenerà orice pădure de stejar, tot prin stejar, trebue să-l protejăm prin lucrări culturale prescrise de ştiinţa silvică, cunoscute de D-voastră, precum: lămuriri, curăţiri, etc. Or, dacă nu am aplicat aceste lucrări până în prezent, nu noi suntem de vină, ci acei cari nu ne-au dat mijloacele băneşti pentru a le puteà aplicà.

Domnilor, pentru noi silvicultorii, nimic nu poate fi mai dureros, decât a nu puteà să ne facem pe deplin datoria, întocmai ca o mamă care vede cu ochii pe copilul său murind asfixiat, fără ca să-i poată întinde o mână de ajutor.

Cred însă că, a sosit momentul să nu mai lăsăm naturii ca să reguleze după întâmplare regenerarea pădurilor, — şi cu o oră mai înainte trebue, — orcare ar fi sacrificiul ce ni se va cere, — să întronăm esenţele preţioase ca stejarul, bradul şi molidul, peste tot locul unde le prieşte să poată să ne deà lemn de calitate superioară şi în mare abondenţă.

Stejarul, regele pădurilor, serbătorit de întreaga omenire, din al cărui lemn din cele mai vechi timpuri şi până astăzi, popoarele şi-au făcut temple şi Suveranii tronuri, a cărui frunză încoronează numai frunţile eroilor şi a oamenilor mari, văzându-i jaful ce i se dă prin diferite exploatări abuzive, m'a îndemnat a scrie o carte intitulată «Carmen Sylva şi Sylva Carmen» în care povestesc frumuseţea şi utilul pădurilor, însoţită de o umilită rugăciune către prea Nobila şi Prea Graţioasa noastră Suverană, care iubeşte atât de mult pădurile, al cărui nume L-a adoptat ca Pseudonim în scrierile Sale literare, ca cu înţe-

leapta Sa povață, să le là apărarea, iar cu puterea Sa, să le apere de toporul pustiitor. Şi pentrucă astăzi sărbătorim pe cel mai mare erou al acestei țări, pe Regele Carol I, se cuvine să-I aducem prinosul nostru de iubire, recunoştință şi devotament neţărmurit, depunându-Le la picioare două ramuri, iar pe frunte, cea mai mândră coroană ce s'a putut face vreo dată din nobila frunză a celui mai bătrân şi uriaş stejar, urându-Le viață lungă până la cele mai adânci hotare ale vieţei, pentru binele şi fericirea scumpei noastre patrii.

D-l *D. Ionescu-Zane* arată cum s'a introdus la noi regimul crângului compus, în urma recomandaţiunilor D-lor Bouquet de la Grye şi Brolliard; şi cum, dintr'un regim absolut provizoriu propus de aceşti iluştri silvicultori pentru unele din pădurile noastre, s'a făcut unul permanent, care s'a aplicat la toate pădurile cu şi fără rezon.

Dar dacă s'ar fi aplicat acest regim în mod sistematic şi complect, poate că tot n'am avea ce zice în contră-i. Din nefericire, nu s'a aplicat decât numai prima tăiere de regenerare a acestui tratament, fără să ne mai interesăm de operaţiunile subsecuente. Astfel, nu am curăţat, în majoritatea cazurilor, rezervele de crăcile lacome; nu am degajat tânărul lăstăriş de specii principale, care în cele mai multe cazuri, a fost înăbuşit de speciile secundare şi a pierit.

Din această cauză, majoritatea pădurilor de stejar tratate prin acest tratament, unele s'au transformat în păduri cu specii dominante secundare ca plopul, teiul, arţarul, etc.; altele mai bătrâne, cu peste 50—60 ani etate s'au transformat în rarişti sau braniști; astfel că pădurea existentă nu mai rentează prin vegetaţia ei renta solului, şi merge repede spre defrişare sau depreciere; proprietarii, şi în special Statul, nerevenind să ajute natura prin plantaţiuni. Iar la pădurile unde rezervele nu s'au curăţat, dânsele s'au uscat în general dela vârf în jos, păgubindu-se astfel proprietarii respectivi, cu sume băneşti colosale.

Pentru a se pune în general ţara la adăpost de această calamitate şi în special Statul care a păcuiuit mai mult chiar ca particularii din acest punct de vedere, sunt de părere să se voteze de Congres o moţiune, prin care să se roage D-l ministru al Domeniilor, ca în viitor, să se caute cel puţin în pădurile Statului să se îngrijească mai bine stejarul, în vederea cruţării şi conservării acestei preţioase esenţe *şi să se acorde serviciului silvic mijloace băneşti îndestulătoare, pentru a se aplica, pădurilor tratate prin crâng-compus până azi, sau cari se vor mai trată în viitor, şi operaţiunile subsecuente tăierii de regenerare; cum sunt: curăţirea la timp a rezervelor de crăcile lacome şi în 2--3 rânduri până la stârpirea lor, şi degajarea lăstărişului rezultat şi format din specii de valoare, de lăstarii speciilor secundare înăbuşitoare.*

Şedinţa se suspendă pentru 10 minute.

(Va urmă).

DESPRE REGIMUL SLVIC

(Urmare [1]).

Organizarea Corpului Silvic, este sau nu legată de legea asupra Regimului Silvic ?

Dacă se va puteà obţine sau nu un efect util, votându-se numai legea asupra regimului silvic, fără a se votà şi legea pentru organizarea corpului silvic, cred că este la mintea omului, că vor fi nule efectele votării primei legi, fără votarea celei de a doua.

Şi în adevăr: azi silvicultorii au o situaţiune precară şi în special din punctul de vedere material şi al stabilităţii lor. Şi una din principalele cauze pentru care regimul silvic actual nu a avut nici un efect bun asupra soartei pădurilor ţării supuse regimului silvic, este tocmai lipsa de stabilitate a silvicultorilor, cari adeseori nu-şi fac datoria de teamă a nu fi permutaţi de către oamenii influenţi politici amestecaţi în afacerile silvice locale.

De buna credinţă a silvicultorului depinde azi, aproape întreaga activitate economică a Ministerului Domeniilor. De la dânsul porneşte controlul arendaşilor şi antreprenorilor Statului; după cum va face dânsul constatările, aşà se vor obţine rezultatele.

Aplicarea legii generale a regimului silvic de dânsul atârnă. Aplicarea legii poliţiei silvice şi a vânatului, de rezortul său este.

Ei bine D-lor, când dânsul, silvicultorul, este aşà de rău plătit şi când stabilitatea nu-i este de loc garantată. nu se găseşte cu cale, ca faţă cu însemnatul rol ce-l joacă în activitatea Ministerului Agriculturii, să se vie cu o lege de organizare pentru dânsul şi să i se asigure şi lui poziţiunea? Aceasta este o greşeală foarte mare şi dânsa se răsfrânge în rău asupra bunului mers al economiei forestiere a ţării în genere.

Căci, dacă s'ar votà legea de organizare a corpului silvic, cât şi legea asupra regimului silvic, şi s'ar pune prin

1) Vezi «Revista Pădurilor» pe lunile Martie şi Aprilie 1906.

urmare capăt sistemului urmat până azi, de a se face numai fiscalitate din păduri, am ajunge să avem nu numai silvicultori buni şi devotaţi îndatoririlor lor, dar am asigurà şi pădurilor ţării în general şi celor ale Statului în particular, un viitor mai bun.

Motivele pentru cari am elaborat două proiecte de legi.

Pentru ca să nu se zică că am constatat şi semnalat răul, fără să propun şi mijloacele de îmbunătăţire, am elaborat şi două proiecte de lege:

Unul asupra Regimului silvic şi al doilea asupra organizării Corpului silvic, ambele publicate în extenso în *ziarul Agrarul*, şi mai târziu şi în *Revista Pădurilor*.

Iată în ce consistă economia fiecăruia dintr'însele. Voiu trece mai repede asupra celui despre organizarea corpului silvic, de oarece, fără mici deosebiri sunt aproape în acord cu autorii altor proiecte relative tot la această cestiune, şi voiu inzistà cevà mai mult asupra proiectului privitor la Regimul silvic; căci proiectul asupra organizării corpului silvic, numai poate comportà nici o discuţiune întrucât, în ce priveşte drepturile silvicultorilor Statului, ele prin proiectul meu de lege, abià s'au egalizat cu ale silvicultorilor Eforiei Spitalelor Civile.

Dar relativ la acest lucru, este caracteristic faptul, ca o administraţie forestieră a unei instituţiuni particulare de binefaceri, să ajungă a se organizà, înaintea corpului silvic al Statului. Dânsul, corpul silvic al Statului, care este premergător în cestiunile de reforme şi de aplicarea legislaţiunii forestiere în general, administratorul şi regulatorul culturii tuturor pădurilor supuse regimului silvic, şi controlorul aplicaţiunii legii asupra aceluiaşi regim la toţi proprietarii de păduri, zic, dânsul, acest corp, să zacă în rutină, fără o lege de organizare care să-i determine drepturile şi îndatoririle; pe când corpul silvic al Eforiei Spitalelor Civile, un corp restrâns din toate punctele de vedere şi absolut tânăr, să se bucure de protecţiunea unei admirabile legi de organizare! Să vă spun drept d-lor, dar pentru mine aceasta, a devenit o enigmă!

Eu din parte-mi felicit pe d-nii Efori ai acestui Aşezà-

mânt, cari au admis această reformă şi au stăruit pentru legiferarea ei; dând prin aceasta probă eclatantă, că au fost perfect convinşi de importanţa desăvârşită ce o va aveă reforma întreprinsă asupra bunului mers al serviciului silvic respectiv, şi asupra prosperităţii pădurilor Eforiei şi deci a veniturilor ei. Eu nu înţeleg D-lor, cum s'a putut face, ca într'un aşà de scurt timp corpul silvic al Eforiei să se poată organizà, şi să se poată face pentru dânsul, aceea ce din nenorocire n'a făcut nimeni până azi pentru corpul silvic al Statului, deşi de 25 de ani se agită ideia organizării lui.

Expunerea câtorva din reformele propuse în noul proiect de lege asupra Regimului Silvic.

Că am spus aceste câteva cuvinte asupra cesitunii organizării corpului silvic, să-mi daţi voie D-lor, să trec la ultima parte a acestei conferinţe, şi să desvolt înaintea Domniilor-Voastre, o parte din punctele fundamentale, ale proiectului meu de lege asupra Regimului silvic. Principiul dela care am plecat, a fost ca, având în vedere gradul înaintat de despădurire, atât a câmpiilor cât şi a dealurilor şi munţilor ţării, trebue negreşit să se puie o stavilă acestei porniri de devastare a pădurilor; şi pentru aceasta am prevăzut că Regimul silvic, trebue să-şi întindă jurisdicţiunea lui nu numai asupra pădurilor din munţi, dar asupra tuturor pădurilor, cu o oarecare variantă.

Astfel, am stabilit două feluri de regimuri silvice: un regim *silvic ordinar* şi un regim *silvic intensiv*.

Regimul silvic ordinar, imprimă pădurilor supuse jurisdicţiunii lui, restricţiuni privitoare numai la defrişarea lor; acestui regim îi sunt supuse pădurile de câmp; pe când *regimul silvic intensiv*, imprimă pădurilor supuse jurisdicţiunii lui, restricţiuni şi reguli privitoare nu numai la defrişarea lor, dar şi la regenerarea lor. Acestui regim îi sunt supuse, pădurile din munţi şi dealuri.

Pe lângă alte prescripţiuni de detaliu, am mai prevăzut în acest proiect de lege, şi alte câteva reforme de mare importanţă cum:

a) Am prevăzut exproprierea proprietariior pentru cauză de utilitate publică, cum este de altfel şi în Franţa; se ex-

propriază proprietarii de acele terenuri pe cari le-au despădurit, reducându-le la improductivitate şi la torenţi, atunci când dânşii, proprietarii, nu ar voì sau nu ar mai fi în stare să împădurească terenul desgolit de pădure şi degradat.

b) Am prevăzut pentru clăcaşii dela 1864 în caz de a-şi fi ruinat prin despăduriri terenurile în pantă şi pe cari nu le-ar mai puteà întrebuinţà la nimic, următoarele măsuri: sau să le împădurească Statul pământurile, plătind dânşii Statului într'un anumit termen prin anuităţi, cheltuielile făcute (art. 40); sau în caz de a nu primì această soluţiune, să li se deà terenuri agricole în schimb, equivalente cu acelea de cari au fost deposedaţi (art. 37); iar în caz de refuz a ambelor acestor soluţiuni, să li se plătească în bani valoarea fonciară a acelui pământ, în urma unei evaluări făcută printr'un juriu de expropriere, (art. 37); iar terenul deposedat să intre în proprietatea Statului, care-l va reîmpădurì.

Am prevăzut cà Statul, să vie în ajutorul sătenilor clăcaşi cari ar voì să-şi reîmpădurească pământurile despădurite, dându-le în mod gratuit seminţe forestiere sau puişori de arbori din pepinierile sale.

In privinţa proprietăţii acestor clăcaşi, am creat prin noul meu proiect de lege, domeniul forestier comun al obştei; indivizibil din punctul de vedere al regimului forestier; acest domeniu, se va administrà de un Sfat obştesc, compus din 5 membri cari se vor rânduì de prefectul local; iar pădurea nu se va puteà exploatà, decât în baza unui amenajament.

Administraţia acestui domeniu, pe lângă Sfatul obştesc se va face şi de silvicultorul Statului respectiv, care desigur, va face parte dintre membrii Sfatului.

c) In al treilea rând am propus crearea sau instituirea proprietăţii forestiere moşteneşti, obştească şi indivizibilă din punctul de vedere al regenerării pădurilor. Această reformă este de o importantă capitală şi crearea ei se impune mai ales azi, când vedem cu câtă uşurinţă moştenii îşi vând pădurile nu numai cu preţuri derizorii, dar şi cu desăvârşita perspectivă că pădurile vândute, vor fi defrişate.

Natural că, creindu-se proprietatea forestieră obştească, administrată de un Sfat, aşà precum se prevede în art. 50 din acest proiect, se va pune în siguranţă nu numai preţul

de vânzare al pădurii, dar ce este mai important, regenerarea ei.

Şi aci, ca şi la pădurile clăcaşilor şi ale celorlalţi mari proprietari, în caz de a se află terenuri moşteneşti absolut improductive şi pe cari moşteni, cu nici un chip nu ar voì, sau nu ar fi în stare să le împădurească, Statul, va puteà uzà de legea de expropriere pentru cauză de utilitate publică, atunci când dânşii, moştenii, nu vor voì nici chiar a se înţelege cu Statul, ca după normele stabilite prin lege, sau să li se reîmpădurească de către Stat munţii; iar dânşii moştenii, să plătească în anuităţi costul, sau să li se deà alte terenuri agricole în schimbul celor râpoase, sau în sfârşit să li se plătească în bani, terenurile expropriate conform valorii lor fonciare.

După cum vedeţi D-lor, măsura de rigoare, adică exproprierea, nu este prevăzută în proiectul meu decât «in-extremis», adică după ce se vor fi sleit toate mijloacele prezervative şi convingătoare în ce priveşte pe proprietarul pădurii; şi când administraţia pădurilor Statului, va fi pusă în imposibilitate de a stăvilì răul şi a aduce cuvenita îmbunătăţire pentru punerea în valoare a terenurilor ruinate; zic, numai atunci se va recurge la expropriere pentru cauză de utilitate publică. Natural, că pentru proprietarii prevăzători şi înţelepţi, nu se va recurge poate niciodată la asemenea măsură de rigoare, întrucât dânşii îşi vor îngrijì singuri de pădurile lor. Acesta fiind şi sistemul urmat în Franţa, cred că măsura fiind folositoare şi aplicabilă şi la noi, s'ar puteà admite fără nici o teamă, că se va puteà prejudicia întrucâtva dreptul sacru al proprietăţii.

Dar cu toate acestea sunt persoane cari desigur vor opune puternice obiecţiuni pentru aducerea la îndeplinire a acestei reforme.

Una din cele mai mari şi mai temeinice obiecţiuni ce se poate spune este că, pentru ca reforma propusă să se aplice, trebue să se modifice art. 39 din Constituţiune, care nu provede şi această cauză între cele declarate «*ca utilitate publică*». Şi atunci ni se poate spune, cum? Să modificăm Constituţiunea? Aceasta nu se poate; aceasta este prea grav; o modificare a Constituţiunii atrage după sine mari perturbaţiuni. In adevăr, am auzit pe mulţi obiectându-mi

astfel, înspăimântaţi de frica ce le-ó insuflă modificarea Constituţiunii ; şi ca să scape pe de o parte de acest pericol, iar pe de alta să pună la adăpost de vandalismul despăduririlor proprietatea forestieră particulară din munţi, şi în special pe cea moştenească, unii au imaginat fel de fel de alte soluţiuni.

Aşà, s'a emis părerea ca Statul să cumpere pur şi simplu prin bună învoială, proprietăţile de munte despădurite şi ruinate. Aceştia însă, nu s'au gândit la ce pericol se expune Statul, când ar fi obligat să rămână la capriciul proprietarului lacom şi uneori şi ignorant, care şi-ar devastà fără multă ezitare pădurea, pentruca în urma intervenirilor şi a mijlocirilor făcute prin influenţe politice, să i se cumpere prin bună învoială proprietatea de către Stat pe preţuri exagerate, cum de obiceiu se întâmplă la noi în alte cazuri similare ; căci a nu-i-o cumpărà şi a nu cădeà la învoială asupra preţului, ar fi ca Statul să vază cu ochii cum se devastează pădurile şi să fie în imposibilitate de a stăvilì răul.

Alţii, propun o adoua soluţie : dânşii zic : de ce să nu ià Statul locul societăţilor de exploatări forestiere şi în loc să lase pe acestea, singure cumpărătoare fără concurenţă ale pădurilor moşteneşti şi particulare, să vie şi dânsul la licitaţie şi să concureze aceste societăţi, cumpărând dânsul pădurile din munţi, fie ale moştenitorilor, fie ale altor particulari, spre a le exploatà ; şi natural, că ceace societăţile particulare, nu vor, sau nu pot să facă, adică să regenereze pădurile pe acolo pe unde exploatează, va face Statul.

Cu sistemul acesta, zic susţinătorii acestei păreri, se obţin deodată 3 avantagii:

a) Se ridică valoarea pădurilor moşteneşti de munte;

b) Se împiedică societăţile străine, de a mai acaparà pe preţuri derizorii pădurile;

c) şi în sfârşit se asigură regenerarea acestor păduri.

Deşì aceste 3 ipoteze sunt şi dânsele discutabile dacă constitue sau nu nişte adevărate avantagii, căci nu se ştie de pildă până la ce punct se va asigurà regenerarea pădurilor exploatate de Stat în actuala situaţie, dar să presupunem pentru un moment că sunt reale aceste trei avantagii. Ei bine judecând astfel, cei ce susţin această părere, se pun, numai din punctul de vedere al moştenirilor, sau al parti-

cularilor şi nicidecum şi din punctul de vedere al Statului; natural, că moştenii ar aveà cu această soluţie totul de câştigat; dar Statul? gânditu-s'a cineva, în ce situaţie s'ar pune Statul, când ar fi obligat printr'o lege, să cumpere licitativ, sau chiar prin bună învoială, spre exploatare pădurile moşteneşti ce ar fi de vânzare?

Să-mi daţi voie să vă declar Domnilor, că într'o asemenea împrejurare, n'ar fi nimic mai avantagios pentru cineva, decât să aibă câteva sute de pogoane pădure de munte; s'ar adresà vreunui mijlocitor influent pe de o parte, iar pe de alta, ar înscenà nişte cumpărători străini. cari ar oferì preţuri foarte bune; dar pe cari, conform principiului, Statul n'ar puteà să-i îngăduie să cumpere acea pădure, ci ar trebuì să-i concureze plătind preţuri fabuloase pentru dânsa.

Ei bine, dacă asemenea situaţiuni, i s'ar creià Statului numai la jumătate din numărul pădurilor ce ar trebuì să cumpere, de sigur că treburile nu i-ar merge bine de loc. Dânsul, Statul ar aveà totul de pierdut, iar proprietarii de păduri de munte, samsarii şi mijlocitorii de tot felul şi de toate situaţiunile sociale, ar aveà totul de câştigat.

Eu cred Domnilor, că ambele aceste soluţiuni, adică, aceà care prevede, ca Statul să cumpere pur şi simplu prin bună învoială pădurile din munţi ale particularilor, şi cea de-a doua, aceea de-a concurà pe societăţile streine, ordecâteori acestea ar voì să întreprindă cumpărătoarea spre exploatare a vreunei păduri particulare din munţi, propuneri cari de altfel sunt întemeiate pe acelaş principiu greşit, principiul, de a se face Statul cumpărător şi exploatator de păduri particulare, zic, că nici una nici alta, nu poate garantà situaţiunea Statului, pe care-l expun prea mult; şi deci, nu pot fi acceptabile..

De aceea revin din nou şi susţin că această porblemă, nu comportă decât numai o singură soluţiune; iar această soluţiune se rezolvă perfect, prin proiectul meu de lege asupra Regimului silvic.

Obiecţiunea cu dificultatea modificării Constituţiunii, mi se pare că nu este destul de serioasă. S'a mai modificat şi altădată Constituţiunea şi pentru lucrări de mai puţină importanţă ca aceasta şi cu toate acestea, s'a efectuat modificarea, fără de nici un pericol pentru ţară; de ce să nu se

modifice şi acuma, când este vorba de a se împiedecà despădurirea munţilor şi a dealurilor, cari constituesc o treime din teritoriul ţării?

Ce, trebue să ne împiedecăm de o dificultate ca aceasta, care în definitiv este grea, dar se poate trece, pentru ca să ne ruinăm teritoriul naţional, fără putinţa de a remedià rău? Eu cred Domnilor, că o asemenea obiecţiune este neserioasă; şi că dacă guvernul va găsì că reforma propusă de mine, este utilă şi oportună, nu va ezità a o admite în principiu şi a se interesà de dânsa.

Dar dacă această reformă nu este nici practică nici utilă şi nici oportună, în cazul acesta, eu cred că, faptul despăduririlor şi al ruinării munţilor, fiind în mod peremtoriu constatat prin toate discuţiunile societăţii noastre, Onor. guvern, în înalta solicitidudine ce poartă economiei generale a ţării, va trebuì să vie dânsul din proprie iniţiativă, cu un proiect de lege, care legiferându-se prin corpurile legiuitoare, să pună odată pentru totdeauna capăt, unei stări de nesiguranţă şi ruină a economiei noastre forestiere.

Despre plantaţiuni.

Acestea fiind Domnilor, măsurile fundamentale ale proiectului meu de lege, îmi veţi mai dà voie ca în câteva cuvinte să vă expun şi un al patrulea punct al acestei reforme, care deşì nu este aşà de urgent ca celelalte trei, totuş are destulă însemnătate în cestiunea pazei şi a conservării plantaţiunilor de tot felul. Astfel în acest proiect, am mai prevăzut un capitol (partea VI-a, art. 31—36) relativ la paza şi siguranţa plantaţiunelor în genere a parcurilor, şoselelor, grădinelor publice, etc., despre cari, actualul cod silvic nu vorbeşte mai nimic, dar cari cu toate acestea, au mare nevoie de protecţiunea legii, ţinându-se seamă, că populaţiunea noastră nu ştie să aprecieze valoarea plantaţiunilor, şi ca atare, le distruge cu cea mai mare uşurinţă şi chiar sub ochii Administraţiei şi ai poliţiei fără nici un mijloc serios şi lesnicios de reprimare.

Astfel, în partea privitoare la aceasta cestiune, pe lângă alte măsuri folositoare, am prevăzut ca comunele, judeţele şi chiar Statul, în termen de 5 ani dela promulgarea legii, să

planteze cu arbori fructeri sau forestieri, toate şoselele naţionale, judeţene, vicinale şi comunale.

Apoi am obligat pe proprietarii de moşii a plantà drumurile principale cari rămân neschimbate dintre tarlalele de cultură ale moşiilor lor, cum şi liniile de hotare ale acestor moşii.

Am obligat pe toate comunele urbane şi rurale să planteze străzile, pieţile şi răspântiile, precum şi locurile virane fără destinaţie specială.

Fiecare comună urbană sau rurală va fi datoare să întreţină un parc al comunei sau cel puţin o grădină publică.

Orcine va tăià sau va rupe, va arde sau va ciopărţi vreun arbore, de orce etate şi de orce specie, din pepiniere, după şosele, după drumurile publice sau particulare, din parcuri sau din grădinile publice sau particulare, din vii şi livezi, din pieţile publice şi din răspântii, etc., se va pedepsì cu amenda dela 10—500 lei. Pe lângă amendă, se va acordà şi daune proprietarului, pentru prejudiciul cauzat. Iar în caz de recidivă, se va aplicà delicuentului şi închisoare până la 2 luni.

Concluziuni.

De sigur D-lor, că ceeace am citat eu din proiectul meu de lege asupra Regimului silvic, nu sunt decât părţi izolate, şi acelea cari mi s'au părut mai interesante pentru o conferinţă ; pentru a se puteà însă învederà întreaga lui economie, vă rog să binevoiţi a-l citì ; şi acei dintre Domniile-Voastre, cari vor aveà cevà de obiectat şi vor fi dispuşi să o facă, să binevoiască a-mi semnalà obiecţiunile sale, fie personal fie prin revista noastră.

Natural că, nu am pretenţiunea de a fi făcut cevà complect şi care să nu sufere critică sau modificare ; din contră, m'aşi crede foarte fericit dacă lucrarea mea ar puteà să serve măcar de schelă, unui alt proiect de lege, pe care să ajungem a-l vedeà depus pe biuroul parlamentului şi legiferat.

Termin Domnilor, mulţumindu-vă cu recunoştinţă pentru binevoitoarea D-voastră atenţiune.

Mulţumesc asemenea, iubitului nostru Preşedinte, d-lui Ioan Kalinderu, pentru înţelepciunea cu care conduce de mai bine de 19 ani, destinele acestei societăţi.

Dim. Ionescu-Zane.

DIN LITERATURA STREINĂ

Producțiunea masivelor de stejar în Prusia.

De către D-l Dr. Schwappach, profesor la școala forestieră superioară din Eberswalde de lângă Berlin, s'a publicat rezultatul experiențelor făcute în timp de 6 ani (1899—1904) privitoare la operațiunile cele mai avantajoase de efectuat în pădurile de stejar, precum și asupra rentabilității masivelor populate cu această specie.

In acest scop s'au întrebuințat 133 locuri de experiențe, dintre cari 44 în pământuri de I-a, 65 de a II-a și 24 de a III-a calitate, practicându-se rărituri după cele 2 metoade cunoscute, constând:

a) din estracțiunea arborilor dominați (metoada germană);

b) » » unui număr oarecare din arborii făcând parte din etajul dominant, conservând pe cei retardari, dominați, pe câtă vreme nu sunt încă uscați (metoada franceză).

Primele rărituri au avut loc în arborete tinere, în vârstă de 50—60 ani, pe când cele de al doilea în masive în etate cam până la 120 ani, toate situate în circumscripțiile administrative Kassel și Trier, în Wiesbaden, în Frankfurt și Aachen, precum și în Marienverden și Potsdam.

In arboretele trecând peste această din urmă vârstă, s'a avut de normă de a se tăia arborii fără, sau cu o creștere anuală foarte mică, precum și cei rău conformați (strâmbi, etc.).

In ce privește vârsta masivelor în care s'a fixat locurile de experiență, distribuțiunea acestora din urmă a fost următoarea:

25	în	arborete	în	vârstă	de	50 ani
49	»	»	»	»	»	51—100 ani
29	»	»	»	»	»	101—150 »
16	»	»	»	»	»	151—200 »
14	»	»	»	»	» peste	200—350 »
Total 133						

S'a mai utilizat afară de aceasta 11 locuri în scopul de a se practică și alte metoade de rărituri.

Cu ajutorul datelor obținute s'a întocmit, pentru fiecare clasă de fertilitate, câte o tablă de producțiune în care, pe lângă vârstele din 5 în 5 ani, se coprind numărul arborilor, suprafața cercurilor în funcțiune de diametru măsurat la înălțimea de $1^m,3$ sau suprafața terieră (Grundfläche), înălțimea medie a masivului, diametrul mediu la $1^m,3$ exprimat în cm, volumul lemnului gros, mărunt și cel total, atât în ce privește arboretul principal cât și cel secondar; după aceasta menționatele table de producțiune mai conțin câte o coloană referitoare la creșterea anuală și medie a lemnului plin din arboretul principal și din cel secondar.

Cu această ocaziune s'a constatat că creşterea în înălţime până la 40 ani este identică, atât la stejarul pedunculat cât şi la gorun; dela această epocă şi anume în timp cam de 60 ani, este mult mai desvoltată la cel d'întâi ca la cel d'al doilea. Peste 100 ani, însă, descreşterea în înălţime este mai pronunţată la pedunculat ca la sessiliflor. Creşterea în suprafaţă îşi atinge maximul său între 25 ani (I-a clasă de fertilitate) şi 50 ani (în cl. II-a).

Coeficientul de formă relativ la lemnul plin se micşorează cu cât terenul este de mai bună calitate şi creşte în raport cu vârsta, de exemplu:

La etatea de 120 ani el este în I-a cl. de fertilitate = 0,530; în a II-a clasă = 0,522, iar în a III-a = 0,515; pe câtă vreme la etatea de 200 ani el este în cl. I-a de fertilitate = 0,539, în a II-a cl. = 0,537, iar în a III-a clasă = 0,531.

Coeficientul de formă relativ la arboretul întreg în toate soiurile de pământuri şi la toate vârstele începând cam dela 90 ani este aproape acelaş: el variază între 0,581 şi 0.583.

Volumul total al materialului lemnos în care intră şi produsele intermediare la vârsta de 200 ani, se urcă la 1344 m. c. în I-a cl. de fertilitate, la 1053 în a II-a şi la 770 m. c. în cea de-a III-a. Produsele obţinute dinrărituri până la această vârstă nu diferă mult, reprezentând cam 54% din volumul total.

Volumul produselor intermediare, admiţând o periodicitate de 5 ani, îşi atinge maximul la 60 ani cu 32 m. c. lemn plin în I-a cl. de fertilitate; la 65 ani cu 28 m. c. în a II-a şi cu 25 m. c. în a III-a.

Volumul crăcilor:

la vârsta şi în clasele de fertilitate

	I	II	III	
60 ani . .	14	22	51	m. c.
80 » . .	12	14 . . .	22	
100 » . .	11	12	14	
120 » . .	10	12	13	
140 » . .	9 . . .	11	13	
160 » . .	9	10	12	
180 » . .	8	9	12	
200 » . .	8	9	10	

Creşterea anuală în volum a arboretelor culminează:

în I-a clasă de fertilitate la vârsta 55 ani cu 11.8 m.c.
» II-a » » » » » 60 » » 10.2 »
» III-a » » » » » 70 » » 8.8 »

iar creşterea medie în

I-a clasă de fertilitate, la vârsta de 95 ani cu 8.0 m.c.
II-a » » » » » » 100 » » 6.3 »
III-a » » » » » » 110 » » 4.7 »

S'a pus în evidenţă cu acest prilej un fapt foarte important şi anume că creşterea medie maximă se menţine în prima clasă de fertilitate la acelaş nivel cam 50 ani, iar în a II-a clasă de fertilitate dela 85—130 ani.

Procentul creşterii în ce priveşte volumul lemnului gros (plin) între 100—110 ani scade sub 2%, iar la 200 ani nu este mai mare ca 0.6%. La etatea de 150—160 ani el este de 1%.

Foarte interesantă constatare s'a făcut că răriturile, după metoada franceză, din cauza influenţei lor favorabile asupra elagajului natural şi asupra fertilităţei solului, sunt cu totul superioare celor după metoda veche germană. Aceasta din urmă, spre a se puteà favoriza dezvoltarea coronamentelor, trebue făcută *forte*, aşà că la urmă sfârşeşte prin a se împuţina prea mult numărul arborilor şi fiindcă toate exemplarele retardatare cu coronamente înghesuite şi cei dominaţi se extrag, numai rămân mai târziu arborii necesari spre a se putea face înlocuirile, pe când răriturile franceze cari, în tinereţe, trebuesc făcute cu moderaţiune şi prin urmare putem dispune de un mai mare număr de arbori de viitor, înlesnesc elagajul natural prin exemplarele cari rămân şi se menţine frescheţa solului prin cei mai subţiri cari alcătuesc arboretul secundar.

Schwappach stabileşte următoarele reguli culturale pentru masivele de stejar:

1. Răriturile să se înceapă de timpuriu şi să se facă slabe până cam la vârsta de 50 ani;

2. De acl înainte se vor face în mod treptat din ce în ce mai intense, degajându-se curonamentele arborilor preţioşi, cei mai bine constituiţi şi anume cam 100—150 la ha. după fertilitatea solului;

3. La vârste mai înaintate se vor extrage arborii rău conformaţi strâmbi, cei cu coronament puţin dezvoltat şi deci cu o creştere mică, etc. în scopul de a se dispune de un cât mai mare număr de arbori preţioşi şi cu coronamente bine dezvoltate.

Cea mai mare parte a creşterei se produce numai de cei 100 arbori având cea mai mare grosime în diametru. Astfel la vârsta de 50—100 ani ei produc 40 la % din întreaga creştere.

Cu chipul acesta se poate avea în pământuri foarte bogate (I-a clasă de fertilitate) stejari groşi de 60 cm. în diametru la vârstaln de 140 ani, în cele mijlocii la 160 ani; iar de 50 cm. grosime în diametru la 110 ani, în cele aparţinând cl. I de fertilitate; la 140 ani, în cele de a II-a şi la 170 ani în cele de a III-a clasă de fertilitate. Cu alte cuvinte putem scurtà durata revoluţiunii, ceeace dacă socotim şi valoarea produselor intermediare, are o favorabilă influenţă asupra rentabilităţei.

Se credeà până acum că, de oarece în pădurile de stejar este necesar a adoptà revoluţiuni lungi creşterea lor fiind mică, comparativ cu cele compuse ce alte specii, iar cheltuelile de repopulare în mod artificial sunt mari, rentabilitatea, din punctul de vedere financiar cel puţin, este mică. In realitate contrariul este adevărat.

Aceasta se explică pe de o parte prin faptul că preţul ridicat al lemnului de lucru de stejar şi valoarea însemnată a produselor secundare ce se recoltează de timpuriu, iar pe de alta pentrucă creşterea se menţine mult timp şi anume până la o vârstă înaintată chiar.

Afară de aceasta trebue să ţinem socoteala că răriturile, făcute după metoada franceză, au de scop a concentrà creşterea într'un număr mai mic de arbori ca în codrurile pline unde se extrage etajul dominat aşa fiind obţinem o creştere mai mare raportată la un capital lemnos mai mic, de unde o mai însemnată creştere în valoare.

Conducerea stejarilor la o vârstă mai înaintată spre a obţine diametre mai mari şi prin urmare o mai mare proporţie de lemn de lucru este justificată în ce priveşte solurile de I a şi a II-a clasă de fertilitate, acolo unde se pot formà masive pure; iar în cele de a III-a clasă în arboretele amestecate cu alte specii, cum d. ex. cu fagul, ceeace este tot ce poate fi mai recomandabil.

(Forstliche Rundschau).

Din teoria şi practica codrului regulat.

In cele ce urmează se arată modul de procedare în unele regiuni forestiere.

I. *In Pădurea Neagră.* — Codrul regulat se întrebuinţează aici de mult timp pentru regenerarea pădurilor de brad în amestec cu molid, în care predomină cea dintâi specie.

Precipitaţiunile atmosferice se urcă până la 1700 mm. anual

Revoluţiunea fixată este de 120 ani; în realitate termenul de exploatare este de 150, 160 ani şi chiar mai mult. Dela practicarea primei tăieri de regeneraţie până la cea definitivă trece un timp de 30—60 ani. Iată modul de procedare :

Incepând dela 80 sau 90 ani, în masivele în cari până atunci s'au practicat răriturí slabe, acestea se fac mai intense, cu care ocaziune se extrag şi arborii vătămaţi sau rău conformaţi, pe când grupele de însămânţişuri preexistente se degajează în mod treptat prin răriturí moderate îmbunătăţinculi-se creşterea. Aceste tăieri de preparaţiune se întind în mod uniform pe mari întinderi, revenind pe acelaş loc la 10 ani odată, dar la nevoe chiar la 2 ani.

Dacă s'au instalat încetul cu încetul destule pâlcuri de însămânţişuri, se încep tăierile secondare având de scop a se extrage arborii vicioşi sau cu o mică creştere, cu care ocaziune se degajează în mod treptat şi tinerele grupe.

Acolo unde se are ca ţel favorizarea molidului, se răreşte repede şi în mod uniform masivele; acolo însă unde urmează a se favorizà bradul, unde regeneraţia este incompletă, ori unde tinerele plante au nevoe de protecţia necesară, rărirea masivelor se face cu multă precauţiune.

Spre sfârșitul perioadei de regenerare, nu mai rămân decât câțiva arbori bătrâni, sau grupe de arbori rărițî în mijlocul arboretelor tinere și dese ca stare de desvoltare variind dela nueliș până la prăjiniș.

Considerabila creștere în volum a acestor masive provine din cauza sistemului de rărituri intense practicate, astfel că arborii bătrâni din păduri aflate în stare de tăieri secondare dela *Ripoldsau* cresc cu un procent de 3—3$^1/_2$ la $^0/_0$.

2. *In Vosgii francezi.* In ce privește solul, clima și speciile, arboretele sunt aproape identice ca cele din Pădurea Neagră, cu deosebire că în Vosgi bradul este mai abundent ca în Pădurea Neagră.

In Vosgi, cu toate prescripțiunile făcute, nu s'a ajuns așà de aproape de idealul codrului regulat ca în Pădurea Neagră. Mult mai des practicate, ca în această dir urmă localitate se găsește în Vosgi și Jura codrul grădinărit. Aceasta din cauza cantității de arbori prea bătrâni existenți, iar pe de altă parte din pricina metoadei de amenajament aplicată după care, în timpul unei perioade de 30—40 ani, tăierile se praetică într'una și aceiași afectațiune, adică pe $^1/_4$ sau $^1/_5$ parte a pădurei. Așà fiind, într'o parte se taie prea mult, iar în alta prea puțin. Afară de aceasta în masive prea bătrâne vânturile provoacă multe căzături cu al căror volum se acopere o mare parte din posibilitate, împiedicându-se astfel mersul regulat al exploatărei.

Arboretele devin în general prea bătrâne până vin în rând de exploatare. Ceeace îngreunează regenerarea și se cauzează pierderi în ce privește creșterea în volum și calitate.

3. *In pădurile bavareze.* Pădurile se află aici la o altitudine de 700 până la 1100 m. Ernile sunt lungi și zăpezile mari; Ca specii principale sunt molidul, bradul și fagul. Revoluțiunea este de 144 ani; arboretele cari vin în curs de exploatare au însă de ordinar vârsta de 150—250 ani.

Exploatarea are de scop înainte de toate favorizarea fagului care este amenințat de molid, cu o creștere mai repede, creindu-se pâlcuri în suprafață de 0,25—1.0 ha.

Spre acest sfârșit, cu 20—24 ani înainte de tăierea definitivă se răresc puțin masivele scoțându-se arborii vicioși și cei rău conformați. După aceasta într'un an abondent în jir se practică o tăiere de însămânțare închisă, în formă de ochiuri mai mult sau mai puțin mari. In locurile acelea unde s'au instalat însămânțișuri frumoase de fag, se degajează acestea practicându-se tăieri secondare la scurte intervale și în fine tăieri definitive, sau se răresc masivele după marginea pâlcurilor instalate, pânăcând li se dă întinderea cuvenită. Porțiunile cu arbori bătrâni rămase printre pâlcurile în chestiune distribuite ca într'un joc de șah, se păstrează în stare de masiv neexploatându-se decât când pueții de fag au atins înălținea de 2—3 m. Pe aceste locuri goale înierbate se plantează apoi molid, pecând cei din pâlcurile de fag se scot prin tăieri

de degajări, de mai multe ori repetate. In viitoarele masive prin o asemenea procedare, bradul va dispăreà cu totul.

Rărirea prea repede a masive or bătrâne pare greşită.

Caracteristic la acest procedeu bavarez care, în forma sa cea mai accentuată, se întâlneşte în pădurea din Kehlheim şi Neu-Essinger este tendinţa de-a se obţine grupe de arborete tinere isolate unele de altele cari prin tăieri de rărituri practicate pela marginile lor, se măresc din ce în ce până ce se ating.

Şi în acest procedeu se întrebuinţează mult repopulările artificiale cu care ocaziune se introduce în masive în formă de grupe specii cu temperament robust.

4. *In Elveţia.* Aici numai în ultimele decenii s'a început a se întrebuinţa în câteva păduri codrul regulat în mod metodic şi cu un scop bine determinat.

Utilizarea sa este înleznită prin faptul existenţei masivelor de amestec, în compoziţiunea cărora intră bradul şi fagul până la mari altitudini.

In realitate codrul regulat este mai răspândit decât se admite de ordinar, de oarece multe din aşa numitele păduri grădinărite se tratează de fapt în codru regulat. La munte, mai mult ca în oricare alte situaţiuni, trebue a se avea grijă de a se degaja grupele de însămânţişuri preexistente.

Arboretele aflătoare în stare de masiv încheiat se răresc mai întâiu prin tăieri repetate pe toată suprafaţa, scoţându-se cu acest prilej arborii vicioşi, dar mai cu seamă cei cu coronamente prea desvoltate. Pâlcurile de însămânţişuri se instalează atunci în mod treptat şi se măresc practicându-se tăieri secundare succesive. La munte se recomandă de a se lua măsuri ca să pătrundă în interiorul arboretelor destulă lumină şi căldură, fără însă a se desgoli prea mult solul.

In regiunea colinelor regenerarea masivelor nu se face ca în Bavaria în formă de grupe, ci prin tăieri uniforme conduse pe suprafeţe mai mari.

Insămânţişurile apar deodată primăvara pe suprafeţe mai întinse, când pentru complectarea însămânţărei naturale se încep apoi a se practică în mod regulat tăierile secondare având de scop realizarea amestecului dorit al speciilor şi formarea profilelor tinerelor arborete.

In masivele compuse de brad, molid şi fag se instalează, în urma practicării de rărituri *forte,* deja dela vârsta de 60—70 ani însămânţişuri de brad şi fag. Dacă acestea acoperă oarecum solul, se complectează regeneraţia cu puieţi de molid în locurile ce convin acestei specii, cari puieţi prin degajarea la timp a etajului dominant pot răzbate uşor printre însămânţişurile de fag şi brad.

La nevoe se recepează tinerii brazi şi fagi spre a se face loc molidului. In acelaş mod se procedează când voim să conservăm, sau să introducem specii de lumină în mijlocul arboretelor formate de esenţe cu temperament delicat. In codru regulat, în care regene-

rarea se face în formă de grupe, tinerile arborele obţinute au un profil ondulat sau sinuos prezintând, faţă de cele uniforme, ale căror coronamente se află la acelaş nivel, avantajul de a se obţine o mai mare suprafaţă foliacee, organe mai multe de asimilaţiune şi prin urmare şi o creştere mai mare.

După gradul şi durata diferită a acoperişului se poate bine regula amestecul speciilor.

Când exploatările se fac repede, aşa că starea de acoperiş nu se păstrează mult timp, este bine să se facă pâlcuri mari din speciile pe cari vrem să le protejăm.

Pentru cele cu temperament delicat trebue să dăm preferinţă codrului regulat cu regenerare uniformă, iar pentru cele de lumină în forme de grupe.

Celei d'întâi modalităţi de tratament trebue să i se dea asemenea precădere în staţiuni excelente, unde clima nu este riguroasă, unde speciile nu sunt ameninţate de altele cu tendinţe copleşitoare, precum şi când avem de aface numai cu foioase.

Acolo însă unde acestea se află în amestec cu răşinoase sau unde aceste din urmă predomină, precum şi acolo unde staţiunea nu este tocmai favorabilă, ori unde fertilitatea solului variază prea mult dela un loc la altul, merită a se da precădere codrului regulat cu regenerarea în grupe.

(Forstliche Rundschau)

Strămutarea şcoalei forestiere din Weisswasser la Reichstadt.

Din cauza lipsei de loc îndestulător s'a hotărât ca şcoala de silvicultură, aflătoare în castelul contelui Waldstein din Weissvasser, înfiinţată acum 49 ani de către societatea forestieră din Bohemia, să fie mutată la Reichstadt.

Construcţiunile de pe proprietatea privată a împăratului Franz Joseph cari serviseră pentru o fabrică de zahăr, precum şi terenul necesar, au fost puse la dispoziţia numitei societăţi pe termen de 60 ani, fără nici o plată, după ce s'au făcut toate reparaţiunile şi construcţiunile în vederea nouei destinaţiuni pe propriile spese ale împăratului Austriei, care a garantat în acelaş timp facerea unui împrumut în vederea înfiinţării unui internat.

(Forstwissenschaftliches centralblatt)

O şcoală de pădurari în Klagenfurt.

In ziua de 15 Octombre 1905 s'a înfiinţat o şcoală de pădurari în Klagenfurt de către societatea forestieră din Carinthia, cu ajutorul subvenţiunilor acordate de această ţară de coroană, de numeroase societăţi şi de particulari. Institutul e organizat cu internat.

(Forstwissenschaftliches centralblatt).

Raportul consulului austro-ungar din Galaţi. — La 22—23 Mai 1904 s'a ţinut în Galaţi al VI-lea congres al camerilor de comerţ şi de meserie din România, care a fost foarte vizitat. Cererea generală a fost ca să se desfiinţeze taxa porturilor de $^1/_2$%. Această taxă datează din anul 1874 şi reprezinta la început un procent de $^1/_2$% din valoarea mărfei. Ea se încasează dela orice marfă importată sau exportată pe apă şi scopul înfiinţărei sale a fost ca să servească la înbunătăţirea şi întreţinerea porturilor. Mărfurile importate şi exportate pe uscat nu sunt supuse acestei taxe. Ea a rămas până azi şi, din cauza schimbărilor petrecute, are astăzi o denumire nejustificată, de oarece această taxă, de când s'a renunţat la sistemul taxelor vamale pe valoare, se calculează după greutatea şi calitatea mărfei, reprezentând astăzi în multe cazuri un procent dela 2 până la 21 la %. Este evident că acest impozit îngreunează comerţul mărfurilor în porturi şi avantajează în schimb traficul pe uscat. Venitul total din această taxă se urcă la 2 mil. pe an, din care $1^1/_2$ mil. la export $^1/_2$ mil. la import. Comercianţii cer desfiinţarea acestei taxe şi obligă guvernul de-a întreţine şi înbunătăţi porturile.

In ce priveşte navigaţiunea din Constanţa, Austro-Ungaria în 1904 ocupă primul rang cu 130 vapoare la intrare şi 132 la eşire.

Al 2-lea loc l'a ocupat drapelul românesc cu 116 vapoare la intrare, Italia cu 99, Grecia cu 91. Englitera cu 90, Turcia cu 56, Germania cu 27, Franţa cu 5, Bulgaria cu 4, Rusia cu 2, Belgia şi Spania cu câte 1 vapor.

Galaţi. Navigaţia fluvială pe Dunăre. In anul 1904 s'a întreprins 782 transporturi cu vapoare, 482 transp. cu şlepuri având 209—768 tone registre cu o încărcătură de 19.800 tone cereale şi 32.408 tone diverse mărfuri la intrare; 781 transporturi de vapoare şi 471 de şlepuri cu 207—107 tone registre în total la ieşire, exportându-se 4742 tone cereale şi 46.932 tone tone diverse mărfuri.

Pasageri făcând drumul între Galaţi—Brăila şi Galaţi—Tulcea—Sulina au fost aduşi la Galaţi 78.323 şi au plecat din acest oraş 73.393.

In 1904 au intrat în portul Galaţi următoarele bastimente: 1594 vapoare şi 1778 corăbii cu şlepuri având o capacitate totală de 617.862 tone registru şi cu o încărcătură de 106.307 tone cereale, 65.740 tone diverse mărfuri, contra 1304 vapoare şi 1979 corăbii cu pânze şi şlepuri cu 661.019 tone registre cu o încărcătură de 216.355 tone în anul precedent.

La această mișcare a navigației au participat bastimentele :

Românești	în	număr	de	.	.	.	1269	bastimente
Austro-Ungaria	»	»	»	.	.	.	872	»
Grecești	»	»	»	.	.	.	588	»
Rușești	»	»	»	.	.	.	522	»
Turcești	»	»	»	.	.	.	83	»
Bulgărești	»	»	»	.	.	.	23	»
Italienești	»	»	»	.	.	.	7	»
Englezești	»	»	»	.	.	.	5	»
Germane	»	»	»	.	.	.	2	»
Franceze	»	»	»	.	.	.	1	»
			Total	.	.		3372	bastimente

În Brăila se fac coșuri de nuele necojite cari se vând cu 25—50 centime; coșurile obicinuite de voiaj albe costă în detail 6—24 lei bucata după mărime; coșurile de târg albe, vopsite 80 centime până la 1 leu. Se plătește acum vamă 80 bani de kg.

Brăila. Industria lemnului. Dintre cele 3 fabrici de cherestea de aici, 2 dintr'însele tot anul n'au funcționat și numai una a rămas care lucrează numai în vederea exportului. Clientul său principal a fost Italia cu 42.075 q. scânduri și 9.700 q. lemn fasonat, mai departe Bulgaria cu 1.609 q. scânduri, Egipt cu 14.541 q. scânduri, Turcia cu 455 q. scânduri și 202 q. lemn lucrat.

Mai înainte adeseori mărfurile englezești erau introduse în România prin Germania pe baza tarifului mai ieftin convențional germano-austro-ungaro-român, spre a se evită costul transportului prea scump pe drumurile de fier ale României.

Spre a profită de diferența în chestiune în favoarea mărfurilor engleze casa Johnston a încheiat cu Direcția C. F. R. o convenție după care toate mărfurile cari vor fi aduse cu vasele sale direct din Anglia în porturile românești Brăila, Constanța și Galați sunt supuse aceloraș taxe ca mărfurile importate pe baza tarifului germano-austro-ungaro-român.

Petre Antonescu.

COMUNICĂRI ŞI FAPTE DIVERSE

Puterea calorifică a lemnului [1]). — Unitatea de căldură, care serveşte ca punct de comparare şi de măsură, este cantitatea de căldură necesară pentru a ridica dela 0° la 1° centigrad temperatura unui kgr. de apă, se numeşte *calorie*.

Prin urmare se numeşte *putere calorifică* a unui combustibil, numărul caloriilor produse prin combustiunea complectă a unui chilogram din acest combustibil.

Această putere calorifică pentru lemn, natural că deprinde după compoziţia lor chimică; această din urmă este supusă la foarte puţine deosebiri, după cum se va vedeà din tabioul următor, care conţine esenţe ale căror calităţi sunt cât se poate de deosebite:

Compoziţiunea centisimală a câtorva esenţe de lemn.

Numele lemnului	Carbon	Hidrogen	Oxigen	Exces de hidrogen
Abanos	52,87	6,—	41,13	0,836
Brad	51,79	6,28	41,93	1,038
Stejar	50,—	6,20	43,80	0,725
Fag	49,25	6,40	44,35	0 857
Plop	49,—	6,—	46,—	0,260

Puterea calorifică a lemnulni poate să se calculeze cu ajutorul legei Dulong: *Căldura degajată de un combustibil, este egală cu suma cantităţilor căldurei degajate prin combustiunea elementelor ce o constitue, neţinându-se seamă totuşi de porţiunea de hidrogen, pe care poate să o formeze apa cu oxigenul combustibilului.* (Această rezervă admite deci, că există apă în masa lemnului). Această lege se exprimă prin formula:

$$N = 8080\ C + 34462\ (H - 0/8)$$

în care: N este puterea calorifică a unui combustibil, care conţine, la fiecare chilogram greutăţile respective C de carbon, H hidrogen şi O oxigen.

Această formulă se aplică când vaporii de apă s'au condensat, în caz contrar se înlocueşte 34 462 prin 29000.

Aplicarea este foarte uşoară, dar pentru a ne puteà închipuì mai bine, să calculăm de exemplu puterea calorifică a lemnului de ştejar. Raportându-ne la numerile arătate în tabloul de mai sus, vom aveà pentru căldura degajată de un chilogram din acest lemn:

Căldura degajată de carbon $0{,}50 \times 8080 = \ldots\ldots 4040$
» » » hidrogenul în exces $0{,}00725 \times 29000 = 210$
Căldura totală degajată 4250

Dar trebue să se scadă din acest număr căldura necesară evaporării apei coprinsă în celulele lemnului, şi fiind-că oxigenul şi

1) *Robinson des Bois.*

hidrogenul sunt în raportul de 8 la 1 şi că greutatea hidrogenului este de 0,438. şi vom avea pentru greutatea apei:

$$0{,}438 \times 9/8 = 0{,}4927,$$

apoi pentru căldura absorbită prin evaporarea apei:

$$0{,}4927 \times 606{,}15 = 327{,}6.$$

Prin urmare, va rămâne pentru puterea calorifică a lemnului de stejar uscat:

$$4250 - 327{,}6 = 3922{,}4$$

Dar în realitate, sunt încă câteva cauze care intervin şi produc o perdere de căldură; acesta este residiul format de cenuşe şi proporţiunea apei de îmbibare.

Dacă pentru lemnul uscat se admite 10 % cenuşă, puterea calorifică se reduce la 3883 calorii.

Mai mult încă, fiindcă lemnul ordinar de încălzit conţine 25—30 % apă, puterea sa calorifică este încă diminuată. Se poate deduce aceasta din numerile precedente. Astfel pentru lemnul care are 30 % apă, se va găsi:

Căldură degajată de lemn	$0{,}70 \times 3883 = 2718$
» necesară la evaporarea apei.	$0{,}30 \times 606{,}5 = 182$
Puterea calorifică a lemnului 30 %.	2556

Puterea calorifică ar fi cu proporţiunile de apă următoarele:

25 % : 2740 calorii
20 % : 2964 »

După cum am spus deja, se vede că cantitatea de apă a combinării reţinute în fibrele lemnului exercitează asupra puterii lor calorifice o acţiune însemnată; acţiune directă, din punctul de vedere chimic, şi mai mult gravă încă în urmările sale.

In adevăr, când temperatura este în deajuns ridicată, această apă se evaporisează, şi greutatea acestor vapori vine să sporească greutatea gazului arderei; deci pentru că căldura degajată se împrăştie pe o masă mult mai mare, temperatura scade. Acest fapt este aşă de cunoscut în fabricaţiunea sticlei, încât se usucă cu ingrijire lemnul înainte de a se întrebuinţa, căci în alt mod nu s'ar puteà obţine o temperatură atât de ridicată, pentru fuziunea silicaţilor care intră în compoziţiunea sticlei.

In rezumat pentrucă compoziţiunea chimică a deosebitelor specii de lemn nu prezintă decât mici deosebiri, se poate admite pentru puterea lor calorifică mijlocia calculelor pe care le-am expus:

3800 calorii pentru lemnul complect uscat
2500 » » » ce conţine 30 % apă.

Cât priveşte despre lemnele ce conţin o cantitate de apă intermediară, este uşor, prin mijlocul unei simple interpolări, să se evalueze imediat puterea lor calorifică.

I. Dimitrescu.

INFORMAŢIUNI

În sesiunea de Maiu a Corpurilor legiuitoare s'a votat *legea Casei de pensiuni a personatului inferior dependinte de Ministerul Agriculturei, Industrtei, Comerciului şi Domeniilor.*

Această lege se va pune în aplicare cu începere dela 1 Octomvrie a. c. şi dintre acei ce se vor bucurà de avantajele ei sunt şi modeştii agenţi silvici inferiori, *brigadierii* şi *pădurarii.*

După ce se va alcătuì şi regulamentul prevăzut de art. 24 şi care se lucrează de comitetul prevăzut la art. 16 din lege, se va publicà în «Revistă» atât legea cât şi regulamentul.

* * *

Membrii societăţii silvicultorilor Bucovineni vor vizità Expoziţia pe la începutul lunei Septemvrie şi cu această ocazie vor mai vizità Sinaia, Constanţa, Brăila şi Galaţi. Când se va cunoaşte numărul exact al vizitatoriior, precum şi ziua sosirei, se va instituì un Comitet dintre silvicultori, cari să fixeze programul excursiunilor şi totodată să ià măsuri pentru găzduire şi buna primire a primei societăţi de silvicultori, cari vizitează în corpore România.

* * *

In comptul exerciţiului 1905—1906, până la 31 Maiu a. c. s'au incasat lei *5.898.532 bani 56*, faţă de *5.324.772.03* incasaţi în perioada corespunzătoare din exerciţiul 1904—905; iar în comptul exerciţiului 1906—1907, până la 31 Maiu a. c. s'au incasat lei *486.215 bani 13.*

* * *

Din 211 păduri licitate în ziua de 4 Iulie a. c. s'au adjudecat în mod provizoriu 80 din cari s'a aprobat vânzarea a 18 păduri.

* * *

Până la 1 Iulie a. c. s'au făcut următoarele mutări şi înaintări în corpul silvic:

D-l silvicultor cl. I *Aurel Antonescu*, şeful ocolului Nucet (Dâmboviţa) a fost mutat la o ocolul Trivalea (Argeş).

D-l silvicultor cl. II D-l *Em. S. Negoescu*, şeful ocolului Trivalea a fost mutat la ocolul Leordeni (Muscel), în locul D-lui silvicultor cl. I *G. Moşunc* demisionat.

D-l silvicultor cl. II *Ap. Christu* a fost înaintat la cl. I, în locul lui *V. Busuioc* decedat.

D-l silvicultor cl. II *Paul Pirnog* a fost înaintat la cl. I, în locul lui G. Moţune.

D-l silvicultor asistent *Leon Risdörfer*, a fost înaintat silvicultor cl. II în locul în locul D-lui Ap. Christu înaintat.

D-l *Aurel Demetrescu*, fost silvicultor cl. I a fost primit în corpul silvic cu gradul de silvicultor cl. II în locul D-lui Paul Pirnog înaintat.

D-l silvicultor asistent St. Costescu a fost înaintat silvicultor cl. II în locul D-lui *N. Rădulescu* destituit.

D-l *Leon Risdörfer* a fost numit şef al ocolului Cernavoda, iar *Gh. Lupaşcu* al ocolului Traian (Bacău).

D-nii *Marin P. Niculescu* şi *Victor Vaidianu*, absolvenţi cu diplomă ai şcoalei de silvicultură au fost primiţi în corpul silvic cu gradul de silvicultori asistenţi.

D-l silvicultor cl. II *Radu Plăpceanu* şeful ocolului *Schitu Greci* (Olt) a fost mutat la ocolul Nucet.

* * *

Pe ziua de 10 Maiu au fost decoraţi, următorii agenţi din serviciul silvic al Statului:

D-l *I. P. Chihaia*, Inspector silvic cl. I, cu *Steaua României*, în gradul de Cavaler.

D-nii silvicultori-şefi, I. G. Jomir Codreanu, Mathei Şerbănescu, C. Romano, D. R. Rusescu, V. Theodorescu, Apostol Demetrescu, N. Dragoteanu şi M. Anania precum şi silvicultorii Al. Gostovici, I. Balaban, Gr. Pârvulescu, An. Dumbrăveanu şi Pavel Pirnog, cu *Coroana României* în gradul de Cavaler.

* * *

D-l Inspector silvic *Mihail Tănăsescu*, şeful serviciului domenial dela Eforia spitalelor civile a fost înaintat ofiţer al Coroanei.

* * *

D-nilor Mihail Tănăsescu şi Ernest Gheorghiu li s'a dat de către Ministerul Culteler şi al Instrucţiunii medalia «Benemerenti» cl. II.

†

Silvicultorul *V. Busuioc*, şeful ocolului Fâstici (Vaslui), după o grea suferinţă a încetat din viaţă, în oraşul Bârlad.

Trimitem condoleanţele noastre întristatei familii a acestui camarad.

Tip. «GUTENBERG» Joseph Göbl, Strada Doamnei, 20.— Bucureşti

OPERILE PUBLICATE DE D-NUL ION KALINDERU

De la non-retroactivité des lois. 1 Vol. în 8°.
Essai sur les sources du droit Romain. 1 Vol. în 8°.
Notiță asupra societăților prin acțiuni după Codul general de com. german, br. în 8°.
De la compétence des Trib. dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'un Etat stranger peut posseder en Prusse. Berlin, broș. în 8°.
Memoriu asupra transferării sceanului societății acționarilor căilor ferate din Berlin la București. broș. în 8°.
Droit Prétorien et Reponses des Prudents, Paris, 1 Vol. în 8°.
Consiliul împăraților la Roma și la Constantinopole 1 Vol. în 8°.
Etude sur le regime munic. Romain, br. în 8°.
Studiu asupra celor XII Table, broș. în 8°.
Moștenirea tronului României (în franțuzește), Vbroș. în 16°.
Notice juridique sur un Testament. Paris, broș. în 8°.
Ista municipală la Pompei, 1 Vol. în 8°.
Observațiuni în procesul cu moștenitorii I Ottetelesanu, broș. în 8°.
Doui antagoniști Romani, broș. în 4°.
Episcopul Melchisedec (în românește și franțuzește) broș. în 4°.
Vilegiatura și reședințile de vară la Romani, broș. în 8°.
Rolul învățătorului în formațiunea generațiunilor noui. broș. în 16°.
Romanii călători, broș în 8°.
Patrie, Education et Travail, 1 vol. în 4°.
Un Țăran barnic, broș. în 16°.
August și literații, broș. în 4°.
Literații opozanți sub Cesar.
Îndrumări date agenților Domeniului Coroanei, 1 Vol. în 8°.
Portul bărbei și părului la Romani, broș. în 4°.
Portul perucilor și bărbierii la Romani, broș. în 8°.
Discours prononcé le 23 Juin (6 Juillet) 1901 à l'occasion de la distribution des prix du Lycée français à Bucarest, 1 broș. în 16°
Din Viața Romană. Potopala, toaleta și petrecerile unei elegante. Societatea înaltă pe vremea lui Pliniu cel tânăr, 1 vol. în 4°.
Cuvînt de mărire lui Ștefan cel Mare, domnu Moldovei.

DIN „BIBLIOTECA POPULARA"

A

„Administrațiunii Domeniului Coroanei" au apărut până acum următoarele broșuri:

1. Moștenirea tronului României cu un portret al A. S. R. Principelui Ferdinand al României, moștenitorul presumptiv al coroanei, 1890 (Epuisată). . . . . —,50
2. Notițe asupra vermilor de mătase (creșterea și bolele lor) de *Marius Gaillard*, traduse prin îngrijirea d-lui *Ion Kalinderu*, 1898 . . . . . —,30
3. Excursiuni forestiere pe Domeniile Coroanei Mălini, Sabasa, Hicaz, de *G. Sidiescu*, 1898 (Epuisată) . . . . . —,50
4. Înființarea albinăritului pe Domeniile Coroanei. Edit I a 1891, a II-a 1899 . . —,30
5. Expoziția internațională și congresul agricol și silvic din Viena 1890, de d-nii *Gr. Crișan, A. Onceanu* și *A. Candale*, 1891. (Epuisată) . . . . . —,50
6. Confecționarea pălăriilor de pae cu mâna liberă și cu mașina, de *Dimitrie Popescu*, ediția I și II 189.. Ediția III 1901, adăugită . . . . . —,50
7. Raport asupra esecurilor silvice în Bucovina, de *Florian Davidescu*, 1891. —,50
8. Cultura Albinelor, de *Marin Petrescu*. Ed. I-a 18.4, ed. II-a 18.9. . . . . —,50
9. Noțiuni populare asupra grădinelor de legume de *Ion Pădureanu*, 189.. Epuisată) . . . . . —,50
10. Rolul învățătorului în formațiunea generațiunilor noui. — Discurs — de Ion Kalinderu, 1898. (Epuisată . . . . . —,30
11. Noțiuni de Economia vitelor, Part I. de *V. S. Bresceanu*, 18.1 . . . . . —,50
12. Noțiuni de Economia Vitelor, Part. I. de *V. S. Bresceanu*, 1899 . . . . . —,50
13. Cultura arborilor roditori, de *Dim. G. Ionescu*, 1899 . . . . . —,50
14. Raport asupra expoziționei din Viena, adresat d-lui Administrator al Domeniului Coroanei, de *Florian Davidescu* și *Olimpiu Boiu*. 1900 . . . . . —,50
15. Îndrumări date agenților Domeniului Coroanei, de către *Ion Kalinderu* . . 1,25
16. Cultura lucernei, de *Cornelius Roman*. 1900 . . . . . —,30
17. Cultura plantelor de nutreț, de *Dimitrie G. Ionescu*. 1900 . . . . . —,50
18. Cultura sfeclei, de *Dr. N. O. Popovici-Lupa*. 1900 (Epuisată) . . . . —,50
Notice sur le domain de la Couronne de Roumanie pour l'expos. univ. de 1900 à Paris . . . . . —,—
19. Scrisori către plugari, de *Cons. Sandu*, 1901. . . . . —,50
20. Povețe despre hrana țăranilor, *Dr. I. Felix*, 1901 . . . . . —,50
21. Cultura Cânepei și Inului, de *V. S. Moga*, 1901 . . . . . —,50
22. Îngrășarea câmpurilor, Sfaturi practice pentru sătenii plugari, date de Dr. *N. O Popovici-Lupa*, 1901 . . . . . —,50
23. Povețe despre Grădinile de legume de *V. M. Kogălniceanu*. 1902 . . . . . —,50
24. Poveță despre Păstrarea Sănătății de *Dr. I. Felix*, 1902 . . . . . —,50
25. Biserica și obiectele sfinte din ea de *Diacon I. Raicuiescu*, 1903 . . . . . —,50
26. Laptele, puterea lui ca hrană, producerea lui, de *Dr. I. Felix*, 1904 . . —,50
27. Uscarea prunelor și altor fructe, fabricatul magiunului de Dr. *Maximilian Popovici*, chimist-agronom, 1904 . . —,50
—. Experiențe cu diferite varietăți de cartofi, pe Domeniul Coroanei de *C. Roman* și *I. Enescu* . . . . . —.—
28. Noțiuni asupra viermilor de mătase (creșterea și bolele lor) traduse de d. *Ion Kalinderu* . . . . . —,50
29. Liturgica Bisericii ortodoxe de Diaconul *I. V. Raicuiescu* . . . . . —,50

LUCRĂRILE FORESTIERE PUBLICATE ÎN LIMBA ROMÂNA

STUDII

	Lei B.
Antonescu Petre. — Tratamentul grădinărit și aplicațiunea sa în România	2.—
» Studiul privitor la domeniul agricol-forestier Brănești-Cernica-Pasărea	2.—
» Studiul privitor la corecțiunea torenților Zauchbach — în colaborare cu D-l O. de Marenzeller	—.—
Studiul pădurilor de rășinoase de pe Râul Doamnei, jud. Muscel.	—.—
» Convențiunile comerciale și influența lor asupra desvoltării industriei și comerțului lemnelor în România	—.—
» Torenții de pe Valea Topologului — în colaborare cu D-l Iohann Pitschcak	—.—
» Studiul pădurilor din Salzkammergut	—.—
» Importanța economică a pădurilor de șleiar în special	1.50
» Amenajamentul pădurii după munții Statului Măgurosele mari și mici.	—.—
Antonescu Romus P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatarea pădurilor	—.—
» Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară	—.—
» Pădurile de munte și câmpie 1876	—.—
» Cercetarea cauzelor și remediului inundațiilor și depunerilor din bălțile Prahovei.	—.—
Cavalier A. de Guttenberg. — Dendrometria, tradusă de *Iacobescu C.*	—.—
Chiriulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886	2.—
» Cestiuni de păduri, 1890	4.—
» «Împădurirea nisipurilor de pe domeniul Malgavitu», 1889	4.—
Elenterescu I. C. — Pădurile noastre	1.50
Gheorghiu C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor casei sf. Spiridon din Iași	—.—
» Studiu asupra punerei în valoare a nisipurilor din România prin împădurire	—.—
Gheorghiu C. Ernest și Dr. C. Gheorghiu. — Vânătoarea în România, cu o prefață de D-l Dr. C. I. Istrati, premiată de Academia Română	5.—
Lăzurianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și masivelor lemnoase	8.—
Nădejde N. C. — Memoriu asupra restaurărei și conservărei terenurilor din munții «Pirinaia» cu 11 planșe	—.—
B. D. Negroe. — Legislațiunea corecțiunei torenților în Austria	2.—
» Călăuza silvicultorului (cu o hartă forestieră)	3.—
Obogeanu Em. — Divizionea suprafețelor plane prin o paralelă la o dreaptă dată	—.—
» Desfacerea materialului lemnos din pădurile Statului	—.—
» Critica generală a sistemelor de exploatare a pădurilor	2.—
Rusescu D. R. — Exploatarea în Regie a pădurilor Statului din centrul Comana	—.—
Samarian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier	1.50
Stătescu G.— Influența și importanța pădurilor în România, 1884	1.50
Tănăsescu Mihail. — Studiu forestier asupra județelor Muscel și Dâmbovița 1893	—.—
Studiu asupra administrațiunei, exploatărei și amenajerei pădurilor Statului Austriac, 1894	—.—
» Studiu asupra păsunatului în pădurile Statului, 1900	—.—
Patru Conferințe ținute în anul 1903 la Societatea «Progresul Silvic»	1.50
Legea pentru Organizarea Ministerului Agriculturei, Industriei, Comerciului și Domeniilor	1.—
Trei Conferințe, ținute în anul 1904, la Societatea «Progresul Silvic»	1.—

CONFERINȚE

Antonescu Romus P. S. — Comparație între pădurile țărei noastre și cele din Ungaria	1.—
Antonescu P. — Studiu asupra situațiunei economice forestiere în Austria	1.—
» Torenții din diferitele State ale Europei și în special din Valea Topologului	2.—
Davidescu Florian. — Pădurile rășinoase din țară	—.—
Elenterescu I. C. — Lucrări de întreținere și de ameliorație ale pădurilor.	2.—
Ernest C. Gheorghiu. — Stârpirea fiarelor stricătoare și braconajului în România	2.—
» Conferința asupra Vânatului în România	—.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889	—.—
Macovei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldovei.	—.—
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889	—.—
Stătescu G.— Istoria vânătoarei și măsurilor de aplicat în România în privința vânatului, 1889	—.—
» Pădurile Statului și ale stabilimentelor publice, 1891	—.—
Tănăsescu Mihail. — Despre regimul Silvic și aplicarea lui, 1897	—.—
» Paralel din punct de vedere Silvic între Austria și România, 1899	—.—
» Dare de seamă asupra lucrărilor *Congresului Internațional de Silvicultură* din 1900 de la Paris, 1901	—.—
» Valea Lotrului din punct de vedere Silvic, 1903.	—.—
Teodorescu T. N. — Împădurirea și exploatarea pădurilor Statului din Dobrogea, 1892	—.—
Dem. Ionescu-Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre 1893	—.—

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, Strada Doamnei, 20. — București.

ANUL XX. IULIE, AUGUST şi SEPTEMVRIE 1906

REVISTA PADURILOR

ORGANUL SOCIETĂŢII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATA IN 1886

ŞI RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN DECRETUL REGAL No. 1630 DELA 28 APRILIE 1904.

APARE O DATA PE LUNA

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACŢIUNE

COMPUS DIN D-NII:

P. ANTONESCU, TH. GALLERIU, N. GH. POPOVICI şi MIHAIL TĂNĂSESCU

sub prezidenţia D-lui I. KALINDERU

PREŢUL ABONAMENTELOR

10 lei pe an, pentru membrii Societăţii şi studenţi, a 12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREŢUL ANUNCIURILOR

12 lei o pag., 6 lei 1/2 pag. şi 3 lei 1/4 pag.

Dacă anunciul se repetă în 5 numere, se face o reducere de 25% în 10 numere reducerea este de 40% şi pentru tot anul reducerea este de 50%.

Orce corespondenţe privitoare la Societate şi Revistă cum şi trimiterea cotizaţiunilor şi abonamentelor, se vor adresă str. Ştirbei-Vodă No. 3, Bucureşti.

SUMARUL

Pădurile din lunci şi bălţi, zăvoaie şi ostroave . UN AMIC AL PĂDURILOR
Legea asupra poliţiei vânatului . .
Rezumatul şedinţelor Adunării generale a societăţii «Progresul silvic» în zilele de 7, 8 şi 9 Maiu 1906 (urmare) . . . . . N. C. N.
Fragmente din istoricul Molezului şi Pinului în România . . . . . F. MACK. Tr. de I. Sterba
Bibliografie . . . . . CONSTNATIN SAVA
Comunicări şi fapte diverse . . . . . D.
Informaţiuni . . . .

BUCUREŞTI

TIPOGRAFIA «GUTENBERG», JOSEPH GÖBL

20. — STRADA DOAMNEI. — 20

(Biserica Kalinderu)

1906

Neuhöfer & Sohn

MECANIC AL CURȚII IMPERIALE ȘI REGALE

VIENA

Depozit:
I. KOHLMARKT, No. 8

Fabrica și biurouri:
V. HARTMANNGASSE, No. 5

Medalia de aur dela Expoziţiunea Universală din Paris, 1900

BUSOLE

CU MASURATOR DE DISTANȚA OPTIC,

TEODOLITE

INSTRUMENTE DE NIVELARE ȘI UNIVERSALE

PLANȘETE,
lineale de perspectivă, precum și toate instrumentele de măsurătoare.

Măsurători ca bandouri și de lemn

COMPASURI ȘI CÂMPOSCOPURI,
CLUPE DE MASURAT ARBORI, etc.
se fabrică sub garanție de executare excelentă

Toate instrumentele curente se află în depozit
Se execută orce fel de reparaţii.

CATALOAGE ILUSTRATE GRATIS

6987

PĂDURILE DIN LUNCI ŞI BĂLŢI, ZĂVOAIE ŞI OSTROAVE

INTRODUCŢIUNE

Dacă aruncăm o privire asupra masivelor de pe marginea, din albia, sau din apropierea diferitelor cursuri de apă, cum sunt râurile sau fluviile ce traversează România, ne convingem că arboretele, ce constitue, ceeace numim păduri de baltă (anwälder) zăvoaie şi ostroave sunt compuse, în cea mai mare parte din diverse specii de sălcii în amestec cu alte esenţe albe, şi numai într'o mică porţiune, şi cu una sau mai multe esenţe tari. Origina lor este spontanee.

Din lipsa de îngijire şi fără un tratament raţional, aceste păduri nu ne produc astăzi decât venituri relativ minime, iar pe de altă parte nu sunt în stare a corespunde pe deplin, principalului lor rol de protecţiune, în contra surpării malurilor provenite din cauza mâncăturilor de ape şi a slolurilor de ghiaţă, ce porunesc câte odată primăvara în mase considerabile.

Aceste păduri se exploatează actualmente de către proprietarii respectivi la intervale mai mari sau mai mici, cu alte cuvinte li se aplică revoluţiuni, de multeori, cari nu le corespund; nu se are câtuş de puţin în vedere ameliorarea lor în ce priveşte regenerarea sau consistenţa, ele sunt lăsate de ordinar în prada unui păşunat excesiv, precum şi delictelor numeroase practicate în tot cursul anului de către populaţiunile vecine.

Consecinţele acestei stări de lucruri se manifestă prin obţinerea de populamente defectuoase, pipernicite şi pline de poiene, prin uscarea şi sărăcirea solului, care de alminteri prin natura lui, este foarte supus înierbării şi năpădirea buruienilor, şi în fine adeseori, prin o totală dispariţiune chiar a unor atari arborete.

Reproducţiunea pădurilor despre care ne preocupăm, se ştie că este în mai multe cazuri din cele mai dificile, fiind adeseori expuse inundaţiunilor, năpădirii buruienilor, dar mai cu seamă din cauza plantelor agăţătoare, care le distrug câteodată cu desăvârşire.

BIBLIOTECA Institutul Forestier

Prin faptul înălţării treptate a solurilor, provenite din depozitele de teren ce rămân în urma înecurilor, în aceste masive se operează în acelaş timp o substituţie de esenţe în mod spontaneu.

Afară de aceasta ele constitue cel mai eftin mijloc de apărare pentru terenurile cultivabile din apropierea satelor chiar etc., în contra daunelor imense ce, din nenorocire se datoresc deselor inundaţiuni.

Având în vedere aceste consideraţiuni, şi dacă ţinem seamă că tratând aceste păduri după nişte principii silvice raţionale, ele sunt capabile a satisface întrucâtva necesităţile locuitorilor din regiunile ţării sărace în păduri, înţelegem uşor ce importanţă mare are pentru viitor introducerea unor exploatări sistematice, atât din punct de vedere social, cât şi financiar.

Cu privire la epoca formaţiunii lor distingem:

a) Masive care există de mult timp.

b) Masive provenite în urma aluviunilor recente (Anschütten, Anschwemmungen).

Cele d'întâi ocupă de ordinar suprafeţe întinse, sunt adeseori traversate de mai multe braţe de râuri, sau fluviuri, de scursuri de ape, în vârste înaintate, şi astfel situate, încât nu pot fi inundate decât cu prilejul creşterilor excepţionale de mari ale apelor, sau primăvara cu ocaziunea pornirii sloiurilor de ghiaţă.

Terenurile acestor masive sunt formate adeseori, din simple aluvioane, din depunerile rezultate în urma retragerii apelor şi fertilitatea lor atârnă dela cantitatea de pietriş şi nisip ce conţine, şi dela înălţimea la care este ridicat d'asupra nivelului mediu al apelor (râurilor sau fluviilor).

Solurile acestor păduri fiind udate prin cea mai mică creştere a apelor, întreţin în continuu (prin infiltraţiune) o umiditate, care favorizează producţiunea unei cantităţi însemnate de material lemnos.

Există însă şi ostroave şi zăvoaie, cari din cauza unui subsol compus de pietriş şi bănci de nisip pur, neacoperit decât de un strat foarte subţire de pământ vegetal de calitate bună, sunt aproape improductive, şi prezintă o creştere cu totul pipernicită.

Masivele de o provenienţă mai veche sunt formate de

diferite specii de plopi, salcie, anin alb şi anin negru, iar ca esenţe diseminate se observă stejarul pedunculat, gorunul, ulmul, frasinul, arţarul, jugastrul, etc.

In etajul dominat se găsesc diferiţi arbuşti, plante agăţătoare şi herbacee.

Cele de o formaţie mai nouă provin din timpuri nu tocmai depărtate, şi chiar astăzi sunt în stare de formaţiune.

De obiceiu se formează în albiile părăsite ale râurilor, care cu ocaziunea creşterilor apelor mari, sunt în total sau în parte inundate de apă.

Constituirea lor se datorează însămânţărilor naturale ale diferitelor specii de sălcii, plopi şi aninul alb.

In cazul când aceştia nu sunt nimiciţi prin depuneri ulterioare de nămol, cresc aşà de repede, încât în anul al 2-lea înverzesc dejà, iar dacă acest semințiş nu este mai târziu distrus, fie prin lovirea sloiurilor de ghiaţă, fie prin noi inundaţiuni, în câţiva ani dă naştere unui masiv aşà de des, încât nu mai permite instalarea altor plante străine.

Dacă în urma retragerii apelor mari, stratul ce se formează prin depunerea substanţelor aflate în suspensiune este abundent, se acoperă cu o mulţime de pueţi, în timpul diseminării (împrăştierii) naturale a seminţelor acelor specii.

Terenul unor asemenea masive se înalţă foarte repede, pentrucă la fiecare inundaţiune se depun noi straturi de nămol.

Câte odată terenul prezintă mici depresiuni, băltoace, etc. în care apa stagnând prea mult timp, face cu neputinţă instalaţiunea vegetaţiunii forestiere.

Aceste părţi se ocupă de stufişuri de trestie sau de papură, cari se întind în mijlocul noilor arborete şi le domină, printr'o creştere mai repede în înălţime sau sunt dominate de către populamentul înconjurator.

Dacă procedăm la consolidarea terenurilor populate cu semințişuri recente, prin plantaţiuni de sălcii şi plopi (butaşi) reuşim, fără greutate, să fixăm asemenea aluvioane.

Fiecare din aceste două categorii de păduri de luncă şi de baltă necesită tratamente deosebite.

In ce priveşte exploatarea pe viitor a pădurilor de asemenea natură se recomandă următoarele principii generale, afară dacă bineînţeles nu se împotrivesc consideraţiuni locale de interes cu totul special.

§ 1.

Pădurile de luncă şi de baltă pot servì ca păduri de protecţiune şi păduri destinate exploatărilor regulate.

In ce priveşte întocmirea viitoarelor proiecte de amenajament, pentru aceste masive distingem:

a) Pădurile aflate în apropierea cursurilor de apă, expuse deselor inundaţiuni şi al căror rol principal este acel al fixării malurilor şi,

b) Păduri situate la oarecare distanţă şi d'asupra nivelului ordinar al creşterilor mari de apă astfel că sunt supuse înecurilor foarte rar şi prin urmare, pot servì ca obiect al exploatărilor regulate.

§ 2.

Tratamentul pădurilor din zona de protecţiune.

Pădurilor de protecţiune propriu zise (§ 1 a.) în cazul când nu sunt destul de consistente, urmează mai întâiu a li se asigura această condiţiune întrebuinţând esenţe moi sau albe ca salcile, plopii şi anini, iar exploatarea lor se va face numai prin curăţiri şi lămuriri, practicate la intervale 4—10 ani, nici odată prin tăieri dearându şi fără a perde câtuş de puţin din vedere scopul lor protector.

Toţi arborii înalţi şi groşi cari s'ar găsì în asemenea masive se vor extrage cu îngrijire spre a se evità surpările ce rezultă, de multeori, în urma atacului apelor ce subminează şi provoacă nu numai ruperea malurilor dar chiar şi schimbarea cursurilor râurilor şi prin urmare pot dà naştere la inundarea locurilor cultivabile din împrejurimi.

Tratamentul pădurilor din zona exploataţiunilor regulate.

I) *Alegerea modului de tratament şi fixarea revoluţiunei.*

Intrucât priveşte alegerea tratamentului de adoptat pentru pădurile din regiunea destinată adevăratelor exploatări (§ 1 b.) se va aveà în vedere următoarele:

a) Intinderea.

b) Înălţimea lor d'asupra nivelului ordinar al apelor mari şi mai cu seamă, gradul de umiditate al solului.

c) Esenţele din cari se compun precum şi cele ce ar trebui introduse pe viitor.

d) Condiţiunile economice locale privitoare la valoarea şi desfacerea materialului lemnos.

Pentru pădurile aflate în poziţiuni joase destinate producţiunei de fascine, se recomandă aplicaţiunea crângului simplu cu o revoluţiune de 2—4 ani, iar când voim a produce lemne de foc, adoptarea unei revoluţiuni de 15—30 ani.

Masivele de luncă situate pe terenuri mai ridicate cu o întindere mai mare şi populate cu esenţe de valoare se vor tratà în crâng compus sau codru regulat.

In acest caz lungimea revoluţiunei atârnă dela scopul proprietarului, adică după cum ţinta noastră este să dobândim lemne de foc, or de lucru sau construcţiuni de mici, or mari dimensiuni.

In localităţile unde se caută fascine mai groase se adoptă crângul compus cu scop de a produce acest fel de material (Der Busch holzsan Faschinen-Mittel-Waldbetrieb).

Tratamentul în chestiune este o formă particulară a crângului compus, şi a luat naştere în localităţile unde pentru protejarea terenurilor în contra mâncăturilor de ape, se simte necesitate de cantităţi mari de fascine.

Sub-arboretul acestor păduri constă în mare parte din lăstarii diferiţilor arbuşti, cari în terenurile fertile, despre care vorbim abundă şi cresc cu o deosebită vigoare şi la vârsta de 2—3 ani devin foarte buni pentru fascine; dacă rămân însă netăiaţi, mai mult timp, creşterea se micşorează în mod simţitor.

Lăstarii proveniţi din exploatarea arborilor nu sunt buni pentru fascine, fiindcă la o asemenea vârstă (2—4 ani) sunt scurţi şi nici pentru altă întrebuinţare nu sunt propri.

In acest scop se adoptă pentru aceşti din urmă o revoluţiune de 2, 3, 4, 5 ori mare decât pentru arbuşti, spre a se puteà dobândi dimensiunile cerute nu numai pentru fascine dar şi pentru alte materiale căutate în comerţ.

După cum vedem sub-arboretul în această modalitate de tratament constă din 2 vârste diferite şi anume speciile

arbuşti sunt în etate de 2—4 ani, pe câtă vreme pentru lăstarii arborilor se admite o revoluţiune multiplă a celor dintâi.

Rezervele în acest tratament se taie numai când se exploatează şi lăstari de arbori.

Să admitem de exemplu că revoluţiunea adoptată pentru acest din urmă soiu de lăstari este de 15 ani, pe când a celor proveniţi din arbuşti de 3 ani.

Aşa fiind, pe aceştia din urmă îi vom tăià de 4 ori ($4 \times 3 = 12$) şi numai a 5-a oară îi vom exploatà deodată cu lăstarii speciilor de arbori propriu zişi.

Cu modul acesta vom avea, în această formă de tratament, după 15 ani dela ultima tăiere totală a sub-arboretului, lăstari de arbuşti în vârstă de 3 ani, sub lăstari de arbori de 15 ani şi în fine toţi aceştia dedesuptul arborilor de rezervă în etate de 30, 45, 60, 90 etc. ani.

Această modalitate de crâng compus se distinge, prin faptul că sub-arboretul este format din două etăţi distincte, aflat sub un masiv compus din rezerve cu o vârstă multiplă a revoluţiunii sub-arboretului.

In acele localităţi, unde nu este atât de mare nevoe de fascine, spre a se puteà utilizà întregul sub-arboret, se recomandă a procedà la ameliorarea populamentului prin plantaţiuni de esenţe apte de a dobândì dimensiunile arborilor.

In cazul contrar ne mulţumim a conservà în sub-arboret un număr de fire din aceste din urmă specii, pentru recoltarea arborilor de rezervă.

In celelalte măsuri culturale, aplicaţiile acestei forme de tratament sunt aceleaşi ca şi pentru crângul compus propriu zis.

Exploatarea în scaun nu trebue a se aplicà decât numai în acele păduri de baltă, unde ne temem de inundaţiuni prelungite în timpul verii şi primăverii, care periclitează adeseori existenţa lăstarilor, precum şi în cele situate pe marginea ţărmurilor expuse lovirii directe a sloiurilor de ghiaţă.

Cele mai bune esenţe din care ar urmà să se compue sunt plopii şi sălciile, pentru cuvântul că aceste specii îşi pot vindecà cu înlesnire rănile produse prin sdrelirea scoarţei

In pădurile de baltă tratate în mod raţional, exploa-

tarea în scaun, se întrebuinţează mai puţin decât tăierea rasă din faţa pământului, pentru motivul că pe lângă că reclamă cheltueli mai mari de exploatare, dar produce şi un material lemnos de mai puţină valoare.

II) *Alegerea esenţelor de cultivat.*

Spre a se puteà obţine pe viitor din exploatarea acestor păduri, cel mai mare venit bănesc, trebue a nu pierde din vedere de a întroduce cu ocazia regenerării lor speciale lemnoase, cari ne pot procurà cea mai mare cantitate de material de valoare.

Acest rezultat se obţine însă când arboretele pot aveà pe lângă densitatea necesară şi un populament compus în proporţii suficiente şi din esenţe tari de valoare ca stejarul pedunculat (quercus pedunculata), gorunul (quercus sessiliflora), frasinul (frasinus excelsior), diferite specii din familia ulmilor (ulmace), salcâmul (rubinia pseudoacacia), etc.

Populamentele compuse din aceste din urmă specii lemnoase trebuesc amestecate, pentru a obţine masive complecte, cu diferite esenţe albe, cari au o înrâurire foarte favorabilă asupra creşterei lor în înălţime (Treibholz) asupra fertilizării solului (Bodenschutzholz) etc.

In cazul când esenţele albe tind a copleşì pe cele tari n'avem decât să le extragem sub forma de curăţiri sau răriturì periodice.

De oarece regenerarea pădurilor de baltă este dificilă adeseori din cauza inundaţiunilor, inerbării solului şi năpădirii buruenilor, trebue să alegem, pentru repopularea poienilor, complectarea regeneraţiunii, pentru introducerea de specii mai preţioase, esenţe, cari se reproduc nu numai prin lăstari din tulpină ci şi din rădăcină.

Cu privire la modul lor de reproducţiune, esenţele se deosibesc în două diviziuni sau grupe:

In prima diviziune se coprind acele, cari după exploatare, nu produc decât lăstari din tulpină, iar în a doua acelea cari pe lângă lăstarii din tulpină, dau naştere şi la lăstarii din radăcină.

In cea d'întâi grupă intră: stejarul pedunculat (quercus pedunculata), gorunul (quercus sessiliflora), frasinul (frasinus

excelsior), carpin (carpinus betulus), mesteacăn (betula alba), anin negru (alnus glutinosa), cât şi diferite specii din familia sălciilor (salcinee).

In cea d'a doua grupă intră: plopul alb (populus alba), pluta (populus nigra), plopul cenuşiu (populus canescens), plopul tremurător (populus tremula), plopul de Canada (populus canadensis), aninul alb (alunus incana), salcâmul (robinia pseudo-acacia) şi diverse specii din familia ulmilor (ulmacee).

Toate celelalte specii joacă un rol secundar, pentrucă numai în cazuri excepţionale pot formà masive.

Esenţele din a doua grupă, au din punctul de vedere forestier, o mare importanţă, de oarece lăstărirea tulpinelor nu are decât o durată limitată, şi aşà fiind, producţiunea viitoarelor masive atârnă dela mulţimea mai mare sau mai mică a lăstarilor din rădăcină, atunci mai cu seamă, când esenţa ce se găseşte în stare dominantă, n'are decât o mică putere de reproducţiune.

Pe de altă parte arboretele puţin dense, câştigă în densitatea necesară prin lăstarii din rădăcină, ce se nasc în urma exploatărilor.

Pinul silvestru (pinus silvestris) se poate asemenea introduce prin plantaţiuni în părţile unde se află terenuri uscate, expuse mai puţin înecurilor, adică mai ridicate, dar mai profunde, cari nu ar fi destul de prielnice celorlalte esenţe forestiere.

Totuş nu trebue să adoptăm exclusiv pinul silvestru, pentru cuvântul că este foarte mult expus insectelor vătămătoare şi a altor agenţi exteriori.

§ 4.

Modul cum se poate realizà produsele principale şi cele accesorii în pădurile de baltă.

Pentru realizarea materialului lemnos provenit din pădurile de baltă, tratate în crâng simplu, de ex. — conform unui plan de exploatare întocmit în mod prealabil — în stare actuală de lucruri, nu este cu putinţă o exploatare intensivă, din cauza prea marei întinderi a ocoalelor, şi al numărului

restrâns al personalului silvic, este de recomandat a se întrebuința în cele mai multe cazuri vânzarea matarialului lemnos în bloc și în picioare, pe cale de licitațiune publică.

Cu modul acesta, pe de o parte, se evită cheltuelile însemnate de fasonare, iar pe de alta, se realizează prețuri din ce în ce mai renumerătoare, prin ivirea de numeroase cereri.

In acest scop se divide, prin o serie de linii paralele, suprafața de exploatat anual, în pătrate mici, sau dreptunghiuri de 10 – 20 arii întindere fiecare, numite loturi, cari se numerotează, li se evaluează materialul lemnos, și se vinde licitativ, avându-se ca bază prețul estimațiunii fiecărui lot.

Rezervele de o singură revoluțiune (*Lassveidel*) ce urmează a se lăsà pe ici și colea, se vor marcà după regulele stabilite.

In condițiunile de vânzare trebue să se stipuleze clauza prin care cumpărătorii să fie obligați a tăià arborii din fața pământului (vezi nota No. 1) a dà tulpinelor o tăiere netedă și piezișă și a transportà lemnele afară din parchete într'un termen hotărît, în tot cazul înainte de lăstărirea tulpinelor.

In pădurile tratate în crâng compus sau codru regulat, cu producțiuni mai mari de material lemnos, experiența a dovedit că, din punctul de vedere forestier este mai avantajos a se realizà quatumul posibilității ; exploatându-se în regie, dacă nu se opune la aceasta, oarecare împrejurări locale cu totul speciale.

In acest scop, arborii tăiați sau se transportă (în toată lungimea lor or în trunciuri mai lungi), înainte de epoca inundațiunilor în locuri sigure, unde se procede la fasonarea lor, sau se lucrează diferitele categorii de material pe loc, și după aceea numai se transportă în părțile unde nu există teama de a fi ajunse de apele mari.

Pentru întreținerea, sau pentru realizarea unei densități mai mari, tăierea lemnelor în pădurile de baltă se va practicà în intervalul cuprins între căderea foilor toamna și până în primăvară când înfrunzesc arborii (vezi nota No. 2).

Lemnele de mici dimensiuni, ce rezultă din curățiri și lamuriri mai ușoare, lemnele uscate și căzăturile de vânt, ce se ivesc în mod sporadic în pădurile de baltă, este bine a se dà pe alocurea populațiunilor sărace, în schimbul

muncei după ce negreşit, se vor fi adunat în grămezi şi se vor fi estimat după preţurile locale.

Acest mod de procedare, adică înlesnirea locuitorilor săraci cu lemne pentru foc se recomandă pentru motivul ca să preîntâmpine multe furturi de lemne şi delicte şi se poate dispune cu uşurinţă de braţele trebuitoare pentru diferitele lucrări silvice.

Intrucât priveşte produsele accesorii din pădurile în chestiune, cum de exemplu fânul ce creşte prin asemenea masive, se poate vinde prin licitaţie, sau să se deà populaţiunilor sărace în schimbul muncei.

Nota 1-a). Tăierea din faţa pământului are drept rezultat ca lăstarii să pornească de lângă rădăcină spre a creşte mai viguroşi, sufer mai puţin de violenţa vânturilor şi ruperilor provenite din îngrămidirea zăpezilor, afară de aceasta multe esenţe îşi formează rădăcini noi şi pot figurà ca plante independente, astfel că nu numai că pot înlocui tulpina numai, dar chiar a o multiplicà prin faptul că în loc de unul singur dau naştere la 2—3 şi chiar mai mulţi lăstari şi prin urmare arborii, cari fiecare au o existenţă individuală.

Excepţiune la această regulă se întâmplă numai atunci când suprafeţele păduroase sunt expuse în mod regulat inundaţiunilor prelungite, cari ţinând prea mult timp distrug puterea de lăstărire a tulpinelor.

In cazul acesta este bine a le tăià aşà de sus încât să întreacă în înălţime nivelul apelor din timpul înnecurilor

Tot asemenea se procede şi atunci când, din cauza prea multelor exploatări, tulpinele cari la început au fost tăiete prea de sus, nu mai pot produce lăstari, decât dacă se taie în partea lor mai tânără.

Nota 2-a). Speciile lemnoase au primăvara cea mai mare putere de reproducţiune, prin lăstărire.

Exploatarea având loc în acest anotimp, numai sunt de temut influenţele vătămătoare ce exercitează gerurile mari, în timpul iernii, asupra tulpinelor de curând tăiate şi neacoperite cu un strat de zăpadă îndestulătoare.

Când nu dispunem de braţe şi de mijloace de transport suficiente, precum şi în pădurile de baltă în care primăvara sunt inundaţiuni regulate, suntem nevoiţi a urmà cu tăierea arborilor, în parte, cel puţin, toamna.

Astfel procedând înlesnim foarte mult transportul lemnelor în timpul ernii.

Iarna şi anume în lunile când gerurile sunt prea mari, afară numai de pădurile aflate în locurile mărcoase şi mlăştinoase care nu sunt accesibile, decât în timpul înghеţurilor

sunt mai puțin favorabile pentru tăierea arborilor, căci în acest timp exploatarea se face cu mai puțină îngrijire, și de multeori tulpinele se taie prea de sus, împrejurarea care contribue la micșorarea facultății lor de lăstărire.

Afară de aceasta, exploatarea materialului mărunt nu se poate face, decât foarte cu greu și în mod incomplect.

Tăierea pe la începutul vegetațiunei, după cum adeseori se întâmplă pentru anumite scopuri forestiere, nu împiedică lăstărirea viguroasă a tulpinelor; efectuată însă în timpul verii, nu produce decât lăstari slabi, piperniciți, pe cari lesne îi distrug înghețurile precoce de toamnă.

La această regulă nu face excepțiune decât puține specii lemnoase mai rezistente.

§ 6.

Repopulațiuni artificiale și complectarea regenerațiunei.

Repopulările artificiale în pădurile de baltă întâmpină, adeseaori, cele mai mari dificultăți din cauza aptitudinei nespus de mare a solului de a se inerbà, a năpădirii buruenilor și a feluritelor plante agațătoare.

Este dar recomandabil a reduce la strictul necesar asemenea repopulări.

In acest scop trebue să luăm anumitele măsuri ca tulpinele să producă cât se poate mai mulți lăstari din rădăcini, resultat la care se poate ajunge în mod mecanic efectuând transportul lemnelor în pământurile moi și neînghețate. Roatele căruțelor zdrelesc rădăcinele trasante ale arborilor și le forțează de a dà naștere la numeroși lăstari din rădăcină, sau prin cultivarea pământului cu ajutorul târnacopului, or altui instrument similar.

Se naște însă întrebarea, dacă este bine a produce masive prea dese, dacă nu ar fi mult mai preferabil, a procurà plantelor, din tinerețe chiar, un mai mare spațiu de desvoltare, cam 3 metri pătrați pentru fiecare de ex. și a căutà numai a le dà o regulată distribuțiune pe întreagă suprafața împodobită?

Intrucât privește rapopulările artificiale care de regulă sunt precedate de oarecare preparațiune a terenului, trebue să răspundem la această întrebare în mod afirmativ; din contră în sens negativ, dacă este vorbà de regenerațiuni

naturale, când tinerele arborete au a suferi din partea celor mai mari inamici ai lor, cum sunt socul negru (sambueus nigra) plantele agățătoare, ierburile, etc.

Acestea se pot îndepărtà în plantațiunile făcute la distanțe regulate adeseori fără cheltuială, ba chiar se poate realizà cu un mic venit cu acest prilej.

Așà fiind tinerele plante pot fi ferite de năpădirea buruienilor, etc.

In masivele provenite prin însemințare naturală distrugerea inamicilor mai sus menționați este legată cu multă cheltueală.

Pentru acest motiv este mai bine a produce arborete tinere dese pentru a se realizà în curând starea de masiv și a nu se mai puteà strecurà în mijlocul lor plante cunoscute ca având tendința năbușitoare.

Dacă aceste populamente dese au trecut vârsta de 2 ani, au scăpat de orce pericol eminent și după 8 ani pot dà naștere prin efectuarea de lămuriri, la produse intermediare dejà întrebuințabile.

Cu totul altfel se întâmplă în masivele rare. Acì grație unei vegetațiuni foarte active, suprafețele în curs de exploatare se acoper de îndată cu un tapet de iarbă deasă.

Arbuștii și anume socul negru și alți (vezi No. 3) copleșesc prin creșterea lor repede, lăstari din rădăcină ale celorlalte esențe prețioase, iar plantele agățătoare se instalează în mare număr și înăbușesc tânăra regenerațiune.

Plantele fragete neputând suportà greutatea ce le apasă și apleacă, câte odată sunt tartite la pământ și cu timpul dispar chiar cu desăvârșire.

Adeseori, plantele agățătoare, acoperă suprafața întreagă fără a mai permite desvoltarea a nici unei alte vegetațiuni forestiere.

Arboretele care, în tinerețe, au avut să susțină timp îndelungat o asemenea luptă, păstrează chiar până la epoca exploatabilității urmele ei.

Curpenul (clematis vitalba) și hameiul sălbatec (Humulus lupulus) posedă însușirea ca tulpinele tăiate, câtă vreme stau sub acțiunea unui acoperiș prelungit, să rămână în stare de latentă după ce se exploatează însă masivul, dau naștere sub influența lumine: solare la noi plante agățătoare

cu o creştere viguroasă şi prin urmare, foarte vătămătoare pentru esenţele de elită.

Simplă extracţiune a unor asemenea plante fără ca această măsură să se întindă şi asupra celorlalţi arbuşti, rău făcători nu rentează, căci valoarea produselor recoltate nu equivalează cu cheltuelile făcute.

De ordinar asemenea produse se ard pur şi simplu pe loc.

Afară de aceasta, atari operaţiuni sunt actualmente anevoe de efectuat pentru motivul că mai toate pădurile de baltă au nevoie de asemenea lucrări culturale, iar mijloacele de care dispunem pentru un moment, nu sunt îndeajuns.

Aşà fiind, de oarece nu putem să procedăm la stârpirea sau îndreptarea tuturor plantelor vătămătoare în chestiune, ce uneori ocupă întinderi mari, nu ne rămâne altceva de făcut decât a preîntâmpinà o astfel de calamitate întrebuinţând mijloacele cele mai puţin costisitoare.

Spre a atinge acest scop se recomandă a împiedicà în primii ani după exploatare, creşterea socului şi de a pune o stavilă înmulţirii sale, anume prin receparea lăstarilor de soc în luna Iulie, lăsându-i pe loc.

Arareori se întâmplă ca să avem nevoie a-i recepà a doua oară, căci lăstarii ce se ivesc după prima tăiere sunt distruşi de cel dintâiu îngheţ ce vine, iar în anul următor ei nu cresc decât cu prea puţină vigoare.

Procedând astfel, pe de o parte am redus acţiunea vătămătoare a socului la cea mai simplă expresiune, iar pe de alta agăţătoarele şi-au pierdut punctul lor de reazim.

In adevăr, deşi aceste din urmă continua a se împletici în jurul diferitelor esenţe, totuş ele de regulă nu cresc aşà de des, încât să permită plantelor despre care vorbim a formà o ţesătură deasă ca în cazul precedent.

Masivele tinere sunt aşà dar apărate în contra unor asemenea calamităţi.

Dacă într'un populament tânăr de unul sau doi ani sau încuibat plante agăţătoare, nu ne rămâne altceva de făcut decât a le scoate din pământ cu târnăcopul şi pe cât se poate cu rădăcini cu tot.

Dintre aceste plante, carpenul se poate cel mai uşor

combate pentrucă suferă mai mult de vătămările ce i se fac pe când hameiul sălbatic este cu mult mai rezistent.

Este de ajuns, ca să fi rămas nescoasă din pământ o mică parte dintr'una din rădăcinele sale, pentru ca să deà naştere unei noi plante.

Dacă masivele tinere se neglijează în primii lor ani de existenţă, or dacă tulpinele din cauza unor inundaţiuni prelungite în timpul primăverei, îşi perd facultatea de lăstăvire, terenul se umple imediat de ierburi, buruieni, arbuşti şi fel de fel de plante fără valoare.

In cazul acesta ar fi o osteneală zadarnică, dacă am încercà, ca prin simple plantaţiuni să căutăm a asigurà starea împădurită compromisă.

Dintr'un tapet aşà de des de diferite bălării, care se produc în cele mai multe cazuri în pădurile de baltă, nu mai poate vieţuì nici o altă esenţă forestieră, de oarece umiditatea provenită din precipitaţiunile atmosferice este absorbită de pătură vie vegetală.

Plantele încep a se uscà dela vârf, altele lăstăresc din nou din rădăcina, aceşti lăstarii însă nu au viitor pentrucă sunt lipsiţi de vigoare.

In asemenea împrejurări, spre a obţine rezultate mai bune este nevoe de a procedà la plantaţiune, întrebuinţând fire viguroase de 4—5 ani aşezate în gropi de 30 cm. lărgime şi adâncime şi depărtate între ele de 1—2 metri, iar în jurul lor să se curăţe iarba pe o suprafaţă de cel puţin 1 metru pătrat.

O asemenea cultură este însă prea scumpă şi cheltuiala făcută nu este proporţională cu venitul net ce se poate obţine din exploatarea lor.

Se recomandă aşà dar, mai totdeauna a se parcelà asemenea suprafeţe, a se dà spre cultura agricolă populaţiunilor sărace pe timp de doi până la trei ani şi a le plantà după acest interval cu pueţi viguroşi.

Pentru a le asigurà în contra înăbuşirii erburilor, se poate permite locuitorilor şi în anii următori să cultive printre rânduri plante agricole prăşitoare cu obligaţie însă ca fiecare să fie răspunzător de bună stare a butaşilor aflaţi în parcela ce li se încredinţează.

Aceste terenuri fiind foarte bogate în materii organice

nu se sărăcesc chiar dacă am cultiva 5—6 ani plante prăşitoare.

Mai târziu o asemenea cultură devine imposibilă pentru că se realizează starea de masiv prin desvoltarea coronamentului arborilor, aşà că năpădirea buruienilor vătămătoare nu mai poate fi de temut.

Pentru împăduriri or complectarea repopulărilor existente se poate întrebuinţà atât puieţii crescuţi în pepinieră, cât şi cei extraşi din însămânţişuri naturale.

Semănăturile directe din contră nu poate dà decât în anumite cazuri rezultate mulţumitoare.

Pentru împuţinarea cheltuelilor nu se cresc în pepinieră decât esenţele preţioase, pe când puieţi aparţinând speciilor albe se extrag din însemânţişuri naturale.

In general însă, să se întrebuinţeze fire puternice bine înrădăcinate.

Cele provenite din starea naturală trebuesc bine alese, iar cele cu înrădăcinarea defectuoasă să se înlăture, căci plantarea lor nu este decât o cheltuială inutilă.

Pentru repopulările artificiale în pădurile de baltă urmează a se utilizà plante recepate, căci ele produc foarte repede lăstari viguroşi, ajunge mai repede în înălţime populamentul înconjurător şi sunt mai rezistente în contra orcăror alte influenţe pernicioase.

Spre a se asigurà încă dela început densitatea necesară masivelor prin aceste repopulări, este avantagios ca plantaţiunea să fie astfel făcută, încât într'un rând să nu fie decât esenţe cari produc numai lăstari de tulpină, iar în rândul ce urmează, specii cari dau naştere şi la lăstarii din rădăcină, această alternare de esenţe se poate face şi pe fiecare rând (vezi No. 4).

Când este vorba de complectarea masivelor tinere din pădurile de baltă, o deosebită atenţiune trebue să se dea *salcâmului* (robinia pseudoacacia). Această esenţă se întrebuinţează mai mult pentru complectarea golurilor situate în locuri uscate, de oarece prin creşterea sa repede, formează în curând, starea de masiv; când plantaţia nu este tocmai rară, şi coronamentul său nu se poate desvoltà în toată libertatea, produce un trunchiu (fus) lung şi drept, şi un excelent lemn de lucru.

Carpenul serveşte mai mult ca esenţă, care să asigure fertilitatea solului (Bodenschutzholz) şi pentru multiplicarea lui se recepează (Stummel pflanzungen) sau se iau fire din înseminţişuri naturale (Wildlings pflanzungen) fiind mai puţin costisitoare.

Aninul negru, îi prieşte semănăturile foarte jilave, bogate în humus, prin urmare expuse înerbării, şi chiar cele mocirloase, aceastá esenţă va reuşì, dacă nu va fi plantată mai adânc, fie ca plantă retezată, fie ca înseminţiş natural.

Aninul alb, se întrebuinţează pentru fixarea ţărmurilor râurilor, şi anume mai mult în situaţiunile uscate şi în pământurile pietroase.

Când urmărim a ridicà nivelul unui teren provenit prin corecţiunea cursului unui râu, prin depunerea apelor la o înălţime d'asupra celui mai mare nivel al acestora, sălciile şi anume salix alba şi salix vitellina, procură cele mai bune servicii.

Plantarea acestor specii se face sau cu butaşii obişnuiţi sau cu butaşi având rădăcini dejà desvoltate.

Pentru repopularea mătcilor vechi ale râurilor, depresiunilor de teren, pentru fixarea ţărmurilor mai ridicate, unde nu convine creşterea sălciilor, ca mijloc de apărare în contra lovirii sloiurilor de ghiaţă, etc., se uzitează diferite specii de plop, în care caz putem de asemenea să ne servim de butaşii simpli, or de cei retezaţi, însă având rădăcini.

Combinaţiunea culturii sălciilor proprii pentru industria coşurilor cu exploatarea pădurilor de baltă, este foarte avantagioasă. Articolul 7 care urmează, explică în mod suscint procedeul.

Nota No. 3. In urma exploatării, socul negru (Sambucus Nigra) produce o mulţime de lăstari de tulpină şi de rădăcină, cari în primul an ating înălţimea de 1,50 m. şi grosimea degetului cel mare, pe când lăstarii esenţelor preţioase cresc mult mai încet şi sunt, prin urmare, dominaţi de către cei d'întâi.

Dacă lăsăm acest arbust vătămător să crească în toată voia lui, în timp de 3—4 ani se realizează cu desăvârşire starea de desiş cu efecte nimicitoare pentru esenţele de valoare.

In adevăr, pe lângă că lăstarii de soc se adaogă cei ai diferiţilor arbuşti, şi cu toţii formează un desiş nepătrunzător, cu o vegetaţie luxuriantă, în care carpenul şi alte plante

agăţătoare, găsesc elemente favorabile de desvoltare, mai cu seamă din cauza terenului, nestrăbătut în timpul întregei perioade de vegetaţiune, de nici o rază de soare, şi care posedă prin urmare un grad de umiditate foarte prielnic pentru orce vegetaţiune.

Nota No. 4. Dacă pământul este bine mărunţit în urma unei culturi agricole, se recomandă a se procedà la plantaţiune în modul următor:

Pentru a pune plantele, nu se fac gropi înadins mai 'nainte, ci numai cu ocaziunea efectuării plantaţiunii, cari se însemnă prin mici ţăruşi, servindu-se ca de obiceiu de o sfoară, la distanţe ce trebue să aibă plantele între ele; această lucrare se execută de doi copii, iar al treilea cară ţăruşii disponibili cari au servit la primele marcări.

La plantarea propriu zisă, când se întrebuinţează plante mai desvoltate, este necesitate de 2 oameni dintre care unul servindu-se de o cazmă, scoate pământul din prima groapă dintr'un rând, care este destul de largă pentru a se puteà întinde bine rădăcinile în lături.

Cel de al doilea aşează planta în adevărata sa poziţiune, pe când primul lucrător aruncă pământul ce scoate cu cazmaua din groapa a 2-a în cea d'întâi.

Acest din urmă lucrător n'are acum decât să scuture puţin planta, să apese puţin pământul cu piciorul şi să mai încerce încă odată dacă s'a sădit bine.

Pământul ce se scoate din groapa a 3-a serveşte pentru cea de a 2-a, cea de a 4-a pentru a treia şi aşà mai departe.

Astfel procedând, oamenii în chestiune se exercitează în scurt timp, lucrul merge repede — pentrucă lucrătorii n'au nevoie să se aplece — şi se efectuează cu muncă puţină.

Doi lucrători după procedeul acesta, pot să sădească pe zi până la 400 plante.

§ 7.

Cultura speciilor de salcie proprii pentru împletitul coşurilor.

Cultura speciilor de salcie necesare industriei coşurilor este adeseori tot aşà de remunerătoare ca şi cea mai bună cultură agricolă, şi câştigă şi mai mult în importanţă prin sprijinul ce procură industriei naţionale.

In multe alte ţări, sunt comune ce nu datoresc starea lor de avuţie decât acestei industrii cu care, în toate ano-

timpurile, şi în orele când n'au altceva de lucru, se ocupă familii întregi.

Pentru producţiunea nuielelor bune, pentru împletitul coşurilor, convin solurile mobile, bogate în substanţe minerale, şi în acelaş timp, freşte cum sunt cele provenite din scurgerea eleştaielor, marginele fluviilor, râurilor şi pâraielor, mătcile vechi de râuri şi acele depresiuni de teren, cari sunt adeseori expuse la inundaţiuni; cele mai favorabile sunt însă suprafeţele de teren, cari în timpul secetelor, primăvara şi vara pot fi irigate. In pământurile sărace şi în mlăştinile de apă stătătoare, cu miros neplăcut, speciile de sălcii preţioase nu prosperează.

Terenurile turboase, spre a puteà servì la creşterea sălciilor, trebuesc mai 'nainte preparate în formă de răzoare ridicate (Rabatten-Kultur).

Când pe o suprafaţă de cultivat se deschid şanţuri paralele, depărtate de 4—6 m. în lărgime şi adâncime diferită după localitate şi pământul rezultat din acestea, se aruncă în mod uniform pe suprafeţele dintre aceste şanţuri, atunci aceste răzoare înălţate, semănate sau plantate, este sistemul numit cultură în rabate.

Nuelele cele mai căutate şi mai bine plătite, ca mai proprii pentru împletirile fine, sunt cele de un an, dacă sunt crescute lungi, subţiri, şi sunt mlădioase, şi mai cu seamă cele descojite.

Speciile de sălcii cele mai preţioase sunt salix viminalis, salix amygdalina sau triandra, salix purpurea şi salix purpurea viminalis. Salix alba, varietatea vitellina, produce nuele lungi dar ceva mai groase, din care cauză se şi cultivă alocurea.

Pentru împletituri mai puţin fine, convine salix acutifolia-caspica hort. care se mulţumeşte cu mai puţină umiditate, şi aşà fiind, poate creşte în bune condiţiuni, chiar în terenurile uscate şi înalte, cum sunt de exemplu talazurile căilor ferate.

Pentru legatul snopilor de nuele servesc salix caprea, salix cinerea, salix alba, etc.

Cultura speciilor de salcie destinate pentru industria coşurilor, se începe în lunile Martie şi Aprilie, şi anume des-

fundând răzoarele de cu toamnă şi plantând butaşi simpli, cei cu rădăcini însă au mai mulţi sorţi de reuşită.

Distanţa cea mai potrivită între rânduri este de 40—50 cm., iar între plante 10—15 cm., mai cu osebire pentru speciile apte de a produce crăci multe (cum de ex. salix amygdalina); revine aşà dar la hectar 150.000—250.000 butaşi.

Experienţa a dovedit că plantându-se mai des, nu numai că se obţine o cantitate mai mare, dar şi nuelile sunt de calitate mai superioară.

In cazul acesta deşi tulpinele produc mai puţine nuele decât în cazul când distanţele între plante sunt mai depărtate, totuş suma totală a nuelilor este mai mare din cauza tulpinilor mai numeroase.

Afară de aceasta crescând mai des nuelile sunt mai lungi şi mai drepte.

Lucrul principal este că în primii ani să se plivească şi să se prăşească cu îngrijire spaţiurile de printre rânduri şi plantele să se muşuroească.

Cei mai mari inamici ai răchitişurilor sunt între regnul vegetal, exceptând toate celelalte specii de erburi, mai cu seamă volbura (speciile de convulvulus), hameiul sălbatic, (Humulus lupulus), cuscuta europea, etc.

Intre insectele vătămătoare cari atacă foile distingem câteva Choysomelider ca Galleruca lincola Fab, Phrotera vitellima L., Phratera vulgatissima, L., etc., şi între Cinipidae ce diformează nuelile (Cecidomya salicis Schrk şi C. Csaliciperda, Duf).

De asemenea suntem datori a feri răchitişurile tinere în contra vitelor prin construirea de garduri la caz de trebuinţă.

Oile fac cele mai mari pagube în răchitişuri.

In caz dacă din depunerea apelor sau din cauza vântului se acoperă vârfurile salciilor tinere cu nisip, trebue să le desvelim din nou, cu toate că un strat subţire nu le aduce vre-o vătămare.

O deosebită grijă trebue să avem, în ce priveşte repopularea golurilor din aceste răchitişuri, căci suprafaţa poenilor ce se acoperă cu buruieni şi arbuşti de tot felul se măreşte din an în an şi dacă nu luăm la timp cuvenitele măsuri de întreţinere, răchitişurile merg spre o peire sigură.

Tulpinele prea bătrâne se vor scoate din pământ şi se

vor înlocui după ce însă ne vom convinge că printr'o tăiere mai de jos a tulpinelor nu s'ar puteà obține lăstari mai viguroşi.

Afară de aceasta securea trebue să fie foarte bine ascuțită şi tăierea astfel făcută ca trunchiul să fie pe cât se poate mai mult ferit de despicarea sau de zdrelire.

Pentru repopularea ochiurilor sau poenilor se întrebuințează după împrejurări butaşi viguroşi de 0,9—1,2 în lungime sau jumătăți de mlade, adeseori se usitează plantațiunea în cuiburi (Mesterpflanzung), pentru ochiurile mai mici sau prin potomnițe (marcotage), — absenker sau ableger—.

Pentru acest din urmă scop se preferă nuele viguroase în etate de mai mulți ani, alese cu ocaziunea exploatăriişi unde se simte necesitate se oprese mai mulți lăstari la o tulpină

Această operațiune se face practicând un şenţuleţ cam de 15 cm. adâncime în care se apleacă lăstarul şi se acoperă cu pământ afară de vârful care rămâne liber.

In caz de trebuință se mai pune de asupra acestui lăstar. o brază de pământ, sau se bate un cârlig pentru a fixà şi mai bine lăstarul sau nuiaua în chestiune în poziţiunea ce-i am dat.

Rezultatul acestei procedări este că partea acoperită cu pământ dă naştere la rădăcini, iar cea lăsată liberă, produce lăstari de tulpină.

Răchitişurile procură cel mai bun material când le aplicăm o revoluțiune de 1 sau 2 ani, totuş în cazul întâiu prin tăiere des repetate, se slăbeşte prea mult forța de reproducție a tulpinelor şi se poate foarte uşor întâmplà să le distrugem cu desăvârşire, mai cu seamă dacă tăierea se practică în luna lui Maiu.

Pentru această considerațiune se adoptează mai întâi o revoluțiune bisanuală, sau trienală şi numai una anuală, or se alternează şi mai târziu revoluțiunea anuală cu acea de 2 sau 3 ani.

Se poate asemenea adoptà următoarea schimbare în epoca tăierilor de exploatare.

Se continuă în timp de 4—6 ani cu tăierile la câte un an de interval obținând materialul cel mai fin, după aceasta se exploatează la 2 ani pentru a recoltà nuelile trebuitoare la legatul lor în mănuchi sau snopi, cu alte vorbe admitem

în cazul prim o revoluţiune de un an, iar în cel d'al doilea în doi ani.

Se poate asemenea adoptă exploatarea grădinărită şi anume în anul întâiu să taie pe ici, pe colea nuelile cele mai lungi, cele mai frumoase, în anul al 2-lea se extrag nuelile cele cari sunt proprii pentru împletituri de coşuri mai puţin fine şi pentru cerculeţe, iar în anul al 3-lea se taie din faţa pământului cu instrumente bine ascuţite tot materialul ce a mai rămas.

Tăierea nuelilor de un an, cari trebue să rămână nedescojite, se face din faţa pământului, toamna târziu după ce li s'au lemnificat vârfurile, cu instrumente foarte ascuţite şi având forma unui secerĭ.

Tăierea celor care urmează a se descoji se efectuează la finele circulaţiunei sevei ascendente, ce are loc către finele lunei Iulie, sau la începutul lui August.

Descojirea se practică trecându-se fiecare nuia, începând dela capătul său cel gros spre vârf, prin deschizătura unui instrument în formă de scoabă, care în timpul operaţiunei se strânge puţin cu mâna stângă spre a-i se îngustă din ce în ce orificiul.

Nuelile tăiate toamna târziu, se deosibesc după grosimea lor în nuele groase, mijlocii şi subţiri şi se pun imediat în apă spre a se puteà descoji cu înlesnire, afară de cele defectuoase care nu se întrebuinţează.

Cu cât se usucă nuelile mai repede după descojire, cu atât rămâne mai albe.

Rachitişurile tratate după cum am arătat mai sus păstrează, în bună stare tulpinele lor 12—15 ani când sunt în regiunile cari nu se inundă.

După trecerea acestui interval de timp se usucă atâtea tulpini încât nu se mai poate obţine venituri renumeratoare, atunci urmează a se desfundà din nou la o adâncime mai mare însă, şi a le sădi cu alţi butaşi.

In pământurile supuse inundaţiunilor, durata rachitişurilor este cu mult mai mare.

Costul înfiinţării lor deşi este însemnat, în schimb însă ne produce venituri destul de mari.

§ 8.

Măsuri protectoare pentru pădurile de luncă şi de baltă.

Terenurile populate cu păduri de luncă şi de baltă situate dealungul apelor curgătoare cari sunt expuse, trebuesc prevăzute cu lucrări necesare pentru consolidarea şi apărarea malurilor în contra eroziunilor, şi spre a se evită schimbările de matcă ale râurilor.

Fixarea malurilor şi apărarea locurilor cultivabile din vecinătate se face după împrejurări prin regularea cursurilor şi anume prin tăierea sinuozităţilor, prin construcţiuni de păreţi de bârne încheiate, în dosul cărora se aruncă blocuri de piatră pe lângă ţărmuri, prin construcţiuni de cutii mari făcute din bârne, umplute cu blocuri de piatră şi aşezate în direcţiunea perpendiculară sau piezişă la firul apei spre a o sili să curgă prin mijlocul albiei râului (Sporen).

Spre a evită pe cât e posibil surparea malurilor pe cari există arbori de mari dimensiuni şi care favorisează surparea prin greutatea lor, este recomandabil a i exploată, căci nu numai că înlesnesc clătinarea lor, când sunt vânturi făcându-l astfel mai puţin rezistent atacului apelor, dar odată începută surparea, arborii în chestiune la cea mai mică a lor mişcare grăbesc căderea malurilor subminate dejà de către ape.

Pentru micşorare pe cât e putinţa a unor asemenea daune, este bine ca în locul arborilor de dimensiuni mari de pe marginea cursurilor de apă să posedăm crânguri cu o vârstă de exploataţiune cât se poate de mică.

Cu chipul acesta rădăcinele lor numeroase contribue la stabilirea terenurilor.

Aşà fiind, exploatarea pădurilor de baltă aflate de-a lungul cursurilor de apă, ale căror maluri au început dejà să se rupă, trebue începută neîntârziat, chiar dacă nu ar fi atins vârsta exploatabilităţii normale, pentru ca să nu se piarză fără nici un folos atât solul forestier cât şi materialul lemnos aflat pe dânsul.

Dacă prin mâncătura apelor se pierd ţărmuri de întinderi mari, insule or ostroave întregi, pe lângă malurile însă de care se depărtează firul apelor curgătoare, se formează noi depuneri de pământ, cari încetul cu încetul se consoli-

deză şi se înalţă, astfel că devin în cele din urmă proprii vegetaţiunii forestiere, care se instalează la început prin plopi şi sălcii.

De oarece suprafeţele pădurilor de baltă în majoritatea cazurilor au forme cu totul neregulate, aceste păduri sunt foarte adeseaori expuse la usurpări, şi trebue să se *stabilească* semne de hotar precise, lesne de observat şi întreţinute în bună stare.

Exercitarea păşunatului în asemenea masive trebuie permis numai acolo unde populamentul a crescut peste înălţimea la care ajunge dintele distrugător al vitelor.

In tot cazul însă păşunatul trebue interzis cu desăvârşire pe marginea râurilor spre a se evită mobilizarea terenurilor.

Intrucât priveşte diferitele delicte şi furturi de lemne, pădurile de baltă au nevoie de o pază foarte riguroasă, mai cu seamă în localităţile cu o popu aţiune numeroasă, şi situate în regiunile sărace în păduri, şi aceasta cu atât mai mult, cu cât asemenea delicte, din cauza desimii arboretelor în chestiune, scapă cu uşurinţă vigilenţii agenţilor silvici de pază.

Un amic al pădurilor.

LEGEA ASUPRA POLIŢIEI VÂNATULUI

Discuţiunea în Senat [1])

D-l *General Al. Leon, raportor*, citeşte următorul raport şi proiect de lege:

Domnilor Senatori,

Proiectul de lege pentru poliţia vânătoarei, adus în deliberarea Senatului, cu Mesagiul regal No..... dela 18 Februarie 1906, secţiunile D-voastră luându-l în cercetare, l-au admis toate, numind delegaţi:

Secţiunea I pe D-nu C. R. Golescu;
» II » » General Leon;
» III » » Gr. V. Pleşoianu,
» IV » » D. Andriescu, şi
» V » » Colonel Rentz, cari, întrunindu-se în ziua de 21 Fevruarie 1906, s'au constituit în comitet al delegaţilor, sub preşedinţia d-lui General Leon, şi luând din nou în cercetare sus arătatul proiect de lege, l-a adoptat pe următoarele considerante:

1) Şedinţa dela 22 Februarie 1906.

Domnilor Senatori,

Legea din 1891 asupra vânatului, nu a dat, după o experienţă de 15 ani, rezultatele ce se aşteptă dela dânsa, în privinţa mijloacelor de a împiedică distrugerea vânatului.

Pentru a asigurà protecţiunea mai eficace a vânatului, care constitue pentru Stat un izvor de venituri şi pentru public un element de alimentaţiune, se simte nevoia de a îmbunătăţi legea existentă, prin dispoziţiuni noui şi mai stricte decât acelea ce ea conţine astăzi.

Pe lângă precauţiunile mai severe de luat contra braconagiului, mai trebuesc oarecari garanţii de siguranţă a persoanelor, în sensul că, armele de foc nu pot să fie încredinţate în mâini neexperimentate, cum sunt acelea ale minorilor sau a celor lipsiţi de întregimea minţii lor. Într'un cuvânt, este necesar să introducem şi la noi permisul de vânătoare adoptat mai de toate Statele.

In vederea celor expuse, s'a întocmit următorul proiect de lege, pe care vă rog cu onoare, d-lor Senatori, să binevoiţi a-l vota

Raportor, General Leon.

PROIECT DE LEGE

ASUPRA

POLIŢIEI VANATOAREI

CAP. I.

Dreptul de vânătoare,

Art. 1. — Nimeni nu va puteà vânà, afară de cazurile prevăzute în această lege, dacă vânătoarea nu este deschisă şi dacă nu i s'a liberat un permis de vânătoare de către autoritatea competintă.

Contravenientul va fi condamnat la o amendă de 50—200 lei şi, în caz de recidivă, la amendă îndoită şi la închisoare dela 6 zile la două luni.

Art. 2. — Ministrul de interne fixează în fiecare an prin deciziune luată în urma rapoartelor prefecţilor, epoca deschiderii şi închiderii vânătoarei.

Aceste deciziuni vor fi publicate cel puţin cu 10 zile mai înainte de deschiderea sau închiderea vânătoarei.

Ministrul de interne va puteà să amâne deschiderea şi să avanseze închiderea vânătoarei, sau să oprească vânarea unei anume specii de vânat, în regiunile unde o asemenea măsură ar fi necesară pentru a opri stârpirea vânatului.

Art. 3. — Prin excepţiune, vânătoarea unor anume specii de vânat şi de pasări călătoare, este permisă şi la alte epoci decât aceea când vânătoarea generală este închisă.

Aceste specii de vânat, precum şi epocile la cari vânătoarea lor este permisă, sunt indicate în articolul 1 al regulamentului anexat la această lege.

Art. 4. — Consiliul miniştrilor este autorizat a opri, în urma unui referat motivat al Ministerului de interne, vânătoarea, vânzarea, cumpărarea, transportarea, colportarea şi *exportul pasărilor insectivore*, şi a ouălor sau puilor lor.

Deciziunea consiliului miniştrilor va fi publicată în *Monitorul Oficial*, iar cei cari vor contravenì vor fi pedepsiţi cu amendă dela 1—20 lei şi confiscarea pasărilor, ouălelor sau puilor, precum şi uneltelor cari au servit pentru prinderea sau distrugerea acestor pasări.

Art. 5. — Nimeni nu are dreptul de a vână pe proprietatea altuia, fără consimţământul proprietarului sau reprezentantului său.

Arma nu poate fi confiscată, dacă delictul a fost comis când vânătoarea era deschisă.

Dacă proprietatea este închisă cu ziduri sau garduri, amenda va fi dela 50—100 lei şi se va puteà aplicà şi pedeapsa închisoarei dela 6 zile la 3 luni.

Dacă delictul a fost comis noaptea într'o asemenea proprietate, amenda va fi dela 100—1000 lei şi închisoarea dela 3 luni la 2 ani.

Art. 6. — Proprietarul sau posesorul va puteà vână sau permite să se vâneze la orce epocă şi fără permis de vânătoare, în posesiunile sale dependinte de locuinţă, dacă aceste terenuri sunt înconjurate de o împrejmuire continuă, făcând obstacole la orce comunicare a vânatului cu posesiunile vecine.

Art. 7. — Dreptul de vânătoare nu aparţine arendaşului unui fond, decât dacă i s'a concedat acest drept prin contract.

CAP. II.

Despre prohibiţiuni, infracţiuni şi penalităţi.

Art. 8. — Este interzis, sub pedeapsa dela 50—200 lei amendă, a ridicà sau a stricà, a pune în vânzare, a cumpărà, a transportà sau a colportà ouă sau pui de dropii, spurcaci, cocoşi de munte (ambele specii), găinuşi de alune (erunci), fazani, potârnichi, prepeliţe, cârstei, porumbei sălbatici, turturele, lebede, gâşte sălbatice, raţe sălbatice, becaţine de toate speciile, sitari, ciovlici (năgaţi) şi toate speciile de vânat de apă sau de alt vânat.

Această prohibiţiune se întinde asemenea la iezi, la pui de iepuri şi de orce vânat.

Importul şi transportul vânatului viu sau al pasărilor şi ouălelor pasărilor menţionate în acest articol, poate fi autorizat de Ministerul Agriculturii, în condiţiunile ce le va prescrie, chiar în timpul când vânătoarea este închisă şi numai în interesul creşterii şi înmulţirii vânatului.

Art. 9. — Este interzis în orce timp, sub pedeapsa unei amenzi dela 100—200 lei, a întrebuinţă reţele, laţuri, capcani, curse, fluere, otrăvi sau orce alte unelte sau mijloace pentru a prinde sau distruge cerbii, caprele negre, căprioarele, iepurii, dropiile, spurcaci, cocoşi de munte (ambele specii), găinuşile de alune (erunci), fazanii, potârnichile, prepeliţele, cârstei, porumbeii sălbatici, turturelele, lebedele, gâştele sălbatice, becaţinele (toate speciile) sitarii, ciovlicele (năgaţi) şi toate speciile de vânat de apă sau de alt vânat.

Transportatorii şi deţinătorii acestor unelte, vor fi pedepsiţi cu o amendă dela 100—200 lei, iar uneltele vor puteà fi perchiziţionate, confiscate şi distruse.

Se exceptă numai uneltele necesare pentru captivarea fazanilor, destinaţi reproducţiunii.

Art. 10. — Vânarea, prinderea sau distrugerea fiarelor sălbatice, a animalelor dăunătoare, a pasărilor răpitoare, precum şi a puilor sau ouălelor lor, este permisă în orce timp, în orce mod, cu orce unelte şi chiar fără permis de vânătoare.

Acest drept însă, nu poate fi exercitat pe proprietatea altuia, fără consimţământul proprietarului sau celui în drept.

Art. 11. — Este interzis, sub pedeapsa dela 50—100 lei ameedă, a pune în vânzare, a vinde, a cumpărà, a transportà sau a colportà în timpul când vânătoarea nu este permisă, sau mai târziu ca 3 zile după închiderea vânătoarei, vânatul de speciile arătate la art. 9.

Este interzis, sub aceeaş pedeapsă, comercianţilor de comestibile, restauratorilor, birtaşilor, hotelierilor, cârciumarilor şi precupeţilor de a păstrà, chiar afară de stabilimentul lor, vânatul din speciile arătate la art. 9, fie viu, fie mort, precum şi orcărei persoane de ascunde sau deţine zisele specii de vânat, în comptul negustorilor şi traficanţilor.

Art. 12. — Vânatul nu poate fi percheziţionat şi confiscat, decât dela comercianţii de comestibile, restauratori, birtaşi, hotelieri, cârciumari, colportori şi precupeţi, în locurile publice şi vehiculele publice.

Cercetarea şi confiscarea nu vor puteà fi săvârşite în alte locuri, decât dacă vânatul a fost depus acolo, pentru a fi dat comerciului.

Vânatul confiscat este pus imediat la dispoziţia spitalului sau ospiciului celui mai apropiat.

Art. 13. — Nimeni nu va puteà vânà cu ogarul, dacă nu i s'a liberat, afară de permisul de vânătoare, un permis special pentru vânătoarea cu ogarul.

Contravenientul va fi pedepsit cu o amendă dela 100—200 lei şi cu închisoare dela 6 zile la 3 luni.

Va fi pedepsit cu aceeaşi amendă, acel care va fi lăsat ogarul său să vâneze singur, chiar în timpul permis.

Art. 14. — Vânătoarea iepurilor cu ogarul sau cu copoiul, când câmpul este acoperit cu zăpadă, este cu desăvârşire oprită, precum şi prinderea dropiilor pe timp de poleiu.

Contravenientul va fi pedepsit cu 50—200 lei amendă şi închisoare dela 6 zile la 2 luni.

Art. 15. — Vor fi pedepsiţi cu o amendă dela 5—20 lei aceia, cari vor fi lăsat câinii lor să vâneze pe proprietatea unde dreptul de a vână aparţine altuia.

Nu va fi considerat ca căzând sub aplicarea acestui articol, faptul trecerii câinilor pe proprietatea altuia, când vor fi în urmărirea unui vânat stârnit pe o proprietate unde aveau dreptul să vâneze.

Art. 16. — Vânătoarea este interzisă după apusul şi înainte de răsăritul soarelui.

Contravenientul va fi pedepsit cu o amendă de 100 lei.

Prin excepţiune, este permisă numai paza la sitari, cocoşi de munte (specia mare şi numai cocoşii lor, raţe şi gâşte, după apusul sau înainte de răsăritul soarelu..

Art. 17. — Infracţiunile prevăzute în această lege, vor fi pedepsite cu o amendă îndoită şi cu închisoare dela 8 zile la o lună, când delicuentul îşi va fi ascuns numele sau preschimbat, sau mascat obrazul spre a nu fi recunoscut, sau dacă delicuenţii au operat în bandă sau noaptea.

Art. 18. — In caz de concurs de mai multe infracţiuni, pedepsele vor fi cumulate, fără totuş a puteă depăşi maximul pedepsei celei mari.

Art. 19. — Pedepsele vor fi asemenea îndoite, când infracţiunile vor fi comise de funcţionari ai vămilor, de jandarmi, de agenţi ai poliţiei, de agenţi silvici, de cantonieri, de grăniceri, de păzitori de vânat publici sau privaţi, de pădurari, de strejari, sau de orce agenţi ai forţei publice.

Art. 20. — Pedeapsa va fi îndoită în caz de recidivă, întreită în caz de a treia condamnare şi aşa mai departe, aplicându-se în totdeauna pedeapsa închisoarei în caz de recidivă.

Totuş, aceste pedepse nu vor puteà trece de 1000 lei amendă şi 8 luni închisoare.

Este recidivă când nu au trecut doui ani dela ultima condamnare.

Art. 21. — Părinţii, tutorii, stăpânii, sunt răspunzători în mod civil de infracţiunile prevăzute în această lege şi comise de copiii lor minori, de minorii şi de servitorii locuind cu dânşii.

Această răspundere nu se va aplica decât la daunele-interese, amenzile sau cheltuelile, şi nu va puteà nici odată atrage după sine pedeapsa închisorei.

Art. 22. — Nu se va puteà procede la desarmare, decât la cazurile următoare :

1. Când delicuentul este travestit sau mascat, când refuză a spune numele său, sau nu are un domiciliu cunoscut ;

2. Când infracţiunea este comisă noaptea ;

3. Când delicuentul a ameninţat, înjurat sau uzat de violenţa

contra agenţilor autorităţii publice sau păzitorilor de vânat publici sau privaţi-juraţi, cari vor fi declarat calitatea lor.

In cazurile prevăzute la § 1, delicuentul poate fi arestat şi condus înaintea primarului sau autorităţii judiciare, care se asigură de individualitatea lui.

CAP. III.

Despre permise.

Art. 23. — Permisul de vânătoare, precum şi permisul special pentru vânătoarea cu ogarul, vor fi liberate în comunele rurale de primari, iar în comunele urbane de prefectul judeţului, contra unei taxe de 20 lei pentru permisul de vânătoare şi 50 lei permisul special de vânătoare cu ogarul.

Această taxă se încasează în folosul Statului ;

Permisele de vânătoare sunt personale; ele vor fi valabile pentru tot Regatul şi numai pentru un an, cu începere dela 1 Iulie.

Art. 24. — Permisul va trebui să fie înfăţişat veri-cărui agent de poliţie, de administraţie, pădurari, păzitori de vânat publici sau privaţi-juraţi, sau veri-cărei din persoanele arătate la art. 27 § 2 din această lege, şi cari vor fi probat calitatea lor.

Art. 25. — Permisul va puteâ fi refuzat :

1. Orcărei persoane care nu va fi înscrisă în rolul cotribuţiunilor ;

2. Orcărei persoane care în urma unei condamnări, ar fi fost privată de unul sau mai multe din drepturile arătate la art. 22 din codul penal ;

3. Orcărei persoane condamnată la închisoare pe mai mult de 6 luni pentru răsvrătire sau violenţă în contra agenţilor publici sau privaţi, însărcinaţi cu păzitea vânatului ;

4. Orcărei persoane condamnată pentru vagabondagiu, cerşetorie, furt, escrocherie sau abuz de încredere.

Permisul nu va puteâ fi refuzat celor vizaţi la §§ 3 şi 4 din acest articol, când vor fi trecut 5 ani dela expirarea pedepsei.

Art. 26. — Permisul nu va fi liberat :

1. Minorilor cari nu vor fi împlinit 16 ani ;

2. Minorilor de 16—21 ani, dacă permisul nu va fi cerut de tatăl, muma sau tutorele înscrişi în rolul contribuţiunilor ;

3. Interzişilor ;

4. Agenţilor publici însărcinaţi cu păzirea vânatului, agenţilor silvici ;

5. Acelor cari sunt cunoscuţi ca braconieri şi celor cari din cauza relei lor purtări, stării lor mintale sau antecedentelor lor, ar fi judecaţi ca neputând face un uz rău de armele lor ;

6. Acelor cari se vor fi sustras dela condamnările pronunţate în contra lor, pentru unul din delictele prevăzute în această lege ;

7. Condamnaţilor sau celor puşi sub privigherea poliţiei.

CAP. IV.

Despre urmăriri și judecată.

Art. 27. — Infracțiunile prevăzute în această lege, vor fi dovedite fie prin procese-verbale sau raporturi, fie prin martori, în lipsă de procese-verbale sau raporturi.

Procesele-verbale ale primarilor, ale ajutorilor de primar, geandarmilor, agenților de poliție, șefilor de gară, impiegaților vamali, cantonierilor, agenților silvici, grănicerilor, păzitorilor de vânat publici sau privați-jurați, pândarilor și pădurarilor, vor constitui o deplină dovadă în contra delicuenților, până la proba contrarie.

Art. 28. — In cele 48 de ore dela comiterea infracțiunii, procesele-verbale sau raporturile, pentru a fi valabile, vor trebui să fie înaintate de către cei cari le-au scris sau dictat, fie primarului comunei în care infracțiunea a fost comisă, fie autorității judiciare respective.

Art. 29. — Primarul, supleanții lui sau magistratul, cari nu va dà cursul legal acestor procese-verbale sau raporturi, vor fi pasibili de o amendă de 50 lei.

Art. 30. — Urmăririle vor avea loc din oficiu. Dacă este vorba de o contravenție la art. 5, urmăririle nu vor avea loc decât în urma plângerii proprietarului sau celui în drept.

Art. 31. — Orce infracțiune la dispozițiunile prezentei legi, se va judecà de Tribunalul de întâia instanță, în circumscripția căruia s'a comis infracțiunea, conform prescripțiunilor codului de procedură penală.

Hotărîrile tribunalului vor fi definitive.

Art. 32. — In toate cazurile prevăzute prin prezenta lege, judecătorul pronunță în lipsă de plata amendei, pedeapsa închisoarei, a cărei execuțiune și durată sunt regulate conform art. 28 din codul penal.

Art. 33. — Orce acțiune pentru una din infracțiunile prevăzute în această lege, va fi prescrisă prin expirarea termenului de trei luni dela ziua în care infracțiunea a fost comisă.

Art. 34. — Militarii urmăriți pentru infracțiunile prevăzute prin această lege, vor fi supuși jurisdicțiunii militare.

Art. 35. — Legea asupra poliției vânătoarei din 2 Decemvrie 1891 și regulamentul de aplicare al acestei legi din 28 Ianuarie 1892 sunt abrogate.

Art. 36. — Un regulament de administrație publică va determina modul de închiriere al terenurilor sătenilor pe cari actualmente vânătoarea este imposibilă din cauza întinderii lor prea mică.

Prin acelaș regulament, se va determina epocile în cari vânătoarea diferitelor animale poate fi prohibită, precum și premiile ce se vor acordà pentru stârpirea animalelor și pasărilor răpitoare. In acest regulament se va prevede și un tablou prin care se va arătà timpul în care se permite vânarea diferitelor specii de animale și pasări.

Acest regulament se va publica în termen maximum de 3 luni dela promulgarea legii de faţă.

D-l vice-preşedinte, C. Ghica-Deleni: Discuţiunea generală este deschisă.

Necerând nimeni cuvântul, se pune la vot luarea în consideraţiune a proiectului de lege şi se primeşte.

Art. 1—22 se primesc fără discuţiune.

Se citeşte art. 23.

D-l G. Gr. Cantacuzino, preşedintele consiliului: D-lor senatori, permisul de vânătoare care este indispensabil, a fost fixat prin lege la 20 de lei, însă ne-am chibzuit să-l facem ceva mai redus şi să-l punem la 10 lei în loc de 20 lei.

D-l General Al. Leon: Comitetul delegaţilor a admis această modificare.

Se pune la vot art. 23 astfel modificat şi se admite.

D-l C. C. Arion: D-lor, rog pe d-l prim-ministru să declare că permisul despre care este vorba, este relativ numai la vânători, şi că toţi aceia cari au o armă la ei acasă, cum sunt cei mai mulţi dintre ţărani, dar cu care armă nu vânează, vor fi scutiţi de orce taxă.

In aceleaşi condiţiuni ar fi şi un păzitor de hotare sau oamenii din curtea vreunui proprietar, cari au arme pentru a apăra fie hotarele, fie pe ei înşişi.

D-l G. Gr. Cantacuzino, preşedintele consiliului: Ordecâteori va fi vorba de păzitori de hotare, de pândari, de pădurari cari nu vânează, nu au nevoie de permis de vânătoare, bineînţeles dacă nu vânează cu armele.

Art. 24 şi cele următoare până la 36 inclusiv, se votează pe rând fără discuţiune.

Se pune la vot cu bile proiectul de lege în total.

D-l vice-preşedinte C. Ghica-Deleni: Rezultatul votului:

Votanţi	49
Majoritatea regulamentară	32
Bile albe	49

Senatul l-a admis în unanimitate.

Discuţiunea din Cameră [1]).

D-l *Ş. Cantacuzino, raportor,* dă citire următorului raport şi proiect de lege:

Domnilor deputaţi,

Commitetul delegaţilor de secţiuni, compus din:

D-l Negoescu Sache pentru secţia I;
» Ghica N. » » II;

1) Şedinţa dela 8 Martie 1906.

D-l Văcărescu Radu pentru secţia IV;
» Ghica Leon » » V;
» Crupenski N. » » VII;
» Dr. Gheorghiu Scarlat » » VII, şi
Subsemnatul » » III; întruninndu-se în ziua de 2 Martie a. c., sub preşidenţia D-lui Sache Negoescu, a luat în discuţiune proiectul de lege, votat de Senat, asupra poliţiei vânătoarii şi l-a admis cu următoarele modificări:

S'a adăogat un nou şi prim articol, pentru a se stabili cui aparţine dreptul de vînat.

La art. 5 devenit 6, s'au adăogat cuvintele: «în scris al», spre a se clarifica mai bine permisiunea de a vîna Tot la acest articol, aliniatul 2, s'au adăugat la amenda de 20 lei cuvintele: «până la 100 lei».

La art. 6, devenit 7, s'au şters cuvintele: «sau posesorul».

Art. 13, devenit 14, s'a modificat cu totul în modul următor: «Vânătoarea cu ogarii este cu desăvârşire oprită. Acel care va «vâna cu ogar va fi pasibil de o amendă de 50—100 lei; în caz «de recidivă, pe lângă amendă, se va puteà aplica şi închisoarea «dela 5—15 zile. Va fi pedepsit cu «amenda dela 20—50 lei pro-«prietarul al cărui ogar va vână singur».

La art. 23, devenind 24, se şterg cuvintele: «precum şi permisul special pentru vânătoarea cu ogarul», precum şi cuvintele: «şi 50 lei pentru permisul special de vânătoare cu ogarul». Tot la acest articol se schimbă taxa de 10 lei în 15 lei.

Prin experienţa făcută de mai bine de 15 ani s'a dovedit că legea asupra poliţiei vânatului din 1891 nu a dat roadele la cari ne aşteptam, fiind incomplectă şi neconţinând dispoşiţiunile suficiente pentru reprimarea severă a braconagiului şi impiedicarea distrugerii vânatului.

In toate ţările, ca: Francia, Germania, Belgia, Anglia şi chiar Serbia şi Bulgaria, nu este permisă vânătoarea decât în baza unui permis de vânătoare, care variază între 25 până la 100 lei. Astfel că taxa înfiinţată prin acest proiect de lege este cu mult mai mică decât în celelalte State.

Prin acest proiect de lege se asigură Statului un izvor de venituri, iar pentru public un element preţios de alimentaţiune.

Asemenea, pe lângă interesul particular, există şi un interes social însemnat, care motivează intervenirea puterii publice şi o supraveghere mai severă a vânătoarei, pentru a garantà siguranţa persoanelor.

Cu aceste modificări făcute de comitetul delegaţilor, cu consimţământul d-lui Ministru de interne, sub-semnatul raportor vă roagă, d-lor deputaţi, să bine-voiţi a votă acest proiect de lege.

Raportor, S. G. Cantacuzino.

PROIECT DE LEGE

ASUPRA

POLIȚIEI VÂNATOAREI

Cum s'a votat de Senat	Cum s'a modificat de comitetul delegaților Adunării deputaților
CAP. I.	
Dreptul de vânătoare.	
	Art. 1. — Dreptul de vânat aparține proprietarului fondului pe care se exercitează; cu toate acestea exercițiul acestui drept este supus regulelor prevăzute prin prezenta lege.
Art. 1. — Nimeni nu va putea vână, afară de cazurile prevăzute în această lege, dacă vânătoarea nu este deschisă și dacă nu i s'a eliberat un permis de vânătoare de către autoritatea competentă.	*Art. 1* devenit *2.* — Admis.
Contravenientul va fi condamnat la o amendă dela 50—200 lei, și, în caz de recidivă, la o amendă îndoită și la închisoare dela 6 zile la 2 luni.	
Art. 2. — Ministrul de interne fixează în fiecare an, prin deciziune luată în urma rapoartelor prefecților, epoca deschiderii și închiderii vânătoarei.	*Art. 2* devenit *3.* — Admis.
Aceste deciziuni vor fi publicate cel puțin cu 10 zile mai înainte de deschiderea sau închiderea vânătoarei.	
Ministrul de interne va putea să amâne deschiderea și să avanseze închiderea vânătoarei, sau să oprească vânarea unei anume specii de vânat, în regiunile unde o asemenea măsură ar fi necesară pentru a opri stârpirea vânatului.	
Art. 3. — Prin excepțiune, vânătoarea unor anume specii de	*Art. 3* devenit *4.* — Admis.

Cum s'a votat de Senat	Cum s'a modificat de comitetul delegaților Adunării deputaților
vânat și de pasări călătoare este permisă și la alte epoci decât aceea când vânătoarea generală este închisă.	
Aceste specii de vânat, precum și epocile la cari vânătoarea lor este permisă, sunt indicate în art. 1 al regulamentului anexat la această lege.	
Art. 4. — Consiliul ministrilor este autorizat a oprì, în urma unui referat motivat al Ministerului de interne, vânătoarea, vânzarea, cumpărarea, transportarea, colportarea și exportul pasărilor insectivore și a ouălelor sau puilor lor.	*Art. 4* devenit *5.* — Admis.
Deciziunea consiliului miniștrilor va fi publicată în *Monitorul Oficial,* iar cei cari vor contravenì, vor fi pedepsiți cu amenda de 1—20 lei și confiscarea pasărilor, ouălelor sau puilor, precum și a uneltelor cari au servit pentru distrugerea acestor pasări.	Deciziunea consiliului miniștrilor va fi publicată în *Monitorul Oficial;* iar cei cari vor contravenì, vor fi pedepsiți cu o amendă dela 1—20 lei și confiscarea pasărilor. ouălelor sau puilor, precum și a uneltelor cari au servit pentru *prinderea* sau distrugerea acestor pasări.
Art. 5. — Nimeni nu are dreptul de a vână pe proprietatea altuia, fără consimțimântul proprietarului sau reprezentantului său.	*Art. 5* devenit *6.* — Nimeni nu are dreptul de a vână pe proprietatea altuia, fără consimțimântul *în scris* al proprietarului sau reprezentantului său.
Contravenientul va fi pedepsit cu o amendă dela 20 lei, afară de daunele interese cari vor fi cerute de proprietarul sau reprezentantul său.	Contravenientul va fi pedepsit cu o amendă de *20 până la 100 lei,* afară de daunele-interese cari vor fi cerute de proprietarul sau reprezentantul său.
Arma nu poate fi confiscată dacă delictul a fost comis când vânătoarea erà deschisă.	Admise.
Dacă proprietatea este închisă cu ziduri sau garduri, amenda va fi dela 50—100 lei și se va puteà aplicà și pedeapsa închisoarei dela 6 zile la trei luni.	
Dacă delictul a fost comis noaptea, într'o asemenea proprietate, amenda va fi dela 100—1000 lei și închisoarea dela 3 luni la 2 ani.	
Art. 6. — Proprietarul sau po-	*Art. 6* devenit *7.* — Proprietaru.

Cum s'a votat de Senat	Cum s'a modificat de comitetul delegaților Adunarii deputaților
sesorul va putea vână sau permite să se vâneze la orce epocă și fără permis de vânătoare în posesiunile sale dependinte de o locuință, dacă aceste terenuri sunt înconjurate de o împrejmuire contiuă, făcând obstacole la orce comunicare a vânatului cu posesiunile vecine.	va puteà vână sau permite să se vâneze la orce epocă și fără permis de vânătoare, în posesiunile sale dependinte de locuință, dacă aceste terenuri sunt înconjurate de o împrejmuire continuă, făcând obstacole la orce comunicare a vânatului cu posesiunile vecine.
Art. 7. — Dreptul de vânătoare nu aparține arendașului unui fond decât dacă i s'a concedat acest drept prin contract.	*Art. 7* devenit *8.* — Admis.

CAP. II.

Despre prohibițiuni, infracțiuni și penalități.

Art. 8. — Este interzis sub pedeapsă dela 50—200 lei amendă, a ridicà sau a stricà, a pune în vânzare, a cumpărà, a transporta sau a colporta ouă sau pui de dropii, spurcaci, cocoși de munte (ambele specii) găinuși de alune (erunci), fazani, potârnichi, prepelițe, cârstei, porumbei sălbatici, turturele, lebede, gâște sălbatice, rațe sălbatice, becaține de toate speciile, sitari, ciovlici (năgați) și toate speciile de vânat de apă sau de alt vânat. Această prohibițiune se întinde asemenea la iezi, la pui de iepuri și de orce vânat. Importul și transportul vânatului viu sau al pasărilor și ouălelor pasărilor, menționate în acest articol, poate fi autorizat de Ministerul Agriculturii, în condițiunile ce le va prescrie, chiar în timpul când vânătoarea este închisă și numai în interesul creșterii și înmulțirii vânatului.	*Art. 8* devenit *9.* — Admis.
Art. 9. — Este interzis în orce	*Art. 9* devenit *10.* — Admis.

Cum s'a votat de Senat	Cum s'a modificat de comitetul delegaților Adunării deputaților
timp, sub pedeapsa unei amenzi dela 100—200 lei, a întrebuința rețele, lațuri, capcane, curse, fluere, otrăvi sau orce alte unelte sau mijloace, pentru a prinde sau distruge cerbii, caprele negre, căprioarele, iepurii, dropiile, spurcacii, cocoșii de munte (ambele specii, găinușile de alune (eruncii) fazanii, potârnichile, prepelițele, cârsteii, porumbeii sălbatici, turturelele, lebedele, gâștele sălbatice, rațele sălbatice, becaținele (toate speciile), sitarii, ciovlicile (năgații) și toate speciile de vânat de apă sau de alt vânat.	
Transportatorii și deținătorii acestor unelte vor fi pedepsiți cu o amendă de 100—200 lei, iar uneltele vor putea fi perchiziționate, confiscate și distruse.	
Se exceptă numai uneltele necesare pentru captivarea fazanilor destinați reproducțiunii.	
Art. 10. — Vânarea, prinderea sau distrugerea fiarelor sălbatice, a animalelor dăunătoare, a pasărilor răpitoare, precum și a puilor sau ouălelor lor, este permisă în orce timp, în orce mod, cu orce unelte și chiar fără permis de vânătoare.	*Art. 10* devenit *11.* — Admis.
Acest drept, însă, nu poate fi exercitat pe proprietatea altuia, fără consimțimântul proprietarului sau celui în drept.	
Art. 11. — Este interzis, sub pedeapsa dela 50—100 lei amendă, a pune în vânzare, a vinde, a cumpără, a transportă sau a colportă în timpul când vânătoarea nu este permisă, sau mai târziu ca 3 zile după închiderea vânătoarei, vânatul de speciile arătate la art. 9.	*Art. 11* devenit *12.* — Admis.
Este interzis, sub aceeaș pedeapsă, comercianților de comes-	

Cum s'a votat de Senat	Cum s'a modificat de comitetul delegaţilor Adunării deputaţilor
tiibile, restauratorilor, birtaşilor, otelierilor, cârciumarilor şi precupeţilor, de a păstrà, chiar afară din stabilimentul lor, vânatul de speciile arătate la art. 9, fie viu, fie mort, precum şi orcărei persoane de a ascunde sau deţine zisele specii de vânat, în comptul negustorilor şi traficanţilor.	
Art. 12. — Vânatul nu poate fi perchiziţionat şi confiscat decât dela comercianţii de comestibile, restauratori, birtaşi, hotelieri, cârciumari, colportori şi precupeţi, în locurile publice şi vehiculele publice.	*Art. 12* devenit *13.* — Admis.
Cercetarea şi confiscarea nu vor putea fi săvârşite în alte locuri decât dacă vânatul a fost depus acolo pentru a fi dat comerciului.	
Vânatul confiscat este pus imediat la dispoziţia spitalului sau ospiciului celui mai apropiat.	
Art. 13. — Nimeni nu va puteà vânà cu ogarul dacă nu i s'a liberat, afară de permisul de vânătoare, un permis special pentru vânătoarea cu ogarul.	*Art. 13* devenit *14.* — *Vânătoarea cu ogari este cu desăvârşire oprită. Acel care va vânà cu ogari, va fi pasibil de o amendă dela 50—100 lei; în caz de recidivă, pe lângă amendă, se va puteà aplicà închisoarea dela 5—15 zile.*
Contravenientul va fi pedepsit cu o amendă dela 100—200 lei şi cu închisoare dela 6 zile la 3 luni.	
Va fi pedepsit cu aceeaşi amendă acel care va fi lăsat ogarul său să vâneze singur chiar în timpul permis.	*Va fi pedepsit cu amendă dela 20—50 lei, proprietarul al cărui ogar va vânà singur.*
Art. 14. — Vânătoarea epurilor cu ogarul sau cu copoiul, când câmpul este acoperit cu zăpadă, este cu desăvârşire oprită, precum şi prinderea dropiilor pe poleiu.	*Art. 14* devenit *15.* — Admis.
Contravenientul va fi pedepsit cu 50—200 lei amendă şi închisoare dela 6 zile la 2 luni.	
Art. 15. — Vor fi pedepsiţi cu o amendă dela 5—20 lei acei cari vor fi lăsat câinii lor să vâneze pe	*Art. 15* devenit *16.* — Admis.

Cum s'a votat de Senat	Cum s'a modificat de comitetul delegaţilor Adunarii deputaţilor
proprietatea unde dreptul de a vână aparţine altuia. Nu va fi considerat ca căzând sub aplicarea acestui articol faptul trecerei câinilor pe proprietatea altuia, când vor fi în urmărirea unui vânat stârnit pe o proprietate unde aveau dreptul să vâneze.	
Art. 16. — Vânătoarea este interzisă după apusul şi înainte de răsăritul soarelui. Contravenientul va fi pedepsit cu o amendă de 100 lei. Prin excepţiune, este permisă numai paza la sitari, cocoş de munte (specia mare şi numai cocoşii lor), raţe şi gâşte, după apusul sau înainte de răsăritul soarelui.	*Art. 16* devenit *17.* — Admis.
Art. 17. — Infracţiunile prevăzute în această lege vor fi pedepsite cu o amendă îndoită şi cu închisoare dela 8 zile la o lună, când delicuentul îşi va fi ascuns numele sau preschimbat sau mascat obrazul spre a nu fi recunoscut, sau dacă delicuenţii au operat în bandă sau noaptea.	*Art. 17* devenit *18.* — Admis.
Art. 18. — In caz de concurs de mai multe infracţiuni, pedepsele vor fi cumulate, fără totuş a puteà depăşi maximul îndoit al pedepsei celei mari.	*Art. 18* devenit *19.* — Admis.
Art. 19. — Pedepsele vor fi asemenea îndoite când infracţiunile vor fi comise de funcţionari ai vămilor, de gendarmi, de agenţi ai poliţiei, de agenţi silvici, de cantonieri, de grăniceri, de păzitori de vânat publici sau privaţi, de pădurari, de strejari sau de orce agenţi ai forţei publice.	*Art. 19* devenit *20.* — Admis.
Art. 20. — Pedeapsa va fi îndoită în caz de recidivă, întreită în caz de a treia condamnare, şi aşà mai departe, aplicându-se în	*Art. 20* devenit *21.* — Admis.

Cum s'a votat de Senat	Cum s'a modificat de comitetul delegaților Adunării deputaților
totdeauna pedeapsa închisoarei în caz de recidivă.	
Totuș, aceste pedepse nu vor puteà trece peste 1.000 lei amendă și 8 luni închisoare.	
Este recidivă când nu au trecut doui ani dela ultima condamnare.	
Art. 21. — Părinții, tutorii, stăpânii, sunt răspunzători în mod civil de infracțiunile prevăzute în această lege și comise de copiii lor minori, de minorii și de servitorii locuind cu dânșii.	*Art. 21* devenit *22.* — Admis.
Această răspundere nu se va aplică decât în daunele-interese, amenzile sau cheltuelile, și nu va puteà niciodată atrage după sine pedeapsa închisoarei.	
Art. 22. — Nu se va puteà procede la desarmare decât la cazurile următoare:	*Art. 22* devenit *23.* — Admis.
1. Când delicuentul este travestit sau mascat, când refuză a spune numele său, sau când nu are un domiciliu cunoscut:	
2. Când infracțiunea este comisă noaptea ;	
3. Când delicuentul a amenințat, înjurat sau uzat de violență contra agenților autorității publice sau păzitorilor de vânat publici sau privați-jurați cari vor fi declarat calitatea lor.	
In cazuzile prevăzute la § 1, delicuentul poate fi arestat și condus înaintea primarului sau autorității judiciare, care se asigură de individualitatea lui.	

CAP. III.

Despre permise.

Art. 23.—Permisul de vânătoare precum și permisul special pentru	*Art. 23* devenit *24.* — Permisul de vânătoare *va fi liberat* în co-

Cum s'a votat de Senat	Cum s'a modificat de comitetul delegaţilor Adunarii deputaţilor
vânătoarea cu ogarul, vor fi liberate în comunele rurale de primari, iar în comunele urbane de prefectul judeţului, contra unei taxe de 10 lei pentru permisul de vânătoare şi 50 lei pentru permisul special de vânătoare cu ogarul.	munele rurale de primari, iar în comunele urbane de prefectul judeţului, contra unei taxe de *15* lei pentru permisul de vânătoare.
Această taxă se încasează în folosul Statului.	Admise.
Permisele de vânătoare sunt personale ; ele vor fi valabile pentru tot Regatul şi numai pentru un an, cu începure dela 1 Iulie.	
Art. 24. — Permisul va trebui să fie înfăţişat vercărui agent de poliţie, de administraţie, pădurar, păzitorî de vânat publici sau privaţi-jurati, sau vericărei din persoanele arătate la art. 27, § 2 din această lege, şi cari vor fi probat calitatea lor.	*Art. 24* devenit *25.* — Admis.
Art. 25. — Permisul va puteà fi refuzat :	*Art. 25* devenit *26.* — Admis.
1. Oricărei persoane care nu va fi înscrisă în rolul contribuţiunilor;	
2. Oricărei persoane care în urma unei condamnări ar fi fost privată de unul sau mai multe din drepturile arătate la art. 22 din codul penal ;	
3. Oricărei persoane condamnată la închisoare pe mai mult de 6 luni pentru răsvrătire sau violenţă în contra agenţilor publici sau privaţi însărcinaţi cu păzirea vânatului;	
4. Oricărei persoane condamnată pentru vagabondagiu, cerşetorie, furt, escrocherie sau abus de încredere.	
Permisul nu va puteà fi refuzat celor vizaţi la §§ 3 şi 4 din acest articol, când vor fi trecut 5 ani dela expirarea pedepsei.	
Art. 26. — Permisul nu va fi liberat :	*Art. 26* devenit *27.* — Admis.

Cum s'a votat de Senat	Cum s'a modificat de comitetul delegaților Adunării deputaților
1. Minorilor cari nu vor fi împlinit 16 ani; 2. Minorilor dela 16—21 ani, dacă permisul nu va fi cerut de tatăl, muma sau tutorele înscriși în rolul contribuțiunilor; 3. Interzișilor: 4. Agenților publici însărcinați cu păzirea vânatului, agenților silvici; 5. Acelor cari sunt cunoscuți ca braconieri, și celor cari, din cauza relei lor purtări, stării lor mintale sau antecedentelor lor, ar fi judecați ca putând face un uz rău de armele lor; 6. Acelor cari se vor fi sustras dela condamnările pronunțate în contra lor, pentru unul din delictele prevăzute în această lege; 7. Condamnaților sau celor puși sub privigherea poliției.	
CAP. IV.	
Despre urmăriri și judecată.	
Art. 27. — Infracțiunile prevăzute în această lege, vor fi dovedite fie prin procese-verbale sau raporturi, fie prin martori, în lipsă de procese-verbale sau raporturi. Procesele-verbale ale primarilor, ajutorilor de primar, geandarmilor, agenților de poliție, șefilor de gară, impiegaților vamali, cantonierilor, agenților silvici, grănicerilor, păzitorilor de vânat publici sau privați-jurați, pândarilor și pădurarilor, vor constitui o deplină dovadă în contra delicuenților, până la proba contrarie.	*Art. 27* devenit *28*. — Admis.
Art. 28.—In cele 48 de ore dela comiterea infracțiunii, procesele-verbale sau raporturile, pentru a	*Art. 28* devenit *29*. — Admis.

Cum s'a votat de Senat	Cum s'a modificat de comitetul delegaţilor Adunarii deputaţilor
fi valabile, vor trebui să fie înaintate, de către cei cari le-au scris sau dictat, fie primarului comunei în care infracţiunea a fost comisă, fie autorităţii judiciare respective.	
Art 29. — Primarul, supleanţii lui, sau magistratul care nu va dà cursul legal acestor procese-verbale sau raporturi, vor fi pasibili de o amendă de 50 lei.	*Art. 29* devenit *30.* — Admis.
Art. 30. — Urmăririle vor avea loc din oficiu. Dacă este vorba de o contravenţie la art. 5, urmăririle nu vor avea loc decât în urma plângerii proprietarului sau celui în drept.	*Art. 30* devenit *31.* — Admis.
Art. 31. — Orce infracţiune la dispoziţiunile prezentei legi se va judecà de tribunalul de întâia instanţă în circumscripţia căruia s'a comis infracţiunea, conform prescripţiunilor codului de procedură penală.	*Art. 31* devenit *32.* — Admis.
Art. 32.—In toate cazurile, prevăzute prin prezenta lege, judecătorul pronunţă în lipsă de plata amendei, pedeapsa închisoarei, a cărei execuţiune şi durată sunt regulate conform art. 28 din codul penal.	*Art. 32* devenit *33.* — Admis.
Art. 33. — Orce acţiune pentru una din infracţiunile prevăzute în această lege va fi prescrisă prin expirarea termenului de trei luni dela ziua în care infracţiunea a fost comisă.	*Art. 33* devenit *34.* — Admis.
Art. 34.—Militarii urmăriţi pentru infracţiunile prevăzute prin această lege vor fi supuşi jurisdicţiunii ordinare.	*Art. 34* devenit *35.* — Admis.
Art. 35.—Legea asupra poliţiei vânătoarei din 2 Decembrie 1891 şi regulamentul de aplicare al acestei legi din 28 Ianuarie 1892 sunt abrogate.	*Art. 35* devenit *36.* — Admis.
Art. 36.—Un regulament de ad-	*Art. 36* devenit *37.* — Admis.

Cum s'a votat de Senat	Cum s'a modificat de comitetul delegaților Adunarii deputaților
ministrație publică va determină modul de închiriere al terenurilor sătenilor pe cari actualmente vânătoarea este imposibilă din cauza întinderii lor prea mică. Prin acelaș regulament se va determină epocile în cari vânătoarea diferitelor animale poate fi prohibită, precum și premiile ce se vor acordà pentru stârpirea animalelor și pasărilor răpitoare. În acest regulament se va prevede și un tablou prin care se va arătà timpul în care se permite vânarea diferitelor specii de animale și pasări. Acest regulament se va publicà în termen maximum de 3 luni dela promulgarea legii de față.	

Raportor, *Ş. G. CANTACUZINO.*

Această lege s'a votat de Senat în ședința dela 22 Februarie anul 1906 și s'a adoptat cu unanimitate de *patruzeci* și *nouă* voturi.

Președinte, **C. BOERESCU.**

(L. S. S.)

Secretar, **C. Niculescu-Dorobanțu.**

— Se pune la vot luarea în considerație și se primește.

D. vice-președinte : D. Tanoviceanu are cuvântul.

D. I. Tanoviceanu : D-le președinte, în principiu suntem de acord cu toții că aceasta e o lege bună și cată să fie admisă, dar în privința dispozițiunilor penale, fiind oarecari îndreptări de făcut prin amendamente propuse la diferitele articole, le vom îndreptà.

— Art. 1 și art. 1 devenit 2, 2 devenit 3, 3 devenit 4, 4 devenit 5, 5 devenit 6, se primesc fără discuțiune.

— Se citește articolul 6 devenit 7.

D. vice-președinte : D. Marghiloman are cuvântul.

D. Al. Marghiloman : La articolul 6 devenit 7 este o eroare de redacțiune. Este un principiu al legilor de vânat, că posesiunea îngrădită, proprietatea îngrădită, parcurile, fac excepție dela legea vânaturilor, redactorul probabil, în legea de față a voit să-și însușească acest principiu, însă forma în care s'a făcut redacțiunea este greșită.

In adevăr, ce se spune în acest articol ?

«Proprietarul va putea vână sau permite să se vâneze... (citeşte).

Termenul acesta de frază din urmă «făcând obstacole la orce comunicare a vânatului cu posesiunile vecine» anulează tot efectul concesiunii, căci cum vă închipuiţi un parc astfel înconjurat încât pasările — căci şi acelea sunt vânaturi — să nu poată comunică cu vecinătatea.

Prin urmare, sunt de părere să se suprime pur şi simplu ultimul membru de frază şi să se menţină excepţiunea cu dreptul de a vână în orce timp şi în orce dependinţă de loc, dacă terenul este înconjurat cu o împrejmuire continuă.

D. Ş. G. Cantacuzino, raportor : Comitetul delegaţilor a primit amendamentul acesta.

— Se pune la vot amendamentul şi se primeşte.

— Se pune la vot articolul 6 devenit 7 astfel amendat şi se primeşie.

— Art. 7 devenit 8 până la art. 13 devenit 14 punându-se succesiv la vot se admit.

— Se dă citire art. 14 devenit art. 15.

D. Ş. G. Cantacuzino, raportor : D-lor deputaţi, aici este o greşeală. S'a uitat a se şterge cuvintele: «cu ogarul său» şi rămâne ca să fie textul astfel: «vânătoarea epurilor cu copoiul».

Se pune la vot amendamentul propus de d. raportor şi se admite.

— Se pune la vot art. 14 devenit 15, cu modificarea cerută de către d. raportor şi se admite.

— Se dă citire art. 15 devenit 16.

D. vice-preşedinte: D. Verona are cuvântul.

D. N Verona : D-le preşedinte, am luat cuvântul, ca să cer d-lui raportor o explicaţiune.

D-sa zice că, atunci când un câine este prins pe alt teritoriu, faptul nu constitue o contravenţiune. Or, se poate să meargă vânătorul pe marginea unei păduri şi să se ducă să vâneze în altă pădure, se poate spune că trecând câinele pe acolo s'a călcat legea ?

D. Ş. G. Cantacuzino, raportor : Lucrul acesta se întâmplă în orce ţară din lume. Este o lege anume care prevede că dacă cineva vânează într'un loc vecin şi câinele s'a dus pe un alt loc şi nu poate să-l cheme înapoi, natural că acest fapt nu poate fi considerat ca contravenţiune.

D. N. Verona: Dar nu e bine clarificat.

D. Ş. G. Cantacuzino, raportor: Aşă este în orce ţară. Nu este lucru inventat de mine, este prevăzut şi în alte ţări.

— Se pune la vot art. 15 devenit 16 şi se admite.

— Se citeşte art. 16 devenit 17.

D Ş. G. Cantacuzino, raportor: Acl este propus un amendament, care modifică primul aliniat al articolului, restul rămânând ca în proiect. Iată amendamentul

«Vânătoare este interzisă noaptea, afară de excepţiunile dela alin. 3».

R. Văcărescu, N. N. Bibescu, N. D. Ghica, A. Marghiloman, Ş. Cantacuzino.

— Se pune la vot amendamentul şi se primeşte.

— Se pune la vot art. 16 devenit 17, astfel amendat şi se primeşte.

— Se citeşte art. 17 devenit 18.

D. vice-preşedinte: D. Tanoviceanu are cuvântul.

D. I. Tanoviceanu: D-le preşedinte, asupra art. 17 devenit 18, fac observaţiunea, că, aşă cum este redactat, ar prezentă inconveniente. El este redactat în modul următor:

«Infracţiunile prevăzute...». (Citeşte).

Cu alte cuvinte, acest articol prevede circumstanţa agravantă când aceşti braconieri vor schimbă numele sau vor operă în bandă. In asemenea caz vor avea închisoarea dela 8 zile până la o lună.

Sunt însă delicte pe care legiuitorul le pedepseşte foarte aspru, spre exemplu cum e delictul din art. 5, ultimul aliniat, pe care îl pedepseşte cu trei luni până la doi ani. Aşă ar urmă că acest delict, când prevede circumstanţa agravantă, se va pedepsi conform art. 17 devenit 18, anume cu pedeapsă dela 8 zile până la o lună.

Ei bine, circumstanţa agravantă ca aceea când a fost mascat, nu trebue să fie pedepsit uşor, ci din contră mai aspru. De aceea propun un amendament redactat în modul următor:

«Când delicuentul îşi va fi ascuns numele sau preschimbat, or mascat obrazul, spre a nu fi recunoscut, sau dacă delicuentul a operat în bandă, or noaptea, judecătorii vor aplică maximum pedepsilor prevăzute în lege pentru infracţiune».

N. Verona, I. Tanoviceanu, N. Crupenski, A. Stârcea, A. Arion.

Astfel, dacă este o infracţiune mai gravă, va fi o pedeapsă mai mare, dacă el şi-ar schimbă numele; căci altmintrelea, în caz de schimbare de nume, scapă cu o pedeapsă mai mică. Un fapt care s'ar putea pedepsi cu doi ani, nu ar mai puteă fi pedepsit în cazul de faţă, decât cel mult cu o lună.

D. vice-preşedinte: D. Marghiloman are cuvântul.

D. Al. Marghiloman: D-lor deputaţi, socotesc că redacţiunea art. 16 trebue să fie modificată.

Evident că propunătorii legii s'au preocupat cu deosebire să împiedice pânda epurilor şi chiar a unor pasări, însă le-a trecut prin minte să împiedice vânatul unor pasări ca: potârnichea; prepeliţa, sitarul înainte şi după răsăritul soarelui, căci atunci ar fi imposibilă vânătoarea acestor pasări pe vreme de vară; orce vânător din România ştie că nu se poate vână prepeliţa, decât câteva minute după ce s'a ridicat soarele şi mai ales după ce apune, numai atunci este momentul când poţi să le vânezi. De altmintrelea, toate ţările—nu cunosc legislaţiunea germană în această privinţă—prevăd

vânatul după apusul soarelui şi chiar bătăile cele mai frumoase de potârnichi, se fac după apusul soarelui şi cred că art. 16 ar trebui modificat or să i se deà explicaţiune în sensul că, vânătoarea de noapte şi în special, pânda este oprită, or să se facă cel puţin excepţiune pentru pasările de care v'am vorbit.

In acest sens aşi propune un amendament, a cărui redacţiune o va fixà comitetul delegaţilor, bineînţeles dacă veţi găsì întemeiată obiecţiunea mea. (Aplauze).

D. Ş. G. Cantacuzino, raportor: La art. 17, devenit 18, comitetul delegaţilor admite amendamentul propus de d Tanoviceanu.

— Amendamentul pus la vot se admite.

— Art. 18 devenit 19, 19 devenit 20 şi 20 devenit 21, se admit fără discuţiune.

— Se citeşte art. 21 devenit 22.

D. I. Tanoviceanu: Cer cuvântul.

D. vice-preşedinee: D. Tanoviceanu are cuvântul.

D. I. Tanoviceann: Art. 22 pune în aliniatul I un principiu care nu putem decât să-l aprobăm. El zice astfel: «părinţii, tutorii, stăpânii, sunt răspunzători....», (citeşte).

In aliniatul II adaugă: «această răspundere...», (citeşte).

Răspunderea cu amendă este o răspundere care nu este admisibilă.

Cineva poate să răspundă civilimente; dar nu poate să răspundă penal pentru altul. Şi chiar principiul care este pus în aliniatul I, este pus în sensul acesta, că părinţii sau stăpânii nu vor puteà să răspundă decât pentru despăgubirile civile, iar nu pentru partea penală.

De aceea cred că art. 22 ar trebui să fie redactat astfel: — aliniatul I rămâne, căci e bine redactat—dar aliniatul II trebue pus în concordanţă cu aliniatul I şi se va zice: «această răspundere nu se va puteà aplicà decât la daunele-interese sau cheltueli». Restul aliniatului se elimină. Nu poate să fie amendat părintele pentru copilul său niciodată. Poate să răspundă civilimente, însă amenda este o pedeapsă şi pedepsele sunt personale, nu pot să se dea nici stăpânului pentru vizitiul său, nici părintelui pentru copilul său.

D. Ion Lahovari ministrul domeniilor: D-lor deputaţi, onor. d. Tanoviceanu, are o perfectă dreptate. Aceasta a fost desigur o scăpare din vedere a redactorului legei. Este un principiu fundamental în toate legislaţiile penale, că niciodată răspunderea penală nu poate să fie decât a autorului infracţiunii; şi numai răspunderea cealaltă, care se numeşte civilă, a unui delict, numai aceea care tinde, nu la aplicarea unei pedepse, ci la o despăgubire, se poate întinde în oarecari cazuri şi la persoanele cari n'au comis infracţiunea.

Este absolut necesar ca, acest articol să se modifice în sensul principiilor adevărate ale dreptului penal, suprimându-se pentru părinţi, stăpâni, etc., orce penalitate şi menţinându-se numai răspunderea civilă, pentru cheltueli şi daune-interese.

D. I. Tanoviceanu: Modificarea care trebue să se facă este, că la acest articol 21 devenit 22, să se şteargă cuvintele: «amenzile şi nu va puteà niciodată trage după sine pedcapsa închisoarei». Şi să se lase numai «daunele-interese şi cheltueli».

— Se pune la vot amendamentul şi se primeşte.

— Se pune la vot articolul astfel amendat şi se primeşte.

— Art. 22 devenit 23, 23 devenit 24, 25 devenit 26, se primeşte fără discuţiune.

Se citeşte art. 26 devenit 27.

D. Aurelin Eliescu: D-le preşedinte, în acest articol 26 devenit 27, se prevede o dispoziţiune şi anume: «Permisul nu va fi eliberat agenţilor publici însărcinaţi cu păzirea vânatului şi agenţilor silvici».

Eu propun un amendament care este cam radical şi care poate să deà naştere la aprecieţiuni deosebite.

Amendamentul meu este, ca aliniatul IV să se suprime, şi anume: «să se deà permisiunile de vânat agenţilor publici însărcinaţi cu păzirea vânatului şi agentilor silvici». Acei cari au pus acest aliniat în lege, au avut un gând: din nenorocire, este adevărat, că cei dintâi braconieri ai ţării noastre, sunt tocmai aceea, cari prin însărcinarea lor ar trebul să apere vânatul.

Insă, dacă d-voastră o puneţi în practică aşà radical, cum o puneţi acum, ajungeţi la un efect contrariu, şi iată de ce; este o lege care ácum se pune în aplicare şi care are nevoie de o sancţiune, şi sancţiunea este ca să pună mâna în gâtul braconierilor şi să-i deà pe mâna justiţiei. Or, acela care trebue să facă acest serviciu, trebue să-l poată face, prin urmare, trebue să fie în măsură ca să poată să aresteze pe acela care ar căutà să se opună la aceasta.

Şi atunci, în mod fatal, neapărat necesar, acei cari sunt puşi să păzească şi agenţii silvici trebue să aibă puşcă. Va să zică, poate să aibă puşcă şi fără permis de vânătoare.

Prin urmare, poate să aibă puşcă, dar d-ta zici că cu această puşcă nu poate să vâneze.

Vin acum la considerentul din urmă, — am fost şi eu silvicultor şi în această calitate a mea, eram ordonat de către Minister ca să organizez vânători, împreună cu personalul silvic pe care îl aveam la dispoziţiune, pentru distrugerea animalelor stricătoare.

Şi atunci, cum se execută această dispoziţiune, care este necesară ţării noastre, că acei cari au practica lucrului, ştiu cât este de necesară această vânătoare a animalelor stricătoare în anumite timpuri. Şi când d-voastră puneţi dela început o împiedecare absolută, ca agenţii silvici să nu poată să vâneze, pentru că lor nu li se poate liberà permis, atunci cum are să se execute aceasta a doua dispoziţiune? In orce caz.....

O voce: Nu se mai poate vânători oficiale.

D-l *G. Cantacuzino, raportor:* S'au suprimat vânătorile oficiale.

D-l *Aurel Eliescu:* Vin la ultimul considerent. Ce ați înțeles d-voastră prin agenți silvici? Agentul silvic este pădurarul, este brigadierul silvic, este silvicultorul, este inspectorul. Cine este acest agent, pentrucă în termen general, agenți silvici sunt toți, dela pădurar până la directorul serviciului silvic? Și atunci, zic, presumțiunea dela început: agentul acela care are pușcă și este agent silvic, acela este braconier, nu vedeți d-voastră ce desconsiderare ați aruncă asupra corpului cel mai bine organizat din Statul român, unde, pentru a intrà în slujbă, se fac studii speciale și se cere diploma de inginer? Și atunci, spuneți d-voastră, acestui om nu-i dau permis, pentrucă este un braconier învederat, fie prin meșteșugul lui, fie prin deprinderile lui. Atunci zic: dacă amendamentul în totalitatea lui nu este acceptabil, pentru aceste împrejurări, că agenții mici silvici ar fi braconieri, cel puțin d-l Ministru să ne facă această declarațiune, că prin agenți silvici, în sensul art. 26, nu se poate înțelege fie agenți silvici superiori de control, fie brigadierii, fie simplii agenți silvici pe cari îi are Statul, și atunci, dacă d-voastră credeți că părerea noastră ar fi greșită, și anume că nu este bine să dai permis de vânătoare aceluia care este pus sub pădurar, să se aducă acest corectiv: că prin agenții silvici nu se înțelege brigadierul și agenții silvici superiori de control; cu acest corectiv articolul, fără îndoială, are o logică și o rațiune. Fără acest corectiv, articolul aduce atingere corpului cel mai bine organizat din țara românească.

D-l *Ș. G. Cantacuzino, raportor:* D-le Eliescu, după cum îmi pare, d-voastră cufundați permisul de vânătoare cu permisul de a purta armă. Noi nu avem până acum o taxă asupra armei. Va să zică, agentul silvic poate oricând să se plimbe cu arma. Permisul de vânătoare este cu totul altceva: este dreptul de a vână.

D-l *G. Robescu:* Silvicultorul are sau nu dreptul de a vână?

D-l *Ș. G. Cantacuzino, raportor:* Nu, pentrucă agentul este unul din cei mai mari braconieri, după cum a spus și d-l Eliescu.

D-l *vice-președinte:* D-l Ministru al Domeniilor are cuvântul.

D-l *Ion Lahovari, Ministrul Domeniilor:* D-lor, este absolut imposibil ca într'o lege să se trateze astfel o clasă întreagă de funcționari.

Vedeți ce se pune în lege: că agenții silvici, adică agenții Ministerului de Domenii, să fie asimilați cu braconierii, cu cei cu rea purtare, cu minorii sau cu interzișii și să nu li se acorde permis de vânat.

Este cevà extraordinar, care nu se poate admite.

Puteți să ziceți, spre exemplu, că dacă vor vână în contra dispozițiunilor legii, în afară de vremea în care este permis sau în afară de condițiunile în cari e permis ca să se vâneze, li se va retrage permisul și pe lângă pedepsele de drept comun, aplicate de tribunale, se vor pedepsi și de șefii ierarhici, se vor amendà sau vor fi destituiți.

Dar ca să puneți o dispoziție generală, că agenții silvici,

o clasă întreagă de funcţionari ai Statului, să fie asimilaţi cu braconierii şi cu cei cu purtare rea, este inadmisibil.

Vă rog, prin urmare, să admiteţi observaţiunile foarte juste ale d-lui Eliescu.

D-l *Aureliu Eliescu:* Iată amendamentul meu:

La art. 26 devenit 27, propunem următorul amendament:

«Aliniatul IV se suprimă».

A. Eliescu, Em. Buznea, S. Păşcanu, G. Robescu, Al. Serghiescu.

D-l *Al. Marghiloman:* Cer şi eu cuvântul asupra acestui articol.

D-l *Aureliu Eliescu:* D-l Marghiloman este de aceeaş părere ca să se primească amendamentul.

D-l *Al. Marghiloman:* Eu am cerut cuvântul în altă cestiune.

D-l *Ş. G. Cantacuzino, raportor:* D-lor s'a propus un amendament cu al. IV dela art. 26 devenit 27, să se suprime cu totul. Comitetul delegaţilor a primit amendamentul.

— Se pune la vot amendamentul şi se primeşte.

D-l *Al. Marghiloman:* Asupra altui paragraf al acestui articol am cerut cuvântul. Asupra § 5, redactat în modul următor:

Permisul nu se va liberà: «Acelora cari sunt cunoscuţi ca braconieri şi celor cari, din cauza relei lor purtări, stării lor mintale sau antecendele lor, ar fi judecaţi ca putând face un rău uz de armele lor».

Dispoziţiunea aceasta, evident că în principiu este bună, dar aş dorì să ştiu cari sunt coercitivele şi ce recurs există în contra deciziunilor abusive ale unui primar? Se poate foarte bine ca un primar rural să refuze unui om care nu e nici braconier, nici cu antecedente rele, să-i refuze în mod arbitrar permisul de vânătoare. Ce recurs există în acest caz? Este imposibil când articolul este aşà de elastic să fie lăsat exclusiv la aprecierea primarului.

D-l *Ş. G. Cantacuzino, raportor*: Pentru aceasta este şi un regulament, care va venì mai pe urmă şi sunt pedepse prevăzute, căci ar fi să se frusteze Statul de un venit, dacă s'ar refuzà pe nedrept darea permisiului de vânătoare.

D-l *Al. Marghiloman*: Dacà-mi permite-ţi să revin, vă rog să binevoiţi a vedea lucrurile în practică cum se pot petrece şi să vă dau un exemplu din alte ţări: călătoreşti în Germania sau în Franţa şi un prieten al d tale te poftește la vânătoare. Te organizezi în 48 de ore ca să faci faţă acestei invitaţiuni foarte agreabile. În genere, te duci la comisarul de poliţie şi-ţi ceri permisul de vânătoare şi aceasta e o simplă formalitate în alte ţări.

Tot acelaş lucru se poate întâmplà în România. Până acum 24 sau 48 ore n'aveai nici un fel de gând de vânătoare; eşti poftit la vânătoare, alergi să-ţi iei permisul şi se întâmplă ca primarul d-tale este în cele mai rele dispoziţiuni vis-à-vis de d-ta; îţi refuză permisul. Ce recurs ai? Nu-i aşà că se poate întâmplà orcui aceasta la noi. Şi dacă vă aduceţi aminte, cu deosebire în certe crize,

cari ne apucă la alegeri, adesea uităm cu totul dreptatea şi căderile fiecăruia din noi.

Nu e unul din noi care nu poate fi expus la această situaţiune şi de aceea a-şi cere ca, orce articol să fie redactat mai cu preciziune, or dacă nu, să se suprime din lege, de oarece nu are nici un corectiv şi nici un drept de recurs. Aceasta este propoziţiunea pe care o fac.

D-l *N. Verona:* D-le Marghiloman, în timp de alegeri nu umblă nimeni după prepeliţe, ci umblă după altceva, prin urmare, nu ar fi în aplicaţiune propoziţiunea d-voastre.

— Se pune la vot amendamentul propus de d. Marghiloman şi se respinge.

— Se pune la vot art. astfel amendat şi se primeşte.

— Art. 27 devenit 28, 28 devenit 29, 29 devenit 30, 30 devenit 31 se primeşte fără discuţiune.

— Se dă cîtire art. 31 devenit art. 32.

D-l *vice-preşedinte*: D l Tanoviceanu are cuvântul.

D-l *I. Tanoviceanu*: D-lor, art. 32 este cel mai important şi aci cred că este de făcut o modificare care trebue să vă atragă atenţiunea mai mult.

D-lor, în art. 32 se prevede cari sunt tribunalele competente să judece infracţiunile prevăzute de legea vânatului şi în acelaş timp el, după ce dispune că se vor judecă numai de tribunalele de judeţ, adaugă în aliniatul II: hotărîrile tribunalului vor fi definitive».

D-lor, în privinţa ambelor puncte: întâiu, dacă trebue să fie judecate numai de tribunal şi nu de judecătoriile de pace, şi al doilea, dacă trebue să fie judecate de tribunal, fără drept de apel. Asupra primului punct, d-lor deputaţi, cea mai mare parte din infracţiunile prevăzute în această lege, sunt infracţiuni cari se pedepsesc până la 8 luni. Celelalte sunt infracţiuni cari se pedepsesc dela 50—100 lei amendă şi până la o lună.

Ei bine d-lor, când sunt fapte cari, conform legilor în vigoare, se pedepsesc de judecătorii de pace până la doui ani închisoare, nu mi se pare raţional ca atunci cînd sunt infracţiuni de o sută lei amendă să nu le atribui judecătorilor de pace. Cea mai mare parte sunt infracţiuni mici, pedepsite foarte uşor, şi prin urmare s'ar puteă dă în competinţa judecătorilor de pace. E însă un singur caz, în care e o pedeapsă foarte mare şi care înţeleg că nu s'ar puteă dă în competinţa judecătorilor de pace. E cazul prevăzut de art. 5, ultimul aliniat, care prevede că dacă delictul a fost comis noaptea, într'o proprietate închisă, amenda va fi dela o sută până la o mie şi închisoare dela trei luni până la 2 ani, dacă ar fi numai aceasta, tot aşi mai puteă înţelege că se poate dă în competinţa judecătorilor de pace şi acest caz, fiindcă şi astăzi judecătorii de pace sunt competinţi să deă pedepse până la doui ani.

Dar se poate întâmplă ca acest delict să atragă pedepse până la 4 ani. Şi iată de ce: e un articol 19 devenit 20, care spune: pedepsele vor fi asemenea îndoite.

Prin urmare, în cazul în care există o circumstanţă agravantă, când acela care a comis infracţiunea este însuş un funcţionar public, pedeapsa este îndoită.

Prin urmare, s'ar puteà ca cu art. 5 combinat cu art. 20, să ajungă la o pedeapsă de 4 ani.

In asemenea caz, cred că faptul nu ar trebui să fie de competinţa judecătorului de pace.

Chiar dacă, însă, s'ar admite competinţa judecătorului de pace, în delictele prevăzute de art. 5 combinat cu art. 20, d-lor, în orce caz cred că discuţiunea este posibilă, dacă banca ministerială este de o altă părere, nu aş zice că aceasta ar fi o călcare a principiilor de drept, însă ar fi un principiu nepermis, ca să nu se admită apelul în această materie. Apelul este o instanţă de drept comun.

Când se dă o pedeapsă care se urcă până la 4 ani, să nu se admită apelul este un lucru enorm şi imposibil, care nu există în nici o legislaţiune din Europa.

D-l *Ion Lahovari, Ministrul Domeniilor:* D-lor deputaţi, d-l Tanoviceanu are iarăş perfectă dreptate. Prin această lege nu trebue să ne abatem dela principiile fundamentale ale legislaţiunii noastre penale. Prin urmare, adevărul în această materie, este următorul:

Dacă prin natura infracţiunii şi a pedepsei, faptul este de competinţa judecătorului de ocol, să meargă acolo; dacă este pedeapsă de natură corecţională, să meargă la tribunal în prima instanţă şi la Curtea de Apel. Nu este admisibil ca o pedeapsă enormă, ca 3 — 4 ani de închisoare, să se pronunţe de judecătorul de ocol fără apel; aceasta ar fi o enormitate. Prin urmare, vă rog să menţineţi, după cum zice d-l Tanoviceanu în amendamentul său principiile fundamentale ale codului penal, pentru infracţiunile uşoare, judecătorul de ocol cu apel la tribunal, pentru pedepsele de natură mai gravă tribunalul şi Curtea de apel. Acesta este adevărul juridic.

Voci: Să rămână la urmă votarea acestui articol.

— Se pune la vot propunerea de amânare a votării art. 31 devenit 32 şi se primeşte.

— Art. 32 devenit 33 şi 33 devenit 34 se primesc fără discuţiune.

— Se citeşte art. 34 devenit 35

D-l *Pascal Toucescu:* D-le preşedinte, o observaţiune voiam să fac asupra articolului 34 devenit 35. Art. 35 nu poate stà în picioare, căci aţi scos pe militarii urmăriţi pentru infracţiuni privitoare la această lege, dela jurisdicţiunea lor ordinară. Şi aceasta nu se poate, căci militarii au jurisdicţiunea lor specială, şi de aceea vă rog să primiţi ca acest articol 34 devenit 35, să fie suprimat.

D-l *Ion Lahovari, Ministrul Domeniilor:* D-lor deputaţi, şi în această privinţă revin tot la ceeace v'am spus adineaori: avem oarecari legi fundamentale şi organice, dela cari nu se poate derogà printr'o lege particulară, orcât de interesant ar fi obiectul acelei legi.

Or este un principiu absolut fundamental şi anume că militarii în activitate de serviciu, pentru orce delict, chiar de drept comun, sunt justiţiabili de tribunalele militare cari sunt mai severe,

este şi o cestiune de prestigiu al uniformei, ca să nu meargă un colonel sau general înaintea unui judecător de ocol, pentru o contravenţiune de vânătoare.

Vă rog dar, d-lor, să binevoiţi a primi amendamentul şi să admitem principiul ca tot jurisdicţiunea de drept comun pentru militari va fi competentă în asemenea materie.

— Se pune la vot amendamentul d-lui Pascal Toncescu şi se admite.

— Art. 35 devenit 36 se admite fără discuţiune.

— Se citeşte art. 36 devenit 37.

D-l *Al. Darvari:* D-le preşedinte, la acest articol am de propus următorul amendament: După cuvântul «răpitoare» să se adauge: «Se va acordă celor ce vor prinde pe braconieri, un sfert din amenda la cari aceştia vor fi condamnaţi de justiţie».

D-l *Ş. G. Cantacuzino, raportor:* Comitetul delegaţilor a primit acest amendament,

— Se pune la vot art. 36 devenit 37, astfel amendat şi se admite.

D-l *Ş. G. Cantacuzino, raportor:* D-lor amendamentul propus de d-l Tanoviceanu la art. 31 devenit 32, sună în modul următor:

«Infracţiunile pedepsite cu mai puţin de şase luni închisoare, vor fi de competinţa judecătorilor de pace, iar acelea cari vor puteă să fie pedepsite cu mai mult de şase luni, vor fi de competinţa tribunalului. In amândouă cazurile, apelul este deschis la instanţa superioară».

D-l *Al. Marghiloman:* De ce nu se ià mai bine pur şi simplu formula de drept comun: «instanţele judecătoreşti din circumscripţiunea unde s'a comis delictul».

D-l *Ion Lahovari, Ministrul Domeniilor:* Nu se poate, şi iată de ce, fiindcă de unde altădată la noi erà distincţiunea foarte clară, în dreptul penal al nostru, ca în Franţa, ca până la un maximum de închisoare erà contravenţiune şi erà de competinţa judecătorului de ocol, iar dela o durată oarecare a închisoarei erà delict corecţional şi mergeà la tribunal, acum s'a răsturnat toate aceste nomenclaturi, fiindcă sunt azi delicte cari, deşi pedepsite cu doui ani de închisoare, merg la judecătorul de ocol, astfel că nu ne mai putem mulţumi cu o formulă vagă, generală, şi de aceea am pus o delimitare precisă, şase luni la judele de ocol, şi la tribunal peste şase luni».

D-l *G. Filipescu:* O mică observaţiune. Pentru pedepsele mai mici de şase luni, sau mai mari de 6 luni, există dispoziţiune, dar pentru cele de şase luni tocmai.

D-l *I. Tanoviceanu:* Amendamentul este bine redactat.

— Se pune la vot amendamentul d-lui Tanoviceanu, care devine art. 32, şi se primeşte.

— Se pune la vot legea în total cu bile şi rezultatul scrutinului este cel următor:

Votanţi	60
Majoritatea regulamentară	47
Bile albe	60

D-l *Vice-președinte:* Adunarea în unanimitate a admis proiectul de lege.

Discuțiunea din Senat [1])

D-l *Maior I. Obedenaru*, citește următorul raport și proiect de lege:

Domnilor Senatori,

Proiectul de lege asupra poliției vânătoarei, amendat de Adunarea deputaților în ședința dela 3 Martie 1906 și adus din nou în deliberarea Senatului, cu Mesagiul regal No. 1038 dela 4 Martie 1906, secțiunile d-voastră luându-l în cercetare, l-au admis toate, numind delegați:

Secțiunea I pe d-l G. Belloianu;
» II » » Dr. Secăreanu;
» III » » St. Zarifopol;
» IV » » D. Andriescu;
» V » » Colonel N. Rentz, și cari, întrunindu-se în ziua de 6 Martie 1906, s'a constituit în comitet al delegaților, și luând din nou în cercetare sus arătatul proiect de lege, l-a adoptat cu modificările introduse de Adunarea deputaților, și cari sunt următoarele:

S'a adăugat un nou articol, care devine primul al legii, pentru a stabili că dreptul de vânat aparține proprietarului fondului pe care el se exercită.

La art. 5 devenit 6 s'au adăugat cuvintele: «în scris al», spre a lămuri mai bine permisiunea de a vână.

Tot la acest articol, alin. III s'au adăugat la amenda de 20 lei cuvintele: «până la 100 lei».

La art. 6 devenit 7, s'au șters cuvintele: «sau posesorul».

Art. 13 devenit 14, s'a modificat cu totul, în modul următor: «Vânătoarea cu ogari este cu desăvârșire oprită. Acel care va vână cu ogari, va fi pasibil de o amendă dela 50—100 lei; în caz de recidivă, pe lângă amendă, se va puteà aplică și închisoarea dela 5—15 zile. Va fi pedepsit cu amendă dela 20—50 lei proprietarul al cărui ogar va vână singur».

La art. 23 devenit 24, se șterge cuvintele: «precum și permisul special pentru vânătoarea cu ogarul», asemenea și cuvintele: «și 50 lei pentru permisul special de vânătoare cu ogarul».

Tot la acest articol se schimbă taxa de 10 lei în 15 lei.

Comitetul delegaților, găsind aceste modificări folositoare, le-a admis și vă roagă, d-lor senatori, prin organul sub-semnatului raportor, să binevoiți a votà următorul proiect de lege.

Raportor, St. Zarifopol.

1) Legea fiind modificată la Cameră, s'a adus din nou în discuție Senatului, în ședința dela 6 Martie 1906.

LEGE

ASUPRA

POLIȚIEI VANATOAREI [1]

CAP. I.

Dreptul de vânătoare.

Art. 1. — Dreptul de vânat aparține proprietarului fondului pe care se exercitează; cu toate acestea, exercițiul acestui drept este supus regulelor prevăzute prin prezenta lege

Art. 2. — Nimeni nu va putea vână, afară de cazurile prevăzute în această lege, dacă vânătoarea nu este deschisă și dacă nu i s'a eliberat un permis de vânătoare de către autoritatea competentă.

Contravenientul va fi condamnat la o amendă dela 50—200 lei, și, în caz de recidivă, la amendă îndoită și la închisoare dela 6 zile la 2 luni.

Art. 3. — Ministrul de interne fixează în fiecare an, prin deciziune luată în urma rapoartelor prefecților, epoca deschidirii și închiderii vânătoarei.

Aceste deciziuni vor fi publicate cel puțincu 10 zile mai înainte de deschiderea sau închiderea vânătoarei.

Ministrul de interne va putea să amâne deschiderea și să avanseze închiderea vânătoarei, sau să oprească vânarea unei anume specii de vânat, în regiunile unde o asemenea măsură ar fi necesară pentru a opri stârpirea vânatului.

Art. 4. — Prin excepțiune, vânătoarea unor anume specii de vânat și de pasări călătoare este permisă și la alte epoci decât aceea când vânătoarea generală este închisă.

Aceste specii de vânat, precum și epocile la care vânătoarea lor este permisă, sunt indicate în art. 1 al regulamentului anexat la această lege.

Art. 5. — Consiliul miniștrilor este autorizat a opri, în urma unui referat motivat al Ministerului de interne, vânătoarea, vânzarea, cumpărarea, transportarea, colpotarea și exportul pasărilor insectivore și a ouălelor sau puilor lor.

Deciziunea consiliului miniștrilor va fi publicată în *Monitorul Oficial*, iar cei cari vor contravenî vor fi pedepsiți cu amendă dela 1—20 lei și confiscarea pasărilor, ouălelor sau puilor precum și uneltelor cari au servit pentru prinderea sau distrugerea acestor pasări.

Art. 6. — Nimeni nu are dreptul de a vână pe proprietatea

1) Text definitiv.

altuia fără consimţimântul în scris al proprietarului sau reprezentantului său.

Contravenientul va fi pedepsit cu o amendă dela 20 până la 100 lei, afară de daunele-interese cari vor fi cerute de proprietarul sau reprezentantul său.

Arma nu poate fi confiscată dacă delictul a fost comis când vânătoarea era deschisă.

Dacă proprietatea este închisă cu ziduri sau garduri, amenda va fi dela 50—100 lei, şi se va puteà aplicà şi pedeapsa închisoarei dela 6 zile la 3 luni.

Dacă delictul a fost comis noaptea într'o asemenea proprietate, amenda va fi dela 100—1.000 lei şi închisoarea dela 3 luni la 2 ani.

Art. 7. — Proprietarul va puteà vână sau permite să se vâneze la orce epocă şi fără permis de vânătoare în posesiunile sale dependinte de locuinţă, dacă aceste terenuri sunt încongiurate de o împrejmuire continuă.

Art. 8. — Dreptul de vânătoare nu aparţine arendaşului unui fond decât dacă i s'a concedat acest drept prin contract.

CAP. II.

Despre prohibiţiuni, infracţiuni şi penalităţi.

Art. 9. — Este interzis, sub pedeapsă dela 50—200 lei amendă, a ridicà sau a strică, a pune în vânzare, a cumpărà, a transportà sau a colportà ouă sau pui de dropii, spurcaci, cocoşi de munte (ambele specii), găinuşi de alune (erunci), fazani, potârnichi, prepeliţe, cârstei, porumbei sălbatici, turturele, lebede, gâşte sălbatice, raţe sălbatice, becaţine de toate speciile, sitari, ciovlici (năgaţi) şi toate speciile de vânat de apă sau de alt vânat.

Această prohibiţiune se întinde asemenea la iezi, la pui de epuri şi de orce vânat.

Importul şi transportul vânatului viu sau al pasărilor şi oualelor pasărilor menţionate în acest articol, poate fi autorizat de Ministerul agriculturii, în condiţiunile ce le va prescrie, chiar în timpul când vânătoarea este închisă şi numai în interesul creşterii şi înmulţirii vânatului.

Art. 10. — Este interzis în orce timp, sub pedeapsa unei amenzi dela 100—200 lei, a întrebuinţà reţele, laţuri, capcane, curse fluere, otrăvuri sau orce alte unelte sau mijloace pentru a prinde sau distruge cerbi, caprele negre, căprioarele, epuri, dropiile, spurcaci, cocoşi de munte (ambele specii), găinuşele de alune (erunci), fazani, potârnichile, prepeliţele, cârsteii, porumbeii sălbatici, turturelele, lebedele, gâştele sălbatice, raţele sălbatice, becaţinele (toate speciile), sitari, ciovlicile, (năgaţi) şi toate speciile de vânat de apă sau de alt vânat.

Transportatorii şi deţinătorii acestor unelte vor fi pedepsiţi cu

o amendă dela 100—200 lei, iar uneltele vor puteà fi perchiziţionate, confiscate şi distruse.

Se exceptează numai uneltele necesare pentru captivarea fazanilor destinaţi reproducţiunii.

Art. 11. — Vânarea, prinderea sau distrugerea fiarelor sălbatice, a animalelor dăunătoare, a pasărilor răpitoare, precum şi a puilor sau ouălelor lor, este permisă în orce timp, în orce mod, cu orce unelte şi chiar fără permis de vânătoare.

Acest drept, însă, nu poate fi exercitat pe proprietatea altuia fără consimţimântul proprietarului sau celui în drept.

Art. 12. — Este interzis, sub pedeapsa dela 50-100 lei amendă, a pune în vânzare, a vinde, a cumpărà, a transporta sau a colportà în timpul când vânătoarea nu este permisă, sau mai târziu ca 3 zile după închiderea vânătoarei, vânatul de speciile arătate la art. 9.

Este interzis, sub aceeaş pedeapsă, comercianţilor de comestibile, restauratorilor, birtaşilor, hotelierilor, cârciumarilor şi precupeţilor de a păstrà, chiar afară din stabilimentul lor, vânatul de speciile arătate la art. 9, fie viu, fie mort, precum şi orcărei persoană de a ascunde sau deţine zisele specii de vânat în comptul negustorilor şi traficanţilor.

Art. 13. — Vânatul nu poate fi perchiziţionat şi confiscat decât dela comercianţii de comestibile, restauratori, birtaşi, hotelier, cârciumari, colportori şi precupeţi, în locurile publice şi vechiculele publice

Cercetarea şi confiscarea nu vor puteà fi săvârşite în alte locuri decât dacă vânatul a fost depus acolo pentru a fi dat comerciului.

Vânatul confiscat este pus imediat la dispoziţia spitalului sau ospiciului celui mai apropiat.

Art. 14. — Vânătoarea cu ogari este cu desăvârşire oprită. Acela care va vânà cu ogari va fi pasibil de o amendă de 50—100 lei ; în caz de recidivă, pe lângă amendă, se va aplicà închisoarea dela 5—15 zile.

Va fi pedepsit cu o amendă dela 20—50 lei proprietarul al cărui ogar va vânà singur.

Art. 15. — Vânătoarea epurilor cu copoiul, când câmpul este acoperit cu zăpadă, este cu desăvârşire oprită, precum şi prinderea dropiilor pe timp de poleiu.

Contravenientul va fi pedepsit cu 50—200 lei amendă şi închisoare dela 6 zile la 2 luni.

Art. 16. — Vor fi pedepsiţi cu o amendă dela 5—20 lei acei cari vor fi lăsat câinii lor să vâneze pe proprietatea unde dreptul de a vânà aparţine altuia.

Nu va fi considerat ca căzând sub aplicarea acestui articol faptul trecerii câinilor pe proprietatea altuia, când vor fi în urmărirea unui vânat stârnit pe o proprietate unde aveau dreptul să vâneze

Art. 17. — Vânătoarea este interzisă noaptea, afară de excepţiunile dela alin. 3.

Contravenientul va fi pedepsit cu o amendă de 100 lei.

Prin excepţiune, este permisă numai paza la sitari, cocoşi de munte (specia mare şi numai cocoşii lor), raţe şi gâşte, după apusul sau înainte de răsăritul soarelui.

Art. 18. — Când delicuentul îşi va fi ascuns numele sau preschimbat or mascat obrazul spre a nu fi recunoscut, sau dacă delicuentul a operat în bandă or noaptea, judecătorii vor aplică maximum pedepselor prevăzute în lege pentru infracţiune.

Art. 19. — In caz de concurs de mai multe infracţiuni, pedepsele vor fi cumulate, fără totuş a puteà depăşi maximul îndoit al pedepsei celei mari.

Art. 20. — Pedepsele vor fi asemenea îndoite când infracţiunile vor fi comise de funcţionari ai vămilor, de gendarmi, de agenţi ai poliţiei, de agenţi silvici, de cantonieri, de grăniceri, de păzitori de vânat publici sau privaţi, de pădurari, de strejari sau de orce agenţii ai forţei publice.

Art. 21. — Pedeapsa va fi îndoită în caz de recidivă, întreită în caz de a treia condamnare, şi aşà mai departe, aplicându-se în totdeauna pedeapsa închisoarei în caz de recidivă.

Totuş, aceste pedepse nu vor puteà trece peste 1.000 lei amendă şi 8 luni închisoare.

Este recidivă când nu au trecut doui ani dela ultima condamnare.

Art. 22. — Părinţii, tutorii, stăpânii, sunt răspunzători în mod civil de infracţiunile prevăzute în această lege şi comise de copiii lor minori, de minorii şi de servitorii locuind cu dânşii.

Această răspundere nu se va puteà aplică decât în daune-interese sau cheltueli.

Art. 23. — Nu se va puteà procede la desarmare decât la cazurile următoare :

1) Când delicuentul este travestit sau mascat, când refuză a spune numele său, sau când nu are un domiciliu cunoscut ;

2) când infracţiunea este comisă noaptea ;

3) când delicuentul a ameninţat, înjurat sau uzat de violenţă contra agenţilor autorităţii publice sau păzitorilor de vânat publici sau privaţi-juraţi cari vor fi declarat calitatea lor.

In cazurile prevăzute la § 1, delicuentul poate fi arestat şi condus înaintea primarului sau autorităţii judiciare, care se asigură de individualitatea lui.

CAP. III.

Despre permise.

Art. 24. — Permisul de vânătoare va fi liberat în comunele rurale de primari, iar în comunele urbane de prefectul judeţului, contra unei taxe de 15 lei pentru permisul de vânătoare.

Această taxă se incasează în folosul Statului.

Permisele de vânătoare sunt personale ; ele vor fi valabile

pentru tot Regatul şi numai pentru un an, cu începere dela 1 Iulie.

Art. 25. — Permisul va trebui să fie înfăţişat vercărui agent de poliţie, de administraţie, pădurar, păzitori de vânat publici sau privaţi-juraţi, sau vercărei din persoanele arătate la art. 27, § 2 din această lege, şi cari vor fi probat calitatea lor.

Art. 26. — Permisul va puteà fi refuzat:

1. Orcărei persoane care nu va fi înscrisă în rolul contribuţiunilor;

2. Orcărei persoane care în urma unei condamnări ar fi fost privată de unul sau mai multe din drepturile arătate la art. 22 din codul penal;

3. Orcărei persoane condamnată la închisoare pe mai mai mult de 6 luni pentru resvrătire sau violenţă în contra agenţilor publici sau privaţi însărcinaţi cu păzirea vânatului;

4. Orcărei persoane condamnată pentru vagabondagiu, cerşetorie, furt, escrocherie sau abus de încredere.

Permisul nu va putea fi refuzat celor vizaţi la §§ 3 şi 4 din acest articol, când vor fi trecut 5 ani dela expirarea pedepsei.

Art. 27. — Permisul nu va fi liberat:

1. Minorilor cari nu vor fi împlinit 16 ani;

2. Minorilor dela 16—21 ani, dacă permisul nu va fi cerut de tatăl, muma sau tutorele înscrişi în rolul contribuţiunilor;

3. Interzişilor;

4. Acelor cari sunt cunoscuţi ca braconieri şi celor cari, din cauza relei lor purtări, stării lor mintale sau antecendentelor lor, ar fi judecaţi ca putând face un uz rău de armele lor;

5. Acelor cari se vor fi sustras dela condamnările pronunţate în contra lor pentru unul din delictele prevăzute în această lege;

6. Condamnaţilor sau celor puşi sub privegherea poliţiei.

CAP. IV.

Despre urmăriri şi judecată.

Art. 28. — Infracţiunile prevăzute din această lege vor fi dovedite fie prin procese-verbale sau raporturi, fie prin martori în lipsă de procese-verbale sau raporturi.

Procesele-verbale ale primarilor, ajutorilor de primar, gendarmilor, agenţilor de poliţie, şefilor de gară, impiegaţilor vamali, cantonierilor, agenţilor silvici, grănicerilor, păzitorilor de vânat publici sau privaţi-juraţi, pândarilor şi pădurarilor, vor constitul o deplină dovadă în contra delicuenţilor până la proba contrarie.

Art. 29. — În cele 48 de ore dela comiterea infracţiunii, procesele-verbale sau raporturile, pentru a fi valabile, vor trebui să fie înaintate de către cei cari le-au scris sau dictat, fie primarului comunei în care infracţiunea a fost comisă, fie autorităţii judiciare respective.

Art. 30. — Primarul, supleanţii lui, sau magistratul care nu va dà cursul legal acestor procese-verbale sau raporturi, vor fi pasibili de o amendă de 50 lei.

Art. 31. — Urmăririle vor avea loc din oficiu. Dacă este vorba de o contravenţie la art. 5, urmăririle nu vor avea loc decât în urma plângerii proprietarului sau celui în drept.

Art. 32. — Infracţiunile pedepsite cu mai puţin de şase luni de închisoare vor fi de competinţa judecătoriilor de pace ; iar acelea cari vor puteà să fie pedepsite cu mai mult de şase luni vor fi de competinţa tribunalului. In ambele cazuri, apelul este deschis la instanţa superioară.

Art.33.— In toate cazurile, prevăzute prin prezenta lege, judecătorul pronunţă în lipsă de plata amendei, pedeapsa închisoarei, a cărei execuţiune şi durată sunt regulate conform art. 28 din codul penal.

Art. 34. — Orce acţiune pentru una din infracţiunile prevăzute în această lege va fi prescrisă prin expirarea termenului de trei luni dela ziua în care infracţiunea a fost comisă.

Art. 35. — Legea asupra poliţiei vânătoarei din 2 Decemvrie 1891 şi regulamentul de aplicare al acestei legi din 28 Ianuarie 1892 sunt abrogate.

Art. 36. — Un regulament de administraţie publică va determinà modul de închiriere al terenurilor sătenilor pe cari actualmente vânătoarea este imposibilă din cauza întinderii lor prea mică.

Prin acelaş regulament se va determinà epocile în cari vânătoarea diferitelor animale poate fi prohibită, precum şi premiile ce se vor acorda pentru stârpirea animalelor şi pasărilor răpitoare. Se va acordà celor ce vor prinde braconieri un sfert din ameda la care aceştia vor fi condamnaţi de justiţie. In acest regulament se va prevede şi un tablou prin care se va arătà timpul în care se permite vânarea diferitelor specii de animale şi pasări.

Acest regulament se va publică în termen maximum de 3 luni dela promulgarea legii de faţă.

Această lege s'a votat de Adunarea deputaţilor în şedinţa dela 3 Martie anul 1906 şi s'a adoptat cu unanimitate de *şaizeci* voturi.

Preşedinte, **Gr. Triandafil.**

(L. S. A. D.) *Secretar*, **Victor Bilciurescu.**

D-l Vice-Preşedinte, N. Economu: Discuţiunea generală este deschisă.

— Necerând nimeni cuvântul, se pune la vot luareà în consideraţie şi se primeşte.

— Se votează succesiv şi fără discuţie toate modificările introduse de Cameră.

— Se pune la vot cu bile proiectul de lege în total.

D-l Vice-Preşedinte, N. Economu: D-lor senatori, rezultatul votului este următorul :

Votanţi	37
Majoritate regulamentară	32
Bile albe	37

Prin urmare proiectul de lege s'a admis.

REGULAMENT

PENTRU

APLICAREA LEGII ASUPRA POLIȚIEI VÂNATOAREI

CAP. I.

Epocile în care este permisă vânarea unor anume specii de vânat și de pasări călătoare.

Art. 1. — În conformitate cu art. 4 și 36 al legii asupra poliției vânătoarei se determină mai jos epocile în care este permisă vânarea următoarelor specii de vânat și de pasări călătoare:

1. Cerbii (numai aceea cari vor avea coarne de peste doui ani), dela 1 Iunie la 1 Februarie.

Vânătoarea ciyelor (cerboaicelor) este oprită în tot anul, și nu va puteà fi permisă decât în urma unei deciziuni a Ministerului de interne, și numai atunci când va fi necesar a păstrà o proporțiune rațională între animalele de ambele sexe;

2. Caprele negre (ambele sexe) dela 1 August la 1 Februarie;

3. Căprioarele (țapi) dela 1 Iunie la 1 Februarie;

Căprioarele (caprele) dela 1 Octomvrie la 1 Decemvrie;

4. Epurii dela 1 Septemvrie la 15 Ianuarie;

5. Dropiile spurcaci (cocoșii și găinile) de la 1 August la 1 Decemvrie, iar dela 1 Aprilie la 1 Maiu numai cocoșii lor;

6. Cocoșii de munte (ambele specii) cocoșii și găinile dela 1 August la 15 Ianuarie, iar dela 15 Aprilie la 15 Maiu numai cocoșii lor;

7. Fazanii, găinele de alune (erunci) dela 1 Septemvrie la 15 Ianuarie;

8. Potârnichile dela 1 August la 1 Decemvre;

9. Prepelițele, cârstei, porumbei sălbatici, turturele, cocoșarii (sturzii) dela 1 August la 15 Ianuarie.

10. Lebedele, gâștele sălbatice, rațele sălbatice dela 1 Iulie la 15 Martie.

11. Sitarii, becaținele (de toate speciile), precum și orce alte specii de vânat altele decât cele arătate la § 10 dela 1 Iulie la 15 Aprilie.

Vânătoarea urșilor, porcilor mistreți, lupilor, râșilor, vulpilor, pisicilor sălbatice (mâțelor), dihorilor, viezurilor și tutulor fiarelor și animalelor stricătoare, precum și a tutulor pasărilor răpitoare, este permisă în tot anul; vânătoarea pelicanilor (babițelor) și a cormoranilor, ca pasări distrugătoare a peștelui, este asemenea permisă în tot anul.

CAP. II.

Despre modul de închiriere al terenurilor sătenilor pe cari vânătoarea este imposibilă din cauza prea micilor întinderi.

Art. 2. — Proprietarii de fonduri rurale cu o întindere mai mică de 50 hectare sunt obligaţi ca prin comună înţelegere să însărcineze pe primarul comunei, în a cărei circumscripţie se află situate proprietăţile lor, ca să arendeze prin licitaţie publică, în numele lor, dreptul de vânat de pe proprietăţile lor, pe termen de cel puţin 5 ani şi de cel mult 10 ani.

In acest scop, proprietarii în cestiune sunt datori a depune la primărie, între 5 Februarie şi 1 Iulie, o declaraţie scrisă, constatatoare de comuna lor înţelegere pentru arendarea dreptului de vânat pe proprietăţile lor.

Art. 3. — In declaraţiunea de comună înţelegere proprietarii vor preciză anume, termenul de plată al arendei, duratei arendării, cuantumul garanţiei ce trebuiă să depună aceia cari ar dorî să se prezinte la licitaţie, precum şi arătarea limitelor şi întinderii totale a fiecăruia din fondurile ce se cere a se arendă în comun.

Coprinsul şi semnăturile din declaraţiuni vor fi legalizate de primar, după ce vor fi citite din cuvânt în cuvânt în auzul proprietarilor semnaţi în ea.

Art. 4. — După ce declaraţia, în condiţiunile de mai sus, se va depune la cancelaria autorităţii comunale, ea se va afişà de îndată pe uşa primăriei, unde va stà până în ziua adjudecaţiunii definitive.

Ea se mai poate afişà de asemenea şi prin alte mijloace de publicitate dacă proprietarii interesaţi vor depune odată cu declaraţiunea şi costul necesar acestor publicaţiuni mai întinse.

Art. 5. — Licitaţiunea se va ţine în ziua de 15 Iulie a fiecărui an, în pretoriul primăriei unde se va fi făcut declaraţia, în prezenţa primarului sau ajutorul său.

Primarul va luà act de ofertele verbale ce se vor face după ce mai întâiu va încasà garanţiile provizorii ale concurenţilor.

El va adjudecà apoi provizoriu dreptul de vânătoare asupra aceluia dintre concurenţi care va fi oferit preţul cel mai mare.

Licitaţia se va închide la orele 4 p. m. în aceeaşi zi.

Primarul va depune în păstrarea perceptorului circumscripţiunii garanţia concurentului asupra căruia s'a făcut adjudecarea provizorie, liberând imediat garanţiile celorlalţi concurenţi.

Art. 6. — Supralicitaţiunea se va ţine în ziua de 1 August a aceluiaşi an.

Ea se va urmà în acelaş chip ca şi licitaţiunea precedentă, admiţându-se or cine care va depune o garanţie echivalentă cu aceea a adjudecatarului provizoriu ; iar ofertele se vor începe dela preţul adjudecării provizorie.

Dreptul de vânătoare se va adjudecà asupra aceluia care va fi oferit preţul cel mai mare, iar garanţia se va consemnà de către

primar, păstrându-se recepisa la primărie până la expirarea termenului de arendare.

Art. 7. — Dacă la 15 Iulie nu se va prezentă nici un concurent, licitaţiunea se va amână la 1 August şi dreptul de vânătoare se va adjudecă atunci definitiv asupra aceluia dintre concurenţi care va fi oferit preţul cel mai mare, urmându-se, încât priveşte garanţia, în modul arătat la art. precedent.

Art. 8. — Dacă nici la a doua licitaţie nu se va prezentă nici un concurent, atunci primarul va arendă dreptul comun de vânătoare, prin bună învoială, însă cu aprobarea prefectului judeţului.

Art. 9. — Rezultatul operaţiunii licitaţiunii se va constată de către primar printr'un proces-verbal, care se va păstră la cancelaria primăriei.

Art. 10. — Primarul va încheiă cu arendaşul dreptului de vânătoare în comună, în numele proprietarilor, un contract care va fi alcătuit, conform modelului ce se va determină de Ministerul de interne, şi vizat de prefectul judeţului pentru conformitate cu modelul şi pentru neschimbare.

Art. 11. — Preţul arendării se va vărsă în termenul stipulat prin contract, la prefectura judeţului, care îl va împărţi între toţi proprietarii a căror fond s'a arendat în proporţie cu impositul funciar ce fiecare din ei plăteşte pentru acel fond.

CAP. III.

Despre permisul de vânătoare.

Art. 12. — Permisul de vânătoare se li berează în comunele rurale de primar, în cele urbane de prefectul judeţului, în baza cererii celui interesat, la care se va anexă recepisa administraţiei financiare constatatoare că s'a vărsat la Stat suma de 15 lei taxă prevăzută de art. 24 al legii asupra poliţiei vânătoarei.

Art. 13. — Formatul permisului de vânătoare se va determină de Ministerul de interne.

Aceste permise se vor tipări în fiecare an pe hârtie de culoare diferită.

Ele vor conţine pe lângă alte indicaţiuni : numele, pronumele, domiciliul, calitatea, semnalmentele şi semnătura purtătorului, precum şi tabloul epocilor în care vânătoarea diferitelor specii de vânat este permisă sau oprită.

Art. 14. — Bătăiaşii sau gonaşii, cari nu poartă vreo armă, precum şi aceia cari nu servesc decât ca auxiliari vânătorilor fără a face ei înşişi act de vânătoare, sunt scutiţi de obligaţiunea de a avea un permis de vânătoare. Vânătorii cari îi întrebuinţează sunt respunzători în timpul cât îi întrebuinţează de orce delict ce aceştia ar comite în contra legii asupra vânătoarei.

CAP. IV.

Despre păzitorii de vânat publici sau privaţi-juraţi.

Art. 15. — Ministerul de interne va puteà numì, pentru întreaga ţară, un număr de păzitori publici pentru paza vânatului în mod onorific, liberându-le o carte de recunoaştere specială. Asemenea numiri vor puteà face prefecţii pentru judeţe şi primarii pentru comunele respective.

Păzitorii publici pentru paza vânatului vor raportà în fiecare lună autorităţii care i-a numit starea vânatului, delictele constatate şi rezultatele obţinute.

Păzitorii publici numiţi prin deciziune ministerială, sub prestare de jurământ, vor fi asimilaţi în grad, numai în ceeace priveşte aplicarea şi executarea legii poliţiei vânatului, oficerilor superiori de poliţie, putând instrumentà contravenţiunile şi delictele în întreaga ţară.

Membrii activi ai societăţilor de vânătoare constituite cu statute în regulă, cari vor aveà de scop şi protecţiunea vânatului, vor putea fi numiţi în mod onorific, după recomandaţia comitetelor acestor societăţi, păzitori publici pentru paza vânatului.

Art. 16. — În fiecare comună proprietarii de fonduri rurale sunt în drept a prezintà la recunoaşterea autorităţii un număr de păzitori, însărcinaţi cu paza vânatului.

Autoritatea comunală va puteà refuzà recunoaşterea numai :

a) Persoanelor cari au fost osândite la o pedeapsă criminală ;

b) Celor osândiţi la o pedeapsă corecţională pentru delictele următoare : falsificarea, spargerea de pecetii şi sustragerea de acte publice, furtişag, înşelăciune, abuz de încredere, mărturii mincinoase, calomnii, atentat la bunele moravuri, mituirea.

Refuzul recunoaşterii de către autoritatea comunală este supus apelului la prefectul judeţului.

Art. 17. — Primarul va citì păzitorilor recunoscuţi, legea şi regulamentul asupra vânătoarei; după aceasta păzitorii, punând mâna pe cruce, vor depune jurământul următor :

«Jur în numele lui Dumnezeu şi pe Sfânta Cruce că voiu «păzì cu cea mai mare grije şi sârguinţă, potrivit legii, toate drep«turile de vânătoare, a căror pază îmi sunt încredinţate, că voiu «urmărì şi arătà pe aceia cari se vor încercà să calce sau vor fi «călcat de fapt aceste drepturi.

«Aşà să-mi ajute Dumnezeu».

Primarul va eliberà fiecărui păzitor câte o carte legalizată, prin care i se va certificà calitatea de păzitor jurat. Modelul acestei cărţi va fi stabilit de Ministerul de interne.

Competinţa acestor păzitori se întinde nu numai asupra fondului proprietarului care i-a numit, dar şi asupra teritorului întreg al comunei de care au fost recunoscuţi.

Art. 18. — Procesele-verbale ale păzitorilor juraţi, până la

contra probă, vor constitui o deplină dovadă în contra delicuenţilor.

Păzitorii cari nu ştiu carte vor dictă procesul-verbal secretarului comunal şi-l vor subsemnà prin punerea degetului, cu adeverirea primarului.

Procedura aceasta nu este supusă la nici un fel de taxă de timbru sau altele.

Procesele-verbale se vor înaintà, în termen de 48 ore dela încheierea lor, autorităţii competinte a judecà infracţiunea.

La caz când indentitatea delicuentului nu ar fi cunoscută, păzitorul este în drept a-l urmări şi pe teritoriul unei alte comune, spre a se stabili sau a face a se stabili această indentitate

Toţi agenţii prevăzuţi la art. 28 din legea asupra poliţiei vânătoarei sunt datori a-şi dà unul altuia concursul necesar pentru constatarea identităţii şi pentru conducerea delicuentului la primăria cea mai apropiată.

Agentul care a recunoscut identitatea este totdeauna dator a adeverì aceasta în procesul-verbal încheiat de cel care la inceput a dovedit faptul.

CAP. V.

Despre distrugerea fiarelor, animalelor stricătoare răpitoare şi păsărilor.

Art. 19. — In localităţile în care fiarele, animalele stricătoare, sau pasările răpitoare se vor fi înmulţit, Ministerul de interne va acordà premii pentru distrugerea lor.

Premiile vor fi următoarele: 50 lei pentru un urs sau o ursoaică adulţi, 20 lei pentru un puiu de urs, 10 lei pentru un porc mistreţ sau un lup, 5 lei pentru puii lor, 2 lei pentru o vulpe sau o pisică, 0.50 bani pentru celelalte specii mici de animale stricătoare sau pasări răpitoare (între cari vor fi socotite numai toate speciile de ulii şi hereţi), 0.20 bani pentru coţofene. Blana animalului distrus rămâne proprietatea vânătorului.

Aceste premii se vor plăti din bugetul de cheltueli al Ministerului de interne, căruia i se va depune la dispoziţie, în acest scop, creditele necesare din sumele provenite din taxele permiselor de vânătoare.

CAP. VI.

Dispoziţiunile finale.

Art. 20. — In tabloul anexat la acest regulament se arată timpul în care se permite vânarea diferitelor specii de animale şi pasări.

Art. 21. — Toate dispoziţiurile de regulament şi ordonanţe contrarii regulamentului de faţă sunt şi rămân abrogate.

TABLOU

Arătând epocile la care vânătoarea fiecărei specii de vânat este permisă sau interzisă.

Deciziunea No. 28.227 din 30 Maiu 1906 a Onor. Minister de interne.

Având în vedere dispoziţiunile art. 13 a regulamentului pentru aplicarea legii asupra poliţiei vânătoarei,

Decidem :

Art. 1. Permisele de vânătoare vor avea forma unei cărţulii drept-unghiulare şi vor fi confecţionate din 2 foi de hârtie lipite ambele pe pânză. Mărimea permisului de vânătoare desfăcut va fi de 20 centimetri în lungime şi de 14 cm. în lăţime ; închis, permisul va avea lăţimea de 10 cm. şi lungimea de 14 cm.

Pe paginele 2 şi 3 ale permisului se va tipări tabloul anexat la regulamentul pentru aplicarea legii asupra poliţiei vânătoarei. Pe celelalte 2 pagini se vor tipări indicaţiunile arătate în alăturatul model.

Toată tipăritura pe permis va fi făcută cu cerneală neagră.

Art. 2. — Coloarea permisului va fi galbenă peste tot, pentru anul acesta, adică pentru periodul dela 1 Iulie 1906—1 Iulie 1907.

MINISTERUL DE INTERNE

PERMIS DE VÂNĂTOARE

VALABIL DELA 1 IULIE 1906 LA 1 IULIE 1907

pentru D-l .....

profesiunea .....

domiciliul .....

semnalmente: .....

.....

Semnătura purtătorului,

No. .....

Acest permis a fost liberat de către .....

.....[1] *în ziua de* .....

percepându-se taxa de 15 lei cu recipisa No. ..... *din* .....

..... *a Administrației Financiare*

de .....

Prefect,

Primar,

L. S

1) Primăria sau prefectura care a liberat permisul

PROCES-VERBAL [1]

DE

DELICT DE VÂNATOARE

Astăzi în . . luna . . . . . anul . . . . *(se va trece data în litere pentru a nu se schimbă, căci dacă nu se înaintează în 48 ore dela comiterea delictului, procesul-verbal nu mai are valoare*, art. 29 din lege).

Subsemnatul . . . . . *(gradul agentului silvic)*, la . . . . . *(numirea exactă a moşiei sau pădurei unde funcţionează)*, cu reşedinţa în comuna . . . . . plasa. . . . . judeţul . . . . . *(se va arătà exact reşedinţa agentului constatator, spre a se şti de instanţele judecătoreşti, unde trebue să i se înainteze citaţia, la caz de necesitate).*

Constatăm că, fiind în inspecţie la pădurea . . . . . localitatea . . . . . *(se va arătà exact dacă este moşie sau pădure, cât şi localitatea)*, situată în comuna . . . . . judeţul . . . . . pe la ora . . . . . *(se va trece data în litere, se va arătà exact dacă este după apunerea soarelui, înainte de răsărirea lui sau în timpul zilei)*, am zărit o persoană *(sau mai multe)*, vânând prin pădure *(se va arătà exact dacă a văzut-o pândind cu arma în mână, ochind, sau slobozind puşca, — dacă aveà câine sau nu, — sau mergeà prin pădure cu arma şi cu vânatul asupra lui).*

L'am urmărit *(sau i-am urmărit)* şi ajungându-l am recunoscut că este . . . . . *(se va arătà numele persoanei, care trebue scris mai mare şi citeţ)* cu domiciliul în comuna. . . . . plasa . . . . . judeţul. . . . . care purtà cu sine o puşcă *(felul pustei)*, o geantă atârnată de gât *(felul ei)*, având în ea . . . . . *(se va arătà ce fel de vânat aveà în ea)*, felul îmbrăcămintei . . . . . *(se va arătà dacă erà cu faţa schimbată spre a nu fi recunoscut (mascat, travestit)*, dacă este major *(21 ani)*, minor (*mai mic de 21 ani*), servitor (*pentru minori şi servitori să se arate deslușit numele şi domiciliul părinţilor, epitropilor şi stăpânilor*), dacă au vre-o ocupaţiune (*soldaţi, ofiţeri funcţionari în serviciul vămilor, jandarmi, Brigadieri şi pădurari silvici, cantonieri de şosele şi C. F. R., grăniceri, păzitori de vânat publici sau privaţi, strejari şi orce agenţi ai forţei publice*), şi dacă aveà sau nu câine (*ce fel de câine aveà şi pe cât cu putinţă semnele lui*), precum dacă erà singur (*sau în bandă*), şi dacă în timp de 2 ani a mai fost condamnat pentru delicte de vânătoare.

---

1) Conform art. 29 din Lege, procesul-verbal se va înainta Primăriei comunei respective, în cele 8 ore dela comiterea delictului, pentru ca să fie valabil.

Agentul silvic constatator, va raportà despre aceasta imediat şefului de ocol spre a înscrie delictul, în registrul respectiv.

Dacă agentul nu recunoaşte pe vânător, se va zice:

Am văzut un individ (*sau mai mulţi şi se va scrie arătările de mai sus*) pe care urmărindu-l l'am ajuns, şi necunoscându-l l'am întrebat cum se numeşte, ce profesiune are şi unde domiciliază; el (*sau ei*) ne-a răspuns că se numeşte. . . . . are profesia de . . . . . şi domiciliază în . . . . . (*se va trece aceleaş arătări ca pentru vânătorul cunoscut*), sau nu l'am recunoscut eu, ci în drumul nostru l'a recunoscut. . . . . (*să se arate cine l'a recunoscut, ce ocupaţie are şi din ce comună este, în care caz va semnà procesul-verbal şi cel ce l-a recunoscut*). Sau nefiind cunoscut de nimeni şi refuzând a-mi spune numele, l'am condus la primăria comunei . . . . . (*cea mai apropiată*), unde am constatat că este . . . . . (*se va arătà numele şi pronumele, ocupaţiunea, comuna, etc.*).

Cerându-i permisul, pe baza căruia vânează, ne-a răspuns că nu are (*sau ne-a arătat permisul liberat de primar sau de prefect, fără a aveà permisul Ministerului* (*sau proprietarului*) *pe proprietatea căruia vână*).

Sau avea cele două permise, însă a vânat în timp de noapte, sau a vânat speci (*animale şi paseri*) ce erau oprite după lege în acel timp, etc., etc. (*se va arătà exac No. articolelor din lege şi regulament şi felul contravenţiuni, spre a călăuzi pe agenţi judiciari în aplicarea pedepsei*).

Constatând cele ce preced i-am pus în vedere că a contravenit articolelor . . . . . din legea şi articolelor . . . . din regulamentul poliţiei vânătoarei, pentru care va fi da judecăţei.

Specificăm că: arma s'a lăsat la dispoziţia delicuentului, sau arma s'a luat asupra noastră pentrucă. . . . . (*se va arătà dacă este vre-unul din cazurile specificate mai jos, căci numai atunci se poate luà arma:* 1) *Când delicuentul este travestit sau mascat* 2) *când refuză a spune numele său*, 3) *când n'are un domiciliu cunoscut*, 4) *când delictu este comis noaptea*, 5) *când delicuentul a ameninţat, înjurat sau întrebuinţat violenţa contra agenţilor cari vor fi declarat calitatea lor.*

Făcut şi încheiat la . . luna . . . . . anul . . . . într'un exemplar, care se va înaintà imediat D-lui Primar respectiv.

Agentul constatator [1]).

1) In caz când agentul constatator nu ştie carte, va declarà felul contravenţiuni secretarului comunei, pentru a face proces-verbal după acest model, care se va semnà prin punerea de deget de agentul onstatator, se va semnà de secretarul comunal care l'a scris şi adeveri de primar.

REZUMATUL

Şedinţelor Adunării generale a Societăţii „Progresul Silvic“ din zilele de 7, 8 şi 9 Maiu, 1906.

Şedinţa dela 8 Maiu.

(Urmare)

La redeschiderea şedinţei se prezintă următoarea moţiune:

Al douăzecilea Congres silvic întrunit astăzi 8 Maiu 1906 sub Preşedenţia d-lui I. Kalinderu, având în vedere cestiunea pusă la ordinea zilei, asupra regenerării pădurilor de stejar, critica crângului compus aplicat la noi, cum şi discuţiunile urmate, roagă pe d. Preşedinte să binevoiască a intervenì pe lângă Onor. Minister al Agric. Com. Ind. şi Dom., ca în viitor:

1. Să se deà cea mai mare atenţiune exploatării pădurilor de stejar în vederea producţiunei lemnului de lucru şi perpetuarea speciei principale;

2. Să se acorde mijloacele necesare, ca acolo unde se aplică sau s'a aplicat regimul crângului compus, pe de o parte să se cureţe tineretu de valoare rezultat, iar pe de altă să se execute la timp în toate pădurile curăţirea rezervelor, pentru a se atinge prin oprirea lor ambele scop uri cultural şi economic.

D. *Preşedinte*, propune Adunării, că de oarece această chestiune este foarte importantă şi şedinţa nu se mai poate prelungì, să nu se ià nici o hotărîre, urmand a se pune la ordinea zilei şi pentru anul viitor.

Adunarea aprobă această propunere, iar şedinţa se ridică la orele 12 noaptea.

Şedinţa dela 9 Maiu.

A treia şedinţă a avut loc în ziua de 9 Maiu şi s'a deschis la orele 9 seara, răspunzând la apelul nominal 83 membri

D. *Preşedinte* citeşte următoarea scrisoare primită dela d. membru Marin Petrescu:

Domnule Preşedinte,

Vă exprim adânca mea părere de rău, de a nu puteà aveà norocirea a fi alături de d-voastră şi a luà parte la adunarea generală a Societăţii «Progresul Silvic», la a cărei înălţare aţi lucrat şi lucraţi fără preget.

Primiţi, vă rog, şi cu acest prilej, simţimintele mele de profundă admiraţiune şi respect.

Telegrama primită dela d. N. G. Popovici:

Doresc Congresului izbânda în realizarea scopului ce urmăreşte.

Apoi declară discuţia deschisă asupra chestiunei următoare: *Dintre esenţele exotice, cari sunt acelea, cari s'ar puteà introduce cu folos la noi în formarea de păduri*, dând cuvântul d-lui referend *N. Iacobescu*.

D-l *N. Iacobescu* — De când am fost însărcinat ca referend al chestiunei naturalizării esenţelor forestiere exotice, diferiţi cunoscuţi din cari unii chiar oameni de meserie 'mi puneau întrebarea următoare: Oare n'ar fi mai natural să ne ocupăm de arborii noştri indigeni, pentru cari încă n'am făcut mai nimic până acum şi să lăsăm pe cei exotici pentru viitor? Căci la ce folos ne-am puteà aşteptà din partea acestora? Dacă într'o regiune nu prospera ai noştri cum ne-am puteà închipuì să obţinem mai mult succes dela cei străini? Oare natura n'a avut îngrijire să deà fiecărei regiuni a pământului vegetalele pe cari le reclamă clima şi toate condiţiunile de trai, forţându-le să se adopteze acestor condiţiuni? În lupta pentru existenţă, nu e natural ca să fi învinse acelei plante cari erau mai capabile să reziste mai bine, suprimând pe cele mai puţin apte?

Pentru a răspunde acestor insinuaţiuni, e bine să facem apel la câteva principii ale geografiei botanice, ştiinţa care ne arată legile ce au guvernat şi guvernează distribuţiunea vegetalelor pe suprafaţa globului. Agenţii cari presidă la această distribuţiune sau cari dau aspectul caracteristic covorului vegetal dintr'o regiune, se pot repartizà în trei categorii: 1) mediul în care creşte planta sau solul şi clima, 2) agenţii de diseminaţiune sau de destrucţiune, vântul, apa, animalele, cauzele de maladii şi 3) cauzele geologice.

Răspunsul la chestiunile ce ni s'au pus ar fi afirmativ, în caz când n'ar există aceste ultime cauze geologice. Să ne explicăm.

Presupunem o regiune caracterizată într'o perioadă geologică dată de o climă temperată caldă. Vor creşte palmieri, iar arborii dicotytedoni vor fi cu frunze persistente. Urmează după aceea un climat friguros: aceste plante vor dispare forţat din acea regiune, aşà încât presupunând că o climă caldă va revenì iarăş fără ca agenţii de diseminaţiune să poată readuce îndărăt plantele în chestiune, vom aveà acum noi specii rezultate din adaptaţiunea speciilor friguroase, dar nu vom mai găsì nici palmierii sau ceilalţi arbori cari s'au stins. Pentru motiv de acelaş ordin se explică pentru ce flora insulei Madagascar e deosebită de a continentului African de şi ele sunt aşà de aproape. Apoi deosebirea între fauna australiană şi cea indiană, deşì ambele regiuni sunt la aceeaş latitudine şi au climate comparabile.

E natural ca într'o regiune care şi-a pierdut anume specii când s'ar readuce fie din cauze fortuite (agenţi diseminatori) sau voinţa omului,

aceste esenţe să prospere şi să se înmulţească, de multeori încă luând locul celor indigeni. Aşă pentru a citâ câteva exemple de plante sălbatice, avem *Erigeron canadense* care a invadat pădurile şi locurile inculte din întreaga Europă şi din ţară dela câmpie până în vârful dealurilor *Xanthium spinosum* din Crimea, etc. Dintre arbori au devenit aproape spontanei Nucul dintre esenţele preţioase şi *Ailanthus glandulosa* dintre cele comune, acesta din urmă înmulţindu-se cu cea mai mare uşurinţă crescând foarte repede şi luând locul arborilor fructiferi în grădinile inculte. Nu mai vorbim de Salcâm care se comportă în mod identic în ce priveşte caracterul de a deveni spontaneu.

Ce să mai zicem de plantele introduse direct prin voinţa omului cum sunt cerealele şi arborii fructiferi din Asia, unii din aceştia din urmă ca Cireşul sau Caisul în timpi istorici (Lucullus...). Dar în urmă de tot cartoful şi tutunul or porumbul, plante americane încetăţenite acum şi devenite indispensabile? In acelaş mod primi continentul nou cerealele vechiului continent.

Inainte de a intrà în cercetarea obiectului nostru, să insist asupra accepţiunei a două cuvinte care sunt confundate adesea în limbagiul curent, anume termenii de *naturalizare* şi *aclimatare*. Se naturalizează o specie dintr'o regiune cu climă identică sau mai bine zis cu condiţiuni identice de vieaţă cum e cazul cartofului, cerealelor şi arborilor fructiferi. Pentru aclimatare, lucrul devine mai complicat; e vorba de o specie trăind în condiţiuni diferite de mediu pe care o silim, luând toate precauţiunile şi menajarile să se acomodeze unui mediu nou ex.: o plantă de munte cultivată la câmpie, dintr'o climă caldă într'alta mai rece, dintr'o regiune umedă într'una uscată, etc.

Să trecem la lista esenţelor cari ar prezintà caractere utile pentru a puteà fi introduse. Pentru aceasta ne vom adresà—neexistând experienţe făcute la noi după cât ştiu afară de o minimă excepţiune—la tratatele în us, aşà găsim liste pentru esenţele introduse în Francia în *Fron:* Sylviculture (pag. 172—179) etc., pentru Germania şi Austria *Hess:* Holzarten; *Mayer:* Fremdländische Holzarten, sau un studiu tradus în Rev. Păd. din 1904, pag. . . .

Pinus austriaca special terenurilor calcare sărace.

Pinus strobus însemnat prin creşterea repede.

Platanus occidentalis şi *orientalis*,— *Aesculus hippocastanum*,— *Populus canadensis*.

Quercus rubra din America cu o creştere foarte repede, bun pentru punerea în valoare a nisipurilor cu fertilitate mijlocie.

Alnus cordiformis în terenuri calcare sărace, *Castanea vesca*,— *Cytisus Laburnum*,— *Acer negundo californica*,— *Arborii fructiferi* în special *nucul*.

Dintre esenţele cari dau produse utile: *Prunus serotina*, *Juglans nigra* şi *cinerea*, *Carya alba* şi *porcina*, *Quercus palustris* şi *ilicifolia*, am puteà adăoga *Diospyros virginiana* pe care l-am văzut vegetând bine în pepiniera dela şosea,— acestea dintre foioase. Dintre rășinoase: *Thuja gigantea*, *Chamaecyparis lawsoniana*, *Pinus laricio* din Corsica şi Calabria, *Pinus rigida*, *Tsuga canadensis*, *P. eudotsuga Douglasii*,

Abies pinsapo, nordmanniana, etc. Şi în fine a treia categorie de esenţe cari sunt numai de resortul grădinăriei.

In ţară la noi, după cât am văzut, s'au mi-a venit la cunoştinţă, nu s'a plantat decât două-trei specii în mare şi aceste pe lângă unele ocoale mai mari, avem *Pinus austriaca* şi *Pinus strobus* dintre reşinoase iar dintre foioase pe ici pe colo câte un *Quercus rubra, Cytisus Laburnum* sau *Acer negundo californica.* Nu mai vorbim de Salcâm pe care îl putem considera ca încetăţenit complet.

Ar mai fi necesar să ne oprim puţin la accepţiunea cuvântului de «exotic». Înţelegem de obiceiu prin cuvântul de plantă exotică, o plantă care nu creşte între limitele ţării noastre. E un înţeles prea vag care implică nişte limite arbitrare, politice. Intr'o ţară mare ca Rusia sau Statele-Unite unde se întâlnesc toate climatele, plantele de climă caldă din sud nu vor fi exotice la Petersburg sau New-York? Adică Pinul silvestru indigen la munte nu e exotic la câmpie? Lăsăm aci la o parte chestia de naturalizare din timpi imemoriali sau cu încetul. Aşà cine ne poate spune dacă un arbore ca Castanul comun nu e — împreună cu Smochinul — un vestigiu al Florii mediteraneane dela Porţile-de-Fer şi Banat care desigur odată s'a întins şi mai la vest în munţii Gorjului şi Vâlcei, sau e plantat din timpuri vechi de călugării din Tismana, Polovraci sau Bistriţa? Sunt esenţe cari se insinuează pe nesimţite în păduri: aşà e cazul observat de mine în pădurile din împrejurimile dela Brăneşti unde Corcoduşul (*Prunus cerasifera*) sălbăticit deja prin grădini — a devenit sălbatic ca şi Mărul în masivul Pusnicul, crescând chiar la o depărtare bunicică de habitaţiuni, probabil din seminţe aduse de lucrători or de vânt.

Fiindcă,chestiunea merită interes şi cum e posibil ca să se înceapă şi la noi experienţe de culturi bazate pe plantaţiunile făcute în şcoalele de arboriale ocoalelor sau în grădini publice or particulare, când va fi timpul a studia în mod serios şi a recomandà anumite esenţe, fie pentru amestec în păduri, fie pentru creaţiune de parcuri mari pentru oraşe or de împădurit stepe sau litoralul mării (ex. Constanţa), va trebuì să se ţină seamă de următoarele condiţiuni:

1. Condiţiuni de împrejurările când trebue să se planteze;

2. Condiţiuni apropiate de mediu pentru o esenţă şi

3. Condiţiunile noi de propăşire, adică îngrijirea contra intemperiilor şi a maladiilor.

Să examinăm pe fiecare din aceste trei feluri de condiţiuni.

A) Prima grije este a şti cari sunt condiţiunile în cari putem plantà o esenţă exotică. Le găsim indicate în orce tratat de silvicultură chiar elementar ca în Silvicultura lui Fron, pag. 178—179. Sunt 4 împrejurări şi anume:

1. Dacă esenţa ne dă produse de calitate superioară acelora ce ne dau esenţele indigene similare;

2. Dacă ea produce, la cantitate egală sau chiar puţin mai mică; o cantitate mai mare de lemn utilisabil, într'un timp egal sau mai mic

3. Dacă ea dă produse speciale pe cari nu ni le pot dà speciile indigene şi pe cari trebue să le aducem din străinătate;

4. Dacă, fie chiar că ea ar dà un lemn inferior în cantitate şi în calitate, ea se recomandă prin frugalitate, prin rezistenţa la vânt, la îngheţuri, la secetă. Cu un cuvânt ea prezintă asupra speciilor indigene avantagii preţioase din punctul de vedere al adaptaţiunii la condiţii dificile de climă şi sol.

B) *Condiţiunile de mediu.* Trebue ca noul mediu să fie forte aproape de cel ce a avut plante în patria ei. Revine dar influenţa solului şi climei. Să reamintim pe scurt această exigenţă din geografia botanică. Solul: discuţia nu e încă complet închisă dacă o plantă calcicolă poate fi şi silicicolă. S'a exagerat mult la început aceste diferinţe între plante apropiate ca afinitate botanică după exigenţele pentru aliment: se admisese chiar ca cevà fix. Von Tieghem citează cazul a două specii de *Rhododendron: ferrugineum* şi *hirsutum* cari se întâlnesc împreună în Alpii orientali pe când în A. occidentali, cea d'a doua lipseşte iar cel dintâiu se întâlneşte în mod indiferent pe soluri silicioase sau calcare. Cu cât mergem apre răsărit unde e în concurenţă cu *Rh. hirsutum* care preferă solurile calcare, se găseşte aproape în totdeauna în solurile silicioase, Se admite pentru prosperare plantei nu un aliment exclusiv, ci găsirea de condiţiuni mai favorabile în ce priveşte căldura necesară, capacitătea de absorbţiunea şi de cedare a căldurii şi a apei, etc., ceeace de altfel trebue să fie aşa, fiindcă silice nici nu e un aliment pentru plante. Contejean combate în urmă părerea că o esenţă poate avea exigenţe varii e aşà zice el—când s'a găsit o plantă calcicolă într'un pământ de silice. chiar dacă s'ar fi făcut analiza chimică a solului totuşi cantităţile infinitesimale de calcar ce coprindeà pământul silicios n'au putut fi relevate, deşi planta a putut să le extragă după cum alecle mării înmagasinează Brom sau Iod pe care analiza nu-l găseşte în apa de mare. Or cum ar fi chestiunea solului e foarte importantă şi dacă diferenţiarea în plante calcicole or silicicole e eronată, când ne gândim la aliment, e exactă în sensul că într'una din aceste substanţe găsesc plante în general condiţiunile de mediu necesare vieţei. Mai sunt apoi şi celelalte condiţiuni de staţiune.

Chestiunea climei: Acest factor clima e într'adevăr rezultanta unui mare număr de alţi factori: latitud ne, altitudine, apropierea mării sau a curenţilor marini, expositiune, etc.

O climă apropiată de a Europei centrale este aceea a Japoniei sau Americei de Nord, astfel esenţele din aceste localităţi au prosperat bine în Europa.

De acea avem arbori cari au devenit aproape indigeni ca: Oţetarul de Japonia (*Ailanthus glandulosa*) or Oţetarul de America (*Rhus cotinus*), Nucii americani şi diversele conifere. Pentru a ne puteà pronunţà asupra identităţii de climă nu trebue să avem în vedere numai media anuală, ci şi extremele de temperatură: temperaturile minima şi maxima din ţările natale. Uneori aceste extreme nu se potrivesc nici pentru plantele asiatice introduse: de aceea Dudului or Caisului îi degeră iarna vârful lăstarilor din cauza închiderii târzie a mugurilor, aşà că totdeauna acest vârf e înlocuit printr'o ţeapă la Cais sau printr'o bucată uscată ca la Dud. Pentru acelaş motiv *Sophora japonica* poartà iarna pe ramuri fructele degerate cari n'au putut ajunge până la maturaţiu-

nea şi diseminaţiunea seminţelor. E cheatia aci şi de potrivirea duratei perlodei vegetative, care de asemenea trebue avute în vedere la o naturalizare. Castanul de India, esenţa considerata ca indigenă în Europa centrală, la noi prospera rău (lăsaur la o parte rău mod de plantaţiune şi de îngrijire despre care vom vorbì imediat): încă din timpul verei se desfrunzeşte, presentând un port trist de iarnă cu frunze uscate, dar încă e şi expus la fenomenul sevei şi florilor de toamnă despre cari am vorbit deja altădată.

C) Ingrijirile ulterioare după ce ne-am asigurat de reuşirea plantării: Aceste îngrijiri sunt relative la modul cum trebue să se comporte esenţa cu ocazia semănărilor (umbră, lumină) fie în pepinieră, fie în pădure, iar după ce a crescut la ferirea de maladii. In această privinţă măsurile sunt nule chiar pentru esenţele noastre indigene. Aşà în pădurile de câmp ştiţi cu toţii în ce stare se află ştejarii (indiferent de specie) cărora omizile în special de *Liparis dispar*, le mănâncă frunzele, iar ciupercile distrug lemnul transformându-l în putregai producând tumorile negre ale scoarţei, în acelaş timp ramurile mai subţiri mor şi putrezesc. Un efect de un ordin apropiat îl are ciuperca ce produce cancerul Teiului, *Trematovalsa Matruchoti*. Aceste două ciuperci fac ca aproape toţi Stejerii şi Teii să fie bolnavi, depreciind în mod considerabil valoarea pădurilor. O ciupercă vecină de a Teiului produce putrezirea lemnului de Molid la Tarcău de exemplu.

Revenind la esenţele naturalizate, Castanul de India şi Plopu negru in aleele din Bucureşti sunt rau atacate tot de ciuperci parasite. Pe plop se produc cancere din care curge un lichid negricios fetid. Tot astfel şi la Castanul de India scoarţa plesneşte în anumite locuri scurgându-se un lichid cu miros tare de trimetylamină. Pe marginile plesniturli se văd fructificaţiunile ciupercii ce am în curs de studiu. Să citäm un exemplu concret. Mai acum vr'o săptămână treceam pe str. Domniţei după o ploaie cu vijelie. Un arbore mare de Castan de India zăcea pe trotuar rupt tocmai din faţa pământului: îl doborîse vijelia, din fericire însă nu fusese nimeni prin apropiere căci l-ar fi strivit. La exterior acest arbore părea perfect sănătos şi bine înfrunzit, nimic n'ar fi prevestit pentru un profan sfârşitul aşà de apropiat. Uitându-mă la baza trunchiului unde se rupsese, constatai că tot interiorul lemnului erà completamente transformat în putregai de ciuperca care producea plesnirea scoarţei şi scurgerea lichidului fetid în timpul sevei de primăvară, iar cauza introducerii ciupercii sunt mutilaţiunile făcute de oameni cari rup ramurile şi crestează scoarţa. Ca predispoziţie mai e şi pământul rău, bătut de jur împrejurul trunchiului — cum constat totdeauna — ceeace împedică circulaţiunea aerului şi deci respiraţiunea rădăcinilor. Tot ca arborii citaţi citäm Teii dela Şosea şi de pe bulevard. La şosea îţi e mai mare mila să vezi Teii bătrâni cu frunze şi flori al căror trunchiu e redus la o albie sau copaie învelită în scoarţă, iar interiorul mâncat, pătura de lemn dinăuntru e putregăită şi mâncată de insecte; despre această maladie am scris deja în «Rev. Pădurilor» amărătat şi cauza: rău mod de tăiere sau elagaj şi mutilarea crăcilor de indivizi. cari doresc să rupă flori. Agenţii poliţiei se fac că nu văd pe aceşti

mutilatori, când însă e vorba să se recomande publicului fac gură mare. Așà, anul trecut rupând o ramură și uscată spre a observà fructificațiunile ciupercii, am fost brusacat de un așà zis ofițer de poliție doritor de bacșiș.

Aclimatare. Se știe că în ultimul timp s'a ajuns să se cultive planta în medii deosebite decât cele naturale. D. Bonnier cultivă luând precauțiunile necesare plante alpine la câmpii și plante de locuri umede lângă mare, etc. Se cunoaște de asemenea cultivarea plantelor terestri în apă. Nu s'ar puteà să aclimatăm și noi oarecari arbori utili aparținând climatelor calde. D. subinsp. Elefterescu îmi atrăgeà adineauri atenția asupra lui *Eucalyptus globulus* așà de tare contra frigurilor după cum s'a încercat în Europa mediteraneană și despre cari îi spuneam că se încercase la Brănești să se cultive, nu înțelegem însă în ce mod ar fi putut un arbore din climatul cald al Australiei, unde temperatura medie a fost ridicată să se obicinuiască cu o climă excesivă ca la noi, unde primul ger îl doboară. Chiar presupunând că s'ar ajunge să se aclimateze, e întrebarea ar mai fi el util atunci? Eu cred că nu. Să citez cazul Erbei plăcii *(Valeriana officinalis)* așà de comună în pădure noastră la Brănești și împrejurimi. S'a căutat să se cultive în grădini pentru principiul oficinal al rădăcinii sale, acidul valerianic. Incercarea n'a reușit fiindcă proprietățile acelui principiu s'au atenuat prin cultură după cum cultura atenuează și virulența bacteriilor patogene. Acelaș lucru desigur s'ar întâmplà și cu principiul febrifug din foile Eucalyptului.

Astfel cum stau lucrurile nu am pretenția să fi deslegat problema introducerii esențelor exotice la noi, n'am făcut decât să pun chestiunea care trebue rezolvată în urma experiențelor și studiilor ulterioare.

D-nii silvicultori cari ar aveà observațiuni proprii de adus ar face bine să ne lumineze comunicându-ni-le acum.

D-l *Dem. Ionescu-Zane.* — Arată că în chestiunea studiului speciilor exotice, nu suntem încă în măsură a ne puteà formulà propunerile pentru cultivarea lor, nici izolat, ca plante de parcuri și alee, nici în masiv. Aceasta, ar implicà necesitatea facerii unor experiențe îndelungate și continue, ceeace până azi la noi nu s'a făcut. Noi nu am făcut experiențe de mersul vegetațiunii în diferite expoziții și circumstanțe pentru speciile indigene; ar fi deci exagerat a puteà să ne pronunțăm acuma asupra modului cum s'ar adapta exoticile la noi, când nu avem nici un element la îndemână care să ne călăuzească în această direcțiune.

Cestiunea ar fi de toată importanța pentru noi, dar mai înainte ca să ne avântăm temeinic către dânsa, ar fi bine ca Statul sau administrațiunile forestiere ale instituțiunilor private, să înființeze stațiuni de experimentațiuni forestiere, în cari să se înregistreze zi cu zi, în timp de ani, observațiunile făcute, spre a puteà să adunăm elementele necesare, ca să judecăm cum s'ar adapta la noi exoticile, fie izolat, fie în masiv.

Ca să se poată judecà cât de puțin interes s'a pus la noi, pe înregistrarea datelor referitoare la mersul vegetațiunii în genere, și în special a exoticilor, putem spune că azi, după ce de 40 ani de zile facem

silvicultură, n'am înregistrat nimic, în privinţa mersului vegetaţiunii, nici la indigene, nici la exotice; şi am fi putut avea asemenea date, măcar referitoare la salcâm; din nenorocire, nu avem nimic relativ, nici chiar la această specie, cu care putem zice că s'a lucrat suficient.

Cred prin urmare, că, pentru a puteà să fie în stare Societatea noastră să discute în mod documentat şi ştiinţific această cestiune, avem nevoe în mod absolut de oarecari date; date, pe cari nu ni le putem procura pentru ţara noastră, decât dela staţiunile forestiere, ce urmează negreşit a se înfiinţa în câteva puncte ale ţării, în regiuni deosebite ca altitudine, expoziţiune, sol, etc.

Cestiunea nu s'a formulat destul de bine de Comitet, aşà cum s'a pus. In sărăcia de date în care ne aflăm, tot ce ne-am puteà permite în cestiunea exoticilor, ar fi să vedem ce rezultate a dat cultura lor prin parcuri, grădini, alee şi străzi, pe unde până azi s'au cultivat. Iar nu să ne ocupăm de formare de masive din speciile exotice. Ar fi o mare greşală ca noi să căutăm a introduce în masivele noastre, Sophora japonica, Ailanthus glandulosa, Populus canadensis, Bignonia Catalpa Aesculus Hippocastanum, etc., specii absolut inferioare ca lemn, în locul stejarului, ulmului sau frasinului; când slavă Domnului, noi nu facem nimic, nu mai zic pentru plantarea acestor din urmă specii de mare valoare comercială, dar nici pentru regenerarea lor, pe acolo pe unde le exploatăm, cu mijloacele primitive de cari ne servim.

Prin urmare, ar fi trebuit să se formuleze cestiunea pusă azi la ordinea zilei, cam astfel: *Cum s'au comportat exoticile până azi la noi în culturile făcute, şi ce concluziuni am puteà deduce din aceasta, pntru economia noastră forestieră.*

D-l *N. C. Macovei.* — Aruncând o privire asupra speciilor de arbori, cari populează pădurile noastre, chiar şi astăzi, în urma devastărilor ce li s'a făcut, vedem cu bucurie că speciile preţioase ca stejarul, bradul şi molidul, rezistă, şi că existenţa lor încă nu poate fi vorba că a fost sau este primejduită.

Pe de altă parte, valoarea lemnului acestor specii, cari au acoperit în întregime până mai ieri munţii, podgoriile şi chiar întinsa câmpie a ţării, până în Dunăre, se menţine cu putere, ba în aceste din urmă timpuri a luat o urcare aşà de mare, că mulţi au fost tentaţi a-şi vinde cu ghiotura pădurile lor.

Astăzi, ne cam înfiorăm de tristul spectacol, ce vedem în urmă, şi am vol să repopulăm pădurile, negreşit ameliorându-le, şi pentru aceasta ne gândim ce specii mai rezistente, mai de valoare decât cele ce avem, am puteà să introducem în amestec sau în masive compacte, în aşa fel, ca valoarea pădurilor noastre să se mărească şi să întreacă cu mult valoarea lor, dacă am menţine numai speciile preţioase ce avem astăzi.

Din câte ştim şi am citit până astăzi, două lucruri nu s'a putut înlocui cu altele, în numeroasele trebuinţe ale omului: Fierul şi stejarul şi mai tot astfel am puteà zice de brad şi molid.

Toţi economiştii, toţi forestierii, ţipă că aceşti arbori de mari di-

mensiuni s'au împuţinat, şi ameninţă în cel mai scurt timp isbucnirea unei mari crize asupra industriei lemnoase.

Iar noi în acest timp cântăm, ce?

Cari sunt esenţele exotice, cari s'ar puteà introduce cu folos la noi, în formare de păduri, — nici mai mult nici mai puţin decât în formare de păduri!

Eu, vă declar dela început, că nu cunosc alţi arbori, cari ar puteà să înlocuiască stejarul, bradul şi molidul, şi mă ridic cu toată puterea în contra poftirii în ţară a unor astfel de mosafiri. O fac aceasta şi din principiu, şi pentru că ne aduc pe lângă pretinsele lor calităţi, îndoite defecte şi boale, ce odată intrate în ţară, nu ne mai putem scăpà nici odată de ele.

Vreţi exemple: Filoxera, nu o datorăm nobilei viţe de Bordeaux, care ne-a distrus viţa noastră indigenă, a căror vinuri făceà reputaţie acestei ţări?

Dar exoticile din pepiniera dela Mihăeşti, cum s'au comportat ele şi cum se vor comportà până la exploatabilitatea lor?

Înţeleg experimentarea exoticilor pe scară mică, în pepiniere şi introducerea lor ca arbori de ornament, sau a unei esenţe care s'ar comportà mai bine pe stepele din Dobrogea sau pe Bărăgan, sau a unei esenţe de mare valoare, cum de exemplu ar fi accajuul.

Ca să introducem în formare de păduri, să naturalizăm sau să aclimatizăm esenţe exotice mai secondare ca ale noastre, mai puţin rezistente şi de o mai mică valoare, cred că aceasta ar fi o greşală de neiertat, pe care eu nu voiu să o comit.

D-l *Radu Plopceanu*, cerând cuvântul spune că chestia introducerii exoticilor este importantă, atât din punct de vedere ştiinţific, cât şi practic. Este ştiut de toţi că salcâmul, caisul, prunul, etc., sunt plante aclimatizate de strămoşi şi nimeni nu se gândeşte azi să spună că salcâmul nu reuşeşte, de oarece a reuşit perfect în plantaţiuni. Deci chestiunea merită a fi discutată şi continuându-se experienţele începute, se va puteà discutà, cu ocazia altui congres, ca mai mult folos

D-l *C. F. Robescu*. Eu cred că congresul şi D-voastră, trebue să corespundeţi şi titlului Societăţii «*Progresul Silvic*», adică să nu facem numai cultură ci şi progres. Experienţa a dovedit că o esenţă care nu prea merge la început, peste 30—40 ani vegetează bine, aşà cine ar mai criticà azi pe Jean Robin, care la 1735 a adus în Franţa primul salcâm, ce azi este bătrân şi devenit important, iar atunci introducerea lui ar fi putut fi criticată.

Apoi pinus maritima, cu care s'au plantat nisipurile din Sologne şi vastele plantaţii din Belgia Este în afară de orce discuţiune că cu timpul se trag foloase din aceste încercări, d. e. la noi n'ar fi fost rău să se facă experienţe cu Castanea vesca, precum de asemenea cu unele varietăţi de oţetari, cari fixează talusurile, iar frunza se mănâncă de viermii de mătasă, deci nu trebue să ne opunem ca aceasta chestiune să nu fie studiată în mod serios, alegând un număr oarecare de specii.

In ceace priveşte *Eucalyptus*, deşi creşte, nu este însă arbore de masiv, ci mai mult izolat; căci de abiă rezistă la —2°, deci nici vorbă să-l introducem la noi, unde avem —25°. Clima variază şi este principalul factor care regulează vegetaţia, deci schimbarea climei a adus atât schimbarea vegetalelor cât şi a animalelor, aşà s'au găsit în regiunele glaciale trunchiuri de cicadee, cari n'au mai putut rezistà.

Vă rog dar să aveţi indulgenţă pentru această chestiune şi în viitoarele congrese să se mai discute.

D-l *Ion Kalinderu*, luând cuvântul spune că, în urma celor spuse de D-l C. F. Robescu, să amânăm discutarea chestiunii şi în afară de consideraţii ştiinţifice, bunul simţ ne îndeamnă să continuăm cu experienţele.

D-l *C. F. Robescu*, uitam să spun că până la mutarea şcoalei de agricultură dela Pantelimon la Herăstrău nu s'a cunoscut în ţară Pinus austriaca. Am adus sămânţa din Viena şi după cum ştiţi a reuşit perfect.

D-l *Mathei Şerbănescu* dă citire raportului de verificarea gestiunii financiare pe anul 1905—1906:

RAPORTUL

Comisiunii de verificarea gestiunii Societăţii «Progresul Silvic» pe anul 1905—1906.

Domnule Preşedinte,
Domnilor Membri,

Subsemnaţii, conform votului membrilor Societăţii, întrunindu-ne în Comisiune, *în cancelaria Societăţii*, am procedat la verificarea gestiunii financiare a *Societăţii* pe exerciţiul 1905—1906.

Din cercetarea registrelor de încasări şi actelor justificative prezentate de D-l Secretar-Casier; am constatat următoarele:

A. **VENITURI**	Lei B.
Art. 1. — Cupoanele dela efecte în valoare de 16.000 lei şi diferenţa de curs la 2.000 rentă 5 % convertită	957,75
» 2. — Din taxa de înscrieri	70.—
» 3. — Din vânzări de cărţi şi reviste	75,—
» 4. — Din cotizaţiuni	1442,50
» 5. — Din abonamente	2641,—
» 6. — Donaţiunea D-nei Elena Dr. Turnescu	300,—
» 7. — Subvenţia Ministerului de Domenii	500,—
Numerarul rămas în cassă din exerciţiul 1904—1905	404,90
Total general . . .	6.394,15

B. CHELTUELI

		Lei B.
Art. 1.	— Imprimarea Revistei	1.598,25
» 2.	— Diferite imprimate	896,65
» 3.	— Expedierea Revistei	165,70
» 4.	— Abonamente şi cumpărări de cărţi	641,75
» 5.	— Remiza încasatorului	393,10
» 6.	— Indemnizarea secretarului	960,—
» 7.	— Cheltueli extraordinare şi furnituri	801,—
» 8.	— Ajutoare pentru excursiuni şi studii	406,—
» 9.	— Mobilier	136,—
	Total	5.498,45

Din suma veniturilor arătată mai sus de
Lei 6.394 bani 15, scăzând cheltuelile de
» 5,498 » 45,
Rămâne Lei 895 bani 70

Gestiunea acestor fonduri s'a găsit bine făcută, certificându-se din partea noastră fiecare registru.

De aceia să rugăm a dà descărcare Comitetului şi a-i exprimà mulţumiri din partea intregii Societăţi.

Aceleaşi mulţumiri să le aducem şi D-lui Secretar-Casier, colegul nostru N. C. Nădejde, care lucrează cu mult zel şi dragoste pentru interesele Societăţii.

BUDGETUL ANULUI 1906—1907

A) VENITURI

		Lei B.
Art. 1.	— Cupoanele dela 16.000 lei efecte	770,—
» 2.	— Taxe de înscrieri	50,—
» 3.	— Vânzarea cărţilor	1.000,—
» 4.	— Cotizaţiuni	1.500,—
» 5.	— Abonamente	2.400,—
» 6.	— Donaţiunea D-nei Elena Dr. Turnescu	300,—
» 7.	— Subvenţia Minist. Domeniilor	500,—
	Total	6.520,—

B) CHELTUELI

		Lei B.
Art. 1.	— Imprimarea Revistei şi supliment	1.600,—
» 2.	— Diferite imprimate şi tipăriri de lucrări	1.000,—
» 3.	— Expedierea Revistei	200,—
» 4.	— Abonamente şi cumpărare de cărţi	500,—
» 5.	— Remiza încasatorului	4 0,—
» 6.	— Indemnizarea secretarului şi ajutorului	960,—
» 7.	— Cheltueli extraordinare şi furnituri	300,—
» 8.	— Ajutor pentru excursiuni şi studii	800,—
» 9.	— Mobilier	100,—
	Total	5.860,—

RECAPITULAŢIE

Incasări	Lei 6.520,—	
Cheltueli.	» 5.860,—	
Excedent probabil . . .	Lei 660,—	care
adaus la capitalul existent . .	» 16.895,70	
	Lei 17.555.70	

Din cele mai sus expuse, bugetul viitor se prezintă cu un excedent probabil de 660 lei.

Cu această ocaziune avem delicata sarcina din partea Comitetului Societăţii de a rugà pe colegii noştri rămaşi în urmă cu plata cotizaţiunilor şi abonamentelor, de a se pune la curent, căci numai prin o bună situaţie materială a Societăţii, putem asigurà progresul ei, atât de mult dorit de toţi şi folosindu-ne, cu multă recunoştinţă, de concursul moral şi material ce ne acordă iubitul şi stimatul nostru Preşedinte D-l Ion Kalinderu.

Nu putem terminà lucrarea cu care ne-aţi onorat, fără a vă amintì că M. S. Regele, binevoitorul şi protectorul Societăţii noastre, serbează în acest an al 40-lea an al Domniei Sale, că ţara întreagă fiind în acest moment în adevărată sărbătoare, — noi membrii Societăţii «Progresul silvic», suntem datori să aducem la picioarele tronului, prinosul nostru de recunoştinţă şi de profund devotament şi să urăm să trăiască mulţi ani, M. S. Regele şi Regina, Alteţele Lor Regale Principii moştenitori şi Augusta Lor familia.

Membrii Comisiunii de verificare { D. Papinian, Math. Şerbănescu, Golescu.

D-l *Ion Kalinderu.* Inainte de a ne despărţì, să ne gândim încă odată, la protectorul nostru, M. S. Regele, pe lângă care voiu fi interpretul sentimentelor D-voastră.

Tot odată vă mai fac următoarele rugăminţi:

1. Să fim exacţi cu plata şi să ne ţinem în curent, căci datoriile se plătesc cu anevoinţă şi apoi nici nu putem merge înainte.

2. Anul acesta am avut greutăţi enorme pentru a face conferinţe. Nimeni n'a voit să se înscrie la timp şi a trebuit să mă adresez personal la câţiva din D-voastră.

3. Revista are trebuinţă de colaboratori şi prea puţini sunt acei ce ne dau concursul lor. Să ne gândim şi am mare dorinţă de a face o literatură silvică, dar lucrurile merg greu. Cel puţin observaţiile zilnice ale fiecăruia din D-voastră, să se înregistreze zilnic şi să se trimeată spre publicare. Vă rog a ne dà ajutor la Revistă.

Ridic şedinţa pentru 10 minute, pentru ca să vă înţelegeţi asupra listei membrilor, ce vor formà comitetul de administraţie.

D-l *D. Papinian*, propune următoarea listă: *Ion Kalinderu, C. F. Robescu, Marin Petrescu, Dr. Gr. Antipa, Th. Gallerin, C. Al. Orescu, I. P. Chihaia, N. G. Popovici, M. Tănăsescu, Petre Antonescu* şi *N. C. Nădejde*, care a fost aclamată de adunare.

D-l *Ion Kalinderu* mulţumeşte şi roagă din nou pe D-nii membri a nu uitâ rugămintea ce le face.

D-l *Mihail Tănăsescu*. Împrejurarea a făcut să fiu proclamat ca membru al Comitetului. Vă făgăduesc că mă voiu ocupâ şi în viitor de Societate şi voiu dà tot concursul meu. Este de netăgăduit că trebue să ne ocupăm de ştiinţă, dar tot odată trebue să ne ocupăm şi de chestia stării corpului silvic. Cu sprijinul D-lui Preşedinte, să căutăm realizarea unei legi de organizare a întregului corp silvic.

Vă mulţumesc de cinstea ce-mi faceţi, proclamându-mă membru în comitet.

D-l *Preşedinte* ridică şedinţa la ora 12 ½ noaptea, declarând Congresul închis şi urând bună călătorie D-lor membrii ce au luat parte la congres.

N. C. N.

FRAGMENTE DIN ISTORICUL MELEZULUI ŞI PINULUI IN ROMÂNIA [1]

DE

F. MACK

Administrator regal în Azuga

Orce silvicultor român care a avut ocaziunea să citească darea de seamă a domnului profesor Schwappach, asupra rezultatului călătoriei de studii, întreprinse de D-sa în toamna anului trecut în România, va fi de acord cu mine, când zic că observaţiunile pe cari le face acest distins silvicultor asupra stării în care se află silvicultura română şi critica pe care o face acestei stări sunt aproape fără excepţie juste şi că, aşâ fiind, e foarte bine să le avem tot-

1) Tradus din revista „*Zeitschrift für Forst-und Jagdwesen*".

2) Domeniile M. S. Regelui de lângă Sinaia, în jud. Prahova, au o suprafaţă de vreo 11.000 hectare şi formează 17 ocoale silvice, cea mai mare parte unele în continuarea celorlalte.

deauna în vedere. Ar fi de dorit să ni se facă mai des asemenea vizite cari nu ne pot fi decât folositoare.

Vizitând numai în treacăt teritorii întinse şi fiind de cele mai multeori nevoit să te bazezi pe spusele altora, e natural să se străcoare în darea de seamă unele lucruri cari nu sunt tocmai conforme cu realitatea; însă, pentrucă, pe de altă parte nu poate decât să folosească scopului în care se fac aceste dări de seamă, dacă se fac de către cei localnici carecari adăogiri pentru a completa şi îndreptă unele din cele spuse, rog pe D. Schwappach să-mi permită să fac aceasta în rândurile de mai jos.

Mă voiu mărgini aci exclusiv la aceea ce este privitor la pinul şi melezul de pe domeniile particulare, de lângă Sinaia, ale M. S. Regelui, domenii pe cari le administrez de un număr bunicel de ani.

La pag. 282 D. Schwappach se bazează pe spusele D-lui Huffel care a vizitat odinioară — din însărcinarea Statului — pădurile României şi care spune că în Carpaţii României se găseşte sporadic şi melezul. D. Schwappach adaogă că în adevăr D-sa nu a găsit nicăeri melezul ca specie spontanee în Carpaţii estici şi că pretutindeni în România şi Galiţia, unde se cultivă artificial această esenţă, ea nu prosperă de loc.

Nici una, nici alta din aceste două afirmaţiuni nu corespund cu realitatea — cel puţin întrucât e vorba de România; căci în masivul Bucegilor [1]), care se înalţă de partea dreaptă a Prahovei şi ţine dela hotarele ţării (Predeal) până în jos de Sinaia, pe munţii Morarul, Valea Cerbului, Coştila, Caraimanul, Jepii mari, Jepii mici, Piatra arsă şi Furnica, se găseşte melezul în zona coprinsă între 1300—1600^{m} mai sus de marginea superioară a regiunii fagului, în amestec cu molidul, deşi nu tocmai în număr foarte mare, dar totuş destul de des şi de dimensiuni frumoase. Şi cu toate că, în general, vârsta lui e înaintată, totuş e absolut sănătos şi prezintă un lemn admirabil, roşiu şi plin de răşină. Nu sunt de loc rari arborii cari au un diametru de 60^{cm} la înălţimea peptului şi un fus cilindric «drept ca bradul» până la punctul unde începe coronamentul sărăcăcios. Îmi aduc încă foarte bine aminte de mirarea ce m'a coprins, când, acum 23 de ani, am recunoscut de melez pe unul din aceşti arbori splendizi pe care-l luasem — fiind vârât într'un pâlc de molizi crăcănoşi — din cauza ritidonului său roşiu, suberos,

1) De altfel presupun că şi în pădurile de munte ale jud. Muscel se găseşte melezul.

drept un brad bătrân bolnav. Mult timp am privit cu admirație pe acest gigant al pădurii care înfruntase atâtea furtuni, foarte înalt și cu un diametru la înălțimea pieptului de 65cm. Devenit acum mai atent, am descoperit în acea zi încă multe exemplare la fel, pe o suprafață relativ mică. Să nu îi se fi întâmplat oare D-lui Huffel tot așà? Poate că D-sa considera asemenea melezi mari ca brazi și trecea pe lângă ei fără a le dà atenție[1]). Nu e tocmai imposibil acest lucru: coronamentul melezului e așà de redus la bătrânețe, că adesea trebue să cauți mai mult timp cele câteva ramuri superioare verzi printre vârfurile arborilor vecini; și apoi—nu mulți silvicultori întâlnesc des astfel de arbori bătrâni, venerabili, și și-au întipărit așà de bine portul lor ca să-și dea seamă imediat de specia căreia aparțin. De sigur că astfel de melezi de elită s'ar găsi mult mai des aci la noi, dacă n'ar fi fost tăiați fără cruțare de vreo 50 de ani încoace și de către cei în drept și de cei nelndrituiți, mai ales în astfel de locuri, unde transportul lor nu prizintă mari greutăți. Astfel s'a scos dintr'o singură pădure a M. S. Regelui (Piatra arsă), pe timpul construirii palatului din Sinaia, acum 27 de ani, pentru lucrările de tâmplărie (uși și ferestre) aproximativ 500 de trunchiuri de melez de cea mai bună calitate. Eu însumi întrebuințez de vre-o 20 de ani, pentru piloții de poduri, lemn de melez, dacă e posibil și anume exslusiv arbori sănătoși de un diametru mai mare, doborâți de vânt. Acești «stejari» ai munților rezistă umezelii mai bine decât orce alt lemn ce se poate procură aici.

Dar și în situațiuni mai înalte, în spre regiunea jneapănului, printre singuratecii pini cu trunchiul deja pipernicit și în toate părțile neaccesibile «iubitelor» noastre vite, melezii mișună pretutindeni în munții noștri. Natural că, cu cât sunt situați mai sus și expuși mai mult vântului și zăpezii, cu atât devin mai subțiri și cu trunchiul mai scurt, până când, sus de tot, acolo unde se adăpostesc sub ei caprele sălbatice și unde, afară de ei și de jnepeni nu se găsește decât aninul de munte și diferitele specii de sălcii pitice — unde înflorește rosa alpină (aici Rh. myrtifolium) și floarea reginei — se transformă în adevărați pitici, în adevărați ologi ai pădurii.

In ceeace privește cultivarea artificială a melezului, la care se simte provocat aici la munte orce silvicultor care a avut ocazia

1) Fără ca silvicultorii din partea locului, care-l vor fi însoțit, să-i atragă atenția, după cum s'ar fi putut aștepta dela ei.

să admire splendoarea majestuoasă a unor exemplare bătrâne din această specie, cele spuse de D. Schwappach la pag. 282 și 283 nu sunt tocmai exacte, întrucât e vorba de munții dintre Sinaia și Predeal. În adevăr, e bine stabilit că meleții plantați aci acum 25—30 de ani, mai cu seamă cei plantați în poziții favorabile, cresc până în prezent cu vioiciune. Unii din ei au astăzi dejà un diametru la înălțimea peptului, de 25^{cm} și sunt lungi de 15^{m}; mai mult, până acum nu sunt semne cari să ne arate că acești arbori ar începe să dea înapoi. Aspectul «îndoelnic» sau de «îmbătrânire timpurie», care se observă la câmpie și chiar în regiunea dealurilor, adesea chiar după primii 10—15 ani, nu l-am observat încă nicăeri acl la munte, la Retivoi (1100—1400^{m} altitudine) nu s'a părăsit amestecul de melez, după câtva timp de încercare, pentrucă s'ar fi desvoltat rău specia în chestiune, ci, din contră, mai mult pentrucă în terenurile de acolo, prea bogate în pământ vegetal, creștea prea repede în înălțime și începu a copleși și a vătămă prin frecare pe molizii tineri cari cresc mult mai încet. Afară de aceasta, eu nu ținusem seamă de calitatea într'adevăr extraordinar de bună a semințelor de melez furnizate de firma Ienewein și exagerasem proporția amestecului cu molid stabilind raportul de 1:3; 1:10 sau chiar mai puțin ar fi fost probabil suficient pentru a obține melezul presărat în număr potrivit.

Experiența mea (de 25 de ani) de aici, concordează din contră în totul cu aceia a mai multor colegi din România, în privința faptului că cultivarea artificială a melezului nu se potrivește nici pentru regiunea dealurilor nici pentru aceia a câmpiei. Nicăeri el nu crește bine în aceste regiuni — nici chiar în primi 10 ani — și nu a adus pretutindeni decât desamăgiri.

În general sunt în totul de acord cu părerea d-lui profesor Schwappach asupra însemnătății pinului silvestru pentru România. El nu a dat nicăeri rezultate cu totul mulțumitoare mai ales în partea de ses a regiunii dealurilor, d. ex. în jud. Bacău, despre care e vorba la pag. 290 și probabil că nu se potrivește de loc pentru România, unde cad aproape în fiecare an cantități enorme de zăpadă, nici la câmpie, nici la munte. Și totuș, această specie lăudată de unii și ponegrită de alții, mi-a adus la Sinaia, ce-i drept numai în mod trecător, servicii destul de bune, când am avut nevoe de ea.

Era vorba, — acum 22 de ani — de reîmpădurirea și totdeodată și de consolidarea versantului din spre gara Sinaia a muntelui

Cumpătul [1]). Despădurit cu desăvârşire de exploatatorii anteriori, maltratat prea mult de vite şi străbătut dejà de crăpături, nu erau excluse, pe acest munte, într'un viitor foarte apropriat, surpături mari de teren. Ce trebuià să plantez acolo? Vedeam bine că nu puteà fi vorba deocamdată decât de o esenţă intermediară şi am şi accentuat acest lucru în raportul meu ce întovărăşeà devizul lucrărilor; molidul sau melezul (de brad nici vorbă nu puteà fi) erà mai mult ca probabil că nu s'ar fi mulţumit cu pământul acela, în multe locuri dezvelit de orice natură protectoare şi prezentând un început de mobilizare. Pinul negru? E drept că el rezistă mai bine zăpezii, dar din cauza ramurilor lui dese ce acopăr fusul până jos la pământ, el nu se potriveşte pentru sub-plantarea unei esenţe mai de valoare, şi afară de aceasta, cine mi l-ar fi cumpărat după 20—25 de ani? Probabil că nimeni! Astfel m'am hotărît, după o matură chibzuire, pentru pinul silvestru şi nu m'am căit, mai ales că nu aveam de gând să «expun» acolo o plantaţiune de «paradă» (cum se fac pe ici pe colo în România, mai mult ca reclamă, pe locuri ce pot fi văzute uşor de pe şosea sau din teren, pentru a puteà fi admirate de trecători), şi mă împac uşor în conştiinţa mea de forestier cu nereuşita aparentă, pe care au văzut-o desigur mulţi profani în aceia că am fost «silit» mai târziu să înlocuesc această esenţă.

Sămănăturile s'au făcut în primăvara anului 1883 în rânduri. Sămânţa (dela firma Keller & Fiul) răsări foarte frumos şi tinerele plante crescură normal în primul an. Dar, după cum se întâmplă probabil adesea în asemenea cazuri, ele erau prea dese. Aşà dar, după 8—10 ani, o tăiere energică de lămurire, pentru a face cât mai mult loc zăpezii să se aşeze printre puieţii de pin. In acest timp însă fusesem mutat la o altă proprietate a M. S. Regelui, în Moldova (lângă Iaşi), şi abia după ridicarea în plan şi facerea amenajamentului acestei păduri (Poeni) [2]) care are o suprafaţă de 2000 ha., fui rechemat la Sinaia pentru întocmirea exploatării şi

1) Se pare că d. Schwappach nu face deosebire între acest versant sudic şi între versantele vestice, alunecătoare şi subminate de izvoare ascunse ale pădurii Statului după Piscul Câinelui, despre care vorbeşte la pag. 296. Pentru acestea din urmă, probabil că s'ar fi potrivit mai bine Pinus austriaca, presupunând că ar puteà creşte acolo şi alceva afară de aninul alb şi de sălcii. Deocamdată, pământul plantat cu pini cari vegetează cu greu, alunecă de multeori.

2) Lucrare premiată în 1900 la Paris cu medalia de aur.

a lucrărilor de regenerare ulterioare a domeniilor Susai-Retivoi-Fata Găvănei. Era prea târziu acum de a mai face prima tăiere de lămurire pe Cumpătul, operaţie pe care de altfel o recomandasem cu insistenţă înainte de a plecà la Poeni. In Martie 1892 căzură enorme masse de zăpadă umedă, cum nu se mai văzuseră de mult, pe nuelişul de 9 ani şi aplecară aproape un sfert din el la pământ. Numai excepţional se rupseră unii pueţi, în general numai rădăcinile fuseseră puţin scoase afară. Catastrofa nu erà aşà de mare după cum păruse, pentrucă pe întreaga suprafaţă mai rămăsese încă mult nueliş în picioare sau se ridică în vara următoare. Pusei deci să se cureţe toată plantaţia, rărind-o şi mai mult unde erà nevoe. După alţi 8 ani, în care timp creşterea pinilor nu fù turburată prin nimic, astfel că aveau acum dimensiunile necesare pentru a servì, fie ca lemn de foc în cuptoarele de var, fie ca material pentru pastă lemnoasă, am pus să se facă o a doua tăiere de lămurire energică şi am plantat sub masivul astfel rărit molizi de 4 ani. Din toamna trecută, de când s'a văzut că molizii au prins bine şi cresc viguros (au dejà 50$^{cm.}$ înălţime), dar că cer acum mai multă lumină, am pus să se scoată cu îngrijire şi restul prăjinuşului dominant de pin, în vârstă acum de 22 de ani, lucrare ce nu e tocmai prea grea. Şi rezultatul final? Un teren absolut legat şi îmbunătăţit, care se opune orcărei surpări, o plantaţiune de molid care promite mult şi, afară de acestea, suma obţinută din vânzarea lemnului de pin, care acoperă mai mult de jumătatea cheltuelilor făcute cu ocaziunea plantaţiunii şi a lămuririlor. Pentru lemn de foc (furnizat cuptoarelor de var), mi s'a plătit 2.50—3 lei, pentru lemnele mai groase, cu un diam. de 20—30$^{cm.}$, debitate în lungimi de 1$^{m.}$, am obţinut de la fabrica de hârtie din Buşteni (C. & S. Schiel), 8.25 lei de ster [1]). In treacăt vreau să adaug că această fabrică a fost foarte mulţumită cu lemnele furnizate şi mi-a comunicat că deşi fibrele lemnului de pin au eşit mai scurte decât ale lemnului de molid, întrebuinţat de obiceiu, totuş, în schimb, au dat cevà mai mult material.

Puteam deci să fiu destul de mulţumit, în general, cu rezultatul final al acestor manipulaţiuni, cam complicate nu-i vorbă şi am păstrat pe o suprafaţă de 3 ha., vre-o 30 de pini mai frumoşi şi crescuţi drept, aceasta pentru a vedea ce se va întâmplà mai

1) Lemnul de fag pentru foc se plăteşte aici de obiceiu cu 3.50—4 lei sterul, cel de molid şi de brad cu 7—10 lei (loco pădure).

târziu cu ei ca o mulțumire pentru «serviciile aduse». Cel mai mare din ei are la bază 41$^{cm.}$ și la înălțimea pieptului 28$^{cm.}$ diam., având o înălțime de 11^{m} Ei au rezistat toți victorios furtunilor extrem de violente din iarna trecută și cred că pe viitor va fi tot așà. Qui vivra verra !

Aș voi să mai adaog în privința pinului silvestru, această esență puțin cunoscută aici, că acum 25 de ani, când, sub conducerea inspectorului silvic, D. O. Stockhausen (Schlitz), în serviciul contelui Cörtz, am ajutat D-lui administrator silvic Adolph din Fontânele, în timp de 3 ani, să învingă primele greutăți ale unei gestiuni silvice în țară străină, am găsit pinul silvestru ca specie spontană în pădurea Taslăul sărat a principelui Schönburg (la o înălțime de vre-o 900^{m} dacă nu mă înșel). Acești pini — poate «emigranți de dincolo» — cari se găseau acolo formând câteva pâlcuri pe unele versante nordice cu pământ mai sărac, erau atunci în vârstă de 30 de ani, cu un trunchiu scurt și cu un coronament relativ lăbărțat, dar încolo aveà un aspect destul de riguros. Vor mai fi existând oare ?

Ca curiozitate, și pentru a complecta unele comunicări mai vechi despre existența diferitelor esențe în pădurile României, mai adaog că în munții Sinaii, mai ales pe Jepii mici, pe versante nordice, la o înălțime de aproximativ 1650$^{m.}$ se găsește și Pinus cembra, în vecinătatea melezului, având o formă destul de bună.

În părțile mai de jos ale munților noștri se găseà, până acum 40—50 de ani, nu tocmai rar și Taxus baccata. Călugări monăstirilor Sinaia și Predeal, precum și țăranii care-l întrebuințează pentru un fel (nu știu sigur care), de produse ale industriei lor caznice, preferându-l orcărei alte esențe, au avut grijă ca să fie destul de rar în prezent.

Sfârșind, îmi exprim încă via mea părere de rău că nu am avut ocazia să fac cunoștința personală a D-lui profesor Schwappach și să-l însoțesc prin pădurile Sinaii, asigurându-l totdeodată că sfaturile D-sale, privitoare la lucrările culturale de executat pe Retevoiu, ce mi-au fost transmise prin administrația regală din București, vor fi urmate pe cât va fi posibil.

Tradus de **I. STERBA**
Student forestier

BIBLIOGRAFIE

De prea puţin timp, o nouă operă a apărut în Franţa, menită a îmbogăţi literatura forestieră franceză şi a o completa, fiind unică în genul ei.

Noul «Tratat de exploatarea comercială a lemnelor» de care ne ocupăm, se datoreşte domnului Alphonse Mathey, inspector de ape şi păduri la Dijon, pe care am avut distinsa onoare a-l cunoaşte cu ocaziunea excursiunilor ce am făcut ca elev al şcoalei naţionale de ape şi păduri din Nancy.

Această operă, era aşteptată cu nerăbdare de lumea forestieră franceză şi apariţia ei a fost primită, ca şi cel al II-lea volum din Economia Forestieră de d. G. Huffel, profesor la şcoala forestieră din Nancy, cu mare entuziasm.

Rezultată după o muncă de mai mulţi ani, scrisă cu o competinţă şi cu o artă desăvârşită, merită toate elogiele ce d-l M. Daubree, directorul general de ape şi păduri din Franţa face în prefaţa ei, zicând : «Această lucrare atât de necesară exploatatorilor «cât şi silvicultotilor, a fost concepută şi executată de un funcţionar «de merit şi de un mare savant, etc.... şi sunt fericit de a adresă «felicitările mele autorului, de a prezentà şi recomandà această «lucrare la toţi cei ce se ocupă fie de producţiunea, fie de exploa«tarea sau vânzarea produselor, etc.».

Intreaga lucrare coprinde 2 volume, din care cel întâiu dejà apărut l-am primit dela autor însoţit de câteva cuvinte în semn de neuitare. Primul volum se ocupă în I-a parte despre constituţia lemnului din punct de vedere microscopic, cum şi a proprietăţilor lui fizice şi chimice. Aci se arată în mod adevărat practic, după ultimele metoade germane [1]) în mod clar şi într'un stil uşor de reţinut, toate observaţiunile şi descoperirile moderne ce s'au făcut, în ce priveşte compoziţia lemnului speciilor indigene şi exotice Numeroase fotografii admirabil executate, întovărăşesc la fiecare pas explicaţiunile date.

In privinţa calităţilor fizice, chimice şi mecanice ale lemnului se dau : detalii amănunţite, documente statistice şi legi relative la influenţa locului de origină şi a staţiunii, tabele de densitate, greu-

1) Forstbenutzung. Paul Parey, 1903, Berlin.

tate specifică, cantitatea apei, greutatea la metru cub, valoarea de retragere, de deformaţiune şi de dilataţiune ale diverselor specii lemnoase. De asemenea găsim rezistenta la cm. pătrat (necesară la calculul rezistenţei materialelor), la flexiune, sfărâmare şi tensiune cu coeficienţii lor pentru fiecare specie; diferitele aptitudini a lemnului la spărtură, debit, lucru, transformare în fibre, pastă, zugrăvire, injecţie, durată, caloricitate, etc., etc.

In a 2-a parte a uvrajului se tratează foarte pe larg şi documentat, anomaliile, defectele şi maladiile lemnului doborît, debitat sau în picioare. Numeroase desemne, în negru şi în culori foarte reuşite, însoţesc descrierea minuţioasă a fiecărui capitol şi 'n special acel al maladiilor parazitare a lemnului. Tot aci se descrie stricăciunele aduse lemnului de insecte.

Conservarea, înmagazinarea şi tratamentele prezervative ale lemnului sunt descrise în a 3-a parte a uvrajului, unde găsim toate procedeurile de conservarea lemnului (de foc, debitat, etc.), în aer liber, sub apă, cum şi mijloacele artificiale de conservare ca: vopsiri cu diferite substanţe, carbonizarea superficială, injecţiune sau imersiune în materii antiseptice, numeroase sisteme de uscare cu diferite aparate şi cu ajutorul etuvei, etc. Pentru fiecare fel de materiale lemnoase şi specie se arată procedeurile cele mai noui, aparatele şi rezultatele obţinute în Franţa şi în străinătate. Aci se dă o foarte mare atenţiune chestiunei injecţiunii lemnului de stejar, fag, larice şi castan, pentru traverse. Tablouri foarte complecte şi datele obţinute de diferite companii de căi ferate în Franţa, relative la traverse; formule ştiinţifice pentru calculul cheltuelei anuale ce ocazionează reînoirea traverselor de diferite specii, de o durată determinată, găsite de d-l Lekeu şi Genaert, sunt foarte interesante.

A patra parte se ocupă cu exploatarea lemnului şi coprinde toate operaţiunile începând cu tăierea lui şi terminând cu recolmentul porţiunei exploatate. Se descrie toate instrumentele, sistemele de doborîre, fasonare şi scoaterea lemnului, dând rezultatele grafice a cercetării chestiunii prelungirii termenului de exploatarea şi scoaterea lui. Aceste rezultate sunt foarte instructive şi ne dau valoarea în bani ce trebue să pretindem antreprenorilor pentru timpul acordat.

In fine, a 5-a şi cea din urmă parte a primului volum coprinde: «Chestiunea transporturilor» tratată pentru prima oară în Franţa din punct de vedere forestier. După cum ştim, această che-

stiune face obiectul foarte multor scrieri în Austria şi Germania, care fac adevărată autoritate în această materie [1]).

D-l A. Mathey după ce a studiat chestiunea în Franţa şi toate lucrările întreprinse în Austria, Elveţia, Germania, dă cele mai complecte detalii asupra instalării diverselor drumuri pe apă şi uscat. Această chestiune fiind de cea mai mare importanţă pentru exploatarea lemnului, autorul i-a dat o foarte mare desvoltare şi o expunere amănunţită. Foarte ingenios găsim sistemul Bert, pentu determinarea cheltuelilor de transport pe orce fel de drum începând cu un drum rău, puţin practicabil, până la transportul cu calea ferată sau cabluri. Pentru înlesnire o scară grafică ne dă fără calcul, distanţa maximă de transport pentru o marfă (lemn sau alte materii) faţă de preţul ce putem plăti sau a determină raza cercului de valoare nulă pentru acea marfă. Graficul are două intrări; pe abcise avem distanţele în km., ordonatele dau preţul, iar intersecţia lor cu acea dreaptă ce reprezintă condiţiunile drumului parcurs (după calităţile lui) dă preţul unei tone de material la distanţa dată.

Mai departe transportul cu plute, cu piese de lemn izolate, schletajul cu diferite sisteme, uluce, culuare, drumuri de alunecare, etc., sunt descrise după sistemele cele mai noi şi studiile făcute în Austria şi Ungaria, ţări unde acest mod de transport este de mult întrebuinţat şi cu mare reuşită în regiunile muntoase.

Transportul cu ajutorul cablurilor, ce se practică acum 30 ani numai în regiunile muntoase ale Elveţiei şi Austriei şi în particular în Alpi, este aplicat astăzi în Franţa şi dă frumoase rezultate. Pentru diferitele cabluri necesare transportului lemnelor de foc şi de lucru, autorul arată modul de funcţionare, avantajele fiecărui sistem, costul instalării, calculul dimensiunilor, greutăţii şi rezistenţii cablurilor.

In fine, acl se descrie diferitele planuri înclinate, cu raiuri de lemn şi fer (Decauville), automotoare, etc., precum şi sistemul cu un singur raiu, pentru transportarea lemnelor lungi, mult întrebuinţat în America.

Transportul lemnelor pe canalele existente în Franţa, graţie importanţei şi lungimei lor, şi acel pe râurile navigabile, tinde a deveni unul din mijloacele cele mai eftine pentru transportul lemnului. Nu mai puţin transportul lemnului cu calea ferată în Franţa,

1) M. Julius Marchet de Vienne şi Dr. M. F. Frankhauser.

se bucură de tarife speciale eftine atât pentru lemnul de foc cât şi pentru cel de lucru şi construcţie.

Diferitele Companii de căi ferate, au redus mult din formalităţile ce cereau la predarea şi primirea lemnului, aşă că acest mijloc de transport convinefoartemult din toate punctele de vedere.

Cu acestea se termină primul volum a operei atât de importante, scrisă de un adevărat savant cu o rară competinţă şi într'un stil prea frumos şi atrăgător, aşà că citirea lui va fi folositoare tuturor.

Ne putem lesne închipui, din scurta mea dare de seamă, câtă muncă rodnică autorul a depus şi va trebul să depue, pentru aducerea la bun sfârşit a operei ce şi-a propus. Indemnăm deci pe toţi silvicultorii noştri şi pe orce persoană care se interesează de chestiunea pădurilor, să citească această operă, de oarece este o lucrare de mare valoare şi un pas înainte în literatura forestieră.

Dorim autorului să termine şi cel al II-lea volum ce ne promite pentru anul viitor cu acelaş succes cu care ne-a oferit pe cel întâiu.

Constantin Sava.

COMUNICĂRI ŞI FAPTE DIVERSE

I. *Pădurile şi grindina.* — Rezultatele mai mult îndoelnice date de artilerie contra grindinei, ne obligă să culegem cu îngrijire toate observaţiunile cari pot să ne deslueascâ asupra naturii acestor pacoste. şi mai ales asupra mijloacelor proprii de a o evità. Studiul următor, pe care îl rezum după «Meteorologische Zeitschrift», 1902, pag. 580, arată că acolo, asemenea este mai uşor a prevenì decât a alungà şi că pagubele cauzate de grindină ar fi cu puţin îngrojitoare, dacă nu s'ar fi distrus de pe mari suprafeţe, pădurile în întregime. Acestea pot în adevăr să servească întru ceva de paravan şi să apere de această calamitate câmpul ce le este intercalat. Această acţiune protectoară a pădurilor, este poate datorită la aceea că printre punctele nenumărate ale foilor şi ramurilor, electricitatea pământului se scurge şi neutralizează pe aceea a nourilor.

Orcare ar fi mecanismul acestei acţiuni, se ştie de mult timp în Elveţia că în regiunile împădurite, căderile de grindină sunt nule, sau cel puţin slabe, mai rare în tot cazul decât în regiunile cultivate. S'ar părea chiar, după d-l Rorig, autorul acestei lucrări, că după ce s'au defrişat oarecari te-

ritorii pentru a le pune în cultură, au trebuit ca să fie împădurite, pentru că grindina cădeà prea des acolo şi cultura devenià neremunerătoare.

In Germania, între Giessen şi Marburg, la Est de Lahu, se află o regiune împădurită, care după cât îşi amintesc oamenii de pe acolo, nu a fost atacată de grindină. Locurile de prin împrejurimi se aflau mai mult sau mai puţin cruţate. Dar, acum câţiva ani, s'a defrişat o bandă largă de 200 m. lungă de 700 m. aproape, care legà câmpiile situate la nordul şi la Sudul pădurii. Situaţiunea se schimbă imediat, şi s'a văzut că norii de grindină veniţi dela sud, treceau pe deasupra acestei bande de teren şi se descărcau parte pe vechile câmpii, parte pe noul teren cultivat.

La 2 August 1891, un uragan însoţit de grindină, treceà prin sud-vestul Germaniei. Plecat din Alsacia, ajunse în valea Rhinului, traversă Hessa şi se termină la sudul Hanovrei, Pagubele fură îngrozitoare, dar s'a putut constatà că locurile de prin împrejurimile pădurilor au suferit mai puţin decât altele. Locurile cultivate, aşezate în interiorul pădurilor au fost în întregime scutite, cu toate că erau în calea norilor de grindină. Chiar însuş pădurile nu au fost atinse, afară de prelungirile pe cari ele le trimit în mijlocul locurilor cultivate. Pe sute de hectare s'a putut observà imunitatea pădurilor contrastând cu ruinele acumulate în câmpii şi în grădini.

Afară de interesul teoretic, această observare are o valoare practică considerabilă. Ea ne arată că rolurile pădurilor în economia generală a unei ţări, nu ar puteà fi mai mult preţuit. Ele nu regulează numai regimul cursului apelor, dar au o influenţă de netăgăduit asupra meteorilor, cum e de exemplu grindina. Este aici o datorie de primul ordin pentru un popor îngrijat de viitorul său, de a menajà ultimele resturi de păduri şi să se sforţeze pentru a reconstituì aceste bogăţii naturale, pe care o exploatnţiune intensivă le-a ruinat în cele mai multe ţări.

II. *Influenţa pădurilor asupra conservării apei la suprafaţa pământului.* — Noile investigaţiuni ale d-lui Martel, zice jurnalul Le Bois, au continuat se înmulţească probele uscării progresive a pământului, despre absorbirea apei în interiorul pământului, cel puţin pentru terenurile crăpăcioase şi aceasta nu numai din lungile perioade geologice, dar încă sub ochii noştri, în plină epocă contimporană, şi cu mai multă repeziciune, care nu s'ar crede a privi.

Iată pentru ce cercetările şi cunoştinţa receptacolelor subterane, cari aspiră apele formaţiunilor geologice fisurate, sunt chemate să devie o necesitate de primul ordin, ele vor permite în curând să se utilizeze rezervele de apă ce acuma sunt sterile în sânul pământului, în curând şi cât de des să se

execute lucrările practice, pentru a oprì progresul absorbirii şi pentru a prevenì dezastroasele efecte.

Şi fiidcă mijloace de acţiune nu sunt mai bune decât împădurirea, este aproape superfluu de a mai demonstra. Să reîmpădurim deci, dacă voim ca apa pe care cerul o revarsă asupra noastră, pentru a fertilizà pământul, se mărgineşte să treacă cât mai degrabă, pentru a sporì aceste vaste rezervorii subterane, ce se întâlnesc în atâtea locuri.

III. *Hârtia.* — Ce nu se face astăzi cu hârtia? sau ce nu se face cu pasta de lemn? în rezumat, cu arborii pădurilor noastre. Semnalăm noile întrebuinţări ale hârtiei, care prezintă destul interes.

In Japonia, lumea se îmbracă cu hârtie: un costum complect de hârtie costă 10 fr., o toiletă de damă 30 fr., aşa e moda zilei.

Hârtia aici înlocueşte şi materiile textile, aşa se fac dintr'însa servete, putând să fie destul de bine spălate Această hârtie de culoare galbenă pală, este foarte moale şi rezistentă. Se mai fac asemenea pălării, cufere, sutii, etc.

In Germania se face postav pentru biliard.

In america s'au pus să facă bicicIete de hârtie. Se comprimă 30—30 straturi de hârtie subţire, separate cu o unsoare de cleiu cald, şi se obţine astfel un tub foarte solid, dur şi uşor, din care se fac toate piesele unei biciclete, care nu trece peste 6 kilograme.

Din hârtie se mai fac încă:

Tuburi (olane); foile (de hârtie) după ce au fost reduse în pastă, apoi vârâte într'o baie de silicat de potasiu, apoi turnate.

Butoaie cari neavând încheieturi nu pot să curgă, căci n'au pe unde.

Stâlpi de telegraf, adăugându-se borax pastei, etc.

Pentru a terminà, dau unul din aceste din urmă întrebuinţări, care se găseşte în «Paper Trade Jurnal»: se fabrică azi în America (Statele-Unite) sticle de hârtie pentru lapte; aceste sticle sunt de o perfectă soliditate şi preţul lor este aşà de mic, încât chiar se pot aruncà după ce au fost întrebuinţate o singură dată. O altă uzină a scos în vânzare pantofi de hârtie, al căror preţ este asemenea foarte mic, încât hotelierii pot să schimbe în fiecare zi pantofii, pe cari îi pun la dispoziţia voiajorilor. Fiind dată impermeabilitatea hârtiei la aer, aceşti pantofi trebue să ţie cald. In fine la New-Jork s'au făcut case de hârtie, rezistând intemperiilor, tot aşà de bine ca şi o casă de cărămidă. In Norvegia s'a făcut o biserică cu turnul său cu tot din hârtie. In Rusia la Iavinoroska, s'a construit o casă de hârtie, care a costat 215.000 fr.

Ce nu se face deci din hârtie! **D.**

INFORMAŢIUNI

Comitetul central de administraţie al Societăţii, întrunindu-se în ziua de . . . . . a. c. conform art. 16 din statute s'a constituit astfel :

D-l *Ion Kalinderu*, preşedinte.
» *C. F. Robescu*, vice-preşedinte.
» *N. C. Nădejde*, secretar-casier.

D-nii *Petre Antonescu, Th. Galleriu, N. G. Popovici* şi *M. Tănăsescu*, vor formà comitetul de redacţie al Revistei, iar conform cu art. 37, D-l N. C. Nădejde s'a însărcinat şi cu administraţia Revistei.

* * *

In contul exerciţiului 1905—1906, până la 30 Iunie a. c. s'au încasat *lei 5.915.953 bani 56*, faţă de *lei 5.354,572 bani 77*, încasaţi în perioada compunătoare din exerciţiul 1904—1905 ; iar în contul exerciţiului 1906—1907, tot până la 30 Iunie s'au încasat *577.637 lei 46 bani*.

* * *

La 25 Iulie a. c., s'a ţinut licitaţie la Ministr pentru vânzarea spre exploatare, pe termen de 10 ani a pădurei Zanoaga, Lucăcila şi Rateiul din judeţul Dâmboviţa, în suprafaţă de 490 Hectare, 2000 m. p., primindu-se următoarele 9 oferte :

1. Leiba Juster	a oferit	lei	2117	bani	17	pe Ha.
2. M. Campeanu	»	»	1515			»
3. Michel Juster şi fiu	»	»	1386			»
4. Sigfried Rosenberg	»	»	1317	»	12	»
5. Adolf Knoll	»	»	1212			»
6. Elie Georgian	»	»	1111	»	11	»
7. G. Visin	»	»	1011			»
8. Fabrica de hârtie Buşteni	»	»	1000			»
9. Ion Teodorescu şi Iosif Fianu	»	»	826			»

Preţul cel mai avantagios fiind oferit de D-l Leiba Juster, Consiliul de Miniştri a aprobat vânzarea.

* * *

La 12 Septemvrie s'au ţinut licitaţii pe la Regiuni pentru vânzarea spre exploatare a 232 păduri, din cari s'au adjudecat în mod provizoriu 84.

* * *

La 20 Septemvrie a. c., s'a ţinut licitaţie la Minister pentru vânzarea spre exploatare, pe termen de 20 ani, a 424.454 arbori, din cari 310.104 răşinoşi şi 114.350 foioşi, cari urmează a fi tăiaţi de pe o suprafaţă aproximativă de 7422 Ha. din pădurea statului Tăzlăul, seria II, jud. Neamţu. S'au prezentat 16 oferte după cum se arată mai jos:

Nr. curent	NUMELE ŞI PRONUMELE Ofertatorului	SUMA OFERITA					
		Răşinoase		Foioase		Total	
		Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.
1	Dr. Florea Lupu şi N. Cavaler de Flondor	23	51	1	75	7.490.657	54
2	D. Corbu, Ch. Misir şi G. Ionescu	19	75	—	42	6.172.581	—
3	Eudaxiu Hurmuzaki	20	—	—	50	6.259.256	—
4	George G. Gaetan	22	85	2	05	7.320.293	90
5	S. Kemenyesy p. Soc. Moldova	20	35	1	10	6.498.422	20
6	Al. de Popper prin I. D. Heffman	24	20	—	60	7.573.126	80
7	Fraţii Kerschon	16	05	—	45	5.128.627	70
8	Firma Bukoviner etc. prin Aubauch şi Michel	22	75	1	—	7.169.216	—
9	Dr. Francesco Feltrinelli	12	—	—	40	3.766.988	—
10	Gustav Eichler prin Oscar Kreindler	16	75	—	75	5.280.004	50
11	Aron L. Juster şi Iulius Agatstein	14	75	—	50	4.531.209	—
12	Soc. anonimă fost Goetz prin Otto Maubach	16	80	2	10	5.263.819	90
13	Iosef A Loebel, P. M. Juster şi Israel Bechman	17	80	—	75	5.388.540	90
14	George P. Kristen	19	65	—	82	6.001.248	20
15	Jos Silberstern şi Sohne	22	18	1	05	6.998.174	22
16	Philipp Dinerman şi M. H. Dinerman	25	67	—	52	7.733.788	28

Preţul cel mai avantajos fiind oferit de D-nii Philipp Dinerman şi M. H. Dinerman, s'a adjudecat în mod provizoriu asupra D-lor.

* * *

In ziua de 2 Septemvrie s'au ţinut licitaţii la Prefecturile din ţară, pentru arendarea dreptului de vânătoare în pădurile Statului.

S'a adjudecat provizoriu acest drept pe 30 proprietăţi cu păduri pentru o arendă anuală totală de Lei 2.329 bani 60, şi s'a aprobat numai 15 pentru o arendă anuală de Lei 1.350.

* * *

In anul acesta au absolvit şcoala specială de silvicultură, următorii elevi, cari au trecut în stagiu dela 1 August:

1. Drâmbă Dimitrie; 2. Teodorescu Pavel; 3. Stănghie Vintilă; 4. Manoilescu Mircea; 5. Ciupală Ion; 6. Caraman Ştefan; 7. Brătescu Nicolae; 8. Mihăilescu Victor; 9. Manteanu Ion; 10. Rapoţescu Ion.

* * *

Pentru şcoala specială de silvicultură s'au prezentat 19 candidaţi, din cari au fost admişi 12 în ordinea următoare:

1. Mihălcescu C. Vasile; 2. Muşat V. Dumitru; 3. Stefcovici I. Constantin; 4. Ionescu C. Gh.; 5. Filip N. Vespasian; 6. Diaconescu P. Ioan; 7. Agapie M. Gh.; 8. Ivănescu Gh. Victor; 9. Teodorescu C. Nicolae; 10. Păiş I. Teodor ca bursieri; iar Apostolescu V. Constantin, Paţica Gr. Constantin ca solvenţi.

* * *

Pe ziua de 1 Aprilie 1906, următoarea mişcare s'a făcut în corpul inginerilor silvici ai Eforiei spitalelor civile şi în serviciul domenial dela acea instituţiune:

D-l *Atanasie Nifescu*, actual şef al biroului bunurilor, se confirmă şef al secţiunii bunurilor din serviciul domenial.

D-l *Ioan D. Solacolu*, actual sub-şef al serviciului silvic, se confirmă şef al secţiunii silvico din serviciul domenial.

D-l *Constantin N. Bosoancă*, actual şef al Circumscripţiei III, se confirmă şef al circumscripţiei I silvico-domenială, cu reşedinţa Marunglanul cu gradul de silvicultor cl. II.

D-l *Constantin Popescu-Bancheriu*, actual şef al circumscripţiei VI, se confirmă şef al circumscripţiei II, silvico-domenială, cu reşedinţa Curtea de Argeş, cu gradul de silvicultor cl. III.

D-l *Ioan C. Eleuterescu*, actual şef al circumscripţiei I, se confirmă şef al circumscripţiei III silvico-domenială cu reşedinţa Bucureşti, cu gradul de silvicultor cl. II.

D-l *Iosef Sangeorzan*, actual şef al circumscripţiei II, se confirmă şef al circumscripţiei IV silvico-domenială cu reşedinţa Sinaia, cu gradul de silvicultor cl. II, însărcinându-se şi cu administraţia Sinaiei.

D-l *Justinian Ionescu*, actual şef al circumscripţiei V, se confirmă ca şef al circumscripţiei V silvico-domenială, cu reşedinţa Ploeşti, cu gradul de silvicultor cl. III.

D-l *Constantin N. Alimăniţeanu*, actual şef al circumscripţiei IV se confirmă şef al circumscripţiei VI silvico-domenială, cu reşedinţa Brăila, cu gradul de silvicultor cl. III

D-l *Sofroniei Ianeovici*, absolvent cu diplomă al şcoalei de silvicultură dela Brăneşti este primit în corpul silvic cu gradul de silvicultor asistent.

* * *

Până la 1 Octomvrie s'au făcut următoarele mutări în serviciul silvic:

D-l silvicultor cl. II *Ilie Dimoftachi*, şeful ocolului Soveja (Putna) a fost mutat la ocolul Focşani;

D-l silvicultor asistent *Victor Vaidianu*, şeful ocolului Ghermăneşti (Fălciu) a fost mutat la ocolul Soveja;

D-l silvicultor cl. II *Ştefan Demetrescu Olteanu*, şeful ocolului Schitu Greci (Olt) a fost mutat la ocolul Ghermăneşti;

D-l silvicultor cl. II *Radu Plăpceanu*, şeful ocolului Nucet (Dâmboviţa) a fost mutat la ocolul Schitu Greci;

D-l silvicultor cl. II *M. Păcescu*, şeful ocolului Răchitoasa (Tecuciu) a fost mutat la ocolul Nucet.

D-l silvicultor cl. II *I. Corodeanu*, a fost mutat la ocolul Răchitoasa (Tecuciu).

D-l silvicultor *Ştefan Costescu*, a fost numit şef al ocolului Fâstici (Vaslui).

* * *

Până la 1 Octomvrie au achitat complect cotizaţiile şi abonamentul următorii membrii şi abonaţi:

Membri. Antonescu P., Anania M., Elefterescu N. N., Galleriu Th., Ionescu Kivu, Jianu N., Lupu I., Mack Fr., Nădejde N. C., Pop Octavian, Protopopescu I. Gh., Theodorescu Al., Ionescu D. Zane, Christescu I. şi Popescu Mihail, adică în total 15 din 211 membri.

Abonaţi. Chiriţescu Mihail, Eforia spitalelor civile şi Lochian Victor, adică în total 3 din 54 abonaţi.

* * *

Pe ziua de 10 Octomvrie au fost puşi în disponibilitate din oficiu D-l silvicultor-şef cl. I, I. G. Jomir Codreanu din cauză de boală şi D-l silvicultor cl. II N. Georgescu care a atins limita de vârstă.

Tip. «GUTENBERG» Joseph Göbl, Strada Doamnei, 20.— Bucureşti

OPERILE PUBLICATE DE D-NUL ION KALINDERU

De la non-retroactivité des lois, 1 Vol. în 8°.
Essai sur les sources du Droit Romain. 1 Vol. în 8°.
Notiță asupra societăților prin acțiuni după Codul general de com. german, br. în 8°.
De la competence des Trib. dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'un Etat etranger peut posseder en Prusse. Berlin, broș. în 8°.
Memoriu asupra transferării scaunului societății acționarilor căilor ferate din Berlin la București, broș. în 8°.
Droit Prétorien et Reponses des Prudents. Paris, 1 Vol. în 8°.
Consiliul împăraților la Roma și la Constantinopole 1 Vol. în 8°.
Etude sur le regime munic. Romain, br. în 8°.
Studiu asupra celor XII Table, broș. în 8°.
Moștenirea tronului României (în franțuzește), Vbrog. în 16°.
Notice juridique sur un Testament. Paris, broș. în 8°.
Iața municipală la Pompei, 1 Vol. în 8°.
Observațiuni în procesul cu moștenitorii I Ottetelișanu, broș. în 8°.
Doui antagoniști Romani, broș. în 8°.
Episcopul Melchisedec (în românește și franțuzește) broș. în 4°.
Vilegiatura și reședințile de vară la Romani, broș. în 8°.
Rolul învățătorului în formațiunea generațiunilor noui, broș. în 16°.
Romanii călători, broș. în 8°.
Patrie, Education et Travail, 1 vol. în 4°.
Un țăran harnic, broș. în 16°.
August și literații, broș. în 4°.
Literații oponenți sub Cesar.
Indrumări date agenților Domeniului Coroanei, 1 Vol. în 8°.
Portul bărbei și părului la Romani, broș. în 4°.
Portul perucilor și bărbierii la Romani, broș. în 12°.
Discours prononcé le 23 Juin (6 Juillet) 1901 à l'occasion de la distribution des prix du Lycée français à Bucarest, 1 broș. în 16°.
Din Viața Romană. Podoabele, toaleta și petrecerile unei eleganțe. Societatea înaltă pe vremea lui Pliniu cel tânăr, 1 vol. în 4°.
Cuvânt de sfătuire al Ștefan cel Mare, domnu Moldovei.

DIN „BIBLIOTECA POPULARA"

A

„Administrațiunii Domeniului Coroanei" au apărut până acum următoarele broșuri:

1. Moștenirea tronului României cu un portret al A. S. R. Principelui Ferdinand al României, moștenitorul presumptiv al coroanei, 1899 (Epuisată) . . . . . —,50
2. Notițe asupra vermilor de mătase (creșterea și bolile lor) de *Marius Galfard*, tradusă prin îngrijirea d-lui *Ion Kalinderu*, 1899 . . . . . —,30
3. Excursiuni forestiere pe Domeniile Coroanei Mălini, Sabasa, Bicaz, de *G. Sidorescu*, 1899 Epuisată) . . . . . —,50
4. Infințarea albinăritului pe Domeniile Coroanei. Edit I-a 1899, a II-a 1902 . —,30
5. Exposițiu internațională și congresul agricol și silvic din Viena 1890, de d-nii *Gr. Crișan, A. Onciunu* și *A. Candale*, 1890 (Epuisată) . . . . . —,50
6. Confecționarea pălăriilor de pae cu mâna liberă și cu mașina, de *Dimitrie Popescu*, ediția I și II 1892. Ediția III 1901, adăugită . . . . . —,50
7. Raport asupra excursiunei silvice în Bucovina, de *Florian Davidescu*, 1901. —50
8. Cultura Albinelor, de *Marin Petrescu*. Ed. I-a 1894, ed. II-a 1899. . . . . —,50
9. Noțiuni populare asupra grădinelor de legume de *Ion Pădureanu*, 1899. (Epuisată) . . . . . —,50
10. Rolul învățătorului în formațiunea generațiunilor noui. — Discurs — de Ion Kalinderu, 1896. (Epuisată) . . . . . —,30
11. Noțiuni de Economia vitelor, Part I. de *V. S. Bresceanu*, 1899. . . . . —,50
12. Noțiuni de Economia Vitelor, Part. I. de *V. S. Bresceanu*, 1898 . . . . . —,50
13. Cultura arborilor roditori, de *Dim. G. Ionescu*, 1899 . . . . . —,50
14. Raport asupra expoziției din Viena, adresat d-lui Administrator al domeniului Coroanei, de *Florian Davidescu* și *Olimpiu Boiu*, 1899 . . . . . —,50
15. Indrumări date agenților Domeniului Coroanei, de către *Ion Kalinderu* . . 1,25
16. Cultura lucernei, de *Cornelia Roman*. 1900 . . . . . —,30
17. Cultura plantelor de nutreț, de *Dimitrie G. Ionescu*, 1900 . . . . . —,50
18. Cultura sfeclei, de *Dr. N. O. Popovici-Lupa*. 1900 (Epuisată) . . . . —,50
Notice sur le domain de la Couronne de Roumanie pour l'expos. univ. de 1900 à Paris . . . . . —,—
19. Scrisori către plugari, de *Cons. Sandu*, 1901. . . . . —,50
20. Poveță despre hrana țăranilor, *Dr. I. Felix*, 1901 . . . . . —,50
21. Cultura Cânepei și inului, de *V. S. Moga*, 1901 . . . . . —,50
22. Ingrășarea câmpurilor, Sfaturi practice pentru săteanu plugar, date de Dr. *N. O. Popovici Lupa*, 1901 . . . . . —,50
23. Poveță despre Grădinile de legume de *V. M. Kogălniceanu*, 1902 . . . . . —,50
24. Poveță despre Păstrarea Sănătății de *Dr. I. Felix*, 1902 . . . . . —,50
25. Biserica și obiectele sfinte din ea de *Diacon I. Raiculescu*, 1903 . . . . . —,50
26. Laptele, puterea lui ca hrană, producea ca lui, de *Dr. I. Felix*, 1904 . . —,50
27. Uscarea prunelor și altor fructe, fabricatul marmeladului de Dr. *Maximilian Popovici*, chimist-agronom, 1904 . . —,50
—. Experiențe cu diferite varietăți de cartofi, pe Domeniul Coroanei de *C. Roman* și *I. Enescu* . . . . . —,—
28. Notițe asupra viermilor de mătase (creșterea și bolile lor) tradusă de d. *Ion Kalinderu* . . . . . —,50
29. Liturgica Bisericii ortodoxe de Diaconul *I. V. Răiculescu* . . . . . —,50

LUCRĂRILE FORESTIERE PUBLICATE ÎN LIMBA ROMÂNA

STUDII

Lei B.

Antonescu Petre. — Tratamentul grădinărit și aplicațiunea sa în România . . . . . 2.—
» Studiul privitor la domeniul agricol-forestier Brînești-Cernica-Panăreа . . . . . 2.—
» Studiul privitor la corecțiunea torentului Zauchbach — în colaborare cu D-l O. de Marenzeller . . . . . —.—
Studiul pădurilor de rășinoase de pe Râul Doamnei, jud. Muscel. . . . . —.—
» Convențiunile comerciale și influența lor asupra desvoltării industriei și comerțului lemnelor în România . . . . . —.—
» Torenții de pe Valea Topologului — în colaborare cu D-l Iohann Pitschoak . . . —.—
» Studiul pădurilor din Salzkammergut . . . . . —.—
» Importanța economică a pădurilor de stejar în special 1.50
» Amenajamentul pădurii după munții Statului Mușuroaele mari și mici. . . . . —.—
Antonescu Remus P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatare a pădurilor . . . . . —.—
» Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară . . . . . —.—
» Pădurile de munte și câmpie 1875 . . . . . —.—
» Cercetarea cauzelor și remediului inundațiunilor și depunerilor din bazinul Prahovei. —.—
Cavalor A. de Gutlenberg. — Dendrometria, tradusă de *Iacobescu C.* . . . . . —.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886 . . . . . 2.—
» Costiuni de păduri, 1890 . . . . . 4.—
» «Împădurirea nisipurilor de pe domeniul Malgavitu», 1889 . . . . . 4.—
Elenterescu I. C. — Pădurile noastre. 1.50
Gheorghiu C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor casei sf. Spiridon din Iași . . . . . —.—
» Studiu asupra punerei în valoare a nisipurilor din România prin împădurire . . —.—
Gheorghiu C. Ernest și Dr C. Gheorghiu. — Vânătoarea în România, cu o prefață de D-l Dr. C. I. Istrati, premiată de Academia Română . . . . . 5.—
Lăzurianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și masivelor lemnoase . . . . . 2.—
Nădejde N. C. — Memoriu asupra restaurărei și conservărei terenurilor din munții «Pirinei» cu 11 planșe . . . . . —.—
B. D. Neagoe. — Legislațiunea corecțiunei torenților în Austria . . . . . 1.—
» Călăuza silviculturului (cu o hartă forestieră) . . . . . 3.—
Obogeanu Em. — Diviziunea suprafețelor plane prin o paralelă la o dreaptă dată . . . . —.—
» Desfacerea materialului lemnos din pădurile Statului . . . . . —.—
» Critica generală a sistemelor de exploatare a pădurilor . . . . . 2.—
Rusescu D. R. — Exploatarea în Regie a pădurilor Statului din centrul Comana . . . . —.—
Samarian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier 1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor în România, 1884 . . . . . 1.50
Tănăsescu Mihail. — Studiu forestier asupra județelor Muscel și Dâmbovița 1893 . . —.—
Studiu asupra administrațiunei, exploatărei și amenajerei pădurilor Statului Austriac, 1898 . . . . . —.—
» Studiu asupra păşunatului în pădurile Statului, 1900 . . . . . —.—
Patru Conferințe ținute în anul 1903 la Societatea «Progresul Silvic» 1.50
Legea pentru Organizarea Ministerului Agriculturei, Industriei, Comerciului și Domeniilor . . . . . 1.—
Trei Conferințe, ținute în anul 1904, la Societatea «Progresul Silvic» . . . . . 1.—

CONFERINȚE

Antonescu Remus P. S. — Comparație între pădurile țărei noastre și cele din Ungaria . . 1.—
Antonescu P. — Studiu asupra situațiunei economice forestiere în Austria . . . . . 1.—
» Torenții din diferitele State ale Europei și în special din Valea Topologului . . 2.—
Davidescu Florian. — Pădurile rășinoase din țară . . . . . —.—
Elenterescu I. C. — Lucrări de întreținere și de ameliorație ale pădurilor. . . . . 2.—
Ernest C. Gheorghiu. — Stârpirea fiarelor stricătoare și braconajului în România . . . . 2.—
» Conferința asupra Vânatului în România . . . . . —.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1893 . . . . . —.—
Macovei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldovei. . . . . —.—
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889 . . . . . —.—
Stătescu G. — Istoria vânătoarei și măsurilor de aplicat în România în privința vânatului, 1889 —.—
» Pădurile Statului și ale stabilimentelor publice, 1891 . . . . . —.—
Tănăsescu Mihail. — Despre regimul Silvic și aplicarea lui, 1897 . . . . . —.—
» Paralel din punct de vedere Silvic între Austria și România, 1899 . . . . . —.—
» Dare de seamă asupra lucrărilor *Congresului Internațional de Silvicultură* din 1900 de la Paris, 1901 . . . . . —.—
» Valea Lotrului din punct de vedere Silvic, 1903. . . . . —.—
Teodorescu T. N. — Împădurirea și exploatarea pădurilor Statului din Dobrogea, 1893 . . —.—
Dem. Ionescu-Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre 1893 . . . . . —.—

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, Strada Doamnei, 20. — București.

6981 pl. legat B

ANUL XX. OCTOMVRIE 1906.

REVISTA PADURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

FONDATA IN 1886

ȘI RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN DECRETUL REGAL No. 1630

DELA 28 APRILIE 1904.

APARE O DATA PE LUNA

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACȚIUNE

COMPUS DIN D-NII:

P. ANTONESCU, TH. GALLERIU, N. GH. POPOVICI și MIHAIL TĂNĂSESCU

sub prezidența D-lui I. KALINDERU

PREȚUL ABONAMENTELOR

10 lei pe an, pentru membrii Societății și studenți, a 12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREȚUL ANUNCIURILOR

12 lei o pag., 6 lei ½ pag. și 3 lei ¼ pag.

Dacă anunciul se repetă în 5 numere, se face o reducere de 25%, în 10 numere reducerea este de 40% și pentru tot anul reducerea este de 50%.

Orce corespondențe privitoare la Societate și Revistă cum și trimiterea cotizațiunilor și abonamentelor, se vor adresă str. Știrbei-Vodă No. 3, București.

SUMARUL

Chestiunea tarifelor de cubagiu . . . . . M. TĂNĂSESCU
Incercări de introducere a esențelor exotice în pădurile din Prusia și Austria de R. HICKEL (urmare) traducere de . . . . . IC[illegible]IMITRESCU
Rolul și importanța pădurilor în țara noastră . . . [illegible]'ACOVEY
Lege pentru Casa de pensiuni a personalului inferior dependinte de Ministerul agriculturei, industriei, comerciului și domeniilor . . . . . .
Din literatura străină . . . . . N. C. NĂDEJDE
Bibliografie . . . . . .
Informațiuni . . . . . .

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA «GUTENBERG», JOSEPH GÖBL

20. — STRADA DOAMNEI. — 20

(Biserica Kalinderu)

1906

Neuhöfer & Sohn

MECANIC AL CURȚII IMPERIALE ȘI REGALE

VIENA

Deposit:
I. KOHLMARKT, No. 8

Fabrica și biurouri:
V. HARTMANNGASSE, No. 5

Medalia de aur dela Expoziținnea Universală din Paris, 1900

BUSOLE

CU MASURATOR DE DISTANȚA OPTIC.

TEODOLITE

INSTRUMENTE DE NIVELARE ȘI UNIVERSALE

PLANȘETE,
lineale de perspectivă, precum și toate instrumentele de măsurătoare.

Măsurători ca bandouri și de lemn

COMPASURI ȘI CÂMPOSCOPURI,
CLUPE DE MASURAT ARBORI, etc.
se fabrică sub garanție de executare excelentă

Toate instrumentele curente se află în depozit
Se execută orce fel de reparații.

CATALOAGE ILUSTRATE GRATIS

6948

CHESTIUNEA TARIFELOR DE CUBAGIU

O chestiune foarte importantă pentru silvicultori, dar nerezolvată încă în ţară la noi. Pe când în Germania şi Franţa silvicultorii se străduesc, ca prin diferite experienţe să controleze tarifele de cubagiu ce întrebuinţează, noi încă nu am ajuns să avem un tarif de cubagiu precis, şi se ştie, că toţi când avem nevoie, ne servim de tarife fie germane, fie franceze. Imi reamintesc că serviciul silvic a făcut să se imprime în foi volante, acum câţiva ani, nişte tarife pentru stejar, dar cari nu erau bazate pe experienţe făcute în pădurile noastre, ci dacă nu mă înşel erau copiate după un tarif francez. Cubagii izolate pe arbori doborâţi s'au făcut cu ocaziunea alcătuirii amenajamentelor la diferite păduri ; dar nimeni nu s'a ocupat să compare pe categorii de diametre şi esenţe acele cuburi, sau să le complecteze prin altele noui pentru a formà un tarif general, — nu zic că prin aceasta s'ar fi rezolvat această chestiune, dar ar fi fost un început care s'ar fi putut complectà prin noui lucrări, pe cari numai serviciul silvic al Statului este în măsură a le face, statul fiind cel mai mare proprietar de păduri şi cu cel mai mare număr de silvicultori, şi cu pădurile răspândite în toate judeţele ţării ca şi în cele trei regiuni distincte : câmpie, coline şi munte.

Dacă m'am apucat să scriu aceste rânduri, este pentru a determinà un curent favorabil în rezolvirea acestei importante chestiuni. După părerea mea, alcătuirea unui tarif general de cubagiu pentru ţara noastră, s'ar puteà face în cel mult un an de zile de către serviciul silvic al Statului.

Este necesar a se face trei tarife deosebite pentru fiecare din cele trei esenţe principale ce populează pădurile noastre : Stejar, Molid şi Fag ; în acest scop ar trebuì să se alcătuiască la minister nişte instrucţiuni tip, cari să se trimeată tuturor ocoalelor silvice din ţară ; iar la rândul lor şefii de ocoale să cubeze doborând la pământ, pentru fiecare pădure mai importantă şi pe categorie de diametre, începând cu diametrul 0.15 măsurat la 1 ,30 dela pământ, câte 10 arbori, făcând şi schema fiecărui arbore, pe cari să mai indice natura solului, altitudinea, vârsta, expoziţia şi starea arborelui în masiv (izolat, strâns sau rărit).

BIBLIOTECA Institutul Forestier

Apoi să indice cât lemn de lucru a găsit şi cât lemn de foc. Cubagiul îl va face până la diametru 0,10 al trunchiului de aci în sus, măsurând numai lungimea până la vârf. Crăcile, ca şi vârful, să fie cubate prin imersiune.

Cubagiul, aş fi de părere ca, să se facă servindu-ne de o panglică, cu care să se măsoare circonferinţele, iar tariful să fie alcătuit pe categorii socotite din 5 în 5 centimetri.

Odată toate cubagele făcute, să se înainteze rezultatele Ministerului, care numind o comisiune se va ocupà cu amenagiarea, verificarea şi totalizarea acelui material preţios, alcătuind astfel nişte tarife generale pe categorii de esenţe diametre şi înălţimi, cari sunt sigur, că vor fi apreciate de toţi silvicultorii, şi întrebuinţate la timp cu folos.

M. Tănăssescu.
Insp. Silvic.

INCERCĂRI DE INTRODUCERE A ESENŢELOR EXOTICE

IN PADURILE DIN PRUSIA ŞI AUSTRIA [1].

de R. HICKEL

(Urmare [2]).

III. Rezultatul experienţelor.

a) Esenţe răşinoase.

Abies amabilis *Farbes.*

Abies amabilis este spontaneu în ţările Oregonului, Washington şi în sudul Columbiei Britanice, pe povârnişul munţilor Cascadelor, între 1000 şi 2000 de metri.

Plantaţiile cele mai vechi sunt de şapte ani, şi se compoartă până acum, în general ca şi celelalte specii de Abies. Abies amabilis sufere când e isolat direct, când pământul nu e bine mărunţit, cum şi din causa îngheţurilor târzii.

In ce priveşte creşterea în înălţime, până acum e ca şi aceea a bradului comun. In America ajunge până la 80 m. înălţime, dar cu o creştere în diametru extraordinar de încetă. (Colectia Sesup [3]) 44 cm. în diametru la o sută optzeci de ani).

1) Annales de la science agronomique française et étrangère.

2) Vezi No. Noembre şi Decembre 1904.

3) Colecţie importantă de produse forestiere din America de Nord, la New-York.

Resultate. Durata scurtă şi întinderea mică a încercărilor nu ne permit de a face concluzii, acuma, asupra meritelor acestei speţe. După modul său de răspândire în America, nu s'ar preta de loc culturei mari în Germania. Din contra însă este un splendid arbore de ornament [1]).

Abies concolor *Lindley.*

Indigenă în sudul Oregonului, Nordul Californiei, Ulah şi în sudul Coloradei, această specie se ridică până la 3000 metri în partea meridională a ariei sale.

După Sargent, aceasta este specia, care suferă mai bine, dintre brădeturi — la secetă, crescând chiar pe stânci aproape goale.

In încercările făcute, care nu-s decât de opt ani, peste tot locul l'a arătat a fi rustică, nesufetind de înghețurile de primăvară, graţie intrărei sale târzii în vegetaţie. Este puţin exigentă din punctul de vedere al solului, avâncu-se în vedere ca acesta să fie bine mărunţit

In primii ani creşterea sa este mai puţin înceată decât celelalte specii de Abies (la un an 10 cm.) şi prin anul al cincilea întrecea pe toate celelalte specii din acest gen. La opt ani, la Ramück (Konigsberg), au dela 1 m. până la 1 m. 80. In patria sa, creşte până la 80 metri, şi 40 m. înlăuntrul continentului.

Stricăciunile făcute de animale au fost foarte importante. S'a întrebuinţat, pe loc, seminţe numai de doui ani, sau pueţi de 4 ani răsădiţi; înrădăcinarea lor superficială, face ca uneori, transplantarea să se îngreueze.

Resultate. Dintre toate speciile de Abies experimentate, e cea mai bună din toate, atât prin repeziciunea creşterii sale cât şi prin indiferenţa sa faţă du condiţiunile climaterice. Aspectul său frumos şi coloarea sa, cele mai adeseaori albastră-cenuşie a frunzişului său, o face ca să fie un arbore magnefic, de ornament.

Această specie a fost încercată de curând, pe o mică scară şi în Austria.

---

1) Specia aceasta este foarte puţin răspândită în Franţa; cea mai mare parte din specimenele vândute aparţin la o specie cu totul alta, Abies magnifica. (R. H.).

Abies firma S. şi Z.

Cel mai mare şi mai frumos dintre brazii Japoniei, unde îl găsim prin partea de sud şi din centru între 1000 şi 2000 metri, într'un sol profund, amestecat cu Tsugo Sieboldi şi cu diferite foi.

In Prusia, în timpul frigurilor mari, acele plantelor tinere au înghețat în parte, fără ca să fi suferit plantele în general. La început, această specie este intermediară între A. concolor şi A. pectinata, în ce priveşte creşterea, dar din anul al cincilea le întrece cu mult. La paisprezece ani, în bune condiţiuni plantele ajung până la o înălţime de 5 metri. In Japonia A. firma creşte până la o înălţime de 40 m., lemnul său este foarte apropiat de acela al specici A. pectinata.

Resultate. Iuţeala creşterii sale şi imunitatea sa faţă de animalele sălbatice, ce se datoreşte acelor sale tari şi înţepătoare, fac ca această esenţă să fie interesantă din punct de vedere forestier. Afară de acestea mai e şi un frumos arbore de podoabă, Abies firma, a fost încercată şi în Austria, pe o întindere mică.

A. grandis *Lindl.* [1]).

Răspândită în părţile din sudul Columbiei britanice, a statului Washington şi în Nordul Californiei, unde se găseşte mai ales pe aluviunile fluviilor, împrăştiată de obiceiu la un loc cu speciile Douglas, Tsuga martensiana şi Picea sitchensis. In regiunea sa cea mai bună, adică pe marginile Oregonului şi Washingtonului, creşte până la o înălţime de 90 metri.

Proporţiunile sale magnifice, zice Sargent, iuţeala creşterei sale fac ca această specie să fie unul din cei mai maiestoşi locuitori ai emisferei nordice.

Abies grandis, se acomodează cu climatul Prusiei, şi creşte mai repede decât bradul comun. Lemn mediocru. La Chorin, plantele de şase ani au o înălţime de 1 m. 20 până la 1 m. 70.

Resultate. Intinderea mică şi durata sourtă a încercărilor, nu permit concluziuni. *Abies grandis*, suportă în toate casurile cli-

1) Să nu se confunde *A. grandis* a lui Lindley (A. gordoniana de Carrière) cu Abies grandis a botaniştilor californieni care este A. concolor Lindley (R. H.).

matul Nordului Germaniei, şi creşte foarte repede într'un pământ proaspăt. Incercările merită să fie urmărite [1]).

Abies nobilis *Lindl.*

Această specie se întâlneşte în Muntii Cascadelor şi în lanţurile de munţi dela marginea statelor Washington şi Oregon, între 900 şi 1700 m.

Abies nobilis după cercetările din Prusia, se vede a fi resistent la frigurile iernei, cât şi la înghe̦urile din primăvară, este graţie vegetaţiei sale târzii.

Lehmul moale şi mărunţit, este solul său de predilecţie, dar creşte şi în pământurile mai uscate. Din anul al patrulea trebue lăsat mai mult expus soarelui, adică rărit. Din acest moment vegetaţia sa egalează cu aceea a genului epicea. La şase ani (Posen) unele exemplare au ajuns la 1 m. 70 înălţime. In patria sa, creşte până la 32 metri. Creşterea sa în diametru este înceată (Colectia Jesup: 5 cm. la două sute nouăzeci şi doui de ani). Lemnul său este tare, ferm şi de o coloare roşie-negricioasă.

Până acum singurul său inamic a fost vânatul [2]).

Resultate. Abies nobilis pare să poată fi cultivat în Germania de Nord, mai ales în munţi, din cauza creşterei sale voluminoase. Este un arbore foarte frumos pentru ornamentare.

Abies nordmanniana *Spach.*

Această specie este originară din Caucas, unde se ridică până la 2000 altitudine.

Singurele deosebiri ce le au avut încercările în raport cu bradul pectinat sunt pe de oparte creşterea sa înceată când e tânăr, ceea ce-i prelungeşte perioada, în care această specie este expusă stricăciunei animalelor, pe de altă parte intrarea sa mai târzie în vegetare, de aproape 15 zile—particularitate care micşorează rizi-

1). *Abies grandis* este destul de răspândit în Franţa, există mai cu seamă unul în Arboretum administraţiei forestiere din Barres (Loiret) care de 12 ani a arătat în mod constant cea mai prodigioasă creştere, ce am constatat-o la un brad. (R. H.).

2) In climatul Parisului, această specie este atinsă de o boală singulară: mugurii cei laterali mai ales, rămân în stare dormindă, pe când la baza lor ţesăturile corticale iau o desvoltare anormală până ce devin nişte noduri aproape sferice (R. H.).

curile înghețurilor de primăvară. In general nu e nici un avantaj să se întrebuințeze în păduri. Din contra însă e un arbore frumos pentru podoabă.

Austria. A. nordmanniana a fost experimentată în 19 localități, culturile n'au acuma decât 10 ani. In Wiener-Wald, s'a arătat a fi de o vegetație foarte frumoasă, totuși nu superioară aceleia a bradului pectinat. A dat de asemenea resultate bune la Bozen (Tirolul de sud) la o altitudine de 1500 m.

Și în Austria s'a constatat intrarea sa mai târzie în vegetație.

Abies balsamea *Mill* [1]).

Austria. Incercările pe o întindere mică, nu merită de a fi ținute în seamă decât în zona Alpilor unde bradul pectinat este la limita sa superioară. O cultură în Wiener-Wald, servește ca termen de comparare.

In culturile din Austria de sus, Salzbourg, Stiria, Hosenkogl, s'a arătat peste tot locul cu o creștere de puțin superioară — fără comparație — speciei pectinate și nordmanniene. La 7 ani plantele au 0, m. 65 cu o creștere anuală până la 22 cm. Acest arbore producător de balsam pare perfect rustic, sufere la înghețuri și la Hasenkogl a dat rezultate excelente.

De curând s'a încercat pe o mică întindere și în Austria, la Mariabrunn, la Hasenkogl și în Itiria de sus, speciile *Abies sibirica* Ledobour și *A. subalpina* Engelm [2]).

Picea alcockiana *Carr* [3]).

Această specie originară din centrul Japoniei unde crește până la o altitudine de 450 până la 1500 m, s'a arătat, în încercările ce s'au făcut că: crește încet, ne crescând în doisprezece ani mai înaltă de 1 m. 40 chiar în locurile cele mai favorabile.

După Mayr, ar fi foarte rezistentă la înghețuri, și mai nesimțitoare de înghețurile târzii decât Picea pungens. Dacă faptul s'ar

1) La Barres—școală second. de silvicultură, e un masiv frumos, tânăr din această specie.

2) Ar fi bine ca dintre arbori productori de balsam să se experimenteze și această specie care e una din cele mai frumoase ale grupei (R. H).

3) Specia această este puțin răspândită în Franța speciile și cea ce se prezintă sunt mai cu seamă: P. ajanensis sau hondoensis. (R. H).

verifică, s'ar puteà întrebuința la împădurirea locurilor expuse înghețului și prin turburării, altfel n'are nici un viitor în Germania.

Picea Engelmanni *Engelm.*

Populează Munții Stâncoși din Columbia Britanică până la Arizona, și mai cu seamă în Colorada în Utah, până la o altitudine de 1500 metri la Nordul stațiunei sale și 3500 la nordul ei.

In Germania suferă de înghețurile de primăvară, vegetația sa fiind mai precoce decât în America. Ii place locurile fertile, afânate și neumede. Înrădăcinarea sa e puternică. Ii prieste când e adăpostită de o coastă, dar nu sufere nici un înveliș sau umbra îndelungată.

Puetii de un an, mult mai mici decât aceia din specia P. excelsa, nu-s decât de 3—5 centimetri, de 10 în anul al douilea și nu pot fi replantați decât în primăvara a treia, atunci creșterea devine mai repede; la cinci ani are 30—40 cm. și pot fi plantați definitiv. In America în stația sa, Picea Engelmanni, crește până la 46 metri, dar cu o creștere în diametru foarte înceată; (Colecția Jesup: 56 centimetri la patru sute zece ani, 13 la oi sută de ani).

Lemnul curat, des, fraged, cu fibrele drepte, se întrebuințează în construcțiuni, scoarța bogată în tanin, servește la tăbăcit.

Incercările au trebuit să sufere mult din cauza vânatului.

Sămănăturile trebuesc păzite cu îngrijire, în anul întâiu, de secetă și înghețuri. Din cauză că se înrădăcinează prea tare, specia această nu se pretează plantându-se des.

Din cauza încetinelei sale desvoltări cât e tânăr, egală cu aceea a bradului, Picea Engelmanni, nu-i bună decât la repopulăr curate, sau în dumbrăvi, sau încă în amestec cu bradul pectinat amestecat cu specii foioase, e înăbușit.

Rezultatele. Incetineala extraordinară a creșterei sale și lipsa de avantagii asupra bradului comun nu ne permit a-l recomandà decât pentru stațiunile înalte, unde vegetația speciilor localnice încetează. Varietățile frumoase cenușii sau albăstrui sunt foarte prețuite în ornamentarea parcurilor.

Austria. S'a arătat a fi rustică cu totul, în Silesia ca și în Alpii Tiroliani. A suferit ca și *A. excelsa* din cauza vânatului.

P. pungens *Engelm.*

Originară din Munţii Stâncoşi în Utah şi Colorado, *P. pungens* populează lungul cursurilor apelor şi partea inferioară a versantelor între 2000 şi 3000 metri. Nu se ridică aşà de sus ca P. Engelmanni, şi se găseşte în totdeauna amestecat cu alte esenţe.

Această specie nu sufere decât foarte puţin de îngheţurile târzii, şi e superioară în această privinţă tuturor esenţilor reşinoase indigene sau cultivate.

Îi place locurile umede, chiar care nu priesc nici speciei excelso, nici celei sitchensis, şi e puţin exigentă, în ce priveşte natura solului, bine înţeles ca acesta să fie destul de umed.

P. pungens, îi prieşte când e adăpostit într'o coastă, dar sufere când e umbrită.

Sistemul său radicular e desvoltat. Creşterea sa, în primii ani, este tot aşà de înceată ca şi acea a speciei «Engelmanni», dar mai târziu se mai iuţeşte. La cinci ani, puieţii ajung până la o înălţime de 50 cm, la 10 ani până la 1 m,40. În patria sa ajunge până la 50 metri.

Acele sale tari şi înţepătoare, apără această specie de stricăciunile ce i le-ar cauza vânatul.

Îi prieşte în locurile umede şi mlăştinoase şi mai cu seamă expuse la îngheţuri. Varietăţile curat albastre sunt foarte căutate ca şi cele Engelmanni, pentru ornamentarea parcurilor şi a grădinilor [1]).

Austria. Încercările puţine (Silezie şi Wiener-Wald) au dat până în prezent rezultate bune. În câmpul alpin de experienţe exemplare de 9 ani au suferit 2 şi 3 metri de zăpadă. În Wiener-Wald a fost protejat de vânat, pe când alte specii, alăturea, au suferit. Se va experimentà pe o scară mai mare în Tyrol.

Picea sitchensis *Trautv.* şi *Mey.*

Bradul de Sitka [2]) se întâlneşte pe malurile oceanului Pacific dela Nordul Californiei până la Alaska şi mai cu seamă în Columbia britanică.

---

1) Acestea sunt varietăţile pe cari pepinieriştii le oferă sub numele cele mai variate: parryana glauca, commutata glauca, kosteriana etc.

2) Sitka, capitala insulei Baranosoff, a dat numele său acestei specii. (Sinonim P. Menziesi Land) (R. H.).

Nu cere mai multă căldură decât bradul comun, dar un sol şi o atmosferă mai umedă. Puţin exigent în ce priveşte natura solului, reuşeşte tot aşă de bine în nisip sau în lochm ca şi în argilă, cu preferinţă pentru solurile ravene sau umede, humifere şi chiar turboase şi nu sufere decât în locurile unde stagnează apa şi cu un subsol argilos. Cerinţele sale în ce priveşte umiditatea atmosferică, îi permit să prospereze tot aşă de bine prin locurile medii cât şi în cele joase, dela Königsberg până la Ostfriesland, pare, mai cu seamă în Schleswig-Holstein, superior bradului comun. care aici lipseşte cu totul.

Picea sitkensis suportă în mod simţitor submersiunea: pe malurile Elbei o plantaţie a putut să steă şease săptămâni în submersiune până la mugurul terminal, fără ca să fi suferit. Sistemul radicular e ca şi acela al bradului comun. Pueţii sunt mici în anul întâiu, dar începând din anul al cincilea, creşterea devine mai activă, şi întrece—ba chiar îndoit—pe aceea a bradulu comun. Culturile cele mai bune au la cinci ani — în mediu — 80 centimetri, la douăzeci de ani, 8 metri până la 11 m. 50. În patria sa ajunge până la 60 metri, ba chiar şi 80 metri cu un trunchiu a cărui formă cilindrică e de admirat. Creşterea ramurilori laterale este mai înceată decât la bradul comun; la arborii izolaţi ele rămân relativ scurte [1]). De unde rezultă că mai târziu, masivul se închide. Trunchiul se despoae încetul cu încetul, de unde necesitatea de a-l creşte într'un masiv des, sau în linii alternând cu bradul comun.

Ţepii, verzi închis deasupra—albi dedesupt, dau arborelui un aspect foarte frumos; şi sunt mai tari într'un pământ umed decât în altul uscat.

Bradul de Sitka sufere când e umbrit direct, dar se acomodează când e adăpostit uşor într'o parte, mai ales în locurile joase, expuse la îngheţuri—fără să aibă nevoe.

Lemnul său este analog cu acela al bradului nostru, dar puţin mai închis, se întrebuinţează în tâmplărie, mai ales.

În Germania sufere de îngheţurile din primii doui ani — mai târziu este absolut rustic. Uneori ţepii se înroşesc şi cad, dar planta

1) Cele mai vechi şi mai frumoase specimene din *P. sitchensis* ce se întâlnesc în Franţa, aparţin din contra unei varietăţi cu portul larg, asemenea cu aceea a speciei Abies pinsapo (R. H).

nu sufere. Se comportă în ce privește înghețurile târzii — ca și bradul nostru.

Acele sale înțepătoare îl preservă înțepăturilor vânatului [1]).

Puieții de unu și doui ani — cer multă grije de întreținere; vom căuta un pământ mobil, proaspăt, și mai ales fără ierburi rele, în anul întâiu se va avea în grijă, de a-i păzi cu îngrijire de razele soarelui, iarna vor fi prezervați de frig.

Puieții nu pot să fie replantați decât la doui ani. Pentru plantații ne vom servi de puieții de 4 sau 5 ani în linii, alternând cu linii de brad comun, sămănat la un loc cu fagul, iar ar reuși.

Rezultate. Bradul de Sitka a reușit bine în Germania de Nord, atât la poalele munților cât și pe vârfurile lor. E mai avantagios decât bradul comun ca producție în materie, în locurile băltoase sau umede, și în sfârșit în locurile joase ca Schleswig-Holstein, unde nu-i brad, sau unde e pe sfârșite.

Austria. Incercările au fost făcute mai ales în munți până la 1700 m. (Tyrol). Rezultatele au fost foarte bune la Istebna (Beskides) la 770 metri, într'un pământ turbos, unde bradul erà o stârpitură. In pământurile uscate, rezultatul a fost mediocru, afară de locurile mai înalte unde umezeala atmosferică înlocuià umezeala solului.

Nu s'a constatat nici o pagubă din cauza înghețurilor, chiar într'un sol mlăștinos la 630 m. (Istebna). In unele locuri puieții au suferit din cauza vânatului. Concluziune: In Austria bradul de Sitka egalează cu bradul comun în creștere și-l întrece în locurile mlăștinoase sau turboase, e mai rustic la înghețuri, și produce un lemn mai superior. Se poate deci cultivà în mase peste tot locul unde prosperă specia indigenă, rezervându-i locurile cele mai umede.

P. polita *Carr.*

O singură parcelă de experiență la Eberswalde. Această esență, pare rustică, nu sufere din cauza înghețurilor și crește încet în perioada întâiu. Cu țepii săi tari, ca și ai ariciului, este o armă excelentă contra vânatului.

1) Intr'o plantație de brad Sitka și Douglas făcută la Barres, cei dântâiu (Sitka) au fost devorați de epuri, pe când specia Douglas, a rămas indemne. In materie de distrugere de epuri, nu se poate garantà — credem — niciodată imunitatea unei specii, așa cum e prezervată într'o privință, este atacată cu violență din altă privință, fără ca să se poată găsi din acest fapt, o explicație satisfăcătoare.

P. alba Lk.

Incercată numai în Austria, această specie este cultivată aici, mai ales în vederea experienţelor în staţiunile ridicate foarte expuse.

La Hasenkogl (1400 m.) s'a arătat de o vegetaţie frumoasă, în pământuri cu totul petroase. Chiar la Krallersée (1650 m.) în staţiune udată şi în Silesia (Istebna) la o altitudine mai joasă în locuri expuse la îngheţ.

In staţiuni temperate vegetaţia sa este extraordinar de precoce, creşte foarte iute în prima perioadă, în sfârşit fructifică cu abundenţă din anul al douăzecilea, ceeace dovedeşte că nu este în staţia cea mai bună. In adevăr, distribuţia sa naturală în Canada ne arată că este apropriat la cele mai înalte staţiuni.

Pseudo-tsuga Douglasi *Carr.*

Mult răspândit în vestul Americei de Nord pe 32 grade latitudine, bradul de Douglas, după Sargent, «suportă furtunile cele mai violente şi iernile lungi de nord, tot aşà de bine ca şi insolaţia aproape continuă a Cordierilor mexicani, şi creşte tot atât de bine în regiunile brumoase şi umede ale Pacificului ca şi în staţiunile uscate din interior unde, luni întregi, în fiecare an nu cade o picătură de apă. Nici un arbore american de o primă mărime, nu e aşà de răspândit şi nu produce atâta lemn. Repeziciunea creşterei sale şi uşurinţa cu care îşi îndreaptă ramurile, îl fac cel mai de preţuit arbore din pădurile de Nord-West.»

In Prusia, climatul îi prieşte peste tot aşà de bine, în apropierea poalelor, cât şi pe munţii mai mijlocii (Eifel); nu s'au făcut încercări în staţiuni mai înalte de 700 m.

Solul său de predilecţie lochmul humifer. Intr'un pământ tare nu-i prieşte aşà de bine. N'a răspuns speranţelor fondate pe cultura sa în nisipurile de dune, şi nu-i merge bine în argilele tari în locurile pe unde stagnează apele şi în pantele expuse la înghe-ţuri.

Creşterea în înălţime începe îndată şi pare maximă între zece şi douăzeci de ani, în această perioadă mlădiţele anuale de 1 m. nu-s rari. In staţiuni convenabile întrece în această privinţă toate esenţele indigene, chiar şi pe brad şi pin. Intr'un pământ nisipos, pinul silvestru îl întrece între şase şi zece ani, dar Douglas devine după aceea mai avantagios.

Aproape în toate localităţile unde s'a făcut culturi amestecate de brad şi de Douglas, acest din urmă are o întâetate însemnată. Trebue deci să se prefere acest amestec, amestecului de pin şi Douglas, căci pinul, crescându-i degrabă ramuri, împiedică creşterea brazilor Douglas.

S'a observat în numeroase culturi:

	Înălţimea plantelor	
	medie metri	maximă metri
La cinci ani	0.50	1.00
La zece ani	3.50	7.00
La cincisprezece ani	8.50	12.00
La douăzeci ani	13.50	15.00
La douăzeci şi trei	16.00	18.00

În patria sa atinge în condiţiuni bune 80 până la 90 metri înălţime.

Cea mai veche cultură, de 23 ani. (Inspecţiunea din Posen), a dat următoarele rezultate la hectar:

	No. trunchiurilor	Diametrul trunchiurilor în centimetri	medie	Suprafaţa terieră [1] în metri pătraţi
1895	941	Dela 6—20	13.2	12.56
1900	859	Dela 7—25	17.—	19.55

Brazii Douglas au fost plantaţi în linii depărtate de 3 m. cu o linie de pin silvestru în interval: acum pinii au dispărut: de aici se vede numărul cel mic de trunchiuri la hectar şi extraordinara creştere în diametru, creşterea în suprafaţa terieră, cuprinzându-se şi luminişurile care ating 7 mq. 41 adică 1 mq. 952 pe an.

Arborii izolaţi au dat la douăzeci şi trei de ani 25 cm. diametru şi 45 cm. la patruzeci şi doui de ani, dar aceasta în paguba înălţimei.

Intr'un masiv des, creşterea în diametru este mult mai mică, dar atunci creşterea fără ramuri e mai perfectă şi mai bună decât la brad.

Temperamentul bradului Douglas, prin raport la căldură şi la lumină, este analog aceluia al bradului. Sufere din cauza umbrişului direct, suportă umbrirea de oparte, şi în parcelele mari nu se desvoltă bine decât când masivul este constituit.

Cea mai bună creştere se observă sub un adăpost uşor, ce va trebui să fie înlăturat, sau în locurile goale din repopulările

1) Este suprafaţa transversată a trunchiului la înălţimea omului.

de mai înainte. Aceasta adăogându-se la rapiditatea creşterei sale, face ca întrebuinţarea brazilor Douglas să fie excelentă pentru a umplea golurile în tăerile de regenerări, căci nu lasă niciodată, chiar izolat fiind, să fie dominat de fag, cum e adeseaori bradul comun.

Graţie numeroşilor muguri auxiliari bradul Douglas repară cu uşurinţă pagubele făcute de îngheţuri şi chiar pierderea vârfului.

După cercetări minuţioase, Mayr, a ajuns să conchidă că lemnul de Douglas cel mai greu, e de o calitate care se apropie de acea a melezului, şi cel mai uşor e puţin mai bun decât cele mai bune specii de brazi şi pini indigeni.

Raporturile asupra încercărilor, ne semnalează lemnul său ca fiind uşor, dar tare.

Bradul Douglas pare rustic la îngheţuri, chiar în staţiunile cele mai friguroase ale Prusiei, singure plantele de un an sau doui, sufăr în timpul iernelor aspre. Îngheţurile târzii, sunt dăunătoare uneori mlădiţelor tinere.

Afară de câteva cazuri, roşul speciilor «Douglas» atribuit altădată îngheţărilor, este cauzat de un criptogam *„Phoma Abietina"*, a cărui atacuri, în mod periodic violente, atinge mai ales plantele de cinci până la zece ani. Micelium înconjoară mai întâiu ramurile slabe şi de aici trece la trunchiu. Dacă acesta este puternic în destul, necrosa cambiumului se reduce la un disc ce se cicatrizează în curând. Din contra plantele slabe, de obiceiu pier. Se poate preveni moartea, tăind rămurelele de dincolo de nodu care limitează partea infectată.

Zăpada şi chiciura sunt puţin de temut, din cauza uşurinţei cu care speciile Douglas, înlocueşte părţile atacate.

Cerbii şi căpriorii le mizdresc uneori, dar aceste pagube se repară cu uşurinţă. Se poate, de asemenea, întrebuinţă o văpsea de gudron, evitând de a acoperi scoarţa tânără.

Pentru crearea de plantaţii se întrebuinţează pueţi de trei sau patru ani, cu un adăpost lateral, sau în amestec cu brad comun. Plantarea în tăcturi adăpostite nu-i e prielnică.

Rezultate. Această esenţă a confirmat în întregime speranţele mari fondate pe cultura sa, chiar şi acolo unde staţiunea nu i-a fost apropriată în special. D-l consilier silvic Witzel din Trèves, o consideră ca «pe cea mai bună dintre exotice, aclimatizarea sa rambursând cheltuelile încercărilor».

Dejă, răspândită aproape în toate pădurile domeniale din

Prusia, se cultivă de predilecție de către particulari și în grădinile lor.

E convenabilă mai ales pentru două întrebuințări: 1-iu, crearea de plantații vaste, în solurile cele mai bune pentru pini; 2-lea cultivată în tufe sau buchete cu esențe foioase sau rășinoase. Se mai poate încă întrebuința în regiunea bradului, în care crește mai repede decât acesta (Harz).

Meritul său este de acum demonstrat ca și acela al pinului Weymouth, și desvoltarea culturilor existente va face mai mult decât elogiile cele mai arzătoare.

Austria. Speciile Douglas au fost experimentate în stațiuni varii dela climatul continental al Galiției până la climatul temperat al malurilor Adriaticei (Görtz) la o altitudine dela 120 (Görtz) la 1600 metri (Tyrol).

S'a încercat aproape în toate felurile de pământ — afară de nisipurile mobile caracterizate — bazați pe bazele minerale organice cele mai diverse, fără ca să se poată spune că ar fi lipsit în vreo parte. Îi place mai bine solurile puțin compacte, nu-i prieste în destul în solurile calcaroase uscate, stâncoase, dar se acomodează destul de bine în solurile calcaroase puțin umede.

La Görtz, la 120 m. resultatele sunt excelente, bune în Tyrol la 1500 metri, excelente la 1600 metri (Predazzo), dar aicea fără adăpost, puieții tineri înghează. Din 75 de culturi, 26 au fost semnalate ca foarte bune, 29 bune și 20 mai puțin bune.

Nu s'a constatat în Austria creșterile extraordinare semnalate de doctorul Schwappach, dar doctorul Cicalar a arătat că într'o stațiune convenabilă speciile Douglas egalează sau întrec bradul indigen în creștere și în producție de materie. Hartig a făcut aceeaș constatare în Bavaria.

Aproape de Egger în Boemia la 700 m, pe niște gneis, s'au avut arbori înalți de 16 metri și 0,21 m. diametru la 25 de ani, cu o creștere anuală de 0.65 m.

Speciile Douglas par a suferi din cauza ierbei în primii ani. Înghețurile nu le-au făcut rău decât la început mai ales în locurile umede. Odată trecute de zona înghețării, plantele n'au mai suferit și la Mariabrunn au suportat temperaturi de —26°, fără ca să fi suferit din această privință.

Animalele fac rău plantațiilor, dar pierderile se repară cu ușurință.

S'au putut face replantări și la un an la Hasen Kogl.

Speciile Douglas au fost cultivate sau singure sau amestecate brad sau cu melez, sau împrăştiate în repopulări de brad şi fag.

In rezumat, rezultatele au fost bune în climaturile dulci ale părţilor joase, ale colinilor şi a munţilor medii şi destul de bine în staţiunile friguroase ale Alpilor şi munţilor Beskidi, dar pentru aceştia din urmă sunt alte esenţe indigene sau exotice mai bine apropiate

Traducere de
IOAN DIMITRESCU

ROLUL ŞI IMPORTANŢA PĂDURILOR ÎN ŢARA NOASTRĂ [1])

Marele literat Delavrancea, în ultima sa conferinţă, ţinută înaintea celui mai cult şi inteligent auditor, ce s'a văzut în asemenea circumstanţe în ţară la noi, a zis:

Popoarele care cântă nu pot să piară. Poporul Român a cântat şi va cânta, şi deci va trăi veacuri fără număr.

Această scurtă frasă a avut atâta putere că a transformat sala într'un delir de aplause. De ce? Fiindcă Delavrancea, ca mare cugetător, enunţa un principiu al adevărului etern.

Domnilor, Delavrancea însă nu ne-a spus cauza care a lucrat în gradul cel mai mare la cântecul poporului nostru. Prea umilit îmi permite a vă spune şi eu părerea.

Poporul Român a cântat ca pasărea pribeagă, după o lungă iarnă, imediat ce codrul a înverzit.

Poporul Român a cântat, fiindcă, mândra şi frumoasa lui ţară a fost acoperită aproape cu totul de păduri, şi aceasta este atât de adevărat, în cât mai toate, dacă nu toate cântecele baladele, horele şi doinele noastre bătrâneşti încep sau isprăvesc cu «Frunză verde».

Muza Poesiei, a Picturei, a Muzicei, desigur D-lor că locueşte în păduri, căci orcine se apropie de ele, ceva vrăjit îl înveseleşte, 'l inspiră şi 'l face să cânte, dela umilul cioban din bucium, caval, fluer sau cimpoi, sau cu o simplă foaie de fag şi până la Rege din clavir sau harpă.

Cine a inspirat şi inspiră pe Augusta noastră Regină în

1) Comunicare făcută la Societatea pentru răspândirea ştiinţelor, în şedinţa de la 23 Sept. 1906.

cugetările şi în scrierile Sale? Pădurea! Pădurea, atât dupe valea Rinului, în care a fost crescută în acelaşi viers, ca şi pădurea din preajma Vârfului cu Dor, unde 'şi are cuibul ei de zînă maiastră.

Deci atât cât va fi păduri, popoarele vor cânta, popoarele vor trăi.

Vai de popoarele care nu au înţeles acest adevăr.

Vai de popoarele care 'l vor nesocoti.

Istoria ne vorbeşte că, la toate popoarele odată cu devastarea pădurilor, a început şi declinul lor economic şi moral.

Dlor, acestea zise, daţi-mi voie să vă arăt, în puţine cuvinte, că marile masive păduroase, în orce ţară au o influenţă binefăcătoare asupra climatului, asupra regimului apelor, asupra menţinerei coastelor, spre a nu se surpa şi în fine asupra sănătăţei publice.

In ţara noastră eminamente agricolă, rolul lor este decisiv. Natura pare că a avut grije a dà României un bas-relief divizat în 3 regiuni bine distincte:

a) Munţilor sau a pădurilor şi creşterei vitelor.

b) Dealurilor sau a viei şi pomilor roditori.

c) Câmpiilor sau a agriculturei.

Ştiinţa ne strigă astăzi după catedrele Universităţei şi şcolilor speciale de silvicultură, că orce ţară trebue să aibă un procent de cel puţin 20% din suprafaţa sa acoperită cu păduri, pentru că toate forţele de producţiune ale ei să dea maximum de producţie, fără ca să se sleiască veri-odată.

In ţara noastră trebue neapărat păstrate această proporţie a pădurilor. Căci orce micşorare a acestui procent ne va fi fatală şi păgubitoare intreselor noastre şi economi e şi culturale.

Trebue să păstrăm în munţi cel puţin 70% din suprafaţa lor acoperită cu păduri, bine amenajate şi exploatate sistematic, iar paralel să se facă creştere de vite alese şi de rasă.

In podgorii trebue să avem o proporţie cel puţin de 20% din suprafaţa lor, iar restul să se cultive cu pomi roditori şi vie, etc.

In câmpie să avem iarăşi cel puţin o proporţie de 10% din suprafaţa ei, iar restul să se cultive cu orce plante şi creştere de vite.

Toate aceste păduri trebuesc cultivate şi exploatate în mod sistematic şi atunci, dar numai atunci, ţara noastră va putea să dea o dreaptă măsură despre puterea ei de producţie şi despre cultura ei.

Mi e greu a vă spune ceva exact despre starea pădurilor de astăzi şi de suprafaţa ce mai ocupă în ţară la noi.

O parte din cei ce se ocupă cu economia silvică pretind că am avea procentul păduros de 20 % cerut de ştiinţă; cea mai mare parte însă, susţin că acest procent este numai de 12 %, alţii însă cred că este mult mai mic. Oricare ar fi acest procent, un lucru este cert, că masivele întregi ale pădurilor noastre sunt foarte brăcuite. Proprietarii particulari, prin excepţie mai putem zice, că mai au păduri, de oarece puţinul material lemnos ce se mai găseşte în ele este numai de foc, fiind strâmb, noduros şi pe jumătate uscat. Moşnenii sau răzeşii cei mai mulţi proprietari în creerul munţilor şi-au vândut pe lucru de nimic la streini pădurile, pe care le devastează în modul cel mai barbar.

Singurul proprietar de păduri, a mai rămas Statul, şi câteva instituţiuni publice, carî abiă au început să-şi cultive pădurile, după ce în mare parte a făcut exploatări pe o scară prea mare. Dar statul şi aceste stabilimente nu au decât jumătate din întreaga suprafaţă păduroasă a ţărei, restul fiind a proprietarilor mari şi mici şi a răzeşilor, după care este de fapt aproape desfiinţată pădurea.

Faţă dar cu această îngrijitoare stare de lucruri, trebue ca statul să renunţe a mai cere pădurilor sale numai venit budgetar cel puţin pentru câteva decenii, căci orcât ar fi de însemnat, el trebue redat jumătate pădurilor, pentru ameliorarea celor existente şi crearea altora, peste tot locul pe unde au fost şi vor necesită înfiinţarea lor.

Trebue complectat codul silvic prin dispoziţiuni mai drastice, care să împrejmuească desfiinţarea şi devastarea pădurilor prin sancţiunea anumitelor pedepse după exemplul codului silvic Ungar, dând puteri îndestulătoare silvicultorilor a lucrà în acest scop.

Mai trebue o organizare raţională şi temeinică a acestui corp, prin care să se pue la adăpostul arbitrariului şi influenţelor oamenilor interesaţi şi politici. Organizare care să-i

asigure inamovibilitatea şi resplata muncei, precum şi respunderea ce-i incumbă marea încredere ce i se dă.

Terminând, rog respectuos pe Sfetnicii Coroanei, ca să cântărească cele zise în acest altar al Universităţei şi să iă măsurile ce vor crede de cuviinţă. N. C. Macovey

Inspector al'v.c.

LEGE

PENTRU

Casa de pensiuni a personalului inferior dependinte de Ministerul agriculturei, industriei, comerciului şi domeniilor.

Discuţia din cameră [1])

D. Ioan Lahovari, ministrul domeniilor: D-lor deputaţi vă rog să binevoiţi a pune la ordinea zilei proiectul de lege pentru constituirea unui fond de pensii pentru micii funcţionari ai ministerului de domenii, lege care interesează o clasă întreagă de oamenii săraci.

— Se pune la vot propunerea d-lui ministru de domenii şi se admite.

— Se dă citire următorului raport şi proiect de lege:

Domnilor deputaţi,

Comitetul delegaţilor de secţiuni, compus din:

D. Cantacuzino Gr. pentru secţia I;
» Ţăpârdea C. » » III;
» Văcărescu R. » » IV;
» Popp Ştefan. » » V;
» Crupenski N. » » VI;
» Lahovari E. » » VII, şi

subsemnatul pentru secţia II, întrunindu-se în ziua de 18 Maiu a. c., sub preşedinţia d-lui C. Ţăpârdea, a luat în cercetare proiectul de lege relativ la înfiinţarea unei case de pensiuni a personalului inferior, dependinte de ministerul agriculturei, industriei, comerciului şi domeniilor, şi l-a admis întocmai cum a fost prezintat, pentru consideraţiunile arătate pe larg în expunerea de motive care însoţeşte proiectul de lege.

Raportor, *N. Procopescu.*

1 Şedinţa dela 18 Maiu 1906.

CAP. I.

Despre drepturi la pensiune.

Art. 1. — Impiegaţii inferiori, plătiţi cu diurnă, ai ministerului agriculturei, industriei, comerciului şi domeniilor, au dreptul la pensiune în următoarele condiţiuni:

a) Pentru un serviciu de 20 ani împliniţi, 50 % din salariul de mijloc ce va fi primit în cei din urmă 5 ani de serviciu;

b) Pentru un serviciu de 25 ani împliniţi, 65 % din salariul de mijloc ce va fi primit în cei din urmă 5 ani de serviciu;

c) Pentru un serviciu de 35 ani împliniţi, întreg salariul de mijloc ce va fi primit în cei din urmă 5 ani de serviciu.

Pentru fiecare an de serviciu ce trece peste 25 ani se va adăugă un spor de 3,5%, calculat tot la retribuţiunea de mijloc din ultimii 5 ani.

Art. 2. — Nici o pensiune nu va puteà fi mai mare de 1.200 lei pe an.

Art. 3. — In caz când veniturile prevăzute la art. 22 nu vor fi îndestulătoare pentru a asigurà plata pensiunilor, conform prevederilor art. 1 şi 2, toate pensiunile se vor micşorà în proporţie cu fondul disponibil.

Art. 4. — Drepturile la pensiune, fixate mai sus, se dobândesc la etatea de 58 ani.

Art. 5. — Sunt scutiţi de condiţiunea vârstei impiegaţii cari au dobândit, în exerciţiul şi din cauza serviciului, infirmităţi de natură a i pune în neputinţă de a lucrà.

Infirmitatea va trebui să fie constatată de un medic, desemnat de minister, a cărui părere va fi supusă aprobărei consiliului medical superior.

Art. 6. — Când un impiegat moare înainte de a aveà vârsta de 58 ani, văduva sau copiii dobândesc pensiunea cuvenită, după numărul anilor de serviciu ai decedatului, conform art. 1 şi 2, fără a se ţine seama de limita de vârstă prevăzută la art. 4.

Art. 7. — Impiegaţii prevăzuţi în prezenta lege vor vărsà reţinerile numai la casa pensiilor dependinte de ministerul agriculturei, industriei, comerciului şi domeniilor, fără a li se mai face vreo reţinere de ministerul de finance pentru casa generală a pensiilor.

CAP. II.

Perderea dreptului la pensiune.

Art. 8. — Dreptul la pensie se perde şi toate reţinerile făcute rămân proprietate a fondului de pensiune în cazurile de mai jos:

1° Când impiegatul sau pensionarul este condamnat prin o sentinţă definitivă pentru crimă;

2° Când impiegatul sau pensionarul este condamnat prin o sentinţă definitivă pentru delict, dacă hotărîrea judecătorească îi ridică dreptul la pensiune;

3° Când pensionarul, redevenit capabil de a munci, refuză să reintre în serviciu.

CAP. III.

Despre drepturile urmaşilor.

Art. 9. — Văduva impiegatului încetat din viaţă fără copii minori va avea dreptul, până la remăritare sau până la încetarea din viaţă, la jumătate din pensiunea cuvenită bărbatului cu care a trăit în căsătorie legitimă în cei din urmă cinci ani.

Dacă văduva are copii minori legitimi, ea va primi trei pătrimi ($^3/_4$) din pensiunea cuvenită soţului său până la întâia ei remăritare sau încetare din viaţă, sau până la majorarea celui din urmă copil.

Dacă văduva cu copii se va remărită, sau va încetă din viaţă, pensiunea minorilor se va reduce cu o pătrime, minorii urmând a o primi până la majoritate sau căsătorie, dacă aceasta are loc înnainte de majoritate.

Art. 10. — Orfanii au dreptul la jumătate din pensiunea cuvenită tatălui lor până la termenele arătate în articolul precedent.

Art. 11. — Copii din diferite căsătorii au dreptul la jumătate din pensiunea decedatului lor tată, iar văduva, în acest caz va luà numai $^1/_4$ din acea pensiune.

Art. 12. — Într'un mod general, dreptul la pensie al văduvei se stinge cu încetarea ei din viaţă, iar dreptul copiilor de ambele sexe încetează la majoritatea lor, sau la trecerea lor în căsătorie când aceasta are loc înainte de majoritate.

Art. 13. — Văduva pensionarului, a cărui căsătorie s'a celebrat după dobândirea pensiunei şi care a trăit mai puţin de 5 ani în căsătorie, nu va avea dreptul la pensiunea soţului.

Când însă din această căsătorie se vor fi născut copii, atât văduva cât şi copiii vor avea dreptul la pensiune în modul stabilit prin articolele precedente.

CAP. IV.

Ajutoare.

Art. 14. — Văduva sau orfanii legitimi ai unui impiegat, aflat în serviciu de cel puţin 10 ani şi decedat înainte de a fi împlinit 20 ani de serviciu, primesc un ajutor, odată pentru totdeauna, egal cu leafa impiegatului pe două luni.

Art. 15. — Când mijloacele de cari dispune casa pensiilor prevăzute prin aceasta vor fi îndestulătoare, se vor puteà acordà ajutoare băneşti pentru înmormântarea sau pentru cazuri de naştere.

Se va puteà acordà de asemenea ajutoare timporare sau pe vieaţă impiegaţilor cari, având cel puţin 10 ani de serviciu, vor fi dobândit infirmităţi constatate de un medic, desemnat de minister, cari i-ar împedicà de a mai lucrà.

Cuantumul acordat ca ajutor va fi de cel mult 40% din salariul de mijloc ce va fi primit în cei din urmă 5 ani de serviciu.

Aceste prescripţiuni sunt de asemenea aplicabile orfanilor minori.

CAP. V.

Despre administraţia serviciului pensiunilor.

Art. 16. — Serviciul pensiunilor face parte din administraţia ministerului agriculturei, industriei, comerciului şi domeniilor.

El se conduce, sub autoritatea ministerului, de un comitet, compus din următorii directori şi şefi de serviciu :

Directorul serviciului pescăriilor şi al ameliorăţiunilor fonciare, şeful serviciului pădurilor, şeful serviciului minelor şi şeful serviciului comptabilităţei, al ministerului domeniilor.

Însărcinările acestui comitet sunt onorifice.

Art. 17. — Serviciul pensiunilor are un budget al său, întocmit pentru durata unui exerciţiu financiar şi aprobat de ministru.

In termenele hotărîte de legea comptabilităţei, ministerul agriculturei, industriei, comerciului şi domeniilor va înaintà Curţei de compturi compturile speciale ale casei pensiunilor.

Art. 18. — Constatarea dreptului la pensiune sau propunerile de a se acordà ajutor se vor face de comitetul prevăzut la art. 15 în urma unui raport motivat al şefului de care atârnă impiegatul care trebue trecut la pensie sau ajutat, şi nu devin valabile decât după aprobarea ministrului agriculturei, industriei, comerciului şi domeniilor.

Art. 19. — Constatarea şi aşezarea drepturilor la pensiune se va face din 6 în 6 luni, la 1 Aprilie şi la 1 Octombrie ale fiecărui an.

Cererile pentru aceasta se vor înaintà la ministerul agriculturei, industriei, comerciului şi domeniilor până la 1 Martie pentru pensiunile cari sunt a se regulà la 1 Aprilie, şi până la 1 Septembrie pentru acele ce urmează a se regulà la 1 Octombrie.

Art. 20. — Văduva şi minorii intră în drepturile conferite prin legea de faţă îndată după încetarea din vieaţă a soţului sau tatălui său.

Art. 21.—Pentru constatarea şi aşezarea drepturilor la pensie a văduvelor şi minorilor comisiunea se va întruni cel mult în termen de o lună dela încetarea din vieaţă a soţului sau părinţii lor.

CAP. VI.
Veniturile casei pensiunilor.

Art. 22. — Veniturile casei pensiunilor se compun:

a) Din cotizaţiile de 10 % din retribuţiunea impiegaţilor;

b) Din economiile realizate prin vacanţe dela alocaţiunile prevăzute în budgetul ministerului domeniilor pentru plata impiegaţilor cari se bucură de dispoziţiunile legei de faţă;

c) Din amenzile ce se vor aplicà aceloraşi impiegaţi pentru abateri sau negligenţă în serviciu;

d) Din legaturi sau donaţiuni eventuale;

e) Din veniturile produse prin fructificarea tutulor capitalurilor fondului de pensiuni.

Art. 23. — Economiile ce se vor constatà la finele unui exerciţiu se vor adăugà la capitolul fondului pensiunilor.

Art. 24. — Un regulament de administraţiune publică va determinà modul punerei în aplicare a acestei legi.

CAP. VII.
Dispoziţiuni trausitorii.

Art. 25. — Impiegaţi prevăzuţi la art. 1 şi aflaţi în funcţiune la aplicarea acestei legi vor plăti 5% pentru anii anteriori de ser-

viciu, fără a depăşi însă 10 ani maximul. Aceste reţineri se vor încasà în timp de trei ani în rate trimestriale.

Nu vor beneficià însă de drepturile la pensiune prevăzute în legea de faţă decât după ce li se vor face reţineri pentru pensiuni cel puţin 5 ani.

Art. 26. — Legea de faţă se va pune în aplicare la 1 Octombrie 1906.

EXPUNERE DE MOTIVE

Impiegaţii inferiori, plătiţi cu diurnă, ai ministerului agriculturei, industriei, comerciului şi domeniilor, între care numărul agenţilor serviciului silvic este covârşitor, în afară de salariul lor lunar nu au nici un drept la pensie, când ajung la o vârstă prea înaintată sau când dobândesc în exerciţiul şi din cauza serviciului infirmităţi de natură a-i pune în neputinţă de a muncì.

Această stare de lucruri, de sigur regretabilă pentru un personal supus la o muncă grea şi încordată, este mai ales dăunătoare serviciului silvic şi al pescăriilor Statului.

In adevăr, în lipsa unei case de pensiuni, mai în toate regiunile silvice se găsesc agenţi trecuţi de 60 şi chiar 70 ani vârstă, având peste 30 ani de serviciu, pe cari însă nu-i putem depărtà, deşi nu mai sunt în stare să dea o muncă satisfăcătoare, căci nu mai au nici un alt mijloc de existenţă.

In serviciul pescăriilor de asemenea neputându-se întrebuinţa decât agenţi speciali, cari, de multe ori, în exerciţiul funcţiunei lor îşi expun sănătatea şi chiar vieaţa, este de neapărată necesitate de a atrage şi încurajà asemenea agenţi prin prespectiva unui drept de pensiune pentru asigurarea bătrâneţei lor.

Fără îndoială, prin garantarea unei pensiuni agentului inferior, văduvelor sau copiilor acestora, Statul îşi va puteà de asemenea recrutà un personal mai apt şi mai devotat serviciului.

Pe lângă aceste consideraţiuni generale, cari explică foloasele acestei legi, vom adăugà că aplicarea ei nu va atrage nici un sacrificiu material din partea Starului, de oarece, la întocmirea proiectului, s'a luat drept principiu ca înfiinţarea şi funcţionarea casei de pensiuni să nu crecze nici un spor de cheltueli în budgetul ministerului agriculturei, industriei, comerciului şi domeniilor.

In adevăr, fondul acestei case va fi alimentat din următoarele venituri prevăzute la art. 22:

a) Reţinerile de 10% asupra retribuţiunilor impiegaţilor :

b) Din economiile realizate prin vacanţe dela alocaţiunile budgetare prevăzute pentru plata salariilor impiegaţilor cari se vor bucurà de dispoziţiunile legei de faţă ;

c) Din amenzile ce se vor aplicà impiegaţilor pentru abateri sau negligenţe în serviciu ;

d) Din legaturi sau donaţiuni eventuale ;

e) Din veniturile produse prin fructificarea tutulor capitalurilor fondului de pensiuni ;

f) Din vărsările ce se vor face de impiegaţii vechi cari vor voi să beneficieze de această lege.

Din aceste venituri, cele provenite dela economiile realizate prin vacanţe ar constitul singura parte contributivă a Statului. In realitate, însă, prevederile budgetare sunt atât de restrâns calculate, încât aceste economii sunt cu totul neînsemnate. Intre plecarea unui agent din serviciu şi numirea noului titular rareori trece un interval de câteva zile. Din salariul cuvenit pentru aceste zile ar rezultà economiile prevăzute la paragraful *b*.

De altmintrelea, acordarea dreptului la pensiune va anulà aproape cu desăvârşire aceste mici economii budgetare, căci va atrage după sine stabilitatea personalului vizat prin legea de faţă.

Suma veniturilor specificate la art. 22 va fi îndestulătoare pentru acoperirea sarcinilor anuale ale casei de pensiuni şi nu va fi nevoiă să se recurgă la subvenţii budgetare. In tot cazul, acest recurs e îngrădit prin art. 3, care dispune că, dacă s'ar întâmplà ca veniturile prevăzute la art. 22 să nu fie îndestulătoare pentru asigurarea plăţei pensiunilor, în conformitate cu prevederile art. 1 şi 2, aceste pensiuni se vor micşorà în proporţie cu fondul disponibil. Aşà dar, în eventualitatea cea mai delavorabilă, casa pensiunilor se va susţine tot prin mijloacele sale proprii.

Cât priveşte dobândirea drepturilor la pensiune, proiectul de lege, în genere, ţine seamă de principiile coprinse în statutele casei de pensiuni şi ajutor pentru impiegaţii inferiori ai căilor ferate din Februarie 1889 şi în legea casei de pensiuni a cantonierilor şi alţi impiegaţi inferiori ai ministerului lucrărilor publice dela 1 Ianuarie 1899. Deosibirile mai esenţiale cu cea d'intâiu sunt cele următoare:

Deşi termenul minimum pentru dobândirea dreptului la pensiune este fixat la 20 ani de serviciu (art. 1), se vor puteà însă acordà ajutoare timporare sau pe vieaţă impiegaţilor cari, având cel

puțin 10 ani de serviciu, vor fi dobândit infirmități care-i împedică de a lucrà (art. 14). Impiegați aflați în funcțiune la aplicarea acestei legi vor plăti 5 % pentru anii anteriori de serviciu, fără a depăși însă 10 ani maximul.

Aceste reținere se vor încasà în timp de trei ani în rate trimestriale.

Nu vor beneficià însă de drepturile la pensiune decât după ce li se vor face reținere pentru pensiune cel puțin 5 ani (art. 25).

Administrarea casei de pensiune este încredințată unui comitet, pus sub autoritatea ministerului agriculturei, industriei, comerciului și domeniilor. O dispoziție identică se află atât în legea din Februarie 1899 pentru pensiunile impiegaților inferiori ai căilor ferate, cât și în legea din Ianuarie 1899 pentru pensiunile cantonierilor și alți agenți inferiori ai ministerului lucrărilor publice.

Comitetul propus, cunoscând de aproape personalul acestui minister, va fi mai în măsură de a acordà ajutoarele prevăzute la art. 14 și 15 și a stabilì drepturile la pensiune ale impiegaților puși în neputință de a muncì.

Acestea sunt, pe scurt, considerațiunile ce ne-au călăuzit la întocmirea alăturatului proiect de lege. Prin admiterea lui se va împlini un act de echitate, asigurându-se și acestor mici slujbași mijloacele de traiu la bătrânețe, fără ca totuși să se creeze nici un spor de cheltueli în budgetul general al Statului,

Ministrul agriculturei, industriei, comerciului și domeniilor,

I. N. Lahovari.

— După adoptarea luărei în considerațiune și votarea articolelor în parte, se pune la vot cu bile proiectul de lege în total și rezultatul scrutinului este cel următor:

Votanți	60
Majoritate regulamentară. . .	47
Bile albe.	59
Bile negre	1

D. vice-președinte: Adunarea a adoptat proiectul de lege [1]).

1) Această lege s'a votat de senat la 20 Mai 1906 și s'a adoptat cu majoritate de 40 voturi, contra unul.

A fost promulgată la 30 Maiu.

DIN LITERATURA STRAINA

Importanța domeniului păduros în Rusia [1]).

Centre de producțiune. — Intinderea pădurilor din Rusia Europeană împreună cu Finlanda se evaluează ca la 200 milioane H.a., din o suprafață totală a teritoriului de 540 milioane H.a., deci cu un procent de 60% pentru Finlanda și 32% pentru Rusia și Polonia, procent superior acelui din Austro-Ungaria.

După natura proprietarilor aceste păduri aparțin :

Statului	118.000.000	H.a.
Administrația Domeniului Coroanii	6.000.000	»
Comunelor	18.000.000	»
Particularilor	44.000.000	»
Diferite stabilimente publice	3.000.000	»

Guvernămintele de Nord sunt mult mai împădurite ca acele de Sud, așă în guvernământul Vologda procentul este de 89%, pe când în regiunile Donului de albiă ajunge la 4%, deci o repartiție foarte neegală, iar regiunea meridională a stepelor este aproape complect despădurită.

Specia mai răspândită este molidul (*picea excelsa*) care formează masive nesfârșite, având înălțimi între 25—35 m. și cu un diam. 0.m50—0.m75.

In munții Caucaz, crește o altă varietate *picea orientalis*, care ajunge până la 50m înălțime și cu un diam. de 1m50—2m.

Pinu silvestru vine în al doilea rând ca suprafață, însă are o importanță foarte mare în economia silvică. Se întinde mai la Sud ca molidul, lemnul foarte dens și bogat în rășină, având o înălțime medie de 30 m. și cu un diam. între 0m40—0m50.

In Siberia crește *pinu cembra*, nu atât de important pentru lemn, cât pentru fructele sale cari formează un venit important pentru populația indigenă.

Dintre foioase mesteacănul este specia cea mai răspândită atât în masiv curat, cât și în amestec cu alte foioase. Mesteacănul se găsește de asemine în buchete prin stepe, unde este de mare folos pentru agricultură, formând obstacole contra vânturilor violente din timpul iernii. Lemnul se întrebuințează ca combustibil, și în unele guvernământe, cum este Nijni-Novgorod și Costroma, se distilează, și din scoarță se extrage gudronul. Gâlmele mesteacânului se întrebuințează în tâmplărie, ca lemn de placaj.

Plopul tremurător ocupă de asemine întinderi mari, având o înălțime de 25—30 m. și diam. 35—45 c. m. cu un trunchiu drept și lemnul sănătos. De câtva timp se exportează în cantități mari, mai cu seamă în Suedia.

1) Extras din un studiu al camerei de comerț Rusă din Paris: *Comerciul lemnelor în Rusia și Franța 1905.*

Stejarul este mai puțin răspândit, se găsesc ambele varietăți ; *q. pedonculata* și *q. sessiliflora*. Cele mai frumoase masive se găsesc spre Sud în direcțiunea Vilna, Mohilef și Nijni-Novgorod. La 100 ani are în medie 28 m. înălțime și 45 c. m. în diametru.

Grație construirei noilor linii ferate, s'a început exploatarea multor păduri, cari până azi nu se puteau exploată, astfel azi se expediază lemn dela Mohilef la Petersburg și dela Koursk prin Odesa la Marsilia. Pădurile de stejar s'au împuținat, cu toate aceasta Rusia are încă o rezervă considerabilă.

În pădurile din munții Caucas, se mai găsește *q. pubescens* și alte 3 varietăți : *q. Castanae-folia q. armeniaca* și *q. macranthera*.

Melezul intră de asemine în compoziția masevelor de Nord, și anume *larix europea* se găsește în partea occidentală și *larix siberica* în părțile de Nord. Lemnul are calități superioare și este sigur că însemnatele masive de melez din pădurile de Nord vor avea în curând o mare importanță industrială și comercială.

Afară de melez, în păduriel de Nord, se găsește și bradul (abies siberica) în amestic cu molidul. Bradul european (a. pectinata) formează singur masive în partea occidentală a Vistulei, având un lemn excelent și cu o creștere mare.

Bradul de Caucazia (a. nordmanniana) crește în munții Caucaz formând masive aproape singur, și ajungând până la 55 m. înălțime.

Fagul se găsește în basinul Vistulei, în regiunile Sud-Vest, în Crimea și Caucazia. Pădurile de fag curat, cari ocupă suprafețe enorme în Crimea și Caucazia sunt încă virgine.

Carpenul se găsește aproape în aceleași regiuni ca fagul, de cele mai multe ori ca sub-etaj în masivele de stejar.

Un arbore foarte răspândit este și teiul. Se găsesc păduri întinse în guvernămintele Kostroma, Kazan, Uza. Lemnul de tei se întrebuințează ca lemn de lucru ; scoarța tînără se întrebuințează pentru încălțăminte ordinară (lapti), cutii, coșuri etc, iar liburul se întrebuințează pentru rogojini și saci groși foarte întrebuințați la împachetare.

În pădurile foioase din centrul și sudul Rusiei se găsesc masive compuse din : frasin, arțar, platan, ulm ; iar în lunci crește salcia, richita, plopu negru. Între diferitele varietăți de salcie, crește *salix aculifolia* prin nisipurile sburătoare și se întrebuințează pentru fixarea și împădurirea lor.

În pădurile din Caucaz crește mulți arbori și arbuști, a căror număr întrece 300. În pădurile de Vest se găsește *buxus sempervirens*, cu o creștere mică și un lemn omogen.

Crește asemenea în pădurile din Turchestan, nucul (juglans regia), care are o mare valoare; produce gâlme de dimensuni mari, cari ajung câte odată 1.m50—2m. de lărgime, a căror lemn este foarte căutat pentru placaj. Gâlmele se vând cu prețuri mari și sunt foarte căutate pentru Franța.

N. C. Nădejde.

BIBLIOGRAFIE

O nouă lucrare silvică a apărut, sub titlul: «**Studii şi lucrări privitoare la Economia şi organizarea noastră forestieră**» de Dem. Ionescu-Zane, Silvicultor-Şef. Intr'un volum, care conţine 452 pagine, d-l Ionescu-Zane a adunat la un loc toate scrierile şi conferinţele sale publicate treptat încă din anul 1893 în diverse reviste şi ziare, precum şi câteva scrieri şi proiecte de lege inedite.

Această carte o publică autorul cu ocaziunea jubileului de 40 ani de domnie glorioasă şi rodnică a iubitului nostru Suveran, M. S. Regele Carol I, şi este precedată de o precuvântare a autorului şi de o scrisoare-prefaţă a d-lui Profesor N. G. Popovici, fost Inspector şi Şef al serviciului silvic al Statului.

Volumul d-lui Ionescu-Zane, având o însemnătate pentru literatura noastră silvică o recomandăm tuturor şi în special d-lor silvicultori.

Se găseşte la librăriile Socec, Sfetea şi Alcalay.

INFORMAŢIUNI

Pentru o mai bună orientare în modul de procedare la ţinerea licitaţiunilor pentru arendarea sau închirierea bunurilor Statului, darea în exploatare a pădurilor sale şi diverse furnituri

Decidem :

1.— Orce ofertă condiţionată, se va considerà ca nulă şi neavenită.

2.— Prezintându-se o simplă ofertă, ea nu va fi deschisă şi se va restituì depunătorului în starea în care a prezentat-o, de oarece conform regulamentului de licitaţiuni, trebuesc cel puţin doui concurenţi, pentru acelaşi bun sau ofertă.

3.— In cazul când mai mulţi concurenţi, ar oferi acelaş preţ, şi când acest preţ va fi cel mai avantagios din cele cuprinse în oferte, în acest caz, conform art. 77 din legea contabilităţii, se va procede la o nouă adjudecaţiune chiar în acciaşi şedinţă prin noui oferte şi numai între concurenţii cari au oferit acelaş preţ.

4.— Ofertele prin poştă se vor anunţà de preşedintele comisiunii la începutul licitaţiunei şi se vor numerotà înnainte de toate celelalte.

5.— In caz când se va prezentà două sau mai multe oferte închise, ele vor fi numerotate în ordinea în care s'au prezentat, şi se vor deschide tot în această ordine.

Fiecare ofertă, îndată după ce se va deschide şi citì, se va vizà de preşedintele licitaţiunii, de funcţionarul ce-l

asistă şi de toţi ceilalţi concurenţi ce au luat parte la această licitaţiune.

In caz când unul sau mai mulţi concurenţi, n'ar voi să iscălească sau ar plecà fără a iscăli, aceasta se va menţionà în procesul-verbal de licitaţie.

Deciziunea de faţă se va aduce la cunoştinţa tuturor serviciilor şi autorităţilor spre conformare.

Dată astăzi 11 Octombrie 1906.

Ministru (ss). I. N. Lahovari

* * *

In comptul exerciţiului 1905—906 până la 31 August s. c. s'au încasat lei *6.059.346 bani 35*, faţă de *lei 5.501.459 bani 23*, încasaţi în perioada corespunzatoare din exerciţiul 1904—1905 ; iar în comptul exerciţiului 1906—1907, tot până a 31 August s'au încasat lei *2.686.367 bani 85*.

* * *

In ziua de 16 Octomvrie a. c. s'au ţinut licitaţii la Prefecturile din ţară, pentru arendarea dreptului de vânătoare în pădurile statului.

S'a adjudecat provizoriu acest drept pe 29 proprietăţi cu păduri pentru o arendă anuală totală de lei 2014 şi s'au aprobat 20 pentru o arendă anuală de Lei 1533.

* * *

In ziua de 28 Octomvrie s'au ţinut licitaţii pentru vânzarea spre exploatare a 206 păduri din cari s'au adjudecat în mod provizoriu 76 şi s'a aprobat vânzarea a 14 păduri.

* * *

Din 84 păduri adjudecate în mod provizoriu în urma licitaţiei dela 12 Septemvrie s'a aprobat vânzarea spre exploatare a următoarelor 18 păduri : Suharău şi Zăvoiu lui Anton Moraru (Dorohoi); Zăvoiul Brăteşti (Roman) ; Vaduri-canton Oanţu, Calu Iapa-Canton gura Epei şi Borleştii-Lunca Nichitului (Neamţu) ; Făstici-Canton Râpa Galbenă (Vaslui) ; Lunca Dobreni (Fălciu) ; Măxineni (Covurlui) ; Pădurea de baltă şi ostroavele Berteşti (Brăila); Arrhimandrita partea I (Buzău) ; Lupoaica Stavropoleos (Prahova) ; Glodeni Seria I (Dâmboviţa) ; Băbueştii-Coasta Câmpului (Argeş); Berevoeştii-Ungureni (Muscel) ; Plantaţia Ciuperceni Seria I (Dolj) ; Slaşoma şi Vrancea (Mehedinţi).

* * *

In ziua de 28 Noemvrie a. c. se va ţine licitaţie la Mi-

nisterul de Domenii pentru vânzarea, pe comptul adjudecatarului, Leiba Juster, a pădurei Zănoaga, Lucăcila şi Rateiul din jud. Dâmboviţa în suprafaţă de 490 H. a. 2000 m. p. *M. Of.* No. *143 din 1906.*

* * *

Neaprobându-se vânzarea spre exploatare a 310.104 arbori răşinoşi şi 114.350 foioşi din pădurea Tazlău, Seria III jud. Neamţ, cari s'a adjudecat în mod provizoriu în ziua de 20 Septemvrie a. c. cu preţul de 25 lei 7 bani un răşinos şi 52 bani un foios, se va ţine o nouă licitaţie la Minister în ziua de 15 Decemvrie a. c. *Monitorul Oficial* No. *171 din 1901.*

* * *

La 30 Noemvrie se vor ţine licitaţii la Prefecturile, Bacău, Buzău, Prahova, Vâlcea, Dolj şi Tulcea pentru vânzarea spre exploatare a 20 păduri *M. Of.* No. *171 din 1906.*

* * *

La 2 Decemvrie a. c. se vor ţine licitaţii la Prefecturi şi la Ministerul de Domenii pentru arendarea dreptului de vânătoare pe proprietăţile statului.

* * *

Până la 1 Noemvrie a. c. s'au făcut următoarele înaintări, numiri şi mutări în serviciul silvic:

D-l silvicultor şef cl. II *Cesar Georgescu* agent de control la Regiunea VI Bucureşti, a fost înaintat la cl. I şi numit şef al Reg. III Bârlad în locul d-lui I. G. Iomir Codreanu pus în disponibilitate.

D-l silvicultor cl. III *C. Romano,* agent de control la Regiunea III a fost înaintat la cl. II în locul d-lui Cesar Georgescu;

D-l silvicultor cl. I *G. Montanu,* agent de control la Regiunea IV Buzău a fost înaintat silvicultor şef cl. III.

D-nii silvicultori cl II *N. Puşcaru* şi *Aurel Demetrescu* au fost înaintaţi la cl. I în locul D-lor G. Montanu şi I. Corodeanu pus în disponibilitate.

D-nii silvicultori asistenţi *Stan Stănescu, Toma Popescu* şi *Al. Blându* au fost înaintaţi la cl. II, iar d-l Ion Ghica Anastase absolvent cu diplomă al şcoalei speciale de silvicultură a fost primit în corpul silvic cu gradul de silvicultor asistent.

D-l silvicultor şef cl. III *Apostol Demetrescu,* agent de

control la Regiunea V (Ploeşti), a fost mutat la Regiunea VI.

D-l silvicultor cl. I *Iacob Antoniu,* şeful ocolului Râşca (Suceava), a fost numit agent de control la Regiunea V.

D-l silvicultor cl. I *Vlad Lacinschi* şeful ocolului Adâncata (Dorohoiu), a fost mutat la ocolul Râşca.

D-l silvicultor cl. II *Florea Voicu* şeful ocolului Haimanalele (Prahova), a fost mutat la ocolul Adâncata.

D-l silvicultor asistent *D. Robănescu,* a fost numit şef al ocolului Haimanalele.

D-l silvicultor şef cl. III *Emil Michălescu,* întorcându-se din misiune şi-a reluat locul de agent de control la Regiunea IX Craiova, iar d-l silvicultor şef cl. III *Aron Carpenişanu* şi-a reluat locul la Regiunea VIII R.-Vâlcea.

D-l silvicultor cl. I *Th. Cioroianu* şeful ocolului Cerna (Tulcea), a fost mutat la ocolul Perişor (Dolj).

D-l silvicultor cl. II *Al. Blându,* a fost numit şef al ocolului Cerna.

D-l silvicultor cl. II *P. Sterian* şeful ocolului Gogoşi (Dolj), a fost mutat la ocolul Ghermăneşti (Fălciu).

D-l silvicultor cl. II *St. Demetrescu Olteanu* şeful ocolului Ghermăneşti, a fost mutat la ocolul Gogoşi.

D-l silvicultor asistent *D. Drăgan,* a fost numit şef al ocolului Răchitoasa (Tecuciu).

D-l silvicultor cl. I *Al. Luchian* şeful ocolului Tismana (Gorj), a fost numit agent de control la Regiunea X Constanţa.

D-l silvicultor asistent *Ion Ghica Anastase,* a fost numit şef al ocolului Tismana.

* * *

Pe ziua de 15 Octomvrie a fost pus în disponibilitate d-l silvicultor cl. I *I. Corodeanu,* din cauză de boală.

* * *

Până la 1 Noemvrie a. c., au mai achitat complect cotizaţiile şi abonamentele următorii membrii:

Brote Victor, Moldoveanu Iuliu, Niculescu St., Popovici N. G., Pretorian V., Florescu P. Michail, adică în total 20 din 211 membrii

* * *

In urma diferitelor licitaţiuni ţinute la direcţia C. F. R. pentru aprovizionarea cu materiale lemnoase, Consiliul de Miniştrii a aprobat următoarele furnituri:

1. *226.000 steri* lemne de foc predate în diferite gări de către 31 furnizori, pentru suma de lei *913.000*, adică în medie *4 lei sterul*, preţul maxim fiind *5 lei* în gările Bârnova şi Sinaia; iar minim *3 lei 44* în gara Curtea de Argeş.

2. *185.500* traverse de fag clasa I predate în diferite gări de către 9 furnizori, pentru suma de lei *459.300*, adică în medie *2 lei 49 bani* o traversă, preţul maxim fiind *3 lei bucata* în gările Moineşti, Lespezi, Asău, Liteni, Bâlca, Urecheşti; iar minim *2 lei 10 bani* bucata în gara Câmpu Lung.

3. *2084 m. c. 313* traverse speciale de fag, cu un preţ mediu de lei 57 m. c.

4. *349 m. c. 230* traverse speciale de stejar cu un preţ mediu de 74 lei m. cub.

5. *Traverse de stejar pentru cale normală principală:*

23.300—25.600 de categoria I
35.600—37.700 » » II

pentru cale normală secundară:

14.800—15.900

pentru suma de lei *275.200* maximum şi cu următoarele preţuri medii:

Categoria I lei 4.80 bucata
» II » 3.40 »

pentru calea normală secundară 1.40 bucata, diferenţa între preţul maxim şi minim, fiind câţiva bani.

6. Idem categoria I 19.700
» » 34.000
» cale normală secundară 23.500

pentru suma de lei *245.340* şi cu următoarele preţuri medii:

Categoria I lei 4.90
« II » 3.45
traverse pentru cale normală secundară » 1.45

iarăş cu mici variaţiuni între preţul maxim şi minim.

* * *

Muntele *Orzea* de pe valea Ialomiţei, jud. Dâmboviţa, fiind în indiviziune cu d-l Baron Barbu Belu, Ministerul de Domenii a cerut scoaterea în vânzare pentru eşire din indiviziune. La prima licitaţie s'a adjudecat cu lei 150.000, care preţ fiind ofertat, în ziua de 9 Noemvrie s'a adjudecat definitiv cu lei *195.000* asupra Ministerului de Domenii.

Tip. «GUTENBERG» Joseph Göbl, Strada Doamnei, 20.— Bucureşti

OPERILE PUBLICATE DE D-NUL ION KALINDERU

De la non-retroactivité des lois, 1 Vol. in 8°.
Essai sur les sources du Droit Romain, 1 Vol. in 8°.
Notiță asupra societăților prin acțiuni după Codul general de com. german, br. în 8°.
De la competence des Trib. dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'une Etat étranger peut posséder en Prusse. Berlin, broș. în 8°.
Memoriu asupra transferirei scaunului societății acționarilor căilor ferate din Berlin la București. broș. în 8°.
Droit Prétorien et Reponses des Prudents, Paris, 1 Vol. în 8°.
Consiliul împăraților la Roma și la Constantinopole 1 Vol. în 8°.
Etude sur le regime munic. Romain, br. în 8°.
Studiu asupra celor XII Table, broș. în 8°.
Moștenirea tronului României (în franțuzește), Vbroș. în 16°.
Notice juridique sur un Testament. Paris, broș. în 8°.
Viața municipală la Pompei, 1 Vol. în 8°.
Observațiuni în procesul cu moștenitorii I Ottetelișanu, broș. în 8°.
Doui antagoniști Romani, broș. în 8°.
Episcopul Melchisedec (în românește și franțuzește) broș. în 4°.
Vilegiatura și reședințile de vară la Romani, broș. în 8°.
Rolul învățătorului în formațiunea generațiunilor noui, broș. în 16°.
Romanii călători, broș. în 8°.
Patrie, Education et Travail, 1 vol. în 4°.
Un țăran harnic, broș. în 16°.
August și literații, broș. în 4°.
Literații oponenți sub Cesari.
Indrumări date agenților Domeniului Coroanei, 1 Vol. în 8°.
Portul bărbei și părului la Romani, broș. în 4°.
Portul perucilor și bărbierii la Romani, broș. în 12°.
Discours prononcé le 23 Juin (6 Juillet) 1901 à l'occasion de la distribution des prix du Lycée français à Bucarest, 1 broș. în 16°
Din Viața Romană. Poesiile. toaleta și petrecerile unei elegante. Societatea înaltă pe vremea lui Plinius cel tânăr, 1 vol. în 4°.
Cuvânt de slăvire lui Ștefan cel Mare, domnul Moldovei.

DIN „BIBLIOTECA POPULARA"

A

„Administrațiunii Domeniului Coroanei" au apărut până acum următoarele broșuri:

1. Moștenirea tronului României cu un portret al A. S. R. Principelui Ferdinand al României, moștenitorul presumptiv al coroanei, 1890 (Epuisată). . . . . —,50
2. Notițe asupra vermilor de mătase (creșterea și bolile lor) de *Marius Galfard*, tradusă prin îngrijirea d-lui *Ion Kalinderu*, 1892 . . . . . —,30
3. Excursiuni forestiere pe Domeniile Coroanei Mălini, Sabasa, Bicaz, de *G. Stătescu*, 1899 (Epuisată) . . . . . —,50
4. Inființarea albinăritului pe Domeniile Coroanei. Edit. I-a 1891, a II-a 1899 . —,30
5. Expoziția internațională și congresul agricol și silvic din Viena 1890, de d-nii *Gr. Crișan*, *A. Oncianu* și *A. Candale*, 1891. (Epuisată) . . . . . —,50
6. Confecționarea pălăriilor de paie cu mâna liberă și cu mașina, de *Dimitrie Popescu*, edițiile I și II 1893. Ediția III 1901, adăugită . . . . . —,50
7. Raport asupra excursiunei silvice în Bucovina, de *Florian Davidescu*, 1894. —,50
8. Cultura Albinelor, de *Marin Petrescu*. Ed. I-a 1894, ed. II-a 1899. . . . . —,50
9. Noțiuni populare asupra grădinelor de legume de *Ion Păsăreanu*, 1895. (Epuisată) . . . . . —,50
10. Rolul învățătorului în formațiunea generațiunilor noui. - Discurs — de Ion Kalinderu, 1896. (Epuisată) . . . . . —,30
11. Noțiuni de Economia vitelor, Part I. de *V. S Bresceanu*, 1897. . . . . —,50
12. Noțiuni de Economia Vitelor, Part. I. de *V S Bresceanu*, 1898 . . . . . —,50
13. Cultura arborilor roditori, de *Dim G. Ionescu*, 1899 . . . . . —,50
14. Raport asupra expoziției din Viena, adresat d-lui Administrator al domeniului Coroanei, de *Florian Davidescu* și *Olimpiu Boiu*, 1899 . . . . . —,50
15. Indrumări date agenților Domeniului Coroanei, de către *Ion Kalinderu* . . 1,25
16. Cultura lucernei, de *Cornelin Roman*, 1900 . . . . . —,30
17. Cultura plantelor de nutreț, de *Dimitrie G. Ionescu*, 1900 . . . . . —,50
18. Cultura sfeclei, de *Dr. N. O. Popovici-Lupa*, 1900. (Epuisată) . . . . —,50
Notice sur le domain de la Courone de Roumanie pour l'expos. univ. de 1900 à Paris . . . . . —,—
19. Scrisori către plugari, de *Cons. Sandu*, 1901. . . . . —,50
20. Povețe despre hrana țăranilor, *Dr. I. Felix*, 1901 . . . . . —,50
21. Cultura Cânepei și inului, de *V. S. Mopa*, 1901 . . . . . —,50
22. Ingrășarea câmpurilor, Sfaturi practice pentru sătenii plugari, date de Dr. *N. O. Popovici-Lupa*, 1901 . . . . . —,50
23. Povețe despre Grădinile de legume de *V. M. Kogălniceanu*, 1902 . . . . . —,50
24. Poveță despre Păstrarea Sănătății de *Dr. I. Felix*, 1902 . . . . . —,50
25. Biserica și obiectele sfinte din ea de *Diacon I. Raiculescu*, 1903 . . . . . —,50
26. Laptele, puterea lui ca hrană, produce ea lui, de *Dr. I. Felix*, 1904 . . —,50
27. Uscarea prunelor și altor fructe, fabricatul magiunului de Dr. *Maximilian Popovici*, chimist-agronom, 1904 . . . —,50
—. Experiențe cu diferite varietăți de cartofi, pe Domeniul Coroanei de *C. Roman* și *I. Enescu* . . . . . —
28. Notițe asupra viermilor de mătase (creșterea și bolile lor) tradusă de d. *Ion Kalinderu* . . . . . —,50
29. Liturgica Bisericii ortodoxe de Diaconul *I. V. Răiculescu* . . . . . —,50

LUCRĂRILE FORESTIERE PUBLICATE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

STUDII

Lei B

Antonescu Petre. — Tratamentul grădinărit și aplicațiunea sa în România . . . . . 2.—
» Studiul privitor la domeniul agricol-forestier Brănești-Cernica-Pasărea . . . . . 2.—
» Studiul privitor la corecțiunea torentului Zauchbach — în colaborare cu D-l O. de Marenzeller . . . . . —.—
» Studiul pădurilor de rășinoase de pe Fâul Doamnei, jud. Muscel. . . . . —.—
» Convențiunile comerciale și influența lor asupra desvoltării industriei și comerțului lemnelor în România . . . . . —.—
» Torenții de pe Valea Topologului - în colaborare cu D-l Iohann Pitschcak . . . —.—
» Studiul pădurilor din Salzkammergut . . . . . —.—
» Importanța economică a pădurilor de stejar în special 1.50
» Amenajamentul pădurii după munții Statului Mușuroaele mari și mici. . . . . —.—
Antonescu Remus P. S. — Studiu asupra regulelor de exploatarea pădurilor . . . . . —.—
» Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară . . . . . —.—
» Pădurile de munte și câmpie . . . . . —.—
» Cercetarea cauzelor și remediului înnecurilor și depunerilor din bazinul Prahovei. —.—
Cavalier A. de Gottenberg. — Dendrometria, tradusă de *Iacobescu C.* . . . . . —.—
Chivulescu T. — Catechismul silviculturului, 1886 . . . . . 2.—
» Cestiuni de păduri, 1890 . . . . . 4.—
» «Împădurirea nisipurilor de pe domeniul Malgavitu», 1891 . . . . . 4.—
Elenterescu I. C. — Pădurile noastre. 1.50
Gheorghiu C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor casei sf. Spiridon din Iași . . . . . .
» Studiu asupra punerei în valoare a nisipurilor din România prin împădurire . . —.—
Gheorghiu C. Ernest și Dr C. Gheorghiu. — Vânătoarea în România, cu o prefață de D-l Dr. C. I. Istrati, premiată de Academia Română . . . . . 6.—
Lăzărianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și masivelor lemnoase . . . . . 1.—
Nădejde N. C. — Memoriu asupra restaurărei și conservărei terenurilor din munții «Pirinei» cu 11 planșe . . . . . —.—
B. D. Neagoe. — Legislațiunea corecțiunei torenților în Austria . . . . . 2.—
» Călăuza silviculturului (cu o hartă forestieră) . . . . . 1.—
Obogeanu Em. — Diviziunea suprafețelor plane prin o paralelă la o dreaptă dată . . . —.—
» Desfacerea materialului lemnos din pădurile Statului . . . . . —.—
» Critica generală a sistemelor de exploatare a pădurilor . . . . . 2.—
Rosescu D. R. — Exploatarea în Regie a pădurilor Statului din centrul Comana . . . . —.—
Samarian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier 1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor în România, 1884 . . . . . 1.50
Tănăsescu Mihail. — Studiu forestier asupra județelor Muscel și Dâmbovița 1893 . . —.—
Studiu asupra administrațiunei, exploatărei și amenajărei pădurilor Statului Austriac, 1898 . . . . . —.—
» Studiu asupra pășunatului în pădurile Statului, 1900 . . . . . —.—
Patru Conferințe ținute în anul 1903 la Societatea «Progresul Silvic» 1.50
Legea pentru Organizarea Ministerului Agriculturei, Industriei, Comerciului și Domeniilor . . . . . 1.—
Trei Conferințe, ținute în anul 1904, la Societatea «Progresul Silvic» . . . . . 1.—

CONFERINȚE

Antonescu Remus P. S. — Comparație între pădurile țărei noastre și cele din Ungaria . . 1.—
Antonescu P. — Studiu asupra situațiunei economice forestiere în Austria . . . . . 1.—
» Torenții din diferitele State ale Europei și în special din Valea Topologului . . 2.—
Davidescu Florian. — Pădurile rășinoase din țară . . . . . —.—
Elenterescu I. C. — Lucrări de întreținere și de ameliorație ale pădurilor. . . . . 2.—
Ernest C. Gheorghiu. — Stăvilirea fiarelor sălbatice și braconajului în România . . . . 2.—
» Conferința asupra Vânatului în România . . . . . —.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889 . . . . . —.—
Macavei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldovei. . . . . —.—
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889 . . . . . —.—
Stătescu G. — Istoria vânătoarei și măsurilor de aplicat în România în privința vânatului, 1889 —.—
» Pădurile Statului și ale stabilimentelor publice, 1891 . . . . . —.—
Tănăsescu Mihail. — Despre regimul Silvic și aplicarea lui, 1897 . . . . . —.—
» Paralel din punct de vedere Silvic între Austria și România, 1899 . . . . . —.—
» Dare de seamă asupra lucrărilor *Congresului Internațional de Silvicultură* din 1900 de la Paris, 1901 . . . . . —.—
» Valea Lotrului din punct de vedere Silvic, 1903. . . . . —.—
Teodorescu T. N. — Împădurirea și exploatarea pădurilor Statului din Dobrogea, 1893 . . —.—
Gen. Iancescu-Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre 1893 . . . . . —.—

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, Strada Doamnei, 20. — București.

6988 J

ANUL XX. NOEMVRIE 1906

REVISTA PADURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATA IN 1886

ȘI RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN DECRETUL REGAL No. 1630 DELA 28 APRILIE 1904.

APARE O DATA PE LUNA

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACȚIUNE

COMPUS DIN D-NII:

P. ANTONESCU, TH. GALLERIU, N. GH. POPOVICI și MIHAIL TĂNĂSESCU

sub prezidența D-lui I. KALINDERU

PREȚUL ABONAMENTELOR

10 lei pe an, pentru membrii Societății și studenți, a 12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREȚUL ANUNCIURILOR

12 lei o pag., 6 lei 1/2 pag. și 3 lei 1/4 pag.

Dacă anunciul se repetă în 5 numere, se face o reducere de 25% în 10 numere reducerea este de 40% și pentru tot anul reducerea este de 50%.

Orce corespondențe privitoare la Societate și Revistă cum și trimiterea cotizațiunilor și abonamentelor, se vor adresa str. Știrbei-Vodă No. 8, București.

SUMARUL

Modificarea codului silvic relativ la supunerea la regimul silvic și amenajarea pădurilor particulare — G. ȘTEFĂNESCU
Devastarea pădurilor și clima — OLIMPIU BOIU
Stejarul pedunculat sub salcâm — I. POPESCU-CARTIANU
Expoziția din București (tradus de) — GR. POPESCU
Din literatura străină — PETRE ANTONESCU
Comunicări și fapte diverse — N. C. N.
Bibliografie — N. C. NĂDEJDE
Informațiuni — * * *

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA «GUTENBERG», JOSEPH GÖBL

20. — STRADA DOAMNEI. — 20

(Biserica Kalinderu)

1906

Neuhöfer & Sohn

MECANIC AL CURȚII IMPERIALE ȘI REGALE

VIENA

Deposit:
I. KOHLMARKT, No. 8

Fabrica și biurouri:
V. HARTMANNGASSE, No. 5

Medalia de aur dela Expoziţiunea Universală din Paris, 1900

BUSOLE

CU MASURATOR DE DISTANȚA OPTIC,

TEODOLITE

INSTRUMENTE DE NIVELARE ȘI UNIVERSALE

PLANȘETE,
lineale de perspectivă, precum și toate instrumentele de măsurătoare.

Măsurători ca bandouri și de lemn

COMPASURI ȘI CÂMPOSCOPURI,
CLUPE DE MASURAT ARBORI, etc.
se fabrică sub garanție de executare excelentă

Toate instrumentele curente se află în depozit
Se execută orce fel de reparaţii.

CATALOAGE ILUSTRATE GRATIS

6989

MODIFICAREA CODULUI SILVIC

relativ la supunerea la regimul silvic şi amenajarea pădurilor particulare.

Constatându-se că Codul silvic actual prezintă multe lacune şi defecte, iar modul de redactare a unor articole este foarte confus, dând naştere la multe controverse şi erori de interpretare, Ministerul Domeniilor în anul 1901 a cerut agenţilor silvici şi d-lor advocaţi ai Statului, să-şi deà părerea motivată asupra celor constatate de d-lor, relativ la aplicarea în timp de două decenii a Codicelui silvic actual, precum şi să propună articolele ce ar trebuì suprimate sau modificate şi pe acele ce ar trebuì din nou introduse, pentru ca ulterior, constituindu-se o comisiune, care studiind şi apreciind diferitele propuneri, să aleagă pe cele mai bune şi să avizeze astfel la redactarea unui proiect de lege silvică, complectă şi conformă cerinţelor actuale.

La aceste ordine circulare au răspuns un foarte mare număr de agenţi silvici, precum şi câţiva domni advocaţi ai Statului ; răspunsurile însă, afară de mici excepţiuni, sunt relative aproape numai la partea pur juridică a Codicelui silvic — constatarea delictelor, procedura de urmat, amendă etc., — nereferindu-se, decât foarte puţine şi la partea pur silvică a acelui Cod — supunere la regimul silvic, exploatări amenajamente, etc.

Din aceste respunsuri ar rezultà că partea pur silvică este perfect tratată în actualul Cod, şi ca atare nu ar trebuì a fi modificată ; studiindu-l însă mai aprofund, reese în mod neîndoios că tocmai această parte prezintă cele mai mari, defecte şi scoaterea lor în relief a dat naştere articolului de faţă.

Totuş, pentru a nu estinde prea mult chestiunea, mă voiu mărginì deocamdată a studià numai părţile relative la supunerea sub regimul silvic şi amenajarea pădurilor particulare, având credinţa că dacă pentru această categorie de păduri se va aduce unele îmbunătăţiri, pentru cele ale Statului şi a persoanelor morale se vor aduce mai multe. Deşì

BIBLIOTECA Institutul Forestier

fără multă experienţă personală, dar călăuzit de memoriile şi studiile multor d-ni silvicultori, pot spune că aproape toţi proprietarii particulari consideră pădurile lor ca o sursă inepuisabilă de venituri, lăsând numai naturei grija de a le asigură acele venituri, ei neinteresându-se câtuş de puţin de ameliorarea fondului lor pădurăresc. Conduşi numai de ideia de a-şi satisface, de multe ori chiar în mod risipitor, nevoile sau chiar şi multe vanităţi reclamante de moment, proprietarii au apelat mai totdeauna la pădurile lor, pentru a-şi procură sursele necesare. Din această cauză au rezultat multe exploatări abuzive, cari au condus, dacă nu la defrişarea multor păduri, dar în cele mai multe cazuri la degenerarea lor, înlocuind frumoşii codri moşteniţi dela strămoşii lor prin actualele masive pipernicite sau mai bine zis tuferişuri, ce acoper coastele deslurilor şi munţilor noştri, precum şi aproape întreaga regiune de câmpie a ţării.

Alţi proprietari, în dorinţa de a-şi mări, în detrimentu domeniului lor forestier, domeniile agricole şi în legătură cu acestea şi cele pentru păşune, cari produc capitalurilor angajate un procent cevă mai ridicat, complectau opera de distrugere a pădurilor, fie prin defrişări, făcute pe o scară întinsă, fie prin păşunarea lor în mod abuziv şi aceasta mai mult în regiunea de câmpie şi întru câtva şi în acea de coline, căci la munte masivele cad pradă focului, spre a le transformă, fără multe cheltueli, în locuri proprii pentru păşune.

Acestea sunt în linii mari promotorii distrugerei pădurilor, procedeuri barbare, cari ar fi fost poate şi azi în uz dacă nu s'ar fi pus o stavilă acestei stări de lucruri dăunătoare pădurei, stavilă reprezentată prin actualul codice, silvic, care aşà defectuos, cum ne pare nouă astăzi, a avut totuş partea salutară de a contribuì la menţinerea în picioare a multor păduri particulare, opunându-se continuărei jafurilor şi devastărei lor, supunându-le regimului silvic şi deci impunându-le un mod de exploatare mai raţional.

Deşì s'a constatat — nu totuş în mod absolut sigur — că prezenţa pădurilor are o influenţă remarcabilă şi binefăcătoare în acelaş timp, asupra climei, regulărei şi menţinerei debitului cursurilor de apă, etc., trebuià totuş a nu se face nici o distincţiune asupra situaţiunei pădurilor, su-

punându-le pe toate deopotrivă regimului silvic, căci în acest caz n'am mai fi avut de înregistrat atâtea exemple de defrişări a pădurilor particulare, din regiunea de câmpie mai ales.

Cauza omiterei unei atari stipulaţiuni în lege a avut drept rezultat nenorocit micşorarea domeniului forestier privat din regiunea de câmpie a ţărei şi ca o consecinţă imediată privaţiunea populaţiunei rurale sărace din acea regiune, de materialul lemnos pentru combustibil. In adevăr, lemnul de foc rărindu-se, iar cel rămas fiind relativ scump, pentru a-şi satisface nevoile casnice populaţiunea rurală, în special, face uz de tezec, paie, coceni şi ciocani de porumb, burueni uscate, etc.; — şi deşi lemnul de foc se găseşte în cantitate suficientă, pot spune chiar supra-abundentă, în regiunea de coline şi munte (făcând aluzie la imensele masive de fag, proprii aproape numai pentru foc), totuş populaţiunea săracă dela câmp nu-şi poate procură lemnul de soc de acolo, din cauza enormelor distanţe, ceeace face ca costul transportului să prevaleze valoarea lemnului.

Din cele până aci expuse, rezultă dar că una din propunerile mele este ca toate, dar absolut *toate pădurile, fără distincţiune, sa fie supuse regimului silvic.*

Asupra acestei propuneri s'ar puteà obiectà că supunerea la regimul silvic influenţează asupra dreptului însuş de proprietate, forţând pe proprietar a nu se bucurà de averea sa aşà cum îi dictează interesul.

In aparenţă lucrurile se prezintă astfel, dar conducându-ne de principiul că interesul general trebue să primeze interesului individual, totul pledează pentru înscrierea în lege a acestei stipulaţiuni, căci după cum proprietarul unei păduri dela munte nu-şi poate exploatà pădurea sa astfel cum el ar dorì, pentru a nu dà naştere la eroziuni de terenuri, etc., tot astfel şi proprietarului dela câmpie să i se impue a nu-şi exploatà pădurea după bunul său plac, pentru motivele indicate mai sus.

Cum rezultă din spiritul actualei legi silvice, supunerea la regimul silvic a pădurilor dela munte a fost dictată de interesul general; trebue dar ca tot aceiaş consideraţiune să se aibă în vedere şi la câmpie.

Acestea fiind obervaţiunile mele relativ la supunerea

pădurilor la regimul silvic, voiu trece acum la a doua parte a articolului de faţă, adică la amenajarea pădurilor particulare.

Fără a mai reproduce art. 28 din regulamentul de aplicare al codului silvic, mă mărginesc numai de a comentà aliniatele 2, 4 şi 5 ale acelui articol, deşi şi asupra celor-lalte alineate ar fi câte cevà de zis.

Prin al. 2 se prevede că lucrările de amenajare a pădurilor particulare supuse regimului silvic pe baza art. 11 şi 17 C. s.. se vor referì în mod sumar asupra: *felului, vârstei, creşterei arborilor şi naturei solului.* Or, aceste lucrări — de o foarte mare importanţă — făcându-se în mod sumar asupra întregului masiv propus a se amenajà, însemnează aproape a nu spune nimic, căci, dat fiind faptul destul de cunoscut, că arboretele în general se prezint într'o stare foarte neregulată, ele diferind mai la fiecare pas, numai printr'un studiu al lor amănunţit — prin studiul parcelar voesc să zic — ne putem face o idee clară şi justă atât asupra arboretelor, cât şi asupra propunerilor ce vom prescrie în amenajament, precum întru câtva şi asupra rezultatelor ce se vor obţine.

Intru cât priveşte al. 4, nu ştiu cauza care să fi condus să se ceară ca în textul de amenajament să se treacă suprafaţa pădurei în mod aproximativ — de multeori poate o suprafaţă iluzorie, depărtată mult de adevăr — şi să nu se treacă suprafaţa exactă.

Oare o lucrare de amenajament făcută adesea cu mar cheltueli şi destinată a stà în picioare mai multe decenii, să nu se bucure de graţia de a se indicà în mod exact suprafaţa pădurei?

Ce s'ar întâmplà oare la o pădure a cărei posibilitate ar fi bazată pe suprafaţă, la un crâng simplu de exemplu?

Presupunând că această pădure se află în stare normală şi că solul ar fi de o potrivă de fertil în toate punctele pădurei, faptul acesta ne-ar conduce de a dà parchetelor o suprafaţă egală între ele şi egală cu câtul dintre suprafaţa seriei şi numărul anilor din revoluţiune. — Care e însă acest cât, sau ce suprafaţă trebue dată parchetelor, când noi nu cunoaştem în mod exact întinderea seriei?

Dacă această suprafaţă, ce să-i zic aşà, imaginară

şi pe care noi o adoptăm de bună, e prea depărtată de cea reală, atunci dând parchetelor drept suprafaţă câtul dintre suprafaţa imaginară a seriei şi numărul anilor din revoluţiune, am fi conduşi la faptul de a dà parchetelor o întindere mai mare sau mai mică decât ar trebui, ceeace însemnează a grăbì sau a întârzià durata exploatărilor.

Dar, dacă e vorba să ajungem la un asemenea resultat, mai se simte nevoe de a întocmì un amenajament? De sigur că nu.

Mai departe, al. 5 al acestui art. 28, forţează pe amenagist de a indicà din ce parte să se înceapă exploatarea şi cum trebue continuate tăerile anuale, fără însă a-l sili să indice şi cantitatea ce trebue exploatată în fiecare an, sau cu alte cuvinte a determinà posibilitatea.

Lăsând proprietarului latitudinea de a-şi exploatà seria sau pădurea într'un timp de....., egal cu durata revoluţiunei, indicându-i numai ca tăierile să înceapă dela Vest la Est, de exemplu, fără însă a-i determinà şi cantitatea sau suprafaţa de exploatat anual, însemnează a dà proprietarului libertatea de a *modelà* posibilitatea pădurei după bunul său plac şi după trebuinţele sale momentane, căci la un timp dat, voind a-şi satisface o trebuinţă, şi pentru aceasta având nevoe de bani, va exploatà poate o cantitate îndoită sau întreită decât posibilitatea, nefiind împiedicat dela aceasta prin nici o restricţiune a amenajamentului.

Nu mai menţionez cazul că dacă toţi proprietarii particulari ar fi conduşi de acelaş principiu dezastruos, ca cel semnalat mai sus, s'ar pune la un moment dat pe piaţă o cantitate supra-abundentă de material lemnos, ceeace ar aduce perturbaţiuni comerciului de lemne şi ar desechilibra pentru multă vreme poate, balanţa preţurilor, stabilită prin legea cererei şi a ofertei. — Admit cazul fericit că toţi proprietarii sunt pătrunşi de principiul că pădurea reprezintă un capital, destinat să le producă venituri constante şi anuale, capital pe care trebue să şi-l menajeze, spre a-l puteà transmite şi descendenţilor lor.

Dar oare numai acestea să fie lacunele ce se găsesc în textul amenajamentului unei păduri particulare?

Nu, căci chiar descrierea sumară a pădurei se referă

exclusiv numai la arboret, fără a face nici o menţiune de celelalte consideraţiuni ce trebue a se avea în vedere la aplicarea însă-şi a tratamentului pădurei. Intre aceste consideraţiuni, cari au o influenţă remarcabilă chiar asupra alegerei regimului şi modului de tratament, sunt şi cele de ordine pur economică, ca: mijloacele de transport şi debit, centrele de consumaţiune şi desfacere a materialului exploatat, preţul diferitelor categorii de produse, precum şi natura produselor celor mai căutate pe pieţele de consumaţiune.

Ca concluzie pot spune că o lucrare de amenajament astfel întocmită, e foarte departe a meritâ acest nume, având în vedere definiţia pe care eruditul profesor al Şcoalei Forestiere din Nancy, domnul Ch. Broillard o dă în remarcabilul său curs de amenajarea pădurilor (pag. 21) şi care sună astfel:

«Amenajamentul este arta d'a reglementâ tratamentul «şi exploatarea pădurilor. El determină în prima linie re«gimul, modul de tratament şi genul de exploatabilitate apli«cabil pădurei, pentru a obţine produsele cele mai conforme «interesului proprietarului; el reglementează în fine mersul «exploatărilor şi *cantitatea* de extras succesiv, pentru a «asigurâ raportul susţinut».

Intreb: mai putem avea veleităţi de a căutâ asigurarea raportului susţinut într'o pădure amenajată conform art. 28 din Regulamentul de aplicare al Codului silvic actual? Cu siguranţă răspund că nu.

Acestea sunt pe scurt observaţiunile ce am avut de făcut asupra amenajărei pădurilor particulare, aşâ cum ele se întocmesc astăzi.

Răul, după cum vedem, provine numai şi numai — aceasta este părerea mea — din cauza introducerei acestui art. 28 din Regulamentul de aplicare a Codului silvic.

Cauza acestei introducări pare oarecum motivată, dat fiind faptul că la 1881, când s'a întocmit şi votat de Corpurile legiuitoare Codul silvic actual, numărul silvicultorilor erâ foarte limitat şi legiuitorul, în dorinţa de a nu lăsâ pradă jafului pădurile particulare, — cel puţin pe cele specificate la art. 11 C. s. — a căutat să constrângă pe proprietarii lor să-şi supună pădurile lor regimului silvic şi ca atare

să nu le poată exploată decât în baza unui amenajament (art. 4 C. s.).

Din cauză însă că numărul silvicultorilor era prea redus pe acele vremuri şi în lipsă de alţi silvicultori, la care era să apeleze proprietarii particulari să-şi amenajeze pădurile lor, dacă nu la silvicultorii Statului?

Or, silvicultorii Statului, după cum e bine ştiut, fiind împovăraţi cu multe lucrări şi de cele mai multe ori de natură streină branşei lor (mai ales la 1881 când Statul dispuneà de mai puţini agenţi silvici decât astăzi), n'au timpul material necesar să mai execute şi lucrări de amenajare la pădurile particulare, ca cad în raionul cercului lor de activitate şi ca atare, orcâtă de multă bunăvoinţă ar aveà ei să facă lucrări desăvârşite, sunt împedicaţi dela aceasta atât de intervenirile proprietarilor, cari doresc şi au tot interesul chiar ca acele lucrări să se termine cât mai iute, spre a începe mai curând exploatarea pădurilor lor, cât şi de celelalte lucrări proprii ale serviciului lor, cari nu pot suferì o prea mare întârziere.

Acestea cred că sunt motivele cari au îndrituit pe legiuitorul dela 1881 de a legiferà ca amenajamentele particulare să se execute de agenţii silvici ai Statului (art. 4 din lege) şi ele să fie atât de sumare (art 28 din regulament).

Cu totul altfel s'ar prezentà cestiunea dacă s'ar dà proprietarilor particulari libertatea de a'şi amenajà pădurile lor şi prin alţi silvicultori decât cei din serviciul Statului însă recunoscuţi de Stat. Aceştia (şi azi slavă Domnului avem destui tineri silvicultori fără posturi), pe lângă că şi-ar agonisì mijloacele de existenţă prin lucrările particulare ce ar executà, dar ar căutà ca acele lucrări să le execute cât se poate de conştiincios, atât pentru a'şi formà un renume şi a'şi mărì astfel clientela, cât şi pentru motivul că lucrările lor trebuind a fi controlate şi aprobate de consiliul technic al pădurilor, Ministerul ar aveà posibilitatea de a aprecià meritele lor de praticieni şi la un caz de vacanţă în Corpul silvic al Statului să se pronunţe cu siguranţă şi în deplină cunoştinţă de cauză, cui să încredinţeze acel post.

Procedându-se astfel s'ar putea evità şi crearea unui aşà zis proletariat de silvicultori, ale cărui rezultate funeste nu va întârzià mult a se manifestà, daca actuala stare de

lucruri va persistà încă multă vreme, dat fiind marele număr de contigente de silvicultori, ce vor absolvi şcoala de silvicultură dela Brăneşti şi cari cu multă greutate vor parveni — parte dintr'înşii numai — de a ocupà posturi salariate de Stat, sau alte administraţiuni forestiere. — Pentru o mai raţională cultivare în viitor a pădurilor, s'ar putea chiar impune prin lege proprietarilor particulari de a-şi formà un personal silvic propriu al lor, recrutat din absolvenţii unei şcoale de silvicultură, cum există la domeniile forestiere private din streinătate.

Pentru atingerea acestui scop însă vor trebui modificate şi art. 4 şi 6 din actualul cod silvic în sensul ca amenajamentele sau studiile de punere în exploatare a pădurilor particulare, să *nu* se mai execute de agenţii silvici ai Statului, ci de silvicultori particulari, recunoscuţi de ministerul domeniilor, menţinându-se bine-înţeles clausa ca toate aceste lucrări să fie studiate şi aprobate — ca şi astăzi — de consiliul technic al pădurilor.

Acestea sunt observaţiunile mele personale relativ la supunerea la regimul silvic şi amenajarea pădurilor particulare şi m'aş simţì prea fericit dacă modestele mele propuneri, semnalate mai sus, ar fi ţinute în seamă de cei în drept şi legiferate, în total sau în parte.

G. Ştefănescu.
Silvicultor.

DEVASTAREA PĂDURILOR ŞI CLIMA

Sub acest titlu Revista silvică vieneză («Oesterr. Forst-Jagd-Zeitung») în numărul 1036 publică un articol semnat de D-l Schiller-Tietz.

Reproducem aici expunerile D-lui Schiller-Tietz, care cu multă obiectivitate discută fenomenele pozitive ce le tratează.

Iată ce zice D-l Schiller-Tietz:

«Fără nici o îndoială, în trecutul geologic sau în timpul preistoric, clima pământului a fost alta decât acea de astăzi. Până în timpurile cele mai recente se credeà chiar, că şi în timpul istoric au avut loc în multe părţi ale pământului, simţitoare schimbări de

climă, a căror cauze se atribuiau mai mult sau mai puțin influenței omului asupra factorilor constitutivi ai climei.

In deosebi ni se citează în această privință țările din jurul mărei Mediterane, cari în antichitate erau sub toate raporturile într'o stare înfloritoare, și cari după părerile unanime ale geografilor, geologilor și hidrografilor au devenit pustii, numai în urma devastărilor bogatelor păduri de odinioară.

Influența pădurei asupra cantității, mulțimei și regulărei precipitărilor atmosferice s'a dovedit suficient, așă încât forțamente se pot documentă și explică prin acea influență, schimbările climei ce au avut loc în timp istoric.

Este foarte remarcabil că în timpii din urmă meteorologia nu numai că neagă orce schimbare continuă a climei, dar peste tot constanța climei o consideră până la un grad oarecare axiomă [1]).

Semnificativă în această privință e o aserțiune a lui Ule: «Lupta continuă pentru existență, crează continuu noui tablouri ale naturei, în cari la aparență ar fi schimbată și clima, dar în realitate aceasta, decând își aduce aminte omenirea, a rămas etern aceeaș. E nevoe de multe mii de ani pentru a produce acl o schimbare.

«Mersul istoriei universale e acl decisiv, nu clima, nu natura s'a schimbat și să schimbă, ci omul și cu el împreună plantele și animalele au fost supuse în timpul istoric la multe schimbări [2]).

Va trebui să se admită că aserțiunea aceasta echivalează cu o ignorare totală a cauzelor și efectelor. Mersul istoriei universale nu e un factor care formează clima — dar omul e produsul celor din jurul său, și să schimbă sigur odată cu lumea externă din juru-i; nu mersul istoriei universale a schimbat fisionomia litoralului Mărei Mediterane, ci mâna omului a schimbat-o, devastând masivele pădurose ale acestor țări, și prin aceasta schimbând factorii cei mai importanți, cari compun clima.

Apoi Ochsenius susține că zonele termale ecuatoriale s'au deplasat în timpuri istorice spre poluri și că prin urmare clima Europei centrale devenită mai dulce, cu siguranță nu are a face cu despădurirea țărilor Mediterane, sau nu are a face mult» [3].

1) Profesorul Dr. Ed. Brückner: «Intru cât clima e constantă?» Desbaterile geografilor ermani, întrunirea VIII, Berlin 1889, 102.

2) Dr. Willi Ule, «Schimbări climatice în timpul istoric». Revista germană geografică, Viena, 1890, XIII, 107.

3) Promotheus, Berlin 1901, XIII, 640.

Acestei afirmațiuni, nu avem altcevà să obiectăm decât că nesiguranța ei se explică și prin cuvintele însăși ale lui Ochsemus, că despădurirea **cu siguranță nu** are a face, sau nu are a face **mult** cu clima ; și e lucru văzut că prin un asemenea limbagiu, savant în aparență, împrejurările nu devin mai clare, dar nici faptele nu se pot denatura. Cu așà zisa deplasare spre poluri a zonelor termale equatoriale nu s'a creat altcevà decât o mare necunoscută (cu a cărei ajutor fără multă bătae de cap să poate explicà totul, fără a fi creat printr'însa mai multă claritate), căci clima și zona termală peste tot nu se deplasează dela sine, așà încât rămâne fără răspuns întrebarea : din cari cauze s'ar deplasà zonele termale spre poluri ?

Schimbarea fizionomiei litoralului mării Mediterane în timpul istoric, în adevăr, e un fapt care opune axiomei meteorologilor noștri despre constanta climei, o problemă fără deslegare, așà încât ne explicăm ușor că și Ule își pune întrebarea : «Nu cumvà au «avut acî și alte cauze mâna în joc ? Nu cumva circumstanțele «economice sau cele orografice, sau cele geologice, au suferit vreo «modificare, în urma căreia s'a ivit și schimbarea aparentă a climei ? «Numai atunci e permis a se vorbì despre o adevărată schimbare «a climei, când valoarea constantelor climaterice în cursul timpului «a devenit alta, astfel încât suma anuală a temperaturii sau a «precipitărilor atmosferice, nu mai este suficientă pentru a recon-«duce o țară iar acolo, unde a fost odinioară, în privința vegetație «și faunei, chiar făcându-se cea mai bună gospodărie. Defrișarea «pădurii unei țări spre exemplu, va provocà fără îndoială o schim-«bare în caracterul ei climateric. Căci în o țară populată cu pă-«duri, forța soarelui are a lucrà cu totul altcevà, căldura trimisă «de el la pământ, se consumă în producțiunea de arbori și se în-«magazinează în celulele organismului plantelor, pe când după des-«pădurire, el încălzește un sol gol și-i detrage orce urmă de apă. «Când însă omul, prin silințele sale redă solului vestmântul său «cel verde, atunci și clima de mai înainte se reîntoarce iarăș în «țara respectivă».

Acî, deci acelaș autor care în alt loc, ar vol să nege, admite fără rezervă o schimbare a climei, pentru că astăzi e fapt netăgăduit, că în regiunile pustiite și devastate ale țărilor limitrofe mărei Mediterane, precipitațiunile atmosferice așà sunt de mici în cât, nici o silință a omului, pentru redarea forței dispărute ale solului, nu va puteà creà circumstanțele de mai înainte, sau cel

puțin similare acolo, unde tot el a inoculat în pământ germinele morței prin desechilibrarea ordinei naturei. O singură privire asupra circumstanțelor din trecut în comparație cu cele de astăzi, va dovedi aceasta până la evidență.

Numeroasele urme ale centrelor culturale din trecut, ruinele orașelor înfloritoare odinioară în mijlocul Saharei, — astăzi adăposturi de tâlhari beduini — sunt exemple vorbitoare despre schimbările climaterice în timpul istoric, și tristele lor urmări.

In mijlocul Saharei, acolo unde astăzi, un sărăcăcios fir de iarbă nu se mai poate desvoltă, în sterilul pământ al deșertului, tot acolo odinioară ochii unei numeroase populațiuni erau răpiți de câmpuri înfloritoare, grădini răsfățate și păduri întinse; acestea toate ca niște recipiente naturale ale precipitărilor atmosferice, alimentau numeroase cursuri de apă, din cari orașele maritime se adăpau prin apaducte; iar ruinele acestora descoperite în mijlocul pustiei și astăzi stârnesc admirațiunea noastră. Pentru a lărgi pășunele și a stoarce din sol recolte mari, pădurile au fost incendiate, iar urmarea a fost desecarea și defertilizarea lui. Isvoarele au dispărut, și din numeroasele rîuri însemnate pe hărțile vechi astăzi nu se mai găsește urmă.

Arșița soarelui și vânturile continue încheiau formarea deșertului și în întreg nordul Africei dela Maroco și până la marea Roșie, acolo unde odinioară nenumărate turme de elefanți, boi, girafe și hipopotami, struți și crocodili, găseau condițiile de existență, astăzi animalul tip al pustiului «Cămila» își serbează intrarea triumfală.

Aceste schimbări au avut loc în parte la începutul erei creștinismului și în deosebi Arabii sunt acei cari au încheiat dela începutul secolului al VIII-lea acțiunea devastărei totale a pădurilor, între altele și în provincia Constantine. Aceasta, fertilă dejà pe timpurile Romanilor, după cum spune Ibn Khaldun, la începutul veacului XIV, aveà în munții Kabyliei păduri atât de întinse, încât călătorul nu mai găseà drumul [1]).

Și în Egipt e evident că în timp istoric a avut loc o însemnată schimbare a climei; căci clădiri monumentale nu se plasează în mijlocul deșertului; mii de pereți nu-i acopere nimenea de sus până jos de sculpturi. pentru ca să rămână nevăzute ca neagra noapte, ci pentru ca inscripțiile să fie citite și capo-d'operile admirate.

1) Fischer «Studiu asupra climei țărilor Mediterane». Supliment 58 la Convorbirile lui Peterman, pag. 42. Asemenea revista geografică, II, 129, Viena.

Aceste resturi ale Egiptului archi-antic şi antic, vorbesc o limbă tot aşà de elocuentă despre schimbarea climei din ţările Nilului, după cum pietrele rostogolite în deşertul Lybic sunt dovadă despre cursuri de apă, care au încetat dejà de multe secole a mai fertiliza regiunea şi a-i dà vieaţă, decând Arabii au doborît pădurile care încoronau munţii din bazinul Nilului, decând ploaia a încetat şi câmpurile s'au uscat [1]).

Palestina, după cuvântul bibliei «o ţară cu isvoare şi lacuri, care se desfată în dealuri şi câmpii, ţară unde curgeà laptele şi mierea», erà acoperită odinioară cu păduri întinse şi păşuni verzi; toate au dispărut îngropate în nisipul pustiului, şi astăzi în câmpiile înfloritoare de odinioară cu greu să mai hrănesc câţivà păstori amărâţi, unde în trecut densitatea populaţiunei erà aşà de mare, cum e astăzi în districtele cele mai fertile ale Chinei.

S'a împlinit deci ceeace Moise scrià la cartea a 5-a, 28, 23: «Cerul tău va fi metalic şi pământul tău sub tine de fier va fi».

In peninsula Sinai, Israel a trăit cu 600.000 ostaşi, cu femei, copii, cu boi, măgari, oi, timp de patruzeci ani; astăzi numai beduinul obişnuit cu toate privaţiunile, mai poate trăi. Ce păşuni întinse trebue să fi fost acolo, căci Israeliţii au adus ca pradă după învingerea lui Midian 72.000 boi.

Siria şi apoi regiunea Eufratului şi Tigrului mijlociu, erau lăudate deja de Pliniu şi Procop ca binecuvântate în apă şi fertilitate, şi scriitorii arabi din secolul X şi XII, vorbesc încă de râuri, pomi roditori şi arături.

Multe ruine de locaşuri însemnate, şi alte urme de cultură, dovedesc că dealurile devastate, prăpăstiile lipsite de apă şi câmpiile întinse, s'au bucurat odată de o cultură însemnată, şi care nu trebue a se căutà într'un trecut prea depărtat.

In Asia-Mică odinioară, chiar platourile din interior erau ocupate de păduri dese, cari umbreau încă în evul mediu, ţara, acum aşà de părăsită.

Ruinele de biserici, mănăstiri, capele, apaducte, castele şi alte construcţii, cari aproape fără întrerupere se succedează în aceste câmpii, astăzi atât de pustii, sunt martori muţi ai unei vieţi îmbelşugate de odinioară.

Tot asemenea în Grecia, astăzi numai ruine mărturisesc de

1) Fraas «din orient» 1867 pag. 215. Fischer «Studii» pag. 43. Müller, Fisica Cosmică pag. 716.

înflorirea acestei țări binecuvântate, asupra cărei cerul răvărsase cu îmbelșugare risipitoare tot farmecul său.

Unde sunt păşunile grase din Argos, pe care sburdau puternicii cai? Unde sunt câmpiile şi grădinile de pomi înflorite, de care ne povestesc bătrânii? Au dispărut! Valurile civilizaţiei care fără rezistenţă se mişcă dela Est spre Vest au lăsat în urma lor un pustiu şi toate încordările omeneşti, nu vor putea vrăji din nou în câmpiile deşerte viaţa, odinioară bogată.

Sicilia, cândva grânarul Romei, asemenea se numără între ţările economiceşte ruinate.

Multe râuri, din cari unele, după autori arabi, în evul mediu erau flotabile, astăzi sunt seci sau mici de tot.

In Italia prin despădurirea fără cruţare şi prin agricultura rapace, — agricultura vampiro, cum o numesc ei, — esercitată tot aşă de când lumea, mari suprafeţe de arături bine cultivate sunt degradate astăzi, reduse la stepe sarbede, şi se numără între cele mai pustiite şi neglijate regiuni ale întregei peninsule. Apeninul, comparat în vechime cu mistreţul colţos şi păros, a devenit stâncă stearpă, şi ca şi în Franţa, numai inundări pustiitoare ale Tibrului şi ale afluenţilor săi, au convins pe guvern că stâncile goale trebue reîmpădurite.

Turcia de astăzi ilustrează complectamente proverbul arab: «In urma turcului nu creşte iarbă».

Acelaş lucru s'ar puteà zice despre Spaniol, cu privire la duşmănia sa contra arborilor, care adăpostesc pasările ce cântă, contra căror are un prejudiciu irepugnabil. E cunoscut suficient, în ce mod seceta şi uscăciunea, mai cu seamă în zona medie şi sudică, domină totul.

Madridul, despre care ne vorbesc la anul 930 cronicarii arabi, purtà pe atunci numirea «Majerit», ceeace însemnează: curent de aer proaspăt; el erà înconjurat la 1582 de păduri locuite de mistreţi şi urşi, şi clima oraşului lăudată pe timpul lui Carol al V-lea, ca prea agreabilă, astăzi după defrişarea complectă a întregului district, e escesivă şi nesănătoasă, — trei luni iarnă şi nouă luni iad — după cum zice Spaniolul.

Locurile neproductive, pustiite au depăşit în Ispania 40% din suprafaţă; respectabilă şi tristă cifră!

Franţa actualmente nu mai posedă decât a treia parte din masivele sale păduroase. Ea îşi pocăeşte păcatele ce a comis prin tăierea pădurilor, provocat de o legislaţie medievală ostilă silvi-

culturei, prin inundaţiuni anuale, cari cauzează ţărei pagube enorme, şi au transformat o mare parte a regiunilor odinioară prea bogate, în bărăgane moarte.

Deşertul între şesurile populate dintre Piemont şi văile laterale ale Rhonului, e creat de toporul butucarului.

Odată cu pădurile s'au pierdut şi locurile de cultură şi cu ele mână în mână a mers diminuarea rapidă a populaţiunei; căci putem enunţa ca o lege a naturei: «pentru ca văile să fie populate, atunci e nevoe ca dealurile să fie acoperite de pădure, şi defrişarea ei, e una din principalele cauze ale depopulărei». Dela anul 1861 guvernul francez a recunoscut în fine gravele daune cauzate de generaţiile de mai înainte, culturei forestiere şi printr'însa solului. Acum se sileşte cu insistenţă a îndreptă sacrilegile greşelei secolelor trecute, şi în modul acesta e de aşteptat, că pe măsură ce progresează munca culturală, circumstanţele hidrografice vor începe şi ele a se ameliorâ.

Ca un tip al sleirei şi sterilităţei solului provocată prin stârpirea pădurilor, e a se privi platoul *Karstului* din ale cărui masive dese de stejar, dejà Romanii şi mai târziu Veneţia, îşi acopereau trebuinţele de lemn pentru construcţii navale. Repopulări nu s'au făcut şi suprafeţele desbrăcate de decorul lor păduros, au ajuns cu desăvârşire la ruină; la aceasta a contribuit mai ales păşunarea cu capre, atât de stricăcioase culturei pădurei, ştiut fiind că ele nu îngădue ca tânărul semânţiş să se desvolte.

Vântul Bora, care cu lăţirea despădurii a început să sufle cu vehemenţă deslănţuită, a încheiat în fine acţiunea uscăciunei, şi a măturat încetul cu încetul tericul şi solul mineral, aşà încât în cele mai multe locuri apăru stânca goală.

Bora în tot casul ca şi Mistralul sunt creaţiunea ultimilor secoli întocmai precum Scirocco şi Samum şi-au făcut apariţia tot în timpuri istorice.

Prejudiţiile cauzate prin devastarea totală a pădurilor naturalmente, ies mult mai mult în relief în interiorul continentelor, decât la litoral şi în munte. Astfel, stepele Rusiei de sud în timpuri vechi erau acoperite de întinse păduri de fag; cârdurile de popoare cari au cutreerat aceste ţinuturi, însă le-au nimicit şi uraganele câştigând preponderenţa au rus totul fără rezistenţă dinaintea lor. Aşà că azi şesul e un trist deşert, fără arbore, nici tufă; când zăpada se topeşte, el — ce-i drept — se acopere cu o verdeaţă, dar în curând soarele pârleşte orce urmă de vegetale şi le preface în praf

şi cenuşă; în modul acesta stepa rămâne o tristă locuinţă pentru om, cu toate că unele părţi ale ei sunt de o fertilitate extraordinară, până când iar succede omului a înlocui prin farmec pădurea într'însa.

Acelaş lucru să potriveşte şi pentru multe regiuni ale Asiei centrale, unde în timpuri istorice să observă desecări progresive. Aşà terasele care înconjoară la nord şi sud valea altcum adevărat paradis dela Samarkand, mai înainte erau acoperite de păduri, în cari după tradiţiune Timur să dădea plăcerilor vânătoarei; astăzi pădurile au dispărut şi rîuri şi localităţi cari odinioară răspândeau îmbelşugare, sunt acoperite de praf şi nisip. Numai astfel ne putem explică în Tibet şi în alte părţi ale Asiei centrale ruinele de oraşe cândva înfloritoare.

Tot prin devastaţiunea fără cumpăt a pădurilor aproape pas cu pas se pot documentà şi urmări schimbările climaterice pe întinse regiuni ale Americei, căci afară de pustiile mari, preistorice, continentul mai are alte multe mai mici, care datează numai dela ivirea pe acolo a rasei albe. În deosebi Spaniolii s'au distins printr'un straniu talent a degradà ţări bogate, fertile şi a le reduce în cel mai scurt timp la un nivel material şi intelectual cât mai inferior.

Întregi regiuni la poalele Anzilor şi în munţii litorali din Grenada şi Venezuela, cari sub domnia principilor Indieni, înfloreau ca grădinile hesperide, astăzi sunt tot atât de pustii ca şi munţii Castiliei vechi, şi platoul înalt din Mexico, ale cărui produse vegetale odinioară disputau rangul celor din insulele Indiei vestice, şi cari astăzi aproape nu ar mai fi în măsură a'şi hrăni sărăcăcioşi locuitori, dacă le-ai luà tesaurul minelor lor.

Texas şi Cuba au fost smulse la timp încă din mâinile Spaniolilor; dar cele câteva decenii cât au stat la Rio-Grande, şi în valea rîului San Antonio au fost suficiente pentru a jertfi aceste ţinuturi lipsei eterne de apă şi pâine.

Fără milă nici cruţare au fost exploatate în mod barbar şi pădurile *Statelor-Unite* şi e un adevărat noroc, că răsbunarea pădurei în contra sacrilegiului comis faţă de dânsa a urmat imediat încât guvernul a putut să oprească, cel puţin în parte, devastarea ei barbară. Trebue să ne reamintim, că pădurea a fost privită de primii pioni ai vestului, de primii colonişti ca un impediment al existenţei lor economice; ea împiedică cultura porumbului şi a grâului, şi trebuia înlăturată prin topor şi foc — trebuià nimicită, pentru ca fermele să se poată lăţi în desfătare.

Incendiile de păduri, după biroul silvic din Washington nimicesc anual masive păduroase în valoare de 20 de milioane dolari (100 milioane lei).

Mai rău însă au degenerat pustiitorii de păduri în pădurile, la aparență, fără margini și la reîmpăduriri nimenea nu s'a gândit, așă încât multe districte au devenit peste tot imposibile.

După defrișarea molizilor a rămas un sol pietros, gol, cu prea puțin tericiu pentru a putea garantă existența culturilor noui.

Devastarei pădurilor trebue atribuit și faptul că nivelul apelor din rîuri și lacuri scade continu; mai cu seamă în mod bătător la ochi au scăzut nivelul lacurilor mari și multe altele mai mici au secat cu totul.

Debordările îngrozitoare ale lui Misisipi și Misouri sunt cauzate numai prin topirea zăpezii, care nu ar fi posibilă, dacă nu s'ar fi devastat, în modul cel mai barbar și în timp de câteva decenii, pădurile din bazinurile de recepțiune ale acestor fluvii.

Schimbarea caracterului anotimpurilor: geruri excesive iarna, călduri necunoscute și de durată lungă vara, sunt urmările ce derivă din devastarea pădurilor, tot asemenea ca și gerurile târzii de primăvară, pe care mai înainte nimenea nu le cunoștea în America. Astfel se repetă și acl în lumea nouă spectacolul din cele mai de mult țări cultivate ale lumii vechi.

Pe deoparte recunoștința locuitorilor, pe de alta rapacitatea și lăcomia ating cu mâna sacrilegă pădurea sfântă și osândesc omenirea; căci în marea ordine economică a naturii și a întregului glob terestru, folosul direct al pădurii nu e decât o valoare subalternă; principala însemnătate isvorăște din influența ce are vegetația pădurească asupra stării fisicale a țărilor și prin aceasta indirect asupra capacității lor de a fi cultivate și locuite.

Va trebui să ne ținem strâns de această dogmă fundamentală, a climatologiei, până atunci, până când vom putea reduce la alte cauze și vom putea explică cu ele, schimbările amintite ale climei în timp istoric. Până atunci să privim pădurea ca și vechii Etruști, Sabini și Romani, pentru influența ei binefăcătoare asupra climei unei regiuni, ca un lucru sacru, pe care nepătat de mârșava lăcomie, trebue să-l menținem urmașilor noștri [1]).

1) Cu această ocazie atragem atențiunea și asupra operei: «Principiile combaterii torenților» de cons. silvic prof. F. Wang, 1901. Lipsca S. Herz», și asupra literaturii relative, amintită acolo. *Trad.*

Aşă scrie D-l Schiller Tietz în magistralul său articol, cărui am dorl să-i dăm o răspândire cât mai largă, prin toate jurnalele şi revistele noastre, cu atât mai mult, cu cât şi românul ca şi spaniolul şi italianul, fraţii săi de sânge, mult păcătueşte contra pădurii, acţiune, căreia trebuie să-i punem stavilă.

Olimpiu Boiu
Silvicultor, Domeniul Coroanei Mălini.

STEJARUL PEDUNCULAT SUB SALCÂM

In urma studiilor făcute terenurilor de pe Domeniul Coroanei Sadova, s'a afectat culturii silvice o suprafaţă de 2757.7 H.a. teren nisipos, improductiv sburător şi dăunător locurilor fertile de prin prejur.

Plantarea nisipurilor sburătoare s'a început cu salcâm din 1885, plantându-se până azi o suprafaţă de 1000 ha., urmându-se deocamdată numai acest soi de terenuri. Pe lângă salcâm s'a făcut încercări a se introduce pinul silvestru şi dudul ; pinul silvestru vegetează foarte bine, şi mai cu seamă în locurile înierbate cu pir, şi unde salcâmul merge greu, valoarea lemnului de pin fiind însă mai mică, neavând calitatea ce o capătă în regiunea lui, nu s'a plantat decât acolo unde s'a simţit trebuinţă. Dudul pe aceste terenuri a crescut fără a se desvoltă mult în grosime şi înălţime, a rămas pipernicit, şi s'a umplut repede de muşchiu ; — aşă că rolul principal în punerea în respect a acestor nisipuri l'a jucat salcâmul.

Terminându-se cu plantarea nisipurilor sburătoare, chiar cevă mai 'nainte s'a căutat a se introduce pe aceleaşi suprafeţe stejarul sub salcâm ; încercările făcute până în prezent au dat rezultate bune.

Introducerea stejarului sub salcâm în masă, s'a început dela 1900, azi avem 160 ha. plantaţi, puieţii sunt de o înălţime şi vigoare ce a atras admiraţia vizitatorilor specialişti.

S'a plantat în majoritate puieţi de stejar de un an nerepicaţi, crescuţi în popinierele din lunca Jiului unde este şi pădurea de stejar pedunculat, plantându-se câte un rând de salcâm

care e plantat $^{2}/_{3}$ și $^{2}/_{3}$. Salcâmul sub care s'a introdus stejarul având vârsta dela 5—15 ani, și-a format repede un coronament destul de bogat, crăcile s'au întins în deajuns pentru a puteà împiedecà lumina să pătrundă la sol și deci la stejar, creându-i primul inconvenient în desvoltarea lui, ca plantă de lumină, iar pe de altă parte tinzând a'l copleșì prin lăstari din rădăcină. Lăsând puețiì de stejar în aceste condițiuni în voia soartei fără a le venì în ajutor, ei ar fi copleșiți, însă de buna vegetație a arborotului astfel format, Administrația Domeniului Coroanei a luat măsurile necesare ca salcâmul să nu mai fie primejdios stejarului, ci din contră să-l ajute în desvoltare. In acest scop toamna se curăță salcâmul de crăci până la înălțimea la care lucrătorul ajunge cu toporul permițând luminii să pătrundă cu mai multă ușurință la sol; acest procedeu deșì nu este prielnic salcâmului sărăcit de crăci, prin rănile ce se deschid, e favorabil stejarului, căci până la un timp oarecare lumina primită în urma acestui elagaj artificial e suficientă. Totuș salcâmul nu sufere prea mult din cauza acelei operațiuni, căci rănile se vindecă ușor din cauza creșterilor foarte repezi.

După ce stejarul a luat o desvoltare mai mare, e neapărată nevoe de a se tăià salcâmul, scoțându-i chiar și buturuga, căci prin acest mijloc avem a luptà numai cu lăstari din rădăcină a căror prezență protectoare e chiar trebuincioasă, iar când acești lăstari devin copleșitori, intervine toporul. Aceste tăieri nu s'au executat deodată pe toată suprafața destinată tăierii, ci s'a rărit întâi arboretul tăindu-se câte un rând intermediar.

Pe lângă acest procedeu care s'a întrebuințat, s'a mai experimentat și altele. După cum s'a arătat mai sus tăierea salcâmului, fără scoaterea buturugilor n'a dat rezultate satisfăcătoare din cauza numeroșilor lăstari, ce ies din tulpină, deschizându-se o luptă foarte mare între acești lăstari și puețiì de ștejari, căror dacă nu le-am fi venit de câte două ori pe vară în ajutor, ar fi dispărut. S'a lăsat acest procedeu, s'a început a se secui salcâmul, crezându-se că prin acest mod forța lui de vegetație se va micșorà, rezultatele n'au fost satisfăcătoare, cu toate că operația s'a făcut atât toamna cât și prin luna Maiu, după începerea vegetației, când lăstarii din tulpină erau mai puțin abondenți.

Prin tăerea rândului întreg de salcâm dându-se lumină

prea mare deodată întregului rând de stejar, şi precum nu toţi din acele rânduri sunt egali desvoltaţi pentru a primi acelaşi grad de lumină, s'a simţit trebuinţa de a se modifică şi acest procedeu, începând a tăià nu rândul întreg de salcâm ci a scoate numai pe aceia cari prin prezenţa lor sunt vătămători stejarului, elagându-se crăcile vătămătoare ai salcâmilor rămaşi Odată tăerea executată anii viitori se urmăreşte de aproape modul de trai al pueţilor de stejar şi al lăstarilor de salcâm iar aceia cari au luat proporţii prea mari şi e necesitate a se suprimà cu totul, se scot din rădăcină.

Lăstarii mai mici decât pueţii de stejar şi cari sunt în apropierea lui se lasă ca în creştere să forteze pe stejar de a merge în sus, tăindu-se de îndată când devin vătămători.

Acest procedeu dă rezultatele cele mai bune, însă silvicultorul trebue să fie totdeauna printre lucrători. Reuşita cea mai frumoasă a stejarului ajuns la 4—6 m. e în locurile joase; pe ridicăturile formate de grinduri de nisip şi mai ales când aceste locuri sunt inerbate, această specie merge mai greu. .

Intrebuinţându-se acest fel de cultură putem sperà, ca cu timpul să avem o pădure de stejar în amestec cu pâlcuri de salcâmi, în locul nisipului sburător, improductiv şi dăunător, din cauza mobilităţii sale. terenurilor favorabile de prinprejur.

S'ar puteà obiectà celor descrise mai sus, că îngrijirile culturale ar recere cheltuieli prea mari, această obiecţiune este înlăturată căci cea mai mare parte din operţiuni aduc chiar venituri, căci crăcile şi lăstarii în localitate se exploatează în dijmă cu locuitorii.

Din punct de vedere cultural s'ar puteà obiectà, că stejarul fiind o plantă cu temperamentul robust, n'ar aveà trebuinţă de protejarea salcâmului pentru a se desvoltà, încercările însă făcute arată că salcâmul îi este binefăcător, căci sub protecţia lui, prosperă mai bine şi că pe nisipurile aride şi lăsate descoperite el sufere foarte mult, rămânând pipernicit.

I. Popescu-Cartianu.
Silvicultor.

EXPOZIŢIA DIN BUCUREŞTI [1])

Domnul Carol Bund, redactorul foaiei «Erdészeti Lapok» şi secretarul societăţii silvice din Ungaria, în numărul pe Octomvrie face o descriere a expoziţiei, în ceeace priveşte partea referitoare la păduri. După o introducere măgulitoare asupra întregei expoziţii — care în general l'a surprins din toate punctele de vedere — trece la examinarea părţei ce atinge silvicultura şi zice :

Gospodăria silvică ocupă în Expoziţia din Bucureşti un loc destul de important şi dacă primele impresiuni s'ar părea defavorabile, aceasta provine din faptul că piesele privitoare la gospodăria silvică, nu sunt grupate la un loc, ci le găsim răspândite în diferite puncte. Dacă însă consacrăm studiului expoziţiei un timp mai îndelungat, găsim expuse multe lucruri, aşà că luate în complex, constatăm că şi în această privinţă expoziţia din Bucureşti este destul de bogată, ceeace de altfel este în concordanţă cu rolul ce-l are în România silvicultura.

Intrând în expoziţie, în partea dreaptă, se întind pepinierele făcute de serviciul silvic al Statului, în care admirăm şcoala de foioase şi răşinoase, precum şi diferite plantaţiuni de specii pure sau amestecate care ne arată că colegii noştri români în această specialitate au o bună practică.

Incidental notăm că numeroasele pepiniere ale ţărei justifică impresiunea câştigată la expoziţiune.

Pe drumul de lângă pepiniere am văzut câţiva trunchi de stejar, ulm şi frasin. E notoriu că de şi de dimensiuni mari, toţi sunt prea scurţi. Sunt şi câţiva trunchi de stejar mai lungi, dar aceştia sunt deja strâmbi şi ne arată urme de depericiune. De acî deducem că întinsele păduri din România provin din lăstari şi aflându-se pe terenuri fertile cresc frumos, dar nu pot dà niciodată volumurile ce ar dà pe acele locuri bune arborii proveniţi din sămânţă.

Am văzut un frumos butuc de larice de 3 m. lungime pe 50 cm. grosime care, a crescut sub Ceahlău, amestecat între molifţi.

Ca să ne dăm seama de bogăţia lemnelor de brad ce cresc în România, este destul să vedem cei doi molifţi, unul din pădurile Statului dela Tarcău cu o lungime de 47 m., de o etate de

1) Din revista *Erdészeti Lapok*, pe Octomvrie.

210 ani, cu un volum de 13.4 m.³, altul din munții Buzăului de 51 m. lungime, 200 ani etate, cu un volum de 12 m³.

In pavilionul «Păduri și Mine» s'a dat prea puțin loc pentru *expoziția silvică a Statului*, în raport cu materialul pregătit de serviciul respectiv de a figură la expoziție precum și cu colosala întindere a pădurilor Statului care trece de un milion hectare. Această disproporție nu se poate explică decât prin faptul că și celelalte ramuri destinate a expune în acest pavilion — din cauza marei lor desvoltări — au ocupat foarte mult loc și astfel a rămas prea puțin pentru serviciul silvic.

Cea mai interesantă lucrare în expoziția silvică a Statului — după părerea mea — este Harta silvică alcătuită pe categorii de proprietăți, și o altă ediție pe esența pădurilor.

Ocoalele silvice dela Tarcău și Trivalea sunt reprezintate în relief; observăm statistice grafice despre mișcarea comercială, raporturi de creșteri, vedem fotografii, instrumente și colecții de tot felul de lemne fasonate.

Școala dela Brănești are o prea frumoasă colecție de diferiț arbori, și o colecție biologică pentru vrăjmașii arborilor.

Administrația Domeniilor Coroanei și *Administrația proprietăților particulare regale* a dat serviciului silvic un loc mai spațios.

Și aci alegerea de diferite esențe predomină, dar cu atâta varietate, încât putem deduce că în acele păduri se poate comptă pe o foarte mare și variată întrebuințare a lemnelor.

Am văzut atât în interior, cât și în exterior dulapi de fag, traverse de fag, cercuri de roți, obezi, scânduri date la rindea, funduri pentru piane, albii, putini, lopeți, etc., etc., până și cuiburi de clocit. Marele număr de planuri de construcții pentru agricultură și silvicultură, arată stăruința administrațiunei acestor așezăminte pentru o regulată gospodărie.

Este interesant modelul de ferestrău în miniatură care reprezintă după natură unul din cele existente. Acest ferestrău are 4 gatere și lucrează cu 8 lame singulare.

Unul din pereții pavilionului este acoperit cu o mare diorama de vânătoare.

Dacă privim atât obiectele silvice și mai cu seamă întreaga expoziție a Domeniului Coroanei, recunoaștem că acest așezământ are ca țintă, afară de economia propriu zisă și desvoltarea industriei și educația socială a poporului.

Pe Domeniul Coroanei şi proprietăţile particulare regale, întâlnim în acest scop cele mai variate ramuri ale industriei, ca: fabrici de sticlărie, celuloză, champagnie, bere şi alte băuturi alcoolice, fabrici de postav, mobile ordinare şi de lux, jucării pentru copii, păpuşi zmălţuite, covoare, ţigle şi olane, împletituri şi coşuri, frânghii, sculpturi în lemn şi alte industrii casnice.

Nu este mai puţin laudabilă stăruinţa ce se pune pentru şcoli, biserici, case pentru lucrători, biblioteci populare, până şi de teatruri ţărăneşti s'au îngrijit, în care se reprezintă piese cu subiecte potrivite pentru cultura poporului şi ridicarea moravurilor.

Toate aceste ne arată că Administraţia Domeniilor Coroanei urmăreşte idealuri mai înalte, cari se resfrâng pe de o parte asupra intenţiunilor nobile ale Suveranului, iar pe de altă parte asupra bărbatului aşă de distins ca D-l Ion Kalinderu care se află în capul acestor aşezăminte, fiind totdeodată preşedinte al Academiei şi al societăţii «Progresul Silvic» şi care pe calea ştiinţelor şi sociologie are foarte rari calităţi.

Administraţia proprietăţilor particulare regale este încredinţată D-lui L. Basset.

Un mai mare rol joacă gospodăria silvică în Pavilionul *Eforiei spitalelor civile* aşezată în una din aripele pavilionului acestui mare domeniu.

Aci industria ce se face în pădurile sale este reprezintată prin admirabile fotografii, şi aci bradul, fagul şi stejarul îl găsim sub toate variatele fasonări. Apoi planuri şi diferite proiecte de economie forestieră, date statistice şi regulamente ne atrage atenţiunea.

Este expusă aci Legea pentru organizarea corpului silvic şi al serviciului domenial, colecţie de condiţiuni generale pentru exploatarea pădurilor, statisticile proprietăţilor, statistice de punerea în valoare şi estimaţia pădurilor.

Din aceste din urmă reiese că pe aceste proprietăţi pe cale artificială s'au împădurit în 1893 — 20 H. a.; în 1894 — 170 H. a.; în 1896 — 600 H. a.; în 1897 — 80 H. a.; în 1898 — 50 H. a.; în 1899 — 145 H. a.; în 1900 — 120 H. a.; în 1901 — 50 H. a.; în 1902 — 10 H. a.; în 1903 — 20 H. a.; şi în 1904 şi 1905 câte 45 H. a.

Împrejurul pavilionului este de admirat frumoasa varietate de pueţi plantaţi, care ne arată cât de mult este înaintată această cultură.

Afară de plantaţia arborilor din pădure găsim acl şi o pepinieră pentru diferiţi arbori de parc, aceasta prin faptul, că acest aşezământ este proprietarul Sinaei unde în parcurile sale are trebuinţă şi de aceşti arbori.

Am observat între aceşti arbori de diferite etăţi crescuţi în pepinieră: Plop, Brad roşu, de pădure, negru, de munte şi brad neted, apoi brad Douglas, Banks, Pinus montana, ponderosa, Picea pungens, Abies Engelmannii, Taxus baccata, Quercus, Fagus, Carya, Fraxinus excelsior şi americana, Liriodendron, Accer, Ulmus, salcâm, etc. etc.

In pavilioanele proprietarilor particulari de asemenea am găsit obiecte ce se refer la silvicultură. In majoritatea lor sunt lemne alese şi în parte fasonate, aşă de ex. în Pavilionul Prinţului Cantacuzino am văzut un melez tăiat în bucăţi, care a avut o înălţime de 28 m. cu un diametru de 70 cm. la înălţimea pieptului.

Dintre fabricele de cherestele stabilite în România, Fraţii Groedel sub numele de Societatea anonimă română şi Societatea Lotru, precum şi Societatea Götz — au pavilioane separate.

In pavilionul Fraţii Groedel vedem panorama fabricelor din valea Lotrului la Brezoi, iar pe păretele opus vedem modelul unui vapor ca acelea, cu care transportă lemnăria din marele său depozit dela Galaţi. Vedem diferite lemnării brute şi altele date la rândea, mai multe fotografii, precum şi marca de Baron a proprietarilor, foarte des repetată în pavilion.

In vecinătatea acestuia stă pavilionul Societăţii pe acţiuni Götz.

Acl în faţa intrărei e aşezată Harta României pe care sunt indicate pădurile exploatate de Sccietate. Pe marginele ei sunt date statistice din care vedem că Societatea Götz a fost înfiinţată la 1872, iar în 1883 s'a transformat în societate pe acţiuni cu un capital de 10 milioane lei.

Pădurile exploatate în Ungaria, Bucovina şi România sunt de 165.000 H. (!).

Depozitele Societăţei sunt la Galaţi, Comăneşti, Tarcău, Păltiniş, Cernăuţi, Dorna-Vatra, Sadova şi Reni.

In fabricele sale lucrează 74 ferestrae, producţia anuală este de 650—700.000 m.³ lemne rotunde, 20—22.000 traverse pentru căile ferate. Numărul lucrătorilor este de 10—12.000, iar al funcţionarilor de 450.

Societatea transportă produsele sale în porturile Galaţi, Sulina, Constanţa, Odesa, Reni şi Triest.

Se observă în pavilonul acestei societăţi lucrări făcute cu multă ordine şi fasonări până la cele mai mici dimensiuni, astfel se văd: duşumele, scânduri pentru instrumente muzicale, draniţă, şipci, lăzi confecţionate, etc.

Pe câteva trunchiuri se vede procedura de fasonare într'un mod foarte instructiv în privinţa împărţirei tăieturilor, aşă ca lemnul să se întrebuinţeze cât se poate mai bine.

Şi aci, ca în general în întreaga expoziţie română se reprezintă prin fotografii întreaga activitate din păduri şi fabrici.

In pavilionul Ministerului de lucrări publice ne atrage atenţiunea traversele fabricei de injectare din Ploeşti. Nu ştiu dacă în practică se folosesc de traversele de stejar inpregnate, — operaţiune pe care o credem cu toată seriositatea ca inutilă — căci în pavilion vedem câteva traverse pline de creozot, ce par expuse numai ca exemple de încercări.

După datele culese o traversă de stejar inbibă 4.5—32 kgr., una de fag 16.7—45.2 kgr. creozot.

Nenumărate unelte de lemn am văzut în pavilionul Penitenciarelor, mai departe expoziţia şcoalelor de meserii, peste măsură încărcată, dar foarte instructivă.

In România instrucţia industrială are trei grade. Sunt şcoli superioare, medii şi inferioare de meserii. In toate trei gradele, — judecând după cele văzute în expoziţie cât şi în călătoria prin ţară, — se dă o direcţie extraordinar de sănătoasă şi practică. Cea mai mare atenţiune se dă pentru obiectele de utilitate publică care găsesc în ţară cumpărători siguri.

Cu aceste terminăm scurta noastră dare de seamă asupra părţei silvice din expoziţia română.

Am mai aveà cevà de spus despre expoziţia Ungară şi Austriacă.

Expoziţia Ungară este întinsă cu conţinut şi tendinţă practică, mai cu seamă în instrumente agricole şi mobile.

In privinţa silviculturei, numai expunerea de seminţe a D-lui Farago Béla este de amintit.

Dar, dacă în privinţa expunerei în interior ne mulţumim, nu tot aşă putem fi cu situaţiunea pavilionului aşezat în dosul pavilionului Austriac, asemenea şi cu exteriorul acestui pavilion, care este o amestecătură de săracă simplicitate forţată cu un stil seccesion, cu care adevărat vorbind nu ne putem uni.

Pavilionul Austriac în care de asemenea să văd multe maşini

agricole și mobile de artă — arta fină a Vienei — ocupă un mare loc.

In privința silviculturei, cu atâta prezintă cevà mai mult, față de pavilionul Ungar, că Administrația moșiilor din Cernăuți a expus într'un compartiment, proiecte, fotografii, modele și trofee de vânătoare, iar cunoscuta firmă Tophan a expus un model complect de ferestrău.

Ținem a amintl și despre *Pavilionul Pescăriilor Statului Român* în care se văd somni, moruni și nisetri de mărimi fenomenale, aduși dela gurile Dunărei.

Vedem modele de închis gârlele precum și culturi de păstrăvi în pâraele dela munte, statistici care ne arată enorma însemnătate economică a pescuitului dunărean.

In România peștele este în adevăr hrana zilnică a populației, pe stradele Bucureștiului toată ziua se văd pescari ambulanți vânzând pește.

Tradus de **Gr. Popescu.**

DIN LITERATURA STREINA

In No. 46 din 16 Noembre st. n. al revistei hebdomadare «*Oesterreichische Forst und Iagd Zeitung*» din Viena, a apărut un articol, tendențios subscris cu inițiala M. prin care se face o aspră critică asupra condițiunilor forestiere din Franța.

Deși autorul în afirmările sale se bazează pe scrierile unor forestieri francezi, cum de ex. ale inspectorului general Fabre din Dijon și ale inspectorului Pierre Buffault, relațiunile acestor agenți din serviciul silvic al Statului se raportează însă la regiunile cunoscute ca foarte bântuite de torenți, cum sunt în special munții Alpi, Cevennes și Pirinei, torenți proveniți din cauza sistemului pastoral practicat în mod abuziv pe terenurile comunale de către populațiunile respective.

Este adevărat că din cele 315,000 Ha. constatate în urma votărei legei asupra corecțiunei torenților și reîmpădurirei munților din 1882, ca necesitând a fi neapărat împădurite, reconstrucțiunea domeniului forestier nu s'a efectuat până acum decât pe o suprafață de 163,000 Ha., ceeace revine la o întindere medie anuală de 6790 Ha. în ţifră rotundă.

Nu trebue totuşi să se uite că atari lucrări de împădurire s'a executat în situaţiunile cele mai dificile din punctul de vedere technic, de oarece în conformitate cu legea în chestiune, purtând data de 4 Aprilie , ele nu se fac, de ordinar, în întregul bazin de recepţiune al unui torent, după cum se practică mai înainte când erà în vigoare dispoziţiunile legei din 28 Iulie 1860 şi a celei din 8 Iunie 1864, ci numai în părţile unde solul se găseşte în o aşà stare de degradare încât, pentru prevenirea unei ruini, unei surpări imediate, consolidarea lui constitue o vădită necesitate.

Din redacţia art. 2, al. I al legei din 1882, ne putem convinge despre aceasta :

«L'utilité publique des travaux de restauration rendus nécéssaires par la dégradation du sol et de dangers nés et actuels ne peut être declarée que par une loi».

Dacă această operă de reconstrucţiune nu merge prea repede, dacă există într'adevăr pe ici pe colea localităţi unde terenurilor încredinţate culturei forestiere li se dă altă destinaţiune, aceasta se datoreşte şi faptului că, pentru declaraţiunea de utilitate publică al unui perimetru destinat a fi expropriat, este nevoe de o lege specială şi de nesfârşite formalităţi cari întârziază, peste măsură, începerea lucrărilor.

Pe de altă parte, tocmai starea de revoltă a populaţiunilor din localităţile de munte cu prilejul aplicărei legei din 1860, care acordà Statului dreptul de a reîmpădurì terenurile comunale şi ale stabilimentelor publice fără o prealabilă expropriaţiune, a provocat votarea legei din 1864 prin care se acordà indemnităţi comunelor pentru pământurile destinate a fi gazonate sau împădurite, precum şi legea astăzi în vigoare, îngrădindu-se astfel şi mai mult acţiunea binefăcătoare a Statului.

De aici, însă, până a susţine că în general silvicultura în Franţa s'ar găsì într'o stare deplorabilă, după cum ar resultà din articolul despre care vorbim, este a merge cu pesimismul, dacă nu cu reaua credinţă, prea departe.

După toată probabilitatea, autorii citaţi de anonimul autor austriac, ori că nu au fost înţeleşi, ori că fac parte din acea seamă de oameni cari, în patriotismul lor, în dorinţa ce au de a vedeà realizându-se cât mai repede în ţara lor, un progres desăvârşit, devin nerăbdători, vreau să forţeze mersul firesc al lucrurilor, în care scop cred că fac bine dacă exagerează, în mod intenţionat, poate, unele rele existente.

Dar acest mod de a procedà este complectamente greşit, pentru că produce confusiune în spirite, conduce la interpretări falşe, şi dă ocaziune străinilor să nesocotească puterea de muncă, abnegaţiunea recunoscută, priceperea şi activitatea corpului silvic francez, ale căror lucrări monumentale de corecţiunea torenţilor şi împădurirea munţilor au fost luate ca model de guvernul austriac, când, prin fostul ministru de agricultură contele Falkenhayn, pe care am avut onoarea a-l cunoaşte personal, s'a înfiinţat, pentru prima oară, un serviciu similar în Austria.

Având ocaziunea de a vizità mai multe centre păduroase din diferitele regiuni ale Franţei şi putându-mi dà seama, prin urmare de admirabilele lucrări forestiere ale colegilor francezi, nu împărtăşesc de loc modul de a vedeà ale inspectorilor silvici Fabre şi Buffault cari, fără ştirea lor, de bună seamă, au dat dreptul, scriitorului austriac să judece chestiunea silvică în Franţa dintr'un punct de vedere unilateral.

Spre încredinţare reproduc în întregime articolul vizat:

„Silvicultura în Franţa".

«Am arătat adeseaori relele de care suferă silvicultura franceză. Până la mijlocul secolului precedent nu exista o adevărată administraţiune forestieră. Fiecare proprietar făcea ce vrea în pădurile sale, masivele e împuţinau din ce în ce, transformate fiind în podgorii, în terenuri agricole sau în păşuni.

Abià în anul 1882 se luă măsuri energice spre a se pune stavilă unei asemenea stări de lucruri, în care scop se făcù o lege, după care trebuia să se împădurească 315.000 Ha. terenuri. Dacă privim acum, după 24 ani, rezultatele acestei politice economice, trebue să mărturisim că ea n'a prea fost salutară căci în realitate nu s'a împădurit decât 163.000 Ha. Afară de aceasta nu s'au luat măsuri pentru conservarea masivelor dejà existente astfel că după părerea silvicultorilor competenţi, suprafaţa păduroasă distrusă, în mod direct sau indirect cu ajutorul toporului sau prin păşunatul vitelor, este cu mult mai mare de 163.000 Ha. Inspectorul general silvic Fabre din Dijon, spune cu drept cuvânt: «este inutil să se cheltuiască milioane spre a se creia noi păduri, pe când cele ce le avem dispar văzând cu ochii».

Cum se face dar că tocmai în Franţa, Statul este cu totul neputincios în această privinţă?

După cum se pare nu s'a studiat destul de bine chestiunea şi nu s'a întrebuinţat adevăratele mijloace ca să se ţină piept în mod eficace inimicilor pădurei.

Funestele consecinţe ale relei tratări a masivelor forestiere, după cum se procedează din vechime, abia în timpul din urmă s'a simţit prin daunele pricinuite de torenţi, prin secarea pâraielor, împuţinarea flotabilităţei riurilor şi prin modificarea climei în unele părţi ale ţării.

Asemenea fapte nu se datoresc numai întâmplărei, deoarece cauza lor principală provine din dispariţiunea pădurilor şi ca consecinţă directă a isvoarelor şi micilor pâraie.

Faţă cu progresul timpului nostru în arte şi ştiinţă, cu vieaţa noastră publică intensivă, menţinerea pădurilor este o necesitate.

Comunicaţiunea mai activă din timpul din urmă, necesită porturi şi canale a căror înisipare de către riuri trebuie împedicată.

Forţa motrice a apei este indispensabilă pentru industrie. Pentru higienă, pentru apărarea oraşelor de pericolul incendiului, trebuie să dispunem de cantităţi îndestulătoare de apă.

Unul din duşmanii principali ai pădurei, este economia pastorală. Aceasta ar trebui, spre a-şi putea păstrà rangul său printre celelalte ramari de cultură a pământului, să se practice în mod raţional, iar nu fără nici o preocupare pentru viitor, şi fără a se restitui pământului materiile nutritive extrase.

Din nenorocire în această direcţiune, în Franţa, se procedează cu prea multă neîngrijire.

«In Franţa «a zis inspectorul silvic Fabre la primul congres «al «Sud-Ouestului navigale» din anul 1892», economia pastorală «s'a păstrat neschimbată, astfel după cum ni s'a transmis de hordele «asiatice. Numai pentru unele ţinuturi privilegiate devenì un isvor «de avuţie şi de producţiune. In Pirinei, economii de vite alcă-«tuiesc unul din cele mai îndărătnice elemente. Emigrarea turmelor, «cari formează baza economiei pastorale, aparţine în adevăr unei «alte epoci, când populaţiunea nu erà aşà de densă ca astăzi, când «agricultura nu ştia nimic din aceea ce a învăţat de 2000 ani în-«coace. Trubadurii din «Roman de Rou», descriau astfel modul «de a vedeà al economilor de vite de acum 800—1000 de ani: Nimeni nu are vreo putere asupra noastră, noi putem să tăiem arborii din pădure, să luăm vânatul şi peştele. Facem ce vrem în pădure, în ape şi în câmpuri». Această formulă a libertăţii individuale şi-o afirmă şi astăzi economul de vite în egoismul lui ne-

măsurat, figurând ca un duşman al oricărui progres. Ei au ruinat, au uscat şi depopulat munţii, iar rîurile noastre le-au transformat în torenţi.

Inspectorul general Pierre Buflault, declară la acelaş congres: «că ţăranii în Savoia, în unele cantoane nesupuse regimului forestier, lăsate în «abandon», fiecare ia din pădure lemne, foi moarte, şi lasă să păşuneze vitele după cum vrea». Consecinţele unui asemenea sistem se văd numaidecât. Atari localităţi devastate, devin în scurt timp cu totul nefertile.

In şesuri, lucrurile nu se petrec mai bine, căci acolo se fac defrişări pentru a se câştigà pământ pentru agricultură. Cu chipul acesta solul este expus acţiunei directe a apelor şi o mică pantă, neapreciabilă pentru ochi, devine la câmpie tot aşà de vătămătoare ca un torent la munte.

Un exemplu caracteristic îl oferă stepele ruseşti. Profesorul Wozikoff dela Universitatea din Petersburg zice: «Apele ca şi lo-«curile împădurite nu cunosc torenţii. Apa curge limpede fără nici «o aluviune. Dacă omul însă distruge chiurasa vegetală, consistând «din pădure sau ierburi, se strică atunci echilibrul, ce natura şi l'a «făcut singură, între forţele distrugătoare şi cele conservatoare ale «solului.»

«In Gasconia», zice dejà de mai multe ori citatul Fabre, «se «arată aceleaşi fenomene în urma despădurirei nechibzuite. Astăzi «suprafeţe întinse din cauza culturilor neîngrijite pe terenuri prea «îmbucătăţite, podgorii atacate de filoxeră şi alte suprafeţe de pă-«mânt din pricina unei rele culturi agricole, se transformă într'o «stare asemănătoare cu a stepelor. Cultura vampiră distruge păd-«rile ţărei şi plantaţiunile de arbori. In şesurile puţin fertile dela «poalele Pirineilor, desgolirea solului de vegetaţiune produce ace-«leaşi efecte ca şi pământurile negre bogate ale stepelor ruseşti: «formarea de torenţi şi inundarea ţărei».

Dejà în anul 1669, a trebuit să se decreteze de rege un cod forestier spre a se împedicà despăduririle. «Inainte de epoca a-ceasta», zice Buflault, «defrişările erau generale în pădurile Franţei. «In secolul al 17 şi al 18, s'a continuat acest mod barbar de pro-«cedare, cu toate măsurile luate de guvernele respective. Oarecari «comune şi-au pus pădurari şi au alcătuit instrucţiuni pentru ex-«ploatarea pădurilor, fără să se poată pune frâu răului. Astfel s'a «întâmplat cu oraşul *Auxonne.*»

«Lemnele se tăiau de pretutindeni, se păşunau cu vitele, se

«creiau locuri goale în păduri şi se cultivau făcându-se agricultură. «Pădurea din *Oloron*, aveà în anul 1080, o suprafaţă de 5000 Ha., «până în 1593 ea se micşoră la 3500, în 1749 ajunsese la 2944, «iar astăzi nu mai are decât 1658 Ha., deşi comuna a inaugurat «încă din 1453, o exploataţiune regulată».

Astfel se petrec lucrurile în toate părţile Franţei care, în evul mediu, posedà păduri tot aşà de mari ca şi Germania. Cu toate silinţele depuse, totuşi progres nu s'a făcut. Comunele nu fac nimic pentru a protejà pădurile, din potrivă ele favorizează defrişările şi lasă a se face delicte. «In valea Arp (Pirinei)», povesteşte Buffault, «dela 1851—1855, s'a scos de sub regimul forestier 5818 hectare pădure care actualmente a dispărut cu totul în urma defrişărilor, a păşunatului, a incendiilor.

«In Aas (valea Ossan) în timpul imperiului, s'a scos asemenea «o pădure de sub regimul silvic, pe care comuna arendând-o, cu «timpul a dispărut cu totul».

«In Franţa», termină Buffault povestirea sa, «nu se află nici o comună care să-şi administreze cum trebuie proprietatea sa forestieră».

Secretul acestei stări de lucruri l'a spus în puţine cuvinte *Guenot*, secretarul general al societăţei: «*Société de Toulouse*». «Nu se împăduresc munţii, nu se creează păduri, nu se apără câmpiile în contra torenţilor, pentru cuvântul foarte simplu că împădurirea este nepopulară».

Fostul ministru de lucrări publice şi deputat Pierre Baudin într'un studiu asupra acestui subiect scrie :

«Să scăpăm pădurile noastre. Chestiunea alegerilor joacă pre-«tutindeni rolul principal, ei trebue cineva să se plece cu cea mai «mare bunăvoinţă. Mai înainte de toate trebuie să fii popular. Astfel «să explică măsurile contradictorii luate, în perioade de câţiva ani, «din partea consiliilor comunale şi a celor generale, cari mai în «totdeauna sunt compuse din aceiaşi membrii. Indată ce o inun-«daţiune a trecut şi totul s'a liniştit, s'a şters şi impresiunea şi «cele mai bune decisiuni dispar de odată cu amintirea trecutului».

Incă odată, aici nu este vorba decât despre pădurile comunale, cari nu trebuesc confundate cu cele ale Statului unde se practică o cultură sistematică cari nu lasă nimic de dorit. Dar chiar relativ la pădurile comunale, cari sunt supuse administraţiunei forestiere în ce priveşte întocmirea regulamentelor de exploatare, în afirmările de mai sus se găseşte multă fantazie.

De altminteri, spicuind câteva fraze ori frânturi de fraze, dintr'una sau mai multe scrieri alese după voie, după conclusiunea la care cineva vrea să ajungă, oricine poate da o aparenţă de adevăr unor arătări eronate, în realitate, cum s'a întâmplat în cazul de faţă.

Alcool şi ciment din lemne. Doctorul Roth din Breslau a studiat procedeurile pe cari le experimentează pe o scară mare, relativ la fabricaţiunea alcoolului din lemne. Brevetele sale aparţin societăţei internaţionale pentru industria spirtului din Berlin.

Metoda sa este bazată pe acţiunea înceată a acizilor minerali foarte diluaţi asupra celulozei, sub influenţa unei mari presiuni şi a unei temperaturi oarecare. Această acţiune este apoi urmată de o oxidaţiune energică prin ozon.

Din 100 kgr. tărâţe sau rumegătură de ferestrău, Dr. Roth obţine 15—17 litre alcool de 80%.

Dacă se întrebuinţează apă oxigenată, producţiunea se urcă la 24 litre şi costă 10—15 bani litrul, pe când alcoolul de cereale sau de cartofi 35 bani.

Acest procedeu constitue un progres considerabil şi un profit sigur din cauza nenumăratelor locuri de desfacere a micelor motoare, întrebuinţând alcoolul.

Xylolithul. Din tărâţa de ferestreu amestecată cu magnezie se obţine un produs numit *Xylolithe* sau ciment de lemn, care este întrebuinţat în construcţiune.

(Timber Trades Journal, ediţie continentală).

Petre Antonescu.

COMUNICĂRI ŞI FAPTE DIVERSE

O nouă societate pentru exploatare de păduri

Din pădurea Doftana (Bacău) proprietatea Creditului Rural s'au vândut în anul trecut 271.000 arbori brad, cu diam. dela cm. în sus pe preţul de lei un arbore, d-lor Th. Dornescu şi A. Renert et fiu.

Pentru exploatarea acestor arbori s'a constituit o societate, *„Doftana"* cu un capital social de 1.000.000, din cari firma *A. Renert* et fiu va depune lei 200.000, iar firma *Carl Neuschloss* et *Sohn* lei 800.000.

Exploatarea se va face exclusiv de Societate, fără nici un

amestec al d-lui Th. Dornescu, care va primi ca parte a sa, din această exploatare, suma de 200.000 lei plătibilă în rate egale în timp de 10 ani, durata contractului.

Extras din actul constitutiv dela 4 Oct. 1906.

* * *

Vânzarea pădurilor universităţii Săseşti.

Aceste păduri fiind scoase în licitaţie, Casa Grödl a oferit 10.000.000 coroane plătibile în 40 ani.

Neaprobându-se această ofertă, la o nouă licitaţie s'a oferit de către o societate „*Ungaro-italiană*“ suma de 18.000.000 coroane plătibile în 30 ani. Cel mai mare acţionar al acestei societăţi, de curând înfiinţată, este Casa *Fratelli Feltrinelli* din Milan. După ştirile din Sibiu, s'a aprobat vânzarea; iar din venitul anual, suma de lei 350.000 se va întrebuinţa în scopuri culturale, şi anume 60% pentru şcolile Săseşti, 20% pentru acele Româneşti şi 20% pentru şcolile Ungureşti.

O parte din aceste păduri sunt vecine cu pădurile României din bazinul inferior al Lotrului şi scoaterea materialului se va face probabil tot pe apa Lotrului, prin România.

* * *

Preţul stejarului în Croaţia şi Slavonia.

La ultimul congres al societăţii silvicultorilor din Croaţia-Slavonia s'a discutat asupra urcării preţului la stejar în această ţară, stabilindu-se următoarele cifre:

Dela	1870—1875	preţul	mediu	a	unui	m.	cub	a	fost	17	lei 20
»	1876—1880	»	»	»	»	»	»	»	»	16	» 65
»	1881—1885	»	»	»	»	»	»	»	»	17	» 80
»	1886—1890	»	»	»	»	»	»	»	»	23	» 10
»	1891—1895	»	»	»	»	»	»	»	»	30	» 50
»	1896—1903	»	»	»	»	»	»	»	»	31	» 80
»	1904	»	»	»	»	»	»	»	»	38	» 15

Aceste cifre arată că urcarea a fost constantă şi destul de mare. Până la 1885 preţul s'a cam menţinut la 17 lei, stejarul fiind întrebuinţat aproape exclusiv pentru doage.

Este de prevăzut că această urcare va continuă din cauza lipsei de material. Pentru anul 1906 producţiunea stejarului în Slavonia va fi tot de 400.000 m. cubi, însă într'un viitor apropiat

această cantitate va scădeà. Aşà în 1908 producţia stejarului va fi scăzută cu 70.000 m. cubi, din cauza micşorării posibilităţilor în pădurile Statului, iar către 1912 producţia stejarului în Slavonia de abià va fi de 200.000 m. cubi.

N. C. N.

BIBLIOGRAFIE

Pădurile Greciei.

D-l Samios, şeful serviciului silvic de pe lângă Ministerul de finanţe din Grecia, a publicat în 1905 o lucrare interesantă asupra pădurilor. După ce arată folosele directe şi indirecte ce aduc pădurile, autorul dă mai multe date statistice destul de interesante.

Multă lume, spune D-l Samios, chiar greci, cari n'au părăsit nici odată oraşele, se întreabă dacă Grecia are păduri. În adevăr toate coastele Greciei sunt despădurite, iar Atica, văzută din Pireu, are aspectul unei regiuni pustie ; dar, după cum recunoaşte şi *About*, pătrunzând în interiorul ţărei îţi dai imediat seamă de imensele păduri ale acestei ţări. În Grecia orientală sunt pădurile din *Pelion*, *Osa* şi alţi munţi ai Tesaliei, pădurile din *Locrida* şi *Eubea*, acele din *Atica* şi *Megarida* (în aceste din urmă ţări pădurile au mai puţină valoare, din cauza solului şi climatului uscat).

În Peloponez sunt pădurile din *Corintia*, Gortinia şi Elida, linia împădurită a munţilor Aroanieni, pădurile din Parnon şi Taigeta. Dar adevărata bogăţie pădurească a Greciei este în provinciile occidentale, regiunea muntoasă dela Pind, la Panetolic, o adevărată regiune pădurească.

Aceste păduri, din cari cele mai multe sunt proprietatea Statului [1]) ocupă a cincea parte din suprafaţa ţărei, adică ca 13.039 k.m.p. sau 1.303.900 Hectare.

Pădurile Greciei sunt compuse din foarte multe specii, se găseşte brad, pin, stejar (peste 20 varietăţi toate bune ca lemn de construcţie), fag, castan, frasin, etc.

Pădurile Greciei în 1903 au produs :

Lemn de reşinoase şi moale	60.243 m. c.	sau	2.741.057 lei
» tare	14.296 »	»	1.040.748 »
Cărbune de lemn	15.863.586 »	»	1.732.298 »
Var	702.166 quint.	»	766 766 »
Materii pentru tăbăcit	1.006.117 oca	»	119.024 »
Răşină	3.377.534 »	»	768.389 »
Produse pentru tăbăcărie	7.285.975 »	»	1.326.047 »
Colţari	12.116 »	»	2.205 »
Lemne de foc	30.855.700 »	»	701.968 »
	Total		9.198.502 lei

Din această sumă drepturile fiscului şi venitul domenial au fost de lei 1.749.292, iar cheltuielile de administraţie au fost de lei 218.400, deci

1) Afară de Tesalia unde multe păduri aparţin comunelor.

beneficiul net al tezaurului din pădurile statului a fost de lei 1.530.892.

In acest venit al Statului nu intră dreptul la uscături, de care se bucură satele de lângă păduri (cam 300.000 locuitori), nici valoarea diferitelor materiale cedate, precum şi valoarea materialelor tăiate prin delicte. D-l Samios evaluiază la 4.914.000 lei valoarea tuturor acestor materiale.

Venitul tuturor pădurilor din Grecia pe anul 1903, ar trebui să fie de 14.112.502 lei, din cari $^1/_5$ este valoarea materialelor exportate.

In 1903 Grecia a importat următoarele produse:

Lemn de construcţii	84.277 m. cubi	în valoare de	7.513.458 lei
» » mobilă	8 860.813 oca	»	1.322.523 »
» lucrat (mobilă, jucării etc.)	193.584 »	»	248.536 »
Produse pădurose	241.943	»	383.750 »
		Total . .	9.468.267 lei

Ţările din cari se importează aceste materiale sunt Austro-Ungaria, apoi România, Turcia, Franţa şi Suedia.

Grecia este dar tributară streinătăţei. Acest fenomen se datoreză în parte lipsei de căi de comunicaţie, apoi relei exploatări a pădurilor. Abuzurile au fost mult timp foarte mari. Tăierile se făceau neregulat, regulamentele legislative cari hotărau ca lemnele de foc să se taie numai din uscături şi lemne improprii pentru construcţiuni nu se respectau. Starea nomadă, în care trăieşte cea mai mare parte din vite, şi mai cu seamă caprele, împiedică regenerarea pădurilor. In sfârşit incendiile contribue în mod înspăimântător la distrugerea pădurilor, ele sunt produse mai cu seamă de ciobani, cari pentru a mări păşunele dau foc la păduri în timpul verei.

De câţiva ani se pun stăruinţe mari de a înfrâna toate aceste abuzuri. Pe de o parte se fac împăduriri, iar pe de altă parte se organizează administraţia. Astfel în 1900 s'a votat o lege, care prin diferite dispoziţiuni (între altele scutirea de impozit pe timp de 50 ani) obligă şi încurajează împăduririle.

Apoi sub înaltul patronagiu al A. S. R. principesa Sofia s'a înfiinţat o societate, care cu sprijinul guvernului şi al comunelor întreţine pepiniere şi face anual plantaţiuni.

Administraţia centrală a fost organizată prin legea din 1893. Personalul inferior compus din 360 pădurari, fiind insuficient în timpul verei (4 luni) se pune la dispoziţia administraţiei pădurilor câte 500 soldaţi. Această măsură a contribuit a se reduce la un sfert numărul incendiilor. Mai înainte pădurarii se recrutau printre jandarmi, oameni fără cunoştinţe technice, însă în anul 1898 s'a înfiinţat o şcoală la Vytin; (Peloponez) din care în fiecare an iese câte 25 pădurari.

Personalul superior se recrutează dintre inginerii, pe cari guvernul îi trimite, în urma unui concurs, în străinătate, spre a'şi complectă studiile.

In ultimii ani guvernul a dat mijloace a se ridica în plan mai multe păduri şi a se verifica titlurile de proprietate.

Toate aceste măsuri au dat rezultate simţitoare, ceeace se poate constată, după urcarea continuă a veniturilor, dela 531.422 lei în 1883 la 1.294.930 lei în 1893 şi lei 1.749.232 în anul 1903

In anul 1903 s'au votat două legi, una pentru sporirea numărului pădurarilor dela 360 la 800 şi înfiinţarea încă a unei şcoli de pădurari, iar alta în ceeace priveşte *exploatarea pădurilor*, după sistemele adoptate în alte ţări din Europa.

D-l Samios speră că prin aceste 2 legi se vor aduce îmbunătăţiri simţitoare în starea pădurilor din Grecia.

N. C. Nădejde.

INFORMAŢIUNI

Camera în şedinţa dela 2 Decemvrie a. c., a votat proiectul de lege pentru sporirea dela 2% la 5% a fondului special pentru «*Cultura şi punerea în valoare a pădurilor, menţinerea coastelor şi fixarea terenurilor mişcătoare de pe proprietăţile Statului*».

Este îmbucurător că, după aproape 15 ani, se recunoaşte de cei mari necesitatea sporirei acestui fond, după ce prima lege pentru crearea lui, votată la 1893, s'a desfiinţat în 1896. iar banii capitalizaţi, parte s'au întrebuinţat în alte scopuri şi parte s'au încasat de Stat în timpul crizei.

Legea în vigoare, modificată acum prin sporirea fondului dela 2% la 5%, s'a votat în 1900, dar nu s'a prelevat 2% din venituri decât cu începerea anului financiar 1904—1905.

In numărul viitor vom publică expunerea de motive, proiectul de lege. precum şi discuţia din Cameră.

* * *

In comptul exerciţiului 1906—1907, până la 30 Septembre a. c., s'au încasat lei 3.484.032 bani 33, faţă de lei 2.834.828, bani 10, încasaţi în perioada corespunzătoare din exerciţiul 1905—1906.

* * *

La 28 Noemvrie a. c., s'a ţinut la Minister licitaţie pentru vânzarea, pe comptul adjudecatarului Leiba Juster, pentru necomplectarea garanţiei, a pădurei Zanoaga, Lucăcile şi Răteiul din jud. Dâmboviţa, în suprafaţă de 290 H a. 2000 m.p., primindu-se următoarele 2 oferte:

1. Fabrica de hârtie «Buşteni» lei 1700 pe H.a.
2. C. Câmpeanu, » 1315 » »

S'a adjudecat în mod provizoriu asupra d-lui S. Schiel, pentru fabrica de hârtie «Buşteni».

Primul adjudecatar Leiba Juster, prin d-l inginer Ath. Ionescu, s'a prezintat pentru a complectà garanţia.

* * *

La 15 Decemvrie se vor ţine licitaţii la prefecturile:

Iaşi, Bacău, Bârlad, Buzău, Ploeşti, Bucureşti (Minister), Piteşti, R.-Vâlcea, Craiova, Constanţa şi Tulcea pentru vânzarea spre exploatare a 192 păduri. «Monit. Oficial», No. 196 din 30 Noembre 1906.

Asemenea se va ţine licitaţie la Minister pentru vânzarea a 310.104 arbori răşinaşi şi 114.350 foioşi din pădurea Tazlău, seria III, jud. Neamţu.

* * *

Din 30 păduri licitate pentru exploatare în ziua de 30 Noemvrie a.c., s'a adjudecat provizoriu 17 păduri din cari s'a confirmat pădurea Pisica, din jud. Tulcea.

* * *

La 10 Ianaurie se vor ţine licitaţii la Iaşi, Bârlad, Buzău, Ploeşti, Bucureşti, R.-Vâlcea, Craiova şi Tulcea, pentru vânzarea spre exploatare a 15 păduri, «Monit. Of.» No. 204.

* * *

Prin decizia Ministerială No. 103,023, dela 27 Noemvrie a.c., s'a interzis vânarea caprelor, căprioarelor şi cerbilor pe toate proprietăţile Statului, pe un period de 10 ani. Proprietăţile pe cari se găseşte asemenea vânat, se vor exclude din arendare.

* * *

Până la 1 Decemvrie au achitat complect cotizaţiile şi abonamentul următorii :

Membrii. Albu N. N, Antipa Gr. Dr., Brâncoveanu C. Gr., Carpenişan Aron., Cazoti P., Cezianu N. St., Colibaşanu C., Crainiceanu Aurel, Dobrescu D., Duma I., Dumbrăveanu Anastase, Georgescu D., Giuvelca R., Ionescu N., Manolescu C. R., Mateescu N., Neniţescu D., Nicolau Gh., Petrescu D. David, Plăpceanu Radu, Pleşan V., Poenaru Bordea I. G., Protopopescu Dim, Radulescu C. Th., Rozescu I., Stătescu V., Ştefănescu Gh., Tănăsescu M., Tănăsescu Gh., Vârnav V., Zădăriceanu N., adică în total 51 din 211 membrii.

Abonaţi. Casa Regală, Cantacuzino G. Gr., Manu G., Tatarescu Iordan, Administraţia moşiilor Regale Predeal, Christea M. Stanciulescu, Risdorfer L. şi Ştefanescu N. D., adecă 11 din 54 abonaţi.

Tip. GUTENBERG Joseph Gobl, str. Dómnei, 20.

OPERILE PUBLICATE DE D-NUL ION KALINDERU

De la non-rétroactivité des lois. 1 Vol. in 8°.
Essai sur les sources du Droit Romain. 1 Vol. in 8°.
Notiță asupra societăților prin acțiuni după Codul general de com. german, br. in 8°.
De la compétence des Trib. dans toute contestation relative aux biens mobiliers qu'un Etat étranger peut posséder en Prusse. Berlin, broș. în 8°.
Memoriu asupra transferării scaunului societății acționarilor căilor ferate din Berlin la București. broș. în 8°.
Droit Prétorien et Réponses des Prudents, Paris, 1 Vol. în 8°.
Consiliul împăraților la Roma și la Constantinopole 1 Vol. în 8°.
Etude sur le régime munic. Romain, br. în 8°.
Studiu asupra celor XII Table, broș. în 8°.
Moștenirea tronului României (în franțuzește), Vbroș. în 16°.
Notice juridique sur un Testament. Paris, broș. în 8°.
Viața municipală la Pompei, 1 Vol. în 8°.
Observațiuni în procesul cu moștenitorii I Otteleșeanu, broș. în 8°.
Doui antagoniști Romani, broș. în 4°.
Episcopul Melchisedec (în românește și franțuzește) broș. în 4°
Vitegătura și reședințile de vară la Romani, broș. în 8°.
Rolul învățătorului în formațiunea generațiunilor noui, broș în 16°.
Romanii călători, broș. în 8°.
Patrie, Education et Travail, 1 vol. în 4°.
Un țăran harnic, broș. în 16°.
August și literații, broș. în 4°.
Literații oponenți sub Cesari.
Indrumări date agenților Domeniului Coroanei, 1 Vol. în 8°.
Portul bărbei și părului la Romani, broș. în 4°.
Portul perucilor și bărbierii la Romani, broș. în 12°.
Discours prononcé le 28 Juin (6 Juillet) 1901 à l'occasion de la distribution des prix du Lycée français à Bucarest, 1 broș. în 16°
Din Viața Romană. Pe oasele, toaleta și petrecerile unei eleganțe. Societatea înaltă pe vremea lui Pliniu cel tânăr, 1 vol. în 4°.
Cuvânt de slăvire lui Ștefan cel Mare, domnul Moldovei.

DIN „BIBLIOTECA POPULARA"

A

„Administrațiunii Domeniului Coroanei" au apărut până acum următoarele broșuri:

1. Moștenirea tronului României cu un portret al A. S. R. Principelui Ferdinand al României, moștenitorul presumptiv al coroanei, 1900 (Epuisată). . . . . —,50
2. Notiță asupra viermilor de mătase (creșterea și bolile lor) de *Marius Galford*, tradusă prin îngrijirea d-lui *Ion Kalinderu*, 1899 . . . . . —,20
3. Excursiuni forestiere pe Domeniile Coroanei Mălini, Sabasa, Bicaz, de *G. Stătescu*, 1899 (Epuisată) . . . . . —,50
4. Înființarea albinăritului pe Domeniile Coroanei. Edit I-a 1901, a II-a 1909 . —,20
5. Expoziția internațională și congresul agricol și silvic din Viena 1890, de d-nii *Gr. Cerkez, A. Onciunu* și *A. Candale*, 1891. (Epuisată) . . . . . —,50
6. Confecționarea pălăriilor de paie cu mâna liberă și cu mașina, de *Dimitrie Popescu*, edițiile I și II 1891. Ediția III 1901, adăugită . . . . . —,50
7. Raport asupra excursiunei silvice în Bucovina, de *Florian Davidescu*, 1894. —,50
8. Cultura Albinelor, de *Marin Petrescu*. Ed. I-a 1894, ed. II-a 1899. . . . . —,50
9. Noțiuni populare asupra grădinilor de legume de *Ion Păsărescu*, 1900. (Epuisată) . . . . . —,50
10. Rolul învățătorului în formațiunea generațiunilor noui. - Discurs - de Ion Kalinderu, 1896. (Epuisată) . . . . . —,30
11. Noțiuni de Economia vitelor, Part I. de *V. S Brezeanu*, 1897. . . . . —,50
12. Noțiuni de Economia Vitelor, Part. I. de *V. S Brezeanu*, 1899 . . . . . —,50
13. Cultura arborilor roditori, de *Dim G. Ionescu*, 1899 . . . . . —,50
14. Raport asupra expoziției din Viena, adresat d-lui Administrator al domeniului Coroanei, de *Florian Davidescu* și *Olimpiu Boiu*, 1899 . . . . . —,50
15. Indrumări date agenților Domeniului Coroanei, de către *Ion Kalinderu* . . 1,25
16. Cultura inerbei, de *Cornelia Roman*, 1900 . . . . . —,20
17. Cultura plantelor de nutreț, de *Dimitrie G. Ionescu*, 1900 . . . . . —,50
18. Cultura stecliei, de *Dr N. O. Popovici-Lespa*, 1900. (Epuisată) . . . . —,50
Notice sur le domain de la Courone de Roumanie pour l'expos. univ. de 1900 à Paris . . . . . —,—
19. Scrisori către plugari, de *Cons. Sandu*, 1901 . . . . . —,50
20. Poveță despre hrana țăranilor, *Dr. I. Felix*, 1901 . . . . . —,50
21. Cultura Cânepei și inului, de *V. S. Moga*, 1901 . . . . . —,50
22. Ingrășarea câmpurilor, Sfaturi practice pentru sătenii plugari, date de Dr. *N. O Popovici-Lespa*, 1901 . . . . . —,50
23. Poveță despre Grădinile de legume de *V. M. Kogălniceanu*, 1902 . . . . . —,50
24. Poveță despre Păstrarea Sănătății de *Dr I. Felix*, 1902 . . . . . —,50
25. Biserica și obiectele sfinte din ea de *Diacon I. Raiculescu*, 1903 . . . . . —,50
26. Laptele, puterea lui ca hrană, produse ce au lui, de *Dr. I. Felix*, 1904 . . —,50
27. Uscarea prunelor și altor fructe, fabricatul magiunului de Dr. *Maximilian Popovici*, chimist-agronom, 1904 . . —,50
—. Experiențe cu diferite varietăți de cartofi, pe Domeniul Coroanei de *C. Romano* și *I. Ionescu* . . . . . —,—
28. Notiță asupra viermilor de mătase (creșterea și bolile lor) tradusă de d. *Ion Kalinderu* . . . . . —,50
29. Liturgica Bisericii ortodoxe de Diaconul *I. V. Raiculescu* . . . . . —,50

LUCRĂRILE FORESTIERE PUBLICATE ÎN LIMBA ROMÂNA

STUDII

Lei B

Antonescu Petre. — Tratamentul grădinărit și aplicațiunea sa în România . . . . . 2.—
» Studiul privitor la domeniul agricol-forestier Brănești-Cernica-Pasărea . . . . . 2.—
» Studiul privitor la corecțiunea torentului Zauchbach — în colaborare cu D-l O. de Marenzeller . . . . . —.—
» Studiul pădurilor de răşinoase de pe Râul Doamnei, jud. Muscel. . . . . —.—
» Convențiunile comerciale și influența lor asupra desvoltării industriei și comerțului lemnelor în România . . . . . —.—
» Torenții de pe Valea Topologului — în colaborare cu D-l Iohann Pitschenk . . . —.—
» Studiul pădurilor din Salzkammergut . . . . . —.—
» Importanța economică a pădurilor de șleajuri în special 1.50
» Amenajamentul pădurii după munții Statului Mugurosale mari și mici. . . . . —.—
Antonescu Remus P. N. — Studiu asupra regalelor de exploatarea pădurilor . . . . . —.—
» Notițe economice asupra tăierei pădurilor din țară . . . . . —.—
» Pădurile de munte și câmpie 1896 . . . . . —.—
» Cercetarea cauzelor și remediului insectelor și dăunătorilor din bazinul Prahovei. —.—
Cavalor A. de Gottenberg. — Dendrometru, tradusă de *Iacobescu C.* . . . . . —.—
Chivulescu T. — Catechismul silviculturului, 1886 . . . . . 2.—
» Costiuni de păduri, 1890 . . . . . 4.—
» «Împădurirea nisipurilor de pe domeniul Malgavita», 1899 . . . . . 4.—
Elenterescu I. C. — Pădurile noastre 1.50
Gheorghiu C. Ernest. — Studiu asupra pădurilor casei sf. Spiridon din Iași . . . . . —.—
» Studiu asupra punerei în valoare a nisipurilor din România prin împădurire . . —.—
Gheorghiu C. Ernest și Dr. C. Gheorghiu. — Vânătoarea în România, cu o prefață de D-l Dr. C. I. Istrati, premiată de Academia Română . . . . . 5.—
Lăzurianu Al. — Studiu asupra creșterei arborilor și mașivelor lemnoase . . . . . 3.—
Nădejde N. C. — Memoriu asupra restaurărei și conservărei terenurilor din munții «Pirinei» cu 11 planșe . . . . . —.—
B. D. Neagoe. — Legislațiunea corecțiunei torenților în Austria . . . . . 2.—
» Călăuza silviculturului (cu o hartă forestieră) . . . . . 3.—
Obogeanu Em. — Diviziunea suprafețelor plane prin o paralelă la o dreaptă dată . . . —.—
» De facerea materialului lemnos din pădurile Statului . . . . . —.—
» Critica sumară a sistemelor de exploatare a pădurilor . . . . . 2.—
Rusescu D. N. — Exploatarea în Regie a pădurilor Statului din centrul Comana . . . . —.—
Romaidan Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier 1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor în România, 1884 . . . . . 1.50
Tănăsescu Mihail. — Studiu forestier asupra județelor Muscel și Dâmbovița 1893 . . —.—
» Studiu asupra administrațiunei, exploatărei și amenajerei pădurilor Statului Austriac, 1896 . . . . . —.—
» Studiu asupra pășunatului în pădurile Statului, 1900 . . . . . —.—
Patru Conferințe ținute în anul 1903 la Societatea «Progresul Silvic» 1.50
Legea pentru Organizarea Ministerului Agriculturei, Industriei, Comerciului și Domeniilor . . . . . 1.—
Trei Conferințe, ținute în anul 1904, la Societatea «Progresul Silvic» . . . . . 1.—

CONFERINȚE

Antonescu Remus P. N. — Comparație între pădurile țărei noastre și cele din Ungaria . . 1.—
Antonescu P. — Studiu asupra situațiunei economice forestiere în Austria . . . . . 1.—
» Torenții din diferitele State ale Europei și în special din Valea Topologului . . 2.—
Davidescu Florian. — Pădurile răşinoase din țară . . . . . —.—
Elenterescu I. C. — Lucrări de întreținere și de ameliorație ale pădurilor. . . . . 2.—
Ernest C. Gheorghiu. — Stăruința țărilor civilizatoare și binecuvântate ale României . . 2.—
» Conferința asupra Vânătului în România . . . . . —.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889 . . . . . —.—
Macovei N. C. — Ochire asupra pădurilor Moldovei. . . . . —.—
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889 . . . . . —.—
Stătescu G. — Istoria vânătoarei și măsurilor de aplicat în România în privința vânatului, 1889 —.—
» Pădurile Statului și ale stabilimentelor publice. 1891 . . . . . —.—
Tănăsescu Mihail. — Despre regimul Silvic și aplicarea lui, 1897 . . . . . —.—
» Paralel din punct de vedere Silvic între Austria și România, 1899 . . . . . —.—
» Dare de seamă asupra lucrărilor *Congresului Internațional de Silvicultură* din 1900 de la Paris, 1901 . . . . . —.—
» Valea Lotrului din punct de vedere Silvic, 1902 . . . . . —.—
Teodorescu T. N. — Împădurirea și exploatarea pădurilor Statului din Dobrogea, 1898 . —.—
Dem. Ionescu-Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre 1898 . . . . . —.—

Tip. GUTENBERG, Joseph Göbl, Strada Doamnei, 20. — București.

6590 pt. Legat

ANUL XX DECEMVRIE 1906.

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC"

FONDATA IN 1886

ȘI RECUNOSCUTĂ PERSOANĂ MORALĂ PRIN DECRETUL REGAL No. 1630

DELA 28 [illegible] 1904.

APARE O DATA PE LUNA

SUB INGRIJIREA COMITETULUI DE REDACȚIUNE

COMPUS DIN D-NII:

P. ANTONESCU, TH. GALLERIU, N. GH. POPOVICI și MIHAIL TĂNĂSESCU

sub prezidența D-lui I. KALINDERU

PREȚUL ABONAMENTELOR

10 lei pe an, pentru membrii Societății și studenți, a 12 lei pe an, pentru persoane particulare.

PREȚUL ANUNCIURILOR

12 lei o p[illegible] 6 lei [illegible] și 3 lei [illegible]

Dacă anunciul se repetă în 5 numere, se face o reducere de 25%. In 10 numere reducerea este de 40% și pentru tot anul reducerea este de 50%.

Orce corespondențe privitoare la Societate și Revistă cum și trimiterea cotizațiunilor și abonamentelor, se vor adresă str. Știrbei-Vodă No. 8, București.

SUMARUL

Proiect de lege pentru crearea unui fund necesar la plantațiuni, la cultura și punerea în valoare a pădurilor statului . . . . . ION I. ZĂVOIANU

Extragerea semințelor forestiere . . . GH. TEODOREANU

Relațiunea ce există între coeficientul de formă și coeficientul de descreștere . . .

Din literatura străină . . . . . .

Expoziția generală română din 1906. (Recompensele acordate expozanților și colaboratorilor

Informațiuni

Tabla de materii conținute în volumul XX, anul 1906 al «Revistei Pădurilor» . . . . .

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA «GUTENBERG», JOSEPH GÖBL

20. — STRADA DOAMNEI. — 20

(Biserica Kalinderu)

1906

Neuhöfer & Sohn

MECANIC AL CURȚII IMPERIALE ȘI REGALE

VIENA

Deposit:
I. KOHLMARKT, No. 8

Fabrica și biurouri:
V. HARTMANNGASSE, No. 5

Medalia de aur dela Expoziţiunea Universală din Paris, 1900

BUSOLE

CU MASURATOR DE DISTANȚA OPTIC.

TEODOLITE

INSTRUMENTE DE NIVELARE ȘI UNIVERSALE

PLANȘETE,
lineale de perspectivă, precum și toate instrumentele de măsurătoare.

Măsurători ca bandouri și de lemn

COMPASURI ȘI CÂMPOSCOPURI,
CLUPE DE MASURAT ARBORI, etc.
se fabrică sub garanție de executare excelentă

Toate instrumentele curente se află în depozit
Se execută orce fel de reparaţii.

CATALOAGE ILUSTRATE GRATIS

PROIECT DE LEGE

PENTRU

Crearea unui fond necesar la plantaţiuni, la cultura şi punerea în valoare a pădurilor statului

ADUNAREA DEPUTAŢILOR

Şedinţa dela 2 Decembrie 1906

Se dă citire următorului raport şi proiect de lege:

Domnilor deputaţi,

Pentru a îmbunătăţi starea pădurilor noastre D-nu ministru al domeniilor şi pădurilor Statului a adus la Cameră un proiect de lege pentru sporirea fondului de 2%, creiat prin legea din 1900, pentru plantaţiuni.

Secţiunile Camerei au adoptat proiectul depus de D-nu ministru, şi delegaţii secţiunilor anume:

D-nu Spireanu N. pentru secţiunea I;
» Isăcescu C. » » II;
» Greceanu Paul » » III;
» Văcărescu R. » » IV;
» Negulescu P. » » VI; şi
» Ionescu V. » » VII, întrunindu-se sub preşedinţia D-lui Isăcescu C., au admis în unanimitate proiectul de lege şi vă roagă prin mine, raportorul, să binevoiţi a l votà.

Domnilor Deputaţi,

Buna stare a pădurilor este un element însemnat în economia unei ţări, mai ales când acea ţară este o ţară agricolă şi are situaţiunea specială ţărei noastre.

Spre Sud şi Est o bandă lungă de nisip, care întinzându-se ar puteà să devie un pericol; spre Nord şi Vest munţi şi coline, pe care despădurirea i ar transformà în râpe inaccesibile orcărei fel de vieaţă.

Pe de altă parte desvoltarea prea repede a ţării noastre a făcut să avem mare nevoie de lemne; iar această nevoie-

unită cu dorința ce avem de a cheltui cât se poate mai mult, a făcut ca pădurile să fie, în parte, distruse.

Erà un pericol şi legiuitorul a căutat să pună o stavilă. Legea silvică şi crearea unui fond special au adus oarecare bine, totuşi măsurile luate nu sunt suficiente.

Actualul ministru al domeniilor, exemplu bun de imitat, a căutat prin el însuşi să-şi dea seama de starea lucrurilor şi rezultatul cercetărilor sale îl face să fie plin de grije pentru viitorul pădurilor. Şi pentru a remedia această stare de lucruri propune mărirea fondului ce erà destinat la lucrările de îmbunătăţire.

Fără îndoială, măsura nu este suficientă şi vor trebui altele multe şi mai ales o bună organizare a corpului silvic, cari permiţându-i să lucreze în conditiunile cele mai avantagioase va puteà produce cel mai mare efect util.

S'au făcut până acum oarecari lucrări, ca, de exemplu plantaţiunile în nisip şi cari dovedesc că fondurile cheltuite de Stat în asemenea lucrări nu numai că îmbunătăţesc starea generală economică, dar sunt un plasament din cele mai rentabile pentru Stat.

Creaţiunea fondurilor speciale, în genere, dă loc la critice în parte justificate; este o greutate pentru buna gestiune a unui budget fondurile acestea speciale.

In specie, însă, fiind vorba de lucrări silvice a căror reuşită reclamă imperios continuitatea pe o lungă durată de timp, asemeni lucrări sunt periclitate dacă sunt supuse la fluctuaţiunile fatale unui budget anual.

De aceea şi legea şi fondul special sunt necesare pentru buna desăvârşire a lucrărilor.

Sunt sigur, D-lor deputaţi, că toată lumea este convinsă de importanţa deosebită ce prezintă chestiunea pădurilor şi că măsurile eficace luate pentru îmbunătăţirea lor, fără ca să dea naştere la agitaţiuni în spiritul public, sunt însă menite să producă în viitor efecte folositoare positivei desvoltări a Statului.

Am zis şi o repet, măsura în sine singură nu va produce prea mult bine şi D-nu ministru, însăş convins de acest adevăr, pregăteşte un proiect de lege care să dea o organizare mai proprie serviciului silvic.

Mai sunt sigur, D-lor deputaţi, că toţi aceia cari au

fost isbiţi de dezastrele ce produc întinderea nisipurilor şi torenţii nu vor târguì nici odată miniştrilor de domenii resursele necesare pentru a combate asemenea flageluri economice.

Cred de prisos să mai insist, D-lor deputaţi; convingerea D-voastră, ca şi a ţării, este formată; de aceea vă rog să votaţi următorul proiect de lege.

Raportor, Aureliu M. Eliescu.

PROIECT DE LEGE

Art. I.—Cu începere dela 1 Aprilie 1907 se va prevelà în fiecare an, din veniturile brute în bani ale tutulor vânzărilor de lemne din pădurile Statului, o sumă de 5 %, care se va consemnà la Casa de depuneri şi consemnaţiuni, pentru a formà un fond special sub denumirea de: «*Fond pentru plantaţiuni, culuura şi punerea în valoare a pădurilor Statului*».

Art. II.—Aceste prelevări se vor face de administraţiile financiare de judeţe şi se vor consemnà după formele ce se vor stabili prin instrucţiuni ministeriale.

Art. III. — Începător dela 1 Aprilie 1907, fondul va fi pus treptat la dispoziţiunea ministerului agriculturei, industriei, comerciului şi domeniilor pentru a fi întrebuinţat în scopurile următoare:

a) Plantaţiuni, pepiniere şi instalaţiunile necesare la perimetrele de plantat şi la pepiniere;

b) Construcţiuni de drumuri şi instalaţiuni în vederea exploatărei pădurilor;

c) Lucrări culturale;

d) Aplicări şi faceri de amenajamente;

e) Fixarea coastelor;

f) Plata personalului însărcinat cu executarea lucrărilor prevăzute mai sus.

Art. IV.—Nici o lucrare din cele enumerate sub art. 3 de mai sus nu se va putea întreprinde decât în urma unui studiu prealabil şi dupe ce proectele şi devizele întocmite vor fi aprobate de minister.

Art. V.—Intrebuinţarea acestui fond se va face pe baza unui budget special, votat de Adunarea deputaţilor, potrivit art. 252 din legea asupra comptabilităţei publice.

Art. VI.—Pentru primele cheltueli de instalare, precum: construcţiuni, înfiinţări de pepiniere, puţuri, drumuri, pluguri de desfundat, etc., se acordă odată pentru totdeauna un credit extraordinar de lei 270.000, care se va acoperi fie din excedentele tesaurului, fie prin un împrumut la Casa de depuneri şi consemnaţiuni, în condiţiunile în care împrumută acea Casă, fie prin orice alte mijloace s'ar găsi mai avantagioase.

Art. VII. — O decisiune ministerială va stabili cestiunile de detaliu, ce se vor ivi în aplicarea legei de faţă.

EXPUNERE DE MOTIVE

La proiectul de lege pentru sporirea la 5% a fondului de 2% creat prin legea din 1900 pentru plantaţiuni şi punerea în valoare a pădurilor Statului

In urma inspecţiunilor ce am făcut pădurilor de reşinoase din munţi, plantaţiunilor din Dobrogea, plantaţiunilor din Bărăgan şi celor din nisipurile mişcătoare, m'am convins că suma de 110.000 lei, acordată anual din fondul 2% serviciului pădurilor, pentru a face faţă tutulor lucrărilor culturale, de punerea în valoare şi plantaţiuni, este cu totul insuficientă, de oarece:

1. Din masivele de reşinoase din munţi Statul a vândut 21.745 hectare, cu condiţiune că tăierea să se facă ras; iar regenerarea urmează a se face în mod artificial.

Suprafaţa de plantat anual, în urma trecerei tăierilor prevăzute de contracte, find de 1.189 hectare minimum şi de 2 114 hectare maximum, iar costul plantărei şi întreţinorii unui hectar find în medie de 100—120 lei, rezultă că numai pentru aceste lucrări de plantare avem necesitate anual de o sumă care variază între 118.900 lei minimum şi 253.680 lei maximum.

A negligiă sau a întârzia efectuarea acestor plantaţiuni, este a expune Statul la perderi enorme, ocazionate atât prin depreciarea valorei fondului păduros, cât şi prin surpăturile ce s'ar crea neîncetat cu ocaziunea desgolirei munţilor pe suprafeţe mari.

Convingându-mă că exploatările prin tăieri rase pe suprafeţe mari, în munţi, constitue, din cauza enormelor dificultăţi de plantare, o adevărată primejdie, atât în ce priveşte

menţinerea coastelor, cât şi în ce priveşte asigurarea regenerărei acelor masive cu specii de valoare, am dispus ca, pe viitor, în pădurile de reşinoase să se aplice codrul grădinărit; dar nu este mai puţin adevărat însă faptul că plantaţiunile trebuesc continuate în pădurile ce se taie ras, de oarece contractele de vânzare nu se pot resilia.

Exploatările intensive nici nu mai au raţiunea de a se aplică, de oarece astăzi lemnul de reşinoase fiind mult căutat şi bine plătit, cerinţele economice nu mai pot prevalà asupra celor culturale ca în trecut.

2. Din cauza lipsei de personal şi fonduri suficiente şi fixe, am constatat că ministerul a fost silit să înceteze cu plantaţiunile Statului în Dobrogea, continuând numai pe acele comunale.

Clima de stepă a Dobrogei şi lipsa lemnului în această provincie impune Statului obligaţiunea de a complectà plantaţiunile începute şi a le dà o mai mare estindere.

De altminteri, m-am convins, prin inspecţiunile făcute, că, dându-se la timp mijloacele necesare pentru întreţinere, plantaţiunile pot reuşì bine în Dobrogea, după cum am văzut la Cara-Omer, creânduse astfel în timp scurt şi în părţile complect lipsite de păduri o avuţie din cele mai preţioase.

Admiţând că s'ar plantà anual numai 100 hectare, totuşi va fi necesitate de 30—40.000 lei anual, sumă de care astăzi suntem cu totul lipsiţi.

3. Tot din cauza lipsei de fonduri fixe şi suficiente, am constatat că în Bărăgan aproape a încetat lucrările de plantaţiuni, deşi în aceasta regiune a ţărei plantaţiunile de păduri sunt imperios cerute, atât din punctul de vedere al îmbunătăţirei climei locale, cât şi al desvoltărei intereselor economice.

Dacă unele din plantaţiunile din Bărăgan nu au reuşit, cauza se datoresce lipsei unei gospodării silvice, lipsei de întreţinere şi de continuitate a acestor lucrări.

Astăzi, în urma studiilor ce am dispus a se face, cunoscându-se speciile şi localităţile de plantat, este necesar a se da o mai mare estindere plantaţiunilor din Bărăgan şi a se complecta imediat cele începute la Jegălia, Berleşti-Popeşti,

tarea pădurilor particulare a luat o extindere extraordinară şi, ca dovadă, voiu cită faptul că de unde în 1862 nu exportam de cât pentru suma de lei 1.163.657, în 1902 — adică după 40 ani — exportul s'a urcat la 19.574.408 lei, iar în 1905 la 27.095.795 lei.

Acest spor, care are partea sa bună, trebue să ne inspire o mare îngrijire, de oarece particularii tăind pădurile lor pe mari suprafeţe şi neputându-le reconstitui în scurt timp, ţara este ameninţată a vedeà în câţiva ani dispărând una din cele mai mari isvoare de avuţie, aşà că este absolută necesitate ca Statul, care singur poate face lucrări de împăduriri şi să aştepte timp îndelungat pentru o bună rentabilitate, să procedeze cu mai multă energie şi pe o scară mai întinsă la sporirea şi ameliorarea fondului păduros al ţărei.

Sacrificiul ce se cere pentru prelevarea sumei de 5% asupra veniturilor brute ale pădurilor Statului nu va atinge venitul budgetar, de oarece această prelevare va fi acoperită prin ridicarea treptată a preţului lemnului, dupe cum s'a întâmplat şi în anul 1905, când s'a obţinut 3.591,208 lei peste estimaţie, sau spor anual de 431.731 lei

Suma prelevată va servì anual ca fond pentru a face faţă tutulor lucrărilor culturale şi de punere în valoare a pădurilor Statului; iar pentru lucrările de instalaţiuni voiu avea onoare a cere la timp un credit extraordinar de 270.000 lei, care se va acoperì fie din excedentele tesaurului, fie prin împrumut la Casa de depuneri şi consemnaţiuni, în condiţiunile în cari împrumută această Casă, fie prin orcie alte mijloace s'ar găsì mai avantagioase.

Pentru executarea lucrărilor silvice, enumărate mai sus, fiind necesitate de fonduri suficiente, am întocmit alăturatul proect de lege, prin care fondul de 2%, creat prin legea din 1900, se urcă la 5%.

Ministrul agriculturei, industriei, comerciului şi [illegible]

I. N. Lahovari.

Anexe la legea fondului de 5%
No. 1 din expunerea din motive.

TABLOU

De pădurile vândute spre exploatare în mod rar şi de suprafeţele reîmpădurite (plantate)

No. curent	NUMIREA PĂDUREI	JUDEŢUL	SUPRAFAŢA vândută		PERIODUL de exploatare	SUPRAFAŢA de exploatat anual				Suprafeţa plantată până la 1 Apr. 1906		COSTUL lucrărilor de plantaţie		OBSERVAŢIUNI
						Minimă		Maximă						
			Hectare	Arii		Hectare	Arii	Hectare	Arii	Hectare	Arii	Lei	B.	
1	Tarcău	Neamţu .	4.824	73	1902—912	241	71	483	43	580	20	58.814	—	Comisia revizuitoare la 28 Iul. 3 de tarul Ochi schimbare.
2	Lucăceşti-Schit.-Frumoasa	Bacău .	4.853	77	1904—914	242	65	485	36	—	—	—	—	
3	Monastirea Caşin	»	3.447	—	1904—924	172	35	344	70	—	—	—	—	
4	Bogdăneştii-Râşca . . .	Suceava .	2.123	—	1904—924	106	15	212	30	—	—	—	—	
5	Buhalniţa	Neamţu .	1.343	73	1904—919	89	65	134	35	—	—	—	—	
6	Muşa-Mică	Buzău. .	1.919	53	1905—921	122	15	122	15	—	—	—	—	
7	Soveja	Putna .	2.345	68	1905—925	117	25	234	50	—	—	—	—	
8	Taslăul-Sărat	Bacău . .	388	35	1902—910	48	50	48	50	27	25	1.011	10	
9	Zănoaga	Dâmboviţa	490	59	1906—916	49	—	49	—	—	—	—	—	
			21.745	59		1.189	34	2.114	29					

Adică în total de plantat 21.745 hectare 59 arii, şi anual 1.189 hectare 34 arii. — 2.114 hectare 29 arii.

Anexe la legea fondului de 5%.
No. 2 din expunerea de motive.

TABLOU

De terenurile rezervate din moşiile Statului în scopul de a fi plantate şi de suprafeţele plantate până în prezent în Dobrogea

No curent	NUMIREA LOCALITĂŢII	JUDEŢUL	SUPRAFAŢA rezervată		SUPRAFAŢA plantată şi reuşită		SUMA cheltuită		OBSERVAŢII
			Hectare	Arii	Hectare	Arii	Lei	B.	
1	Tusla	Constanţa	150	—	45	—	9.032	—	
2	Comarova	»	337	—	159	—	63.926	—	
3	Murfatlar	»	265	—	86	—	67.622	15	
4	Caracoium	»	923	—	—	—	—	—	Nisipuri sărate
5	Caranafus şi Carabarman	»	9.200	—	—	—	—	—	Teren nisipos şi mlăştinos.
6	Letea şi Cara-Orman	Tulcea	1.000	—	—	—	—	—	Nisipuri aburătoare.
7	Chirislic	»	1.000	—	—	—			
			12.855	—	290	—	140.580	15	

Din suprafaţa totală de 12.855 hectare, scăzând 290 hectare plantate, rămâne de plantat 12.565 hectare.
Costul unui hectar împădurit revine la 484 lei.

Anexe la legea fondului de 5%.
No. 3 din expunerea de motive.

TABLOU

De terenurile rezervate din moşiile Statului în scopul de a fi împădurite şi de suprafeţele împădurite până în prezent în Bărăgan

No. curent	NUMIREA LOCALITĂŢII	JUDEŢUL	SUPRAFAŢA rezervată		SUPRAFAŢA plantată şi reuşită		SUMA cheltuită		OBSERVAŢII
			Hectare	Arii	Hectare	Arii	Lei	B.	
1	Berteştii-Mihai-Bravul	Brăila	544	—	544	—	16.780	10	
2	Cioara	»	500	—	500	—	38.991	90	
3	Scorţaru-Nou	»	693	40	—	—	—	—	
4	Colţea	»	250	—	250	—	11.721	25	
5	Lacul-Sărat	»	750	—	619	—	47.214	—	
6	Tramşanca	Ialomiţa	250	—	125	—	29.886	80	
7	Jegălia	»	500	—	250	—	54.800	—	
8	Călăraşii-Vechi	»	500	—	—	—	—	—	
9	Ceacul sau Valea-Plopului	»	750	—	—	—	—	—	
10	Rasa	»	580	—	—	—	—	—	
11	Ciocăneştii-Mărgineni	»	167	—	58	14	9.865	15	
12	Ciocăneştii-Mihai-Vodă	»	500	—	46	85	21.077	10	
13	Berleştii-Popeşti	»	500	—	250	—	37.614	—	
14	Slobozia	»	500	—	50	—	10.042	—	
15	Beciu-Bârseşti	Telcorman	210	—	—	—	—	—	Înfiinţat pepinieră.
			7.194	40	2692	99	278.412	30	

Din suprafaţa totală de 7.194 hectare, 40 arii, scăzând 2692 hectare, 99 arii, plantate, rămâne de plantat 4.501 hectare, 41 arii.
Costul unui hectar împădurit revine la 104 lei.

TABLOU

De terenurile nisipoase şi de suprafeţele plantate până în prezent

No. curent	NUMIREA LOCALITĂŢII	JUDEŢUL	SUPRAFAŢA NISIPURILOR				SUPRAFAŢA plantată		SUMA cheltuită cu plantarea		OBSERVAŢII
			Sburătoare		Inerbate						
			Hectare	M. p.	Hectare	M. p.	Hectare	M. p.	Lei	B.	
1	Deveselul	Mehedinţi	2.500	—	500	—	121	—	3.891	20	
2	Ciuperceni	Dolj	770	—	1.391	—	770	—	169.421	75	
3	Piscul-Tunari	»	1.691	—	2.072	—	1.691	—	—	—	
4	Bistreţu	»	25	—	125	—	—	—	—	—	
5	Cârna	»	1.010	—	240	—	—	—	—	—	Început lucrările pentru pepinieră
6	Nedeea				185	—					
7	Potelu-Ianca, Urzica, Coteni şi Praporu	Romanaţi	4.000	—	2.000	—	293	—	9.754	80	
			10.111	—	9.513	—	2.875	—	183.157	75	

Din suprafaţa totală de 19.524 hectare scăzând 2.875 hectare plantate, rămâne de plantat 16.649 hectare.
Costul unui hectar împădurit revine la 64 lei.

D. Președinte: D. Iorgulescu are cuvântul.

D. I. N. Iorgulescu: D-lor deputați, în discuțiunea generală asupra acestui proiect de lege, voiu să aduc oarecari observațiuni, pe care cred că d. ministru al domeniilor și le va însuși.

Asupra fondurilor acordate pentru plantațiunea pădurilor Statului, cred că nimeni nu se îndoește despre eficacitatea lor; din tablourile anexate la proiectul de lege, însă se vede o sumă de plantațiuni cari s'au făcut, cum și sumele cheltuite în acest scop; totuși eu cred că sunt și alte plantațiuni ce nu figurează în tablou, căci în regiunile muntoase, și în deosebi în județul Muscel, s'au făcut așà fel de plantațiuni, asupra cărora îmi permit să atrag atențiunea d lui ministru al domeniilor și a onor. Camere. La noi poate mai mult ca ori și unde, funcționarii însărcinați în anumite direcțiuni pun de multe ori mai mult zel decât trebuește în îndeplinirea datoriei; sunt în pădurile Statului poeni, cari variază între 10, 15, 20 până la 100 hectare, poeni care au fost înainte arendate pentru cultură, fie la arendași, fie la muncitorii săteni, și cu suma de 30 și 40 lei hectarul.

După ele săteni recoltau cantități însemnate de fân pentru întreținerea vitelor. Astăzi aceste poeni cari sunt situate nu pe locuri accidentate, ci pe locuri plane, se plantează cu păduri și s'a arendat cu un leu hectarul pe termen de 5 ani, ca pe ele să se sădească pueți, astfel că după acest termen, Statul nu mai incasează nici un ban. Pot să citez anume localități, cum spre exemplu: în pădurea Hârteasca-Bătiești din Muscel, este poiana Măzgana, teren arabil, plan în suprafață de peste 100 hectare, locuri ce au fost arendate cu 40 de lei hectarul, acum sunt acoperite cu plantații de pădure. In pădurea Piscani, unde sunt locuri de grădini, de zarzavat, se arendează la vecini pe 80—100 de lei pogonul, s'au pus păduri pe ele, pe când se văd râpi, torente și coaste, care sunt desvelite de păduri. Și cred că dacă trebuie să plantăm, atunci să plantăm, acolo unde este nevoe, pe coaste și dealuri, lăsând locurile șese cari se pot cultiva pentru hrana și folosul țăranilor.

Au mers până acolo cu excesivitatea plantațiunilor, în cât în pădurea Mihăești, unde sunt delimitați săteni s'au plantat pădure până la duci metri de casă, în cât le-a luat și lumina ferestrelor Nu credeți d-voastră că aceasta este o tendință absolut vătămătoare? Când s'ar putea să se planteze diferite coaste și râpi, ca astfel să oprim și să împedicăm torentele?

S'ar putea chiar și asupra acestui punct —îndrept rugăciunea mai mult către d. ministru al domeniilor,—ca să vină cu un proiect de lege, anume întocmit asupra plantațiunilor, și în acest proiect de lege să se vadă dacă nu este

cevà de făcut şi pentru proprietăţile săteşti şi obştesci, să se planteze coastele rămase goale în urma despăduririlor pe proprietăţile particulare, atât ale obştiilor moşneneşti cât şi ale sătenilor, foste după legea de împroprietărire ca islazuri, iar acum devenite numai torenţi.

S'ar putea foarte bine acum, cu noua lege a drumurilor să se întrebuinţeze zile de prestaţie pentru asemenea plantaţiuni, iar puieţii necesari să se dea de Stat.

Aceste lucrări să se pună sub îngrijirea corpului silvic, sub paza unor pădurari anume numiţi.

Aceasta, recunosc, că necesitează un studiu mai amănunţit; de acea rog pe d. ministru să ia în de aproape vedere, cu cu ocaziunea legei silvice să vină şi cu o lege anumită pentru plantaţiuni. Ar fi nemerit să întocmească comisiuni în care să ia parte, nu numai agenţi silvici, ci şi agenţi ai agriculturei şi ai judeţelor, cari să hotărască unde este necesar a se face asemenea plantaţiuni.

Atâta am avut de spus.

D. Preşedinte: D. Rădulescu-Mehedinţi are cuvântul.

D. C. Rădulescu-Mehedinţi: D-lor deputaţi, fac o constatare, constatarea următoare: că decâte ori în Camera aceasta vine şi cestiuni cari privesc pe ţărani, se găsesc din cei 38 de reprezentanţi ai lor, câte cineva cari să ia cuvântul şi pentru ei. Imi pare bine că d. Iorgulescu, alesul ţăranilor din Muscel, a sulevat această cestiune. Ma asociez în totul cu d-sa, şi asociindu-mă în totul, rog la rândul meu, în numele mehedinţenilor ţărani, ca d. ministru să facă o lucrare pregătitoare şi anume să rotunzească pădurile, adică să determine care este pădurea propriu zisă, căci astăzi cum se înţelege la ţară la noi şi de pădurarul ignorant, cuvântul de pădure înseamnă până acolo unde sunt ultimii mărăcini de pe terenurile de muncă, cari curăţate ar putea să aducă foloase şi ţărei şi ţăranului în special.

Cu această lucrare pregătitoare, asigur pe d. ministru de domenii, pe mult respectatul meu adorator. Ilaritate)....

Voci: Adorat, nu adorator.

D. C. Rădulescu-Mehedinţi: Adorator, adorat e tot una căci prea de demult ne iubim amânduoi. (Mare ilaritate).

Să facă această lucrare, şi va bine merita din partea ţăranilor, pentru că atâta s'a desvoltat munca câmpului în ţara românească, şi lucrul acesta trebue să ne bucure, în cât astăzi, cu măsurile de coercisiune pe cari le impune ministerul de domenii de a nu intra o vită în pădure şi cu terenul care se munceşte până la talpa casei ţăranului dispare cultura vitelor, şi într'o ţeară eminamente agricolă ca a noastră, când dispare mijloacele de tracţiune, nu se poate face agricultură cum ar trebui să se facă.

De aceea, d-lor, mă rezum şi rog pe d. ministru al do-

meniilor, pentru care am deosebită consideraţiune, să facă această lucrare pregătitoare.

D Preşedinte: D. Eliescu are cuvântul.

D. Aureliu M. Eliescu, raportor: D-lor deputaţi, dacă cele două observaţiuni făcute de d-nii reprezentanţi ai colegiului al III, ar tinde ca d. ministru, în aplicaţiunea legei, să nu fie aşă stăruitor în plantarea poienilor din păduri, atunci mă înscriu de la început contra părerilor d-lor.

Pentru cunoscători este prea bine ştiut antagonismul dintre munca agricolă şi buna creştere a pădurilor. La noi, mai ales, acest antagonizm este foarte evident şi munca agricolă s'a desvoltat în dauna domeniului forestier. A continua pe această cale, mergem la un dezastru, chiar contra intereselor agriculturei.

Onoratul d. ministru al domeniilor, care trebue să fie plin de grije pentru interesele superioare ale ţărei, care, trebue să privească, nu numai interesele superioare ale ţărei, nu numai interesele unei clase, dar interesele generale ale acestei ţări, este dator să pună o stavilă încălcărei ce se face în domeniul forestier.

Este o părere greşită şi contra căreia suntem datori să ne ridicăm cu toţii ; sunt unii, din fericire puţini la număr, cari cred că agricultura suferă din cauză că pădurile sunt prea multe, adevarul adevărat este cu totul altul. Agricultorul suferă fiind-că pădurile sunt devastate. (Aplause).

Pe de o parte efecte generale: deosebiri prea bruşte de temperatură, absolută inegalitate în repartiţiunea ploilor şi dupe urma cărora suferă atata agricultura noastră, au ca o primă cauză despădurirea violentă şi excesivă la care, de vre-o 40 de ani, este supus domeniul păduresc din ţară românească.

Pe de altă parte efecte locale, dar teribile. Se despăduresţe anume regiune şi acolo unde era viaţa abundentă, apare îndată dezolaţiunea, sărăcia.

D Iorgulescu, care a vorbit, mai ales trebue să cunoască o asemenea regiune, d-sa cunoaşte Valea Topologului, altădată o regiune din cele mai bogate ale ţărei şi astăzi tinde să devină un pustiu nelocuibil, fiind-că devine absolut improductivă.

Şi cauză? Este că nu s'a pus din vreme, o stavilă culturei agricole în dauna domeniului forestier.

D. I. N. Iorgulescu: Tocmai asta cerem.

D. Aureliu M. Eliescu: D-le Iorgulescu, aţi început prin a spune ca să se rezerve culturei agricole poienile cari sunt prin păduri.

Şi asta nu se poate.

Prima cerinţă pe care o formulaţi d-voastră este în contra oricărui specialist în materie.

Toţi oamenii de meşteşug sunt de părere, că pădurea trebue să facă un masiv unit, şi că orce cultură înăuntrul masivului este periculoasă pentru desvoltarea pădurii.

Şi când d. ministru a luat măsuri ca să complecteze masivul şi terenul agricol să dispară din pădure, de sigur a luat măsură care este conformă cu ştiinţa şi cu interesele superioare ale pădurii

Cred, însă, d-lor deputaţi, că în observaţiunile făcute şi de d. Iorgulescu şi de d. Rădulescu, erà mai mult cestie de metodă şi de aceea socotesc că legea şi spiritul de care este animată legea în totalitatea ei generală, intrà perfect în vederile d-lor.

Căci, d-lor deputaţi, această lege este menită să apere interese generale ale ţării, dar mai ales să apere interesele obijduitei clase a ţăranilor.

In anume regiuni, despădurirea aduce un cortegiu de nenorociri; terenurile devin absolut improductive; ei bine, d-lor deputaţi, dacă flagelul atinge proprietatea unui bogat, el pierde o parte din averea lui, fiindcă dânsul mai are alte mijloace; dacă însă atinge pe un săteau, atunci il atinge la existenţă, fiindcă îi răpeşte singurul lui mijloc de trai.

Şi, fără îndoială, cele mai urgente măsuri în această direcţiune se vor luà; de altmintrelea în trecut s'a făcut tot aşa. Cele mai întinse plantaţiuni s'au făcut pentru a se pune o barieră la nisipurile ce ameninţau să năpădească terenul agricol.

In vorbirea d-lui Rădulescu am mai observa ceevà. D-sa ne vorbeà de stabilirea fondului pădurese şi recomandà o lucrare: rotunjirea, — spunea d-l Rădulescu.

Este o lucrare necesară, dar dintre cele mai gingaşe.

Am fost şi eu prin vremuri silvicultor şi ştiu ce însemnează asemeni rotunjiri. Când le faci, te isbeşti de toţi proprietarii mărginaşi, cari caută să-şi întindă domeniul agricol în dauna pădurii.

Totuşi trebue să se facă; şi să se stabilească odată pentru totdeauna ceeace este pădure; şi după câte ştiu eu, se lucrează în acest sens la serviciul pădurilor din ministerul de domenii.

Odată însă, ce această măsură va fi luată, să iasă din capul tutulor, că ceeace a intrat în perimetrul pădurii mai poate fi teren agricol. Ceeace a rămas înăuntrul acestui perimetru, mai curând sau mai târziu, trebue să devină pădure, pentru bunul mers al pădurilor.

Intrucât mă priveşte pe mine, reprezentantul părerii unanime a secţiunilor, care a adoptat cu cel mai mare entusiasm acest proiect de lege, nu pot să găsesc decât cuvinte de încurajare pentru d. ministru şi să-l rog să stăruiască în aplicarea ei. (Aplause).

Reprezentanţii naţiunii, d-le ministru, vă îndeamnă ca lucrările ce sunt reclamate, fie de întinderea nisipurilor, fie de întinderea torenţilor, să le realizaţi cât mai repede; să dispară aceste flagele cu un minut mai înainte, spre marele bine al ţării noastre. (Aplause).

D. Preşedinte: D. Iorgulescu are cuvântul.

D. I. N. Iorgulescu: D-lor, am înţeles să susţin lucrul acesta: «că dacă sunt necesare plantaţiile, apoi să se dea preferinţă mai întâiu acelor locuri cari, prin natura lor, au devenit torenţi şi înecă satele şi luncile; iar nu să se întrebuinţeze capitalul şi munca în plantarea poenilor, căci se împuţinează zi cu zi pământul de hrană. Avem d-lor, 100.000 hectare poeni, cari cu timpul vor fi plantate, deci se vor luà ţăranilor 100.000 h. a. din mâna lor. Or începem să plantăm întâiu fâneţele şi locurile arabile, cari încă se dau sătenilor pentru cultură!! — or să plantăm întâiu râpele, coastele şi torentele, aceasta am zis, şi aşà cred că este mai nemerit.

De alt-fel, despre d. ministru al domeniilor, ştiu bunăvoinţa ce d-sa are pentru săteni, căci chiar eu am avut ocaziunea să-l rog pentru plantarea unor coaste din Domneşti-Muscel, şi d-sa a oferit gratis din pădurile Statului puieţii necesari, cu cari sătenii au plantat acele coaste.

Dacă Statul face aceasta, şi duce iniţiativa şi la proprietăţile obşteşti şi săteşti, ca să planteze, atunci scopul este atins. Aceasta aveam de zis.

D. Aurel M. Eliescu: Tablourile arată că terenurile s'au plantat în sensul dorit de d-voastră.

D. Preşedinte: D. Rădulescu-Mehedinţi are cuvântul.

D. C. Rădulescu-Mehedinţi: D-le preşedinte şi d-lor deputaţi, m'a înţeles rău d. Aurel Eliescu şi nu ştiu ce are de tot rău mă înţelege de la un timp încoace. Eu nu am pus la îndoială cunoştinţele d-sale technice, nu i am pus la îndoială cuvântul masiv, nu-i pun la îndoială nici cuvântul bloc. Dar m'aţi înţeles rău, d-le Eliescu. D-voastră aţi zis că înţelegeţi ce va să zică rotunjirea de păduri cu proprietarii cari le silesc să muţi ţăruşii cu 20 de metri ca să poată să păşuneze mai mult cu vitele lor.

Las ce s'a întâmplat când eraţi în tinereţe, când eraţi în altă specialitate. Am înţeles şi eu ca reprezentant al ţăranilor, dupe cele spuse de d. Iorgulescu, că râpele, văgăunele, toate aceste locuri, este eminamente perfect, eminamente bărbătesc şi inteligent ca să le plantezi, pentrucă râpele şi curentele duc nisipurile în cale, şi orice terene fructifere le transformă în terenuri aride. Eu am zis rotunzire pentru ca să alegem acele terenuri, care nu au altă întrebuinţare decât lucrul şi păşiunea, şi ţăranii să le lucreze nu să zacă mărăcini pe ele, să le pască vitele, căci ajutorul lui de toate zilele e animalul de tracţiune. Am spus sa rotun-

ziţi pădurile, dar nu să le rotunziţi după cele ce zic proprietarii ci rotunziţile după cele ce spuneţi d-voastră, după cele ce spun oamenii tehnici, cu dor de ţăran.

Prin faptul rotunzirei înţeleg să se mărească păşunatul, să se lărgească locurile acestea de păşunare pentru vite, căci astăzi este un complect, un absolut complect dezastru ceeace pătimeşte ţăranul la ţeară.

Am avut ocaziunea, tot în această cinstită Cameră, să-mi ridic vocea şi să spun: să regulăm păşunatul din ţeara românească! Regulamentaţi islazurile, căci ţăranul din momentul ce n'are locuri pentru păşunat, din momentul ce n'are islazuri, este silit să-şi trimeată copilul departe la imaşurile Statului, şi astfel se sustrage dela cea mai înaltă datorie, care este aceea de a învăţă carte şi a se luminà! Am zis.

N'am înţeles să prăpădesc masivele d tale, d-le Aurel, cum nu înţeleg să prăpădesc nici blocul şi vă rog să luaţi act de declaraţiunea mea. (Ilaritate).

D. Preşedinte: D. ministru al domeniilor are cuvântul.

D. Ion Lahovari ministrul domeniilor: D-lor, cu ocaziunea discuţiunii acestei legi am avut două satisfacţiuni: întâiu, să văd că suntem cu toţii de acord în realitate asupra acestui proiect şi că toată lumea recunoaşte utilitatea ei şi folosele ce va trage ţara de pe urma votării acestei legi.

Al doilea, am avut plăcuta surpriză de a primì o declaraţiune de dragoste, cum de mult nu mi se mai întâmplase să primesc şi care mi a adus aminte de vremuri mai fericite. (Ilaritate, aplause).

D. C. Rădulescu-Mehedinţi: Dar când nu v'am iubit eu, d-le ministru?

O voce: N'ai declarat-o cu atâta foc!

D. Ion Lahovari, ministrul domeniilor: D-lor, sunt foarte recunoscător d lui Rădulescu şi, încă odată, cu plăcere gândul meu se raportă la vremuri, în care făceam şi primeam declaraţiuni.

D-lor, suntem prin urmare cu toţii de acord şi eu cred că-mi este lesne a răspunde oratorilor cari au luat cuvântul şi cari vor vedeà că în fond nu este nici o deosebire de vedere între noi.

Ce ne-a spus onor. d. Iorgulescu? Două lucruri şi în amândouă are dreptate. Are dreptate când zice că, neputându-se face toate deodată—şi chiar cu resursele acestea mai întinse pe cari mi le acordaţi, tot nu vom puteà face tot ce este de trebuinţă. Este util şi este bine, ca mai întâiu să împădurim coastele şi părţile periculoase, dacă ele sunt despădurite, decât să ne apucăm să împădurim poenele şi locurile unde necesitatea nu este aşà de grabnică. Aceasta este o cestiune de bună metodă, şi evident că suntem de acord asupra ei. Unde, însă, nu prea sunt de acord cu d.

Iorgulescu, este atunci când îmi spune că eu nu trebue să împăduresc nici o poiană. Asupra acestui lucru nu mă unesc, şi iată pentru ce. Cunosc din experienţă personală, — căci am şi eu o pădure pe care o exploatez şi o îngrijesc şi în care sunt poiene multe, — care este inconvenientul cel mare al acestor poieni, că dacă s'ar margini vitele locuitorilor numai să pască în poeni, nu ar fi mare rău. Dar adevărul este că până să ajungă la poeni, trecând prin pădure, şi până să iasă din poiană a doua oară trecând prin pădure, şi fac stricăciuni vitele, fiind sub supravegherea câtorva copii, se găsesc mai totdeauna vitele nu în poiană, ci alături, în lăstar sau în poiană.

Iată dar un inconvenient mare cu aceste poeni, şi adevărata metodă ştiinţifică de bună cultură a pădurilor este că pădurea să fie pădure şi câmpul să fie câmp. Din nenorocire la noi, d-lor, cu lipsa absolută de metodă şi grijă, care a domnit în trecut, au ajuns toate pădurile noastre pline de poeni, s'au început defrişări parţiale, fără metodă şi aşà avem aci o poiană, dincolo alta şi pe urmă un masiv întrerupt iarăşi prin poiene. Trebue să procedăm aşà, ca să dăm formă regulată pădurilor noastre, ca să aibă masive complecte, neîntrerupte.

Dar aceasta este o lucrare lungă şi noi suntem nevoiţi. cum zice francesul, de courir au plus pressé, adică să mergem întâiu acolo unde e zorul mai mare şi zorul cel mare nu este atât să dăm formă regulată pădurilor dela câmp, cât să replantăm acolo unde despădurirea constitue o primejdie. Aşà dar, adevărata metodă va fi aceasta : peticele de păduri cari nu formează masive complecte, să se defrişeze, ca să se facă cultură la o laltă, să se întindă câmpul de cultură şi de păşune, iar golurile din păduri să se replanteze şi să se facă o deosebire exactă şi bună între păduri şi locurile de păşune şi de arături.

Această este ideea către care trebue să tindem şi metoda cea adevărată.

Acum a doua idee a d-lui Iorgulescu, în care are dreptate, şi îmi pare bine când văd un reprezentant al colegiului al III-lea că vine cu această idee, care este cea următoare, d-lui zice : ţăranii, din neştiinţă, din lăcomie, din neprevedere, 'şi-au ruinat cu desăvârşire pădurile, acolo unde căzuse cevà pădure în împroprietărirea lor şi s'a întâmplat adevărate dezastre, cum este în Valea-Topologului, citată de unul din oratori, şi pe care o cunosc foarte bine. Este o jale pentru mine, când văd ce a devenit o vale, pe care am cunoscut-o în copilăria mea frumoasă, fertilă şi în ce hal a ajuns astăzi ? Dacă, prin urmare, d. Iorgulescu vine în numele ţăranilor şi zice c'ar fi bine ca Statul să intervie pentru a ajuta la reconstituirea pădurilor, acolo unde ţăranii

pe proprietăţile lor particulare le-a stricat şi a cauzat surpări şi devastarea văilor, o să pun cestiunea în studiu şi o să văd prin ce mijloace s'ar puteà face acest lucru în cea mai mare urgenţă.

Cred, prin urmare, că onor. d. Iorgulescu este satisfăcut.

In ceeace priveşte rotunjirea cerută de iubitul meu amic, deputatul de Mehedinţi, nu se va puteà realizà decât când se vor puteà împăduri masivele şi atunci colţurile şi părţile de pădure cari sunt izolate. sà se defrişeze, astfel în cât să se poată stabilì mai mult echilibru între ce s'a împădurit din nou şi ceeace se defrişează. Aceasta este după mine adevăratul mod de a procedà, pe care trebue să-l urmeze serviciul nostru silvic.

Acum cred util să mai adaog oarecari date destul de satisfăcătoare, cu ocaziunea discuţiunii acestui proiect. Vedeţi că vă aduc o lege prin care vă cer un mic sacrificiu bănesc. Pe lângă o sumă de 270.000 lei.—vedeţi cât am fost de modest, n'am voit să rotunjesc cifra,— pe lângă suma aceasta vă mai cer o sumă anuală de vr'o 250.000 lei, dar să ştiţi, d-lor, că aceşti bani vor produce dobândă la dobândă, şi încă cu camătă mare, pentrucă pădurile iau o valoare aşà de mare în urma exploatărilor nepricepute, în cât puteţi fi siguri că peste câtăvà vreme va ajunge ca pădurea să fie mai rentabilă decât câmpul arat. V'am adus aici o statistica, că de doi ani, de când sunt la ministerul domeniilor pădurile cari le-am vândut în cursul acestor doi ani mi-au dat un spor de peste cinci milioane asupra evaluaţiilor făcute de corpul silvic, şi veniturile anuale la păduri s'au rididat cu 823 mii lei peste cifrele din anii trecuţi.

Este dar momentul, fiind că veniturile noastre din această ramură au crescut printr'o bună administraţie, ca din acele venituri să facem ceea-ce face orce bun gospodar, în loc să cheltuim totul, să punem la o parte pentru îmbunătăţirea fondului, o fracţiune din câştigul pe care l-am obţinut din această creştere de venit.

Iată, d-lor, economia legei şi, încă odată, sunt fericit că toată lumea este de acord ca să o primească, şi cred că n'am trebuinţă să vă rog să bine-voiţi a vota.

— Se pune la vot luarea în considerare şi se primeşte.

— După adoptarea articolelor în parte, se pune la vot proiectul de lege în total cu bile şi rezultatul este cel următor:

Votanţi	64
Majoritate regulamentară	47
Bile albe	63
Bile negre	1

D. preşedinte: Adunare a adoptat proiectul de lege [1]).

1) Acest proiect de lege s'a votat, fără nici o modificare, în şedinţa Senatului dela 11 Decemvrie a. c., cu unanimitate de voturi.

EXTRAGEREA SEMINȚELOR FORESTIERE

Cu desvoltarea mai mare a ştiinţei silvice la noi în ţară, s'a căutat a se păstră pentru cultura forestieră terenurile, care sunt acoperite cu păduri şi a se redà, pe cât este cu putinţă, acestei culturi acele porţiuni, care din diferite cauze fuseseră despădurite.

Micile poiene, care sunt numeroase în pădurile noastre şi care împedică destul de mult o bună administrare a pădurilor au fost destinate cele dintâi împădurirei.

Dacă pentru poienile din pădurile de câmpie şi coline, sămânţa, necesară pentru însemânţări sau plantaţiuni, se poate procurà cu uşurinţă, pentru împăduririle dela munte sămânţa cere preparaţiuni, uneori destul de anevoioase.

Pentru procurarea semințelor de răşinoase, s'a recurs şi se recurge încă la străinătate; de câţiva ani însă se caută a se procura sămânţa din arborii noştri.

Astfel se simţi nevoia instalărei unei clădiri speciale unei uscătorii, pentru extragerea seminţei din conurile răşinoaselor.

Cea dintâi uscătorie de seminţe forestiere a fost la Pucioasa [1]). Judeţul Dâmboviţa, funcţionând încă înainte de anul 1897, o instalaţie specială nu erà, căci numai coşarele (pătulele) pentru conservarea conurilor fuseseră construite în acest scop; iar ca uscătorie propriu zisă, în care se încălzeau conurile, serveà o cameră a unui canton de pădurar, având drept calorifer o sobă cu plită de fontă, care neputând da căldură îndestulătoare conurile trebuiau încălzite mult timp. Astfel, pentru uscarea desăvârşită a 2$^{m.c}$ 088 conuri de molid, cât se puteà întinde pe cele 12 grătii din cameră, erà nevoie de 6 zile. Întârzierea atât de lungă trebuincioasă pentru uscarea unui singur rând de conuri, erà foarte defectoasă, întru cât nu se puteà satisface la timp nici cererea câtorva ocoale, în care aveà să se înceapă împăduririle.

Când însă pe lângă poieni şi locuri goale, trebuiau să fie împădurite şi parchetele pădurilor, în care se aplicau tăierile rase, atunci s'a simţit nevoia de o mare cantitate de sămânţă

1) Lămuririle asupra uscătoriei dela Pucioasa sunt luate din un raport al D-lui M. Anania, din anul 190:.

de răşinoase şi deci a unei uscătorii, întocmită după principiile ştiinţifice.

«Apropierea masivelor de răşinoase, din care se vor recoltă conurile, pentru ca cheltuielile să fie cât mai mici; uşurinţa transportului conurilor şi sămânţei la locul destinat; conservarea conurilor în bune condiţiuni până la începerea extracţiunei seminţei, trebuind să steă într'un loc aerat şi lipsit de umiditate; conducerea lucrărilor de extracţiune de către o persoană cunoscătoare», — toate acestea erau împrejurări care făceau ca ocolul «Regina Elisabeta» să fie menit pentru o asemenea instalaţiune, mai ales când acl se fac cele mai mari exploatări de păduri.

Domnul şef al ocolului, de pe vremuri, M. Anania, întocmind în 1899, planurile şi devizele uscătoriei şi coşarelor, construirea lor a început în anul 1901.

Uscătoria propriu zisă se compune din două odăi: una anterioară rece, care serveşte pentru manevră şi în care se află caloriferul, în dreapta se găseşte un ciur cilindric, cu un diametru de 1^m şi o lungime de 1^m 50, în care se pun conurile scoase din camera caldă şi prin învârtirea lui în jurul axei, conurile lovindu-se de pereţii ce sunt în formă de grătii şi cu cuie în interior, sămânţa se scutură cu totul dintre solzi; — a doua cameră, posterioară, este caldă, având un nivel cu 1.50 mai sus decât al camerei reci.

În această cameră se găsesc 15 saltare cu grătii, aşezate în rânduri suprapuse, având fiecare saltar o capacitate de 2^{m3} 25. Aceste saltare sunt portative pentru înlesnirea umpleri şi golirei lor cu conuri.

Sub nivelul duşumelei acestei camere se află dealungul pe reţilor un canal de zid, cu dimensiunile 0^m 65 pe 0^m 65, în care sunt aşezate tuburile de tablă de fier prin care circulă aerul cald venit dela calorifer.

La început, prin aceste tuburi circulă pe lângă căldură şi fumul înainte de a fi eliminat prin coş; acest procedeu însă erà defectms atât din cauza umpluri tuburilor cu funingine cât şi din aceea a unei expuneri la incendiare. Pentru înlăturarea acestor desavantaje sistemul de încălzire a fost modificat în anul 1905 în sensul ca prin tuburile din camera caldă să nu circule decât aerul cald, introdus în calorifer prin uşile ventilatoare.

Operaţiunile pentru extrageea rseminţei din conuri. — În

fiecare saltar nu se pune decât un hectolitru conuri, pentru ca învârtirea lor să se facă mai uşor şi uscarea mai bine. Conurile aşezate pe gratii stau 24 ore la o temperatură de 35°—40°C; de multe ori însă trebuesc ţinute chiar 36 ore, până când solzii se deschid bine. La începutul primăverei când conurile recoltate nu aveau încă întăriţi preà mult solzii pe axă, ora suficient ţinerea lor 24 ore la căldură, pentru ca sămânţa să iasă cu desăvârşire.

Când solzii sunt bine deschişi, conurile se trec în camera rece şi prin învârtirea lor în ciurul descris mai sus, lasă să cadă toată sămânţa; iar pentrucă sămânţa iese din ciur împreună cu resturi de conuri, se trec printr'o reţea de sârmă de $2^1/_2$ $2^1/_2{}^{mm}$ şi pentru separarea complectă de praful produs în timpul operaţiunilor descrise, se cerne printr'o reţea de sârmă de $^1/_1{}^{mm}$ După aceasta sămânţa este foarte curată însă cu aripioare; dar având-se în vedere avantajele, pe care le prezintă în ceeace priveşte conservarea, sămănarea şi transportul, semânţa se dezaripează.

La dezaripare se urmează procedeul lui Hartig, adică sărânţa aripată se întinde pe duşumeaua cimentată a camereie calde, se stropeşte cu apă îndestulătoare pentru ca fiecare aripioară să fie udată şi făcându-se grămadă la un loc se acopere cu saci, stând astel 12—15 ore la temperatura de 35° — 40° C. După aceasta sămânţa, în mică cantitate, este frecată în palme de către lucrători, pentru ca să se desprindă de aripioare şi apoi întinsă în acelaş loc, până la uscarea complectă.

Acest procedeu este însă desavantajos prin faptul că, lucrătorii fiind neexperimentaţi, de multe ori semiţele şedeau câte 3—4 zile, înainte de a fi vânturate, împreună cu aripioarele încă nu bine uscate, ceeace este un foarte mare rău, căci experienţa a arătat că, pentru conservarea orcărui fel de sămânţă, umiditatea trebuie cu totul înlăturată. De aceea, pe cât timp nu se dispune de lucrători permanenţi, ar fi bine cred să se experimenteze sistemul lui Cropf, care constă a pune semiţele aripate în saci plini pe jumătate şi aşezând-u-i pe un corp elastic—pae sau muşchi—să fie bine bătuţi până la dezariparea complectă.

Acest sistem se întrebuinţează cu cel mai satisfăcător rezultat la Neustadt-Eberssvalde.

Când sămânţa s'a strâns într'o cantitate mai mare se trece printr'o maşină vânturătoare. Se face rău când sămânţa eşită la prima vânturatoare se amestecă cu cea vânturată al doilea

şi care la prima dată fusese aruncată de maşină ca mai uşoară. Această sămânţă ar puteà fi mai bine separată şi vândută în comerţ sau semănată în pepinieră, producând puieţi de vânzare, de ex. pentru parcuri, garduri vii, unde nu sunt chemaţi să vieţuiască decât pentru un timp mai scurt.

Aceste seminţe, care chiar la început au un procent de germinaţie destul de mic, contribuesc foarte mult la micşorarea procentului general de germinaţie al seminţelor, când acestea sunt conservate un timp mai îndelungat după extracţiune.

Experienţele făcute de M. Pierret şi Dr. Ciestar au dovedit că, chiar seminţele de bună calitate, care au, în primul an după coltare, un procent de 83, ajung în al 4ª an după recoltare la un procent minim de 7.

Observaţiunile asupra cantităţii de sămânţă ce se poate extrage din conuri, s'au făcut pentru 113 Hl sau 2227 Kgr conuri, timp de 12 zile; iar pentru o cunoaştere mai deplină a acestei cestiuni, se pot cercetà datele comparative din alăturatul tablou obţinut la uscătoria Tarcău şi la cele din străinătate.

Locul de experimentare	1 Hl. conuri	100 kg. conuri	100 kg. 1 Hl. s. aripată			Greutatea unui litru de sămânţă		No. mediu seminţelor într'un		Greutatea unui Hl. conuri	% germinaţiei
	Sămânţă în kilograme										
	arip.	ne arip.	arip.	ne arip.	ne aripată	arip.	ne arip.	Litru	Kgr.		
România	1.05	0.610	5.440	3.120	97.2	13.5	0.230	0.517	52.000	104.000	19.7	86
Franţa şi Germania	1.1-1.5	—	—	3-4.5	85	—	0.125—0.140 0.400—0.430		—	125.000	—	83

Nerecoltându-se de cât o mică cantitate de conuri de brad, observaţiunile au trebuit să fie mărginite numai la extracţiunea seminţei de Molid.

Conurile, din care s'a extras sămânţa, au fost recoltate din pădurile ocolului «Regina Elisabeta» şi ocoalele vecine Vaduri şi Pipirig.

Recoltarea conurilor s'a făcut în Octombrie şi Noembrie de către orice locuitor, mai ales de către copii, plătindu-i-se un leu pentru un sac plin bine şi adus la uscătorie.

S'a exercitat însă asupra culegătorilor o slabă supraveghere, lăsându-i să adune conurile din arbori ori cum ar fi fost ei.

Supraveghierea cea mai întinsă e de mare importanţă, când ştiut este că, în viaţa organică defectele ca şi calităţile se transmit prin ereditate şi deci conurile ar fi trebuit recoltate numai din «arbori întregi, viguroşi, cu creştere frumoasă şi sănătoşi», din arbori nici bătrâni, nici prea tineri. De asemenea s'ar fi înlăturat recoltarea conurilor acoperite cu reşină şi care sunt atacate de Hortrix Strobilana şi din care nu se poate extrage decât o mică cantitate de sămânţă, şi aceea viciată.

Acestor cauze se poate datori pierderea unei frumoase cantităţi de puieţi în plantaţiunile efectuate, cari nefiind destul de viguroşi nu pot eşi victorioşi din lupta pentru existenţă.

Determinarea costului unui kilogram de sămânţă de Molid nu s'a putut face, uscătoria funcţionând încă şi neputându-se aduna cu exactitate datele necesare; iar pentru conservarea seminţei pentru anii viitori, ar fi de dorit ca uscătoria să fie prevăzută cu o construcţie proprie acestui scop, avându-se în vedere păstrarea cât mai bine posibil a forţei germinative a seminţelor şi păzirea lor de animalele rozătoare.

Ion I. Zăvoianu
Ev stagiar silvic

RELAŢIUNEA CE EXISTĂ ÎNTRE COEFICIENTUL DE FORMĂ ŞI COEFICIENTUL DE DESCREŞTERE

Întinsa întrebuinţare a acestor doi coeficienţi în calculul volumelor arborilor nedoborîţi, este motivată de considerabila economie de timp realizată prin dispensarea măsurărei unor elemente dificil de obţinut şi prin scurtarea calculelor provenită din simplificarea formulelor.

Definiţie. Fe V volumul real al unui arbore de înălţime H, a cărui secţiune dreaptă făcută la distanţa h dela colet spre vârf prezintă un diametru D şi fie V_c volumul unui cilindru de aceeaş înălţime H şi a cărui secţiune dreaptă are un acelaş diametru D.

Relaţiunea

$$V_c > V \text{ este evidentă.}$$

Dacă unul din cele două elemente ale cilindrului (H,D) variază spre zero, iar celalt rămâne constant, volumul cilin-

drului se micşorează şi la un moment dat, pentru valorile H_r şi D_r date lu H şi D, volumul noilor cilindre de elemente (H_r, D) şi (H, D_r), devin egale cu volumul real al arborelui adică.

$$(a)\ V = \frac{\pi}{4} D^2 H_r = \frac{\pi}{4} D_r{}^2 H$$

H_r se numeşte înălţime redusă a arborelui, iar raportul dintre această înălţime redusă şi înălţimea reală se numeşte coeficient de formă (f). adică

$$(1)\ f = \frac{H_r}{H}$$

D_r se numeşte diametru redus al arborelui, iar raportul dintre acest diametru redus şi diametru real se numeşte coeficient de descreştere (f') adică

$$(2)\ f' = \frac{D_r}{D}$$

Relaţiunea ce există între aceşti doi coeficienţi.

Dacă în relaţiunea (a) înlocuim pe H_r şi D_r prin egali lor daţi din relaţiunile (1) şi (2) adică:

$H_r = Hf$ şi $D_r = Df'$ avem:

$$\frac{\pi}{4} D^2 Hf = \frac{\pi}{4} D^2 f'^2 H$$

sau

$$(3)\ f = f'^2 \quad \text{şi} \quad (4)\ f' = \sqrt{f}$$

Relaţiunea (3) ne arată că *coeficientul de formă este patratul coeficientului de descreştere*, iar relaţiunea (4) ne arată că *coeficientul de descreştere este rădăcina patrată a coeficientului de formă.*

Gh. Teodoreanu
Silvicultor asistent.

DIN LITERATURA STRAINA

Situaţia comerciului de lemne în Germania.

Tendinţa mereu în scădere pe diferitele pieţe începând din sudul Germaniei, progresează mereu, deşi nu se poate negă că în săptămânile din urmă s'a observat în piaţa Berlinului o neinsemnată îmbunătăţire. Pe de altă parte, nu se poate negă, cu toate încercările de liniştire, că este o supra-producţiune mare.

In vestul Germaniei, atât afacerile cât şi preţul stau cu mult

mai bine. Târgul de lemne este foarte viu aşà că depozitele din porturile Rhinului şi locurile de producţiune din Bavaria şi Pădurea neagră sunt neinsemnate. La aceasta contribue mult şi importul preà minim din străinătate, de oarece şi acolo, trebuinţele interne sunt în creştere.

Lângezirea, care domneşte actualmente, în toiul lucrărilor, nu este decât prevestitoarea avântului ce se pregăteşte. Deşi în unele oraşe capitale construcţiunile sunt în toiul lor, totuşi în general aceaş activitate, faţă cu anii 1904 şi 1905 este în decreştere.

Această rezultă şi din preţurile principalelor materiale de construcţie, ca cărămida etc. cari, faţă de anii trecuţi au scăzut cu 8.4 %. De asemenea şi comerciul cu lemn de construcţie începe a deveni mai greoiu. In Hesen-Nasau mai multe fabrici mari de cherestea, abià mai lucrează, de oarece foarte puţine construcţiuni sunt în execuţiune, iar în Wuppertal s'au grămădit dejà mari cantităţi de lemne de construcţie.

Intre oraşele, în cari se fac mai puţine construcţiuni putem cità: Braunschweig, München, Kolonia, Kassel, Frankfurt p. m. şi Manheim. Intre oraşele unde industriile cari întrebuinţează lemnul, sunt în creştere numim: Hamburg, Magdeburg, Hanovra şi Breslau.

Oraşele, în cari activitatea de construire se poate numì în adevăr febrilă, sunt foarte puţine. Primul loc îl ocupă, între acestea Berlinul, atât numai că greutăţile, cu cari se procură bani pentru construcţie sunt atât de mari, încât în totdeauna se simte lipsă.

Din multe părţi se aud plângeri ca plăţile se fac în neregulă, ceeace a scăzut creditul. Numerariul disponibil, care a ajutat atât de mult comerciul şi industria în primele 9 luni, prin neplata poliţelor la timp, s'a micşorat, dobânda s'a mărit în ultimele trei luni, aşà că urmările acestei stări de lucruri se resimte pe toate terenurile economice.

Plăţile cu termene lungi cambiare devin tot mai dese, iar comerciul şi industria ar face bine ca faţă de amorţeala ce începe în vieaţa economică şi care cu siguranţă va produce o micşorare a consumaţiei, provenită din însemnata mărirei a cheltuelilor de producţiune, să se prepare pentru perioada decăderei economice, combinate cu o mărire a concurenţei internaţionale. Amorţeala pieţei este un fenomen economic natural; şi chiar dacă s'ar mai puteà temporiza câtva timp schimbarea înperspectivă,er nu va puteà fi împiedicată.

Această schimbare se iveşte mai clar în târgul dela Vistula.

Aci, unde anul trecut cu toate enormele importuri de lemn rusogaliţian, târgul erà foarte viu, domneşte o stagnaţiune complectă. Cauza principală a acestei stagnaţiuni se atribue marilor depozite de cherestea din făbricile Germaniei ostice, şi partea marilor transporturi de lemn din Galiţia rusească.

Anul trecut, când importul lemnului rusesc cu toate disordinile ruseşti, n'a suferit câtuşi de puţin, predominà părerea, că aceste disordini vor influenţă asupra târgului de lemne la importul rusesc din anul curent. Se credea că lipsa de credit şi de banl a chiristigiilor ruşi se va resimţl şi deci importul lemenlor se taxà la 66 la sută.

Nu s'a întâmplat însă aşà. Transporturile sosite până în prezent dovedesc că, în ceeace priveşte articolele principale ale târgului de cherestea al Vistulei, nici de cum importul nu va fi mai mic de cât anul trecut.

Importul bradului rotund întrece pe cel din anul expirat cu vr'o 100.000 bucăţi. Până la finele lui August au sosit în piaţa din Thorn următoarele cantităţi: 1.932.528 bucăţi brazi şi 236.207 bucăţi ştejar.

Neinsemnata cantitate de ştejar importată, este o dovadă că şi în Rusia proviziile de lemn de stejar, accesibile pentru plutele Vistulei, s'au împuţinat.

Dar şi în ceeace priveşte cele alte specii de lemn foios importul e mai scăzut. Anul trecut, până la finele lui August, ajunseseră in târg 4444 bucăţi frasini, anul acesta numai 1517.

Că între cantităţile de lemn de brad nevândute se găsesc în piaţa Vistulei mari partide cu marfă neînsemnată, care n'are nici o căutare, nu este nu eveniment important, pentrucă se repetă în fiecare an, pe vremea asta. Nu e însă nici o speranţă ca aceste cantităţi să fie căutate mai târziu, după cum a fost cazul toamna trecută.

Intrucât prin situaţia nefavorabilă financiară, construcţiunile vor deveni tot mai rari, nu poate fi vorba de o împuţinare a stocurilor depozitate, mai ales cu privire la disordinile din Rusia; căci acolo, mulţi oameni, cari şi câştigau existenţa pe alte terenuri comerciale, şi-o câştigă azi prin comerciul cu lemne, mărind concureanţa, aşà că, de o camdată nu poate fi vorba de restrângerea importului de lemn rusesc.

Scăderea importului de lemn de stejar din Rusia nu va rămâne însă fără un efect retroactiv asupra comerciului de cherestea al Slavoniei.

Concurența comerciului bosniac de lemnărie

Profesorul I. Marchet, în scrisoarea sa «Producțiunea și comerciul lemnului în Europa, Africa și America de nord», descrie în mod detaliat concurența ce face Bosnia în comerciul de cherestea. Reproducem din numita scriere următoarele:

Producțiunea de lemn rotund, destinată exportului, din pădurile de stat din Bosnia și Herțegovina se evaluiază la 394—436.000 m.³ (a 500 K°) sau 1.67 până la 2.18 milioane măji metrice.

In anii 1901 și 1902 s'au exportat, după date oficiale, numai 245.054 cm.³ a 550 K° sau 1.35 milioane măji metrice lemn de brad. Se prevede deci o creștere a cantității de export cu 0.7 milioane măji metrice, mai cu seamă pădurile Bosniei sunt în plină exploatare.

Din materialul exportat până acum s'au introdus în Neapole, Sicilia și Sardinia 111.794 cm.³ sau 45.6%; în Germania, Francia, Belgia, Olanda și Englitera 61.738 cm.³ = 25.2%; în Africa de nord și sud 29.321 cm.³ = 12.1%; în Austro-Ungaria 19.386 cm.³ = 7.9%; în Italia superioară 16.428 cm.³ = 6.7%; în Grecia, Turcia, Serbia, Malta, Persia și India 6387 cm.³ = 2.6%.

Din aceste date rezultă că exportul productelor bosnico-herțegovinene în Italia superioară a fost relativ neînsemnat. Aceasta o susțin și apărătorii concurenței Bosniei, față de țările alpine.

Această concurență a producțiunei bosniace e favorizată de împrejurarea că marile fabrici și ferăstrae al Bosniei sunt în legătură directă cu porturile Sebenico și Gravosa. Ba chiar și la Fiume a început a se simți îndrumarea comerciului de lemn bosniac din aceste porturi dalmatine.

Poziținea acestor porturi este pentru comunicația pe marea Mediterană atât de favorabilă, încât întrece avantagiile Fiumei, ca port universal.

Concurența Bosniei față de țările alpine e avantagiată prin această legătură cu malurile mări. Până la Udine, cheltuelile de transport ale Bosniei sunt cam aceleași cu ale Carintiei de exemplul Dela Udine în spre sud însă, proporția devine tot mai nefavorabilă pentru această din urmă. Pe de altă parte materialul Bosniei se transportă și cu corăbii în susul riului Po la Milano.

Inainte de a apare Bosnia pe piața italiană, tot materialul produs de provinciile ostice al Austriei se desfăcea în Italia.

Lemnul bosniac, de oarece nu e de calitate superioară şi e greu de lucrat, nu se caută de cât pentru marfă ordinară. Cu toate acestea micşorează preţul. In Padua metrul cub se vinde cu 37 lire, pe când lemnul din ţările alpine costă 44 lire, iar înainte de introducerea lemnului din Bosnia se vindeà, în mijlociu, cu 45 lire metrul cub. Scăderea preţului lemnului alpin se evaluiază la 8%.

In timpul din urmă nu se simte aşà tare concurenţa Bosniei. Din ce în ce, pe lângă calitatea mai inferioară, se descoper şi alte defecte ale produselor ei.

In primul loc, comerciul bosniac nu e ogranizat pentru a vinde cantităţi mici, ci numai încărcând corăbii întregi. De aceea au şi luat poziţie producătorii alpini, contra dispoziţiuniei căilor ferate sudice, de a favorizà transportul provenienţelor din Bosnia în Italia, via Cormons. Inlesnirea furnizărei cu vagonul este de cea mai mare importanţă, pentru concurenţă.

Firmele bosniace nu acordă credit cu termin lung. De aceea actualmente numai Italia de sud, Bari şi Neapolul mai cumpără provenienţele bosniace. In schimb însă Bosnia a câştigat debuşeuri în Franţa, Englitera, Egipt şi Africa sudică, ba chiar şi în Australia. Comerciul în aceste din urmă două ţări însă, întâmpină greutăţi din cauză că marfa nu se primeşte de cât în comision.

Cererea târgului italian de lăţimi mari avantajează de asemenea concurenţa Bosniei. Italia cere pentru marfa normală o lăţime de cel puţin 24—26 cm. în diametru. Bosnia, având în vedere grosimea lemnului ei brut poate garantà o lăţime a tăeturei de 28 şi chiar 30 cm.

In anii din urmă Bosnia a început a exportà şi lemn de construcţie cioplit.

In fine trebuie să amintim exportul destul de însemnat de lemn tare, mai ales paltin şi frasin, precum şi stâlpi de stejar pentru telegraf.

In anul 1904 exportul de lemn şi cărbuni de lemn s'a ridicat la 4.87 milioane măji metrice în valoare de 23.27 milioane coroane Această cantitate se repartizează astfel: produse de ferăstrae 2.65 mil,oane măji metrice în valoare de 16.35 milioane coroane = 70% din valoare. Lemnul de construcţii şi mobile 0.79 milioane măji metrice în valoare de 2,5 milioane coroane=11%; lemne de foc 0.7 milioane măji metrice în valoare de 0.48 milioane coroane=2%; traverse 0.28 milioane măji metrice în valoare de 0.97 milioane

coroane = 4% ; doage 0.34 milioane măji metrice în valoare de 2,63 milioane coroane = 11% şi cărbuni de lemn 0.10 milioane măji metrice în valoare de 0.32 milioane coroane = 1%.

Gospodăria forestieră în Africa ostică germană.

Ziarul «*Deutsche Kolonialblatt*», publică sub titlul «Ştiri din teritoriile de sub protecţiunea germană», următorul extras din un raport asupra Asiei ostice germane :

Pe când anumite produse forestiere africane ca cauciuc, tanin etc. aflaseră încă de mult debuşeu în pieţele din Europa şi afară de Europa; produsul principal, *lemnul*, abiă în timpul mai recent şi-a deschis şi el acest drum. Mai ales se caută lemn fin de construcţie şi mobile, lemnul pentru ornamente, traverse de drum de fier etc.

Ca debuşeuri, mulţumită poziţiei favorabile a Africei ostice faţă de piaţa universală, nu are numai Germania şi Englitera, ci, înainte de toate exportă în Africa de sud, Zanzibar, Asia mică, Egipt, Africa nordică şi Spania Cu desvoltarea mereu în creştere a Africei orientale însă, consumul creşte chiar şi în interiorul ei. In porturile germane se plăteşte pentru lemnul Podocarpus din Africa orientală 100 mărci, de metrul cub, pentru nucul african, numit *Tack* african, pentru Grenadille, abanos, timbo şi mkullo etc. 100 până la 150 mărci metru cub; pentru cedru şi mahon chiar 200—250 mărci.

In Zanzibar şi Daressalam bradul german şi norvegian se plăteşte cu 64 mărci metrul cub. Considerând acum, că proprietarii de păduri din Europa, cari importă acest lemn, ies bine cu socoteala, rezultă că, invers, şi posesorii africani de păduri pot desface produsele lor în Europa, spre exemplu în Hamburg sau Bremen. Avantajiul lor este chiar mai mare, întrucât cheltuelile cu transportul lemnelor până la mare n'ar depăşi diferinţa preţurilor reciproce.

Prepararea lemnelor prin indigeni, cari lucrează foarte repede cu toporul şi foarte ieftin, nu oferă nici o greutate. Rămâne deci inconvenientul transportului, de oarece pădurile nu sunt încă bine prevăzute cu căi de comunicaţie, inconvenient, care încă va fi şi el înlăturat, având în vedere sumele ce se depun.

Un rol deosebit joacă calea ferată prin pădure, care, deşi în cea mai primitivă formă, totuş se utilizează cu mare folos pentru transport.

O astfel de cale ferată forestieră a construit societatea de export Sigi, pe o lungime de 30 kilometri în districtul Tanga. Această cale ferată se leagă în staţiunea Muhesa cu linia ferată Tanga-Mombo, de unde merge în munţii Usambarei ostice pentru exploatarea pădurilor de acolo.

S'a mai proectat o astfel de cale ferată forestieră de societatea pentru exportul lemnelor Wilkens & Wiese, precum şi o cale funiculară pentru coborîrea lemnului din platoul Sumei spre Masinde.

In astfel de condiţiuni nu se poate conta decât pe exploatarea pădurilor de pe un teritoriu restrâns. Intre acestea sunt pădurile din 7 ocoale riverane. Pădurile acestea ocupă o suprafaţă de 250.000 ha.

Pentru silvicultură este însă absolută necesitate de reîmpădurirea suprafeţelor utilizate. Reîmpădurirea pe cale artificială însă este cu totul exclusă din cauza lipsei de braţe, aşa că nu se poate tinde decât la regenerarea pădurilor pe cale naturală.

Tăerea deci trebue să se mărginească la lemnele groase, pe când cele mijlocii şi subţiri trebuesc cruţate, iar lăstarele cultivate în mod artificial. Regenerarea naturală se poate obţine fără nici o greutate. Până ce o parte din arbori menajaţi precum şi lăstari crescuţi să se întăriască într'atâta, ca să se poată reîncepe tăerea, ar trebui să treacă un period de 50 ani.

După această socoteală s'ar putea tăia 250.000 : 50 = 5000 ha. pe an. Pe un hectar se pot produce 20 fm. de lemn de export, deci pe 5000 h.a. 100.000 fm. Lemnul mai trebue preparat pentru export, fie prin cioplire, fie cu ajutorul ferăstraelor.

Ferăstrae mai mici se află în cinci localităţi, o fabrică mare s'a construit la Mkulumusi lângă Sigi, iar la Sume se construeşte actualmente o mare fabrică. In fine mai sunt în stare de proiect două mari instalaţiuni la Baga şi Daressalam.

Pentru activarea comerciului se simte nevoie de întreprinderile private. In acest scop pădurile de pe proprietăţile statului se arendează sub anumite condiţiuni la întreprinzători particulari, societăţi etc. Contractele prevăd exploatarea lemnului, cauciucului şi taninului, cu riscul întreprinzătorului.

Fiscul încasează din arendare 10—20 mărci de m. c, ceeace se ridică pe an la 1—2 milioane mărci. Cheltuelile de exploatare şi fasonare se ridică actualmente până la 30 mărci de metrul cub, iar preţurile la localitate, adică la ferăstraele din Usambara sunt

50—60 mărci pe m³, iar pentru calităţi superioare 100 mărci şi chiar mai mult.

De aci rezultă că statul ar fi în avantaj dacă ar exploată însuşi pădurile şi fiscul ar încasa mult mai mult de cât pe cale de arendare.

Şansele de câştig ar fi mai mari dacă lemnele nu s'ar desface în Africa, ci în porturlie ţărilor de import.

Cu toate aceste perspective însă, capitalul şi munca privată nu pot fi nesocotite deocamdată,

EXPOSIŢIA GENERALĂ ROMANĂ DIN 1906

Recompensele acordate exposanţilor şi colaboratorilor

SECŢIA II
SILVICULTURA-VÂNATUL
GRUPELE 5, 6, 7 şi 8

I. AUSTRIA
A. BUCOVINA

HORS-CONCOURS

Membru în juriu

1. *Arthur Krahl,* consilier forestier, Cernăuţi.

DIPLOMA DE ONOARE CU MEDALIA DE AUR

Exposanţi

2. *Fondul religionar*, greco-oriental, Bucovina, amenajamente fotografii etc.

MEDALIA DE AUR CU DIPLOMĂ SPECIALĂ

Exposanţi şi colaboratori

3. *Franz Czech,* silvicultor, imp. reg., compunerea planurilor şi tabelelor statistice ale pădurei fermei imperiale regale ;

4. *Arthur Krahl*, consilier forestier imp. regal, instalaţia fermei şi a lucrărilor administrative pentru expoziţie ;

5. *Josef Opletal*, consilier forestier, compunerea proiectelor şi lucrărilor forestiere.

MEDALIA DE ARGINT CU DIPLOMĂ SPECIALĂ

Colaboratori

6. *Eduard Löw*, asistent forestier, instalaţia fermei direcţiunei;

7. *Franz Patzak*, administrator de domeniu, colaborator al obiectelor forestiere.

8. *Aurelian Zurkan*, asistent forestier, ajutor la aranjarea expoziţiunei fermei ;

9. *Demeter Zurkan*, asistent forestier, ajutor la aranjarea expoziţiunei fermei;

MEDALIA DE BRONZ CU DIPLOMĂ SPECIALĂ

10. *Cornelius Daszkiewicz*, pădurar.

11. *Franz Krolikowski*, pădurar.

B. UNGARIA

HORS-CONCOURS

Membru în juriu

1. *Jean Földi*, consilier silvic Buda-Pesta.

DIPLOMA DE ONOARE CU MEDALIA DE AUR

Exposanţi

2. *Farago Adalbert*, Zala-Egerszeg, uscătoare de seminţe forestiere.

MEDALIA DE AUR CU DIPLOMĂ SPECIALĂ

3. *Societatea cooperativă*, de producţie şi credit pentru lucrători de dogărie, *Szaszrégen*;

4. *Weszely Bela*, Lippa, butoaie.

MEDALIA DE ARGINT CU DIPLOMĂ SPECIALĂ

Exposanţi

5. *Neumann et C-ie*, Budapesta, unelte, lăzi ;

6. *Reich şi Lebherz*, Ujvidek, părţi de trăsuri ;

7. *Prima fabrică* de laţuri şi căruţe, placaje, Weinrich Frederic Szaszrégen.

8. *Societatea cooperativă* de construcţii şi vânzări, Szelec.

II. ROMÂNIA

HORS-CONCOURS

Membri în juriu

1. Mihail Sutzu, Ilfov, Bucureşti, preşedintele juriului.

2. Th. Galeriu, inspector general silvic, şeful serviciului silvic al Statului, vice-preşedinte al juriului.

3. P. Antonescu, inspector-silvic şi profesor la şcoala de silvicultură din Brăneşti, secretarul juriului, scrieri forestiere, amenajamente, diagrame asupra comerciului lemnului, analize de arbori şi arborete.

4. D. Patrulius

5. M. Tănăsescu, inspector-silvic, şeful serviciului pădurilor la eforia spitalelor civile din Bucureşti.

6 C. Panaitescu, inginer în serviciul administraţiei domeniului coroanei.

7. Ernest Gheorghiu, şeful serviciului silvic la administraţia Aşezămintelor Brâncoveneşti, scrieri forestiere, planuri de amenajamente şi împăduriri de nisipuri.

8. N. C. Nădejde, inspector-silvic, sub-şeful serviciului silvic al Statului.

9. D. Ionescu-Zane, silvicultor-şef, secretarul consiliului tehnic al pădurilor, scrieri şi lucrări forestiere.

10. Al. Davila, directorul general al teatrelor.

11. Dr. Pfeiffer, profesor la şcoala de poduri şi şosele din Bucureşti.

Exposant

12. Serviciul silvic al Statului.

DIPLOMA DE ONOARE CU MEDALIA DE AUR.

Exposanţi şi colaboratori

1. Administraţia Casei regale, Ilfov, Bucureşti, planuri, amenajamente şi exploataţiuni sistematice de păduri.

2. Serviciul domenial al eforiei spitalelor civile, Ilfov, Bucureşti, diferite lucrări forestiere şi vânat.

3. Eforia aşezămintelor Brâncoveneşti, Ilfov, Bucureşti, planuri de amenajamente şi împăduriri de nisipuri sburătoare.

4. Gh. Gr. Cantacuzino, Ilfov, Bucureşti, prăsirea vânatului, produse lemnoase şi expl. forestiere.

5. Prinţului Gh. Valentin Bibescu, Ilfov, Bucureşti, prăsirea vânatului şi exploataţiuni sistematice de păduri.

6. Ernest Buchmann, Ilfov, Bucureşti, pentru arme de vânătoare fabricate în ţară.

7. Administraţiunei domeniului coroanei, Ilfov, Bucureşti, materiale şi procedeurile întrebuinţate în exploataţia forestieră, planuri statistici, pepiniere, plantaţii, amenajamente, etc.

8. Administraţiei domeniului coroanei, Ilfov, Bucureşti, diferite esenţe de lemn, lemn de lucru, cherestea, scânduri, doage, lemne de foc, împletituri de nuele, papură, etc.

9. Administraţiei domeniului coroanei, Ilfov, Bucureşti, vânat şi diferite produse.

10. Louis Basset, administratorul general al domeniilor private ale M. S. Regelui, Ilfov, Bucureşti, colaborator.

11. Lecomte de Nouy, Ilfov, Bucureşti.

12. Frantz Mack, administratorul moşiei Regale Predeal, Predeal, planuri, amenajamente de păduri, împletituri de rachită, coşuri.

13. Litman I. Co., Ilfov, Bucureşti.

MEDALIA DE AUR CU DIPLOMĂ SPECIALĂ

Exposanţi şi colaboratori

1. Societatea anonimă de exploatare de păduri şi ferestrae cu vapori mai înainte P. & C. Göetz & Co. lemne de lucru, cherestea, planuri, statistice, etc.

2. Robert de Dombrowschi animale şi păsări împăiate.

3. Prinţului C. D. Sutzo, scânduri şi trunchiuri de arbori.

4. U. I. Negroponte, parchete, trunchiuri de arbori şi pastă de lemn.

5. V. Lascăr lucrări forestiere.

6. Principelui Barbu Ştirbei, cărbuni de lemn.

7. C. N. Mihail, scânduri de diferite specii.

8. Direcţiunea generală a închisorilor, împletituri de rechită.

9. Alexandru Steriade, Bucureşti, colaborator.

10. N. Butculescu, comptabil-şef, al administraţiunei Curţei regale, Bucureşti colaborator.

11. D. Rusescu, pentru studiul împăduririi Bărăganului.

12. N. Iacobescu, colecțiuni de lemne atacate de maladii și un herbar forestier.

13. N. Pârvulescu, colecție de insecte vătămătoare pădurilor.

14. P. A. Grunau, scrieri forestiere.

15. M. Anania, scriere «Plutăritul pe Bistrița».

16. C. Ionescu, lucrări forestiere.

MEDALIA DE ARGINT CU DIPLOMĂ SPECIALĂ

Exposanți

1. «Națională», societate de asigurare, Ilfov, București, produse forestiere.

2. Societ. anonime române pentru industria forestieră, lemne de rezonanță, trunchiuri de arbori, scânduri, etc.

3. Societ. Agatstein Iulius & Iuster L. Aron, Neamțu, Piatra-Neamțu, cherestea.

4. Societ. Al. Maxim și R. Fritz, cherestea.

5. Societ. Th. Raux & Comp, Olt, Slatina, diverse debite de lemne.

6. Societ. Moldova, Piatra-N., herestea și cuie de lemn.

7. Hermann Theiler, Bacău, Moinești, cherestea.

8. Strazzaboschi Pascale, Prahova, Sinaia, articole de lemn și împletituri.

9. Colonel Capșa, Constanța, vânat.

10. Ștefănescu Vasile, Mehedinți, T.-Severin, obiecte de lemn.

11. C. Moiceanu, păsări, și animale împăiate.

12. Școalei de meserii «Vasile Paapa», Prahova, împletituri de rechită.

13. Școalei rurale, Molnița, coșuri și rogojini de papură.

14. Agop I. Condamian, Dărmănești, Bacău, diverse împletituri de lemn de alun.

15. Școalei primare, Bacău, Comănești, găleți, bote, baniță și cutii de lemn.

16. M. Schlandt &. Co., R.-Vâlcea, dopuri de plută, tălpi.

MEDALIA DE BRONZ CU DIPLOMA SPECIALĂ

Exposanți

1. Crăsnaru Alexandru, Neamțu, Tazlău, capcană de prins animale sălbatice.

2. Prefectura județului Vasluiu, Vasluiu, vulturi împăiați.
3. Școalei de agricultură, Mehedinți, Strehaia, eșantilioane, rădăcini anormale de arbori.
4. A. Niculescu, Argeș, Băscov, pentru doage.
5. Gh. D. Bădescu, Vâlcea, Olănești, lemnărie.
6. Toma Bucura, Muscel, Domnești, șiță de brad.
7. C. Constantinescu, Argeș, Bașcov, dogărie.
8. Apostolescu I., Muscel, C.-Lung, dogărie.
9. Goila A. Inginer, Brezoiu, Voineasa. Un buștean de pin.
10. W. Facius, Tulcea, Malcoci, colecție ornitologică.
11. Iorgulescu M. I., Muscel, Mihăești, doage.
12. Ilie D. Machedon, Muscel, C.-Lung, doage.
13. S. D. Lalu, Tecuciu, Cosmești, lemnărie.
14. Sorea Mihai, Bacău, Cașin, dogărie.
15. Zalcovici M. Gh., Botoșani, impletituri de nuele.
16. Vlădoiu A. Andrei, Muscel, C.-Lung, dogărie.
17. Dima A. și Gh. Șerbănescu, Argeș, Pitești, doage de stejar.
18. Ion Lică Filip, Muscel, C.-Lung, obiecte uzuale de lemn.
19. Grozavu Tudor, Argeș, Aref, lopeți de lemn.
20. Grozavu Ilie, Argeș, Aref, fuse de tors.
21. N. Melesniță, Suceava, Borcă, dogărie.
22. Gr. Nistor Mehedinți, Sovârna de Sus, fiare de vânat.
23. S. Friedmann, R.-Sărat, eșantilioane de lemne.
24. D. Sebastan, Bacău, Brusturoasa, un joagăr în miniatură.
25. Primăria orașului, Sinaia, Prahova, diferite coarne de cerb.

DIPLOMA CU MENȚIUNE ONORABILA

Exposanți

1. Nae Gh. Măiceanu, Muscel, Stănești dogărie.
2. Bercu Stoleru, Botoșani, o morișcă pentru vânători.
3. G. N. Radu, Argeș, Băscov, dogărie.
4. Penciu Enache, Constanța Budgeag, o roată de scos apă.
5. Ionescu Gh. Marin, Argeș, Băscov, dogărie.
6. Nae Busuioc, Vâlcea, Românești, trunchiu de păr sălbatec.
7. Boscu Mitu, Vâlcea, Horez, scânduri.
8. C. C. Avramescu, Vâlcea, R.-Vâlcea, coarne de cerb.
9. C. Bascurum, Vâlcea, Boești, linguri de lemn.
10. I. Petrescu, Covurluiu, Galați, o cutie de lemn cu pistoale.
11. G. Pleșoianu Pleșoiu, Vâlcea, o bucată de lemn de stejar

12. Prefectura județului Tecuciu, un cuib de țigănușe.
13. Primăria comunei Vipești, Buzău, coarne de cerb.
14. Retti A., Tulcea, Malcoci, colecție ornitologică.
15. Puscălău Panait, Bacău, Solonț, coarne de cerb.
16. Rusescu Ion, Muscel, Gumești, o pușcă «Bernard».
17. Pătrașcu Preotul Sița, Ilfov, Cucuești, coarne de cerb.
18. Savinescu V., Suceava, Mălini, lance cu coadă de corn.
19. Al. Tancovescu, Vâlcea, Banu, o carabină.
20. Maftei C. C., Roman, Eoghircea., coarne de cerb.
21. Maftei Gh., Suceava, Bațești, lance ciobănească.
22. Cimpoeșiu V. Suceava, Cotargași, coarne de cerb.
23. Dumitrache I. I., Prahova, Brează-de-Sus, dogărie.
24. D. Cojan Pr., Bacău, Valea-Arinilor, coarne de cerb.
25. N. Diaconescu Pr., Gorj, Petrești-de-Jos, coarne de cerb.
25. Gorovei A., Suceava, Udești, un cerc și un jug pentru boi.
27. Filip Voiculescu, Buzău. Lopătaru, coarne de cerb.
28. Iamandescu C., Prahova, Drăgana, coarne de cerb.
29. Jireghie T.. Neamțu, Tazlău, coarne de cerb.
30. Teodor Stancu, R.-Sărat, Jitia, site.
31. Pavel Țucu, R.-Sărat, Andreiași, șindrilă.
32. Vasile Ștefănescu, o legătură de scoarțe pentru tălpi.

INFORMAȚIUNI

†

In ziua de 21 Decemvrie a încetat din viață distinsul nostru camarad, Inspectorul silvic *I. St. Chirfoiu*, Șeful Regiunii V Ploești și Membru în Consiliul technic al pădurilor.

O mare parte din agenții silvici din Administrația centrală, agenții regiunii V, precum și alți agenți, au luat parte la înmormântare, care s'a făcut în ziua de 23 Decemvrie la Ploești.

* * *

In comptul exercițiului 1906—1907 până la 31 Octomvrie a. c., s'au încasat lei *4.013.841 bani 61*, prevederile budgetare fiind de lei 5.500.000.

* * *

La 15 Decemvrie a. c., s'a ţinut a doua licitaţie la Minister pentru vânzarea spre exploatare, pe termeni de 20 ani, a 424.454 arbori din cari 310.104 răşinoşi şi 114 350 foioşi, cari urmează a fi tăiaţi de pe o suprafaţă de 7422 h a din pădurea Statului Tazlăul, seriu II, jud. Neamţu, s'au prezentat 6 oferte, după cum se arată mai jos.

No. corent	Numele şi Prenumele ofertatorului	SUMA OFERITĂ					
		Răşinos		Foios		Total	
		LEI	B.	LEI	B.	LEI	B.
1	Walter Dickin . . .	26	80	2	30	8.573 792	20
2	Dr. Florea Lupu et C-ie	28	—	1	—	8.797.262	—
3	George G. Gaetan . . .	28	25	2	10	8.989 138	—
4	Philip Dinerman şi C-nie	28	27	2	57	9.060.519	58
5	N. Gaetan	29	—	2	55	9.284.608	60
6	Jos. Silberstern et Söhne	31	20	1	05	9.795.312	30

Preţul cel mai avantagios fiind oferit de D-l Jos. Silberstern et Söhne, s'a adjudecat în mod provizoriu asupra D sale.

TABLA DE MATERII

CONŢINUTE IN VOLUMUL XX, ANUL 1906

AL

„REVISTEI PĂDURILOR"

	Pag.
Bouquet de la Greve, de *Petre Antonescu*	1
Bibliografie, de *Const. Sava*	311
Bibliografie	348
Corpul silvicultorilor Statului, de *M. Păunescu*	9
Conferinţe silvice (discurs de deschidere), de *Ion Kalinderu*	73
Comunicări şi fapte diverse, de *N. C. N.*	159, 383
Chestiunea tarifelor de cubaj, de *M. Păunescu*	321
Concurenţa comerţului bosniac de lemnărie	416
Distribuţia Pinului silvestru (*Pinus Silvestris L.*) în munţii Moldovei, de *V. A. Golescu*	82

Pag.

Din Literatura străină, de *Petre Antonescu* 64, 112, 150, 212, 377
Din Literatura străină, de *N. C. Nădejde* 346
Devastarea pădurilor şi clima, de *Olimpiu Boiu* 360
Expoziţia din Bucureşti, tradusă de *Gr. Popescu* 372
Extragerea seminţelor forestiere, de *Ioan I. Zăvoianu* 408
Expoziţia Generală Română, din 1906 (Recompense) 420
Fragmente din istoricul Molezului şi Pinului în România, traducere de T. Şterba, după *F. Mack* 304
Hârtia, de *D.* 316
Informaţiuni 71, 117, 160, 223, 317, 348, 387, 426
Incercări de introducerea esenţelor exotice în pădurile din Prusia şi Austria, de R. Hickel (urmare), traducere de *Ion Dimitrescu* 322
Influenţa pădurilor asupra conservării apei la suprafaţa pământului de *D.* 315
Jubileul şi «Progresul Silvic», de *Petre Antonescu* 161
Lemnul de fag cu sau fără inimă roşie şi întrebuinţarea lui pentru traverse, de *Petre Antonescu* 35, 94
Legea asupra poliţiei vânatului 247
Lege pentru Casa de pensiuni a personalului inferior, dependinte de Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerţului şi Domeniilor 338
Legea pentru crearea unui fond necesar la plantaţiuni, la cultura şi punerea în valoare a pădurilor statului. 389
Modificarea codului silvic, relativ la supunerea la regimul silvic şi amenajarea pădurilor particulare, de *G. Ştefănescu* 353
Puterea calorifică a lemnului, de *I. Dimitrescu* 221
Pădurile şi grindina, de *D.* 314
Pădurile din Lunci şi Bălţi, zăvoie şi ostroave, *de un amic al pădurilor* 225
Pădurile Greciei, de *N. C. Nădejde* 385
Regimul silvic, de *Dem. Ionescu Zine* 76. 130, 203
Rezumatul şedinţelor adunării generale, a societăţii «Progresul silvic», în zilele de 6, 7, 8 şi 9 Maiu 1905 şi 1906, de *N. C. N.* 84, 138, 164 şi 292
Reînoirea domeniului nostru public, de *P. Antonescu* 121
Rolul şi importanţa Pădurilor în ţara noastă, de *N. C. Macovei* 335
Relaţiunea ce există între coeficientul de formă şi coeficientul de descreştere, de *Gh. Theodoreanu* 412
Stejarul pedonculat sub salcâm, de *Ion Popescu Cartianu* 369
Situaţia comerţului de lemne în Germania 413
Un accident în pădurea Tarcău, de *Ioan P. Chihaia* 197

ERATA

Pag. 413 rândul 19 în loc de $\frac{\Pi}{4}$ a se ceti $\frac{\pi}{4}$.

Tip. GUTENBERG Joseph Göbl, str. Dómnei, 20.

BIBLIOTECA